

Allan Kardec
GENESIS

IHMEET JA ENNUSTUKSET
SPIRITISMIN MUKAAN

**SPIRITISTINEN OPPI ON SEURAUSTA HENKIEN
KOLLEKTIIVISESTA JA YHDENMUKAISESTA OPETUKSESTA.
TIEDE ON KUTSUTTU MUODOSTAMAAN ASIOIDEN ALKU
(GENESIS) LUONNON LAKIEN MUKAAN.
JUMALA TODISTAA SUURUUTENSA JA VALTANSA LAKIENSA
MUUTTUMATTOMUUDELLA EIKÄ NIIDEN KUMOAMISELLA.
JUMALALLE MENNEISYYS JA TULEVAISUUS OVAT
NYKYHETKI.**

COPYRIGHT © 2021

Allan Kardecin opin ystävät ry

Ojatie 5, 15860 Hollola

& International Spiritist Council

Kaikki oikeudet tämän kirjakäännöksen jäljentämiseen, kopioimiseen, julkiseen esittämiseen ja taloudelliseen hyödyntämiseen on ainoastaan Allan Kardecin opin ystävät ry:llä ja kansainvälisellä spiritistisellä keskusjärjestöllä (International Spiritist Council). Tämän kirjan osittainenkin jäljentäminen tai hyväksikäyttö missään muodossa tai tarkoituksessa, elektronisesti, mekaanisesti, kuten valokuvaamalla, nauhoittamalla tai millään muulla tiedon taltiointi ja muokkausmenetelmällä on kielletty ilman kustantajan kirjallista lupaa.

Käännöksen englanninkielinen lähde:

Genesis – Miracles and Predictions According to Spiritism,

translated by Darrel W. Kimble and Ily Reiss (Second Edition 10/2011)

Ranskankielinen alkuperäisteos:

La genèse, les miracles et les prédictions selon le spiritisme, Pariisi, 1868

ISBN: ISBN 978-952-7134-15-3 2. painos (nid.)

ISBN 978-952-7134-16-0 2. painos (PDF)

ISBN 978-952-7134-17-7 2. painos (äänikirja)

ISBN 978-952-7134-18-4 2. painos (EPUB)

Käännös: Mikko Kyöstilä

Avustajat: Pekka Kaarakainen, Ahti Kivimäki, Eero Mattila, Arto Kantola

Kansi: Luciano Carneiro Holanda, taitto: Arto Kantola

2. painos 300 kpl

Tämän teoksen kustantaja:

ALLAN KARDECIN OPIN YSTÄVÄT RY.

www.allankardec.fi | info@allankardec.fi

www.spiritismi.fi | info@spiritismi.fi

Authorized edition by:

INTERNATIONAL SPIRITIST COUNCIL

SGAN Q. 909 – Conjunto F

70790-090 – Brasilia (DF) – Brazil

www.edicei.com | edicei@edicei.com

Painettu Puolassa 2021

OFICYNA WYDAWNICZA RIVAIL

Konrad Jerzak vel Dobosz

ul. Walbrzyska 11/85

02-739 WARSZAWA, Poland

tel: +48 502651666

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	7
----------------	---

OSA YKSI GENESIS

LUKU I – SPIRITISTISEN PALJASTUKSEN OMINAISPIIRTEET.....	13
LUKU II – JUMALA	55
Jumalan olemassaolo	55
Jumalan ominaispiirteet	58
Kaitselmus	62
Jumalan näkeminen	67
LUKU III – HYVYYS JA PAHUUS.....	71
Hyvyyden ja pahuuden alkuperä.....	71
Vaisto ja älykkyys.....	76
Elävien olentojen toistensa tuhoaminen	83
LUKU IV – TIETEEN ROOLI GENESIKSESSÄ	87
LUKU V – MUINAISET JA NYKYAIKAISET TEORIAT MAAILMASTA	97
LUKU VI – YLEINEN URANOGRAFIA	107
Avaruus ja aika	107
Aine	111
Lait ja voimat	113
Ensimmäinen luominen	116
Yleismaailmallinen luominen	119
Auringot ja planeetat.....	122

Kuut	123
Komeetat.....	126
Linnunrata	128
Kiintotähdet	130
Avaruuden autiomaat.....	133
Maailmojen jatkuva perättäisyys.....	136
Yleismaailmallinen elämä	138
Maailmojen moninaisuus.....	140
LUKU VII – MAAN GEOLOGINEN KUVAUS	143
Geologiset kaudet	143
Maapallon alkukantainen tila	149
Primäärinen kausi.....	151
Siirtymäkausi.....	153
Sekundäärinen kausi.....	156
Tertiäärinen kausi	159
Vedenpaisumuksen kausi.....	163
Vedenpaisumuksen jälkeinen kausi eli nykyisyys – Ihmiskunnan Synty	166
LUKU VIII – MAATA KOSKEVIA TEORIOITA	169
Sinkoutumisteoria.....	169
Tiivistymisteoria.....	171
Kasautumisteoria	172
Maan sielu.....	175
LUKU IX – MAAPALLON MUODONMUUTOKSET	177
Yleiset tai osittaiset muodonmuutokset.....	177
Vuoristojen aika.....	178
Raamatullinen vedenpaisumus.....	179

Kausittaiset muodonmuutokset	180
Tulevat luonnonmullistukset	184
Maan koon pieneneminen tai suureneminen.....	186
LUKU X – ORGAANINEN GENESIS.....	189
Elävien olentojen ensimmäinen muodostuminen.....	189
Vitaali tekijä.....	196
Spontaani lisääntyminen	198
Orgaanisten olentojen asteikko.....	199
Ihmiset	201
LUKU XI – HENKINEN GENESIS	205
Henkinen tekijä.....	205
Henkisen tekijän ja aineen liitto	209
Hypoteesi ihmisruumiiden alkuperästä.....	211
Henkien ruumiillistuminen	212
Jälleensyntyminen	220
Henkien muuttoliike	224
Adaaminen rotu	225
Langenneiden enkelien ja kadotetun paratiisin opinkappale ...	228
LUKU XII - MOOSEKSEN GENESIS.....	235
Kuusi päivää	235
Kadotettu paratiisi	245

OSA KAKSI

IHMEET

LUKU XIII - IHMEIDEN OMINAISPIIRTEET	261
Ihmeet teologisessa mielessä	261
Spiritismi ei tee ihmeitä.....	263

Tekeekö Jumala ihmeitä?	269
Yliluonnollinen ja uskonnot	271
LUKU XIV – FLUIDIT	275
I FLUIDIEN LUONNE JA OMINAISUUDET	275
Fluidiset osatekijät	275
Perispiritin muodostuminen ja ominaisuudet	279
Henkien toiminta fluidien suhteen; fluidiset luomukset	283
Fluidien laadulliset ominaisuudet	285
II TIETTYJEN YLILUONNOLLISEN MAINEEN SAANEIDEN	
ILMIÖIDEN SELITYS	290
Henkinen eli psyykkinen näkö; selvänäköisyys;	
somniaambulismi; unet	290
Katalepsia; ylösnousemukset	294
Parantamiset	296
Ilmestykset; muodonmuutokset	298
Fyysiset ilmaiset; meediokyky	301
Obsessio ja riivaus	305
LUKU XV – IHMEET EVANKELIUMISSA	309
Jeesuksen luonteen ylemmyys	309
Unet	311
Itämaan tietäjien tähti	311
Selvänäkö	312
Parantamiset	315
Riivaajat	327
Ylösnousemukset	333
Jeesus kulkee vetten päällä	336
Muodonmuutos	337

Jeesus tyynnyttää myrskyn	339
Kaanaan häät	339
Leipien moninkertaistuminen	340
Jeesuksen kiusaus	345
Jeesuksen kuolemaa ympäröivät ihmeet	346
Jeesuksen ilmestyminen kuolemansa jälkeen	348
Jeesuksen ruumiin katoaminen	354

OSA KOLME ENNUSTUKSET

LUKU XVI – ENNALTATIETÄMISEN TEORIA.....	361
LUKU XVII – ENNUSTUKSET EVANKELIUMISSA.....	371
Kukaan ei ole profeetta omassa kotikaupungissaan	371
Jeesuksen kuolema ja kärsimys	374
Apostolien vainoaminen	375
Paatuneet kaupungit	376
Jerusalemmin temppelin tuhoutuminen	376
Fariseusten kiroaminen	378
Minun sanani eivät koskaan katoa	380
Kulmakivi	382
Vertaus murhanhimoisista viinitarhureista	382
Yksi lauma ja yksi paimen	385
Eliaan tulo	387
Ilmoitus lohduttajasta	388
Kristuksen toinen tuleminen	392
Alustavat merkit	394
Teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat	399

Viimeinen tuomio.....	400
LUKU XVIII – AIKA ON TULLUT.....	405
Ajan merkit.....	405
Uusi sukupolvi.....	421

JOHDANTO

Ensimmäiseen painokseen, julkaistu tammikuussa 1868

Tämä uusi teos on spiritismin seurausten ja sovellutusten yksi askel eteenpäin. Kuten sen otsikko ilmaisee, tavoitteena on tutkia kolmea aluetta, Genesisistä (asioiden alkua), ihmeitä ja ennustuksia, joita on tähän mennessä tulkittu ja kommentoitu monella tapaa, ja miten ne suhteutuvat henkisten ilmiöiden havainnoinnin tuloksena löydettyihin uusiin lakeihin.

Kaksi osatekijää tai kaksi voimaa hallitsee maailmankaikkeutta: henkinen tekijä ja aineellinen tekijä. Näiden kahden tekijän samanaikaisesta vaikutuksesta syntyy erityisiä ilmiöitä, jotka voivat olla selittämättömiä, jos toinen näistä kahdesta tekijästä suljetaan pois, samoin kuin veden muodostuminen olisi selittämätön, jos sulkisimme pois toisen sen kahdesta rakenneosasta eli hapen tai vedyn. Osoittamalla henkisen maailman olemassaolon ja sen yhteydet aineelliseen maailmaan spiritismi tarjoaa avaimen lukuisiin väärin ymmärrettyihin ilmiöihin, joita juuri tästä syystä tietty ajattelijoiden koulukunta on pitänyt uskottomina. Pyhät kirjoitukset ovat tulvillaan sellaisia ilmiöitä. Kahden vastakkaisen leirin kommentoijat kiertävät samaa, loputonta ajatusten kehää kykenemättä löytämään järkevää ratkaisua, koska heiltä puuttuu tieto niitä hallitsevista laeista. Toiset jättävät huomiotta tieteen objektiivisen tiedon, toiset henkisen tekijän.

Ratkaisu on hengen ja aineen keskinäisessä toiminnassa. On totta, että tämä ratkaisu poistaa sellaisten ilmiöiden ylikuonnol-

lisen ominaispiirteen. Kuitenkin, kumpi on parempi, hyväksyä ne luonnon laeista johtuvina tai hylätä ne kokonaan? Täydellinen hylkääminen kaataa koko rakennelman perustukset, kun taas pelkkien lisäosien karsiminen jättää perustukset vahingoittumattomiksi. Tästä johtuen spiritismi saa monet ihmiset uskomaan totuuksiin, joita he ovat aiemmin pitäneet utopioina.

Kuten olemme jo todenneet, tämä teos on täydennys spiritismin sovelluksiin erityisestä näkökulmasta. Sen sisällöt ovat olleet valmiina tai ainakin valmisteltuina jo jonkin aikaa, mutta niiden julkaisemisen aika ei ollut vielä tullut. Ensiksi, niiden ideoiden, jotka oli tarkoitettu muodostamaan sen perusta, täytyi kypsyä, samalla kun toisaalta olosuhteiden tarkoituksenmukaisuus piti ottaa myös huomioon. Spiritismi ei suojele mysteerejä eikä salaisia teorioita. Kaiken siinä pitää olla selkeästi sanottu niin, että jokainen henkilö voi arvioida sitä täysin tietoisena kaikista tosiasioista. Kunkin asian täytyy kuitenkin tulla omana aikanaan, jotta se voisi saapua luotettavasti. Vähän ennen ongelman täydellistä selvitystä annettu ratkaisu olisi pikemminkin viivästyksen syy kuin edistyminen. Sen suhteen, mitä tässä on käsitelty, aiheen tärkeys velvoittaa meitä välttämään kaikkea kiireisyyttä.

Ennen kuin menemme itse asiaan, näyttäisi siltä, että meidän pitää määritellä Hengille kuuluva rooli ja henkilöt, jotka liittyvät uuden opin aikaan saamiseen. Heittäen pois kaikki mystiikan ajatukset, sellaiset alustavat tarkastelut ovat ensimmäisen luvun aihe, otsikolla: *Spiritistisen paljastuksen ominaispiirteet*. Haluamme pyytää vakavaa tarkkaavaisuutta liittyen tähän kohtaan, koska tietyllä tapaa se on asian ydin.

Huolimatta siitä osasta, joka spiritistisen opin kehittämisessä on langennut inhimilliselle ponnistelulle, aloite kuuluu Hengille. Se ei ole kuitenkaan muodostunut kenenkään yhden erityisen Hengen henkilökohtaisesta mielipiteestä. Se ei ole eikä voi olla *muuta kuin tulos heidän yhteisistä ja yhtäpitävistä opetuksis-*

taan. Näistä ainutlaatuisista olosuhteista johtuen sen voidaan sanoa olevan *Henkien Oppijärjestelmä*. Muussa tapauksessa se olisi vain *erityisesti yhden Hengen oppi*, jolloin se olisi vain henkilökohtaisen mielipiteen arvoinen.

Opetusten yleismaailmallisuus ja yhtäpitävyys, siinä on Oppijärjestelmän olennainen ominaispiirre ja sen olemassaolon todellinen edellytys. Sen tähden mitä tahansa periaatetta, joka ei ole vastaanottanut yleismaailmallisen kontrollin vihkimystä, ei voida pitää Oppijärjestelmän olennaisena osana, vaan yksinkertaisesti erillisenä mielipiteenä, josta spiritismi ei voi ottaa vastuuta.

Lisäksi juuri tämä Henkien, logiikan kriteerit läpäisseiden, mielipiteiden kollektiivinen yhtäpitävyys selittää spiritistisen opin voiman ja takaa sen jatkuvuuden. Sillä muuttaakseen sitä maailmankaikkeuden Henkien olisi välttämättä muutettava mielipidettään ja olla jonain päivänä eri mieltä siitä, mitä ovat sanoneet. Koska spiritistisen opin alkuperä on Henkien opetuksissa niin, jotta se antaisi periksi, Henkien pitäisi lakata olemasta. Samasta syystä se tulee vallitsemaan jatkuvasti yli henkilökohtaisten teorioiden, joiden juuret, toisin kuin spiritismin, eivät ole kaikkialla.

Henkien kirjan katsotaan vakiinnuttaneen uskottavuutensa vain, koska se on yleisen kollektiivisen ajattelun ilmaisu. Huhtikuussa 1867 tuli täyteen sen ensimmäinen vuosikymmen. Tuona aikana niitä keskeisiä peruseriaatteita, joiden varaan sen perustukset oli asetettu, täydennettiin ja kehitettiin koko ajan Henkien lisääntyvien opetusten tuloksena, mutta mikään ei kohdannut ristiriitaa. Poikkeuksetta kaikki pysyi ennallaan, elävämpänä kuin koskaan, kun taas kaikista vastakkaisista ajatuksista, joita jotkut yrittivät käyttää sitä vastaan, mikään ei päässyt voitolle juuri siksi, että kaikista vastakkaisista näkemyksistä oli annettu opetus. Tämä on tunnusomainen tulos, jonka me voimme

kuuluttaa olematta turhamaisia, koska emme ole koskaan laske-
neet sellaista omaksi ansioksemme.

Mitä tulee samoihin tunnontuskiin muiden teostemme toimitta-
mista koskien, voimme totisesti todeta, että ne ovat spiritismin
mukaisia, koska olemme varmoja niiden yhdenmukaisuudesta
Henkien opetusten kanssa kaiken kaikkiaan. Sama koskee tätä
teosta, jonka me voimme tarjota samoista syistä täydennyksenä
sitä edeltäville lukuun ottamatta muutamaa, vielä hypoteettis-
ta teoriaa, jotka olemme huolella ilmaisseet sellaisina ja joita
täytyy pitää henkilökohtaisina mielipiteinä, kunnes ne vahvis-
tetaan tai hylätään, joten vastuuta niistä ei pidä syyttää spiritisti-
selle opille.

Lopuksi ahkerat ”Revue Spirite’n”¹ lukijat saattavat tunnistaa
useimmat tämän viimeisimmän teoksen ajatusten suuntaviivat,
kuten oli asian laita edellistenkin teosten kohdalla. Revue on
meille useasti testausympäristö, joka on tarkoitettu sekä ihmis-
ten että Henkien mielipiteiden luotaamiseen koskien tiettyjä
perusoletuksia ennen kuin ne hyväksytään spiritistisen opin
olennaisiksi osiksi.

1 Revue Spirite, Allan Kardecin perustama sanomalehti, jota julkaistiin
Pariisissa hänen johdollaan tammikuusta 1858 maaliskuuhun 1869, hänen
kuolinpäiväänsä asti. Kaikki Revue Spirite’n kopiot Kardecin ajalta löytyvät
alkuperäisinä osoitteesta <http://pagesperso-orange.fr/charles.kempf/rs140.htm>. – Käänt.

Osa I

Genesis

LUKU I – SPIRITISTISEN PALJASTUKSEN OMINAISPIIRTEET

LUKU II – JUMALA

LUKU III – HYVYYS JA PAHUUS

LUKU IV – TIETEEN ROOLI GENESIKSESSÄ

LUKU V – MUINAISET JA NYKYAIKAISET TEORIAMAILMASTA

LUKU VI – YLEINEN URANOGRAMMA

LUKU VII – MAAN GEOLOGINEN KUVAUS

LUKU VIII – MAATA KOSKEVIA TEORIOITA

LUKU IX – MAAPALLON MUODONMUUTOKSET

LUKU X – HENKINEN GENESIS

LUKU XI – MOOSEKSEN GENESIS

Luku I

Spiritistisen paljastuksen ominaispiirteet

1. Voiko spiritismiä pitää paljastuksena? Jos voi, niin millaisena? Mihin sen luotettavuus perustuu? Kenelle ja miten se on annettu? Onko spiritistinen oppi paljastus sanan teologisessa merkityksessä? Onko se joka kohdassa Korkealta tullut salainen opetus? Onko se absoluuttinen vai altis muunnoksille? Kun ihmisille annetaan täydellisesti muotoiltu totuus, eikö tällainen paljastus voi estää heitä käyttämästä omia kykyjään, koska se säästää heiltä oman tutkimustyön? Mikä auktoriteetti näiden Henkien opetuksella voisi olla, jos Henget eivät olisi erehtymättömiä eivätkä ihmisiä ylempiä? Mikä on heidän julistamansa moraalin hyöty, jos se ei ole mitään muuta kuin Kristuksen jo tunnettu moraalit? Mitä ovat ne uudet totuudet, joita Henget ovat meille tuoneet? Onko ihmisillä tarve paljastukselle, eivätkö he voi löytää sisimmässään ja omassatunnossaan kaiken mikä on tarpeen heidän itseohjaukseensa? Tällaisiin kysymyksiin meidän täytyy kohdistaa huomiomme.

2. Määritellämme ensin sana *paljastus* (engl. *revelation: paljastus, Jumalallinen ilmoitus/ilmestys*). Lähtökohtana on latinan sana *revelare*, jonka kantasana on *velum*, verho. *Revelare* tarkoittaa kirjaimellisesti *tulla pois verhon alta*, kuvaannollisesti löytää/havaita eli tehdä tunnetuksi, mikä on ollut siihen asti tuntematon. Yleisimmän määritelmän mukaan se tarkoittaa mitä tahansa mikä on tuotu julki, jokaista uutta ideaa, joka johtaa uusille urille.

Tästä näkökulmasta kaikki tieteet, jotka auttavat meitä ymmärtämään luonnon salaisuuksia, ovat paljastuksia, ja voidaan sanoakin, että tieteet tarjoavat meille koko ajan paljastuksia.

Tähtitiede on paljastanut meille ennen tuntemattoman tähti-maailman, geologia maan muodostumisen, kemia vetovoiman lain, fysiologia elimistön toiminnot jne. Kopernikus, Galileo, Newton, Laplace ja Lavoisier olivat niiden paljastajia.

3. Totuus on paljastuksen olennainen piirre. Salaisuuden paljastaminen on tosiasia tunnetuksi tekemistä. Jos tieto on virheellinen, se ei ole tosiasia eikä mikään paljastus. Jokainen paljastus, joka on ristiriidassa tosiasioiden kanssa, ei ole mikään paljastus, vaikka se annettaisiin Jumalan nimissä. Jumala, joka ei valeh-tele eikä erehdy, ei voi olla sen lähde. Siksi sitä on pidettävä ihmisen käsityskyvyn tuotteena.

4. Mikä on opettajan suhde oppilaisiinsa, ellei paljastajan? Opettaja opettaa heille, mitä he eivät tiedä ja minkä tutkimiseen heillä ei olisi joko aikaa tai kykyä, sillä tieto on monien suurten yksilöiden vuosisataista, kollektiivista työtä. Kukin tuo siihen omat havaintonsa, joita jäljessä tulevat voivat hyödyntää. Opet-tamisessa siis ne, jotka todellisuudessa tuntevat tiettyjä tieteel-lisiä, moraalisia, fyysisiä tai metafysisiä totuuksia, paljastavat ne niille, jotka eivät niitä tunne ja jotka muutoin pysyisivät niis-tä tietämättöminä.

5. Opettajat opettavat kuitenkin vain sitä, mitä ovat itse oppi-neet. He ovat toisen asteen paljastajia. Nerot sitä vastoin opet-tavat, mitä he ovat itse saaneet selville. He ovat alkuperäisiä paljastajia. He edistävät valon tuloa yleisesti tunnetuksi. Mihin ihmiskunta joutuisi ilman näiden aika ajoin ilmestyvien nerojen paljastuksia!

Mutta mitä ovat nämä nerot? Miksi he ovat neroja? Mistä he tulevat? Mitä heistä tulee? Huomatkaamme, että useimmiten he tuovat syntyessään mukanaan ylimaallisia kykyjä ja synnyn-näistä tietoa, jota voidaan pienin ponnistuksin kehittää eteen-päin. He kuuluvat vahvasti ihmiskuntaan, koska he syntyvät, elävät ja kuolevat kuten me muutkin. Niinpä, mistä on peräi-

sin tämä heidän tietonsa, jota he eivät ole voineet hankkia tässä nykyisessä olotilassaan? Voitaisiinko sanoa materialistien tavoin, että sattuma on antanut heille enemmän ja paremman laatuista aivosoluja? Jos näin olisi, heillä itsellään ei olisi enempää ansiota kuin vihanneksella, joka on suurempi ja maukkaampi kuin toinen.

Voitaisiinko sanoa joidenkin spiritualistien tavoin, että Jumala on siunannut heitä korkeammin varustellulla sielulla kuin tavalliset ihmiset? Tämä olisi täysin epälooginen oletus, koska se alentaisi Jumalan puolueelliseksi. Ainoa järkiperäinen ratkaisu tähän ongelmaan on sielun ennalta olemassaolo ja olemassaolujen useus. Nerot ovat Henkiä, jotka ovat olleet olemassa kauemmin ja jotka tästä johtuen ovat hankkineet enemmän tietoa ja kehittyneet pidemmälle kuin vähemmän edistyneet. Jälleensyntymisessä he tuovat mukanaan, mitä tietävät. Ja koska he tietävät ilman opiskelua paljon enemmän kuin muut, heitä kutsutaan neroiksi. Kuitenkin se, mitä he tietävät, ei ole muuta kuin aikaisempien ponnistelujen hedelmä eikä etuoikeudesta johtuvaa. He olivat jo ennen syntymää edistyneitä henkiä ja jälleensyntyivät joko antaakseen muille mahdollisuuden hyötyä heidän tiedoistaan tai hankkiakseen itselleen lisää tietoa.

Tietenkin ihmiset kehittyvät itseksensä ja oman ymmärryksensä mukaisilla ponnisteluilla, mutta omiin oloihinsa jätettynä kehitys on hyvin hidasta verrattuna siihen, että heitä auttavat kehittyneemmät yksilöt. Aivan kuten opettajat auttavat oppilaita, kaikilla kulttuureilla on ollut neronsa, jotka ovat tulleet eri aikoina antamaan niille herätteitä ja vetäneet ne ylös velttoudesta.

6. Koska me ymmärrämme Jumalan huolen luomuksistaan, miksi emme uskoisi, että kyvykkäät Henget auttavat ihmiskuntaa edistymään inkarnoitumalla Jumalan tahdon mukaisesti tukeakseen kehitystä tietyllä alueella ja että he saavat tehtävän aivan kuten suurlähettiläät saavat tehtävän hallitsijaltaan. Sellainen on nerojen rooli. Mitä muuta he tulevat tekemään

kuin opettamaan ihmisille totuuksia, joita he eivät tunne – ja joita he eivät ehkä tulisi muutoin tuntemaan pitkään aikaan – antaakseen heille virikkeen, jonka avulla he voivat edistyä nopeammin. Nämä nerot – ilmestyen tänne alas kautta vuosisatojen kuten loistavat tähdet, jättäen jälkeensä pitkän, loistavan polun ihmiskunnan kulkea – ovat lähetyssaarnaajia tai – jos niin tahdot – messiaita. Uudet asiat, joita he opettavat ihmiskunnalle, joko aineelliset tai filosofiset, ovat *paljastuksia*.

Jos Jumala kutsuu paljastajia tekemään tunnetuksi tieteellisiä totuuksia, Jumala voi sitä suuremmalla syyllä kutsua heitä tekemään tunnetuksi moraalisia totuuksia, jotka ovat kehityksen olennaisia osasia. Sellaisia ovat filosofit, joiden ideat ovat virranneet läpi vuosisatojen.

7. Erityisesti uskonnollisessa mielessä paljastus kertoo juuri henkisistä asioista. Niitä ihmiset eivät voi tuntea omatoimisesti, eivätkä voi tutkia aistiensa avulla. Niiden ymmärtämisen heille on antanut Jumala tai Jumalan sanansaattajat joko suoraan sanallisesti tai inspiraationa. Tässä tapauksessa paljastus on aina annettu valituille yksilöille, jotka on nimetty profeetoiksi tai messiaiksi eli sanansaattajiksi tai lähetyssaarnaajiksi, joiden tehtävänä on paljastuksen välittäminen ihmiskunnalle. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna paljastus tarkoittaa täydellistä passiivisuutta. Se hyväksytään ilman kysymystä, ilman tutkimusta, ilman vastaväitettä.

8. Kaikilla uskonnoilla on ollut paljastajansa. Vaikka he eivät tunteneet totuutta läheskään täydellisesti, heillä oli sallimuksen suoma oikeutus, koska he olivat tarkoituksenmukaisia sinä aikana ja siinä ympäristössä missä elivät. He soveltuivat myös puhumaan noille erityispiirteitä omaaville kansoille, joihin verrattuna he olivat paljon korkeammalle kehittyneet. Huolimatta heidän oppiensa sisältämisestä virheistä he herättelivät joka tapauksessa ihmisten mieliä ja kylvivät täten kehityksen siemeniä, jotka voivat itää ja kasvaa myöhemmin tai kukoistaa

jonain päivänä Kristillisyyden auringon alla. Siksi on väärin julistaa niitä pannaan puhdasoppisuuden nimissä. Tulee näet päivä, jolloin kaikki sellaiset monimuotoiset uskomukset, jotka itse asiassa pohjaavat samaan peruseriaatteeseen – Jumalaan ja sielun kuolemattomuuteen – tulevat sulautumaan suureksi ja laajaksi ykseydeksi, kunhan järki voittaa ennakkoluulot.

Valitettavasti uskonnot ovat olleet kaikkina aikoina hallitsemisen välineitä. Profeetan rooli on yllyttänyt toisarvoiseen kunnianhimpoon, ja olemme nähneet joukoittain vääriä paljastajia tai ilmestyneitä messiaita, jotka tittelin arvovallan ansiosta ovat käyttäneet kansan hyväuskoisuutta hyväkseen tyydyttääkseen ylpeyttä, ahneutta tai laiskuuttaan ja jotka ovat katsoneet mukavammaksi elää uhriensa kustannuksella. Kristinuskokaan ei ole suojattu näiltä loisilta. Tähän liittyen pyydämme kiinnittämään vakavan huomion kirjan *”Evanke- liumi Spiritismin mukaan” kappaleeseen XXI: Vääriä kristuk- sia ja vääriä profeettoja nousee.*

9. Onko suoria paljastuksia Jumalalta ihmisille? Tämä on kysy- mys, johon emme rohkene antaa varmaa myöntävää tai kieltä- vää vastausta. Siinä ei ole mitään radikaalisti mahdotonta, mutta ei ole myöskään mitään mikä todistaisi sen varmuudella. Epäil- emättä on kuitenkin niin, että lähimpänä Jumalaa olevat Henget käsittävät täydellisesti Jumalan ajatuksen ja voivat välittää sen. Papillisen virka- asemansa tai henkilökohtaisen oppineisuutensa mukaisesti inkarnoituneet paljastajat voivat perustaa opetuk- sensa omiin tietoihinsa tai he voivat vastaanottaa ne korkeasti kehittyneiltä Hengiltä tai jopa suoraan Jumalan sanansaattajilta. Näitä jälkimmäisiä on saatettu pitää itse Jumalana, kun he ovat puhuneet Jumalan nimessä.

Tämänkaltaiset kommunikoinnit eivät sisällä mitään outoa kenellekään, joka on tutustunut henkimaailman ilmiöihin ja siihen, miten yhteydet ihmisten ja Henkien välillä tapahtuvat. Opetukset voidaan välittää monin eri tavoin: puhtaan inspiraai-

tion kautta, kuultuna puheena ja sanoina tai opettavien Henkien silmin nähtyinä näkyinä ja ilmestyksinä joko unessa tai valveilla. Monia esimerkkejä näistä löytyy Raamatusta, evankeliumeista ja kaikkien kulttuurien pyhistä kirjoituksista. Näin ollen on ehdottoman täsmällistä sanoa, että useimmat kaikista paljastajista ovat innoittuneita, kuulevia tai näkeviä meedioita. Tästä ei kuitenkaan seuraa, että kaikki meediat olisivat paljastajia saati suoria jumaluuden tai jumaluuden sanansaattajien välittäjiä.

10. Vain puhtailla Hengillä on tehtävänänsä vastaanottaa ja välittää Jumalan sanaa. Tiedämme kuitenkin tänä päivänä, että kaikki Henget ovat kaukana täydellisyydestä ja että on niitä, jotka esiintyvät valeasussa. Tämä sai Pyhän Johanneksen toteamaan: ”Älkää jokaista henkeä uskoko, vaan katsokaa ensin, onko henki Jumalasta.” (I Joh. kirje, 4:1)

Näin he voivat yhtä hyvin olla luotettavia ja todellisia paljastajia kuin hämäreperäisiä ja petollisia. *Jumalallisen paljastuksen perustavaa laatua oleva ominaispiirre on sen ikuinen totuudellisuus. Mikään paljastus, joka on virheen saastuttama tai on muutettavissa, ei voi olla peräisin Jumalasta.* Kymmenen käskyn lait ilmaisevat kaikki niiden alkuperän ominaispiirteet, kun taas muut Mooseksen lait olennaisesti ohimenevinä tai usein Siinain lakiin nähden ristiriitaisina ovat hebrealaisen lainlaatijan henkilökohtaista tai poliittista tekoa. Kun kansan käytöstävät kesyntyivät, nämä lait jäivät pois käytöstä, kun sen sijaan kymmenen käskyä on säilynyt vankkana majakkana ihmiskunnalle. Kristus itse teki siitä perustuksen omalle rakennukselleen samalla, kun lakkautti muut lait. Jos ne olisivat olleet Jumalasta, hän ei olisi niihin puuttunut. Kristus ja Mooses ovat kaksi suurta paljastajaa, jotka muuttivat maailman kasvot – ja siinä on todiste heidän jumalallisesta tehtävästään. Puhtaasti inhimillisellä työllä ei olisi ollut sitä voimaa.

11. Eräs tärkeä paljastus on täyttymässä tänä päivänä, paljastus, joka näyttää meille mahdollisuuden kommunikoida henkimailman edustajien kanssa. Sellainen tieto ei ole tietenkään uutta, mutta kuitenkin tähän asti se on jäänyt enemmän tai vähemmän huomioon ottamatta, eli siitä ei ole ollut hyötyä ihmiskunnalle. Tietämättömyys laeista, jotka säätelevät näitä suhteita, on tukahduttanut ne taikauskon alle, joten ihmiset eivät ole kyenneet tekemään niistä mitään luotettavaa johtopäätöstä. Sen tekeminen oli varattu meidän ajallemme – puhdistaksemme ne niihin liitetyistä järjestömyyksistä, käsittääksemme niiden laajuuden ja vapauttaaksemme valon, jonka täytyy valaista tulevaisuuden kulkua.

12. Spiritismi on todellinen paljastus sanan tieteellisessä merkityksessä, sillä se auttaa meitä tuntemaan näkymätöntä maailmaa, joka ympäröi meitä ja jonka keskellä me elämme sitä epäilemättä, lait, jotka siinä vallitsevat, sen suhteet näkyvän maailman kanssa, sen asukkaiden luonteen ja tilan sekä ihmisen kohtalon kuoleman jälkeen.

13. Juuri luonteensa johdosta spiritistisellä paljastuksella on kaksinainen ominaisuus: se juontuu samanaikaisesti jumalallisesta ja tieteellisestä paljastuksesta. Se juontuu edellisestä, koska sen saapuminen oli sallimuksellinen eikä yhden erityisen ihmisen aloitteellisen ja ennalta mietityn toiveen tulos. Opin perusta tulee Henkien antamista opetuksista, jotka Jumala määräsi valaisemaan ihmisiä niistä asioista, joista he olivat tietämättömiä ja joita he eivät voineet oppia itseksensä, mutta jotka heidän tuli oppia nyt, kun he olivat riittävän kypsiä ymmärtämään ne.

Se juontuu jälkimmäisestä, koska nämä opetukset eivät ole kenenkään etuoikeus, vaan ovat annetut koko maailmalle samalla tavoin. Niiden välittäjät ja vastaanottajat eivät ole passiivisia alamaisia, joilta on estetty tarkkailu ja tutkimustyö. Heitä ei ole kehoitettu luopumaan omasta järjestään ja vapaasta tahdos-

taan. Tarkka tutkiminen ei ole heiltä kielletty, vaan päinvastoin se on suositeltavaa. Ja lopuksi, Oppijärjestelmää *ei ole saneltu yhtenä kokonaisuutena eikä sitä ole pakotettu omaksumaan sokeasti uskoen*, vaan paremminkin siitä on tehty inhimillisten kokeiden avulla johtopäätöksiä tarkkailemalla ilmiöitä, jotka Henget asettivat silmiemme eteen, ja tutkimalla heidän antamiin opetuksia. Opetuksia, joita ihmiset voivat tutkia, kommentoida ja vertailla ja joista he voivat vetää johtopäätöksiä. Toisin sanoen *se, mikä luonnehtii spiritististä paljastusta, on sen jumallallinen lähde, että sen aloite kuuluu Hengille ja että sen kehitys on miesten ja naisten työn tulos.*

14. Mitä kehittämiseen tulee, spiritismi etenee samalla tavalla kuin todelliset tieteet, toisin sanoen se soveltaa kokeellista menetelmää. Kun tapahtuu uudenlaisia ilmiöitä, joita ei voida selittää tunnettujen luonnonlakien avulla, spiritismi tarkkailee, vertailee ja analysoi niitä ja jäljittää ilmiöt niiden syihin ja päättyy niitä aiheuttavaan lakiin. Sen jälkeen se tekee johtopäätöksiä niiden seurauksista ja etsii niille käyttökelpoisia sovelluksia. Se ei muodosta ennakolta omaksuttua teoriaa, joten se ei esitä hypoteesiksi Henkien olemassaoloa tai toimintaa, perispiritiiä, jälleensyntymistä eikä mitään Oppijärjestelmän pääperiaatteita. Se päättyi siihen, että Henkiä on olemassa, koska sellainen olemassaolo pääteltiin havainnoiduista ilmiöistä saaduista todisteista, ja se eteni samoin muiden pääperiaatteiden suhteen. Ilmiö ei vahvistanut teoriaa jälkeensä, vaan teoria tuli myöhemmin selittämään ja vetämään yhteen ilmiön. Siksi on täysin oikein todeta, että spiritismi on havaintoihin perustuva tiede eikä mielikuvituksen tuote. Tieteet eivät ole kehittyneet vakavasti otettavalla tavalla paitsi silloin, kun niiden tutkimukset ovat perustuneet kokeelliseen menetelmään. Tähän päivään asti on kuitenkin uskottu, että tämä menetelmä sopii vain aineeseen. Se on kuitenkin yhtä sovelias metafysiisiin asioihin.

15. Ottakaamme yksi esimerkki. Henkien maailmassa voidaan havainnoida erittäin outo tapaus, jota kukaan ei olisi voinut

odottaa. On olemassa Henkiä, jotka eivät usko olevansa todellisuudessa kuolleita. Hyvä on! Korkeasti kehittyneet Henget, jotka tuntevat tämän tosiasian erittäin hyvin, eivät tulleet etukäteen sanomaan: ”On olemassa Henkiä, jotka uskovat elävänsä vielä maallista elämää ja ovat säilyttäneet aistinsa, tapansa ja vaistonsa.” Ei, vaan he panivat tämän kategorian Henget ilmaisemaan itsensä, jotta me voimme tarkkailla heitä. Niinpä tehtyämme havaintoja Hengistä, jotka olivat epävarmoja tilastaan ja totesivat olevansa vielä tässä maailmassa ja uskoivat osallistuvansa normaaliin toimiinsa, esimerkiksi johdettiin sääntö. Suuri määrä sellaisia ilmiöitä osoitti meille, että tämä esimerkki ei ollut poikkeus, vaan yksi vaihe Hengen elämää. Se auttoi meitä tutkimaan kaikkia tämän oudon aistiharhan muotoja ja syitä tajutaksemme, että tämä tilanne on moraalisesti vain vähän kehittyneille Hengille varsin tyypillinen. Se on ominainen tietynlaisissa kuolemissa ja vain tilapäinen, vaikka voikin kestää päiviä, kuukausia tai vuosia. Näin teoria syntyi havainnoista. Näin on tapahtunut kaikkien spiritistisen opin pääperiaatteiden suhteen.

16. Samoin kuin tieteen kohteena on materiaalistien lakien tutkimus, spiritismin erityistavoite on henkisten lakien tuntemus. Näin ollen, koska jälkimmäinen on yksi luonnon laeista, joka vaikuttaa lakkaamatta ja vastavuoroisesti materiaan, siitä seuraa, että tieto yhdestä ei voi olla täydellinen ilman tietoa toisesta. Spiritismi ja tiede täydentävät toinen toisiaan. Tiede ilman spiritismiä on täysin kykenemätön selittämään tiettyjä ilmiöitä pelkästään aineellisten lakien avulla. Ilman tiedettä spiritismiltä puuttuisi perusta ja kontrolli. Aineen lakien tutkimuksen piti edeltää henkistä tutkimusta, sillä se on asia, joka ensimmäiseksi kyseenalaistaa järjen. Jos spiritismi olisi tullut ennen tieteellisiä keksintöjä, se olisi ollut epäonnistunut yritys kuten mikä tahansa muu, joka tulee ennen aikaansa.

17. Kaikki tieteet ovat linkittyneet toisiinsa ja ovat onnistuneet johdonmukaisessa järjestyksessä. Ne ovat syntyneet yksi

toisesta löytäessään lähtökohdan aikaisemmista ideoista ja tiedosta. Tähtitiede, eräs ensimmäisenä harjoitetuista tieteistä, pysyi lapsuuden virheissä, kunnes fysiikka astui näyttämölle ja paljasti luonnon voimien lait. Kemian täytyi, kykenemättä tekemään mitään ilman fysiikkaa, seurata sitä tiiviisti niin, että nämä kaksi voivat myöhemmin edetä yhdessä toinen toistaan tukien. Anatomia, fysiologia, eläintieteestä, kasvitieteestä ja mineralogiasta ei tullut oikeaa tiedettä ilman fysiikan ja kemian tuomien oivallusten apua. Geologialta olisivat juuri eilen syntyneenä puuttuneet sen todelliset vitaalit elementit ilman astronomiaa, fysiikkaa, kemiaa ja kaikkia muita. Siksi se saattoi tulla vasta myöhemmin.

18. Moderni tiede esitteli totuuden suhteessa muinaisiin neljään primitiiviseen elementtiin ja päätyi havainto havainnolta konseptiin, jonka mukaan kaikkien aineen muodonmuutosten takana on *vain yksi perustava osanen*. Aine sinällään on kuitenkin eloton. Sillä ei ole elämää, ajatusta eikä tunnetta. Sen pitää liittyä henkiseen tekijään. Spiritismi ei keksinyt tätä tekijää, vaan esitteli sen ensimmäisenä kiistämättömin todistein. Se tutki ja analysoi sitä ja osoitti sen ilmeisen vaikutuksen. Se *lisäsi materiaaliseen tekijään henkisen tekijän*. Nämä ovat kaksi perusprinsiippiä, kaksi luonnon elävää voimaa. Näiden kahden tekijän purkamaton liitto selittää helposti suuren määrän tähän asti selittämättömiä ilmiöitä.¹

Koska spiritismin tutkimuskohteena on toinen näistä kahdesta perustavaa laatua olevasta maailmankaikkeuden tekijästä, se joutuu väistämättä tekemisiin useimpien tieteiden kanssa. Se ei olisi voinut syntyä ennen niiden kehittymistä – ja se syntyi

¹ Sanaa tekijä ei ole käytetty tässä yksinkertaisen, alkukantaisen kappaleen tai primitiivisen molekyylin merkityksessä, vaan kaikkeutta muodostavan tekijän merkityksessä. Tässä mielessä voidaan sanoa, että henkinen tekijä on aktiivinen osa universumin rakenteessa. Vastaavasti siviileihin ja sotajoukkoihin kuuluvat osat muodostavat (koko) kansakunnan. Vastaavasti uskonnolla on osansa kasvatuksessa. Vastaavasti Algeriassa on arabialainen ja eurooppalainen osa. – Kirj.

olosuhteiden pakosta, koska oli mahdotonta, että kaikki voitaisiin selittää pelkästään aineellisten lakien avulla.

19. Spiritismiä on syytetty sukulaisuudesta magian ja noitouden kanssa. On kuitenkin unohdettu, että astronomia oli alun alkaen oikeuslaitosastrologiaa², eikä ole tänäkään päivänä kovin kaukana siitä, ja että kemia on alkemian tytär, alkemian mihin kukaan järkevä henkilö ei uskaltaisi nykypäivänä ryhtyä. Tähän perustuen kukaan ei kiistä, että niiden totuuksien siemenet, joista nämä nykyiset tieteet saivat alkunsa, löydettiin astrologiassa ja alkemiassa. Huolimatta naurettavista kaavoistaan alkemia osoitti meille yksinkertaiset aineet ja vetovoiman lait. Astrologia keskittyi tutkimaan taivaankappaleiden sijaintia ja liikkeitä. Kuitenkin tietämättä mitään niistä laeista, jotka säätelevät maailmankaikkeuden rakennetta, sellaiset taivaankappaleet olivat tavalliselle kansalle mystisiä olentoja, ja taikausko antoi moraalisen vaikutuksen ja ilmestyksellisen merkityksen. Kun Galileo, Newton ja Kepler tekivät nuo lait tunnetuiksi ja kun teleskooppi raotti verhoa ja sukelsi avaruuden syvyyksiin – katse, jonka tietyt yksilöt katsoivat sopimattomaksi – planeetat näyttäytyivät meille yksinkertaisesti samanlaisina maailmoina kuin omamme ja koko merkillisyyden rakennustelineet romahtivat.

Samoin on tapahtunut spiritismille suhteessa magiaan ja noituuteen. Nekin perustuivat Henkien ilmaisuihin samoin kuin astrologia perustui taivaankappaleiden liikkeisiin. Magia ja noituus yhdistivät tietämättöminä Henkien maailmassa vallitsevista laeista näihin suhteisiin käytäntöjä ja uskomuksia, joille nyky-

2 Oikeuslaitosastrologia on taito ennustaa tulevia tapahtumia laskemalla planeettojen ja tähtien liikkeitä suhteessa maahan. Termiä oikeuslaitosastrologia (judicial astrology) käytettiin pääasiassa keskiaikana ja varhaisen renessanssin aikana erottamaan sen tyyppinen astrologia, jota katolinen kirkko piti kerrettäläisenä, "luonnollisesta astrologiasta" kuten lääketieteellinen astrologia ja meteorologinen astrologia, joita pidettiin hyväksyttävänä, koska ne olivat osa sen aikaisia luonnontieteitä. Nykypäivänä tämä jaottelu on paljolti vanhentunut. - Käänt.

aikainen spiritismi, kokeellisen ja havaintoihin perustuvan tutkimuksen hedelmä, on pannut lopun. Kuitenkin se etäisyys, joka erottaa spiritismin magiikasta ja noituudesta, on paljon suurempi kuin se, mikä on astronomian ja astrologian välillä sekä kemian ja alkemian välillä. Jos sekoittaa ne toisiinsa, osoittaa, ettei tiedä niistä yhtään mitään.

20. Pelkästään sillä tosiasialla, että on mahdollista kommunikoida henkimaailman olentojen kanssa, on lukematon määrä erittäin tärkeitä seurauksia. Kokonainen uusi maailma on paljastunut meille, maailma, joka on sitäkin tärkeämpi, koska se koskee koko ihmiskuntaa ilman yhtään poikkeusta. Levitesään laajemmalle tämä tieto ei voi auttaa, mutta tuo perinpohjaisen muutoksen tottumuksiin, luonteenpiirteisiin, tapoihin ja uskomuksiin, joilla on niin suuri vaikutus sosiaalisiin suhteisiin. Se on koko ajatusmaailman vallankumous, sitä suurempi ja voimakkaampi, koska se ei ole rajoittunut yhteen erityiseen kulttuuriin tai ihmisryhmään, vaan tavoittaa samanaikaisesti kaikkien ihmisluokkien, kansallisuuksien ja uskonnollisten uskomusjärjestelmien ytimen.

Siksi spiritismin voidaan katsoa olevan kolmas suuri paljastus. Katsokaamme miten nämä paljastukset eroavat toisistaan ja millaisin sitein ne liittyvät toisiinsa.

21. **Mooses**, profeetta, paljasti ihmisille tiedon yhdestä ainoasta Jumalasta, kaikkivaltiaasta Herrasta ja kaiken Luojusta. Mooses julisti Siinain lain ja asetti puhtaan uskon perustukset. Ihmisenä hän oli yhden kansan lainlaatija, kansan, jonka kautta tämä primitiivinen usko tuli puhdistuttuaan leviämään ympäri koko maailman.

22. **Kristus** otti muinaisesta laista sen, mikä siinä oli ikuista ja jumalallista ja hylkäsi sen, mikä siinä oli vain ohimenevää, puhtaasti kurinpidollista ja inhimillistä ajattelua, ja lisäsi siihen paljastuksen tulevasta elämästä, mistä Mooses ei ollut puhu-

nut eli tiedon rangaistuksista ja palkinnoista kuoleman jälkeen. (Kts. *Revue Spirite*, 1861, pp. 90, 280)

23. Kristuksen paljastuksen tärkein osa – sikäli, että se on alkulähde, koko hänen oppinsa kulmakivi – on se kokonaan uusi näkökulma, miten hän kuvaa Jumaluutta. Se ei ole enää kauhea, mustasukkainen ja kostonhimoinen Mooseksen Jumala; julma ja armoton Jumala, joka kastelee maan läpimäräksi ihmisverellä, joka määrää massamurhia ja kansojen perinpohjaisia tuhoamisia – mukaan lukien naiset, lapset ja vanhukset – ja joka rankaisee heitä, jotka säästävät uhrinsa. Se ei ole enää epäoikeudenmukainen Jumala, joka rankaisee koko kansaa johtajansa rikkomuksista tai joka kostaa syylliselle lyömällä syytöntä tai joka kurittaa lapsia heidän isänsä tekemien vääryyksien takia. Pikemminkin Jumala on ystävällinen ja antaa anteeksi katuvaiselle syntiselle ja maksaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan. Se ei ole enää yhden etuoikeutetun kansan Jumala, sotajoukkojen Jumala, joka johtaa joukkojaan ajaakseen omaa etuaan toisten kansojen jumalia vastaan, vaan koko ihmiskunnan yhteinen Isä, joka ulottaa suojeluksensa kaikkien lastensa ylle ja kutsuu ne jumalalliseen yhteyteensä. Se ei ole enää Jumala, joka rankaisee ja palkitsee pelkästään maallisilla asioilla ja jonka kunnia ja ilo koostuu kilpailevien kansojen orjuuttamisesta ja jälkeläisten lukumäärästä, vaan joka sanoo ihmiskunnalle: ”Sinun todellinen kotisi ei ole tässä maailmassa. Se on taivaallisessa kuningaskunnassa. Siellä sydämeltään nöyrä kohotetaan ja ylpeä alennetaan.” Se ei ole enää Jumala, joka tekee kostosta hyveen ja määrää kostamaan hampaan hampaasta ja silmän silmästä, vaan armon Jumala, joka sanoo: ”Anna anteeksi muiden loukkaukset, jos haluat, että sinulle annetaan anteeksi. Vastaa pahaan hyvällä. Älä tee muille sitä, mitä et halua itsellesi tehtävän.” Se ei ole enää kaunainen ja turhantärkeä Jumala, joka määrää, ankarien rangaistusten uhalla, miten häntä tulee palvoa, ja loukkaantuu joidenkin muutoseikkojen noudattamattomuudesta, vaan suuri Jumala, joka ottaa huomi-

oon perusajatuksen eikä kunnioita ulkoisia muotoja. Ja lopuksi, se ei ole enää Jumala, joka tahtoo, että häntä pelätään, vaan että häntä rakastetaan.

24. Koska Jumala on kaikkien uskonnollisten oppien keskipiste, kaikkien palvonnan kohde, *kaikkien uskontojen perusluonne muodostuu sen mukaiseksi mikä on sen ajatus Jumalasta*. Uskonnot, jotka kuvaavat Jumalan kostonhimoiseksi ja julmaksi, uskovat tekevänsä kunniaa Jumalalle julmilla teoilla, polttorovioilla polttamisella ja kidutuksella. He, jotka kuvaavat Jumalan puolueelliseksi ja mustasukkaiseksi, ovat suvaitsemattomia. He ovat vaihtelevassa turhantarkkoja muotoseikoissa riippuen siitä, miten paljon uskovat Jumalan tahriintuneen inhimillisillä heikkouksilla ja mitättömyyksillä.

25. Koko Kristuksen oppi perustui niihin ominaisuuksiin, jotka hän sanoi kuuluvan jumaluuteen. Puolueettoman, korkeimman oikeudenmukaisen, hyvän ja armahtavaisen Jumalan avulla hänen oli mahdollista tehdä Jumalan rakastamisesta ja hyväntekeväisyydestä lähimmäistä kohtaan pelastumisen erityisehto ja todeta: ”Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Siinä on koko laki ja profeetat eikä muuta ole.” Pelkääntään tähän uskoon hän kykeni perustamaan yksilöiden yhdenvertaisuuden Jumalan edessä ja yleismaailmallisen veljeyden. Eikö ollutkin mahdotonta rakastaa Mooseksen Jumalaa? Niin, todellakin, häntä voi vain pelätä.

Tämä Jumaluuden todellisten tuntomerkkien paljastaminen yhdessä kuolemattoman sielun ja tulevan elämän kanssa muutti perusteellisesti ihmisten keskinäisiä suhteita, toi heille uusia velvollisuuksia ja auttoi heitä tarkastelemaan nykyistä elämäänsä uudessa valossa. Tästä syystä se vaikutti pakostakin tapoihin ja sosiaalisiin suhteisiin. Seurauksistaan johtuen se on eittämättä Kristuksen paljastuksen ratkaiseva kohta, yksi, jonka tärkeyttä ei ole riittävästi tajuttu. Harmittavasti se on myös kohta, josta

me olemme kauimmas etäänntyneet ja jonka me olemme jättäneet eniten ottamatta huomioon hänen opetustensa tulkinnoissa.

26. Kristus kuitenkin lisää: ”Monia niistä asioista, joita minä kerron teille, te ette voi vielä ymmärtää. Samoin minulla on monia muita asioita kerrottavana teille, mutta te ette voi niitäkään ymmärtää. Siksi minä puhun teille vertauksin. Myöhemmin *minä lähetän teille kuitenkin Lohduttajan, Totuuden Hengen, joka tulee pystyttämään uudelleen kaikki asiat ja selittämään ne teille.*” (Joh. luvut 14, 16; Matt. luku 17).

Jos Kristus ei sanonut kaikkea mitä hän olisi voinut sanoa, näin oli, koska hän uskoi, että tietyt totuudet piti jättää verhotuiksi, kunnes ihmiset olisivat kykeneviä käsittämään ne. Hän itse myönsi, että hänen opetuksensa olivat epätäydellisiä, ja siksi hän julkisti, että on tuleva eräs, joka vie työn loppuun. Näin hän aavisti, että ihmiset tulevat tulkitsemaan hänen sanansa väärin ja poikkeamaan hänen opetuksistaan. Toisin sanoen, että ihmiset tulevat tuhoamaan sen, mitä hän oli tehnyt, koska kaikki asiat piti *pystytettämän uudelleen*; no, on mahdollista *pystyttää uudelleen* vain sellaista, mikä on jo tuhattu.

27. Miksi hän kutsui uutta Messiasta Lohduttajaksi? Tämä nimi, merkittävä ja yksiselitteinen, on kokonainen paljastus sinänsä. Hän aavisti täten, että ihmiset tulevat tarvitsemaan lohdutusta, mikä vihjaa siihen, että he eivät saa riittävästi lohdutusta niistä uskonopin kirjoituksista, joita he tulevat muotoilemaan. Kristus ei ollut koskaan selkeämpi tai yksiselitteisempi kuin näissä viimeisissä sanoissa, joista harvat ovat tietoisia, ehkä siksi, koska niiden tuomista esiin ja niiden profeetalliseen merkitykseen perehtymistä on vältetty.

28. Jos Kristus ei voinut viedä opetustaan loppuun saakka, se johtui siitä, että ihmisiltä puuttui tietoa, jota he olisivat voineet saada vain ajan kanssa ja jota ilman he eivät voineet käsittää hänen opetustaan. On asioita, jotka olisivat näyttäneet mielet-

tömiltä heidän senaikaisessa tietotilassaan. Opetuksen loppuun saattaminen on ymmärrettävä selittämisen ja kehittämisen mielessä ennemminkin kuin, että olisi lisätty uusia totuuksia, koska kaikki hänen opetuksissaan oli jo olemassa siemenen muodossa, puuttui vain avain hänen sanojensa merkityksen haltuun ottamiseen.

29. Mutta kuka uskaltaisi sallia heidän tulkita pyhiä kirjoituksia? Kenellä oli tämä oikeus? Ketkä olisivat riittävän oppineet elleivät teologit?

Kuka uskaltaisi? Ennen kaikkea tiede, sillä sen ei tarvitse kysyä keneltäkään lupaa tehdäkseen tunnetuksi luonnon lakeja ja se hyppää tasajalkaa virheiden ja ennakkokäsitysten yli. Kenellä on oikeus? Tänä älyllisen vapauttamisen ja omantunnon vapauden vuosisatana tutkimisen oikeus kuuluu kaikille eivätkä kirjoitukset ole enää Pyhä arkki, mihin kukaan ei uskaltaisi koskea sormellakaan ilman riskiä tulla maahan lyödyksi. Kuinka valistuneita keskiaikaiset teologit – kirkon isät erityisesti – saattoivatkaan olla, he eivät olleet riittävän valistuneita, etteivät olisi tuominneet maan liikkumista ja uskoa antipodeihin harhappina. Ja vielä menemättä niin kauas, eivätkö tämän päivän teologit julistaneet pannaan Maan muodostumisen aikakaudet?

Ihmiset voivat selittää kirjoituksia vain sillä tiedolla, joka heillä on, ja niillä virheellisillä ja epätäydellisillä käsityksillä, jotka heillä on luonnon laeista, jotka tiede myöhemmin paljastaa. Siksi teologit itse voivat hyvässä uskossa erehtyä Evankeliumin tiettyjen sanojen ja tapahtumien merkityksestä. Halutessaan hinnalla millä hyvänsä löytää varmistuksen Evankeliumista ennalta muodostetulle ajatukselleen, he jatkavat saman kehän kiertämistä hylkäämättä näkökulmaansa, joten he päätyvät aina näkemään vain sen, minkä halusivatkin nähdä. Miten oppineita nuo teologit saattoivatkaan olla, he eivät voineet käsittää syitä, jotka johtuivat heille tuntemattomista laeista.

Kuitenkin, kuka tulee olemaan tuomari niille moninaisille ja usein ristiriitaisille tulkinnoille, jotka on annettu teologian ulkopuolelta? Tulevaisuus, logiikka ja terve järki. Kun ihmiset tulevat siinä määrin valistuneemmiksi, että uudet tosiasiat ja lait paljastetaan, he pystyvät erottamaan utopistiset teoriat todellisuudesta. Näin ollen tiede tekee yhdet lait ja spiritismi toiset lait tunnetuksi. Molemmat ovat välttämättömät ja tarpeelliset kaikkien uskontojen pyhien tekstien ymmärtämiseksi, kunfut-selaisuudesta ja buddhalaisuudesta kristinuskoon. Teologia ei todellakaan voi oikeutetusti väittää, että tieteessä on ristiriitaisuuksia, kun se itsekään ei ole aina yksinmielinen esittämistään asioista.

30. **Spiritismi** on Kristuksen opin suora jatkumo, kun se ottaa lähtökohtansa juuri Kristuksen sanoista – aivan kuten hän lähti omassa opissaan Mooseksesta. Spiritismi lisää tulevan elämän epäselvään mielikuvaan paljastuksen meitä ympäröivän ja koko avaruutta kansoittavan näkymättömän maailman olemassaolosta ja tekee näin mielikuvasta selkeän antamalla sille ymmärrettävän muodon, johdonmukaisuuden ja ajatuksen todenmukaisuuden.

Spiritismi on määritellyt ne siteet, jotka yhdistävät sielun ja ruumiin, ja nostanut verhon, joka kerran salasi elämän ja kuoleman mysteerit ihmiseltä.

Spiritismin ansiosta miehet ja naiset tietävät, mistä he ovat tulleet ja mihin he ovat menossa, miksi he ovat maan päällä ja miksi he kärsivät tilapäisesti. He näkevät myös kaikessa Jumalan oikeudenmukaisuuden.

He tietävät, että sielu kehittyy lakkaamatta peräkkäisissä ruumiillistumisissa, kunnes saavuttaa täydellisyyden tason, joka voi viedä sen Jumalan luo.

He tietävät, että kaikilla sieluilla on samat lähtökohdat ja että ne on luotu tasavertaisiksi ja varustettu samoilla kyvyillä kehittyä

vapaan tahtonsa mukaisesti. Näin ollen kaikki ovat sisäiseltä olemukseltaan samanlaisia, eikä heissä ole muuta eroa kuin se kehityksen taso, jonka he ovat saavuttaneet. Kaikilla on sama päämäärä, ja kaikki saavuttavat sen nopeammin tai hitaammin työskentelynsä ja hyvän tahtonsa mukaisesti.

He tietävät, että ketään ei ole jätetty perinnöttömäksi, eikä ketään suosita toista enemmän. Jumala ei luonut ketään etuoikeutetuksi ja vapaaksi niistä ponnisteluista, jotka on määrätty toisille heidän kehittymisekseen. Ei ole olemassa yhtään olentoa, joka olisi vihitty ikuiseen pahuuteen ja kärsimykseen. Nuo, joita nimitetään demoneiksi, ovat vain vähän kehittyneitä epätäydellisiä Henkiä, jotka harjoittavat pahuutta hengen tilassa samoin kuin tekivät ruumiillisessa tilassaan, mutta jotka tulevat siitä huolimatta kehittämään ja parantamaan itseään. Enkeleitä eli puhtaita Henkiä ei ole erikseen luotu, vaan he ovat Henkiä, jotka kehityksen polkua seurattuaan ovat saavuttaneet päämääränsä. Siksi ei ole useita luomisia eikä järjellisten olentojen joukossa erilaisia kategorioita, vaan luomisen kokonaisuus on syntynyt suuresta ykseyden laista. Se laki hallitsee maailmankaikkeutta ja sen mukaan kaikki olennot pyrkivät kohti yhteistä päämäärää, joka on täydellisyys, ilman että jotakuta suosittaisiin toisen kustannuksella. Kaikki ovat omien tekojensa lapsia.

31. Niiden suhteiden, joita ihmiset voivat nyt luoda ruumiillisesta elämästä poistuneiden kanssa, ansiosta heillä ei ole ainoastaan materiaalista todistetta sielun olemassaolosta ja yksilöllisyydestä, vaan he ymmärtävät sen solidaarisuuden, joka yhdistää tämän maailman elävät ja kuolleet ja vastaavasti tämän maailman ja muut maailmat. He tuntevat kuolleiden tilanteen Henkien maailmassa. He voivat seurata heidän vaellustaan. He voivat todistaa heidän ilojaan ja epäonnistumisiaan. He tietävät, miksi he ovat onnellisia tai onnettomia ja mikä kohtalo heitä odottaa sen hyvän tai pahan mukaisesti, mitä he ovat tehneet. Sellaiset suhteet ovat vihkineet ihmiset tulevaan elämään, jota he voivat tarkkailla sen kaikilla tasoilla ja kaikissa myllerryksis-

sä. Tulevaisuus ei ole enää hämärä toive, se on positiivinen tosiasia, matemaattinen varmuus. Täten kuolemassa ei ole mitään pelättävää, koska se on vapautus, ovi todelliseen elämään.

32. Tutkimalla Henkien olosuhteita ihminen tietää, että onnellisuus tai onnettomuus riippuu Henkien elämässä niiden täydellisyyden tai epätäydellisyyden asteesta ja että jokainen Henki kärsii suorat ja luonnolliset seuraukset vääryyksistään, eli toisin sanoen sitä rangaistaan tekemistään synneistä. Sellaiset seuraukset kestävät yhtä kauan kuin ne aiheuttaneet syyt. Syylliset voivat siksi kärsiä iät ajat, jos he olivat pitäytyneet iät ajat pahuudessa, mutta kärsimys loppuu katumuksella ja hyvityksellä. Koska kärsimykset riippuvat täysin itsensä parantamisesta, he voivat oman vapaan tahtonsa mukaisesti pidentää tai lyhentää niitä aivan kuin sairaat kärsivät kohtuuttomuuksistaan niin kauan, kunnes panevat niille lopun.

33. Jos järki hylkää Jumalan hyvyyteen yhteensopimattomana käsityksen anteeksiantamattomasta, ikuisesta ja absoluuttisesta rangaistuksesta – usein määrätty yhdestä ainoasta vääryydestä – ja helvetin tuskista, joita ei voi vähentää edes kiihkein ja vilpittömin katumus, sama järki kumartaa tasa-arvoisen ja puolueettoman oikeuslaitoksen edessä. Oikeuslaitoksen, joka ottaa kaiken huomioon, ei sulje koskaan ovea katumukselta, vaan ojentaa loputtomasti kätensä heille, jotka ovat pudonneet yli laidan sen sijaan, että painaisi heidät syvyyteen.

34. Ruumiillisten elämien moninaisuus, jonka perusteet Kristus asetti Evankeliumissa määrittelemättä niitä sen enempää kuin monia muitakaan seikkoja, on yksi kaikkein tärkeimmistä spiritismin paljastamista laeista siinä mielessä, että se esittelee kehityksen todellisuuden ja välttämättömyyden. Tällä (jälleensyntymisen) lailla ihmiset voivat selittää kaikki ilmeiset säännöttömyydet, joita elämässä esiintyy. Se selittää erot sosiaalisessa asemassa, ennenaikaiset kuolemat, jotka ilman jälleensyntymistä tekisivät lyhyeksi jääneestä elämästä sielulle

hyödyttömän sekä älyllisten ja moraalisten kykyjen epätasaisen jakautumisen johtuen Hengen iästä, koska se on elänyt ja kehittänyt enemmän tai vähemmän ja tuo joka jälleensyntymässään mukanaan sen, mitä oli hankkinut aikaisemmissa elämissään. (Kts. no. 5).

35. Sen opin mukaan, että jokainen sielu luodaan syntymän yhteydessä, lankeamme jälleen etuoikeutetun luomisen teorian. Ihmiset ovat toisilleen vieraita. Mikään ei yhdistä heitä. Perhesiteet ovat pelkästään fyysisiä. Menneisyys ei yhdistä perheenjäseniä, koska he eivät olleet siinä olemassa. Sen oppijärjestelmän mukaan, että kuoleman jälkeen on olemattomuus, kaikki heidän yhteytensä päättyvät kuolemassa eikä heillä ole mitään yhteisöllisyyttä tulevaisuudessa. Jälleensyntymän kautta heillä on kuitenkin yhteisvastuu sekä menneisyydestä että tulevaisuudesta ja heidän yhteytensä jatkuvat sekä henkisessä että ruumiillisessa maailmassa. Veljeys perustuu luonnon lakeihin. Hyvällä on tarkoitus, pahalla väistämättömät seurauksensa.

36. Jälleensyntymisoppi kaataa rotujen ja kastien ennakkoluulot, koska sama Henki voi syntyä uudelleen rikkaana tai köyhänä, suurena herrana tai proletaarina, pomona tai alaisena, vapaana tai orjana, miehenä tai naisena. Kaikista argumenteista orjuuden epäoikeudenmukaisuutta ja naisten alistamista vastaan – joita harjoitetaan vahvemman oikeudella – ei ole ainuttakaan, joka voittaisi logiikassaan jälleensyntymisen konkreettisen tosiasian. Siksi jos jälleensyntyminen pohjautuu luonnon lakiin – yleismaailmallisen veljeyden periaatteeseen – se pohjautuu myös sosiaalisten oikeuksien yhdenmukaisuuden lakiin ja niin muodoin vapauden lakiin.

37. Ottakaa ihmisistä pois vapaa ja itsenäinen Henki, joka jää eloon aineen kuoleman jälkeen, niin muutatte heidät organisoiduiksi koneiksi ilman tarkoitusta ja velvollisuuksia, ilman mitään muuta pidäkettä kuin rikoslaki – ja ihmistä voisi käyttää hyväkseen kuin älyllistä eläintä. Odottamatta mitään kuoleman

jälkeen mikään ei pidättelisi ihmistä tämän hetken nautinnoista. Jos ihmiset kärsivät, heillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin epätoivo ja olemattomuus pakopaikkana. Toisaalta varmuus tulevaisuudesta ja se, että he kohtaavat jälleen heidät, joita ovat rakastaneet, tai *yhtä lailla pelko nähdä ne, joita vastaan he ovat hyökänneet*, muuttaa täysin heidän ajattelunsa. Jos spiritismi ei olisi tehnyt mitään muuta kuin vapauttanut ihmiset heidän epäilyksistään tulevaisuuden suhteen, se olisi tehnyt enemmän heidän moraalisensa edistämiseksi kuin kaikki kurinpidolliset lait, jotka joskus hillitsevät heitä, mutta eivät koskaan muuta heitä.

38. Ilman sielun ennalta olemassaoloa, oppi perisyynnistä – oppi, joka tekee kaikki yksilöt vastuullisiksi vain yhden heistä tekemästä synnistä – ei ole ainoastaan yhteensopimaton Jumalan oikeudenmukaisuuden kanssa, vaan olisi järjetön ja sitä epäoikeudenmukaisempi, koska tämän opin mukaan sielu ei ollut edes olemassa siihen aikaan, kun sen vastuullisuuden väitettiin tulleen voimaan. Ennalta olemassaolon mukaan ihmiset tuovat syntymässä mukanaan niiden epätäydellisyyksiensä ja vikojensa siemenet, joita he eivät vielä ole korjanneet ja jotka ilmenevät heidän synnynnäisissä vaistoissaan ja taipumuksissaan tähän tai tuohon paheeseen. Tämä on heidän todellinen alkuperäinen syntinsä, jonka seurauksista he luonnollisesti kärsivät, mutta sillä ratkaisevalla erolla, että he kärsivät rangaistuksen omista rikkomuksistaan eivätkä jonkun toisen rikkomuksista. On vielä toinen ero – samalla lohduttava, rohkaiseva ja yli kaiken oikeudenmukainen. Jokainen ruumiillinen elämä tarjoaa heille keinot sovituksen hyvittämällä, ja edelleen kehittymiseen joko vapauttamalla itsensä epätäydellisyyksistään tai hankkimalla uutta tietoa, kunnes he ovat riittävästi puhdistuneet, ettei tarveta ruumiilliseen elämään enää ole, vaan he voivat elää yksinomaan henkistä elämää, ikuista ja autuasta.

Samasta syystä he, jotka ovat kehittyneet moraalisesti, tuovat mukanaan synnynnäiset ominaisuutensa syntyessään uudelleen, juuri samoin kuin he, jotka ovat kehittyneet älyllisesti, tuovat

synnynnäiset ideansa. He samaistuvat hyvään ja harjoittavat sitä ilman ponnisteluja ja laskelmointia ja niin sanoaksemme, jopa ajattelematta sitä. He, jotka ovat pakotettuja taistelemaan huonoja taipumuksiaan vastaan, ovat vielä kamppailussa. Edelliset ovat jo voittaneet, jälkimmäiset ovat tiellä voittoon. Täten on olemassa *alkuperäinen hyve* samoin kuin *alkuperäinen tieto* ja *synti* tai paremminkin *alkuperäinen pahe*.

39. Kokeellinen spiritismi on tutkinut henkisten fluidien ominaisuuksia ja niiden vaikutuksia aineeseen. Se on näyttänyt toteen perispiritin olemassaolon, jota on epäilty antiikin ajoista lähtien ja jota Paavali kuvasi nimellä *henkinen ruumis* eli sielun fluidinen ruumis käsin kosketeltavissa olevan ruumiin tuhoutumisen jälkeen. Me tiedämme tänään, että tämä kuori on sielusta erillinen, että se on yksi ihmisen perusosa, että se on ajatuksen siirron väline ja että ruumiillisen elämän aikana se palvelee yhdistävänä tekijänä hengen ja aineen välillä. Perispiritillä on tärkeä rooli niissä elimissä ja monissa sairauksissa, jotka ovat yhteydessä yhtä hyvin fysiologiseen kuin psykologiseenkin rakenteeseen.

40. Perispiritin ominaisuuksien tutkimus, henkiset fluidit ja sielun fysiologiset tuntomerkit avaavat tieteelle uusia näköaloja ja tarjoavat avaimen moniin tähän asti käsittämättömiin ilmiöihin, koska niitä hallitsevia lakeja ei ole aikaisemmin tunnettu. Materialismi on kiistänyt nämä ilmiöt, koska ne on liitetty spirituaalisiin asioihin ja toiset ovat luokitelleet ne ihmeiksi tai noituudeksi uskomusjärjestelmästäan riippuen. Sellaisia ilmiöitä ovat muiden muassa selvänäkö, kaukokatsominen, luonnollinen ja aiheutettu somnambulismi, katalapsian ja letargian psyykkiset vaikutukset, ennalta tietäminen, ennakkoavistukset, ilmestykset, ulkomuodon muuttuminen, ajatusten siirto, hullaantumiset, äkilliset parantamiset, obsessiot ja riivaustilat jne. Osoittamalla, että tällaiset ilmiöt perustuvat lakeihin, jotka ovat yhtä luonnollisia kuin sähkö ja esittelemällä ne normaalit olosuhteet, missä ne voidaan tuottaa, spiritismi on tuhonnut

ihmeellisen ja yliluonnollisen maailman sekä sen seurauksena taikauskojen lähteet. Jos spiritismi saa uskomaan, että tietyt asiat ovat mahdollisia, vaikka jotkut pitävät niitä houreisina, se estää myös uskomasta moniin muihin asioihin, jotka ovat mahdottomia ja järjenvastaisia.

41. Sen sijaan, että spiritismi kiistäisi ja tekisi lopun Evanke-
liumista, se on tullut vahvistamaan, selittämään ja kehittämään
paljastamiensa uusien luonnonlakien avulla kaiken, mitä Kris-
tus sanoi ja teki. Se luo valoa hänen opetustensa epäselviin
kohtiin sellaisella tavalla, että ne, joille tietyt osat Evankeliumia
ovat olleet käsittämättömiä tai näyttäneet mahdottomilta hyväk-
syä, ymmärtävät ne vaivattomasti ja niin muodoin hyväksyvät
ne. He käsittävät Evankeliumin laajuuden paremmin ja pystyvät
erottamaan todellisuuden vertauksista. Kristus näyttäytyy heille
suurempana, hän ei ole enää vain filosofi. Hän on jumalallinen
Messias.

42. Arvioikaamme spiritismin moralisoivaa voimaa siitä
päämäärästä, minkä se antaa kaikille elämän toiminnoille; siitä,
kun se teki hyvän ja pahan seuraukset käsin kosketeltaviksi;
siitä moraalisesta vahvuudesta, rohkeudesta ja lohdutukses-
ta, minkä spiritismi tarjoaa suruun, antamalla järkkymättömän
uskon tulevaisuuteen; siitä ajatuksesta, että meillä ovat lähel-
lämme he, joita olemme rakastaneet; siitä spiritismin antamasta
varmuudesta heidän jälleennäkemiseensä sekä mahdollisuu-
teen keskustella heidän kanssaan; ja lopuksi varmuudesta, että
mikään tekemämme eikä mikään hankkimamme älyn, tieteen ja
moraalin alalla – aivan itse kunkin elämän viimeiseen tuntiin
asti – ei ole menetetty ja että kaikki on hyödyksi itse kunkin
kehitykselle. Tästä jokainen tajuaa, että spiritismi täyttää Kris-
tuksen kaikki lupaukset ilmoitetusta Lohduttajasta. Näin ollen,
koska juuri Totuuden Henki johtaa suurta uudistavaa liikettä,
lupaus sen tulemisesta on täytetty, koska itse asiassa spiritismi
on todellinen *Lohduttaja*.³

3 Monet vanhemmat valittavat lastensa ennen aikaista kuolemaa, lasten, joi-

43. Jos näihin tuloksiin lisätään se ennenkuulumaton spiritismin leviämisen nopeus huolimatta kaikesta, mitä on tehty sen kaatamiseksi, ei voida kiistää, että sen tulo oli sallimuksellinen, sillä se ottaa riemuvoiton kaikista inhimillisistä voimista ja pahasta tahdosta. Helppous, jolla niin suuret joukot ovat vastustamatta hyväksyneet sen ilman muuta syytä kuin sen idean voima, todistaa, että se vastaa tarpeeseen uskoa johonkin epäuskon kaivaman tyhjyyden jälkeen, ja että tästä johtuen sen aika on tullut.

44. Kärsiviä on suurin määrin, siksi ei ole yllättävää, että niin monet toivottavat tervetulleeksi opin, joka lohduttaa, masentavan opin asemesta, koska spiritismi on kohdistettu enemmän maailman perinnöttömäksi tehdyille kuin hyväonnille. Sairas näkee lääkärin suuremmalla ilolla kuin terve. Tässä tapauksessa kärsivät ovat sairaita ja Lohduttaja lääkäri.

Jos sinä, joka taistelet spiritismiä vastaan, haluat meidän hylkäävän sen ja seuraavan sinua, niin anna meille jotain mikä on suurempaa ja parempaa, sellaista joka parantaa sielun haavat suuremmalla varmuudella, sellaista joka antaa enemmän lohdu-

den kouluttamiseksi he ovat tehneet suuria uhrauksia, ja sanovat, että kaikki on mennyt hukkaan. Kuitenkin spiritismin omaksuttuaan he eivät enää sure näitä uhrauksia ja ovat valmiita ne tekemään, jopa ollessaan varmoja lapsensa kuolemasta, koska he tietävät, että jos lapset eivät voi käyttää koulutusta hyväkseen nykyisessä elämässään, se voi, ennen kaikkea, palvella heitä heidän kehityksessään Henkinä. Se voi olla lisähankinta ajatellen heidän uutta ruumiillista elämäänsä, ja kun he palaavat tähän maailmaan, he tulevat omaamaan älyllisiä kykyjä, jotka tekevät heistä pystyvempiä hankkimaan uutta tietoa. Tällaisia ovat lapset, jotka tuovat syntyessään mukanaan synnynäisiä ideoita, lapset, jotka niin sanoaksemme tietävät ilman oppimista. Jos näillä vanhemmillä ei ole välitöntä tyydytystä nähdä lastensa hyötyvän tästä koulutuksesta, he tulevat saamaan tyydytyksen myöhemmin, joko Henkenä tai ihmisenä. Ehkä he tulevat olemaan uudelleen vanhempina näille samoille lapsille, joiden katsotaan olevan onnekkaita, kun luonto on antanut heille niin paljon lahjoja, mutta jotka todellisuudessa ovat kyvyistään velkaa aiemmalle koulutukselleen. Sama pätee, jos lapset tulevat pahoiksi vanhempiensa laiminlyöntien takia, koska vanhempien saattaa täytyä kärsiä myöhemmin niitä murheita ja suruja, mitä sellaiset lapset tuovat mukanaan uuteen ruumiilliseen elämäänsä. (Kts. Evankeliumi spiritismin mukaan, kappale 5, nro. 21. Ennenaikaiset kuolemat). – Kirj.

tusta, enemmän tyydytystä sydämelle, enemmän luotettavia toiveita ja suurempia varmuuksia ja joka näyttää järkevemmän ja houkuttelevamman kuvan tulevaisuudesta. Älä kuitenkaan luule pääseväsi siitä voitolle, sinä, jonka näköalana on olemattomuus, tai sinä, joka tarjoat vaihtoehdon helvetin liekkien ja autuaan ja hyödyttömän ikuisen mietiskelyn välillä.

45. Ensimmäinen paljastus oli henkilöity Moosekseen, toinen Kristukseen. Kolmatta ei ole henkilöity kehenkään yksilöön. Kaksi ensimmäistä olivat yksilöllisiä. Kolmas oli kollektiivinen, ja siinä on sen olennaisen tärkeä ominaispiirre. Se oli kollektiivinen siinä mielessä, että sitä ei ollut annettu kenellekään erityiselle yksilölle etuoikeutena. Siksi kukaan ei voi väittää olevansa sen yksinomainen profeetta. Se annettiin samanaikaisesti kaikkialla maailmassa miljoonille kaikenikäisille ja erilaisissa sosiaalisessa asemassa oleville ihmisille, arvoasteikossa alhaisimmasta korkeimpaan Apostolien tekojen kirjoittajan viittaaman ennustuksen mukaan: ”On tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat.” Ap. teot 2:17,18). Kolmas paljastus ei saanut alkuaan mistään uskonnosta, jotta siinä yhdistyisivät jonain päivänä kaikki uskonnot.⁴

4 Spiritismin valmisteleminen ajatusten, jotka ovat alkaneet tulla voimaan, suuressa liikkeessä, meidän henkilökohtainen roolimme on ollut olla tarkkaavainen havainnoija, joka tutkii ilmiöitä löytääkseen niiden syyt ja päätelläkseen niiden seuraukset. Me olemme käyneet lävitse kaiken, mitä meidän on ollut mahdollista kerätä. Olemme verranneet ja kommentoineet Henkien eri puolilla maapalloa antamia opetuksia ja jälkeensä järjestimme koko aineiston kehittämämme menetelmän mukaisesti. Toisin sanoen olemme tutkineet ja antaneet julkisuuteen työmme hedelmät laskematta työllemme muuta arvoa kuin havainnoista ja kokemuksesta johdetun filosofisen työn arvon ja esiintymättä koskaan oppijärjestelmän päänä tai haluamatta koskaan tyrkyttää ajatuksiamme kenellekään. Julkaistessamme ne olemme käyttäneet julkista oikeutta, ja ne, jotka ovat ne hyväksyneet, ovat tehneet sen vapaaehtoisesti. Jos nämä ajatukset ovat löytäneet lukuisia kannattajia, näin on siksi, että niillä on ollut etunaan vastata lukuisien yksilöiden kaipaukseen. Tämä on jotakin, mikä ei imartele meidän turhamaisuuttamme, koska sen alkuperä ei kuulu meille. Meidän suurin ansiomme on sitkeys ja omistautuminen asialle, jonka olemme ottaneet tehtäväksemme. Kaikessa tässä me olemme tehneet, mitä

46. Kaksi ensimmäistä paljastusta, henkilökohtaisen opetuksen tuotteena, sijoittuivat pakosta tiettyyn paikkaan. Eli ne tapahtuivat vain yhdessä paikassa, josta ajatus levisi vähitellen. Ne tarvitsivat kuitenkin monia vuosisatoja saavuttaakseen maailman ääret, eivätkä ne sittenkään ympäröineet sitä täysin. Kolmannella paljastuksella on tämä erityisyys: koska se ei ole henkilöitynyt yhteen yksilöön, se on tuotettu samanaikaisesti tuhansissa eri paikoissa, joista kaikista on tulossa keskuksia tai säteilyn polttopisteitä. Näiden keskusten kertaantuessa niiden säteet kohtaavat vähitellen toisensa, aivan kuten tekevät veteen heitetyistä, lukuisista kivistä muodostuneet ympyrät. Tällä tavoin ne annetussa ajassa peittävät lopulta koko maapallon pinnan.

Tämä on yksi oppijärjestelmän nopean leviämisen syistä. Jos se olisi saanut alkunsa vain yhdessä paikassa, jos se olisi ollut vain yhden henkilön yksinomainen työ, hänen ympärilleen olisi muotoutunut uskonlahko. Olisi kulunut ehkä puoli vuosisataa, ennen kuin se olisi voinut saavuttaa koko sen maan, jossa se oli syntynyt, kun taas spiritismi on istutettanut maamerkkinsä navalta navalle vain kymmenessä vuodessa.

47. Tämä tilanne, joka on ennenkuulumaton oppijärjestelmien historiassa, on antanut sille poikkeuksellisen vahvuuden ja vastustamattoman toimintavoiman. Itse asiassa jos se olisi torjuttu jossakin maassa, olisi ollut aineellisesti mahdotonta torjua se kaikissa paikoissa kaikissa maissa. Jokaista paikkaa, jossa se saatetaan kieltää, kohden tulee näet olemaan tuhat paikkaa, missä se kukoistaa. Ja vielä: jos se saatetaan tukahduttaa yhdessä yksittäisessä henkilössä, samaa ei voida tehdä Hengille, sen lähteelle. Sen tähden, koska Henget ovat kaikkialla ja tulevat olemaan aina olemassa, jos jostain mahdottomasta sattumasta se voitaisiin tukahduttaa kaikkialla maapallolla, se tulisi

kuka tahansa muu olisi voinut yhtä lailla tehdä. Siksi meillä ei ole koskaan ollut suuria luuloja itsestämme tai että uskoisimme olevamme profeetta tai messias ja vielä vähemmän, että olisimme esittäneet sellaista. – Kirj.

ilmaantumaan uudelleen jonkin ajan kuluttua, koska se nojautuu tosiasiaan ja koska tämä tosiasia perustuu itseensä luontoon, eikä luonnon lakeja voi tukahduttaa. Tämän pitäisi saada varomaan ne, jotka haaveilevat spiritismin tuhosta. (Kts. *Revue Spirite*, Helmikuu, 1865, s. 38: *Perpétuité du Spiritism*).

48. Kaikesta huolimatta nämä harvassa olevat keskuksat saattavat silti jäädä eristyksiin toisistaan pitkän ajan kuluessa tai tulla suljetuiksi, koska jotkut niistä ovat kaukaisissa maissa. Niiden kesken pitää olla yhdistävä linkki, joka saattaa ne ajatusten vaihtoon veljiensä ja sisartensa kanssa informoidakseen heitä siitä, mitä muualla tapahtuu. Tämä yhdistävä linkki, joka spiritismiltä puuttui, löytyy tänään niissä julkaisuissa, jotka leviävät kauas ja laajalle ja jotka tiivistävät yhdessä ainoassa, suppeassa menetelmän mukaisessa lähestymistavassa opetuksat, joita on tarjottu kaikkialla, lukuisilla tavoilla ja monilla kielillä.

49. Kahden ensimmäisen paljastuksen täytyi tapahtua suoran opetuksen tuloksena, ja niiden tuli vakuuttaa ihmiset uskoon Mestarin sanan auktoriteetilla. Siihen aikaan ihmiset eivät olleet vielä riittävän kehittyneitä ottaakseen osaa näiden paljastusten laatimiseen.

Meidän pitää kuitenkin panna merkille se tosiasia, että näissä paljastuksissa oli selvästi havaittava sävy, joka liittyi tapojen ja ajattelun kehittymiseen, vaikka ne oli annettu samoille ihmisille, samassa ympäristössä ja vaikkakin aikaa niiden välillä oli kulunut kahdeksantoista vuosisataa. Mooseksen oppi on ehdoton, yksinvaltainen. Se ei hyväksy väittelyä ja se on pakotettu kaikelle kansalle voimalla. Jeesuksen oppi on *neuvotteleva*. Se on vapaaehtoisesti hyväksytty ja se määräytyy vain suostuttelella. Se oli kiistanalainen jopa perustajansa aikaan, perustajansa, joka ei arkaillut haastaa vastustajiaan väittelyyn.

50. Kolmannen paljastuksen täytyi olla samaan aikaan opetuksen tulos sekä työn, tarkan etsinnän ja vapaan tutkimuksen

hedelmä, koska se tuli äyllisen vapautumisen ja kypsymisen aikana. Aikana, jolloin kehittynyt mieli ei voi antautua passiiviseen rooliin ja jolloin kansa ei hyväksy mitään sokeasti, vaan haluaa nähdä, mihin heitä johdetaan ja tietää, miksi ja miten mikäkin asia on. *Henget opettavat vain, mikä on tarpeen ihmisen ohjaamiseksi totuuden polulle, mutta ne pidättäytyvät paljastamasta, minkä ihminen voi selvittää itse sallien heille oikeuden keskustella, todentaa ja alistaa kaikki järjen tulikokeeseen, jättäen heidät aika ajoin hankkimaan kokemusta omalla kustannuksellaan. Henget ovat varustaneet heidät peruskäsitteillä ja tarvikkeilla. Heidän omalla vastuullaan on niiden hyödyntäminen ja käytäntöön pano. (Kts. 15)*

51. Spiritismin osatekijät on annettu samanaikaisesti lukuisissa paikoissa henkilöille, joilla on kaikilla erilainen koulutus ja sosiaalinen tausta. On aivan ilmeistä, että havainnoista tehdyt päätelmät ja päättelyt ilmiöitä säätelevistä laeista eivät kaikkialla ole yhdenmukaiset. Yhdellä sanalla sanoen: lopullinen johtopäätös voi perustua vain kokonaisuuteen ja tosiasioiden riippuvuussuhteisiin. Siksi jokainen yksittäinen, omalla kapealla alueellaan toimiva keskus törmää täydelliseen mahdottomuuteen hallita kokonaisuutta ja on juuri tästä syystä johtuen voimaton yhdistämään erillisiä havaintoja yleiseksi periaatteeksi. Koska se usein tutkii vain ilmiöiden tiettyjä erityispiirteitä, jotka ilmenevät aika ajoin ristiriitaisesti, koska heidän täytyy tulla toimeen vain yhden Henkien kategorian kanssa ja lisäksi vielä paikalliset vaikutukset ja lahkolaisuus hankaloittavat heidän työtään. Jokaisen henkilön arvioidessa tosiasioita omien tietojensa ja aiempien uskomustensa näkökulmasta tai hänelle ilmestyneiden Henkien erityisten mielipiteiden näkökulmasta olisi pian ollut yhtä monta teoriaa ja järjestelmää kuin keskuksia, ja ne kaikki olisivat olleet epätäydellisiä osatekijöiden vertailun ja valvonnan puutteen takia. Lopulta jokainen henkilö olisi halvaantunut oman puolueellisen paljastuksensa takia uskoen, että hänellä on koko totuus – tietämät-

tä, että sadoissa muissa paikoissa oli saavutettu enemmän ja parempaa tietoa.

52. Edelleen pitää huomioida, että spiritismin opetusten mitään osaa ei ole annettu kokonaan. Se koskee niin suurta määrää havaintoja ja niin monenlaisia aiheita, jotka vaativat joko erityistietoa tai meediokykyä, että olisi ollut mahdotonta tuoda kaikki välttämättömät olosuhteet yhteen yhdessä paikassa. Koska opetusten täytyi olla kollektiivisia eikä yksilöllisiä, Henget jakaantuivat työn mukaan ja jakoivat tutkimus- ja havainnointiaiheet aivan kuten tehtaissa, joissa esineen jokaisen osan tekeminen on jaettu eri työntekijöiden kesken.

Näin paljastus annettiin osittaisena, useissa paikoissa ja lukuisien välittäjien kautta, ja tällä tavalla kehitys jatkuu tällä hetkellä, sillä kaikkea ei ole vielä paljastettu. Jokainen keskus saa toisista täydennystä siihen, mitä se on saavuttanut, ja tämä kaikkien osittaisten paljastusten koordinoitu kokoelma on *Spiritistinen oppijärjestelmä*.

Siksi oli välttämätöntä ryhmitellä sirpaleiset faktat, jotta ymmärrettäisiin niiden vastaavuussuhteet ja koota monenlaisia Henkien antamia opetuksia ja dokumentteja kaikenlaisista aiheista ja yksityiskohdista, jotta voitiin verrata, analysoida ja tutkia niiden samankaltaisuuksia ja eroavuuksia. Koska kommunikaatioita antavat Henget ovat kaikilta hierarkian tasoilta – toiset enemmän valistuneita kuin toiset – on välttämätöntä analysoida heidän luotettavuutensa. Näin erotamme henkilökohtaiset ja yksittäiset teoreettiset ideat niistä, joilla oli Henkien yleisesti annettujen opetusten hyväksyntä, ja mielikuvitukselliset ideat käytännöllisistä. Oli karsittava ne ajatukset, jotka ilmiselvästi todistettiin vääriksi todellisesta tieteestä ja terveestä logiikasta kumpuavalla tiedolla. Oli käytettävä hyväksi virheitä ja tietoa, joita Hengillä oli myös kaikkein alimmalla tasolla, ymmärtääksemme näkymättömän maailman tilan ja muodostaaksemme näin yhdenmukaisen kokonaisuuden. Toisin sanoen oppijär-

jestelmän kehittämisen keskus oli välttämätön ja sen tuli olla riippumaton mistä tahansa ennakolta omaksutusta ideasta tai uskonsuuntauksen ennakkoluulosta. Sen tuli vakaasti hyväksyä totuus, joka todisti itsensä, vaikka se olisi vastoin omaa henkilökohtaista mielipidettä. Sellainen keskus syntyi itsestään asioiden voimasta sitä ennalta suunnittelematta.⁵

53. Tästä asioiden tilasta seurasi käypien ideoiden kaksinainen virtaus. Jotkut ideat saapuivat reuna-alueilta keskukseen ja toiset keskuksesta reuna-alueille. Tällä tavoin oppi kehittyi nopeasti kohti ykseyttä huolimatta opin monenlaatuistista lähteistä, joista se sai alkunsa. Näin poikkeavat teoriat kaatuivat vähä vähältä eristetyn asemansa takia ja enemmistön mielipiteiden valta-aseman takia, valta-aseman, jolta ne eivät saaneet myötämielistä kaikua. Ideoiden yhteys on näin saanut alkunsa eri keskustusten kesken. Puhuessaan samaa spiritististä kieltä he

5 Henkien kirja – ensimmäinen teos, joka mahdollisti spiritismin tulon filosofiselle polulle päättämällä ilmiöiden moraalisen sisällön ja leimasi kaikki opin osat koskettelemalla tärkeimpiä kysymyksiä, jotka se nosti esiin – on ollut ilmestymisestään lähtien se kokoontumispaikka, jota yksittäiset työt spontaanisti lähestyvät. On huomionarvoista, että tämän kirjan julkaisusta alkaa spiritistisen filosofian aikakausi. Sitä pidettiin ennen tätä vain eriskummallisina kokeiluina. Jos Henkien Kirja on voittanut enemmistön sympatian, se johtuu siitä, että se on sen tuntemusten ilmaus ja vastaa sen toiveisiin. Se on saavuttanut enemmistön myötämielisyyden myös siksi, että jokainen on löytänyt siitä vahvistuksen ja rationaalisen selityksen sille, mitä jo ovat saavuttanut henkilökohtaisesti. Jos Henkien opetuksista yleensä olisi erimielisyys, sillä ei olisi ollut mitään uskottavuutta ja se olisi vaipunut unohduksiin. Mitä kohtaan nämä myötämieliset ihmiset ovat siis lähestyneet? Ei varmaankaan erityisesti ketään ihmistä, joka ei sinänsä ole mitään muuta kuin työskentelyn vetäjä, joka kuolee ja katoaa, vaan ideaa, joka ei häviä, koska se saa alkunsa ihmisistä korkeammalta.

Tämä hajanaisesti sijoittuneiden voimien spontaani keskittyminen on synnyttänyt suunnattoman kirjeenvaihdon, joka on ainutlaatuinen monumentti maailmassa. Se on todellinen modernin spiritismin historian elävä kuva, jossa heijastuvat yhdellä kertaa osittaiset työskentelyt, oppijärjestelmän synnyttäneet tunteet, moraaliset seuraukset, omistautumiset ja epäonnistumiset. Ne ovat arvokkaat arkistot jälkipolville, jotka voivat arvioida ihmisiä ja asioita alkuperäiseen lähdeaineistoon perustuen. Sellaisten kiistämättömien todisteiden läsnä ollessa miten käykään myöhemmin väärille väitteille, kateudesta johtuville häpäisyyille ja mustasukkaisuudelle? – Kirj.

ymmärtävät toinen toisiaan ja tuntevat myötätuntoa toisiaan kohtaan ympäri koko maailman.

Spiritistit olivat paljon vahvempia ja taistelivat paljon rohkeammin. He kehittyivät varmemmin askelin huomattessaan, etteivät ole enää eristettyjä tuntiessaan tukikohdan, siteen, joka yhdisti heidät suurempaan perheeseen. Ilmiöt, joita he todistivat, eivät näyttäneet heistä enää kummallisilta, epänormaaleilta tai ristiriitaisilta, koska he kykenivät yhdistämään ne yleisiin harmonian lakeihin, jotka sulki piiriinsä yhdellä välähdyksellä koko komean rakennelman ja he näkivät suuren ja humanitaarisen päämäärän täydellisessä kokonaisuudessa.⁶

Mistä kukaan voi kuitenkaan tietää, onko joku periaate opetettavissa kansainvälisesti vai onko se vain henkilökohtaisen mielen tulos? Koska erilliset ryhmät eivät tienneet, mitä muualta oli sanottu, oli välttämätöntä, että yksi keskus kokosi kaikki

6 Merkittävä todistus – yhtä huomion arvoinen kuin koskettava – tästä ajatusyhteydestä, joka perustuu spiritistien keskuudessa vallitsevaan uskomusten yhdenmukaisuuteen, ovat ne rukouspyynnöt, jotka meille ovat tulleet kaikkein etäisimmistä maista. Perusta Aasian äärille eri uskontoja ja kansallisuuksia edustavilta ihmisiltä, joita me emme ole koskaan edes nähneet. Eikö tämä ole alkusoitto suurelle yhdentymiselle, jota valmistellaan? Eikö se ole todiste siitä, että spiritismi on laajentamassa voimakkaita juuriaan kauas ja laajalle?

On merkittävää, että mikään niistä ryhmistä, jotka ovat muodostuneet harkituin ajatuksin aiheuttaa skismaa julistamalla poikkeavia ajatuksia – kuten juuri ne, jotka itsekeskeisyydestä tai muusta johtuen eivät tahdo olla julkisen lain vallan alaisia, vaan katsovat olevansa kyllin vahvoja edetäkseen yksin riittävän tiedoin tullakseen toimeen ilman mitään neuvoja – ei ole onnistunut rakentamaan vallitsevaa ja elinkykyistä ideaa. Kaikki ovat kuoleet sukupuuttoon tai eläneet toimettomuuden hämärässä. Miten voisi olla toisin, koska erottaumalla sen sijaan, että olisivat pyrkineet tuottamaan enemmän tyydytystä, ne hylkäsivät juuri ne Oppijärjestelmän periaatteet, jotka olivat voimakkaimmin puoleensa vetäviä, lohduttavimpia, rohkaisevimpiä ja järkevimpä. Jos ne olisivat ymmärtäneet sen moraalisen elementin voiman, joka sisältyi sen ykseyteen, niitä ei olisi viety harhaan houereisin haavekuvin. Kuitenkin pitäessään pientä piiriään koko maailmana ne eivät nähneet Oppijärjestelmän kannattajia muuta kuin klikkinä, jonka kilpailija voi helposti kukistaa. He erehtyivät merkittävästi Oppijärjestelmän olennaisissa ominaispiirteissä, ja se erehdys ei voinut johtaa mihinkään muuhun kuin pettymykseen. Sen sijaan, että ne olisivat tuhonneet sen yhtenäisyyden, ne katkaisivat sen ainoan yhteyden, joka olisi voinut antaa heille voiman ja elämän. (Kts: *Revue Spirite*, Huhtikuu 1866, s. 106, 111: *Le Spiritisme sans les Esprit; le Spiritisme indépendant*). – Kirj.

opetukset tarkistaakseen näkökulmat ja viedäkseen enemmistön mielipiteen kaikille muille.⁷

54. Ei ole olemassa tiedettä, joka olisi kaikilta osin lähtöisin yhden ihmisen ymmärryksestä. Kaikki ovat poikkeuksetta tuloksia perättäisistä havainnoista, jotka tukeutuvat aikaisempiin ja nojautuvat tunnettuun ominaisuuteen päästäkseen perille tuntemattomaan. Näin Henget ovat edenneet spiritismin suhteen, ja siksi opetukset ovat olleet asteittaisia. Ne ottavat kysymyksiä esille vain siinä suhteessa ja laajuudessa, missä ne periaatteet, joihin kysymykset perustuvat, ovat riittävästi kehittyneet ja analyysimenetelmät kypsyneet kylliksi sulattaakseen ne. On aika merkittävää, että joka kerta, kun yksittäinen keskus on yrittänyt nostaa kysymyksen esiin ennen aikaisesti, ne ovat saaneet vain ristiriitaisia ja vähemmän vakuuttavia vastauksia. Toisaalta kun suosiollinen hetki on koittanut, opetus yleistyy ja tulee yhdenmukaiseksi melkein kaikissa keskuksissa.

Spiritismin kehityksen ja tieteiden kehityksen välillä on ratkaiseva ero. Jälkimmäinen saavutti nykyisen tasonsa pitkän ajan jälkeen, kun taas spiritismille muutama vuosi on ollut riittävästi, jotta kyllin suuri määrä havaintoja tuli kerätyksi ja oppijärjestelmä perustetuksi, vaikka se ei ollut vielä saavuttanutkaan huippuaan. Tämä johtuu lukemattomasta määrästä Henkiä, jotka Jumalan tahdosta ovat samanaikaisesti tuoneet julki asioita ja jokainen on antanut omia tietojaan. Sen tuloksena oli, että monien vuosisatojen peräkkäisen kehityksen sijasta kaikki opin osat muotoiltiin lähes samanaikaisesti itse asiassa muutamassa

7 Meidän julkaisumme voidaan katsoa olevan tämän tarkistuksen tulos. Keskustelut kaikista mielipiteistä käydään sen sivuilla, mutta puheenaiheet julistetaan periaatteiksi vasta sen jälkeen, kun ne ovat saaneet vihkimyksen kaikilta testeiltä. Tämä on ainoa keino, joka voi antaa niille lain voiman ja myöntää ne oikeiksi. Tämän vuoksi me emme puolla kevyesti ennakoon mitään teoriaa ja tästä tosiasiaista johtuen Oppijärjestelmä, edeten opetusten kokonaisuudesta lähtien, ei ole mikään ennalta omaksuttu teoria. Tämä antaa sille sen voiman ja varmistaa sen tulevaisuuden. – Kirj.

vuodessa, mikä oli riittävästi niiden ryhmittelyyn ja kokonaisuuden muotoiluun.

Jumala on suonut sen olevan niin – ensiksikin, jotta rakennus voitiin saada nopeasti rakennetuksi harjaansa – ja toiseksi, että sillä voisi olla, vertailun keinoin sanoaksemme, välitön ja pysyvä, opetusten yleispätevyyden kontrolli. Siinä jokaisella osalla on arvoa tai arvovaltaa vain suhteessa kokonaisuuteen, jokainen osa on sopusoinnussa kaikkien muiden osien kanssa, jokainen löytää oman paikkansa yleisessä järjestyksessä ja jokainen saapuu oikeaan aikaan.

Jumala on suonut myös – uskomatta oppijärjestelmän levittämisen tehtävää vain yhdelle Hengelle –, että yhtä lailla vähäisin kuin suurinkin niin Henkien kuin ihmisten joukossa tuo kivensä rakennukseen luodaksemme heidän keskuudessaan solidaarisen yhteistyön, joka puuttui kaikista muista yhdestä lähteestä alkunsa saaneista opeista.

Toisaalta koska jokaisella Hengellä, aivan samoin kuin jokaisella ihmisellä, on vain rajallinen määrä tietoa, he ovat henkilökohtaisesti kykenemättömiä omistautumaan asiantuntijana lukemattomiin spiritismin kysymyksiin. Näin on myös siksi, että täyttääksemme Luojan suunnitelmat Oppijärjestelmä ei voinut olla vain yhden Hengen tai yhden meedion työ. Se voitiin löytää vain kokoelmasta töitä, kaikki toistensa valvomia.⁸

55. Yksi spiritistisen paljastuksen viimeinen piirre, joka lähtee juuri niistä olosuhteista, missä se on syntynyt, on, että tukeutuessaan tosiasioihin sitä ei voi auttaa muu kuin olla olennaisesti jatkuva kuten kaikki havaintotieteet. Perusolemukseltaan se on liittynyt tieteeseen, joka selittäessään luonnon lakeja tietyllä tosiasioiden säännönmukaisuudella ei voi olla ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa, Jumalan, joka on niiden lakien laati-

8 Kts. Evankeliumi spiritismin mukaan, Johdanto, kohta II; Revue Spirite, Huhrikuu, 1864 s. 90: "Spiritistisen opin auktoriteetti; Henkien Opetusten Yleismaailmallinen Kontrolli". – Kirj.

ja. *Tieteen keksinnöt ylistävät Jumalaa pikemmin kuin alentavat Jumalaa. Ne tuhoavat vain, mitä ihmiset ovat rakentaneet virheellisillä ajatuksillaan Jumalasta.*

Spiritismi pitää siksi ehdottomana periaatteena vain sitä, mikä on todistein esitetty tai mikä on käynyt ilmi loogisesti havainnoista. Se koskettaa kaikkia yhteiskunnan haaroja, joille se lainaa omien tutkimustensa tukea. Spiritismi tulee aina liittymään kaikkiin – minkä tahansa suuntaisiin – kehittyviin oppijärjestelmiin, jotka ovat poistuneet harhakuvitelmiensä alueelta ja saavuttaneet *käytännön totuuden* statuksen. Muutoin se tuhoaisi itsensä. Lakatessaan olemasta mitä se todella on se olisi ristiriidassa alkuperänsä ja sallimuksellisen tarkoituksensa kanssa. *Pyrkiessään eteenpäin kehityksessä spiritismiä ei tulla koskaan ylittämään, sillä jos uudet keksinnöt tulisivat osoittamaan sen olevan väärässä jossain kohdassa, se muuntaa itseään siltä osin. Jos uusi totuus paljastetaan, se hyväksyy sen.*⁹

56. Mitä hyötyä on Henkien moraalista opista, koska se ei ole muuta kuin Kristuksen itsensä oppi? Onko ihmisillä edes tarvetta paljastukselle? Eivätkö he voi löytää itsessään kaiken mikä on tarpeen itseohjaukselle?

Moraalisesta näkökulmasta Jumala on epäilemättä varustanut ihmiset oppaalla heidän omassatunnossaan, joka sanoo: ”Älä tee muille sitä, mitä et tahdo heidän tekevän sinulle.” Luonnollinen moraalisuus on varmasti kirjoitettu ihmisten sydämiin, mutta tietääkö jokainen miten lukea sitä? Eivätkö he ole koskaan epäonnistuneet tunnistamaan sen viisaita ohjeita? Mitä he ovat tehneet Kristuksen moraalille elämänohjeille? Miten

9 Kohdatessamme näin selviä ja ehdottomia lausuntoja, jollaisia tähän kappaleeseen sisältyy, kaikki väitteet pyrkimyksestä peruskäsitteiden ehdottomuuteen ja itsevaltiuteen kaatuvat sivuun, yhtä lailla kuin kaikki ne virheelliset lausunnot, joita jotkut ennalta varoitettut tai harhaanjohdetut yksilöt ovat lainanneet oppiin. Sellaiset lausunnot eivät kuitenkaan ole uusia. Me olemme toistaneet niitä riittävästi kirjoituksissamme jättämättä mitään epäilyä tässä suhteessa. Edelleen ne viittaavat meidän todelliseen rooliimme, siihen ainoaan, jota me tavoittelemme: työntekijän rooliin. – Kirj.

sitä opettavat harjoittavat sitä? Eikö siitä ole tullut kuollut kirjain, kaunis teoria, joka on hyvä muille mutta ei heille itselleen? Arvostelisitko sinä isää, joka toistaa samoja oppiläksyjä lapsilleen kymmenen kertaa tai sata kertaa, jos nämä eivät hyötyneet niistä? Miksi Jumala tekisi vähemmän kuin sellainen isä? Miksi Jumala ei lähettäisi aika ajoin erityisiä sanansaattajia ihmisille muistuttamaan heitä heidän velvollisuuksistaan ja johtamaan heidät oikealle polulle, kun he ovat eksyneet siltä, ja avaamaan älykkyyden silmät heille, jotka olivat ne sulkeneet, juuri kuten kehittyneet kulttuurit lähettävät lähetysaarnajia heille, jotka ovat vähemmän kehittyneet?

Henget eivät opeta mitään muuta kuin Kristuksen moraalisia elämänohjeita siitä yksinkertaisesta syystä, että ei ole olemassa mitään mikä olisi parempi. Mutta mitä hyötyä heidän opetuksistaan olisi, jos he kertoisivat meille vain, mitä me jo tiedämme? Samaa voisi sanoa Kristuksen moraalista, jota ovat opettaneet Sokrates ja Platon viisisataa vuotta aiemmin ja melkein identtisin termein. Ja niistä kaikista moralisoijista, jotka ovat toistaneet samaa asiaa kaikenlaisin äänenpainoin ja kaikenlaisin muodoin. Hyvä on! Henget ovat tulleet vain lisäämään moralisoijien määrää, mutta sillä erotuksella, että ilmaistessaan itseään kaukana ja laajalti he tulevat kuulluiksi mökissä yhtä hyvin kuin palatsissa, yhtä lailla kouluttamattomien kuin koulutettujen keskuudessa.

Se, mitä Henkien opetukset ovat lisänneet Kristuksen moraalisiin elämänohjeisiin, on tieto periaatteista, jotka yhdistävät kuolleen elävään, periaatteet, jotka täydentävät niitä hämäriä ajatuksia, joita hän antoi koskien sielun menneisyyttä ja tulevaisuutta ja mikä vahvistaa hänen Oppinsa itsensä luonnon laeilla. Spiritismin ja Henkien tuomien uusien oivallusten avulla ihmiset käsittävät yhteisvastuun, joka yhdistää kaikki olennot. Hyväntekeväisyydestä ja veljeydestä tulee sosiaalinen välttämättömyys. Ihmiset tekevät vakaumuksesta, mitä he muutoin tekisivät vain velvollisuudesta – ja he tekevät sen paremmin.

Ainoastaan silloin, kun ihmiset harjoittavat Kristuksen moraalisia elämänohjeita, he tulevat olemaan kykeneviä sanomaan, etteivät he enää tarvitse ruumiillisia tai henkisiä moralisoijia, eikä Jumala enää niitä lähetä.

57. Yksi kaikkein tärkeimpiä tämän kappaleen alussa esitettyjen kysymysten joukossa oli: Mikä on spiritistisen paljastuksen auktoriteetti, koska se saa alkunsa olennoilta, joiden ymmärrys on rajallinen ja jotka eivät ole erehtymättömiä?

Tämä olisi vakava huomautus, jos paljastus koostuisi pelkästään Henkien opetuksista ja jos me olisimme saaneet sen yksinomaisesti heiltä ja hyväksyneet sen silmät suljettuina. Huomautuksesta tulee kuitenkin tarkoitukseton sillä hetkellä, jolloin ihmiset kokoavat yhteen älynsä ja päättelynsä. Sitä paitsi Henget rajoittautuvat asettamaan ihmiset päättelyn polulle, jotta he voivat saada tietoa tarkkailemalla ilmiöitä. No, ilmestymiset ja niiden lukemattomat variaatiot ovat totta. Ihmiset tutkivat niitä ja etsivät niistä säännönmukaisuutta. *Näissä yrityksissä heitä auttavat kaiken tasoiset Henget, jotka ovat paremminkin avustajia kuin paljastajia* sanan tavanomaisessa merkityksessä. He alistavat Henkien lausunnot logiikan ja terveen järjen testiin. Tällä tavoin he hyödyntävät niitä erityistietoja, joita Henget tarjoavat asemansa mukaan mutta luopumatta omasta järjestään.

Koska Henget eivät ole mitään muuta kuin ihmisten sieluja, ollessamme yhteydessä heidän kanssaan me emme jätä inhimillisyyden piiriä – hyvin tärkeä tosiasia pohdittavaksi. Niinpä nerot, jotka ovat olleet ihmiskunnan majakoita, tulivat näin Henkien maailmasta – aivan kuten he palasivat sinne jättäessään Maan taakseen, nämä samat nerot voivat tarjota opetuksia ollessaan Hengen olotilassa, samoin kuin he tekivät ollessaan ruumiillisessa olotilassa. He voivat opettaa kuolemansa jälkeen kuten tekivät eläessään. He ovat näkymättömiä sen sijaan, että olisivat näkyviä – se on ainoa ero. Heidän kokemuksensa ja tietonsa ei tarvitse olla yhtään vähäisempi, ja jos heidän

sanoillaan ihmisinä oli arvovaltaa, sen arvovallan ei pitäisi olla yhtään vähäisempi pelkästään siksi, että he ovat nyt Henkien maailmassa.

58. Kuitenkaan eivät ainoastaan korkeat Henget ilmesty, vaan kaiken tasoiset, ja nämä ovat olleet välttämättömiä johdatukseen meidät Henkien maailman todelliseen luonteeseen ja esitelläkseen sen meille kaikista näkökulmista. Tällä tavoin näkyvän ja näkymättömän maailman väliset suhteet ovat läheisemmät ja niiden liityntä toisiinsa ilmeisempi. Me näemme, mistä me olemme tulleet ja mihin me olemme menossa – se on kommunikaatioiden olennainen tarkoitus. Siksi kaikki Henget, riippumatta taososta, jonka ne ovat saavuttaneet, voivat opettaa meille jotain. Koska ne kuitenkin ovat valaistumisen eri asteilla, meidän tehtäväksemme jää erottaa, mikä niissä on hyvää ja mikä huonoa, ja ottaa hyöty heidän opetustensa sisällöstä. Kaikki heistä, ketä he ovatkaan, voivat opettaa tai paljastaa meille asioita, joista me olemme tietämättömiä ja joista me emme ilman heitä tietäisi yhtään mitään.

59. Suuret jälleensyntyneet Henget olivat epäilemättä mahtavia yksilöitä, mutta heidän tekonsa olivat alueellisesti rajallisia, ja tieto niistä levisi hitaasti. Jos edes vain yksi heistä – vaikkapa Mooses tai Elia, Sokrates tai Platon – olisi tuleva näinä myöhempinä aikoina paljastamaan ihmisille Henkien maailman olomuodon, kuka voisi todistaa heidän väitteidensä todenperäisyyden tänä skeptisyyden aikana? Eikö häntä pidettäisi haaveilijana ja utopistina? Ja vaikka myönnettäisiinkin, että hänellä olisi absoluuttinen totuus, kuluisi vuosisatoja ennen kuin suuret kansanjoukot hyväksyisivät hänen ajatuksensa. Viisaasti Jumala ei suonut sen olevan niin. Jumala soi, että Henget itse, eivätkä ruumiillistuneet, antavat opetuksen, jotta ihmiset saadaan vakuuttuneiksi heidän olemassaolostaan – ja edelleen, että sen oli mahdollista tapahtua samanaikaisesti kaikkialla maailmassa joko niin, että se voi levitä nopeammin tai jotta me voisim-

me huomata opetusten riippuvuussuhteissa totuuden todisteen, antaen näin jokaiselle keinot vakuuttaa itse itsensä.

60. Henget eivät tulleet vapauttamaan ihmisiä tutkimuksen ponnistuksilta. Ne eivät tuoneet heille jonkinlaista heti-valmistiedettä. Asioissa, joita ihmiset voivat tutkia itse, he jättivät ihmiset omien ponnistelujensa varaan. Tämä on jotain sellaista, minkä spiritistit tietävät täydellisesti tänä päivänä. Kauan sitten kokemus on todistanut virheelliseksi sellaisen mielipiteen, joka laskee kaiken tiedon ja viisauden Henkien ansioksi ja jonka mukaan tietääkseen kaiken riittää, kun puhuttelee ensimmäistä mukaan tulevaa Henkeä. Lähdettyään maallisesta ihmisyydestä Henget ovat kaikesta huolimatta yksi sen särmistä, ja aivan kuten maan päällä on myös Henkiä, jotka ovat enemmän kehittyneitä, ja Henkiä, jotka ovat tavallisia. Monet niistä tietävät siis tieteellisesti ja filosofisesti vähemmän kuin tietyt ihmiset. Ne kertovat mitä tietävät – ei enempää eikä vähempää. Samoin kuin tilanne on ihmisten keskuudessa, enemmän kehittyneet Henget voivat opettaa meitä useammassa aineissa ja tarjota järkevämpää neuvontaa kuin vähemmän kehittyneet. *Neuvon kysyminen Hengiltä ei edellytä, että puhuttelisimme yliluonnollisia voimia, vaan paremminkin vertaisiamme, niitä samoja, joita puhuttelisimme, jo he olisivat elossa; perheen jäseniä, ystäviä tai yksilöitä, jotka ovat valaistuneempia kuin me.* Tämä on tärkeä käsittää, ja se on jäänyt huomiotta niiltä, joilla spiritismiä tutkimatta on täysin virheellinen ajatus henkimaailman luonteesta ja yhteyksistä tuonpuoleisen kanssa.

61. Niinpä, mikä on sellaisten ilmestysten käyttökelpoisuus tai jos pidämme parempana, niiden paljastusten, jos Henget eivät tiedä enempää kuin me, tai eivät kerro meille kaikkea, mitä tietävät?

Ensinnäkin, kuten jo totesimme, ne pidättäytyvät antamasta meille, mitä me voimme hankkia omin ponnisteluin. Toiseksi, on asioita, joita niiden ei ole sallittu paljastaa, koska meidän

kehitysasteemme ei voi kestää niitä. Kuitenkin tämä tosiasia sikseen: niiden uuden olomuodon olosuhteet laajentavat niiden ymmärryksen piiriä. Ne voivat nähdä sellaista, mitä eivät voineet nähdä maan päällä. Vapauduttuaan aineen kahleista ja päästessään ruumiillisen elämän huolista ne arvioivat asioita korkeammasta näkökulmasta ja siksi järkevämmin. Niiden havaintokyky omaksuu laajemman horisontin. Ne tajuavat virheensä, puhdistavat ideansa ja vapauttavat itsensä inhimillisistä ennakkoluuloista.

Juuri siitä muodostuu Henkien ylemmyys ruumiilliseen ihmiskuntaan nähden. Siinä on syy, miksi Hengeltä saadut neuvot saattavat olla järkevempiä ja pyyteettömämpiä kuin ruumiillistuneelta saadut hänen kehitysasteensa huomioon ottaen. Lisäksi niiden ympäristö antaa niille mahdollisuuden opastaa meitä tulevaa elämää koskevissa asioissa, joista me emme tiedä ja joita me emme voi saada selville nykyisessä ympäristössämme. Tähän mennessä ihmiset ovat muotoilleet vain ajatusmalleja tulevasta elämästään. Siksi heidän uskomuksensa siitä ovat jakautuneet niin lukuisiin ja eriäviin teorioihin nihilismistä mielikuvituksellisiin käsitteisiin taivaasta ja helvetistä. Tänään kuitenkin silminnäkiätodistajat, todelliset haudan takaisen elämän toimijat ovat tulleet kertomaan meille, mitä se todella on – vain ne voivat tehdä niin. Niinpä niiden ilmestykset ovat auttaneet meitä ymmärtämään meitä ympäröivää näkymätöntä maailmaa, jota me emme edes ounastelleet. Pelkästään tämän ymmärtäminen olisi hyvin tärkeää tilanteessa, jossa me olimme valmiita uskomaan, että Henget olisivat kykenemättömiä opettamaan meille mitään muuta.

Jos olet menossa maahan, joka on sinulle uusi, väheksyisitkö tapaamiesi vaatimattomimpien maanviljelijöiden sinulle antamia tietoja? Kieltäytyisitkö kysymästä heiltä teiden kuntoa ainoastaan siksi, että he ovat vain maanviljelijöitä. Ilmeisesti et odottaisi saavasi heiltä korkeamman luokan tietoa, mutta paikastaan johtuen he voivat neuvoa joissakin asioissa parem-

min kuin oppineet henkilöt, jotka eivät tiedä maaseudusta mitään. Voit tehdä päätelmiä, joihin he itse eivät kykenisi, mutta he olisivat voineet olla yhtä kaikki havaintojesi käyttökelpoinen työkalu vaikkapa vain antamaan sinulle tietoa maanviljelijöiden tavoista. Sama koskee suhteitamme Henkiin, joista jopa vähäisin voi opettaa meille ainakin jotain.

62. Karkea esimerkki tekee tilanteen vielä ymmärrettävämmäksi:

Laiva lastattuna siirtolaisilla lähtee kohti kaukaista päämäärää. Se kuljettaa ihmisiä kaikilta elämän aloilta. Heidän sukulaisensa ja ystävänsä jäävät taakse. Kuullaan, että laiva on haaksirikkoutunut. Siitä ei jää mitään jälkeä eikä sen kohtalosta ole saatu minkäänlaista uutista. Ajatellaan, että kaikki matkustajat ovat menehtyneet, ja kaikki heidän sukulaisensa surevat heitä. Kaikesta huolimatta jokainen laivalla ollut – poikkeuksetta – on päässyt yltäkyläiseen ja hedelmälliseen, tuntemattomaan maahan, jossa he elävät onnellisesti miellyttävän taivaan alla. Tätä ei kuitenkaan tiedetä. Eräänä päivänä toinen laiva rantautuu samaan maahan ja löytää kaikki haaksirikkoiset turvassa ja terveinä. Iloinen uutinen leviää kuin salama. Kaikki huudattelevat: ”Ystävämme eivät olekaan kadonneet!” Ja he kiittävät Jumalaa. He eivät voi nähdä toisiaan, mutta he voivat olla kirjeenvaihdossa. He vaihtavat rakkauden tunnuksia. Näin onnellisuus seuraa surullisuutta.

Sellainen on maallisen elämän ja haudantakaisen elämän kuva ennen ja jälkeen nykyaikaisen paljastuksen. Kuten toinen laiva, se on tuonut meille hyviä uutisia meitä rakastaneiden selviämisestä ja varmuuden heidän tapaamisestaan jonakin päivänä. Epäilystä heidän tai meidän omasta kohtalostamme ei enää ole. Epätoivo vaihtuu toivoon.

Kuitenkin muita tuloksia on tullut rikastamaan paljastusta. Katsoessaan ihmiskunnan kyllin kypsäksi käsittämään kohtalonsa mysteerin ja tyynesti pohtimaan uusia ihmeitä Jumala

on sallinut nostaa sitä verhoa, joka on erottanut näkyvän näkymättömästä maailmasta. Ilmestyksiin liittyvissä ilmiöissä ei ole mitään ylikuonnollista. Henkinen ihmiskunta on tullut keskustelemaan ruumiillisen ihmiskunnan kanssa ja sanoo: ”Me olemme olemassa, joten olemattomuutta ei ole olemassa. Tämä on, mitä me olemme, ja tämä on, mitä te tulette olemaan. Tulevaisuus on meille kuten se on teille. Te kuljitte pimeydessä. Me olemme tulleet valaisemaan polkunne ja kirkastamaan tien. Te harhailitte ilman päämäärää. Me näytämme teille tavoitteen. Maallinen elämä oli teille kaikki, koska ette nähneet mitään sen tuolla puolen. Me olemme tulleet puhumaan teille ja näyttämään teille henkisen elämän. Maallinen elämä ei ole mitään. Teidän näkemyksenne päättyi hautaan. Me olemme tulleet näyttämään loistavan horisontin sen takana. Aiemmin te ette tienneet, miksi te kärsitte maan päällä. Nyt kärsiessänne te näette Jumalan oikeudenmukaisuuden. Hyvän tekeminen ei näyttänyt kantavan mitään hedelmiä tulevaisuutta varten, kun taas tästä lähtien sillä tulee olemaan tarkoitus ja se tulee olemaan välttämättömyys. Veljeys ei näyttänyt olevan muuta kuin hieno teoria. Nyt se perustuu luonnon lakiin. Sen käsityksessä, että kaikki päättyy elämän mukana, suunnattoman suuri avaruus on tyhjä. Näin ajatellen itsekkyyks hallitsee ylimpänä teidän keskuudessanne, ja sinun järjestyssääntösi on: ”Jokainen ihminen itseään varten.” Varmuus tulevaisuudesta antaa ymmärtää, että loputon avaruus on loputtomasti asutettu. Missään ei ole tyhjyyttä eikä yksinäisyyttä, ja solidaarisuus yhdistää kaikkia olentoja sekä täällä että haudan tuolla puolen. Se on hyväntekeväisyyden kuningaskunta, jonka tunnuslause on: ”Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta.” Lopuksi elämäsi päättyessä sinä ennen sanoit ikuiset jäähyväiset kaikille rakkaillesi. Nyt, kuitenkin sinä tulet sanomaan heille: ”Nähdään pian!”

Sellaisia ovat yhteen vedettynä uuden paljastuksen tulokset. On tullut aika täyttää epäuskon jättämä tyhjiö, rohkaista heitä, jotka ovat epäilyksen tai olemattomuuden näköalan lamaannuttamia

ja antaa heille tarkoitus elämään. Siksi eikö tällä tuloksella ole painoarvoa, koska Henget eivät ole tulleet ratkaisemaan tieteen ongelmia, antamaan tietoa oppimattomille tai keinoja rikastuttaa itseään vaivattomasti? Siitä huolimatta hedelmät, jotka ihmisten tulisi siitä ottaa, eivät ole vain tulevaa elämää varten. He nauttivat niistä maan päällä muutoksen kautta, sen muutoksen, jonka nämä uudet vakaumukset välttämättä tuovat heidän luonteeseensa, heidän kaltaisiinsa, heidän taipumuksiinsa ja tämän seurauksena heidän tapoihinsa ja sosiaalisiin suhteisiinsa. Panemalla lopun itsekkyyden, ylpeyden ja epäuskon hallinnalle nämä uskomukset valmistelevat hyvän hallintaa, mikä on Kristuksen julistama Jumalan kuningaskunta.

LUKU III

Hyvyys ja pahuus

HYVYYDEN JA PAHUUDEN ALKUPERÄ • VAISTO JA ÄLYKKYYS
• ELÄVIEN OLENTOJEN TOISTENSA TUHOAMINEN

Hyvyyden ja pahuuden alkuperä

1. Koska Jumala on kaikkien asioiden alku ja koska tämä alku on kaikki viisautta, kaikki hyvyys ja oikeus, niin kaiken mikä lähtee Jumalasta, täytyy jakaa Jumalan ominaisuudet. Koska Jumala on rajattoman viisas, oikeudenmukainen ja hyvä, Jumala ei voi tuottaa mitään epäviisasta, epäoikeudenmukaista tai pahaa. Siksi se pahuus, minkä näemme, ei voi olla lähtöisin Jumalasta.

2. Jos pahuus olisi Ahrimaniksi tai Saatanaksi kutsumamme tietyn olennon ominaisuuksien joukossa, niin toisen kahdesta asiasta pitäisi päteä: Joko tämä olento olisi tasavertainen Jumalaan nähden ja siksi yhtä voimakas kuin ikuinen Jumala tai se olisi alempiarvoinen Jumalaan nähden.

Ensimmäisessä tapauksessa olisi kaksi kilpailevaa voimaa, jotka taistelisivat lakkaamatta yrittäen kumpikin mitätöidä sen, mitä toinen on tekemässä ja vastustaen toisiaan puolin ja toisin. Tämä teoria on yhteensopimaton sen yhtenäisyyden kanssa, minkä maailmankaikkeuden järjestys paljastaa.

Toisessa tapauksessa, koska tuo olento olisi alempiarvoinen kuin Jumala, se olisi Jumalan alamainen. Koska se ei ole ollut olemassa ikuisesti – mikä tekisi siitä tasavertaisen Jumalan kanssa – sillä olisi täytynyt olla alku. Jos se luotiin, sen olisi voinut luoda vain Jumala. Näin ollen Jumala olisi luonut Pahan Hengen, mikä olisi hänen rajattoman hyvyytensä vastaista. (Kts. Taivas ja helvetti, luku IX: ”Paholaiset”)

3. Kaikesta huolimatta pahuutta on olemassa ja sillä on syy.

Kaikenlaiset pahuudet – joko fyysiset tai moraaliset – jotka koettelevat ihmiskuntaa muodostavat kaksi ryhmää, jotka pitää erottaa toisistaan. Ne ovat ryhmät, joita ihminen voi välttää ja jotka ovat ihmisen tahdon ulkopuolella. Jälkimmäisten joukkoon täytyy sijoittaa luonnon suurtuhot.

Ihmiset, joiden kyvyt ovat rajalliset, eivät voi käsittää Luojan päämääriä. He arvioivat asioita oman persoonallisuutensa ja keinotekoisien kiinnostuksen kohteidensa näkökulmasta ja itselleen luomiensa sovinnaisuuksien näkökulmasta, mitkä eivät kuulu luonnon järjestykseen. Siksi he pitävät usein pahana tai epäoikeudenmukaisena sellaista, jota he pitäisivät oikeudenmukaisena ja ihailtavana, jos näkisivät syyn, tarkoituksen ja lopullisen tuloksen. Jos he etsisivät jokaisen asian syyn olla olemassa ja sen hyödyllisyyden, he tajuaisivat, että kaikki kantavat rajattoman viisauden merkkiä, ja he kumartaisivat viisauden edessä, jopa niiden asioiden, joita he eivät ymmärrä.

4. Ihmiset ovat saaneet osuutensa älykkyydestä, joka voi auttaa heitä välttämään tai ainakin lievittämään luonnon suurtuhoja. Mitä enemmän he hankkivat viisautta ja sivistyvät, sitä vähemmän katastrofaalisia sellaiset suurtuhot ovat. Viisaasti ennakoivan sosiaalisen järjestäytymisen avulla he voivat vähintäänkin neutralisoida niiden seuraukset, jos eivät voi niitä täysin välttää. Näillä samoilla suurtuhoilla on hyötynsä luonnon yleiselle järjestykselle ja tulevaisuudelle, mutta ne aiheuttavat hetkellisesti tuhoa. Jumala on antanut ihmisille keinot lamauttaa niiden vaikutukset heidän hengilleen suomiensa kykyjen avulla.

Näin ihmiset muuttavat epäterveelliset alueet terveellisiksi, neutraloivat tuhoisat myrkylliset kaasut, tekevät karun maan hedelmälliseksi ja onnistuvat suojaamaan sen tulvilta. He rakentavat terveellisempiä ja parempikuntoisia asuntoja, jotka suojaavat heitä luonnonvoimilta ja ovat kestävämpiä tuulia

vastaan. Tuulet puolestaan ovat välttämättömiä ilmakehän puhdistumisen kannalta. Ja lopuksi vähä vähältä välttämättömyys on pakottanut heidät luomaan tieteitä, jotka ovat auttaneet heitä parantamaan maapallon asumiskelpoisuutta ja lisäämään heidän hyvinvointiaan.

5. Koska ihmisten täytyy kehittyä, onnettomuudet, joille he ovat alttiina, ovat heille ärsyke harjoittaa älyään ja kaikkia fyysisiä ja henkisiä kykyjään, kannustaen heitä näin etsimään keinoja niiden välttämiseksi. Jos heillä ei olisi mitään mitä pelätä, mikään tarve ei saisi heitä etsimään sellaisia keinoja ja heidän mielensä veltostuisi joutilaisuudesta. He eivät keksisi eivätkä saisi selville mitään. *Kipu on yllyke, joka ajaa ihmisiä eteenpäin kehityksen polulla.*

6. Useimmat onnettomuudet ovat ihmisten itsensä aiheuttamia, ja ne johtuvat heidän omista paheistaan kuten ylpeydestä, itsekkyydestä, kunnianhimosta ja ahneudesta sekä heidän ylettömyyksistään kaikissa asioissa. Niistä löytyy syy sotiin, suur-tuhoihin, erimielisyyksiin, epäoikeudenmukaisuuksiin, heikompien sortoon – sanalla sanoen useimpiin vaivoihin, jotka ihmisiä koettelevat.

Jumala on asettanut täynnä viisautta olevat lait, joiden tarkoituksena on pelkästään hyvyys. Ihmisillä on itsessään kaikki, mikä on tarpeen niiden noudattamiseksi. Heidän omatuntonsa on merkinnyt heidän polkunsa ja jumalallinen laki on kaiverrettu heidän sydämeensä. Sen lisäksi Jumala muistuttaa heitä herkeämättä näistä laeista messiaiden ja profeettojen ja ruumiillistuneiden Henkien välityksellä, kaikkien, jotka ovat saaneet tehtäväkseen valistaa, moralisoida ja parantaa heitä. Ja näinä myöhempinä aikoina itsensä kaikkialla ilmaisevien ei-ruumiillistuneiden Henkien valtaisan joukon välityksellä. Jos ihmiset noudattaisivat tiukasti jumalallisia lakeja, ei ole epäilystäkään, etteivätkö he välttäisi useimpia tulsia onnettomuuksia ja että he voisivat elää onnellisina maan päällä. Jos näin ei ole, se on

heidän oman vapaan tahtonsa ansiota, ja heidän täytyy kärsiä seuraukset. (Kts. Evankeliumi spiritismin mukaan, luku V, nrot 4, 5, 6).

7. Jumala – täynnä hyvyyttä – on kuitenkin sijoittanut pahuuteen parannuskeinon, toisin sanoen, pahuus itse antaa nousun hyvään. Tulee aika, jolloin moraalisen pahuuden liiallisuus muodostuu sietämättömäksi ja saa ihmiset tuntemaan kursin muuttamisen välttämättömäksi. Kokemuksen opettamana heidän on pakko etsiä parannuskeinoa hyvyydestä, mutta aina heidän vapaasta tahdostaan. Jos he astuvat paremmalle polulle, se tapahtuu heidän vapaasta tahdostaan ja koska he tajuavat aikaisempien tapojensa asiattomuuden. Välttämättömyys siis pakottaa heidät edistymään moraalisesti voidakseen olla onnellisempia, juuri kuten tämä sama välttämättömyys on pakottanut heitä parantamaan heidän elinolojensa materiaalisia olosuhteita. (Kts. nro 5)

8. Voidaan sanoa, että *pahuus on hyvyyden puutetta, samoin kuin kylmyys on lämmön puutetta. Vastaavasti kylmyys ei ole erityinen fluidi, kuten ei pahuuskaan ole selvästi erotettava tuntomerkki. Toinen on yksinkertaisesti toisen negaatio.* Siis missä hyvyyttä ei ole, siellä on välttämättä pahuutta. Olla harjoittamatta pahuutta on jo alku hyvään. *Jumala haluaa vain hyvää. Pahuus aiheutuu vain ihmisistä. Jos luomisessa olisi altistettu jokin olento pahuudelle, kukaan ei voisi välttää sitä. Koska ihmisissä kuitenkin on pahuuden syy itsessään ja koska heillä on samaan aikaan vapaa tahto ja oppaana jumalalliset lait, he voivat välttää pahuuden milloin tahansa haluavat.*

Ottakaamme vertailun vuoksi yleinen esimerkki. Maanomistaja tietää, että hänen maidensa rajalla on vaarallinen paikka, missä sinne uskaltautuneet voivat kuolla tai loukkaantua. Mitä maanomistaja tekee estääkseen onnettomuudet? Hän laittaa kyltin lähelle paikkaa varoittamaan menemästä lähemmäs. Sama pätee lakiin. Se on viisas ja kaukokatseinen. Jos varomaton henkilö

menee siitä huolimatta lähemmäs ja jotakin paha tapahtuu, ketä muuta hän voi syyttää kuin itseään?

Näin on kaiken pahuuden kanssa. Ihmiset voivat välttää sitä, kunhan vain noudattavat jumalallisia lakeja. Jumala on pannut rajan esimerkiksi tarpeiden tyydyttämiselle. Ihmisiä varoitetaan kylläisyydellä. Jos he ylittävät rajan, he tekevät sen tarkoituksella. Vaivat, sairaudet ja kuolema, jotka voivat olla tästä seurauksena, aiheutuvat heidän omasta varomattomuudestaan eivätkä Jumalasta.

9. Jos pahuus on ihmisen epätäydellisyyksien tulos ja koska ihmiset ovat Jumalan luomia, niin voidaan sanoa, että, jos Jumala ei luonut pahuutta, Jumala loi vähintään pahuuden syyn. Jos Jumala olisi luonut täydellisen ihmisen, pahuutta ei olisi olemassa.

Jos ihmiset olisi luotu täydellisiksi, kohtalo olisi johdattanut heidät kohti hyvyyttä. Heidän vapaan tahtonsa takia kohtalo ei kuitenkaan johtanut heitä hyvään eikä pahaan. Jumala soi heidän olevan kehityksen lain alaisia ja sellaisen kehityksen, jossa he ovat oman ponnistelunsa hedelmä saadakseen ansion siitä itselleen. Samoin he kantavat vastuun siitä pahasta, mikä on seurausta heidän vapaasta tahdostaan. Peruskysymys on tuntee syy siihen alttiuteen, mikä ihmisissä on pahuuteen.¹

10. Jos tutkittaisiin intohimoja tai jopa kaikkia paheita, voitaisiin nähdä, että niiden kaikkien alkuperä on itsesuojeluvaistos. Tämä vaisto voidaan löytää sen kaikessa voimassa eläimissä ja niissä primitiivisissä ihmisissä, jotka ovat lähimpänä eläi-

¹ Virhe on siinä, että uskotaan sielun lähteneen Luojan käsistä jo täydelliseksi. Kun Jumala päinvastoin halusi täydellisyyden olevan Hengen asteittaisen puhdistumisen tulos ja perustuvan sen omaan työhön. Jumala halusi, että sielu kykenee vapaan tahtonsa avulla valitsemaan hyvän ja pahan välillä ja sen vuoksi saavuttamaan lopulliset päämääränsä kurinalaisesti elämällä ja vastustamalla paha. Jos Jumala olisi luonut sielun jumalallisen valmiina ja niin, että lähtiessään Luojan käsistä se olisi jo voinut osallistua Jumalan ikuisen autuuteen, sitä ei olisi luotu Jumalan kuvaksi, vaan täsmälleen Jumalan kaltaiseksi. (Bonnamy: La Raison du Spiritisme, luku VI). – Kirj.

mellistä olotilaa, missä yksinomaan vaistot hallitsevat. Niiden joukossa ei ole vielä vastapainona moraalintajua. Ne eivät ole vielä heränneet älylliseen elämään. Kääntäen: vaisto heikkenee, kun äly kehittyy, koska äly hallitsee ainetta.

Ihmisten kohtalo on Hengen elämä. Kuitenkin heidän ruumiillisten elämiensä ensimmäisissä vaiheissa heillä on vain aineellisia intohimoja, joita tyydyttää, ja tämän vaiheen loppupuolella intohimojen harjoittaminen on tarve säilyttää sekä lajit että yksilöt – *aineellisessa mielessä*. Mutta kun he jättävät tämän ajanjakson, on muita tarpeita: ensiksi, puolimoraaliset ja puoliaineelliset tarpeet ja seuraavaksi yksinomaan moraaliset. Silloin Henki hallitsee ainetta. Jos se ravistaa kahleensa irti, se etenee onnellisella polulla ja ylenee lähemmäs lopullista kohtaloaan. Jos se päinvastoin antaa aineen hallita itseään, se pidättää itsensä eläimen tasolla. Sellaisessa tilanteessa siitä, mikä oli joskus hyvää, koska se oli olosuhteiden mukainen tarve, tulee paha, ei vain siksi, että se ei ole enää tarve, vaan koska siitä tulee vahingollinen olennon henkistymisen kannalta. Se, mikä katsotaan lapsessa ominaisuudeksi, on aikuisessa vika. Joten pahuus on suhteellista, ja vastuu siitä on suhteessa Hengen kehityksen tasoon.

Siksi kaikilla intohimoilla on kaitselmuksellinen hyöty. Muutoin Jumala olisi tehnyt jotain käyttökeltovotonta ja vahingollista. Niiden väärinkäyttö saa aikaan pahuuden, ja ihmiset väärinkäyttävät asioita vapaan tahtonsa avulla. Myöhemmin valaistuttuaan omien harrastustensa avulla he valitsevat vapaasti hyvän ja pahan välillä.

Vaisto ja älykkyys

11. Mikä on vaiston ja älykkyuden ero? Mihin toinen päättyy ja mistä toinen alkaa? Onko vaisto alkeellista älykkyyttä vai erillinen aineen ominaisuus?

Vaisto on salattu voima, joka ajaa orgaanista olentoa spontaaneihin ja tahattomiin tekoihin itsesuojelumielessä. Vaistomaisissa teoissa ei ole pohdintaa, laskelmointia eikä ennakoajattelua. Tätä voidaan verrata kasviin, joka etsii ilmaa, kääntyy kohti valoa ja suuntaa juurensa kohti vettä ja ravintorikasta maaperää. Samoin kukka avautuu ja sulkeutuu tarpeen mukaan. Tai kuten viiniköynnös kietoutuu kärhillään tukipuunsa ympärille. Vaisto ilmoittaa eläimille, mikä on niille hyödyllistä tai vahingollista. Sen varassa ne etsiytyvät vuodenajan mukaan suotuisaan ilmastoon ja ilman, että niitä on opetettu, rakentavat lajinmukaisen ja monin tavoin taidokkaan, pehmeän makuupaikan ja suojan poikasilleen sekä ansoja saaliille, joita käyttävät ravinokseen. Ne osaavat käyttää taidokkaasti niitä hyökkäys- ja puolustusaseita, joilla ne on varustettu. Sukupuolet pariutuvat, emo synnyttää poikaset, jotka etsiytyvät sen nisille. Ihmisten keskuudessa vaistot hallitsevat vain elämän alussa. Lapsi tekee ensimmäiset liikkeensä vaistonvaraisesti. Lapsi tarttuu ravintoon, itkee ilmaistakseen tarpeitaan, matkii ihmisäänen vivahteita, yrittää puhua ja kävellä. Myös aikuisilla jotkut teot ovat vaistonvaraisia, kuten spontaanit liikkeet vaaran välttämiseksi tai tasapainon säilyttämiseksi ja edelleen silmien siristäminen kirkkaassa valossa, automaattinen suun avaaminen hengittäessä jne.

12. *Älykkyys paljastuu olosuhteiden käännteiden mukaan suoritetuissa, tarkoituksellisissa, harkituissa, ennalta suunnitelluissa ja ennalta arvioiduissa teoissa.* Se on kiistatta ja yksinomaan sielun ominaisuus.

Jokainen automaattinen teko on vaistomainen. Toiminta, joka osoittaa pohdiskelua, monimutkaisuutta ja harkintaa on älyllinen. Äly on vapaa, vaisto ei.

Vaisto on turvallinen opas, sillä se ei koskaan erehdy. Siitä yksinkertaisesta syystä, että äly on vapaa, se on ajoittain altis erehdyksille.

Vaikka vaistomaiselta teolta puuttuu äyllisen teon ominaispiirre, *se paljastaa siitä huolimatta äyllisen aiheuttajan*, joka on pohjimmiltaan kaukokatseinen. Jos joku uskoo, että vaisto on lähtöisin aineesta, hänen täytyy uskoa, että aine on älykäs, jopa älykkäämpi ja kaukokatseisempi kuin sielu, koska vaisto ei erehdy kuten äly.

Jos vaiston katsotaan olevan alkeellista älyä, miten se voi olla joissain tapauksissa rationaalista järkeä etevämpi? Mikä antaa sille kyvyn tehdä asioita, joita äly ei voi?

Jos vaisto on tietyn henkisen tekijän ominaisuus, miten sille käy? Jos vaisto katoaisi, tuhoutuisiko tämä tekijä? Jos eläimet on varustettu vain vaistolla, niiden tulevaisuus on tarkoitukseton. Niiden kärsimyksillä ei ole mitään hyvitystä. Tämä ei olisi Jumalan oikeudenmukaisuuden ja hyvyyden mukaista. (Kts. luku II, nro 19)

13. Toisen teorian mukaan vaisto ja älykkyys olisivat yksi ja sama tekijä. Tietyn kehitysasteen jälkeen tämä tekijä, jolla aluksi olisi vain vaiston ominaisuudet, kävisi lävitse muodonmuutoksen, joka antaisi sille vapaan älyn.

Jos näin olisi, äly palaisi primitiiviseen tilaansa älykkäissä yksilöissä, jotka menettävät järkensä ja ovat sen jälkeen vain vaistonsa ohjaamia. Ja jos he saisivat järkensä takaisin, heidän vaistostaan tulisi jälleen älykäs ja niin edelleen joka kerta, mikä ei ole hyväksyttävää.

Lisäksi vaisto ja älykkyys ilmenevät usein yhtäaikaisesti samassa toiminnossa. Esimerkiksi kävelyssä jalkojen liike on vaistomaista. Ihminen asettaa automaattisesti jalan toisen eteen ajattelematta sitä. Mutta kun ihminen haluaa kiihdyttää tai hidastaa askeliaan, nostaa jalkaa tai kääntyä välttääkseen esteen, mukaan tulee harkintaa ja mutkikkuutta, jolloin hän toimii harkitun tarkoituksellisesti. Tahdoton liikeimpulssi on vaistomaista toimintaa, harkittu liikkeen ohjaaminen on äly-

listä toimintaa. Lihansyöjäeläintä ohjaa lihan syömisen vaisto, mutta varotoimet, joita se tekee ja muuttaa tilanteiden mukaan pyydystääkseen saaliinsa, samoin kuin vaihtoehtojen arviointi, ovat älyllisiä.

14. Eräs toinen olettaus, joka sitä paitsi liittyy täydellisesti saman tekijän (vaiston ja älyn) ykseyteen, tulee vaiston olennaisesta tunnuspiirteestä – kaukonäköisyydestä. Se on täysin samaa mieltä siitä, mitä spiritismi opettaa henkisen ja ruumiillisen maailman välisistä suhteista.

Nykyään tiedetään, että joillakin ei-ruumiillistuneilla Hengillä on tehtävänä valvoa ruumiillistuneita. Ne ovat heidän suojeleitään ja oppaitaan ja kietovat heidät fluidisella vaikutuksellaan, jolloin nämä henkilöt toimivat tiedostamattaan sen mukaisesti.

Lisäksi tiedetään, että vaisto, joka itsessään tuottaa tiedostamattomia tekoja, on vallitsevana lapsissa ja yleensä henkilöissä, joiden äly on vajavainen. Siksi tämän teorian mukaan vaisto ei voi olla sielun eikä aineen ominaisuus. Se ei voi kuulua elävään henkilöön sinänsä, vaan se olisi näkymättömän suojeelijan suoran toiminnan vaikutusta – valvojan, joka korvaisi älyllisen epätäydellisyys aiheuttamalla henkilökohtaisesti ne tiedostamattomat teot, jotka ovat tarpeen tämän yksilön itse-suojelun kannalta. Se olisi kuin tukinaru, jonka avulla autetaan lapsia oppimaan kävelemään. Samalla tavoin kuin me luovomme vähitellen tukinarusta, kun lapsi alkaa kävellä omin voimin, suojelevat Henget jättävät valvottavansa omilleen sitä mukaa kuin he tulevat toimeen oman älynsä varassa.

Vaisto ei siis todellakaan olisi alkeellisen ja epätäydellisen älyn tulos, vaan kokonaisuudessaan ulkopuolisen älykkyyden aikaansaannos. Suojelevan älykkyyden, joka korvaa joko nuoren älyn riittämättömyyden – jonka se saa tekemään tiedostamattomasti sellaista hyvää, mihin se ei olisi itse kyennyt – tai kypsän älyn, joka on tilapäisesti estynyt käyttämästä omia

kykyjään, kuten tapahtuu ihmisille lapsuudessa ja henkisissä häiriötilanteissa.

Sananlaskun tapaan on sanottu, että Jumala on lapsille, hulluille ja juupoille. Tämä sanonta on totuudenmukaisempi kuin moni ajatteleekaan. Tämä Jumala ei ole mitään muuta kuin suojeleva henki, joka valvoo, että kyvytöntä henkilöä varjellaan hänen oman etunsa vuoksi.

15. Tämänkaltaisissa ajatuksissa voidaan mennä vielä pidemmälle. Tämä teoria, miten järkevältä se vaikuttaakin, ei ratkaise kaikkia kysymyksen vaikeuksia.

Jos havainnoidaan vaiston vaikutuksia, voidaan huomata ennen kaikkea yhdenmukaisuus ja harmonia, tulosten varmuus, jota ei enää esiinny, kun vapaa äly korvaa vaiston. Lisäksi tunnistamme syvällisen viisauden vaistonvaraisten kykyjen kohdentamisessa – niin täydellisen ja vakaan – sovellettuna jokaisen lajin tarpeisiin. Sellaista yhdenmukaisuutta ei voisi olla ilman ajatuksen ykseyttä, ja ajatusten ykseys on yhteen sopimaton yksilöllisten kykyjen moninaisuuden kanssa. Vain tämä ykseys voisi tuottaa sellaisen täydellisen sopusointuisen kokonaisuuden, mikä on jatkunut aikojen alusta ja kaikissa ilmastoissa säännöllisyydellä ja matemaattisella tarkkuudella, eikä ole koskaan pettänyt. Vaistomaisten kykyjen yhdenmukaisuus on niille tunnusomainen tosiasia, joka viittaa väistämättä yhteiseen syyhyn. Jos tämä syy olisi jokaiselle yksilöllisyydelle synnynäinen, pitäisi olla yhtä monia vaistojen lajeja kuin on yksilöitä kasvusta ihmiseen. Yleisellä, yhdenmukaisella ja vakaalla vaikutuksella täytyy olla yleinen, yhdenmukainen ja vakaa syy. Vaikutuksella, joka todistaa oikeaksi viisauden ja kaitselmuksen, täytyy olla viisas ja kaukokatseinen syy. Viisaan ja kaitselmuksellisen syyn on pakostakin oltava älyllinen eikä se voi sen tähden olla aineellinen.

Koska ruumiillistuneissa sen enempää kuin ei-ruumiillistuneissakaan yksilöissä ei löydy sellaisen tuloksen tuottami-

seen vaadittavia ominaisuuksia, on katsottava korkeammalle, toisin sanoen Luojaan. Jos palautetaan mieleen se annettu selitys tavasta, millä voidaan tunnistaa sallimuksellinen toiminta (Luku II, nro 24), ja jos kuvitellaan kaikki olennot yliver-
 taisen älykkään, jumalallisen fluidin läpätunkemiksi, voidaan ymmärtää se kaukokatseinen viisaus ja yhdenmukaisuus, joka johtaa kaikkia vaistomaisia liikkeitä jokaisen yksilön parhaaksi. Sellainen huolenpito on sitä aktiivisempaa mitä vähemmän resursseja yksilöillä on omassa itsessään ja älyssään. Siksi tämä huolenpito näyttäytyy suurempana ja ehdottomampana eläinten ja primitiivisten olentojen kuin ihmisten keskuudessa.

Tämän teorian mukaan vaiston on ymmärretty olevan aina varma opas. Äidin vaisto – jaloin kaikista, jonka materialismi alentaa aineen vetovoiman tasolle, – on tehostettu ja jalostettu. Seurauksista johtuen sitä ei tulisi jättää älyn ja vapaan tahdon arvaamattomien mahdollisuuksien armoille. Äidin avulla Jumala valvoo kaikkia vastasyntyneitä luontokappaleita.

16. Tämä teoria ei romuta millään lailla suojelevien Henkien roolia. Niiden apu on kokemuksella hankittu ja todistettu tosiasia. Pitää kuitenkin huomata, että näiden Henkien toiminta on olennaisesti henkilökohtaista, että sellainen toiminta on mukailtu suojelijan ja holhokin ominaisuuksien mukaisesti ja ettei se ole millään tavalla yhtä yhdenmukaista ja yleistä kuin vaisto. Jumala johtaa jumalallisessa viisauudessaan sokeaa henkilökohtaisesti, kun taas uskoo vapaan älyn huoleksi opastaa niitä, jotka näkevät, jättäen jokaiselle vastuun omista teoistaan. Suojelevien Henkien missio on velvollisuus, jonka ne hyväksyvät vapaaehtoisesti ja joka on heidän kehittymisensä väline, sen mukaisesti, miten he sen suorittavat.

17. Kaikki nämä vaiston tarkastelut ovat välttämättä teoreettisia, eikä mikään niistä ole ominaisuuksiltaan riittävän luotettava, jotta se annettaisiin varmana ratkaisuna. Kysymys ratkaistaan varmaan jonakin päivänä, kunhan tällä hetkel-

lä puuttuvat havaintojen perusosat on saatu kokoon. Siihen saakka meidän täytyy rajoittua alistamaan erilaiset mielipiteet tutkittavaksi järjen ja logiikan kattilassa ja odottaa kunnes valo ilmestyy. Lähimpänä totuutta oleva ratkaisu tulee välttämättä olemaan sellainen, joka parhaiten vastaa Jumalan ominaisuuksia eli ylivertaista hyvyttä ja oikeudenmukaisuutta. (Kts. luku II, nro 19).

18. Koska vaisto on sielujen kehityksen alkuvaiheessa opas ja intohimo puolestaan liikkeelle paneva voima, niiden seuraukset sekoitetaan usein toisiinsa. Niiden välillä on kuitenkin olennaisia eroja, joita on syytä tutkia.

Vaisto on aina hyvä, luotettava opas. Jossain vaiheessa siitä saattaa tulla hyödytön, mutta ei koskaan vahingollinen. Se heikkenee älyn ylivallan myötä.

Sielun varhaisissa vaiheissa intohimoille ja vaistolle on yhteistä, että ihmisiä ajaa voima, joka on myös tiedostamaton. Intohimot syntyvät erityisemmin ruumiin tarpeista ja ovat enemmän kiinni ruumiissa kuin vaistot. Se, mikä ennen kaikkea erottaa ne vaistosta on, että ne ovat yksilöllisiä ja että, päinvastoin kuin vaisto, ne eivät tuota yleisiä ja yhdenmukaisia vaikutuksia. Päinvastoin ne vaihtelevat yksilöittäin voimakkuudeltaan ja luonteeltaan. Ne ovat käyttökelpoisia kiihokkeita siihen asti kunnes moraalinen järki kuoriutuu ja muuttaa passiivisen olennon rationaaliseksi. Tuolla hetkellä niistä ei tule vain tarpeettomia vaan vahingollisia Hengen kehitykselle hidastamalla sen irtaantumista aineesta. Intohimot heikkenevät järjen kehittymisen myötä.

19. Henkilöt, jotka toimivat johdonmukaisesti vain vaistonvaraisesti, voivat olla erittäin hyviä, mutta heidän järkensä jää uinuvaan tilaan. He ovat kuin lapset, jotka eivät ole päässeet eroon tukinaruistaan eivätkä siksi tiedä miten käyttää jalkojaan. Ne, jotka eivät hallitse intohimojaan, voivat olla korkeasti älyk-

käitä, mutta samalla hyvin pahoja. *Vaisto häviää itsestään, intohimot kesytetään vain tahdon ponnistelulla.*

Elävien olentojen toistensa tuhoaminen

20. Elävien olentojen toistensa tuhoaminen on yksi luonnon laeista, joka näyttää ensi silmäyksellä vähiten yhteensopi-valta Jumalan hyvyyden kanssa. Voidaan kysyä, miksi Jumala loi niille tarpeen ahmia toisiaan ravitakseen itsensä toisten kustannuksella.

Niille, jotka näkevät vain aineen ja jotka rajoittavat näkökan-tansa vain nykyiseen elämään, tämä näyttää todella olevan jumalallisen työn epätäydellisyys. Näin on, koska ihmiset arvi-oivat Jumalan täydellisyyttä yleensä omasta näkökulmastaan. Heidän oma arvionsa on Jumalan viisauden mittatikka, ja he luulevat, että Jumala ei osaisi tehdä jotakin paremmin kuin he itse tekisivät. Heidän lyhytnäköisyytensä ei salli heidän arvioi-da kokonaisuutta, eivätkä he ymmärrä, että todellinen hyvä voi olla seuraus näennäisestä pahasta. Vain henkisen tekijän tunte-minen – ottaen huomioon sen todellisen olemuksen – ja suuri ykseyden laki, joka käsittää luomakunnan harmonian, voi antaa ihmisille avaimen tähän mysteeriin ja näyttää heille kaitselmuk-sellisen viisauden ja harmonian juuri siellä, missä he näkevät vain säännöttömyyttä ja ristiriitaa.

21. *Todellinen elämä, niin eläinten yhtä hyvin kuin ihmistenkin, ei ole sen enempää ruumiillisessa päällysteessä kuin vaatetuk-sessakaan. Todellinen elämä on älyllisessä perusolemuksessa, joka on ollut ennen ruumista ja elää ruumiin jälkeen.* Tämä perusolemus tarvitsee ruumiin kehittääkseen itseään työllä, joka sen pitää suorittaa raa’assa aineessa. Ruumis käytetään tässä työssä loppuun, päinvastoin kuin Henki, joka jättää ruumiin joka kerta vahvempana, selväjärkisempänä ja kyvykkäämpänä. Mitä se siis merkitsee, jos Henki vaihtaa kuortaan useammin tai harvemmin? Se ei ole sen tähden vähemmän Henki. Aivan

samoin kuin, jos joku mies vaihtaisi vaatteitaan sata kertaa vuodessa, hän ei lakkaisi olemasta sama mies.

Lakkaamattomilla tuhon näytöksillä Jumala opettaa ihmisille, miten pieni numero heidän tulisi tehdä aineellisesta päällysteestään, ja herättää heissä ajatuksen henkisestä elämästä saaden heidät toivomaan sitä hyvityksenä.

Eikö Jumala voisi, saatetaan kysyä, saavuttaa saman lopputuloksen velvoittamatta eläviä olentoja tuhoamaan toisiaan? Jos Jumalan teoissa kaikki on viisautta, meidän täytyy olettaa, että tämä samainen viisaus ei voi puuttua tässä asiassa kuten ei muissakaan. Jos me emme ymmärrä sitä, meidän pitää laskea se vähäisen kehityksemme syyksi. Me voimme kuitenkin yrittää löytää syyn käyttämällä kompassinamme tätä periaatetta: *Jumalan täytyy olla rajattoman oikeudenmukainen ja viisas*. Me etsimme siis Jumalan oikeutta ja viisautta kaikessa ja kumarramme ymmärryksemme ylittävän edessä.

22. Ensimmäinen hyöty, joka aiheutuu sellaisesta tuhosta – puhtaasti fyysinen hyöty – on tämä: orgaaniset ruumiit voivat ravita itsensä vain orgaanisella aineella. Vain tämä aine sisältää niiden muodonmuutoksen tarvitsemat elementit. Koska ruumiilla, älyllisen olemuksen toiminnan välineillä, on tarve lakkaamattomaan uudistumiseen, Sallimus panee ne olemaan toinen toistensa ravintoa. Siksi oliot ruokkivat itseään toinen toisillaan. Näin ollen ruumis saa ravinnon ruumiista, mutta Henki ei tuhoudu eikä muutu, se luo vain nahkansa.²

23. Lisäksi on korkeamman tason moraalisia pohdiskeluja.

Taistelu on tarpeen Hengen kehittymisen kannalta. Juuri taistelemalla se harjoittaa kykyjään. Nuo, jotka hyökkäävät hankkiakseen ravintoa, ja nuo, jotka puolustavat itseään säilyttääkseen elämänsä, kilpailevat neuvokkuudessa ja älyssä ja lisäävät älyllisiä voimiaan. Jompikumpi menehtyy, mutta todellisuudessa:

² Katso Revue Spirite, elokuva 1864, s. 241, "Extinction des races." – Kirj.

mitä voimakkaampi tai taitavampi on ottanut heikommalta? Vain sen lihaisen vaatekappaleen, ei muuta. Henki, joka ei ole kuollut, ottaa toisen asun myöhemmin.

24. Vähemmän kehittyneiden luontokappaleiden, joiden moraalinen taju ei ole kehittynyt tai joiden äly ei ole vielä korvannut vaistoa, kannalta taistelulla ei ole muuta päämäärää kuin aineellisen tarpeen tyydyttäminen, ja yksi kaikkein määrävimmistä tarpeista on ravinnon saamisen tarve. Sen tähden ne taistelevat pelkästään pysyäkseen elossa, toisin sanoen ne pyydystävät saalista tai puolustautuvat saalistajaa vastaan, koska niissä ei ole herännyt korkeampaa motiivia. Tässä alkuvaiheessa sielu ottaa ensiaskeleitaan ja valmistautuu elämään.

Ihmisillä on muuntautumisen kausi, jolloin niitä tuskin erottaa eläimestä. Aikaisissa vaiheissa eläimelliset vaistot hallitsevat ja taistelun motiivina on vielä materiaalistien tarpeiden tyydyttäminen. Myöhemmin eläimelliset vaistot ja moraaliset tunteet tasapainottavat toisiaan. Ihmiset eivät taistele enää ravitakseen itseään, vaan tyydyttävät kunnianhimoaan, ylpeyttään ja vallanhimoaan. Näin tehdessään he jatkavat tuhoamista. Kuitenkin kun moraalinen taju ottaa vallan, herkkyyks kehittyy ja tuhoamisen tarve vähenee. Se jopa katoaa ja tulee vastenmieliseksi. Silloin verilöyly kauhistuttaa ihmisiä.

Kaikesta huolimatta taistelu on Hengen kehitykselle aina tarpeellista, koska vielä silloinkin, kun se meistä näyttää saavuttaneen huipputason, se on kaukana täydellisestä. On niin, että ainoastaan aktiivisuutensa kustannuksella se hankkii tietoa sekä kokemusta ja pääsee eroon viimeisistä eläimellisyyden jäänteistä. Kuitenkin tästä lähtien taistelusta tulee puhtaasti henkistä sen sijaan, että se olisi veristä ja raakaa. Ihmiset taistelevat vaikeuksia vastaan eivätkä enää tovereita vastaan.³

3 Tuomitsematta ennalta niitä johtopäätöksiä, joita tästä ajatusmallista saatetaan vetää, tahdomme tällä selityksellä vain esittää, että elävien olentojen toistensa tuhoaminen ei kumoa millään tavoin jumalallista viisautta ja että kaikki luonnossa on yhteydessä toisiinsa. Tämä yhteys murtuu väistämättä,

jos hylätään henkinen tekijä. Sen tähden moni kysymys jää vaille ratkaisua, jos tarkastellaan vain ainetta. Materialistiset oppijärjestelmät pitävät sisällään niiden tuhoutumisen ajatusmallin. Ne eivät vastusta ainoastaan ihmiskunnan pyrkimyksiä ja niiden moraalisia seuraamuksia – jotka tekevät niistä tavoittelemisen arvoisia muutoksen aiheuttajia – vaan myös meidän tarvittamme arvioida kaikkea mikä on syntynyt kehityksestä. Älyllinen kehitys ajaa ihmiset etsimään syitä. Niinpä jo vähänkin pohdittaessa ei kestä kauan tajuta materialismin voimattomuus selittää kaikkea. Miten opit, jotka eivät tyydytä sydäntä, järkeä eivätkä älyä ja jättävät tärkeimmät kysymykset vastausta vaille, voisivat kestää? Ajattelun kehitys tulee lopettamaan materialismin, kuten se lopetti fanatismiin. – Kirj.

LUKU II

Jumala

JUMALAN OLEMASSAOLO • JUMALAN OMINAISPIIRTEET •
KAITSELMUS • JUMALAN NÄKEMINEN

Jumalan olemassaolo

1. Koska Jumala on kaikkien asioiden ensimmäinen syy, kaiken lähtökohta ja perusta, jonka päällä luomakunnan rakennus lepää, tämä pitää ottaa huomioon ennen kaikkea muuta.

2. Peruseriaate on, että seuraus paljastaa syyn silloinkin, kun syytä ei voida nähdä. Jos kohtalokas luoti katkaisee linnun lennon ilmassa, joku voi päätellä, että taitava ampuja osui siihen, vaikka ampujaa ei näkynyt. Ei siis ole aina tarpeen nähdä asiaa tietääkseen, että se on olemassa. Havainnoimalla seurauksia voi aina ymmärtää syyn.

3. Toinen yhtä perustavaa laatua oleva periaate, josta on tullut selviö sen totuudenmukaisuudesta johtuen, on, että jokaisella seurauksella täytyy olla järjellinen syy. Jos joku kysyisi, kuka oli jonkin nerokkaan koneen tekijä, mitä tämä henkilö ajattelisi vastaajasta, joka sanoisi, että se teki itse itsensä? Kun tarkastellaan hienoa taiteellista tai teollista työtä, sanotaan, että sen täytyy olla neron tekemä, koska kehittyneen älykkyyden on täytynyt hedelmöittää se. Niinpä on ajateltu, että se on ihmisen tekemä, koska tiedetään, ettei se ole ylitä ihmisen kykyjä. Kenellekään ei kuitenkaan tule mieleen todeta, että se olisi henkisesti heikentyneen mielen tai lukutaidottoman henkilön tekemä tai vielä vähemmän, että se olisi eläimen tekemä tai sattuman tuote.

4. Kaikkiialla ihmisten esiintyminen on tunnistettu heidän töistään. Aatamin aikaisten ihmisten olemassaoloa ei olisi todis-

tettu pelkästään ihmisfossiileilla, vaan myös – ja yhtäläisellä varmuudella – tuohon aikaan ajoittuvilla esinelöydöillä. Saven siru, leikattu kivi, ase tai tiili olisi kyllin todistamaan heidän olemassaolonsa. Työn karkeudesta tai täydellisyydestä voidaan arvioida tekijöiden älykkyyden ja kehityksen taso. Sen vuoksi, jos olet yksinomaan primitiivisten ihmisten asuttamassa maassa ja löydät hienon patsaan, joka näyttää siltä kuin sen olisi tehnyt Feidias¹, et epäröi sanoa sitä. Koska nuo alkuasukkaat ovat kykenemättömiä tekemään sellaista, sen täytyy olla heitä kehittyneemmän älykkyyden tuote.

5. Hyvä on! Katsoessaan ympärillään olevia luonnon töitä ja tarkastellen sitä kaukonäköisyyttä, viisautta ja harmoniaa, mikä kaikessa ilmenee, tajuaa, että jokainen niistä käy yli korkeimman ihmismielen käsityskyvyn. Jos ihmiset eivät ole voineet saada niitä aikaan, se johtuu siitä, että ne ovat inhimilliseen ymmärrykseen verrattuna yliveraisen älykkyyden tuote. Ellei väitetä, että on olemassa vaikutuksia ilman syytä.

6. Jotkut saattavat vastustaa esittämällä seuraavan argumentin: Sellaiset luonnon työt, jotka toimivat mekaanisesti veto-voiman ja hylkimisen lakien mukaisesti, ovat luonnollisten voimien tuote. Elottomien kappaleiden molekyylit yhtyvät ja jakaantuvat näiden määräävien lakien mukaisesti. Kasvit itävät, kukkivat, kasvavat ja lisääntyvät aina samalla tavalla, jokainen näiden samojen lakien omanlaisensa oivallisuutensa mukaisesti. Jokainen yksittäinen kasvi on samannäköinen kuin se mistä se tuli. Kasvu, kukkiminen, hedelmöittyminen ja väriyty riippuvat aineellisista syistä kuten kuumuudesta, sähköstä, valosta, kosteudesta jne. Sama pätee eläimiin. Taivaankappaleet muodostuivat molekyylilien vetovoiman ansiosta ja jatkavat liikettä radoillaan vetovoiman vaikutuksesta. Tämä mekaaninen säännöllisyys luonnon voimien toiminnassa ei tarkoita omatoi-

¹ Feidias, vv. 490–430 eKr, oli yksi muinaisen Kreikan suurimmista kuvanveistäjistä. – Käänt.

mista älykkyyttä. Ihmiset liikuttavat käsiään milloin haluavat ja miten tahansa he haluavat, mutta henkilö, joka liikuttaisi kättään samalla tavalla syntymästä kuolemaan, ei olisi automaatti. Siksi luonnon orgaaniset voimat ovat pelkästään automaattisia.

Kaikki tämä on totta. Kuitenkin sellaisilla voimilla, joilla on vaikutuksia, pitää olla syy, eikä kukaan väitä, että ne sisältävät jumaluuden. Sekin on totta, että ne ovat aineellisia ja mekaanisia eivätkä itsessään älyllisiä. Kuitenkin ne on pannut liikkeelle, levittänyt ja sovittanut itse kunkin tarpeisiin sopiviksi älykkyys, joka ei ole inhimillinen. Näiden voimien hyödyllinen käyttö on se älyllinen vaikutus, joka ilmaisee älyllisen syyn. Kello käy automaattisen säännöllisesti, ja se säännöllisyys tekee siitä käyttökelpoisen. Voima, joka panee sen käymään, on täysin aineellinen eikä lainkaan älykäs. Mikä kello olisikaan, jos älykkyys ei olisi yhdistänyt, laskenut ja jakanut tätä voimaa saadakseen sen käymään täsmällisesti? Lähtien siitä tosiasiasta, että sellainen älykkyys ei ole kellon koneiston sisällä, emmekä voi sitä nähdä, voisiko olla järkevää päätellä, että sitä älykkyyttä ei ole olemassa? Sen vaikutukset todistavat, että se on.

Kellon olemassaolo todistaa kellon tekijän olemassaolon. Kellon kekseliäs koneisto todistaa kellontekijän älykkyyden ja tietämyksen. Kun kello antaa sinulle tarvitsemasi tiedon oikeaan aikaan, voisiko kukaan koskaan ajatella sanovansa: ”Kylläpä on tosi älykäs kello?”

Sama pätee maailmankaikkeuden mekanismiin: *Jumala itsessään ei näyttäytyy, mutta on varmistettu Jumalan tekojen kautta.*

7. Jumalan olemassaolo on siksi tosiasia, jota ei ole hankittu vain paljastuksen, vaan myös tosiasioiden konkreettisten todisteiden kautta. Varhaisilla ihmisillä ei ollut paljastuksia. Siitä huolimatta he uskoivat vaistonvaraisesti yli-inhimillisten voimien olemassaoloon. He näkivät asioita, jotka olivat ihmisten kykyjen yläpuolella ja päättelivät niistä, että sellais-

ten asioiden täytyy olla peräisin olennosta, joka on ihmiskuntaan nähden ylivertainen. Eivätkö he olleet loogisempia kuin nuo, jotka väittävät, että sellaiset asiat ovat syntyneet itsestään?

Jumalan ominaispiirteet

8. Ihmisten ei ole annettu tutkia Jumalan sisempää luonnetta. *Jumalan ymmärtämiseksi heiltä puuttuu vielä kyky, joka voidaan saavuttaa vain Hengen täydellisellä puhdistamisella.* Kuitenkin jos he eivät voi käsittää Jumalan perusolemusta – Jumalan olemassaoloa annettuna lähtöoletuksena – he voivat saada päättelemällä tietoa Jumalan välttämättömistä ominaisuuksista, koska näkemällä, mitä Jumala ei voi lakata olemasta lakkaamatta olemasta Jumala, he voivat päästä siihen, mitä Jumalan täytyy olla.

Ilman tietoa Jumalan ominaisuuksista on mahdotonta ymmärtää luomistyötä. Tämä on lähtökohta kaikille uskonnollisille uskomuksille. Monet uskonnot ovat hairahtuneet uskonkappaleissaan, kun eivät ole viitanneet näihin Jumalan ominaisuuksiin heitä opastavana majakkana. Nuo, jotka eivät ole liittäneet kaikkivoipaisuutta Jumalaan, ovat kuvailleet monia jumalia. Nuo, jotka eivät liitä Jumalaan täydellistä hyvyttä, tekevät Jumalasta mustasukkaisen, vihaisen, puolueellisen ja kostonhimoisen.

9. *Jumala on ylin ja suvereeni älyllisyys.* Inhimillinen äly on rajallinen, koska ihmiset eivät osaa tehdä eivätkä käsittää kaikkea olemassa olevaa. Jumalan älykkyyden täytyy olla ääretön, koska se sisältää äärettömyyden. Jos oletettaisiin, että Jumala olisi missä tahansa kohdassa rajallinen, joku voisi kuvitella vielä älykkäämmän ja vielä kykenevämmän käsittämään ja tekemään, mitä tämä toinen ei voi ja niin edelleen loputtomasti.

10. *Jumala on ikuinen,* mikä tarkoittaa, että Jumalalla ei ole alkua eikä tule olemaan loppua. Jos Jumalalla olisi alkua, Jumala olisi syntynyt tyhjiydestä. Kuitenkin koska tyhjiys on

ei-mitään, se ei voi tuottaa mitään, tai Jumalan olisi luonut joku aikaisemmin olemassa ollut olento, ja näin ollen tämä toinen olento olisi Jumala. Jos oletettaisiin, että Jumalalla on alku tai tulee olemaan loppu, voitaisiin olettaa sellainen entiteetti, joka oli olemassa ennen Jumalaa, tai pystyvän olemaan olemassa Jumalan jälkeen ja niin edelleen loputtomasti.

11. *Jumala on muuttumaton.* Jos Jumala olisi altis muutoksille, maailmankaikkeuden lait eivät olisi pysyviä.

12. *Jumala on aineeton,* mikä tarkoittaa, että Jumalan luonto poikkeaa siitä, mitä me kutsumme aineeksi. Muussa tapauksessa Jumala ei olisi muuttumaton, koska Jumala olisi altis aineen muodonmuutoksille.

Jumala ei ole ymmärrettävissä meidän aisteillamme, muussa tapauksessa Jumala olisi ainetta. Me sanomme: Jumalan käsi, Jumalan silmä, Jumalan suu, koska ihmiset tuntevat vain itsensä ja ottavat itsestään vertailevia termejä kaikelle, mitä eivät ymmärrä. Nuo mielikuvat, joissa Jumala esitetään vanhana, pitkäpartaisena, kaapuun pukeutuneena miehenä, ovat järjetömiä. Niiden varjopuolena on, että ne alentavat Korkeimman Olemassaolon ihmisyyden ahtaisiin mittasuhteisiin. Tästä lähtökohdasta on vain pieni askel varustaa Jumala kaikilla inhimillisillä himoilla ja tehdä hänestä vihainen ja mustasukkainen.

13. *Jumala on kaikkivoipa.* Jos Jumala ei omaisi korkeinta voimaa, joku voisi kuvitella voimakkaamman olennon ja niin edelleen ja niin edelleen, kunnes joku kohtaisi olennon, jota kukaan ei voi ylittää voimassa ja tämä olento tulisi olemaan Jumala.

14. *Jumala on yli kaiken oikeudenmukainen ja hyvä.* Jumalallisten lakien sallimuksellinen luonne paljastuu yhtä lailla pienimmissä kuin suurimmissakin asioissa. Tämä viisaus ei jätä mitään epäilystä Jumalan oikeudenmukaisuudesta ja viisaudesta.

Tämä ominaisuuden äärettömyys sulkee pois mahdollisuuden, että voisi olla olemassa vastakohtainen ominaisuus, joka voisi pienentää tai kumota sen. Rajattoman hyvässä olennessa ei voi olla pienintäkään pahantahtoisuuden sirua, kuten rajattoman pahassakaan ei voi olla siruakaan hyvyyttä. Samalla tavoin kuin esine ei voi olla täysin musta, jos siinä on hitunenkin valkoista, eikä esine voi olla täysin valkoinen, jos siinä on hiukkanenkin mustaa.

Jumala ei siis voi olla samalla hyvä ja paha, koska ilman jompaa-kumpaa näistä kahdesta ominaisuudesta täydellisesti Jumala ei olisi Jumala. Kaikki asiat olisivat arvaamattomia, eikä millään ei olisi pysyvyyttä. Näin ollen Jumalan pitäisi olla joko rajattoman hyvä tai rajattoman paha. Niinpä koska Jumalan teot todistavat Jumalan viisaudesta, hyvyydestä ja ystävällisyydestä, on pääteltävä, että Jumalan täytyy olla rajattoman hyvä, sillä kuten todettu Jumala ei voi olla samanaikaisesti hyvä ja paha lakkaamatta olemasta Jumala.

Korkein hyvyys sisältää korkeimman oikeudenmukaisuuden, koska jos Jumala toimisi epäoikeudenmukaisesti tai puolueellisesti yhdessäkään tapauksessa tai suhteessa yhteenkin Jumalan luomaan, Jumala ei olisi korkeimman oikeudenmukainen eikä sen vuoksi olisi korkeimman hyvä.

15. *Jumala on rajattoman täydellinen.* On mahdotonta kuvitella Jumalaa ilman rajattonta täydellisyyttä, jota ilman Jumala ei olisi Jumala, koska joku voisi aina kuvitella olennon, jolla olisi se mitä Jumalalta puuttuu. Koska kukaan toinen ei voi ylittää Jumalaa, Jumalan täytyy olla rajaton kaikessa.

Kun Jumalan ominaisuudet ovat rajattomat, ne eivät voi vähetä tai lisääntyä, muutoin ne eivät olisi rajattomat eikä Jumala olisi täydellinen. Jos vähäisinkin osa yhdestäkään Jumalan ominaisuuksista poistettaisiin, Jumala ei olisi enää Jumala, sillä täydellisempi olento voisi olla olemassa.

16. *Jumala on ainoa.* Jumalan ykseys on seurausta Jumalan absoluuttisen rajattomasta täydellisyydestä. Toista Jumalaa ei voisi olla olemassa paitsi sillä ehdolla, että se olisi yhtä rajaton kaikissa suhteissa. Koska jos niiden välillä olisi vähäisinkin ero, toinen olisi alempiarvoinen, toisen käskynalainen, eikä olisi Jumala. Jos molemmat olisivat täysin yhdenvertaisia, niillä olisi kautta ikuisuuden yksi ja sama ajatus, yksi ja sama tahto ja yksi ja sama voima. Tällöin niiden yhdistynyt identiteetti olisi todellisuudessa vain yksi Jumala. Jos jommallakummalla olisi erityisiä ominaisuuksia, toinen voisi tehdä jotain mitä toinen ei voi tehdä. Yhdenvertaisuus ei olisi täydellinen, eikä kummallakaan olisi suvereenia valtaa.

17. Polyteismi, kaikkien primitiivisten kansojen uskonto, sai alkunsa Jumalan rajattomien täydellisyyksien periaatteen tietämättömyydestä. Alkukantaiset kansat yhdistivät jumaluuteen jokaisen voiman, joka näytti olevan inhimillisyyden yläpuolella. Myöhemmin järki sai ne yhdistämään kaikki nuo moninaiset voimat vain yhteen. Silloin siinä määrin kuin ihmiset ymmärsivät jumalallisten ominaisuuksien perusolemuksen, ne poistivat uskomustensa tunnusmerkeistä ne, jotka kiistivät yhden ainoan Jumalan.

18. Kaiken kaikkiaan Jumala ei voi olla Jumala muutoin kuin sillä ehdolla, että mikään toinen olento ei voi ylittää Jumalaa missään asiassa, koska siinä tapauksessa tämä olento, joka ylittäisi Jumalan – millä tahansa tavalla – vaikkapa vain hiuksenhienosti, olisi todellinen Jumala. Siksi on tärkeää, että Jumala on rajaton kaikissa asioissa.

Koska Jumalan teot todistavat, että Jumala on olemassa, Jumalaa kuvaavat ominaisuudet voidaan määritellä yksinkertaisella, loogisella päättelyllä.

19. *Jumala on siksi korkein ja suvereeni älykkyys, Jumala on ainoa, ikuinen, muuttumaton, aineeton, kaikkivoipa, yli kaiken*

oikeudenmukainen ja hyvä, rajaton kaikissa Jumalan täydellisyyksissä – muulla tavoin ei voi olla.

Sellainen on se pääkohta, jonka päällä maailmankaikkeuden rakennus lepää. Se on majakka, jonka säteet ulottuvat yli koko maailmankaikkeuden, ja ainoastaan se voi opastaa ihmisiä heidän etsiessään totuutta. Sitä majakkaa seuratessaan he eivät voi astua harhaan ja jos he ovat usein eksyneet, se on johtunut siitä, etteivät he ole pysyneet kurssissa.

Tämä on myös kaikkien filosofisten ja uskonnollisten oppien erehtymätön kriteeri. Arvioidessaan näitä oppeja ihmisillä on Jumalan ominaisuuksissa ehdottoman tarkka mittatikku, ja voidaan sanoa varmuudella, että jokainen teoria, *jokainen periaate, jokainen opinkappale, jokainen uskomus ja jokainen käytäntö, joka on ristiriidassa yhdenkin kanssa näistä ominaisuuksista tai joka ei pyri vain mitätöimään niitä, vaan yksinkertaisesti heikentämään niitä, ei voi olla totuudesta.*

Filosofiassa, psykologiassa, moraalissa ja uskonnossa ei ole mitään varmaa paitsi se, mikä ei muuta hiventäkään Jumaluuden olennaisista ominaisuuksista. Täydellinen uskonto on se, missä yksikään uskon kappale ei ole ristiriidassa niiden ominaisuuksien kanssa ja jossa sen kaikki opinkappaleet kestävät tämän testin vahingoittumatta.

Kaitselmus

20. Kaitselmus on Jumalan huolenpitoa kaikista luoduista. Jumala on kaikkialla, näkee kaiken ja johtaa kaikkea, jopa kaikkein pienimmät asiat. Tästä koostuu kaitselmuksellinen toiminta.

Miten on mahdollista, että Jumala, joka on niin suuri, niin voimakas ja niin ylivoimainen kaikkeen nähden, voi olla tekemisissä pienimpienkin yksityiskohtien kanssa ja vaikuttaa jokaisen ihmisen pienimpiinkin toimiin ja ajatuksiin? Tämä on kysymys,

jonka epäuskoiset esittävät itselleen ja josta he päättelevät, että vaikka he uskoisivat Jumalan olemassaoloon, Jumalan toiminta ulottuisi vain maailmankaikkeuden yleisiin lakeihin ja että maailmankaikkeus on toiminut kautta ikuisuuden noiden lakien avulla. Näiden lakien vaikutuksen piirissä kaikki luodut ovat ilman, että heillä olisi mitään tarvetta jatkuvaan Kaitselmuksen tukeen.

21. Nykyisessä vähän kehittyneessä tilassaan ihmiset voivat käsittää Jumalan rajattomuuden vain vaivoin. Koska he ovat sidottuja ja rajoittuneita, he kuvittelevat Jumalan olevan sidottu ja rajoittunut. He piirtävät Jumalasta kuvan rajoittuneena olentona ja luovat kuvan itsensä mukaisesti. Inhimillisillä piirteillä Jumalasta maalaamamme kuvat ovat auttaneet ylläpitämään tätä virhettä ihmisjoukkojen mielissä, niiden, jotka palvovat Jumalaa enemmän muodon kuin ajatuksen vuoksi. Useimmille Jumala on voimakas hallitsija luoksepääsemättömällä valtaistuimellaan, kadonneena taivaiden äärettömyyteen. Ja koska heidän kykynsä ja ymmärryksensä ovat rajoittuneita, he eivät voi ymmärtää, että Jumala voi puuttua tai suvaita puuttua suoraan heidän asioihinsa.

22. On ilmeistä kuinka voimattomia ihmiset ovat käsittämään jumaluuden todellisen olemuksen. He voivat saada vain likimääräisen ajatuksen vertailuilla, jotka ovat välttämättä erittäin epätäydelliset, mutta jotka voivat ainakin näyttää heille sellaista, mikä ensi silmäyksellä tuntuu mahdottomalta.

Kuvitelkaamme niin hienojakoinen fluidi, että se voi tunkeutua kaikkien kappaleiden lävitse. Koska sillä ei ole älyä, se toimii mekaanisesti yksinomaan aineellisten lakien mukaan. Jos kuitenkin kuvittelemme, että tämä fluidi on varustettu älyllä, ymmärryksellä ja herkkyydellä, se ei toimi enää sokeasti, vaan arvostelukyvyllä, tahdolla ja vapaudella. Se näkee, ymmärtää ja tuntee.

23. Perispiritin² fluidin ominaisuudet voivat antaa meille käsit-
tyksen tästä asiasta. Tämä fluidi ei ole sinänsä älykäs, koska se
on ainetta, mutta se on Hengen ajattelun, tunteiden ja ymmär-
ryksen väline.

Perispiritin fluidi ei ole Hengen ajatus sinänsä, vaan se on
ajatuksen toimija ja välittäjä. Koska fluidi välittää ajatuksen,
se on tavallaan *kyllästetty* ajatuksella. Koska niitä on ilmeisen
mahdotonta erottaa toisistaan, meistä näyttää, että nämä kaksi
ovat yhtä. Samoin kuin ääni näyttää olevan yhtä ilman kans-
sa sellaisella tavalla, että me voimme niin sanoaksemme mate-
rialisoida sen. Samalla tavalla kuin me sanomme, että ilma
soi, pitämällä seurausta syynä voimme sanoa, että fluidi tulee
älykkääksi.

24. Saako Jumalan ajatus sen aikaan vai ei – eli toimiiko se
suoraan tai välittävän fluidin kautta? Tehdäksemme sen meille
helpommin ymmärrettäväksi esittäkäämme se konkreettisesti,
älykkäänä fluidina, joka täyttää äärettömän maailmankaikkeu-
den ja läpäisee luomakunnan jokaisen osasen, eli *koko luonto on
uppoutunut jumalalliseen fluidiin*. Siis sen periaatteen mukaan,
että kokonaisuuden osat ovat samanluonteisia ja niillä on samat
ominaisuudet kuin kokonaisuudella itsellään, ja koska tämän
fluidin jokainen atomi – jos voimme sen näin esittää – omaa
ajatuksen eli jumaluuden olennaiset ominaisuudet, ja koska
tämä fluidi on kaikkialla, kaikki on sen älykkään toiminnan,
kaukokatseisuuden ja huolenpidon kohteena. Ei ole olemas-
sa yhtäkään olentoa – ei väliä miten minimaalinen se onkaan
– ettei se ei ole jollain tavalla kyllästetty jumalallisella fluidil-
la. Ei ole yhtäkään tekoa, jonka voimme salata sen katseelta.
Ajatuksemme on pysyvässä yhteydessä sen ajatuksen kanssa,
ja on oikein sanoa, että Jumala lukee mielemme syvimmätkin

2 ”Henkeä ympäröi aine, joka saattaa näyttää teistä usvaiselta, mutta joka
on kuitenkin aika kiinteää meidän (Henkien) kannalta.” Henkien kirja, no 93.
– Kirj.

sopukat. *Me olemme Jumalassa, kuten Jumala on meissä*, sen mukaan, mitä Kristus sanoi.

Ulottaakseen huolenpitonsa kaikkien luomiensa ylle Jumalan ei tarvitse katsoa alas äärettömyyden korkeuksista. Jotta Jumala kuulisi rukouksemme, niiden ei tarvitse kulkea avaruuden läpi, eikä niitä tarvitse puhua kaikuvalla äänellä, koska Jumala on pysyvästi vierellämme, meidän ajatuksemme kaikuvat Hänessä. Ajatuksemme ovat kuin kellon ääni, joka panee ympäröivän ilman kaikki molekyylit värähtelemään.

25. Olkoon kaukana meistä jo pelkkä ajatus jumaluuden aineellistamisesta. Mielikuva älykkästä, yleismaailmallisesta fluidista on ilmiselvästi vain vertaus, joka on sopivampi antamaan tarkemman kuvan Jumalasta kuin ne kuvat, jotka esittävät Jumalan ihmisen muodossa. Sen tarkoituksena on tehdä ymmärrettäväksi Jumalan kyky olla kaikkialla ja huolehtia kaikista asioista.

26. Meillä on aina edessämme esimerkki, joka voi antaa meille idean siitä tavasta, jolla Jumalan toimintaa voidaan käyttää ihmisen kaikkein sisimpien kohtien hyväksi ja sen seurauksena, kuinka sielumme herkimmätkin vaikutelmat saavuttavat Jumalan. Esimerkki on otettu erään Hengen tästä aiheesta pitämästä luennosta:

27. ”Ihminen on hyvin pieni maailma, jonka johtaja on Henki ja johtamisen kohde on ruumis. Tässä maailmassa ruumis edustaa luomakuntaa, missä Henki edustaa Jumalaa (pitäkää mielessä, että kysymys on vain samankaltaisuudesta, ei identiteetistä). Tämän ruumiin osat, eri elimet, jotka sen muodostavat – lihakset, hermot ja nivelet – ovat muita aineellisia yksilöllisyyksiä, jotka sijaitsevat ruumiin tietyissä kohdissa. Vaikka näiden luonnossa moninaisten ja erilaisten rakenneosien määrä on melkoinen, kukaan ei aseta kyseenalaiseksi sitä tosiasiaa, että mitään liikettä ei ole voitu tuottaa tai yksikään vaikutelma ei ole voinut syntyä jossakin erityisessä kohdassa ilman, että Henki olisi

siitä tietoinen. Onko erilaisia tuntemuksia monissa kohdissa samanaikaisesti? Henki tuntee, erottelee ja analysoi ne kaikki ja määrittelee jokaiselle syyn ja sijainnin, kaikki perispiritin fluidin välityksellä.

”Jumalan ja luomakunnan välillä tapahtuu vastaavanlainen ilmiö. Jumala on kaikkialla luonnossa samalla tavoin kuin Henki on kaikkialla ruumiissa. Kaikki luomakunnan osat ovat jatkuvassa yhteydessä Jumalan kanssa, samalla tavalla kuin ihmisen ruumiin kaikki solut ovat välittömässä yhteydessä henkiseen olemukseen. Ei siis ole mitään syytä, mikseivät samanlaiset ilmiöt voisi tapahtua samalla tavoin kummassakin tapauksessa.

”Raaja liikkuu, Henki tuntee sen, olento ajattelee, Jumala tietää sen. Kaikki raajat ovat liikkeessä, eri elimet liikkuvat, Henki tuntee jokaisen ilmentymän, erittelee ne ja paikallistaa ne. Eri luomakunnat ja eri oliot liikkuvat, ajattelevat ja toimivat moninaisilla tavoilla, ja Jumala tietää kaiken, mikä tapahtuu ja valitsee jokaiselle mikä kuuluu sille.

Voidaan myös päätellä aineen ja älyn välinen yhteenkuuluvuus, yhden maailman ja kaikkien maailmojen olentojen yhteenkuuluvuus ja lopulta kaikkien luotujen ja Jumalan välinen yhteenkuuluvuus.” (Quinemant, Parisian Society, 1867).

28. Me ymmärrämme vaikutuksen – ja se on jo paljon. Vaikutuksesta me tunkeudumme syyhyn ja arvioimme sen suuruuden vaikutuksen suuruudella. Kuitenkin sen sisäinen olemus jää meiltä huomaamatta kuten tapahtuu niissä syissä, jotka saavat aikaan valtavan määrän erilaisia ilmiöitä. Meille ovat tuttuja sähkön vaikutukset, kuumuus, valo ja vetovoima, ja me osaamme laskea ne. Me olemme kuitenkin tietämättömiä ne tuottavan luonnonlain sisäisestä luonteesta. Onko siis yhtään järkevää kiistää jumalallinen luonnonlaki, koska emme ymmärrä sitä!

29. Mikään ei estä meitä uskomasta, että suvereenin älykkyyden luonnonlaki on toiminnan keskus, tärkein polttopiste, joka säteilee jatkuvasti ulospäin ja täyttää maailmankaikkeuden virtauksellaan aivan kuin aurinko valollaan. Mutta missä tämä polttopiste on? Sitä emme osaa sanoa. Näin on luultavasti siksi, että se ei ole kiinteästi missään paikassa kuten ei sen toimintakaan ja että se kulkee vapaana avaruudessa. Jos yksinkertaisilla Hengillä on kaikkialla läsnäolon lahja³, Jumalassa tämän kyvyn täytyy olla rajaton. Koska Jumala täyttää maailmankaikkeuden, voisimme siitä johtuen uskoa, hypoteesina, että tämän polttopisteen ei tarvitse liikkua lainkaan ja että se muodostetaan jokaiseen paikkaan, minkä kaikkivaltias katsoo sopivaksi sen ilmaantua. Näin, voimme sanoa, että se on kaikkialla eikä missään erityisesti.

30. Meidän järkemme tulee olla nöyrä näiden tutkimattomien kysymysten äärellä. Jumala on olemassa. Tätä emme voi epäillä. Jumala on rajattoman oikeudenmukainen ja hyvä. Tämä on Jumalan olemus. Jumalan huolenpito ulottuu kaikkeen. Tämän me ymmärrämme. Siis Jumala voi toivoa meille vain hyvää, ja siksi meidän tulee luottaa häneen. Tämä on olennaista. Mitä muuhun tulee, odottakaamme kunnes olemme sen ymmärtämisen arvoisia.

Jumalan näkeminen

31. Jos kerran Jumala on kaikkialla, miksemme näe Jumalaa? Tulemmeko näkemään Jumalan, kun jätämme maapallon taaksemme? Tällaisia ovat kysymykset, joita esitetään joka päivä.

Ensimmäiseen on helppo vastata. Meidän fyysisillä elimillämme on rajallinen havaintokyky. Ne eivät kykene näkemään tiet-

3 "Henki ei voi jakautua osiin. Jokainen henki on kuitenkin keskus, joka säteilee eri suuntiin ja siksi se näyttää olevan monessa paikassa samaan aikaan. Katsokaa aurinkoa. Aurinko on vain yksi taivaankappale. Silti se säteilee kaikkialle ja lähettää säteensä suuriin etäisyyksiin. Siitä huolimatta se ei jakaudu osiin." (Henkien kirja, no. 92) Käänt.

tyjä asioita, jopa materiaalisia. Tietyt fluidit eivät siis näy silmillemme eivätkä tieteellisillä apuvälineillämme. Siitä huolimatta emme voi epäillä niiden olemassaoloa. Me näemme ruton aiheuttamat vaikutukset, mutta emme näe tekijää, joka aiheuttaa ne. Me näemme kappaleiden liikkuvan painovoiman vaikutuksesta, mutta me emme näe tätä voimaa.

32. Emme voi havaita fyysisin elimin perusolemukseltaan henkisiä asioita. Voimme nähdä Henkiä ja aineettoman maailman asioita vain henkisellä näköaistilla. Siksi vain sielulla voi olla havaintokyky Jumalasta. Näkeekö sielumme Jumalan välittömästi kuolemamme jälkeen? Tämän voivat opettaa meille vain haudan takaiset kommunikoinnit. Niiden avulla me tiedämme, että Jumalan näkeminen on kaikkein puhdistuneimpien sielujen etuoikeus ja että siksi hyvin harvat ovat riittävässä määrin aineettomia jättäessään maallisen päällysteensä jälkeensä. Karkea vertaus tekee tämän tosiasian helpommaksi ymmärtää.

33. Muuan mies on laakson syvyyksissä tiheän sumun keskellä, eikä voi nähdä aurinkoa. Siitä huolimatta, kajastavasta valosta johtuen, hän päättelee auringon olemassaolon. Kun hän alkaa nousta vuorta ylöspäin, hänen noustessaan sumu hälvenee ja valo tulee kirkkaammaksi, mutta vieläkään hän ei näe aurinkoa. Vasta kiivettyään usvan yläpuolelle ja tullessaan täysin selkeään ilmanalaan hän näkee auringon kaikessa loistossaan.

Sama koskee sielua. Meille näkymätön ja aineeton, henkinen päällystemme (perispirit) on sielulle todella aineellinen ja vielä liian tiheä tietyille aistimuksille. Tämä päällyste tulee henkisemmäksi sitä mukaa kuin sielu nousee ylöspäin moraalisesti. Sielun epätäydellisyydet ovat kuin usvakerroksia, jotka hämärtävät näkökyvyn. Jokainen epätäydellisyys, joka poistetaan, on yksi tahra vähemmän, mutta vasta täydellisen puhdistamisen jälkeen se nauttii kykyjensä täydellisyydestä.

LUKU V

Muinaiset ja nykyaikaiset teoriat maailmasta

1. Ensimmäisten ihmisten muodostamien käsitysten Maasta, taivaankappaleiden liikkeistä ja maailmankaikkeuden olemuksesta täytyi perustua aluksi pelkästään aistihavaintoihin. Koska he eivät tunteneet edes fysiikan ja luonnon lakien alkeita, eikä heillä ollut näköaistin lisäksi muita havaintovälineitä, he voivat perustaa arvionsa vain näkemäänsä.

Nähdessään auringon ilmestyvän taivaalle horisontin toisesta päästä ja katoavan illalla toiseen päähän he päättelivät luonnollisesti, että aurinko kiersi Maata, joka pysyi paikallaan. Jos joku olisi sanonut siihen aikaan heille, että totuus oli päinvastainen, he olisivat pitäneet sitä mahdottomana ja sanoneet: ”Me näemme auringon vaihtavan paikkaa, mutta emme tunne Maan liikkuvan.”

2. Ne lyhyet retket, jotka harvoin ulottuivat heimon tai laakson rajojen ulkopuolelle, eivät vahvistaneet tosiasiaa, että Maa on pyöreä. Sitä paitsi miten Maan olisi voitu kuvitella olevan pyöreä? Loppujen lopuksi ihmiset voisivat seisoa vain yläosan päällä, ja olettaen, että koko maan pinta olisi asutettu, miten ihmiset voisivat elää toisella pallonpuoliskolla pää alaspäin ja jalat ylöspäin? Tämä olisi tuntunut vielä vähemmän mahdolliselta Maan pyöriessä. Jopa nykyisin, kun painovoima tunnetaan, on olemassa suhteellisen tietäväisiä ihmisiä, jotka eivät ymmärrä tätä ilmiötä. Ei pidä siis ihmetellä, etteivät muinaiset ihmiset edes uumoilleet sitä.

Maa oli siis heille litteä, ympyränmuotoinen pinta kuten myllynkivi, joka jatkui silmäkantamattomiin vaakatasossa. Seuraava ilmaus on vieläkin käytössä: ”Mennä maan ääriin.” Sen rajat, syvyys, sisäpuoli ja alapinta olivat tuntemattomat.¹

1 ¹ ”Hindulaisessa mytologiassa opetetaan, että päivätähti sammutti illalla

3. Taivas, joka näytti koveralta, oli yleisen nkemyksen mukaan itse asiassa kupu, jonka alareunat olivat maassa ja määrittelivät sen rajat. Se oli valtava taivaan täyttämä kupoli. Ihmiset, joilla ei ollut mitään käsitystä rajattomuudesta tai avaruudesta, eivät voineet ymmärtää sitä. He kuvittelivat, että kupu oli tehty kiinteästä aineesta. Tästä johtuu sana taivaankansi, joka on ylläpitänyt tätä käsitystä.

4. Tähdet, joiden luonnetta he eivät osanneet epäillä, olivat yksinkertaisesti erikokoisia, valovoimaisia pisteitä, jotka oli kiinnitetty kupuun ja siroteltu yli koko pinnan kuten riippulamput. Kaikki olivat siis yhtä kaukana maasta samalla tavoin kuin ne on esitetty tiettyjen kupolien sisäpuolella maalattuina siniseksi kuvaten taivaan sinisyyttä. Vaikka tämän päivän käsitykset ovat täysin toiset, muinaisten ilmausten käyttö on säilynyt. Edelleen sanotaan esimerkiksi: tähtikupu tai taivaan kupolin alla.

5. Pilvien muodostuminen maapallon vesien haihtumisen seurauksena oli siihen aikaan yhtäläillä tuntematon. Kenenkään mieleen ei juolahtanut, että taivaalta putoavan sateen alkuperä oli maassa, josta kukaan ei nähnyt sen nousevan. Niinpä uskottiin olevan *vesiä ylhäällä* ja *vesiä alhaalla* eli taivaallisia lähte-

valonsa ja ylitti taivaan yöllä pimein kasvoin. Kreikkalainen mytologia esitti auringon Apollon neljän hevosen vetäminä vaunuina. Miletolainen Aleksimandros uskoi yhdessä Plutarkhoksen kanssa, että aurinko oli erittäin kirkaalla tulella täytetty vaunu, joka pääsi pakoon pyöreästä aukosta. Joidenkin mukaan Epikuros olisi esittänyt mielipiteen, että aurinko kirkastui aamulla ja himmeni illalla valtameren vesiin. Jotkut toiset ajattelivat hänen uskoneen sen olevan hehkuvaan tilaan kuumennetun hohkakiven. Anaksagoras arveli, että se oli Peloponnesoksen kokoinen kuumennettu rauta. Yksi välihuomaus! Muinaiset ihmiset oli johdatettu niin ehdottomasti pitämään auringon silmillä nähtävää kokoa todellisena, että he ahdistelivat huimapäistä filosofia niin suuren tilavuuden antamisesta päivätähdelle, ja tarvittiin koko Perikleen auktoriteetti pelastamasta hänet kuolemantuomiolta ja sen täytöntöönpanolta.” (Flammarion, *Etudes et lectures sur l’astronomie*, s. 6). Jos sellaiset ajatukset olivat vallalla viidennellä vuosisadalla ennen Kristuksen syntymää, Kreikan filosofian suurimman älyllisen kukoistuksen aikana, ei voida ihmetellä niitä maailman teorian ajatusmalleja, jotka olivat vallalla ihmiskunnan aikaisimpina aikoina. – Kirj.

tä ja maanpäällisiä lähteitä ja altaita, jotka sijaitsivat korkeilla alueilla. Tämä olettaus sopi täysin käsitykseen kiinteästä kuvusta, joka pystyi kannattelemaan niitä. Yläpuoliset vedet pääsivät putoamaan sateena kuvun repeämistä, ja näiden repeämien pituudesta riippuen sade oli joko kevyttä tai rankkaa kuin vedenpaisumus.

6. Täydellinen tietämättömyys maailmankaikkeuden kokonaisuudesta ja sitä hallitsevista laeista sekä taivaankappaleiden koostumuksesta – jotka loppujen lopuksi näyttivät maahan verrattuna pieniltä – johti välttämättä näkemykseen, että Maa oli pääasia, luomisen ainoa kohde ja että taivaankappaleet olivat pelkkiä Maan asukkaita varten luotuja lisävarusteita. Tämä ennakkokäsitys on jatkunut vielä nykyisinkin huolimatta tieteen havainnoista, jotka ovat muuttaneet ihmiskunnan näkökantaa maailmasta. Kuinka moni ihminen uskookaan vielä, että tähdet ovat koristeita taivaalla ja tarkoitettu pelkästään Maan asukkaiden nautinnoksi!

7. Ei kestänyt kauan nähdä tähtien ilmeinen liike, jonka mukaan ne liikkuvat idästä länteen, nousevat illalla ja laskevat aamulla, ja taltioida niiden kunkin hetkinen asema. Tällä havainnoinnilla ei ollut pitkään aikaan muuta merkitystä kuin vahvistaa ajatusta kiinteästä kuvusta, joka kuljettaa tähtiä mukanaan pyörivässä liikkeessään.

Sellaiset varhaiset, liian yksinkertaistetut ideat olivat pitkien vuosisatojen ajan uskonnollisten uskomusten perusta ja muinaisten kosmogonioiden lähtökohta.

8. Myöhemmin tajuttiin – johtuen tähtien liikkeistä ja niiden paluusta jaksoittain samaan asentoon –, ettei taivaallinen kupu yksinkertaisesti voinut olla Maan ylle ankkuroitu semisfääri, vaan kokonainen kovera sfääri, jonka keskus oli Maa, edelleen litteä – jossain määrin kupera – ja vain yläpinnaltaan asutettu. Tämä oli sentään kehitystä.

Mutta minkä päälle Maa oli ankkuroitu? Olisi turhaa raportoida kaikki ymmärtämättömät mielikuvituksen kehittelemät käsitykset, sellaiset kuten intiaanien käsitys, jonka mukaan Maata kannatti neljä valkoista, valtavan korppikotkan siivillä lepävää elefanttia. Järkevimmät tunnustivat, ettei heillä ollut asiasta mitään käsitystä.

9. Eräs mielipide levisi kuitenkin pakanallisten teogonioiden keskuudessa. Ne sijoittivat tuomittujen asumukset *alempiin paikkoihin* eli maan syvyyksiin, mistä oli hyvin vähän tietoa, ja siunattujen asumukset ylempiin paikkoihin tähtien tuolle puolen. Alempia paikkoja *kutsuttiin infernoksi (helvetiksi)* ja sillä tarkoitettiin *ala-arvoisia (inferior)* paikkoja. Sana *inferno* on säilynyt meidän aikoihimme asti, vaikka se on menettänyt etymologisen merkityksensä, koska geologia on siirtänyt ikuisen surujen paikan pois Maan uumenista ja astronomia on todistanut, ettei loputtomassa avaruudessa ole ylempää eikä alemppaa.

10. Vanhimpien muinaisten sivistysten syntypaikkojen Kaldean, Intian ja Egyptin kirkkaan taivaan alla taivaankappaleiden liikkeitä voitiin havainnoida yhtä suurella tarkkuudella, kuin puutteellisilla välineillä oli mahdollista. Ensiksi huomattiin, että tietyt tähdet liikkuvat muista riippumattomasti, mikä ei enää vahvistanut olettamusta, että ne olisi kiinnitettyinä kupuun. Niitä kutsuttiin vaeltaviksi tähdiksi eli planeetoiksi erotukseksi kiinteistä tähdistä. Niiden liikkeitä ja jaksottaiset paluut laskettiin. Tähtitaivaan vuorokautisessa liikkeessä havaittiin liikkumaton Pohjantähti, jonka ympäri muut kiersivät joka kahdeskymmenesneljäs tunti rinnakkaisissa, vinoissa kehissä, jotkut suuremmissa, jotkut pienemmissä, riippuen niiden etäisyydestä keskustähteen. Tämä oli ensimmäinen askel maan akselin kaltevuuden ymmärtämiseen. Pitemmät merimatkat auttoivat havainnoimaan taivaan näkökulmaeroja leveyspiirin ja vuodenaajan mukaan. Pohjantähden korkeus horisontissa vaihteli leveyspiirin mukaan ja osoitti, että maapallo on pyöreä. Näin saatiin vähä vähältä tarkempi käsitys maailmasta.

Noin 600 eKr. Thales Miletosta (Vähä-Aasia) keksii, että Maa on pallo, että sen akseli on vinossa ja syyn auringon ja kuun pimennyksiin.

Vuosisata myöhemmin Pythagoras Samokselta keksii Maan vuorokautisen pyörimisen akselinsa ympäri ja sen vuosittaisen kierron auringon ympäri. Hän liittää myös planeetat ja komeetat aurinkokuntaan.

Hipparchos Aleksandriasta (Egypti) keksii 160 eKr. astrolabin (sekstantin edeltäjä), laskee ja ennustaa pimennykset, tarkkailee auringonpilkkuja ja määrittelee aurinkovuoden ja kuun kierron keston.

Niin tärkeitä kuin nämä keksinnöt olivatkin tieteen kehitykselle, kesti lähes 2000 vuotta ennen kuin niistä tuli kansantajuisia. Koska uusien ideoiden julkaisemiseen ei ollut muuta välinettä kuin harvinaiset käsikirjoitukset, ne pysyivät harvojen filosofien perintönä, filosofien, jotka opettivat niitä etuoikeutetuille opetuslapsilleen. Suuret ihmisjoukot, joita kukaan ei vaivautunut valistamaan, eivät hyötäneet niistä mitään, ja he säilyttivät edelleen vanhat uskomuksensa.

11. Noin 140 jKr. Ptolemaios, yksi Aleksandrian oppilaitoksen arvostetuimmista miehistä, yhdisti omat ideansa yleisiin uskomuksiin ja viimeisimpiin astronomisiin keksintöihin ja muodosti hänen nimellään tunnetun teorian, jota voidaan kutsua ”yhdistelmäteoriaksi”. Se oli ainoa teoria, jonka sivistynyt maailma omaksui lähes viideksitoista vuosisadaksi. Ptolemaioksen teorian mukaan Maa on sfääri maailmankaikkeuden keskuksessa. Se koostuu neljästä luonnonvoimasta: maasta, vedestä, ilmasta ja tulesta. Tämä oli ensimmäinen alue ja sitä kutsuttiin elementaariseksi. Toinen, jota kutsuttiin eteeriseksi, käsitti yksitoista taivasta tai samankeskistä sfääriä, jotka pyörivät Maan ympärillä seuraavasti: kuun, Merkuriuksen, Venuksen, auringon, Marsin, Jupiterin, Saturnuksen, kiintotähtien,

ensimmäisen kiinteän ja läpinäkyvän kristallisfäärin, toisen kristallisfäärin ja lopuksi ensimmäisen liikkuvan sfäärin taivaat, mikä antoi liikkeen kaikille alemmille taivaille ja sai ne pyörähtämään ympäri joka kahdeskymmenesneljäs tunti. Yhdentoista taivaan tuolla puolen oli Empyrea, siunattujen asuinalue. Nimi on johdettu kreikan tulta merkitsevästä sanasta pyr tai pur, koska uskottiin, että tämä alue loisti valoa kuin tuli.

Usko moniin päällekkäisiin taivaisiin säilyi kauan, mutta lukumäärä vaihteli. Tavallisesti seitsemättä taivasta pidettiin korkeimpana, josta tulee ilmaisu ”tulla viedyksi seitsemänteen taivaaseen”. Pyhä Pietari sanoi, että hänet oli viety kolmanteen taivaaseen.

Taivaankappaleilla oli Ptolemaioksen mukaan yleisestä liikkeestä riippumattomia liikkeitä, jotka olivat enemmän tai vähemmän merkittäviä riippuen niiden etäisyydestä keskukseen. Kiintotähdet tekivät yhden kierroksen kerran 25816 vuodessa. Tämä laskelma kertoo päiväntasauksen prekessio-liikkeen tuntemuksesta, liikkeen, joka todellisuudessa kestää 25868 vuotta.

12. Kuuluisa preussilainen astronomi Kopernikus (1472–1543) jatkaa 16. vuosisadan alussa Pythagoraan ideoita. Hän julkaisee teorian, joka päivittäisillä uusilla havainnoilla vahvistettuna otettiin suopeasti vastaan, eikä kestänyt kauan, kun Ptolemaioksen teoria romutettiin. Tämän teorian mukaan aurinko on keskus, jota planeetat kiertävät ympyrän muotoista rataa ja kuu on Maan satelliitti.

Vuosisata myöhemmin v. 1609 Firenzessä syntynyt Galileo keksii teleskoopin. V. 1610 hän löytää Jupiterin neljä kuuta ja laskee niiden kiertoradat. Hän tajuaa, että planeetoilla ei ole omaa valoa kuten tähdillä, vaan aurinko valaisee ne ja että ne ovat samanlaisia sfäärejä kuin Maa. Hän tarkkailee niiden olomuotoja ja määrittelee niiden pyörimisajan akselinsa ympä-

ri. Näin hän antoi fyysisin todistein ehdottoman hyväksynnän Kopernikuksen teorialle.

Tästä johtuen päällekkäisten taivaiden perusta romahti.

Planeettojen tiedostettiin olevan samanlaisia maailmoja kuin Maa, ja ne olivat, kuten Maakin, epäilemättä asutettuja. Luke-mattomat tähdet ovat aurinkoja, jotka ovat luultavasti yhtä monen planeettajärjestelmän keskuksia. Aurinko itsessään tunnistettiin tähdeksi, joka oli sitä kiertävien planeettojen kiertoradan keskus.

Tähtiä ei ole enää rajattu jonkun taivaallisen sfäärin alueelle, vaan ne ovat levittäytyneet epäsäännöllisesti kautta rajattoman avaruuden. Ne, jotka näyttävät koskettavan toisiaan, ovat tosi-asiassa hyvin kaukana toisistaan. Pienimmiltä näyttävät ovat kaikkein kauimpana meistä. Suurimmat, jotka ovat lähimpänä meitä, ovat silti satojentuhansien peninkulmien päässä.

Ryhmät, joille annettiin nimi konstellaatiot, ovat vain etäisyydestä johtuvia näennäisiä ryhmiä. Niiden muodot ovat perspektiivin vaikutuksia kuten hahmot, jotka muodostuvat tietyissä paikassa seisovalle, joka tarkkailee laajan alueen ylle leviäviä valoja tai metsän puita.

Todellisuudessa sellaisia ryhmiä ei ole olemassa. Jos olisi mahdollista siirtyä näiden konstellaatioiden alueelle, lähemmäksi tullessa sen muoto häviäisi ja uusia ryhmiä ilmaantuisi.

Koska nämä ryhmät ovat vain näennäisiä, se merkittävyys, minkä taikauskoinen yleinen luulo niille antaa, on harhaa ja sen vaikutus olisi pelkkää mielikuvitusta.

Jotta konstellaatiot voitiin erottaa toisistaan, niille annettiin nimiä kuten Leijona, Härkä, Kaksoset, Neitsyt, Vaaka, Kauris, Krapu, Orion, Herkules, Iso Karhu tai Daavidin Vaunut, Pikku Karhu, Lyyra jne. Ne esitettiin noiden nimien, enimmäkseen

mielikuvituksen mieleen tuomina muotoina, mutta joilla ei ollut mitään yhteyttä tähtiryhmien näkyvään muotoon. On siis hyödytöntä etsiä taivaalta sellaisia muotoja.

Luulo näiden konstellaatioiden vaikutuksista, erityisesti n Eläinradan kahdetoista merkin, perustuu niiden nimiin yhdistettyihin mielikuviiin. Jos Leijonaa kutsuttaisiin *aasiksi* tai *lampaaksi*, siihen yhdistettäisiin varmasti täysin erilainen vaikutus.

13. Kopernikuksesta ja Galileosta lähtien muinaiset kosmologiat tuhoutuivat iäksi. Astronomia voi vain kehittyä, ei taantua. Historia kertoo niistä taisteluista, joita noiden nerojen miesten piti kestää ennakkoluuloja vastaan ja ennen kaikkea lahkolaisuuden henkeä vastaan. Lahkolaisuus halusi ylläpitää niitä virheitä, joiden varaan sen oppi perustui ja jonka luultiin asetetun tukevasti järkkymättömälle pohjalle. Tarvittiin vain yhden optisen instrumentin keksiminen hajottamaan monituhatuotiset perustukset. Mikään ei voi kuitenkaan kestää tunnistetun totuuden edessä. Kiitos painetun lehdistön, nämä uudet ideat esiteltiin yleisölle, joka ei enää tuutanut harhakuvien unessa, vaan yhtyi taisteluun. Ei ollut enää kysymys harvoista yksilöistä, joita vastaan piti taistella, vaan yleisestä mielipiteestä, joka otti tehtäväkseen totuuden puolustamisen. Kuinka valtava maailmankaikkeus onkaan verrattuna niihin mitättömiin mittasuhteisiin, jotka esi-isämme sille antoivat! Miten ylevä Jumalan työ onkaan, kun me näemme sen loppuunsaatettuna luonnonlakien mukaan! Mutta myös, kuinka paljon aikaa, millaista nerojen panosta, kuinka paljon omistautumista oli tarpeen avaamaan ihmisten silmät ja poistamaan lopulta tietämättömyyden silmät peittävä side!

14. Tästä lähtien tie oli avoin loistavien ja lukuisien tiedemiesten kulkea jatkaakseen hahmoteltua työtä. Saksassa Kepler keksii kuuluisat, hänen nimeään kantavat lait, joiden avulla oivalletaan, että planeetat eivät seuraa ympyrän muotoisia vaan elliptisiä ratoja, joiden polttopisteessä on aurinko. Englannis-

sa Newton keksii yleisen painovoiman lain. Ranskassa Laplace luo taivaallisen mekaniikan. Lopulta astronomia ei ole enää järjestelmä, joka perustuu todennäköisyyden arvailuun, vaan tiede, joka perustuu laskennan ja geometrian täsmällisimpiin perusteisiin. Näin eräs Genesisin peruskivistä laskettiin noin 3300 vuotta Mooseksen jälkeen.

GENESIS

Luku IV

Tieteen rooli Genesisissä

Lähes kaikkien muinaisten kansojen syntyhistoria on kietoutunut yhteen niiden uskontojen kanssa. Siksi niiden ensimmäiset kirjoitukset ovat luonteeltaan uskonnollisia, ja koska kaikki uskonnot liittyvät asioiden – myös ihmiskunnan – syntyyn, näiden uskontojen maailmankaikkeuden muotoutumista ja järjestystä koskevat selitykset pitää suhteuttaa senaikaiseen tiedon tasoon yhtä lailla kuin niiden perustajien tietämykseen. Siksi ensimmäiset pyhät kirjoitukset olivat samalla ensimmäisiä tieteellisiä kirjoituksia, samoin kuin ne olivat pitkään ainoa yhteiskunnallisen lain säännöstö.

2. Koska havainnointimenetelmät olivat varhaisina aikoina erittäin epätäydellisiä, ensimmäisten maailman järjestystä koskevien teorioiden oli oltava räikeiden virheiden turmelemia. Vaikka menetelmät kuitenkin olisivat olleet yhtä täydellisiä kuin nykyisin, ihmiset eivät olisi tiedneet, miten käyttää niitä hyväkseen. Lisäksi nuo menetelmät voivat olla vain älyllisen kehityksen tulos ja luonnonlakien ymmärtämisen seuraus. Sitä mukaa kuin ihmiset kehittivät noiden lakien ymmärtämisessä, he tarttuivat käsiksi luomisen mystereihin ja korjasivat aikaisempia käsityksiään asioiden alkuperästä.

3. Ihmiset kykenivät ratkaisemaan luomisen arvoituksia vasta sen jälkeen, kun tiede oli antanut siihen avaimet. Tarvittiin astronomia avaamaan ovet äärettömään avaruuteen, jotta ihmiset voisivat tutkia sen syvyyksiä. Laskentataidon voimalla he voivat määrittää ehdottoman tarkasti taivaankappaleiden liikkeen, sijainnin, massan, luonteen ja roolin. Fysiikka paljasti heille vetovoiman, lämmön, valon ja sähkön lait. Kemia opetti heille aineen muodonmuutoksia ja mineralogia maan kuoren koostumuksen. Geologia opetti heidät lukemaan geologisista kerrostumista maapallon asteittaisen muodostumisen. Tarvit-

tiin kasvitiede, eläintiede, paleontologia ja antropologia opastamaan heidät polveutumiseen ja orgaanisesti rakentuneiden olioiden periytymiseen. Arkeologian avulla he voivat seurata ihmiskunnan jalanjälkiä kautta aikojen. Toisin sanoen täydentämällä toinen toistaan kaikki tieteet toivat tarpeellisen lisän maailmanhistorian ymmärtämiseen. Ilman niitä ihmisillä olisi ollut oppaanaan vain heidän alkuperäiset teoriansa.

Ihmiset – samoin kuin kaikki Genesisksen selittäjät – olivat arvioissaan vasta alkuvaiheissa, jolloin heidän järkeilynsä törmäsi mahdottomuuksiin ja pyöri samaa kehää kykenemättä irtaantumaan siitä. He pystyivät tekemään sen vasta, kun tiede oli avannut tien läpi vanhojen uskomusrakennelmien. Kun kerran johtolanka oli löydetty, ongelmat oli ratkaistu. Kuvitelun Genesisksen asemesta heillä oli todellinen ja jossain määrin kokeellinen Genesis. Maailmankaikkeus laajeni rajattomiin. Me näimme, että maa ja muut taivaankappaleet olivat muodostuneet asteittain ikuisten ja muuttumattomien lakien mukaan, lakien, jotka todistivat paljon paremmin Jumalan suuruuden ja viisauden kuin mitä teki luominen, joka ihmeenomaisesti pulpahti ei-mistään – kuten teatterin näyttämön vaihdos katsojille – koska Jumaluus oli muuttanut yhtäkkiä mielensä ikuisen toimittomuuden jälkeen.

Koska on mahdotonta kuvitella Genesisistä ilman sen tieteelle tarjoamia asiatietoja, voidaan tosiaan todeta, että *tiede on kutsuttu rakentamaan todellinen, luonnon lakien mukainen, Genesis*.

4. Entä nyt kun olemme 19. vuosisadalla, onko tiede ratkaissut kaikki Genesisksen probleemaan liittyvät vaikeudet?

Varmasti ei, mutta on eittämättä niin, että se on korvaamattomalla tavalla murskannut kaikki ratkaisevat virheet ja laskenut tärkeimmät kumoamattomaan tietoon pohjautuvat perustukset. Asiallisesti sanoen vielä epävarmat kohdat ovat vain detaljiky-

symys, jonka ratkaisu, mikä se tulevaisuudessa tulee olemaan-kaan, ei voi vahingoittaa kokonaisuutta. Lisäksi huolimatta kaikista sen käytettävissä olevista resursseista siltä on puuttunut tähän mennessä tärkeä osatekijä, jota ilman työ ei olisi voinut koskaan olla valmis.

5. Kaikista muinaisista syntytarinoista se, mikä tulee lähimmäs nykyaikaista tieteellistä tietoa – huolimatta sen sisältämisestä, tänä päivänä todistein osoitetuista virheistä – on eittämättä Mooseksen Genesis. Sen harvat virheet ovat enemmän näennäisiä kuin todellisia. Ne johtuvat joko tiettyjen sanojen väärästä tulkinnasta, sanojen, joiden alkuperäinen merkitys on hävinnyt käännettäessä kielestä toiseen, tai joiden merkitys on muuttunut ihmisten tapojen muuttumisen myötä. Tai itämaiselle tyylille ominaisesta erityisestä muodosta johtuen, kun se on luettu kirjaimellisesti sen sijaan, että olisi etsitty sen henkistä merkitystä.

6. Raamattu sisältää ilmiselvästi asioita, joita tieteen kehittämä järki ei voi tänä päivänä hyväksyä. Ja toisia, jotka näyttävät oudoilta ja ristiriitaisilta, koska ne liittyvät tapoihin, joita me emme enää noudata. Kuitenkin tämän ohella olisimme puolueellisia, jos emme tunnista, että se sisältää suuria ja kauniita ajatuksia. Siinä annetaan merkittävästi tilaa vertauskuvallisuudelle, joiden verhon taakse kätkeytyy yleviä totuuksia. Ne tulevat valoon katsoessamme ajatuksen ytimeen, jolloin järjenvastaisuus katoaa.

Miksei tätä verhoa nostettu aikaisemmin? Yhtäältä, ymmärryksen puutteesta, jonka ainoastaan tiede ja terve filosofia voisi varustaa ja toisaalta johtuen uskon absoluuttisen muuttamattomuuden periaatteesta, mikä on seuraus liian sokeasta kirjaimellisuuden arvostuksesta, jonka edessä järjen täytyy alistua ja sen seurauksena kirjaimellisilla uskomuksilla kehystettyjen rakennelmien huonoon valoon saattamisen pelosta. Koska nämä uskomukset olivat juurtuneet primitiivisiin lähtökohtiin-

sa, pelättiin, että jos ensimmäinen lenkki ketjussa murtuisi, verkon koko kudos purkaantuisi. Siispä silmät pysyivät suljetuina. Silmien sulkeminen vaaralta ei kuitenkaan ehkäise sitä. Kun rakennus kallistuu, on viisaampaa korvata vialliset kivet välittömästi uusilla kuin, kunnioituksesta rakennuksen ikää kohtaan, odottaa ongelman tulemista mahdottomaksi korjata ja siten päätyä tilanteeseen, jossa se on pakko rakentaa kokonaan uudelleen.

7. Kohdistessaan tutkimuksensa maan ääriin ja merten syvyyksiin tiede on kiistämättömästi esitellyt virheet Mooseksen Genesiksessä, jos se otetaan kirjaimellisesti. Ja sen olennaisen mahdottomuuden, että asiat olisivat voineet tapahtua täsmällisesti sillä tavalla kuin ne on tekstiin kirjattu. Näin tehdessään tiede antoi kovan kolauksen suosituille uskomuksille. Puhdasoppinen usko joutui näin hämmennyksiin, koska se uskoi, että sen alta oli vedetty pois peruskivi. Mutta kumpi olisi oikeassa: tiede, joka etenee järkevästi ja jatkuvasti edistyen laskennan ja havainnoinnin vankalla pohjalla myöntämättä oikeaksi mitään ennen kuin siitä on varma todistus, vai kertomus, joka oli kirjoitettu sellaisena aikana, jolloin havaintovälineet täydellisesti puuttuivat. Loppujen lopuksi, kuka voittaa: hän joka sanoo, että kaksi ynnä kaksi on viisi ja kieltäytyy sen testaamisesta, vai hän, joka sanoo, että kaksi ynnä kaksi on neljä ja todistaa sen?

8. Mutta sitten, joku saattaa sanoa: jos Raamattu on jumalallinen paljastus, onko Jumala erehtynyt? Jos se ei ole jumalallinen paljastus, sillä ei ole enää arvovaltaa ja kristinusko romahtaa, koska siltä puuttuu perusta.

Toinen kahdesta asiasta pätee: tiede on oikeassa tai se on väärässä. Jos se on oikeassa, vastakkainen mielipide ei voi olla oikeassa. Ei ole paljastusta, joka voi voittaa tosiasioiden arvovallan.

Eittämättä Jumala, joka on kaikki totuus, ei voi taivuttaa ihmisiä virheeseen, ei tietäen eikä tietämättään. Muutoin Jumala ei

olisi Jumala. Jos siis tosiasiat ovat ristiriidassa niiden sanojen kanssa, sanojen, jotka liitetään Jumalaan, meidän täytyy loogisesti päätellä, että joko Jumala ei sanonut niitä tai sellaiset sanat on ymmärretty väärin. Jos uskonto on kärsinyt ristiriitaisuuksistaan joissakin kohdissa, virhe ei johdu tieteestä, joka ei voi tehdä tosiasiaksi sellaista, mikä ei sitä ole. Virhe johtuu ihmisistä, jotka vahvistivat harkitsemattomasti absoluuttisia uskonkappaleita ja tekivät niistä elämän ja kuoleman kysymyksen teorioista, jotka kokemus voi mahdollisesti osoittaa vääriksi.

On asioita, joihin täytyy alistua uhrautuen – pidimme siitä tai emme – koska emme muuta voi. Jos kerran maa liikkuu ilman, että muutamien tahto voisi sen pysäyttää, on viisainta kulkea mukana ja sopeutua uuteen asioiden tilaan mieluummin kuin takertua menneeseen, kunnes se tuhoutuu, ja ottaa riski tuhoutua sen mukana.

9. Pitäisikö meidän pakottaa tiede vaikenemaan kunnioituksesta pyhinä pidettyjä tekstejä kohtaan? Se olisi jotakin yhtä vaikeaa kuin estää maata pyörimästä. Uskonnot – mitä tahansa ne ovatkaan – eivät ole koskaan hyötyneet mitään pitämällä yllä ilmeisiä virheitä. Tieteen tehtävänä on luonnon lakien tutkiminen. Koska nuo lait ovat Jumalan työtä, ne eivät voi olla totuuteen pohjautuvien uskontojen vastaisia. Kehityksen julistaminen pannaan uskonnolle haitallisena on sama kuin julistaa pannaan Jumalan itsensä teot. Lisäksi se ei maksaisi vaivaa, koska kaikki maailman pannaan julistamiset eivät estäisi tiedettä kulke-masta eteenpäin eivätkä totuuden tulemista valoon. *Jos uskonto kieltäytyy kulkemasta eteenpäin tieteen kanssa, tiede edistyy itseksensä.*

10. Vain paikalleen jämähäneiden uskontojen täytyy pelätä tieteen tutkimuksia. Nuo tutkimukset uhkaavat vain niitä, jotka sallivat itselleen kehittyvien ajatusten kauas taakseen jättämisen ja pysyvät paikoillaan uskonnollisissa ehdottomuuksissaan. Yleisesti ottaen heillä on niin mitätön käsitys Jumalan olemuk-

sesta, että he eivät voi ymmärtää, että tieteen paljastamien luonnon lakien sisäistäminen merkitsee Jumalan ylistämistä Jumalan töistä. Sokeudessaan he mieluummin tekevät kunniaa Pahalle Hengelle. *Millään uskonnolla, joka ei olisi ristiriidassa luonnon lakien kanssa, ei olisi mitään syytä pelätä kehitystä ja se olisi haavoittumaton.*

11. Genesis sisältää kaksi historiaosaa: fyysisen maailman kehittymisen ja sen maailman, jota ihmiskunta on tarkastellut sen kaksinaisesta – ruumiillisesta ja henkisestä – lähtökohdasta. Tiede on rajoittunut tutkimaan aineen lakeja. Ihmisistä se tutkii vain ruumiillista päällystettä. Tästä lähtökohdasta se on käsittänyt eittämättömällä tarkkuudella maailmankaikkeuden keskeisten osien ja ihmisen elimistön rakenteen. Joten tähän ratkaisevaan kohtaan liittyen se voi siksi täydentää Mooseksen Genesisistä ja oikaista sen virheelliset kohdat.

Ihmisen henkisen puolen historia yhdistyy kuitenkin erityisiin ajatusmalleihin, jotka eivät sellaisenaan kuulu tieteen tutkimuspiiriin, ja siksi tiede ei ole suuntautunut niihin. Filosofia, jonka tutkimusalaan tämä erityisesti kuuluu, on muotoillut vain ristiriitaisia teorioita tästä kysymyksestä, puhtaasta henkisyudesta täydelliseen henkisen tekijän – ja jopa Jumalan – kieltämiseen, ilman mitään muuta syytä kuin kirjoittajan henkilökohtaiset ajatukset. Filosofia on siis jättänyt kysymyksen ratkaisematta riittävien todisteiden puuttumisen takia.

12. Tämä kysymys on kuitenkin ihmisille äärimmäisen tärkeä, koska se käsittelee heidän menneisyytensä ja tulevaisuutensa ongelmaa. Fyysisen maailman ongelma vaikuttaa heihin vain epäsuorasti. Heille tärkeämpää kuin mikään muu on tietää, mistä he ovat tulleet ja mihin he ovat menossa. Ovatko he eläneet jo aikaisemmin ja tuleeko näin tapahtumaan jatkossakin, sekä mitä kohtalo on heitä varten varannut?

Tiede vaikenee kaikissa tällaisissa kysymyksissä. Filosofia tarjoaa vain toinen toistaan vastustavia mielipiteitä, mutta se sallii sentään keskustelun, mikä saa monet yksilöt kokoontumaan sen puolelle mieluummin kuin uskonnon puolelle, koska uskonto ei keskustele uskonnosta.

13. Kaikki uskonnot ovat yhtä mieltä sielun olemassaolosta näyttämättä sitä kuitenkaan toteen. Ne eivät kuitenkaan ole yksimielisiä sielun alkuperästä eivätkä sen menneisyydestä tai tulevaisuudesta. Eivät myöskään – ja tämä on tärkeää – niistä olosuhteista, joista sen tulevaisuus riippuu. Useimmat niistä tyrkyttävät uskomustensa seuraajille kuvaa sielun tulevaisuudesta, jonka voi hyväksyä vain sokealla uskolla, koska sitä ei saa asettaa vakavan tutkimuksen alle. Sellainen kohtalo on täysin yhteensovittamaton nykyisen tietämyksen kanssa, koska niiden sielulle myöntämä kohtalo on sidoksissa niiden uskonnokappaleiden, joskus muinaisina aikoina voimassa olleisiin, käsityksiin aineellisesta maailmasta ja maailmankaikkeuden rakenteesta. Koska niillä on tutkimuksesta ja keskustelusta vain hävittävää, uskonnot ovat katsoneet yksinkertaisemmaksi kieltää molemmat.

14. Ihmisen tulevaisuutta koskevasta erimielisyydestä on herännyt sekä epäilyksiä että epäuskoa. Epäusko on kuitenkin jättänyt tuskallisen tyhjyden. Ihmiset pitävät ahdistavana tuntematonta, johon heidän pitää ennemmin tai myöhemmin väistämättä astua. Olemattomuuden ajatus hyytää heitä. Heidän tietoisuutensa kertoo, että nykyisyyden tuolla puolen on jotain, mutta mitä? Heidän kehittynyt järkensä ei salli heidän enää hyväksyä satuja, jotka lohduttivat heitä lapsuudessa, jolloin he pitivät vertauskuvia totena. Mikä on sellaisen vertauskuvan merkitys? Tiede on vetänyt pois verhon kulmaa, mutta se ei ole paljastanut sitä, mikä on heille kaikkein tärkeintä tietää. He kysyvät turhaan, mutta kukaan ei vastaa lopullisella tai oikealla tavalla rauhoittaakseen heidän ymmärryksensä. He kohtaavat kaikkialla vastakkaisia väitteitä, jotka eivät anna varmaa todistetta

puoleen eivätkä toiseen. Niinpä epävarmuus *ja epävarmuus varsinkin tulevasta elämästä saa ihmiset heittäytymään raivokkaasti aineellisen elämän pauloihin.*

Se on väistämätön seuraus muutoksen ajoista. Menneisyyden rakennelma sortuu, mutta tulevaa ei ole vielä rakennettu. Ihmiset ovat kuin murrosikäisiä, jotka eivät pitäydy enää aikaisemman elämänsä lapsellisissa uskomuksissa, mutta joilla ei ole vielä aikuisten tietämystä. Heillä on vain hämärä kaipuu, mutta he eivät tiedä miten tulisi päättää.

15. Jos kysymys yksilön henkisyudesta on jäänyt tähän asti teorian asteelle, se johtui siitä, että ihmisiltä puuttuivat suorat havainnointikeinot aineellisen maailman tarkkailuun, ja niin kenttä jäi avoimeksi ihmisen mielen mielikuville. Niin kauan kuin ihmiset eivät tunteneet ainetta hallitsevia lakeja eivätkä osanneet soveltaa kokeellista menetelmää, he erehtyivät kerrasta toiseen teorioissa maailmankaikkeuden toimintaperiaatteista ja maan muodostumisesta. Tämä tapahtui niin henkisen kuin fyysisenkin maailmanjärjestyksen kohdalla. Heiltä puuttui ideoiden määrittämisen olennainen elementti: henkisen tekijän lakien tuntemus. Tämä tieto oli varattu meidän ajallemme, aivan kuten aineen lait olivat kahden viimeksi kuluneen vuosisadan urakka.

16. Tähän asti henkisen tekijän tutkimus oli metafysiikassa puhtaasti spekulatiivista ja teoreettista. Spiritismissä se on täysin kokeellista. Meediokyvyllä, joka on nykyään kehittyneempää ja ennen kaikkea yleisempää ja perusteellisemmin tutkittua, ihmisillä on käytössään uusi havainnoinnin väline. Meediokyky on ollut henkisen maailman suhteen sama kuin teleskooppi avaruudelle ja mikroskooppi äärettömän pienten ilmiöiden maailmalle. Meediokyky on tehnyt mahdolliseksi tutustua ja tutkia, niin sanoaksemme omin silmin, henkisen ja ruumiillisen maailman suhteita ja eristää ihmisessä älyllinen olento fyysisestä ja nähdä niiden toimivan erikseen. Kun suhteet henkisen maailman

asukkaiden kanssa oli kerran luotu, oli vihdoinkin mahdollista seurata sielun kehityksellistä nousua, sen vaellusta ja muodonmuutoksia. Tämä on sitä, mikä aikaisemmilta Genesiksen selittäjiltä puuttui ymmärtääkseen sitä ja korjatakseen virheet.

17. Henkinen ja aineellinen maailma ovat jatkuvassa yhteydessä ja tukevat näin toinen toistaan. Kummallakin on oma osansa Genesiksessä. Tuntematta toista hallitsevia lakeja olisi mahdotonta muotoilla täydellistä Genesistä kuten kuvanveistäjä, joka antaa elämän patsaalle. Vasta nyt, vaikkei materiaallinen eikä henkinen tiede ole vielä sanonut viimeistä sanaansa, ihmisillä on nämä kaksi sopivaa osatekijää, joilla luoda valoa tähän suunnattomaan ongelmaan. Nämä kaksi avainta olivat välttämättömät ratkaisuun pääsemiseen – vaikka vain likimääräiseenkin.

GENESIS

LUKU VIII

Maata koskevia teorioita

SINKOUTUMISTEORIA • TIIVISTYMISTEORIA
• KASAUTUMISTEORIA • MAAPALLON SIELU

Sinkoutumisteoria

1. Maapallon alkuperään viittaavista teorioista eniten jälkipolvien kunniaa on saanut Buffonin teoria joko hänen akateemisen asemansa johdosta tai siksi, että hänen elinaikanaan tästä asiasta ei tiedetty paljoa enempää.

Havaitessaan, että planeetat liikkuvat samaan suuntaan – lännestä itään – ja samalla tasolla, kiertoradoilla, joiden kallistuskulma ei ylittänyt seitsemää ja puolta astetta, Buffon päätteli tästä yhdenmukaisuudesta, että ne oli pannut liikkeelle sama aiheuttaja.

Koska aurinko on sulaa, hehkovaa massaa, Buffon uskoi, että komeetta oli iskeytynyt siihen poikittain raapaisten sen pintaa ja repäisten siitä osan, joka sinkoutui avaruuteen rajun törmäyksen johdosta useina sirpaleina. Näistä sirpaleista muodostuivat planeetat, jotka jatkoivat kulkuaan radallaan keskihakuisen ja keskipakoisen voiman vaikutuksesta alkuperäisen törmäyksen antamaan suuntaan eli auringon ympäri kulkevalla kiertoradan tasolla.

Maapallon alkuperään viittaavista teorioista eniten jälkipolvien kunniaa on saanut Buffonin teoria joko hänen akateemisen asemansa johdosta tai siksi, että hänen elinaikanaan tästä asiasta ei tiedetty paljoa enempää.

Havaitessaan, että planeetat liikkuvat samaan suuntaan – lännestä itään – ja samalla tasolla, kiertoradoilla, joiden kallis-

tuskulma ei ylittänyt seitsemää ja puolta astetta, Buffon päätteli tästä yhdenmukaisuudesta, että ne oli pannut liikkeelle sama aiheuttaja.

Koska aurinko on sulaa, hehkuvaa massaa, Buffon uskoi, että komeetta oli iskeytynyt siihen poikittain raapaisten sen pintaa ja repäisten siitä osan, joka sinkoutui avaruuteen rajun törmäyksen johdosta useina sirpaleina. Näistä sirpaleista muodostuivat planeetat, jotka jatkoivat kulkuaan radallaan keskihakuisen ja keskipakoisen voiman vaikutuksesta alkuperäisen törmäyksen antamaan suuntaan eli auringon ympäri kulkevalla kiertoradan tasolla.

2. Uudet tieteelliset tutkimukset osoittivat Buffonin teorian vääräksi ja se on nykyisin lähes täydellisesti hylätty seuraavista syistä:

1.) Pitkään uskottiin, että komeetat olivat kiinteää ainetta ja että komeetan törmäminen planeettaan johtaisi planeetan tuhoutumiseen. Tämän oletuksen mukaan Buffonin käsitys ei olisi ollut epätodennäköinen. Mutta me tiedämme nykyisin, että komeetat muodostuvat tiivistyneestä kaasumaisesta aineesta, joka on kuitenkin siinä määrin ohutta, että keskikokoiset tähdet näkyvät sen ytimen kohdalta lävitse. Näin ollen, koska komeetta on aurinkoa pehmeämpi, raju yhteentörmäys ei voisi singota osaa auringon massasta sellaisiin etäisyyksiin.

2.) Auringon hehkuva luonne on myös oletamus, jota ei ole tähän mennessä vahvistettu, mutta, jonka havainnot näyttävät päinvastoin kumoavan. Vaikka sen luonteesta ei ole vielä varmuutta, nykyisin käytettävissä olevat, tehokkaat havaintovälineet ovat mahdollistaneet sen perusteellisemmän tutkimisen. Tieteen piirissä uskotaan nykyisin yleisesti, että aurinko on pallo, joka koostuu kiinteästä aineesta. Sitä ympäröi loistava eli fotosfäärinen kerros, joka ei ole yhteydessä sen pintaan.¹

¹ Täydellinen nykytieteen (1800-luvun lopun) tason väitöskirja koskien auringon ja komeettojen luonnetta löytyy Camille Flammarionin julkaisusta *Studies and Lectures on Astronomy*. – Kirj.

3.) Buffonin aikaan tiedettiin vain kuusi muinaisten kulttuurikansojen tuntemaa planeettaa: Merkurius, Venus, Maa, Mars, Jupiter ja Saturnus. Myöhemmin löydettiin monia muita, joista kolmen – Juno, Ceres ja Pallas – kiertoradan kaltevuuskulmat ovat 13, 10 ja 34 astetta, mikä ei sovi yhteen yleisen sinkoutumisliikkeen teorian kanssa.

4.) Buffonin laskelmat jäähtymisen osalta on tunnustettu olevan täydellisen epätarkkoja aina siitä lähtien, kun Fourier keksi kuumuuden alenemisen lain. Maa ei tarvinnut 74000 vuotta saavuttaakseen nykyisen lämpötilansa, vaan miljoonia vuosia.

5.) Buffon tarkasteli vain Maan sisäistä kuumuutta, ottamatta huomioon auringon säteitä. Nykyisin, erittäin tarkka tieteellinen tieto perustuu tutkimukseen, joka on osoittanut, että Maan kuoren paksuudesta johtuen, sisäisellä kuumuudella on ollut jo kauan vähäpätöinen vaikutus Maan ulkopinnan lämpötilaan. Sen ilmakehässä tapahtuvat kausittaiset vaihtelut johtuvat auringon lämmön vallitsevista olosuhteista (kts. Luku VII, nro 25). Koska auringon lämmön vaikutus on pysyvä, kun taas sisäisen lämmön vaikutus on nolla tai lähes nolla, jälkimmäisen pieneneminen ei voi aiheuttaa merkittävää muutosta Maan pinnalla. Jotta Maa muuttuisi asumiskelvottomaksi yleisen jäähtymisen johdosta, auringon pitäisi sammua.²

Tiivistymisteoria

3. Kosmisen aineen tiivistymiseen perustuva teoria maan muodostumisesta on säilynyt nykypäivän tieteessä, koska havainnot tukevat sitä parhaiten, se ratkaisee suurimman osan ongelmista ja koska se perustuu, enemmän kuin muut teoriat, suureen, universaaliseen ykseyden periaatteeseen. Se kuvattiin aiemmin luvussa VI otsikon, Yleinen Uranografia, alla.

2 Tarkempia yksityiskohtia aiheesta ja lämmön alenemisen laista, katso: *Letres sur les révolutions du globe*, Letter II, jonka on kirjoittanut Dr Bertrand, Polyteknisen Instituutin entinen opiskelija. Tämä modernin tieteen tasoinen työ, joka on kirjoitettu selkeästi ilman mitään akateemista hienostelua, tarjoaa erittäin mielenkiintoista geologista tutkimustietoa. – Kirj.

Kuten näemme nämä kaksi ensimmäistä teoriaa päätyvät samaan lopputulokseen: maapallon primitiiviseen, hehkuvaan tilaan, kiinteän kuoren muodostumiseen jäähtymisen kautta, keskustulen olemassaoloon ja orgaanisen elämän ilmestymiseen heti kun lämpötila tekee sen mahdolliseksi. Ne eroavat kuitenkin olennaisissa kohdissa ja on varsin todennäköistä, että jos Buffon eläisi tänä päivänä, hän muotoilisi ajatuksensa toisin. Geologia tulee mukaan kuvaan siinä vaiheessa, kun suora havainnointi on mahdollista. Sitä ennen tämän alan tieto ei perustunut ulkoisen todellisuuden tutkimiseen eikä voinut olla muuta kuin arvailua. Joten näiden kahden hypoteesin välillä, terve järki sanoo, että pitää valita se, joka on looginen ja vastaa paremmin havaittuja tosiasioita.

Kasautumisteoria

4. Mainitsemme tämän teorian vain merkitäksemme sen muistiin, koska siinä ei ole mitään tieteellistä. Joka tapauksessa sillä on ollut viime aikoina tiettyjä jälkiseurauksia ja se on houkutelut joitain ihmisiä. Seuraavassa yhteenvedo tästä teoriasta:

”Raamatun mukaan Jumala loi maailman kuudessa päivässä, neljä tuhatta vuotta ennen Kristuksen syntymää. Geologit ovat asettaneet tämän kyseenalaiseksi fossiileja koskevilla tutkimuksillaan ja tuhansilla kiistämättömillä muinaisesineiden ominaispiirteillä, jotka todistavat, että maan alkuperä juontaa miljoonien vuosien taakse. Pyhät Kirjoitukset puhuvat kuitenkin totta kuten myös geologit, mutta yksinkertaiset maalaiset saivat heidät hyväksymään opetuksen, jonka mukaan maapallomme on, aivan äärimmäisen nykyaikaisella, kovalla kuorella varustettu planeetta, joka muodostuu äärimmäisen ikivanhasta aineesta.”

”Joko tuntemattoman, kypsyytensä saavuttaneen, planeetan tuhoutumisen jälkeen tai harmoniassa sen kanssa, joka oli olemassa sillä paikalla missä me nyt olemme, maan sielu sai käskyn tuoda satelliittinsa yhteen muodostaakseen nykyisen maapallomme kaikessa ja kaikkialla vallitsevien kehityssään-

töjen mukaisesti. Vain neljä näistä taivaan kappaleista suostui niille esitettyyn yhdistymiseen. Ainoastaan kuu piti kiinni autonomiastaan, sillä *myös taivaankappaleilla on vapaa tahto*. Edetäkseen tässä yhdistymisessä maan sielu suuntasi puoleen-savetävän, magneettisen säteen satelliitteihin, mikä saattoi horrostilaan niiden kasvien, eläinten ja ihmisten elämän muodot kaikkienensa, jotta ne tuotaisiin yhdyskuntaan. Tätä operaatiota olivat todistamassa vain Maan sielu ja suuret taivaalliset sanansaattajat, jotka auttoivat sitä suuressa maapallojen avaamistehävässä ja niiden sisällön yhdistämisessä. Kun yhdistäminen oli tehty, vedet virtasivat niihin tyhjiin paikkoihin, jotka kuun poistumisen jälkeen olivat jääneet. Ilmakehät sekoittuivat yhteen ja *horrostilassa olleiden prototyyppien* herääminen – tai ylösnousumus – alkoi. Ihmiset herätettiin viimeiseksi hypnoottisesta tilastaan ja he havaitsivat olevansa ylellisen kasvillisuuden ja eläinten ympäröimänä, jotka elivät rauhassa heidän kanssaan maallisessa paratiisissa. Kaiken tämän suorittivat kuudessa päivässä erittäin mahtavat työntekijät, jotka Jumala oli asettanut vastuuseen tästä tehtävästä. Planeetta Asia – planeetta, joka oli ollut sivistyneenä kauimmin - toi mukanaan keltaisen rodun, Afrikka mustan rodun, Eurooppa valkoisen rodun ja Amerikka punaisen rodun. Kuu olisi tuonut ehkä sinisen rodun.”

”Joten, tietyt eläimet, joista on jäänyt vain jäänteitä, eivät koskaan eläneet nykyisellä maapallolla, vaan ne olisi tuotu muinaisina aikoina ripotelluista muista maailmoista. Fossiilit, joita on löydetty ilmasto-olosuhteista, joissa sellaisista elämää ei ole voinut olla, ovat eläneet epäilemättä aivan erilaisilla maapallon vyöhykkeillä kuin mistä ne on löydetty. Näitä jäänteitä on löydetty navoiltamme, kun taas eläimet elivät aikaisemmissa maailmoissaan päiväntasaajalla.”

5. Tällä teoriolla on vastassaan kokeellisen tieteen varma tieto. Lisäksi se sivuuttaa koko alkuperäkysymyksen, jonka se väittää ratkaisevansa. Se toteaa miten maapallo on saattanut muodos-

tua, mutta ei sano mitään siitä miten sen muodostaneet neljä yhteen tullutta maailmaa muodostuivat.

Jos asiat tapahtuivat tällä tavalla, miksi on niin, että mistään ei ole löytynyt jälkiä suuresta sulautumisesta, jonka on täytynt ulottua maan sisuksiin asti. Jokaisella noista maailmoista – Aasialla, Afrikalla, Euroopalla ja Amerikalla – pitäisi olla, sen jälkeen kun ne toivat oman aineensa, erityisesti erilainen geologia, mutta näin ei ole. Päinvastoin, me näemme ennen kaikkea, että graniittinen ydin on yhdenmukainen, kaikissa osissa maapalloa koostumukseltaan samanlainen ilman mitään epäjatkuvuutta. Toiseksi, geologiset kerrostumat jatkuvat ilman katkosta, samanlaisina muodostumina, koostumukseltaan identtisinä ja näyttäytyvät kaikkialla samassa järjestyksessä, valtamerien puolelta toiselle, Euroopasta Aasiaan, Afrikasta Amerikkaan, vastavuoroisesti. Nämä kerrostumat, jotka todistavat maapallon muodonmuutoksista, osoittavat, että sellaiset muutokset tapahtuivat kaikkialla maan pinnalla eikä vain yhdessä paikassa. Ne kertovat samojen kasvi- ja eläinlajien syntymisen, olemassaolon ja katoamisen kausista yhtäläisesti eri puolilla maailmaa. Ne osoittavat, että kaukaiset kasvikunnan ja eläinkunnan kaudet kehittyivät kaikkialla samanaikaisesti yhdenmukaisen lämpötilan vaikutuksesta ja muuttivat ominaispiirteitään lämpötilan muuttuessa. Tällainen asioiden tila ei sovi yhteen sen kanssa, että maapallo olisi muodostunut useiden, erilaisten maailmojen yhteen liittymisestä.

Lisäksi meidän täytyy kysyä, mitä olisi tullut kuun jättämässä tilassa olevasta valtamerestä, kuuhan ei ollut halukas liittymään siskoihinsa. Mitä nykyiselle maalle tapahtuisi, jos kuu saisi jonain päivänä päähänsä vaatia paikkaansa ja ajaisi valtameren pois?

6. Tämä teoria on houkutellut joitain ihmisiä, koska se näyttää selittävän maan eri rotujen esiintymisen ja sijoittumisen. Kuitenkin, koska nämä rodut olisivat voineet saada alkunsa

noissa erillisissä maailmoissa, miksi ne eivät olisi yhtä hyvin voineet saada alkunsa eri puolilla samaa maapalloa? Teoria haluaa ratkaista ongelman vielä suuremmalla ongelmalla. Itse asiassa, mikä tahansa olisikaan ollut prosessin nopeus ja taitavuus, sellainen yhdistyminen ei olisi ollut mahdollinen ilman rajuja maan kohoamisia. Mitä nopeampi se olisi, sitä tuhoisampi luonnonmullistus se olisi ollut. Joten näyttää mahdottomalta, että ihmiset, jotka oli saatettu yksinkertaisesti uneen magneettisen prosessin avulla, olisivat kestäneet sen heräämällä rauhallisesti vasta sen jälkeen. Jos ne olivat prototyyppejä, mistä ne koostuivat? Lisäksi, jää vielä kysymys, miten prototyyppit kehittyivät uudelleen ja uudelleen? Tämä olisi taas yksi maan ihmeellinen muodostuminen, mutta vähemmän runollinen ja vähemmän suurenmoinen kuin raamatullinen Genesis, kun taas havaintoihin perustuvat luonnonlait antavat muodostumisesta paljon täydellisemmän ja järkevemmän selityksen.³

Maan sielu

7. Maan sielu esitti merkittävää roolia kasautumisteoriasa. Katsokaamme, onko tällä ajatuksella parempaa perustaa. Orgaaninen kehitys on aina yhteydessä älylliseen kehitykseen. Organismi täydellistää itsensä siinä määrin kuin sen sielun kyvyt lisääntyvät. Kaikkien olentojen kohdalla, polyypistä ihmiseen, orgaaninen kehitysaste on aina seurausta älyllisestä kehityksestä. Muutoin ei voisi olla, sillä sielu tarvitsee instrumentin, joka on tarkoituksenmukainen suhteessa siltä vaadittavien toimintojen tärkeyteen. Mitä hyötyä osterille olisi apinan älykkyydestä ilman sen ilmaisemiseksi tarvittavia

3 Kun tällainen teoria yhdistetään kokonaisvaltaiseen kosmogoniaan (oppi maailman synnystä), voidaan kysyä miten järkiperaisella pohjalla se kaiken kaikkiaan lepää. Käsitys, että tämän teorian avulla voidaan saada aikaan yhteisymmärrys tieteen ja raamatullisen Genesiksen välillä on täysin mielikuvituksellinen, koska se on tieteen itsensä vastainen. Edellä esitetyn kirjelmän tekijä – oppinut mies, vaikkakin hetkellisesti tämän teorian lumoissa – näki pian sen haavoittuvaset puolet eikä jatkanut taistelua sen tieteellisen tuen puolesta. – Kirj.

elimii? Joten, jos Maa olisi elävä, erityistä sielua palveleva ruumis, rakenteestaan johtuen se olisi vielä alkeellisempi kuin polyyyppi, koska sillä ei olisi edes kasvin vitaliteettia. Kuitenkin, tälle sielulle määritellyn tehtävän mukaan voitaisiin arvela sen olevan olento, jolle on annettu järki ja mitä täydellisin vapaa tahto, sanalla sanoen, korkea henki, mikä ei ole rationaalista, koska henkeä ei ole koskaan niin pahasti jaettu eikä vangittu. Näin ymmärrettynä ajatus Maan sielusta täytyy siksi luokitella teoreettisten ja järjettömien käsitysten joukkoon. Maan sielun voidaan järkevämmin ymmärtää olevan ajatus sielujen joukosta, joka on vastuussa sen olennaisten osatekijöiden kehittamisestä ja ohjaamisesta, mikä olettaa jo tiettyä älyllisen kehityksen tasoa. Tai vielä paremmin, henki, jolle on annettu hoidettavaksi sen asukkaiden moraalisten kohtaloiden ja kehittymisen ohjaamisen ylevä tehtävä, missio, joka voitiin määrätä vain viisaudessa ja tietämyksessä erityisen ensiluokkaiselle olennolle. Tässä tapauksessa tämä henki ei ole, tarkkaan ottaen, Maan sielu, koska se ei ole jälleensyntynyt sen kanssa eikä ole sen aineellisen tilan alainen. Se on sen johtamisesta vastuussa oleva johtaja, kuten kenraali on vastuussa armeijan johtamisesta. Henki, joka on vastuussa niin tärkeästä tehtävästä kuin maailman hallitseminen, ei voi olla oikukas. Muutoin Jumala olisi hyvin varomaton uskoessaan Jumalan lakien toteuttamisen olennoille, jotka ovat kykeneviä rikkomaan niitä pahalla tahdolla. Täten, kasautumisteorian mukaan, kuun sielun paha tahto olisi aiheuttanut Maan jäämisen epätäydelliseksi. Siinä ajatuksia, jotka kumoavat itse itsensä (katso *Revue Spirite*, Syyskuu 1868, s. 261).

LUKU V

Muinaiset ja nykyaikaiset teoriat maailmasta

1. Ensimmäisten ihmisten muodostamien käsitysten Maasta, taivaankappaleiden liikkeistä ja maailmankaikkeuden olemuksesta täytyi perustua aluksi pelkästään aistihavaintoihin. Koska he eivät tunteneet edes fysiikan ja luonnon lakien alkeita, eikä heillä ollut näköaistin lisäksi muita havaintovälineitä, he voivat perustaa arvionsa vain näkemäänsä.

Nähdessään auringon ilmestyvän taivaalle horisontin toisesta päästä ja katoavan illalla toiseen päähän he päättelivät luonnollisesti, että aurinko kiersi Maata, joka pysyi paikallaan. Jos joku olisi sanonut siihen aikaan heille, että totuus oli päinvastainen, he olisivat pitäneet sitä mahdottomana ja sanoneet: ”Me näemme auringon vaihtavan paikkaa, mutta emme tunne Maan liikkuvan.”

2. Ne lyhyet retket, jotka harvoin ulottuivat heimon tai laakson rajojen ulkopuolelle, eivät vahvistaneet tosiasiaa, että Maa on pyöreä. Sitä paitsi miten Maan olisi voitu kuvitella olevan pyöreä? Loppujen lopuksi ihmiset voisivat seisoa vain yläosan päällä, ja olettaen, että koko maan pinta olisi asutettu, miten ihmiset voisivat elää toisella pallonpuoliskolla pää alaspäin ja jalat ylöspäin? Tämä olisi tuntunut vielä vähemmän mahdolliselta Maan pyöriessä. Jopa nykyisin, kun painovoima tunnetaan, on olemassa suhteellisen tietäväisiä ihmisiä, jotka eivät ymmärrä tätä ilmiötä. Ei pidä siis ihmetellä, etteivät muinaiset ihmiset edes uumoilleet sitä.

Maa oli siis heille litteä, ympyränmuotoinen pinta kuten myllynkivi, joka jatkui silmäkantamattomiin vaakatasossa. Seuraava ilmaus on vieläkin käytössä: ”Mennä maan ääriin.” Sen rajat, syvyys, sisäpuoli ja alapinta olivat tuntemattomat.¹

1 ¹ ”Hindulaisessa mytologiassa opetetaan, että päivätähti sammutti illalla

3. Taivas, joka näytti koveralta, oli yleisen nkemyksen mukaan itse asiassa kupu, jonka alareunat olivat maassa ja määrittelivät sen rajat. Se oli valtava taivaan täyttämä kupoli. Ihmiset, joilla ei ollut mitään käsitystä rajattomuudesta tai avaruudesta, eivät voineet ymmärtää sitä. He kuvittelivat, että kupu oli tehty kiinteästä aineesta. Tästä johtuu sana taivaankansi, joka on ylläpitänyt tätä käsitystä.

4. Tähdet, joiden luonnetta he eivät osanneet epäillä, olivat yksinkertaisesti erikokoisia, valovoimaisia pisteitä, jotka oli kiinnitetty kupuun ja siroteltu yli koko pinnan kuten riippulamput. Kaikki olivat siis yhtä kaukana maasta samalla tavoin kuin ne on esitetty tiettyjen kupolien sisäpuolella maalattuina siniseksi kuvaten taivaan sinisyyttä. Vaikka tämän päivän käsitykset ovat täysin toiset, muinaisten ilmausten käyttö on säilynyt. Edelleen sanotaan esimerkiksi: tähtikupu tai taivaan kupolin alla.

5. Pilvien muodostuminen maapallon vesien haihtumisen seurauksena oli siihen aikaan yhtäläillä tuntematon. Kenenkään mieleen ei juolahtanut, että taivaalta putoavan sateen alkuperä oli maassa, josta kukaan ei nähnyt sen nousevan. Niinpä uskottiin olevan *vesiä ylhäällä* ja *vesiä alhaalla* eli taivaallisia lähte-

valonsa ja ylitti taivaan yöllä pimein kasvoin. Kreikkalainen mytologia esitti auringon Apollon neljän hevosen vetäminä vaunuina. Miletolainen Aleksimandros uskoi yhdessä Plutarkhoksen kanssa, että aurinko oli erittäin kirkaalla tulella täytetty vaunu, joka pääsi pakoon pyöreästä aukosta. Joidenkin mukaan Epikuros olisi esittänyt mielipiteen, että aurinko kirkastui aamulla ja himmeni illalla valtameren vesiin. Jotkut toiset ajattelivat hänen uskoneen sen olevan hehkuvaan tilaan kuumennetun hohkakiven. Anaksagoras arveli, että se oli Peloponnesoksen kokoinen kuumennettu rauta. Yksi välihuomaus! Muinaiset ihmiset oli johdatettu niin ehdottomasti pitämään auringon silmillä nähtävää kokoa todellisena, että he ahdistelivat huimapäistä filosofia niin suuren tilavuuden antamisesta päivätähdelle, ja tarvittiin koko Perikleen auktoriteetti pelastamasta hänet kuolemantuomiolta ja sen täytäntöönpanolta.” (Flammarion, *Etudes et lectures sur l’astronomie*, s. 6). Jos sellaiset ajatukset olivat vallalla viidennellä vuosisadalla ennen Kristuksen syntymää, Kreikan filosofian suurimman älyllisen kukoistuksen aikana, ei voida ihmetellä niitä maailman teorian ajatusmalleja, jotka olivat vallalla ihmiskunnan aikaisimpina aikoina. – Kirj.

tä ja maanpäällisiä lähteitä ja altaita, jotka sijaitsivat korkeilla alueilla. Tämä olettaus sopi täysin käsitykseen kiinteästä kuvusta, joka pystyi kannattelemaan niitä. Yläpuoliset vedet pääsivät putoamaan sateena kuvun repeämistä, ja näiden repeämien pituudesta riippuen sade oli joko kevyttä tai rankkaa kuin vedenpaisumus.

6. Täydellinen tietämättömyys maailmankaikkeuden kokonaisuudesta ja sitä hallitsevista laeista sekä taivaankappaleiden koostumuksesta – jotka loppujen lopuksi näyttivät maahan verrattuna pieniltä – johti välttämättä näkemykseen, että Maa oli pääasia, luomisen ainoa kohde ja että taivaankappaleet olivat pelkkiä Maan asukkaita varten luotuja lisävarusteita. Tämä ennakkokäsitys on jatkunut vielä nykyisinkin huolimatta tieteen havainnoista, jotka ovat muuttaneet ihmiskunnan näkökantaa maailmasta. Kuinka moni ihminen uskookaan vielä, että tähdet ovat koristeita taivaalla ja tarkoitettu pelkästään Maan asukkaiden nautinnoksi!

7. Ei kestänyt kauan nähdä tähtien ilmeinen liike, jonka mukaan ne liikkuvat idästä länteen, nousevat illalla ja laskevat aamulla, ja taltioida niiden kunkin hetkinen asema. Tällä havainnoinnilla ei ollut pitkään aikaan muuta merkitystä kuin vahvistaa ajatusta kiinteästä kuvusta, joka kuljettaa tähtiä mukanaan pyörivässä liikkeessään.

Sellaiset varhaiset, liian yksinkertaistetut ideat olivat pitkien vuosisatojen ajan uskonnollisten uskomusten perusta ja muinaisten kosmogonioiden lähtökohta.

8. Myöhemmin tajuttiin – johtuen tähtien liikkeistä ja niiden paluusta jaksoittain samaan asentoon –, ettei taivaallinen kupu yksinkertaisesti voinut olla Maan ylle ankkuroitu semisfääri, vaan kokonainen kovera sfääri, jonka keskus oli Maa, edelleen litteä – jossain määrin kupera – ja vain yläpinnaltaan asutettu. Tämä oli sentään kehitystä.

Mutta minkä päälle Maa oli ankkuroitu? Olisi turhaa raportoida kaikki ymmärtämättömät mielikuvituksen kehittelemät käsitykset, sellaiset kuten intiaanien käsitys, jonka mukaan Maata kannatti neljä valkoista, valtavan korppikotkan siivillä lepävää elefanttia. Järkevimmät tunnustivat, ettei heillä ollut asiasta mitään käsitystä.

9. Eräs mielipide levisi kuitenkin pakanallisten teogonioiden keskuudessa. Ne sijoittivat tuomittujen asumukset *alempiin paikkoihin* eli maan syvyyksiin, mistä oli hyvin vähän tietoa, ja siunattujen asumukset ylempiin paikkoihin tähtien tuolle puolen. Alempia paikkoja *kutsuttiin infernoksi (helvetiksi)* ja sillä tarkoitettiin *ala-arvoisia (inferior)* paikkoja. Sana *inferno* on säilynyt meidän aikoihimme asti, vaikka se on menettänyt etymologisen merkityksensä, koska geologia on siirtänyt ikuisen surujen paikan pois Maan uumenista ja astronomia on todistanut, ettei loputtomassa avaruudessa ole ylempää eikä alemppaa.

10. Vanhimpien muinaisten sivistysten syntypaikkojen Kaldean, Intian ja Egyptin kirkkaan taivaan alla taivaankappaleiden liikkeitä voitiin havainnoida yhtä suurella tarkkuudella, kuin puutteellisilla välineillä oli mahdollista. Ensiksi huomattiin, että tietyt tähdet liikkuvat muista riippumattomasti, mikä ei enää vahvistanut olettamusta, että ne olisi kiinnitettyinä kupuun. Niitä kutsuttiin vaeltaviksi tähdiksi eli planeetoiksi erotukseksi kiinteistä tähdistä. Niiden liikkeitä ja jaksottaiset paluut laskettiin. Tähtitaivaan vuorokautisessa liikkeessä havaittiin liikkumaton Pohjantähti, jonka ympäri muut kiersivät joka kahdeskymmenesneljäs tunti rinnakkaisissa, vinoissa kehissä, jotkut suuremmissa, jotkut pienemmissä, riippuen niiden etäisyydestä keskustähteen. Tämä oli ensimmäinen askel maan akselin kaltevuuden ymmärtämiseen. Pitemmät merimatkat auttoivat havainnoimaan taivaan näkökulmaeroja leveyspiirin ja vuodenaajan mukaan. Pohjantähden korkeus horisontissa vaihteli leveyspiirin mukaan ja osoitti, että maapallo on pyöreä. Näin saatiin vähä vähältä tarkempi käsitys maailmasta.

Noin 600 eKr. Thales Miletosta (Vähä-Aasia) keksii, että Maa on pallo, että sen akseli on vinossa ja syyn auringon ja kuun pimennyksiin.

Vuosisata myöhemmin Pythagoras Samokselta keksii Maan vuorokautisen pyörimisen akselinsa ympäri ja sen vuosittaisen kierron auringon ympäri. Hän liittää myös planeetat ja komeetat aurinkokuntaan.

Hipparchos Aleksandriasta (Egypti) keksii 160 eKr. astrolabin (sekstantin edeltäjä), laskee ja ennustaa pimennykset, tarkkailee auringonpilkkuja ja määrittelee aurinkovuoden ja kuun kierron keston.

Niin tärkeitä kuin nämä keksinnöt olivatkin tieteen kehitykselle, kesti lähes 2000 vuotta ennen kuin niistä tuli kansantajuisia. Koska uusien ideoiden julkaisemiseen ei ollut muuta välinettä kuin harvinaiset käsikirjoitukset, ne pysyivät harvojen filosofien perintönä, filosofien, jotka opettivat niitä etuoikeutetuille opetuslapsilleen. Suuret ihmisjoukot, joita kukaan ei vaivautunut valistamaan, eivät hyötäneet niistä mitään, ja he säilyttivät edelleen vanhat uskomuksensa.

11. Noin 140 jKr. Ptolemaios, yksi Aleksandrian oppilaitoksen arvostetuimmista miehistä, yhdisti omat ideansa yleisiin uskomuksiin ja viimeisimpiin astronomisiin keksintöihin ja muodosti hänen nimellään tunnetun teorian, jota voidaan kutsua ”yhdistelmäteoriaksi”. Se oli ainoa teoria, jonka sivistynyt maailma omaksui lähes viideksitoista vuosisadaksi. Ptolemaioksen teorian mukaan Maa on sfääri maailmankaikkeuden keskuksessa. Se koostuu neljästä luonnonvoimasta: maasta, vedestä, ilmasta ja tulesta. Tämä oli ensimmäinen alue ja sitä kutsuttiin elementaariseksi. Toinen, jota kutsuttiin eteeriseksi, käsitti yksitoista taivasta tai samankeskistä sfääriä, jotka pyörivät Maan ympärillä seuraavasti: kuun, Merkuriuksen, Venuksen, auringon, Marsin, Jupiterin, Saturnuksen, kiintotähtien,

ensimmäisen kiinteän ja läpinäkyvän kristallisfäärin, toisen kristallisfäärin ja lopuksi ensimmäisen liikkuvan sfäärin taivaat, mikä antoi liikkeen kaikille alemmille taivaille ja sai ne pyörähtämään ympäri joka kahdeskymmenesneljäs tunti. Yhdentoista taivaan tuolla puolen oli Empyrea, siunattujen asuinalue. Nimi on johdettu kreikan tulta merkitsevästä sanasta pyr tai pur, koska uskottiin, että tämä alue loisti valoa kuin tuli.

Usko moniin päällekkäisiin taivaisiin säilyi kauan, mutta lukumäärä vaihteli. Tavallisesti seitsemättä taivasta pidettiin korkeimpana, josta tulee ilmaisu ”tulla viedyksi seitsemänteen taivaaseen”. Pyhä Pietari sanoi, että hänet oli viety kolmanteen taivaaseen.

Taivaankappaleilla oli Ptolemaioksen mukaan yleisestä liikkeestä riippumattomia liikkeitä, jotka olivat enemmän tai vähemmän merkittäviä riippuen niiden etäisyydestä keskukseen. Kiintotähdet tekivät yhden kierroksen kerran 25816 vuodessa. Tämä laskelma kertoo päiväntasauksen prekessio-liikkeen tuntemuksesta, liikkeen, joka todellisuudessa kestää 25868 vuotta.

12. Kuuluisa preussilainen astronomi Kopernikus (1472–1543) jatkaa 16. vuosisadan alussa Pythagoraan ideoita. Hän julkaisee teorian, joka päivittäisillä uusilla havainnoilla vahvistettuna otettiin suopeasti vastaan, eikä kestänyt kauan, kun Ptolemaioksen teoria romutettiin. Tämän teorian mukaan aurinko on keskus, jota planeetat kiertävät ympyrän muotoista rataa ja kuu on Maan satelliitti.

Vuosisata myöhemmin v. 1609 Firenzessä syntynyt Galileo keksii teleskoopin. V. 1610 hän löytää Jupiterin neljä kuuta ja laskee niiden kiertoradat. Hän tajuaa, että planeetoilla ei ole omaa valoa kuten tähdillä, vaan aurinko valaisee ne ja että ne ovat samanlaisia sfäärejä kuin Maa. Hän tarkkailee niiden olomuotoja ja määrittelee niiden pyörimisajan akselinsa ympä-

ri. Näin hän antoi fyysisin todistein ehdottoman hyväksynnän Kopernikuksen teorialle.

Tästä johtuen päällekkäisten taivaiden perusta romahti.

Planeettojen tiedostettiin olevan samanlaisia maailmoja kuin Maa, ja ne olivat, kuten Maakin, epäilemättä asutettuja. Luke-mattomat tähdet ovat aurinkoja, jotka ovat luultavasti yhtä monen planeettajärjestelmän keskuksia. Aurinko itsessään tunnistettiin tähdeksi, joka oli sitä kiertävien planeettojen kiertoradan keskus.

Tähtiä ei ole enää rajattu jonkun taivaallisen sfäärin alueelle, vaan ne ovat levittäytyneet epäsäännöllisesti kautta rajattoman avaruuden. Ne, jotka näyttävät koskettavan toisiaan, ovat tosi-asiassa hyvin kaukana toisistaan. Pienimmiltä näyttävät ovat kaikkein kauimpana meistä. Suurimmat, jotka ovat lähimpänä meitä, ovat silti satojentuhansien peninkulmien päässä.

Ryhmät, joille annettiin nimi konstellaatiot, ovat vain etäisyydestä johtuvia näennäisiä ryhmiä. Niiden muodot ovat perspektiivin vaikutuksia kuten hahmot, jotka muodostuvat tietyissä paikassa seisovalle, joka tarkkailee laajan alueen ylle leviäviä valoja tai metsän puita.

Todellisuudessa sellaisia ryhmiä ei ole olemassa. Jos olisi mahdollista siirtyä näiden konstellaatioiden alueelle, lähemmäksi tullessa sen muoto häviäisi ja uusia ryhmiä ilmaantuisi.

Koska nämä ryhmät ovat vain näennäisiä, se merkittävyys, minkä taikauskoinen yleinen luulo niille antaa, on harhaa ja sen vaikutus olisi pelkkää mielikuvitusta.

Jotta konstellaatiot voitiin erottaa toisistaan, niille annettiin nimiä kuten Leijona, Härkä, Kaksoset, Neitsyt, Vaaka, Kauris, Krapu, Orion, Herkules, Iso Karhu tai Daavidin Vaunut, Pikku Karhu, Lyyra jne. Ne esitettiin noiden nimien, enimmäkseen

mielikuvituksen mieleen tuomina muotoina, mutta joilla ei ollut mitään yhteyttä tähtiryhmien näkyvään muotoon. On siis hyödytöntä etsiä taivaalta sellaisia muotoja.

Luulo näiden konstellaatioiden vaikutuksista, erityisesti n Eläinradan kahdetoista merkin, perustuu niiden nimiin yhdistettyihin mielikuviin. Jos Leijonaa kutsuttaisiin *aasiksi* tai *lampaaksi*, siihen yhdistettäisiin varmasti täysin erilainen vaikutus.

13. Kopernikuksesta ja Galileosta lähtien muinaiset kosmologiat tuhoutuivat iäksi. Astronomia voi vain kehittyä, ei taantua. Historia kertoo niistä taisteluista, joita noiden nerojen miesten piti kestää ennakkoluuloja vastaan ja ennen kaikkea lahkolaisuuden henkeä vastaan. Lahkolaisuus halusi ylläpitää niitä virheitä, joiden varaan sen oppi perustui ja jonka luultiin asetetun tukevasti järkkymättömälle pohjalle. Tarvittiin vain yhden optisen instrumentin keksiminen hajottamaan monituhatuotiset perustukset. Mikään ei voi kuitenkaan kestää tunnistetun totuuden edessä. Kiitos painetun lehdistön, nämä uudet ideat esiteltiin yleisölle, joka ei enää tuutanut harhakuvien unessa, vaan yhtyi taisteluun. Ei ollut enää kysymys harvoista yksilöistä, joita vastaan piti taistella, vaan yleisestä mielipiteestä, joka otti tehtäväkseen totuuden puolustamisen. Kuinka valtava maailmankaikkeus onkaan verrattuna niihin mitättömiin mittasuhteisiin, jotka esi-isämme sille antoivat! Miten ylevä Jumalan työ onkaan, kun me näemme sen loppuunsaatettuna luonnonlakien mukaan! Mutta myös, kuinka paljon aikaa, millaista nerojen panosta, kuinka paljon omistautumista oli tarpeen avaamaan ihmisten silmät ja poistamaan lopulta tietämättömyyden silmät peittävä side!

14. Tästä lähtien tie oli avoin loistavien ja lukuisien tiedemiesten kulkea jatkaakseen hahmoteltua työtä. Saksassa Kepler keksii kuuluisat, hänen nimeään kantavat lait, joiden avulla oivalletaan, että planeetat eivät seuraa ympyrän muotoisia vaan elliptisiä ratoja, joiden polttopisteessä on aurinko. Englannis-

sa Newton keksii yleisen painovoiman lain. Ranskassa Laplace luo taivaallisen mekaniikan. Lopulta astronomia ei ole enää järjestelmä, joka perustuu todennäköisyyden arvailuun, vaan tiede, joka perustuu laskennan ja geometrian täsmällisimpiin perusteisiin. Näin eräs Genesisin peruskivistä laskettiin noin 3300 vuotta Mooseksen jälkeen.

GENESIS

LUKU XII

Mooseksen Genesis¹

KUUSI PÄIVÄÄ • KADOTETTU PARATIISI

Kuusi päivää

1. LUKU I. 1. Alussa loi Jumala taivaan ja maan.
2. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä.
3. Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon valkeus”. Ja valkeus tuli.
4. Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.
5. Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.
6. Ja Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erotamaan vedet vesistä”.
7. Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin.
8. Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä.
9. Ja Jumala sanoi: ”Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin”. Ja tapahtui niin.

¹ Ensimmäinen Mooseksen kirja vuoden 1938 Raamatun käännöksen mukaan. – Käänt.

10. Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

11. Ja Jumala sanoi: ”Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on”. Ja tapahtui niin:

12. maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

13. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä.

14. Ja Jumala sanoi: ”Tulkoot valot taivaanvahuuteen erottaamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia,

15. ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan päälle”. Ja tapahtui niin:

16. Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet.

17. Ja Jumala pani ne taivaanvahuuteen, paistamaan maan päälle

18. ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

19. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä.

20. Ja Jumala sanoi: ”Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla”.

21. Ja Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä vilisevät elävät olennot, kunkin lajiensa mukaan, ja kaik-

kinaiset siivekkäät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

22. Ja Jumala siunasi ne sanoen: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä”.

23. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, viides päivä.

24. Ja Jumala sanoi: ”Tuottakoon maa elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan”. Ja tapahtui niin:

25. Jumala teki metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki maan matelijat, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

26. Ja Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaisksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat”.

27. Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

28. Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet”.

29. Ja Jumala sanoi: ”Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi.

30. Ja kaikille metsäeläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi”. Ja tapahtui niin.

31. Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

LUKU II. 1. Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa.

2. Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt.

3. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt.

4. Tämä on kertomus taivaan ja maan synnystä, kun ne luotiin. Siihen aikaan kun Herra Jumala teki maan ja taivaan,

5. ei ollut vielä yhtään kedon pensasta maan päällä, eikä vielä kasvanut mitään ruohoa kedolla, koska Herra Jumala ei vielä ollut antanut sataa maan päälle eikä ollut ihmistä maata viljelemässä,

6. vaan sumu nousi maasta ja kasteli koko maan pinnan.

7. Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu.

2. Seuraavat edelliseen lukuun sisältyneet maailmankaikkeuden alkuperää ja muodostumista koskevat selitykset, fyysiseltä kannalta tieteen tarjoaman tiedon mukaan ja henkisesti kannalta spiritismin tarjoaman tiedon mukaan, olisi hyödyllistä asettaa rinnakkain Mooseksen Genesiksen tekstin kanssa, jolloin itsekukin voi verrata ja arvioida niitä tietoisesti. Muutama täydentävä selitys riittää tekemään ne osat ymmärrettäviksi, jotka tarvitsevat erityistä selkeyttämistä.

3. Mooseksen Genesiksen ja tieteellisen opin välillä on tiety-

sä kohdissa varmasti merkillepantavaa yhdenmukaisuutta. Olisi kuitenkin virheellistä uskoa, että kuuden kahdenkymmenen neljän tunnin päivän korvaaminen yksinkertaisesti kuudella määrittämättömällä kaudella riittäisi löytämään täydellisen yhtäläisyyden. Ei olisi yhtään vähemmän suuri virhe uskoa, että, huolimatta joidenkin sanojen vertauskuvallisesta merkityksestä, Genesis ja tiede kulkevat rinta rinnan ja että toinen olisi vain ikään kuin toisen kiertoilmaus.

4. Huomatkaamme heti alkuun, että, kuten olemme todenneet (luku VII, nro 14), kuuden geologisen kauden lukumäärä on mielivaltainen, koska voidaan laskea enemmän kuin kaksikymmentäneljä selvästi omaleimaista kautta. Tämä luku viitoittaa vain suuret, yleiset vaiheet. Se otettiin aluksi käyttöön vain vastaamaan niin paljon kuin mahdollista raamatullista tekstiä, siihen ei niinkään kauan sitten menneeseen aikaan, jolloin uskottiin, että tiede pitää varmistaa Raamatulla. Tästä johtuen useimpien kosmogonisten teorioiden kirjoittajat yrittivät saada tieteen sopusointuun pyhien tekstien kanssa, jotta ne hyväksyttäisiin helposti. Aikanaan tiede vahvistui ja vapautui kokeellisen tutkimusmenetelmän tukemana. Tänä päivänä Raamattu pitää varmistaa tieteellä.

Lisäksi geologia ei sisällä maan primitiivisiä kausia, koska sen alkupiste on graniittikerrostumien muodostuminen. Se ei myöskään piittaa auringosta, kuusta, tähdistä tai maailmankaikkeudesta kokonaisuudessaan, mitkä kuuluvat tähtitieteelle. Jotta päästään sisään Genesisen puitteisiin, täytyy lisätä primääriinen kausi sisältämään tämän luokan ilmiöt ja voisimme kutsua sitä astronomiseksi kaudeksi.

Lisäksi, kaikki geologit eivät katso vedenpaisumuksen kauden muodostavan erillistä kautta, vaan olevan siirtymävaihe ja väli-aikainen tapahtuma, joka ei muuttanut maan ilmasto-olosuhteita huomattavasti eikä merkinnyt kasvien eikä eläinten uutta vaihetta, koska harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta, samat

lajit löytyvät ennen ja jälkeen tulvan. Joten voimme jättää tuon kauden sikseen vaarantamatta totuutta.

5. Seuraava vertaileva taulukko, jossa kutakin kuutta jaksoa luonnehtivat ilmiöt on vedetty yhteen, auttaa meitä omaksu-

TIEDE	GENESIS
<p>I. ASTRONOMINEN KAUSI</p> <p>Universaalisen kosmisen aineen kasaantuminen tähtisumuksi yhteen kohtaan avaruudessa, mikä synnytti aineen tiivistyessä paikoitellen tähdet, auringon, maan, kuun ja kaikki planeetat. Maan primitiivinen, fluidinen ja liekehtivä tila. – Paksu ilmakehä vesihöyryn ja kaikenlaisten höyrystyvien aineiden täyttämä.</p>	<p>ENSIMMÄINEN PÄIVÄ</p> <p>Taivas ja maa. Valo.</p>
<p>II. PRIMÄÄRINEN KAUSI</p> <p>Maan pinnan jäähtymisestä johtuva kovettuminen. Graniittikerrostumien muodostuminen. – Paksu ja kuuma ilmakehä ei läpäise auringon säteitä. – Asteittainen veden sataminen ja kiinteän aineen haihtuminen ilmaan.</p> <p>– Kaiken orgaanisen elämän puuttuminen.</p>	<p>TOINEN PÄIVÄ</p> <p>Taivaankansi. – Vesien erottaminen taivaankannen alapuolelle ja yläpuolelle.</p>
<p>III. SIIRTYMÄKAUSI</p> <p>Vedet peittävät koko maan pinnan. – Ensimmäiset vesien muodostamat sedimentit. – Kosteaa kuumuus. – Aurinko alkaa läpäistää sumuisen ilmakehän. – Ensimmäiset erittäin karkeatekoiset orgaaniset olennot. – Jäkelät, sienet, sammaleet, saniaiset ja ruohovartiset kasvit. Valtavan suuri kasvisto. – Ensimmäiset vesieläimet: zoofyytit, polyypit, äyriäiset. – Hiilikerrostumat.</p>	<p>KOLMAS PÄIVÄ</p> <p>Taivaankannen alaiset vedet kerääntyvät, kuiva aines tulee esiin. – Maan kamara ja valtameret. – Kasvit.</p>
<p>IV. SEKUNDÄÄRINEN KAUSI</p> <p>Pientä epätasaisuutta maan pinnassa; matalat ja soiset vedet. Vähemmän polttava lämpötila; Puhtaampi ilmakehä. huomattavat vesistöjen kalkkikerrostumat. – Kasviston koko pienempi; uudet lajit; puuvartiset kasvit; ensimmäiset puut. – Kalat; meriniskäkkäät; simpukat; suuret vedessä elävät matelijat ja sammakkoeläimet.</p>	<p>NELJÄS PÄIVÄ</p> <p>Aurinko, kuu ja tähdet</p>
<p>V. TERTIÄÄRINEN KAUSI</p> <p>Kiinteän kuoren suuret mullistukset; mannerten muodostuminen. Vesien vetäytyminen alavammille alueille; valtamerien muodostuminen. – Puhdistunut ilmakehä; nykyinen, auringon lämmöstä johtuva lämpötila. – Jättiläismäiset maaeläimet. Nykyiset kasvit ja eläimet. Linnut.</p>	<p>VIIDES PÄIVÄ</p> <p>Kalat ja linnut</p>
<p>YLEISMAAILMALLINEN VEDENPAISUMUS.</p>	

TIEDE	GENESIS
VI. NELJÄS ELI VEDENPAISUMUKSEN JÄLKEINEN KAUSI Tulvien synnyttämät maakerrokset. Nykyiset kasvit ja eläimet. – Ihmiskunta.	KUUDES PÄIVÄ Maaeläimet. – Ihmiskunta.

maan kokonaisuuden ja arvioimaan niiden samanlaisuutta ja erilaisuutta raamatullisen Genesiksen kanssa.

6. Ensisijainen tosiasia, joka edellä olevasta vertailutaulukosta nousee esiin, on, että kuuden päivän työ ei vastaa niin tarkasti kuutta geologista kautta, kuin moni arvelee. Huomattavin yhdenmukaisuus on orgaanisten olentojen suurin piirtein sama järjestys ja ihmiskunnan ilmestyminen lopuksi. No, tämä on tärkeä tieto. Kolmantena päivänä on myös samanaikaisuus, ei niinkään mitä tulee kausien numerojärjestykseen, vaan liittyen siihen missä jakeessa tämä tieto on esitetty, ”Kokoontukoot taivaankannen alapuolella olevat vedet yhteen paikkaan, niin että maan kamara tulee näkyviin.” Tämä on ilmaisu siitä, mitä tapahtui tertiäärisellä kaudella, kun kiinteän maanpinnan kohoamiset saivat aikaan mannerten paljastumisen ja vesien vetäytyminen muodosti valtameret. Juuri silloin maaeläimet ilmestyivät sekä geologian että Mooseksen mukaan.

7. Kun Mooses sanoi, että luominen kesti kuusi päivää, tarkoittiko hän kahdenkymmenen neljän tunnin päiviä vai ymmärsikö hän tämän sanan tarkoittavan kautta tai aikaväliä? Ensimmäinen olettamus on todennäköisin, jos viitataan tekstiin itseensä. Ensiksikin koska se on oikea merkitys hebrean sanalle *iôm*, käännettynä päivä. Lisäksi illan ja aamun erittely, mitkä rajaavat kunkin kuudesta päivästä, tukee olettamusta, että hän tarkoitti tavanomaisia päiviä. Tässä mielessä ei voi olla mitään epäilystä, kun hän toteaa jakeessa 5: ” Ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä.” Ilmiselvästi tämä sopii vain 24 tunnin päivään, joka jakautuu valoon ja pimeyteen.

Merkitys on vielä täsmällisempi, kun hän toteaa jakeessa 17 puhuessaan auringosta, kuusta ja tähdistä: ”Ja Jumala pani ne taivaanvahuuteen, paistamaan maan päälle ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä.” Lisäksi, luomisessa kaikki oli ihmettä ja ihmeiden kyseessä ollessa ihmiset voivat uskoa helposti, että maa tehtiin kuudessa 24 tunnin päivässä, varsinkin kun luonnon peruslakeja ei tunnettu. Tämä uskomus on jakanut kaikkia sivistyneitä ihmisiä siihen saakka, kunnes geologia tuli ja osoitti sen konkreettisin tosiasioin mahdottomaksi.

8. Eräs eniten kritisoitu kohta Genesiksessä on auringon luominen valon jälkeen. Tätä on yritetty selittää geologian itsensä tarjoamalla tiedolla toteamalla, että maan muodostumisen varhaisina aikoina sen ilmakehä oli niin tiheiden ja läpikuultamattomien höyryjen kyllästämä, että aurinkoa ei voinut nähdä ja vetämällä siitä johtopäätös, että maan kannalta katsottuna sitä ei ollut olemassa. Tämä järkeily olisi ehkä hyväksyttävissä, jos tuohon aikaan olisi ollut ihmisiä todentamassa auringon puuttuminen. Mooseksen itsensä mukaan tuolloin oli olemassa vain kasveja, jotka kaikesta päätellen eivät voineet kasvaa ja lisääntyä ilman auringon lämpöä. Niinpä siinä miten Mooses määrittää auringon luomisen on ilmiselvästi ajoitusvirhe. Kuitenkin, tahtomattaan tai ei, hän ei ollut väärässä sanoessaan, että valo edelsi aurinkoa. Aurinko ei ole universaalisen valon peruste, vaan hohtavien elementtien keskittymä yhteen pisteeseen tai toisin sanoen, fluidien keskittymä, mikä saavuttaa tietyissä olosuhteissa valaisevia ominaisuuksia. Tämän syynä olevan fluidin on täytynyt edeltää aurinkoa, joka on vain seuraus. Aurinko on säteilemäänsä valoon nähden syy, mutta se on seuraus siihen nähden, mitä se on vastaanottanut. Pimeässä huoneessa kynttilä on pienen pieni aurinko. Mikä saa kynttilän valaisemaan? Valaiseva ominaisuus on

kehittynyt hohtavasta fluidista ja tämä fluidi on keskittynyt yhteen pisteeseen. Kynttilä on kautta koko huoneen loistavan valon syy, mutta, jos hohtavaa perustetta ei olisi ennen kynttilää, sitä ei olisi voitu ylipäänsä sytyttää. Sama pätee aurinkoon. Väärinkäsitys johtuu siitä pitkään kestäneestä väärästä ajatuksesta, että koko maailmankaikkeus alkoi maasta eikä ole ymmärretty, että aurinko olisi voitu luoda valon jälkeen. Ei tiedetty, että ennen aurinkoa ja maata oli olemassa miljoonia aurinkoja ja maita, mitkä näin ollen nauttivat valosta. Mooseksen väite on siten periaatteessa täysin tarkka, se on kuitenkin väärä todetessaan, että maa luotiin ennen aurinkoa. Maa on kiertoratansa kannalta auringon alainen, joten sen on täytynyt muodostua jälkeenpäin. Tätä Mooses ei voinut tietää, koska hän ei tuntenut vetovoiman lakia. Sama ajatus saattaa löytyä muinaisten persialaisten Genesikseltä. Avestan ensimmäisessä luvussa, Ahura Mazda toteaa kertoessaan maailman synnystä: ”Minä loin valon, joka oli valaiseva aurinkoa, kuuta ja tähtiä.” (Dictionnaire de mythologie universelle). Tässä sanamuoto on varmasti selvempi ja tieteellisempi kuin Mooseksella eikä tarvitse kommentteja.

9. Mooses jakaa ilmiselvästi kosmologian alkukantaisimmat uskomukset. Hän uskoi kuten kaikki muutkin tuohon aikaan taivaallisen kuvun kiinteyteen ja yläpuolisten vesien säiliöihin. Tämä ajatus on ilmaistu ilman mitään vertauksenomaisuutta tai tulkinnanvaraisuutta jakeesta kuusi alkaen: ”Jumala sanoi: ”Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erottamaan vedet toisistaan. Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle.” (Katso luku V, nrot 3–5) Yhden muinaisen uskomuksen mukaan vesien katsottiin olevan perusasia, alkukantainen, yleinen alkuaine. Siksi Mooses ei puhu vesien luomisesta, koska niiden katsottiin olevan jo olemassa. ”Pimeys peitti syvyydet” tarkoittaa avaruuden syvyyksiä, joiden mielikuvitus hämärästi kuvaili olevan vesien vallassa ja olleen olemassa ennen valon luomista. Siksi Mooses

sanoo: ” Jumalan henki liikkui vetten yllä.” Koska maan oletettiin luodun keskelle vesiä, se oli välttämättä eristettävä siitä. Siksi uskottiin, että Jumala loi taivaankannen, kiinteän kuvun, joka erotti yläpuolella olevat vedet maassa olevista vesistä. Tiettyjen Genesiksen osien ymmärtämiseksi on välttämätöntä katsoa sitä siitä kosmologisen ajattelun näkökulmasta, mistä se on heijastus.

10. Fysiikan ja tähtitieteen kehityksen johdosta sellainen oppi ei ole kestävä.² Siitä huolimatta Mooses esitti ne Jumalan itsensä sanoina joten, koska ne ilmaisevat tietoa, joka on pahanpäiväisesti virheellistä, täytyy olettaa, että joko Jumala erehtyi luomiskertomuksessaan tai kertomus ei olekaan loppujen lopuksi jumalallinen. Koska ensimmäinen oletus on mahdoton, täytyy päätellä, että Mooses ilmaisi omia ajatuksiaan. (Katso luku I, nro 3)

11. Mooses on enemmän oikeassa sanoessaan, että Jumala loi ihmisen maan savesta. Itse asiassa tiede osoittaa meille (luku X), että ihmisen ruumis muodostuu epäorgaanisesta aineesta, toisin sanoen maan savesta.

Naisen luominen Aatamin kylkiluusta on kirjaimellisesti otettu-na lapsellinen vertaus, mutta sisällöltään syvälinen. Sen tarkoituksena on osoittaa, että nainen on samaa luontoa kuin mies ja siksi hänen kanssaan yhdenvertainen Jumalan edessä eikä erillinen luontokappale, jota voidaan orjuuttaa ja kohdella kuin hylkiötä. Miehen ikiomasta lihasta tehty on paljon kuvaavampi yhdenvertaisuuden mielikuva kuin, jos nainen olisi luotu erikseen samasta savesta. Sen tarkoituksena on kertoa miehelle, että nainen on hänen kanssaan tasa-arvoinen eikä hänen orjansa ja että hänen tulee rakastaa häntä osana itseään.

2 Yhtä lailla kuin tämä uskomus on virheellinen, on jopa tosiasia, että sitä siirretään edelleen lapsillemme pyhänä totuutena. Opettajat eivät uskalla asettaa epävarmaa tulkintaa vapisematta kyseenalaiseksi. Kuinka sitten voidaan toivoa, ettei näin saada aikaan epäuskoisia ajan myötä? – Kirj.

12. Oppimattomille Hengille, joilla ei ollut käsitystä yleisistä laeista ja jotka olivat kykenemättömiä käsittämään kokonaisuutta ja kuvittelemaan äärettömyyttä, tämä ihmeenomainen ja äkillinen luominen oli jotain fantastista ja vaikutti voimakkaasti heidän mielikuvitukseensa. Luovan tahdon, yhtenä ainoana tekona, vain kuudessa päivässä olemattomuudesta vastaanottama maailmankaikkeuden kuva oli sellaisille Hengille mitä vaikuttavin merkki Jumalan voimasta. Mikä sellaisen voiman kuvaus voisi olla ylevämpi ja runollisempi kuin nuo sanat, ”Jumala sanoi: ”Tulkoon valo!” Ja valo tuli.” Jos Jumala olisi luonut maailmankaikkeuden hitaasti ja luonnon lakien asteittaisesti toteutuen, Jumala olisi näyttänyt vähemmän suurelta ja vähemmän voimalliselta. Jokin tavanomaisen ylittävä tavattomuus oli välttämätöntä. Muutoin he olisivat sanoneet, ettei Jumala ollut yhtään ihmisiä taitavampi. Luomisen tieteellinen ja järkipäriäinen teoria olisi jättänyt heidät kylmiksi ja välinpitämättömiksi. Siksi me emme hylkää raamatullista Genesisistä. Päinvastoin, me tutkimme sitä, kuten tutkimme kulttuurien lapsuuden historiaa. Se on vertauksissaan rikas eepinen runoelma, jonka kätkeytyä merkitystä täytyy etsiä ja jota täytyy kommentoida ja selittää järjen ja tieteen valossa. Korostaessamme sen runollisia kauneuksia ja vertauksiin verhottuja opetuksia, on välttämätöntä osoittaa rehellisesti sen virheet uskonnon itsensä edun vuoksi. Uskontoa kunnioitetaan enemmän, kun sellaisia virheitä ei tyrkytetä enää kunniasanalla totuuksina ja Jumala näyttää suuremmalta ja voimallisemmalta vain, kun jumalallista nimeä ei sekoiteta ristiriitaisiin tosiasioihin.

Kadotettu paratiisi³

13. LUKU II ”Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja sinne hän asetti ihmisen, jonka oli tehnyt. - Herra Jumala kasvat- ti maasta esiin kaikenlaisia puita, jotka olivat kauniita katsel-

3 Joidenkin jakeiden jälkeen on hebrean kielisen tekstin kirjaimellinen käännös, joka antaa alkuperäisestä ajatuksesta luotettavamman kuvan. Näin vertauskuvallinen merkitys on selvemmin korostettu. – Kirj.

la ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä, ja paratiisin⁴ keskelle hän kasvatti elämän puun sekä hyvän- ja pahantiedon puun. (Herra Jumala kasvatti maasta (min haadama) esiin kaikenlaisia puita, jotka olivat kauniita katsella ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä, ja paratiisin keskelle hän kasvatti elämän puun (vehetz hachayim) sekä hyvän- ja pahantiedon puun). Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä. Herra Jumala sanoi ihmiselle: ”Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista. (Herra Jumala antoi ihmiselle (hal haadam) käskyn sanomalla: Voit syödä jokaisesta puutarhan (hagan) puusta). Vain siitä puusta, joka antaa tiedon hyvästä ja pahasta, älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma.” (Ja hyvän- ja pahantiedon puusta (oumehetz hadaat tob vara) sinun ei tule syödä, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä tulet kuolemaan).

14. LUKU III Käärme oli kavalin kaikista eläimistä, jotka Herra Jumala oli luonut. Se sanoi naiselle: ”Onko Jumala todella sanonut: ’Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta?’” (*Ja käärme (nâhâsch) oli kavalin kaikista maaeläimistä, jotka Herra Jumala oli luonut; se sanoi naiselle (el häischa): Sanoiko Jumala, ”Älä syö mistään puutarhan puusta?”*) Nainen vastasi käärmeelle: ”Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. (*Nainen sanoi käärmeelle, ”Me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä (miperi).*) Vain siitä puusta, joka on keskellä paratiisia, Jumala on sanonut: ’Älkää syökö sen hedelmiä, älkää edes koskeko niihin, ettette kuolisi.’” Silloin käärme sanoi naiselle: ”Ei, ette te kuole. Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan.” Nainen näki nyt, että puun hedelmät olivat hyviä syödä ja että se oli kaunis katsella ja houkutteleva, koska se antoi ymmärrystä. Hän otti siitä hedelmän ja söi ja antoi myös miehelleen, joka

4 Paratiisi, latinaksi paradisus, tulee kreikan sanasta paradeisos, puutarha, hedelmätarha, paikka, johon on istutettu puita. Hebrean kielen Genesiksessä käytetyllä termillä hagan on sama merkitys. – Kirj.

oli hänen kanssaan, ja mieskin söi. *(Nainen näki, että puu oli hyvä ruoaksi ja että puu oli hyväksi YMMÄRRYKSELLE (leaskill), ja hän otti siitä hedelmän jne.)*

7 Silloin heidän silmänsä avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunanlehtiä ja kietoivat ne vyötärölleen.

8 Kun iltapäivä viileni, he kuuluivat Jumalan kävelevän puutarhassa. Silloin mies ja nainen menivät Jumalaa piiloon puutarhan puiden sekaan. 9 Herra Jumala huusi miestä ja kysyi: ”Missä sinä olet?” 10 Mies vastasi: ”Minä kuulin sinun askeleesi puutarhassa. Minua pelotti, koska olen alasti, ja siksi piilouduin.” 11 Herra Jumala kysyi: ”Kuka sinulle kertoi, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?” 12 Mies vastasi: ”Nainen, jonka sinä annoit minulle kumppaniksi, antoi minulle sen puun hedelmän, ja minä söin.” 13 Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: ”Mitä oletkaan tehnyt!” Nainen vastasi: ”Käärme minut petti, ja minä söin.” 14 Herra Jumala sanoi käärmeelle: ”Koska tämän teit, olet kirottu. Toisin kuin muut eläimet, karja ja pedot, sinun on madeltava vatsallasi ja syötävä maan tomua niin kauan kuin elät. Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille ja sinun sukusi ja hänen sukunsa välille: ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän. Naiselle hän sanoi: ”Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, ja kivulla sinä olet synnyttävä lapsesi. Kuitenkin tunnet halua mieheesi, ja hän pitää sinua valtassaan. Ja miehelle hän sanoi: Koska teit niin kuin vaimosi sanoi ja söit puusta, josta minä kielsin sinua syömästä, niin olkoon maa sinun takiasi kirottu. Kovalla työllä sinun on hankittava siitä elantosi niin kauan kuin elät. Maa kasvaa sinulle orjantappuraa ja ohdaketta, mutta sen kasveista joudut ottamaan ravintosi. Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinut on otettu. Maan tomua sinä olet, maan tomuun sinä palaat. Mies antoi vaimolleen nimeksi Eeva, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten kantaäiti. Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen

vaimolleen nahasta vaatteet ja puki heidät niihin. Sitten Herra Jumala sanoi: ”Ihminen on nyt *kuin me*: hän tietää sekä hyvän että pahan. Ettei hän nyt vain ota elämän puusta hedelmää ja syö ja niin elä ikuisesti!” (*Herra Jumala sanoi, ”Nyt ihminen on kuin yksi meistä hyvän ja pahan tietämisen puolesta; ja nyt hän voi ojentaa kätensä ja ottaa elämän puusta* (veata pen ischlachyado velakach mehetz hachayim); *hän syö siitä ja elää ikuisesti*. Niin Herra Jumala ajoi ihmisen pois Eedenin puutarhasta ja pani hänet viljelemään maata, josta hänet oli tehty. Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit⁵ ja salamoivan, leimuavan miekan vartioimaan elämän puulle vievää tietä.

15. Lapsellisen ja joskus naurettavan kuvakielen taakse – jos pitäydymme muodossa – vertaus kätkee usein suurimmat totuudet. Voiko olla mitään ensisilmäyksellä järjettömämpää kuin Saturnuksen tarina eli jumala ahmimassa kiviä, joita hän pitää poikinaan? Samalla ei voi olla kuitenkaan mitään syvällisesti filosofisempaa ja todempaa kuin tämä hahmo, jos etsimme sen moraalista tarkoitusta! Saturnus on ajan henkilöitymä. Hän on kaiken olemassa olevan isä. Mutta ajan mukana kaikki myös tuhoutuu. Kiviä ahmiva Saturnus symbolisoi kaikkein kestävimpienkin kohteiden – hänen poikiensa – tuhoutumista ajan myötä, koska ne ovat syntyneet ajassa. Ja kuka välttää tuhoutumisen tämän vertauksen mukaan? Jupiter, korkeamman älyn symboli, henkinen tekijä, joka on tuhoutumaton. Tämä mielikuva on niin luonnollinen, että nykyaikaisessa kielessä sanotaan tähän muinaiseen tarinaan viittaamatta, että asia, joka on huonontunut ajan kuluessa, on ajan syöjä, ajan järsimä ja hävittämä. Todellisuudessa koko pakanallinen mytologia ei ole mitään muuta kuin ihmiskunnan erilaisten hyvän ja pahan heijastuspintojen valtava vertauskuva. Jokaiselle, joka etsii siinä piilevää henkeä, se on korkeimman filosofian täydellinen oppikurssi,

⁵ Hebrean sanasta cherub, härkä, charab, kasvattaja; ensimmäisen arvoasteikon toisen kuoron enkeleitä, heidät kuvattiin nelisiipisinä ja nelikasvoisina, joilla oli härän jalat. – Kirj.

kuten on laita myös nykyaikaisten satujemme kanssa. Järjettömyys on siinä, että esitysmuoto otetaan syvällisenä sisältönä.

16. Sama koskee Genesisistä, missä on välttämätöntä nähdä suuri moraalinen totuus aineellisten kuvausten alla, jotka kirjaimellisesti otettuna olisivat yhtä järjettömiä kuin omat eläinsatamme, jos ottaisimme kirjaimellisesti eläinten vuoropuhelut ja kohtaukset.

Aatami on ihmiskunnan henkilöitymä. Hänen vääryytensä yksilöllistää ihmisten heikkouden, missä vallitsevat aineelliset vaihtot, joita he eivät kykene vastustamaan.

Puu – kuten elämän puu – on henkisen elämän symboli. Samoin kuin tiedon puu on hyvän ja pahan tiedostamisen symboli, mitä ihminen hankkii kehittääkseen älyään ja vapaata tahtoaan ja jonka avulla hän valitsee näiden kahden välillä. Se on merkki pisteestä, missä ihmissielu lakkaa olemasta pelkästään vaistojensa ohjaama, ottaa vapautensa haltuunsa ja joutuu ottamaan vastuun omista teoistaan.

Puun hedelmä on ihmisen halun aineellisten kohteiden symboli. Se on ahneuden ja himon vertauskuva. Yhdessä mielikuvassa se tiivistää pahuuteen kiihottavat syyt. Sen syöminen on antautumista kiusaukselle. Se kasvaa keskellä paratiisia osoittamassa, että mielihyvässä on viettelys. Ja muistuttaa meitä siitä, että, jos ihmiset antavat vallan aineellisille mielihyville, he pysyvät sidottuina maahan ja etäällä henkisestä kohtalostaan.⁶ Kuolema, jolla Aatamia uhattiin, jos hän rikkoo kieltoa, on

6 Missään tekstissä hedelmää ei ole määritelty omenaksi. Tämä sana löytyy vain lapsellisista versioista. Hebrean kielisessä tekstissä se on *peri*, mikä merkitsee samaa kuin ranskassa määrittelemättä lajia ja voidaan ymmärtää aineellisessa, moraalisisessa tai vertauskuvallisessa mielessä, sellaisenaan tai kuvaannollisesti. Israelilaisten keskuudessa sillä ei ollut ehdotonta tulkintaa. Kun sanalla oli monia merkityksiä, jokainen voi ymmärtää sen haluamallaan tavalla, edellyttäen, että tulkinta ei ole oikeaoppisen kielen vastainen. Termi *peri* käännettiin latinaksi *malum*, joka voi tarkoittaa omenaa tai mitä tahansa muuta hedelmää. Se tulee kreikan sanasta *melon*, verbin *melo* partisiippi, kiinnostaa, pitää huolta, viehättää. – Kirj.

varoitus fyysistä ja moraalisista seurauksista, jotka johtuvat niiden jumalallisten lakien rikkomisesta, jotka Jumala on kaiver-
 tanut hänen omaantuntoonsa. On aika ilmeistä, että kysymys ei
 ole ruumiillisesta kuolemasta, koska Aatami eli kauan väärän
 tekonsa jälkeen. Paremminkin se viittaa henkiseen kuolemaan
 eli toisin sanoen moraalisesta edistymisestä seuraavien etujen
 menettämiseen. Menetykseen, jota kuvataan vertauskuvallisesti
 paratiisista karkottamisena.

17. Nykyisin käärme on kaukana siitä, että se personoitai-
 siin kavaluudeksi. Niinpä tässä, katsoen paremminkin sen
 muotoa kuin luonnetta, se on viittaus pahan neuvonantajan,
 joka liukuu kuin käärme, petollisuuteen ja on siis tästä syystä
 usein epäluotettava. Lisäksi, jos käärme tuomittiin matelemaan
 vatsallaan petettyään naisen, tämä tarkoittaisi, että sillä oli
 aiemmin jalat ja siinä tapauksessa se ei itse asiassa ollut käär-
 me. Miksi sitten pettää lasten yksinkertainen ja herkkäuskoinen
 luottamus sellaisilla ilmeisen vertauskuvallisilla totuuksilla,
 jotka loukatessaan heidän järkeään, saavat heidät myöhemmin
 pitämään Raamattua järjettömien satujen kudoksena?

Lisäksi pitäisi huomata, että hebrean sana *nâhâsch*, käännet-
 tynä *käärmeeksi*, tulee kantasanasta *nâhâsch*, joka tarkoittaa
lähettää loitsuja, ennustaa salaisia asioita ja voi siis tarkoitta-
 ta *loitsijaa, ennustajaa*. Se löytyy tässä merkityksessä Gene-
 siksien kohdasta 44:5,15 missä viitataan pikariin, jonka Joosef
 määräsi piilottamaan Benjaminin reppuun: ”Pikari, jonka sinä
 olet varastanut, on se mistä Herrani juo ja jota hän käyttää
 ennustamiseen (nâhâsch).⁷ – Etkö sinä tiedä, että kukaan ei ole
 minun veroiseni ennustamisen (nâhâsch) taidossa?” Neljännen
 Mooseksen kirjan kohdassa 23:23 se toteaa, ”Jaakobissa ei ole

7 Johtaisiko tämä meidät ajattelemaan, että egyptiläiset tunsivat vesilasiin
 liittyvän meediotoiminnan? (Revue Spirite, Kesäkuu 1868, s. 161) – Kirj. [Re-
 vue Spiriten artikkeli kuvaa tosiasioita liittyen näkemiseen perustuvan mee-
 diokyvyn lajiin (selvänäköisyys), joka tarkoittaa meedion kykyä nähdä asioita
 vesilasissa, minkä voidaan selittää olevan Henkien heijastamia fluidisia kuvia
 vedessä. – Käänt.

loitsuja (*nâhâsch*), eikä Israelissa ennustajia.” Niin muodoin sanalla *nâhâsch* on myös merkitys käärme tai matelija, jonka loitsijat teeskentelivät kykenevänsä lumoamaan tai jota ne käyttivät loitsiessaan.

Vain Septuagintan toisella vuosisadalla eKr. kirjoitetussa kreikan kielisessä versiossa (joka Hutchesonin mukaan vääristeli useissa kohdissa hebrean kielen tekstiä) *nâhâsch* oli käännetty sanalla käärme. Tämän version epätarkkuudet liittyvät epäilemättä niihin muunnoksiin, mitä hebrean kieli oli läpikäynyt aika ajoin, koska Mooseksen ajan hebrean oli tuolloin kuollut kieli, joka erosi yleisestä hepreasta aivan kuten muinainen kreikka ja kirjallinen arabia eroavat nykyaikaisesta kreikasta ja arabiaista.⁸

Näin ollen Mooses todennäköisesti ymmärsi, että naisen johti kiusaukseen ennustajahengen herättämä varomaton halu tuntee salaisia asioita, mikä on yhdenmukainen sanan *nâhâsch* – ennustaja – alkuperäisen merkityksen kanssa. Ja toisaalta se sopii yhteen myös näiden sanojen kanssa: ” Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia. – Nainen näki nyt, että puun hedelmät olivat hyviä syödä ja että se oli kaunis katsella ja houkutteleva, koska se antoi ymmärrystä. Hän otti siitä hedelmän.” Ei pidä unohtaa, että Mooses halusi kieltää heprealaisilta egyptiläisten keskuudessa käytetyn ennustamisen taidon, siksi hänen kiellonsa hengiltä kysymistä vastaan oli kieltö Pythonin henkeä vastaan. (Katso Taivas ja Helveti Spiritismin mukaan, luku XII).

18. Säkeet, joissa sanotaan: ”Kun iltapäivä viileni, he kuulivat Jumalan kävelevän puutarhassa” on naiivi ja aika lapsellinen kuvaus, jota kritiikki ei ole epäroinyt ottaa esille. Siinä ei ole kuitenkaan mitään yllättävää, jos palautamme mieliimme

⁸ Termi *nâhâsch* esiintyi egyptiläisten kielessä merkityksessä musta, luultavasti, koska mustilla oli loitsimisen ja ennustamisen lahja. Tästä ehkä johtui myös, että sfinksit – assyrialaista alkuperää – esitettiin mustan hahmossa. – Kirj.

millainen ajatus varhaisten aikojen hebrealaisilla oli Jumaludesta. Sellaisille yksinkertaisille mielille, jotka olivat kykenevämpiä kuvittelemaan abstraktisia käsitteitä, Jumalalla täytyi olla konkreettinen muoto ja heidän ainoa vertailukohtansa oli ihminen. Siksi Mooses puhui heille käyttäen silmin havaittavia mielikuvia. Näin muodoin Korkein Voima personoitiin aivan kuin pakanat personoivat hyveet, synnit ja abstraktit ideat vertauskuvallisilla hahmoilla. Myöhemmin ihmiset luopuivat näistä vertauskuvista kuten lapset etsivät aikuistuttuaan niiden satujen moraalista merkitystä, joita kuunnellen heidät tuudittiin uneen. Näin tätä säettä täytyy pitää Jumaluuden itsensä vertauskuvana katselemassa luomisen kohteita. Suuri Rabbi Vogue käänsi sen tällä tavoin: ”He kuulivat Ikuisen Jumalan äänen liikkuvan puutarhan sillä puolella, mistä päivä nousee.”

19. Jos Aatamin synty oli kirjaimellisesti hedelmän syöminen, sellainen synty, johtuen sen lähes lapsellisesta luonteesta, ei voisi eittämättä oikeuttaa ankaruutta, joka häntä kohtasi, eikä kukaan voinut enää järjellisesti uskoa, että tapaus olisi ollut niin kuin yleisesti oletetaan. Muutoin, jos tapausta pidetään anteeksiantamattomana rikoksena, Jumala olisi tuominut oman tekonsa, koska hän oli luonut ihmisen lisääntymään. Jos Aatami olisi ymmärtänyt tällä tavalla kiellon koskea puun hedelmään ja olisi tunnollisesti mukautunut siihen, missä ihmiskunta olisi ja mitä Luojan suunnitelmista olisi tullut? Jumala ei luonut Aatamia ja Eevaa olemaan yksin maan päällä. Todisteena tästä ovat juuri ne sanat, jotka hän sanoo heille heti heidät luotuaan, kun he ovat vielä maallisessa paratiisissa:” Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja *täyttäkää* maa ja ottakaa se valtaanne.” (Gen. 1:28) Koska ihmisten määrän moninkertaistaminen oli laki jo maallisessa paratiisissa, heidän karkottamisensa sieltä ei voinut johtua oletetusta tapahtumasta. Se mikä on antanut uskottavuutta tälle olettamukselle, on Aatamin ja Eevan kokema häpeän tunne Jumalan edessä ja mikä sai

heidät piiloutumaan. Tämä häpeä on kuitenkin vertauskuva. Se kuvaa kaikkien syyllisten henkilöiden tuntemaa hämmennystä jonkun sellaisen läsnä ollessa, jota vastaan ovat rikkoneet.

20. Mikä sitten oli tarkkaan ottaen se synti, joka oli niin suuri, että se voi johtaa yhden siihen syyllistyneen kaikkien jälkeläisten ikuiseen kadotustuomioon? Veljesmurhaaja Kain ei ollut menetellyt niin vakavasti. Kukaan teologi ei osaa määritellä sitä loogisesti, koska he ottavat sen kirjaimellisesti ja pyörivät siksi virheellistä kehää. Me tiedämme tänään, että tämä synti ei ollut erillinen, yhden yksilön henkilökohtainen teko, vaan että ainutlaatuisen vertauskuvallisen tapahtuman taustalla se käsittää syntien kokonaisuuden, johon epätäydellinen, maallinen ihmiskunta on syyllinen ja mikä kiteytyy näihin sanoihin: *Jumalan lakien rikkominen*. Tästä syystä ensimmäisen ihmisen – symboloiden koko ihmiskuntaa – synti on kuvattu tottelemattomuuden tekona.

21. Kertomalla Aatamille, että hänen piti hankkia ruokansa maasta otsansa hiellä, Jumala symboloi työn velvollisuutta. Mutta miksi hän tekee työstä rangaistuksen? Mitä olisi ihmisen älykkyys, jos sitä ei olisi kehitetty työtä tekemällä? Mikä olisi maa, jos sitä ei olisi lannoitettu, muokattu ja tehty asumiskelpoiseksi ihmisen älyllisellä työllä? Genesis 2:5,7 toteaa: ”Herra Jumala ei ollut antanut sateen kastella maata eikä ihmistä vielä ollut maata viljelemässä. Ja Herra Jumala muovasi maan tomusta ihmisen.” Nämä sanat, samoin kuin ”*Täyttäkää maa*” osoittavat, että ihmiset oli alusta alkaen tarkoitettu ottamaan haltuunsa *koko maa ja viljelemään sitä* ja lisäksi, että maallinen paratiisi ei ollut rajattu alue maan yhdessä nurkassa. Jos maan viljeleminen olisi ollut Aatamin synnin seuraus, siitä olisi seurannut, että jos Aatami ei olisi tehnyt syntiä, maa olisi jäänyt viljelemättä eivätkä Jumalan tavoitteet olisi täyttyneet. Miksi Jumala sanoi naiselle, että koska hän oli tehnyt syntiä, hän tulisi synnyttämään kivulla? Miten lapsen synnyttämi-

seen liittyvä kipu olisi rangaistus, koska se johtuu elimistöstä ja on fysiologisesti todistettu, että se on välttämätön? Miten sellainen, mikä on luonnon lakien mukaista, voisi olla rangaistus? Tätä teologit eivät ole vielä kyenneet selittämään, eivätkä koskaan kykenekään selittämään niin kauan kuin he hylkäävät näkökulman, johon ovat itsensä asettaneet. Kaikesta huolimatta nämä näennäisen ristiriitaiset sanat voidaan selittää.

22. Ennen kaikkea huomasimme, että jos Aatamin ja Eevan luomisen hetkellä heidän sielunsa otettiin olemattomuudesta – kuten vielä opetetaan – he olisivat olleet kaikissa asioissa kokemattomia. He eivät voineet tietää mitä kuoleminen tarkoittaa. Koska he olivat yksin maan päällä eläessään maallisessa paratiisissa, he eivät olleet nähneet kenenkään kuolevan. Miten he sitten voisivat ymmärtää, mitä Jumalan uhkaus kuolemasta toisi mukanaan? Miten Eeva olisi voinut ymmärtää, että kivulla synnyttäminen olisi rangaistus, koska hän itse oli juuri syntynyt elämään, hänellä ei ollut koskaan ollut lapsia ja hän oli ainoa nainen maailmassa? Siksi Jumalan sanoissa ei olisi ollut Aatamille ja Eevalle mitään järkeä. Koska heidät oli juuri otettu olemattomuudesta, he eivät voineet tietää miten ja miksi he olivat sieltä tulleet. He eivät voineet ymmärtää Luojaa eikä syytä hänen kieltoonsa. Ilman kokemusta elämän olosuhteista he tekivät syntiä kuin lapset, jotka toimivat ilman arvostelukykyä, mikä tekee vielä käsittelemättömämmäksi sen kamalan vastuun, jonka Jumala panee heidän päälleen ja koko ihmiskunnan päälle.

23. Sen mikä muodostuu teologialle umpikujaksi, spiritismi selittää ilman vaikeutta ja järkevällä tavalla sielun ennalta olemisen ja olemassa olemisen lukuisuuden avulla, lain avulla jota ilman kaikki ihmisen elämässä on arvoitusta ja säännöttömyyttä. Itse asiassa, uskokaamme, että Aatami ja Eeva olivat eläneet aikaisemmin ja kaikki oli perusteltua: Jumala ei puhunut heille kuin lapsille, vaan kuin sellaisille, jotka kykenevät ymmärtämään Jumalaa ja jotka ymmärsivät – ilmeinen

todiste, että heillä oli aiempaa tietoa. Lisäksi, myöntäkäämme, että he olivat eläneet, meidän maailmaamme verrattuna, kehittyneemmässä ja vähemmän aineellisessa maailmassa, missä hengen työ korvaa ruumiin työn. Ja että koska he kapi-noivat Jumalan lakeja vastaan – mikä ilmeni heidän tottele-mattomuutenaan – heidät erotettiin ja karkotettiin rangais-tuksena maan päälle, missä maan luonteesta johtuen ihmiset joutuvat ruumiilliseen työhön, jolloin Jumala olisi ollut oikeas-sa kertoessaan heille: ”Maailmassa, jossa te elätte tästä lähti-en, te viljelette maata ja otatte ruokanne siitä otsanne hiellä”, ja naiselle, ”Sinä tulet synnyttämään kivulla”, koska sellainen on tämän maailman tila. (Katso luku XI, nro 31 eteenpäin) Maallinen paratiisi, jonka jäännöksiä on turhaan etsitty maas-ta, oli onnellisen maailman symboli, missä Aatami oli elänyt tai paremminkin hänen edustamansa Henkien rotu oli asunut. Karkotus paratiisista merkitsee hetkeä, jolloin nämä Henget tulivat ruumiillistuuksien tämän maailman asukkaiden jouk-koon ja sitä tilanteen muutosta, joka siitä seurasi. Liekehtivällä miekalla varustettu enkeli, joka estää sisäänkäynnin paratiisiin, symboloi alempien maailmojen Henkien mahdollisuutta astua korkeampiin maailmoihin ennen kuin ovat ansioituneet siihen puhdistumalla. (Katso luku XIV, nro 8 eteenpäin)

24. Kain vastasi (Aabelin kuoleman jälkeen) Herralle: ”Synti-ni rangaistus on minulle liian raskas kantaa. Kun sinä nyt karkotat minut tältä seudulta, minä joudun pois kasvoje-si edestä. Minun on harhailtava kodittomana ja pakolaisena maailmalla, ja silloin kuka hyvänsä, joka minut kohtaa, voi tappaa minut.” Herra vastasi: ”Ei, vaan kostettakoon seitsen-kertaisesti sille, joka tappaa Kainin.” Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä. Niin Kain lähti pois Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Nodin maahan Eedenin itäpuolelle. - Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Henokin. Kain oli ensimmäinen, joka perusti (*vaiēhi bônē*; kirjaimellisesti, oli rakentamassa)

kaupungin, ja hän antoi sille nimen poikansa Henokin mukaan.”
(Gen. 4:13–16)

25. Jos Genesis otetaan kirjaimellisesti, johtopäätökset ovat nämä: Aatami ja Eeva olivat yksin maailmassa sen jälkeen, kun heidät oli karkotettu maallisesta paratiisista. He saivat vasta myöhemmin poikansa Kainin ja Aabelin. No, tapettuaan veljensä Kain lähti toiselle alueelle eikä nähnyt enää isäänsä ja äitiänsä. He olivat jälleen yksin. Vasta paljon myöhemmin, 130 vuoden iässä, Aatami sai kolmannen poikansa nimeltä Seth. Sethin syntymän jälkeen hän eli – raamatullisen sukupuun mukaan – 800 vuotta ja sai lisää poikia ja tyttäriä. Näin ollen, kun Kain asettui asumaan itään Eedenistä, maan päällä oli vain kolme henkilöä: hänen isänsä ja äitinsä ja hän itse, *yksin*, poissa heidän luotaan. Siitä huolimatta Kainilla oli vaimo ja poika. Mikä nainen se olisi voinut olla ja mistä hän löysi hänet? Hebreankielinen teksti sanoo: Hän oli rakentamassa kaupunkia eikä: hän rakensi, mikä ilmaisee käynnissä olevaa eikä loppuun suoritettua toimintaa. Kaupunki edellyttää kuitenkin asukkaita, koska ei voida olettaa, että Kain olisi rakentanut sen itselleen, vaimolleen ja pojalleen eikä olisi voinut rakentaa sitä yksin. Siksi juuri tästä tarinasta täytyy päätellä, että alue oli jo asutettu eikä se voinut olla Aatamin jälkeläisten asuttama, koska heillä ei ollut muita jälkeläisiä kuin Kain. Muiden asukkaiden olemassa olo on yhtä lailla pääteltävissä näistä Kainin sanoista: ”Tulen olemaan pakolainen ja kulkuri ja kuka tahansa minut kohtaa voi tappaa minut,” ja Jumalan vastauksesta hänelle. Ketä hänen olisi pitänyt pelätä ja kuka olisi voinut tappaa hänet ja mitä merkitystä olisi ollut Kainin merkillä, jonka Jumala pani häneen hänen pelastamisekseen, jos ei ollut ketään kuka löytäisi hänet? Joten, jos maan päällä oli Aatamin perheen lisäksi muita ihmisiä, se johtui siitä, että näitä ihmisiä oli ennen heitä, mikä johtaa tähän Genesiksestä

itsestään otettuun johtopäätökseen: Aatami ei ollut ensimmäinen eikä ainoa ihmiskunnan isä. (Katso luku XI, nro 34)⁹

26. Spiritismin mukanaan tuoma ymmärrys koskien henkisen tekijän ja materiaalisen tekijän yhtymäkohtia, sielun luonnetta, sen luomista yksinkertaisuuden ja tietämättömyyden tilassa, sen yhteenliittymistä ruumiin kanssa, sen loputonta kehittymisen marssia läpi perättäisten olemassaolojen ja läpi maailmojen, jotka edustavat monia asteita polulla täydellisyyteen, sen asteittaista vapautumista aineen vaikutuksesta vapaan tahdon avulla, vapaan tahdon, joka on sen hyvien ja pahojen taipumusten ja sen kykyjen lähde, syntymän ja kuoleman ilmiöitä, Hengen tilaa harhailevassa tilassa ja lopuksi tulevaisuutta palkintona sen ponnisteluista itsensä parantamiseksi ja pysymiseksi hyvässä, on ollut välttämätön tuomaan valoa henkisen Genesiksen kaikkiin osiin. Kiitos tämän valon, miehet ja naiset voivat tästä lähtien tietää mistä he ovat tulleet, mihin he ovat menossa, miksi he ovat maan päällä ja miksi he kärsivät. He tietävät, että tulevaisuus on heidän omissa käsissään ja että heidän vankeutensa pituus tässä maailmassa riippuu heistä. Vapaana rajoittavista ja yksinkertaisista vertauskuvista Genesis näyttäytyy Luojan majesteettisuuden, hyvyyden ja oikeudenmukaisuuden suuruisena ja arvoisena. Tältä kannalta katsottuna se saa epäuskon hämilleen ja ottaa siitä riemuvoiton.

9 Ajatus ei ole uusi. Oppinut teologi La Pyerére 1600 -luvulta esitti, latinaksi kirjoitetussa, v. 1655 julkaistussa kirjassaan *Prae-Adamitae*, alkuperäisen raamatullisen tekstin pohjalta, joka oli käännoksissä väärennetty, ilmiselvän todisteen, että maa oli asutettu ennen kuin Aatami saapui. Tämä on nykyisin monien valistuneiden kirkonmiesten mielipide. – Kirj.

GENESIS

LUKU VI

Yleinen uranografia¹

AVARUUS JA AIKA • AINE • LAIT JA VOIMAT • ENSIMMÄINEN LUOMINEN
• MAAILMANKAIKKEUDELLINEN LUOMINEN • AURINKO JA PLANEETAT
• KUUT • KOMEETAT • LINNUNRATA • KIINTOTÄHDET • AVARUUDEN
ERÄMAAT • MAAILMOJEN LOPUTON PERÄTTÄISYYS • UNIVERSAALINEN
ELÄMÄ • MAAILMOJEN MONINAISUUS

Avaruus ja aika

1. Avaruudesta on annettu useita määritelmiä. Tärkein on tämä: avaruus on kahden kappaleen välinen tila. Tietyt sofistit ovat päätelleet tästä, että siellä missä olisi vain yksi kappale, ei olisi avaruutta. Tätä teologian tohtorit nousivat vastustamaan väittämällä, että avaruus oli välttämättä äärellinen ja että kappaleita, joita oli rajallinen määrä, ei voinut olla loputtomasti. Siis siellä missä kappaleet loppuivat, loppui myös avaruus. Avaruus on myös määritelty paikaksi, jossa maailmat liikkuvat, tyhjiydeksi, jossa aine toimii jne. Jättäkäämme tällaiset määritelmät – jotka eivät määrittele mitään – tutkielmiin, joissa ne on esitetty.

Avaruus on yksi sellaisista termeistä, jotka esittävät itsestään selvän, aksiomaattisen idean ja jota useat siitä annetut määritelmät vain hämärtävät. Me kaikki tiedämme, mikä avaruus on, ja minä haluan vain vahvistaa sen loputtomuuden, jotta myöhemmissä tutkimuksissamme ei olisi mitään päämäärämme tutkimista vastustavaa estettä.

Totean siis, että avaruus on rajaton siksi, että olisi mahdotonta kuvitella sillä olevan joku raja. Ja vaikka rajattomuuden

¹ Tämä luku on kirjallinen lainaus sarjasta kommunikaatioita, jotka saneltiin Pariisin spiritistiselle yhdistykselle v. 1862 ja 1863 otsikolla Uranografiset tutkimukset, allekirjoittajana Galileo, Meedio: Mr. C.F. – Kirj. [Nimikirjaimet C.F. ovat yhtä kuin Camille Flammarion, 1842–1925, ranskalainen astronomi ja kirjailija. – Käänt.]

ymmärtäminen on meille vaikeaa, meille ei ole yhtään helpompaa kuvitella kulkevamme ikuisesti avaruuden läpi ja pysähtyvämme paikkaan, jonka takana ei olisi enää tilaa kulkea.

Kuvatkaamme avaruuden äärettömyyttä rajallisilla kyvyillämme ja olettaukamme, että lähtiessämme maasta – joka on jossakin keskellä äärettömyyttä – suuntaamme kohti jotakin paikkaa suunnattomalla sähköisen kipinän nopeudella (joka ylittää *tuhansia peninkulmia sekunnissa*). Tuskin jätettyämme tämän maapallon ja kuljettuamme kuitenkin miljoonia peninkulmia löydämme itsemme paikasta, josta katsoen maa ei näytä muulta kuin kalpealta tähdeltä. Hetkeä myöhemmin (kulkien koko ajan samaan suuntaan) saavumme kaukaisille tähdille, joita voitte tuskin erottaa maallisesta asemastanne. Ja täältä katsoen ei pelkästään maa ole hävinnyt näköpiiristänne taivaan syvyyksiin, vaan jopa aurinko loistossaan on jäänyt meidät siitä erottavan laajuuden hämääjän. Matkatessamme koko ajan samalla valonnopeudella läpäisemme maailmajärjestelmiä jokaisella avaruudessa etenemällämme askeleella – eteerisen valon saaria, tähtimuotoja, suurenmoisia näkymiä, missä Jumala on kylvänyt maailmoja samalla runsaudella kuin hän on kylvänyt kasveja maan preerioille.

Nyt on kulunut vain muutamia minuutteja, kun lähdimme, ja olemme jo satojenmiljoonien ja miljoonien peninkulmien päässä maasta, tuhannet maailmat ovat lipuneet silmiemme ohi – ja kuitenkin, kuunnelkaa! Todellisuudessa me emme ole edenneet yhtä ainoaa askelta maailmankaikkeudessa.

Jos me jatkaisimme vuosia, vuosisatoja, tuhansia vuosisatoja ja miljoonia, sata kertaa vuosisatoja pidempiä jaksoja ja koko ajan samalla valon nopeudella, me emme olisi edenneet tuskin lainkaan! Ja niin se on, ei mitään väliä, missä olisimmekaan, eikä mitään väliä mihin suuntaisimmekaan tältä näkymättömältä hiekanjyvältä, jonka jätäm-

me taaksemme ja jota kutsumme maaksi. Tätä on avaruus!

2. Aika kuten avaruuskin on itse itsensä määrittelevä sana. Siitä voi saada tarkemman käsityksen vertaamalla sitä päättymättömään kokonaisuuteen.

Aika on asioiden peräkkäisyys. Se on yhteydessä ikuisuuteen samalla tavoin, kuin asiat ovat yhteydessä äärettömyyteen. Kuvitelkaamme, että olemme maapallomme alun ensimmäisessä ajanjaksossa, jossa se ei vielä ole siirtynyt jumalallisen impulssin alaiseksi eli Genesiksen alussa. Aika ei ole vielä jättänyt luonnon mystistä kehtoa, eikä kukaan voi sanoa, missä ajassa olemme, koska ajan heiluria ei ole pantu vielä liikkeelle. Mutta, hiljaisuus! Yksinäisen maan ensimmäinen tunti kaikuu ikuisessa kellossa, planeetta alkaa kulkea avaruuden halki, ja siitä lähtien on olemassa *ilta* ja *aamu*. Maan tuolla puolen ikuisuus pysyy liikkumattomana, vaikka aika marssii vakaasti kohti muita maailmoja. Maassa aika korvaa kuitenkin ikuisuuden, ja muutama sukupolven jälkeen aletaan laskea vuosia ja vuosisatoja. Siirtykäämme nyt tämän Maan viimeiseen päivään, tuntiin, jona se iän kumaraan painamana poistetaan lopullisesti elämän kirjasta. Tällöin tapahtumien ketju pysähtyy. Maalliset aikaa mittaavat liikkeet pysähtyvät, ja aika päättyy niiden myötä. Tämä yksinkertainen esitys niistä luonnollisista asioista, jotka synnyttävät ajan, pitävät sen elossa ja auttavat sitä leviämään, on kylliksi osoittamaan, että siitä näkökulmasta, johon meidän pitää asettaa itsemme tutkimustemme kannalta, aika on vain vesipisara, joka putoaa pilvestä mereen ja jonka putoaminen on mitattu.

Valtavassa avaruudessa on yhtä monta maailmaa kuin siellä on erilaisia ja epäjohdonmukaisia aikoja. Näiden maailmojen ulkopuolella vain ikuisuus korvaa sellaiset lyhytaikaiset peräkkäisyydet ja täyttää rauhallisesti taivaiden äärettömyyden liikkumattomalla valollaan. Äärettömyys ilman rajoitteita ja ikuisuus

ilman rajoja ovat kaksi maailmankaikkeuden luonteen suurta ominaisuutta.

Havainnoijan silmä, kulkiessaan läpi avaruuden suhteettomien etäisyyksien kohtaamatta koskaan estettä, ja geologin silmä, lävistäessään aikojen rajat tai laskeutuessaan apposen auki olevan ikuisuuden syvyyksiin – johon kumpikin jonain päivänä eksyvät – toimivat sopusoinnussa, kumpikin omalla tavallaan saavuttaakseen äärettömyyden kaksijakoisen idean: laajuuden ja keston.

No niin, kun pitäydytään tämän luokan ajatuksiin, tulee olemaan helppo tajuta ajasta, että se on yksinkertaisesti ohimenevien asioiden välinen yhteys ja että se riippuu pelkästään mitatuista asioista. Jos otamme yksiköksi maan vuosisadan ja pinoamme niitä tuhansia ja tuhansia muodostaaksemme kolossaalisen luvun, tämä luku ei koskaan edustaisi kuin pistettä ikuisuudessa. Samalla tavoin kuin tuhannet peninkulmat lisättyinä tuhansilla peninkulmilla eivät ole muuta kuin piste avaruuden laajuudessa. Koska vuosisadat ovat sielun eteerisen elämän ulkopuolella, me voimme esimerkiksi kirjoittaa maan päiväntasaajan mittaisen luvun ja kuvitella, että olemme ikääntyneet tämän luvun mukaisen määrän vuosisatoja ilman, että vastaavasti sielumme olisi tosiasiasa ikääntynyt yhtä päivää enempää.

Lisätkäämme tähän määrittämättömään määrään vuosisatoja toinen samanlainen pitkä, täältä aurinkoon ulottuva numerosarja – tai vielä merkittävämmän etäisyyden mittainen. Kuvitelkaamme sitten eläneemme noiden lukujen summan mukaisen määrän, vuosisatoja pitkien kausien suunnattoman sarjan ajan. Kun kerran tulisimme tämän käsittämättömän kokoisen vuosisatojen vuoren loppuun, joka painaisi päämme alas, tuntuisi siltä, etteivät ne olisi lainkaan olemassa: koko ikuisuus olisi edelleen edessämme. Aika ei ole muuta kuin ohimenevien asioiden sarjan suhteelli-

nen mitta. Ikuisuuden kesto ei ole millään tavoin mitattavissa. Nykyhetki on ikuisuudelle kaikki mikä on.

Jos vuosisatojen vuosisadat ovat vähemmän kuin sekunti suhteessa ikuisuuteen, mitä on sanottava ihmisen elämästä!

Aine

3. Mikään ei näytä ensi silmäyksellä niin perusteellisen erilaiselta ja niin olennaisesti erilliseltä kuin ne moninaiset rakenteet, joista maailma muodostuu. Onko niissä kappaleissa, joita taide tai luonto tuo joka päivä silmiemme eteen, kahta identtistä tai edes koostumukseltaan samanlaista? Mitä erilaisuutta on kiinteyden, kokoon puristettavuuden, painon ja kappaleiden monien muiden ominaisuuksien kannalta ilmakehän kaasujen ja kultasuonen tai pilven vesimolekyylin ja maapallon rungon muodostavien mineraalien välillä!

Mikä monimuotoisuus onkaan kasvikuntaa koristavien kasvien kemiallisen kudoksen ja – ei yhtään vähälukuisempien – maan eläinkunnan edustajien välillä! Siitä huolimatta voimme pitää absoluuttisena luonnonlakina sitä tosiasiaa, että kaikki rakenteet, tunnetut ja tuntemattomat, miten erilaisilta ne saattavat näyttääkään joko sisäiseltä koostumukseltaan tai keskinäiseltä vaikutukseltaan, eivät ole muuta kuin erilaisia aineen ilmene-
mismuotoja, ei mitään muuta kuin tiloja, joihin se on muuntunut lukemattomien sitä hallitsevien voimien vaikutuksesta.

4. Kemia, jonka kehitys on ollut niin nopeaa sitten minun aikojeni, jolloin sen kannattajat sijoittivat sen vielä magiikan salaiseen valtapiiriin, on uusi tiede, jota voidaan oikeutetusti pitää havainnoinnin kauden aikaansaannoksena, koska se perustuu ainutlaatuisesti paljon kiinteämmin kokeelliseen menetelmään kuin sen vanhemmat sisarukset. Sanoisin, että kemia kävi voittoisan kisan neljän primitiivisen elementin kanssa, elementtien, joiden hyväksyttiin muinoin esiintyvän luonnossa. Se osoitti, että elementti ”maa” on yksinkertaisesti loputtoman moni-

muotoisesti vaihtelevien rakenteiden yhdistelmä, että ilma ja vesi ovat myös hajotettavissa ja ovat tuloksia tietystä määrästä vastaavia kaasuja. Ja kaukana siitä on, että tuli olisi sellaisenaan alkuelementti.

Se on myös vain aineen tila ja se johtuu yleismaailmallisesta liikkeestä, johon se on mukautunut joko näkyvästä tai piilevästä palamisesta.

Vastineeksi kemia keksi huomattavan määrän aiemmin tuntemattomia perusaineita, jotka näyttivät käyttävän hyväksi tiettyjä yhdistelmiä muodostaakseen erilaisia rakenteita ja moninaisia kemian tutkimia aineita ja jotka toimivat samanaikaisesti, tiettyjen lakien ja suhteiden mukaisesti luonnon suuressa laboratoriossa tapahtuvissa prosesseissa. Kemia nimesi sellaiset perusaineet alkuaineiksi ilmaisten näin, että se piti niitä alkuperäisinä ja jakamattomina ja ettei mikään toimenpide, tähän mennessä, voisi jakaa niitä edelleen suhteellisesti vielä yksinkertaisempiin osiin.

5. Kuitenkin, siinä missä ihmisen käsityskyky päättyy, vaikka herkimpienkin laitteiden tukemana, luonnon työ jatkuu. Siinä, mitä rahvas pitää todellisuuden ilmenemisenä ja missä ammattilaiset nostavat verhoa ja tajuavat asioiden alun, luonnon toimintamuodon käsittämään kykenevät näkevät maailman olennaisissa aineissa vain yhden alkukantaisen, yksinkertaisen kosmisen aineen, joka hajautettiin tietyille alueille niiden synnyn aikaan ja joka jaettiin toisistaan riippumattomiksi, oman elämän omaaviksi kappaleiksi vain tullakseen hajotetuksi avaruuden laajuudessa säilytysastiassa.

6. On kysymyksiä, joita me – tieteitä rakastavat Henget – emme osaa tutkia ja joista me emme osaa tarjota muuta kuin enemmän tai vähemmän arvauksenomaisia, henkilökohtaisia mielipiteitä. Sellaisten kysymysten osalta minä olen joko hiljaa tai perustelen kantani niihin. Tämä erityinen kysymys ei kuiten-

kaan ole yksi niistä. Siksi minä sanon niille, joilla on houkutus nähdä sanani vain julkeana teoriana: Tutkikaa, jos mahdollista, luonnon monilukuisia toimintoja, ja tulette tajuamaan, että jos emme hyväksy aineen ykseyttä on mahdotonta selittää, ei ainoastaan aurinkoa ja maata, vaan, menemättä liian pitkälle, siemenen itämistä maassa tai hyönteisen syntymistä.

7. Jos havaitsemme tällaisen aineen monimuotoisuuden, se johtuu niistä rajattomasta määrästä voimia, jotka edelsivät sen muodonmuutoksia, ja koska olosuhteita, joissa sellaiset muodonmuutokset tapahtuivat, oli myös rajaton määrä, aineen erilaisia yhdistelmiä ei voinut olla muuta kuin rajattomasti. Joten joko tutkittava aihe kuuluu fluideille eli ei-punnittaville kappaleille tai se on puettu aineen tavanomaiseen luonteeseen ja ominaisuuksiin, jolloin koko maailmankaikkeudessa olisi vain yksi ainoa primitiivinen aines; uranografiin *kosmos* eli *kosminen aine*.

Lait ja voimat

8. Jos joku niistä tuntemattomista olioista, jotka viettävät päivän mittaisen olemassaolonsa valtameren pimeimpien alueiden syvyyksissä, tai jos yksi niistä monivatsaisista luontokappaleista tai yksi merenneidoista – noista mikroskooppisista luontokappaleista, jotka eivät tiedä mitään luonnosta lukuun ottamatta kaloja ravinnokseen käyttäviä kaloja ja vedenalaisia metsiä – saisivat yhtäkkiä älykkyyden lahjan, kyvyn tutkia maailmaansa ja käynnistää sen arvioimiseksi laajan maailmankaikkeuden asioita koskevan hypoteettisen päättely-prosessin, millaisen mielikuvan se muodostaisi elävästä luonnosta, joka kehittyy sen ympäristössä ja siitä maanpäällisestä maailmasta, joka ei kuulu sen havaintojen piiriin? Jos nyt tämä samainen olio sen uusien kykyjen jostain uskomattomasta vaikutuksesta onnistuisi nousemaan ikuisesta pimeydestä valtameren pintaan lähellä upeakasvustoisen, auringon – terveellisen lämmön jakajan – anteliaassa paisteessa kylpevän,

saaren reheviä rantoja, mitä mieltä se olisi aiemmin muodostamastaan maailmankaikkeuden luomisen teoriasta? Teoriasta, jonka se hylkäisi välittömästi käyttökelvottomana laajemman arvioinnin valossa, vaikka se olisi vielä suhteellisesti yhtä epätäydellinen kuin edellinenkin? Sellainen on, oi ihmiset, teidän täysin spekulatiivisen tieteenne kuva.²

9. Siispä, omistautuessamme kysymyksille maailmankaikkeutta hallitsevista laeista ja voimista, minä, joka olen teidän lailanne vain suhteellisen tietämätön olento verrattuna todelliseen tietoon. Huolimatta siitä ilmeisestä valta- asemasta – kaikella kunnioituksella veljiäni ja siskojaani kohtaan maan päällä – joka antaa minulle kyvyn tutkia luonnon kysymyksiä, mitkä ovat teiltä rajattuja teidän nykyisessä olotilassanne, minun ainoa tavoitteeni on valottaa teille universaalien lakien yleistä ideaa selittämättä yksityiskohtaisesti toimintatapaa ja erityisten voimien luonnetta, joista ne riippuvat.

10. On olemassa eteerinen fluidi, joka täyttää avaruuden ja läpäisee kappaleet. Tämä fluidi on eetteri eli primitiivinen kosminen aine, maailmankaikkeuden ja olentojen synnyttäjä muodostaja. Tälle eetterille ovat luontaisia ne voimat, jotka johtavat aineen muodonmuutoksia, muuttumattomat ja välttämättömät lait, jotka hallitsevat maailmankaikkeutta. Nämä moninkertaiset voimat, nämä moninaiset muodot, vaihdellen määrittelemättömästi aineen yhdistelmien mukaisesti, paikallistuen massojen mukaisesti ja vaihdellen toimintamuodoissaan olosuhteista ja edellytyksistä riippuen, tunnetaan maan päällä painovoimana, koheesiona, yhtymistaipumuksena, vetovoimana, magnetis-

² Sellainen on myös tilanne niillä, jotka kiistävät Henkien maailman sen jälkeen, kun he ovat vapautuneet ruumiillisesta päällysteestään ja heidän silmilleen on paljastunut sen maailman horisontit. He ymmärtävät niiden teorioiden tyhjyyden, teorioiden, joilla he väittivät selittävänsä kaiken pelkästään aineella. Kaikesta huolimatta myös nuo horisontit kätkevät heiltä mysteerejä, jotka paljastuvat vain vaihe vaiheelta siinä määrin kuin he kehittyvät puhdistautumisessaan. Ensimmäisestä askeleestaan lähtien, tuossa uudessa maailmassa, heidän on kuitenkin pakko myöntää sokeutensa ja etäisyytensä totuudesta. – Kirj.

mina ja sähkönä. Tämän tekijän värähtelylliset liikkeet tunne-
taan äänenä, kuumuutena, valona jne. Toisissa maailmoissa ne
ilmenevät muissa muodoissa ja ilmentävät muita tälle tunte-
mattomia ominaisuuksia. Taivaiden suunnattomassa avaruu-
dessa on kehitetty käsittämättömässä mitassa lukemattomia
voimia, ja me olemme hyvin pieniä arvioimaan niiden suuruu-
ta. Aivan kuin äyriäinen meren syvyyksissä on kykenemätön
omaksumaan maanpäällisten ilmiöiden universaalisuutta.³
Niinpä, samoin kuin on vain yksi yksinkertainen, primitiivinen
aines, kaikkien kappaleiden synnyttäjä, mistä kaikki yhdistel-
mät ovat moninaistuneet, kaikki voimat riippuvat yleismaa-
ilmallisesta, vaikutuksiltaan moninaistuneesta laista, joka
ikuisella määräyksellä säädettiin luomisessa leimaamalla se
ylhäisesti harmonialla ja pysyvyydellä.

11. Luonto ei ole koskaan ristiriidassa itsensä kanssa. Universu-
milla on vain yksi tunnuslause: YHTENÄISYYS/MONINAI-
SUUS. Noustessamme maailmojen mitta-asteikossa harmonian
ja luomisen yhtenäisyys (eheys) löytyy samalla kuin loputon
moninaisuus löytyy tähtien suunnattomassa kukkapenkissä.
Kulkiessamme asteittain läpi elämien vähäisimmästä oliosta
Jumalaan havaitaan mahtava jatkuvuuden laki. Voimia itsessään
tarkastellessa niistä voidaan muodostaa sarjoja, joiden tulos,
sulautuneena sen synnyttäjään, on yleismaailmallinen laki.

3 Me kaikki samaistumme siihen, mitä tiedämme. Emmekä ymmärrä sitä,
mikä ylittää aistiemme havaintokyvyn, enempää kuin syntymästään sokea
ymmärtäisi valon vaikutuksia ja silmien käyttökelpoisuutta. Saattaa siis olla,
että toisissa ympäristöissä kosmisella fluidilla voisi olla ominaisuuksia ja yh-
distelmiä, joista meillä ei ole mitään tietoa, vaikutuksia, jotka ovat soveliaita
meille tuntemattomiin tarpeisiin, antaen tietä uusille käsityksille tai uusille kä-
sitystavoille. Me emme esimerkiksi ymmärrä miten kehon silmät voivat nähdä
ilman valoa. Mutta kuka voisi sanoa, ettei ole olemassa valon lisäksi muuta
tekijää, jota varten tietyt elimet on tarkoitettu. Somnambulistinen näkö, jota
ei haittaa etäisyys, materiaaliset esteet tai pimeys, tarjoaa meille esimerkin.
Olettakaamme, että tietyissä maailmassa olennot ovat normaalisti sitä mitä
sommambulistit ovat vain poikkeuksellisesti. He eivät tarvitse valoamme eiväk-
kä silmiämme, mutta siitä huolimatta he näkevät, mitä me emme voi nähdä.
Sama koskee kaikkia muita aisteja. Elinvoimaisuuden ja käsityskyvyn, aisti-
musten ja tarpeiden edellytykset vaihtelevat ympäristön mukaan. – Kirj.

Ette voi arvioida tätä lakia sen täydessä laajuudessa, koska voimat, jotka edustavat sitä teidän havaintokentässänne, ovat piileviä ja rajattuja. Painovoimaa ja sähköä voidaan kuitenkin pitää taivaiden tuolla puolen vallitsevan alkulain karkeana sovelluksena. Kaikki nämä lait ovat ikuisia – tulemme selittämään tämän termin – ja universaalisia kuten luominen. Koska ne ovat lähtöisin kosmisesta fluidista, ne toimivat väistämättä kaikessa ja kaikkialla, säättävät toimintojaan samanaikaisesti ja peräkkäisesti, vallitsevat täällä, hiipuvat siellä, ja ne ovat voimakkaita ja aktiivisia tietyissä paikoissa ja piileviä tai salaisia toisissa paikoissa. Viime kädessä ne kuitenkin valmistelevät, opastavat, säilyttävät ja tuhoavat maailmoja niiden elämän eri vaiheissa ja hallitsevat luonnon uskomattomia tekoja kaikkialla missä esiintyvät ja varmistavat luomisen päättymättömän loiston ikuisesti.

Ensimmäinen luominen

12. Tarkasteltuamme maailmankaikkeutta yleisistä näkökulmista katsoen, sen koostumusta, lakeja ja ominaisuuksia, voimme laajentaa tutkimuksemme siihen muodostamisen tapaan, joka on synnyttänyt maailmat ja olennot. Menkäämme takaisin siihen, erityisesti maan luomisen aikaan ja sen senhetkiseen tilaan maailmankaikkeudessa ja jatkakaamme pitäen sitä lähtöpisteinä ja suhteellisena mittayksikkönä, perehtyessä planeettoihin ja tähtiin.

13. Jos olemme ymmärtäneet oikein ikuisuuden ja ajan välisen suhteen tai paremminkin vastakohtaisuuden ja jos olemme tutustuneet ajatukseen ajasta ainoastaan peräkkäisten ohimenevien asioiden suhteellisena mittana, kun taas ikuisuus on olennaisesti yksi, liikkumaton, pysyvä ja keston näkökulmasta ei-mitattavissa oleva, voimme tajuta, että ikuisuudella ei ole alkua eikä loppua.

Toisaalta, jos saamme oikean ajatuksen – vaikka välttämättä hyvin heikon – jumalallisen voiman äärettömyydestä, ymmär-

rämme miten on mahdollista, että maailmankaikkeus on aina ollut ja tulee aina olemaan. Siitä alkaen kun Jumala on ollut olemassa, hänen ikuiset täydellisyytensä ovat myös olleet olemassa, ja ne on ilmaistu selvästi. Ennen kuin aika oli syntynyt, ei-mitattavissa oleva ikuisuus vastaanotti jumalallisen sanan ja hedelmöitti avaruuden ikuisiksi kuten jumalallinen sana itsekin on.

14. Jumala, joka luonnostaan on ollut olemassa aikojen alusta, on luonut aikojen alusta, eikä muutoin olisi voinut olla. Jos niin ei olisi, ei olisi mitään väliä kuinka kauas me menisimme mielikuvituksessamme ajassa taaksepäin kohti luomisen oletettuja rajoja, niin aina noiden rajojen taakse jäisi ikuisuus. Pohdi tätä asiaa kunnolla – ikuisuus, jonka aikana jumalalliset ominaisuudet ja äärettömän tahdonvoiman teot olisivat olleet haudattuna epäaktiiviseen ja hedelmättömän mykkään horrokseen. Ikuisuus, joka näyttää Isästä, kaikkien olentojen elämän antajasta, kuolleelta, sitä hallitsevasta Sanasta mitänsanomattomalta mykkyydeltä ja elävöittämisen ja rakkauden Hengestä itsekkäältä hedelmättömyydeltä.

Ymmärtäkäämme paremmin jumalallisen toiminnan suuruus ja jatkuvuus tämän absoluuttisen olennon kämmenellä. Jumala on luotujensa aurinko. Hän on maailman valo. Näin auringon ilmestyminen synnyttää silmänräpäyksessä valon aallot, jotka leviävät kaikkialle läpi koko avaruuden laajuuden. Samalla tavalla iankaikkisesta syntynyt maailmankaikkeus ajoittuu loppumattoman kauan kestäneiden, käsittämättömien lukuisien ajanjaksojen taakse, alun sanoihin ”Tulkoon valkeus!”.

15. Asioiden absoluuttinen alku johtaa Jumalaan. Niiden toistuvat ilmestymiset näkyvään maailmaan sisältävät jatkuvan luomisen käskyn.

Mitä kuolevainen voisikaan kertoa tuntemattomista ja hämmästyttävästi aikojen yöhön peittyneistä suurenmoisuuksista, jotka

kehittyivät muinaisina aikoina, jolloin mitään nykyisen maailmankäytännön ihmettä ei ollut olemassa. Primitiivisenä aikakautena, jolloin Herran ääni antoi itsensä kuulua, ja aineet, jotka tulevaisuudessa järjestettäisiin keskenään symmetrisesti muodostaakseen luonnon temppelin, kohtasivat yhtäkkiä toisensa loputtoman tyhjiön rinnoilla. Hetkenä, jolloin tämän mystisen äänen soinnun, jota jokainen luotu palvoo ja vaalii kuin äidin ääntä, harmonisesti vaihtelevat nuotit pantiin värähtelemään ja muuntautumaan yhdessä äärettömien taivaiden konserttina!

Maailma ei ollut vielä kehossaan saavuttanut miehuuttaan eikä elämän kukoistusta. Ei. Mikään luotu voima ei ole koskaan ristiriitainen itsensä kanssa ja kuten kaikki asiat, maailma syntyi lapsena. Primitiivinen kosminen aine, joka oli siunattu edellä esitetyillä laeilla ja muodostumisensa synnynnäisellä alkuimpulssilla, synnytti peräkkäin pyörteitä, hajaantuneen fluidin ja sumumaisen aineen kasaantumia, joita jaettiin ja muovattiin loputtomasti moninaisten samanaikaisten tai peräkkäisten luomusten tuottamiseksi avaruuden toisistaan poikkeavilla alueilla.

Kussakin vallitsevista voimista ja niiden kehitykseen vaikuttavista myöhäisemmistä olosuhteista riippuen näistä keskuksista tuli erityisen elämän keskeisiä paikkoja. Jotkut paikat, jotka olivat levittäytyneet pienemmälle alueelle ja joiden luonnonlait ja aktiiviset energiat olivat runsaammat, aloittivat tuohon aikaan itsenäisen tähtielämänsä. Toiset, jotka veivät rajattoman laajuuden verran tilaa, kehittyivät hitaasti tai jakaantuivat uudelleen toisen asteen keskuksiksi.

16. Siirtyessämme ajassa taaksepäin vain muutamia miljoonia vuosisatoja nykyistä aikakauttamme edeltäneeseen aikaan, jolloin meidän maapalloamme ei ollut vielä olemassa, eikä aurinkokuntamme ollut vielä aloittanut planetaarista elämäänsä. Siitä huolimatta loistavat auringot valaisivat eetterin. Asutut

planeetat antoivat elämän ja olemassaolon moninaisille olennoille, jotka edelsivät meitä inhimillisellä polulla. Tuntemattoman luonnon rikkaat tuotokset ja taivaiden ihastuttavat ilmiöt muodostivat toisien silmien katsottavaksi suunnattomat luomisen näyttämöt. Mitä olen sanomassa! Ne suurenmoisuudet ovat jo lakanneet olemasta, suurenmoisuudet, jotka aikanaan saivat toisten kuolevaisten sydämet sykkimään äärettömän voiman ajatuksen alaisuudessa. Ja me pienet raukkaparit, jotka olemme tulleet elämän ikuisuuden jälkeen, uskomme olevamme samanaikaisia luomisen kanssa!

Kerran vielä, ymmärtäkäämme luonto täydellisesti. Tajutkaamme, että ikuisuus on yhtä lailla edessämme kuin takanamme ja että avaruus on luomisen käsittämättömän ketjuuntumisen ja samanaikaisuuden teatteri. Nuo tähtisumut, joita me pystymme tuskin erottamaan avaruuden kaukaisuuksista, ovat muodostumisen prosessissa olevia aurinkojen kasaumia. Toiset niistä ovat asuttujen maailmoiden galakseja. Ja vielä: toiset ovat suuronnottomuuksien ja rappeutumisen paikkoja. Olkaamme tietoisia, että aivan kuin me olemme keskellä maailmojen loputtomuutta, me olemme myös keskellä kaksitahoista loputtomuutta – menneisyyttä ja tulevaisuutta. Tietäkäämme, että maailmankaikkeudellinen luominen ei rajoitu meihin, emmekä me voi soveltaa sanaa ”luominen” pikkuriikkisen maapallomme yksittäiseen muodostumiseen.

Yleismaailmallinen luominen

17. Palattuamme takaisin – inhimillisten rajoitteiden estämättä – salatulle lähteelle, josta maailmat saavat alkunsa kuin vesipisarot virtaavat joesta, miettikäämme perättäisten luomisten etenemistä ja niiden jaksollista kehitystä. Primitiivinen, kosminen aine sisälsi aineen, fluidin ja vitaa-lit osatekijät kaikille maailmankaikkeuksille, jotka avasivat suurenmoisuutensa ikuisuuden edessä. Se on kaikkien asioiden hedelmällinen äiti, ensimmäinen isoäiti ja mikä

vielä enemmän, ikuinen synnyttäjä. Tämä aines, josta kaikki tähtijärjestelmien maapallot ovat tulleet, ei ole kadonnut. Sen voima ei ole kuollut, sillä se synnyttää lakkaamatta uusia luomuksia ja vastaanottaa ikuisuuden kirjasta pois pyyhittyjen maailmojen uudelleen käytettäviä osatekijöitä. Eeterinen aines on enemmän tai vähemmän hienojakoisena levittäytynyt kautta planeettojen välisen avaruuden. Tuo kosminen fluidi täyttää maailmankaikkeuden, eriasteisesti hienojakoisena, tähtijärjestelmiä pursuavilla valtavilla alueilla. Se on enemmän tai vähemmän tiivistynyt siellä, missä tähtitaivas ei vielä loista ja muuntuu eriasteisesti ja erilaisin yhdistelmin avaruudellisen sijaintinsa mukaan. Se ei ole mitään muuta kuin primitiivinen aines, johon sisältyvät maailmankaikkeudelliset voimat ja joista luonto on tehnyt kaikki kappaleet.⁴

18. Tämä fluidi läpäisee kappaleet kuin suunnaton valtameri. Siinä on vitaalia tekijää, joka antaa olennoille elämän ja tekee sen pysyväksi jokaisella maapallolla sen ominaisuuksien mukaan. Tekijä, joka on piilevässä vaiheessa lepotilassa niin kauan kuin kukaan ei sitä kutsu. Tämän universaalin vitaalin tekijän ansiosta jokainen luontokappale, mineraali, kasvi, eläin tai joku muu – koska luonnossa on monia muita luomakuntia, joiden olemassaoloa te ette osaa edes epäillä – tietää mukautua olemassaolonsa ja elinkaarensa olosuhteisiin.

Mineraalien molekyyleillä on myös osansa tässä elämässä aivan kuten siemenellä ja sikiöllä ja kuten elimistössä ne ryhmittyvät yhteen symmetrisin muodoin, jotka muodostavat yksilöllisyyksiä.

On erittäin tärkeää olla tietoinen ajatuksesta, että primitiivinen kosminen aines ei ole varustettu pelkästään laeilla, jotka varmis-

⁴ Joku voi kysyä, mikä näiden voimien alku oli ja kuinka se voi olla siinä aineksessa, joka sen synnytti? Me vastaisimme, että mekaniikka antaa lukuisia esimerkkejä. Eikö jousen joustavuus itsessään tee jousesta pingotettavan ja eikö se riipu siitä miten molekyylit on järjestetty? Keskipakoisvoiman alaiset kappaleet vastaanottavat impulssinsa ensimmäisestä liikkeestä, mikä niihin vaikuttaa. – Kirj.

tavat maailmojen pysyvyyden, vaan myös yleismaailmallisella vitaalilla tekijällä, joka muodostaa spontaanit sukupolvet jokaiselle maailmalle, sikäli kuin olosuhteet ovat sopivat olentojen jatkuvalle ruumiilliselle elämälle, silloin kun tunti lyö elämän lasten ilmestymiselle luomisen hetkellä.

Näin maailmankaikkeuden luominen tapahtuu. Täten on oikein sanoa, että koska luonnon työt ovat jumalallisen tahdon ilmaus, Jumala on aina luonut, jatkaa luomista ja tulee luomaan ikuisesti.

19. Tähän saakka olemme vaienneet henkisestä maailmasta, joka on myös osa luomista ja toteuttaa kohtaloaan Herran ylevien määräysten mukaan.

Siitä tavasta, millä Henget on luotu, minä voin tarjota vain hyvin rajoittuneen opetuksen johtuen omasta tietämättömyydestäni, ja lisäksi minun täytyy vaieta tietyistä kysymyksistä, vaikka olenkin itse oikeutettu niihin perehtymään. Pyydän hartaasti heitä, jotka haluavat hurskaasti ymmärtää ja ovat nöyriä Jumalan edessä, etteivät he perustaisi mitään ennen aikaista teoriaa sanojeni pohjalta: ”Henget eivät ota vastaan jumalallista valaistumista, joka antaa niille vapaan tahdon ja tajunnan ohella tietoisuuden niiden korkeammasta kohtalosta ilman, että ne ovat käyneet läpi jumalallisesti väistämättömän sarjan alempia elämiä, joissa niiden yksilöllistymisen työ on hitaasti tullut valmiiksi.” Vasta siitä hetkestä kun Herra painaa ylevän sinettinsä Hengen otsaan, se ottaa paikkansa ihmiskunnan arvoasteikossa. Vielä kerran: älkää perustako ajatuksianne minun sanoihini, joita on niin surullisesti ylistetty metafysiikan historiassa. Olisin tuhat kertaa mieluummin vaiti sellaisissa jaloissa asioissa, jotka ovat tavanomaisten pohdiskelujemme yläpuolella, kuin johtaisin teidät vääristelemään opetukseni merkitystä ja syyllistyisin upottamaan teidät deismin ja fatalismin sekavaan sokkeloon.

Auringot ja planeetat

20. Tällä hetkellä jossakin maailmankaikkeuden kohdassa, myriaadien maailmojen joukossa, kosminen aine tiivistyy valtavaksi tähtisumaksi. Tätä tähtisumua elävöittää ainetta hallitseva universaalinen laki. Näiden lakien ansiosta – merkittävimpänä molekyylien vetovoiman laki – se ottaa pallomaisen muodon, ainoan, minkä avaruudessa eristetyn aineen massan voi olettaa ottavan.

Pyörivä liike, joka johtuu kaikkien molekyylien vyöhykkeiden vetovoimasta keskipistettä kohti, muuntaa tämän primitiivisen pallon, liike liikkeeltä, kaksoiskuperan linssin muotoon (puhutte tähtisumusta kokonaisuutena).

21. Tästä pyörivästä liikkeestä on saanut alkunsa keskihakuinen ja keskipakoinen voima. Edellinen yrittää vetää kaikkia vyöhykkeitä keskipisteeseen, ja jälkimmäinen yrittää liikuttaa niitä keskipisteestä pois päin. Nyt kun tähtisumun tiivistyessä sen liikkumisnopeus kiihtyy, ja samalla, kun sen muoto lähestyy kaksoislinssiä ja sen säde kasvaa, näiden kahden syyn jatkuvasti aikaansaama keskipakovoima saa pian ylivallan keskihakuisesta voimasta. Samalla tavoin kuin lingon erittäin nopea liike katkaisee narun ja lähettää ammuksen pitkän matkan päähän, keskipakovoiman ylivalta irrottaa tähtisumusta ekvatoriaalisen kehän, ja tämä rengas muodostaa uuden, edellisestä irtaantuneen massan, joka kuitenkin on edelleen sen vetovoimakentässä. Tämä massa säilyttää ekvatoriaalisen liikkeensä, josta tulee sen aurinkojärjestelmän ympäri kiertävä liike. Edelleen sen uusi tila antaa sille pyörimisliikkeen oman keskipisteensä ympäri.

22. Alkuperäinen tähtisumu, josta uusi maailma syntyi, on tiivistynyt ja palautunut pallomaiseen muotoonsa. Koska sen erilaisista liikkeistä kehittynyt primitiivinen kuumuus jäähtyy kuitenkin erittäin hitaasti, juuri kuvaa-

mamme ilmiö tulee toistumaan usein pitkän ajan jakson aikana, kunnes tähtisumu ei enää tiivisty tai tulee riittävän kiinteäksi, jotta se pystyy vastustamaan pyörimisliikkeen siihen kohdistamaa jatkuvaa muodon muutoksen painetta. Tästä johtuen tähtisumusta ei synny vain yhtä taivaankappaletta, vaan satoja maailmoja, jotka ovat irtaantuneet siitä edellä esitetyllä tavalla. Näin, jokainen näistä uusista maailmoista varustettuna samoin kuin alkuperäinen maailma, kautta avaruuden vallitsevilla luonnon voimilla, tuottaa vastaavasti uusia maapalloja, jotka hakeutuvat siitä lähtien sen ympärille aivan kuin sen sisarukset oman olemassa olonsa lähtökohdan ympärille. Jokaisella näistä maailmoista tulee olemaan aurinko, jonka ekvaattorista planeettojen pyörre peräkkäisesti lähtee. Nämä planeetat saavat ne synnyttäneestä tähdestä riippuvaisen, erityisen yksilöllisen elämän.

23. Näin planeetat muodostetaan tiivistyneen aineen massasta, joka ei ole vielä kiinteytynyt ja joka on irtaantunut keskusmassasta keskipakovoiman vaikutuksesta ja liikkeen lakien ansiosta. Ne ottavat pallomaisen muodon, joka on enemmän tai vähemmän ellipsin muotoinen riippuen sen fluidisuuden asteesta. Yksi näistä planeetoista on Maa, joka ennen jäähtymistään ja kiinteän kuoren saamistaan synnyttää kuun samanlaisella tähtien muodostamisprosessilla, kuin mistä se saa kiittää omaa olemassaoloaan. Tästä lähtien Maa on kirjoittautunut elämän kirjaan ja se tulee olemaan kehto niille luontokappaleille, joiden heikkous on Jumalallisen sallimuksen siipien suojeluksessa, uusi kieli loputtomassa harpussa, jonka soinnin tulee värähdellä omalla paikallaan maailmojen universaalisessa konsertissa.

Kuut

24. Ennen kuin planeettojen massat olivat jäähtyneet riittävästi saavuttaakseen kiinteyden, pienemmät, todelliset sulat pisarat irtaantuivat ekvatoriaalisesta tasosta, missä keskipakovoima on suurin, ja saavuttivat samojen voimien ansiosta muuntuneen liik-

keen ne synnyttäneen planeetan ympäri, aivan kuten oli tapahtunut planeetoille ne synnyttäneiden keskustähtien ympärillä. Näin maa synnytti kuunsa, jonka merkittävästi pienempi massa jäähdyi nopeammin. Ne lait ja voimat, jotka johtivat sen Maan päiväntasaajatasosta irtaantumiseen ja sen liikemuutokseen samalla tasolla, vaikuttivat sillä tavalla, että pallomaisen muodon sijasta siitä tulikin munanmuotoinen, ja sen painopiste tulisi olemaan sen alemmassa osassa.

25. Ne olosuhteet, joiden vallitessa kuun irtaantuminen tapahtui, sallivat juuri ja juuri sen vetäytymisen irti maasta ja pakottivat sen pysymään ikuisesti ripustautuneena Maan taivaalla kuin munamainen hahmo, jonka painavimmat osat muodostivat alemman, Maan suuntaan näkyvän pinnan ja vähemmän tiheet osat muodostivat yläosan, jos tarkoitamme Maasta katsoen vastakkaista, taivaisiin osoittavaa puolta. Tästä johtuen tämä taivaankappale näyttää meille aina saman puolen. Jotta ymmärtäisimme paremmin sen geologisen tilan, sen voidaan kuvata olevan kuin korkkipallo, jonka Maan suuntaan kääntynyt pohja olisi tehty lyijystä.

On siis olemassa kaksi olennaisen erilaista kuunpintaa. Toinen, jossa ei ole mitään meille yhteistä, koska se on fluidinen ja sen eteerinen rakenne on meille tuntematon, ja toinen, joka on Maahan verrattuna kevyt, koska kaikki vähemmän kiinteät aineet ovat asettuneet tälle pallonpuoliskolle. Edellinen on kääntyneenä ikuisesti Maata kohden, ilman vettä ja ilmakehää, paitsi siellä täällä puolimaallisen pallonpuoliskon rajoilla. Jälkimmäinen on fluidien täyttämä, ikuisesti kääntyneenä meidän maailmastamme pois päin.⁵

5 Tämä täysin uusi teoria kuusta selittää painovoiman avulla syyn siihen, miksi tämä taivaankappale näyttää aina saman puolen Maahan päin. Sen sijaan, että sen painopiste olisi pallon keskipisteessä, se on jossakin pinnalla, ja siitä johtuen, koska Maa vetää sitä puoleensa suuremmalla voimalla kuin kevyitä osia, kuu toimisi kuin keinulelu, joka painavamman alaosansa ansiosta ponnahtaa aina pystyasentoon. Sitä vastoin planeetat, joiden painopiste on yhtä etäällä pinnasta, kiertävät säännöllisesti akselinsa ympäri. Kaasumaiset tai nestemäiset, elävöittävät fluidit löytyisivät kerääntyneenä ylemmälle, jatku-

26. Jokaisen planeetan kuiden määrä ja tila vaihtelee niiden erityisolosuhteiden mukaan missä ne ovat muodostuneet. Jotkut planeetat eivät ole synnyttäneet yhtään toisen asteen taivaankappaletta kuten on tilanne Merkuriuksen, Venuksen ja Marsin osalta⁶, kun taas muut kuten Maa, Jupiter, Saturnus jne. muodostivat yhden tai useampia.

27. Omien satelliittiensä tai kuidensa lisäksi planeetta Saturnus näyttää rengasjärjestelmänsä⁷ erityisen ilmiön, joka näyttää kaukaa katsottuna kiertävän sitä kuin valkoinen sädekehä. Tämä muodostelma on uusi osoitus luonnonlakien universaalisuudesta. Rengas on itse asiassa Saturnuksen ekvaattorilla alkukantaisina aikoina toteutuneen erottautumisen tulos, samalla tavoin kuin päiväntasaajavyöhyke pakeni Maasta muodostaakseen satelliitin. Ero on siinä, että Saturnuksen rengas on muodostunut kaikilta osin yhdenmukaisista molekyyleistä luultavasti jo tietyssä tiivistymisen vaiheessa ja voi siksi jatkaa kiertoliikettään samalla tavalla ja melkein samassa ajassa kuin mikä liikut-

vasti Maasta pois päin kääntyneelle pallonpuoliskolle niiden erityisen keveyden vuoksi. Alempi pallonpuolisko, ainut minkä voimme nähdä, olisi täysin vailla niitä ja siksi elämälle sopimatonta, vaikka se voisi olla mahdollista toisella pallonpuoliskolla. Joten jos ylempi pallonpuolisko on asutettu, sen asukkaat eivät näe koskaan Maata, jolleivät matkusta alemmalle pallonpuoliskolle, mikä olisi heille mahdotonta, jos siellä ei olisi elämälle välttämättömiä olosuhteita. Niin rationaalinen ja tieteellinen kuin tämä teoria saattaa ollakin, se voidaan hyväksyä ainoastaan hypoteesina ja ideana, joka voi palvella tiedettä suosituksena, koska sitä ei voida vielä varmistaa millään suorilla havainnoilla. Se on kieltämättä tällä hetkellä ainoa, joka antaa tyydyttävän selityksen tämän taivaankappaleen esittelemille erikoisuuksille. – Kirj.

6 Tämä oli kirjoitettu ennen vuotta 1877, jolloin löydettiin Marsin kaksi kuuta, Phobos ja Deimos. – Käänt.

7 Saturnuksen renkaat ovat askarruttaneet astronomeja siitä lähtien kun Galileo Galilei löysi ne teleskoopillaan v. 1610. Voyager 1 ja Voyager 2 avaruusaluksen yksityiskohtainen tutkimus 1980-luvulla vain kasvatti tätä mysteeriä. Siellä on tuhansia renkaita, jotka ovat muodostuneet biljoonista jää- ja kivi-kappaleista. Kappaleiden koko vaihtelee sokerin murusta talon kokoon. Renkaiden uskotaan olevan komeettoja, asteroideja tai pirstoutuneita kuita, jotka murskaantuivat ennen kuin saavuttivat planeetan. Jokainen rengas kiertää eri nopeudella planeetan ympäri. Lähde: <http://solarsystem.nasa.gov/planets/profile.cfm?Object=Saturn&Display=Rings> – Käänt.

taa planeettaa. Jos joku kohta tästä renkaasta olisi ollut tiheämpi kuin joku toinen, yksi tai useampi kasautuminen olisi tapahtunut äkisti ja Saturnuksella olisi ollut useampia kuita, koska sen muodostumisesta alkaen tämä rengas on kiinteytynyt samalla tavoin kuin muutkin planetaariset kappaleet.

Komeetat

28. Komeetat, vaeltavat taivaankappaleet – jopa suuremmassa määrin kuin planeetat, joille on annettu tuo etymologinen nimitys – ovat oppaita. Ne auttavat meitä ylittämään sen järjestelmän rajat, järjestelmän, johon maa kuuluu viemällä meidät tähtiavaruuden kaukaisille alueille.

Mutta ennen kuin tutkimme näiden maailmankaikkeuden matkustajien avulla taivaallisia alueita, olisi hyvä ymmärtää – niin paljon kuin mahdollista – niiden olennaista luonnetta ja niiden roolia planetaarisessa järjestelmässä.

29. Näiden pyrstöllä varustettujen taivaankappaleiden on usein katsottu olevan pikkulapsen tasolla olevia maailmoja, jotka valmistelevat alkukantaisessa kaaoksessaan asutetuissa maailmoissa tarjolla olevia elämän ja olemassaolon edellytyksiä. Jotkut ovat kuvitelleet näiden erikoisten kappaleiden olevan tuhoutumisen tilassa. Monille niiden huomiota kiinnittävä ilmiö on ollut syynä niiden luonnetta koskeviin virheellisiin arveluihin, jopa niin, että oikeudellisessa astrologiassa muutamat ovat pitäneet niitä enteinä sallimuksen määräämistä onnettomuuksista, jotka ällistyttävät ja vapisuttavat maata.

30. Moninaisuuden lakia on sovellettu niin suurella runsaudella luonnon töissä, että ihmetyttää kuinka luonnontieteilijät, astronomit ja filosofit ovat voineet rakentaa niin monta teoriaa, joissa niille annetaan planeettoja vastaava asema ja ne nähdään vain taivaankappaleina, jotka ovat enemmän tai vähemmän kehittymisen tai rappeutumisen tilassa. Näkemyksen luonnosta pitäisi olla kuitenkin riittävän laaja, ettei tarkkailijan tarvitse etsiä

yhdenmukaisuuksia sieltä, missä niitä ei ole, ja jättää komeetoille vaeltavien taivaankappaleiden vaatimatonta mutta hyödyllinen rooli aurinkokuntien tiedustelijana. Koska niiden koostumus on planeettoihin verrattuna täysin erilainen, niiden tarkoituksena ei ole olla – kuten planeettojen – inhimillisiä asuinpaikkoja. Ne kulkevat peräkkäisesti auringosta aurinkoon, rikastuttavat itseään aika ajoin höyrymäiseen tilaan muuntuneilla planetaarisilla osasilla ja vetävät ne itseensä elvyttäen ja uudistaen niitä teki-
jöitä, joita levittävät yli kivikuntaisten maailmojen. (luku IX, nro 12)

31. Jos silloin, kun yksi noista taivaan kappaleista lähestyy pikkuruista maapalloamme ohittaakseen sen kiertoradan ja palatakseen suunnattoman etäisyyden päässä auringosta sijaitsevaan huippukohtaansa, seuraisimme sitä ajatuksissamme ja vierailisimme sen kanssa tähtialueilla, ohittaisimme sen eteerisen aineen mahtavan laajuuden, joka erottaa auringon sen lähimmistä tähdistä. Ja tarkkaillessamme tämän taivaan kappaleen yhteenlaskettuja liikkeitä – voisimme kuvitella sen olevan eksyksissä äärettömyyden erämaassa – löytäisimme vakuuttavan lisätodisteen luonnon lakien universaalisuudesta ja niiden levittämisestä etäisyyksiin, joita aktiivisinkaan mielikuvitus voi tuskin käsittää.

Tällä matkalla sen elliptisen radan muoto muuttuu paraboliseksi, ja sen eteneminen hidastuu tasolle, jossa se kulkee vain muutamia jaardeja samassa ajassa, jossa se lähinnä Maata ollessaan kulki monia tuhansia maileja. Ehkä voimakkaampi aurinko, merkittävämpi kuin sen juuri taakseen jättämä, kohdistaa tähän komeettaan ylivoimaisen vetovoiman ja vastaanottaa sen omien kiertolaistensa piiriin, ja teidän pikkuisen maanne hämmennyneet lapset odottavat turhaan sen paluuta, jonka he ovat ennustaneet epätäydellisiin havaintoihin perustuen. Tässä tapauksessa me, joiden ajatus on seurannut vaeltavaa komeettaa noille tuntemattomille alueille, kohtaamme uuden kansakunnan, joka on mahdoton löytää maallisin silmin, Maata asuttavien Henki-

en mahdoton kuvitella ja saavuttamaton jopa heidän ajatuksilleen, koska se tulee olemaan tutkimattomien ihmeiden teatteri. Olemme saapuneet tähtimaailmaan, suunnattomien aurinkojen häikäisevään maailmaan, aurinkojen, jotka sädehtivät äärettömässä avaruudessa ja jotka ovat luomisen suurenmoisen maaperän briljantteja kukkia. Vain siellä tiedämme, mikä Maa on.

Linnunrata

32. Kauniina, kuuttomina tähtitaivaan öinä jokainen voi nähdä tuon valkeahkon hehkun, joka ylittää taivaan laidasta laitaan ja jota muinoin kutsuttiin nimellä Milky Way (*engl., suora käänös: maitomainen tie; suomeksi Linnunrata*) sen maitoa muistuttavan ilmiasun vuoksi. Sen hajanaista hekkua on tutkittu kauan nykyisinä aikoina teleskoopilla, ja tästä muinaisen mytologian kultapölyn polusta ja maitovirrasta on tullut tuntemattomien ihmeiden laaja kenttä. Havainnoijien tutkimus on auttanut ymmärtämään sen luonnetta ja paljastanut, että siellä, missä silmä eksyy ja kohtaa vain heikkoa valoisuutta, on miljoonia aurinkoja, valovoimaisempia ja tärkeämpiä kuin meitä valaiseva aurinko.

33. Itse asiassa Linnunrata on preeria, jonne on kylvetty aurinko- tai planeettakukkia, jotka loistavat kautta koko sen suunnattoman avaruuden. Meidän aurinkomme ja kaikki sitä seuraavat taivaan kappaleet ovat osa niistä palloista, jotka muodostavat Linnunradan. Kuitenkin aurinko huolimatta sen gigantisista mittasuhteista verrattuna Maahan ja sen tilan laajuuteen vie vain mitättömän pienen pisteen tässä valtavassa luomuksessa. Voidaan laskea noin kolmekymmentä miljoonaa samanlaista aurinkoa liikkumassa vetovoiman mukaisesti tällä suunnattomalla alueella ja niiden etäisyys toisistaan on suurempi kuin satatuhatta kertaa maan kiertoradan säde.^{8 9}

8 Enemmän kuin 3 triljoonaa 400 biljoonaa peninkulmaa (yksi peninkulma on 3 mailia). – Kirj.

9 Maan rata ei ole täydellinen ympyrä. Maa on hieman lähempänä aurinkoa

34. Tällä likimääräisellä laskelmalla voidaan arvioida tämän tähtialueen laajuus ja suhde, joka yhdistää meidän järjestelmämme muiden siinä sijaisevien järjestelmien universaalisuuteen. Voidaan myös arvioida auringon piirin pienuutta tai perin pikkuruisen Maamme olemattomuutta. Mitä ovatkaan Maan asukkaat silloin, kun tarkastellaan olentoja, jotka asuttavat Linnunradan! Sanon ”olemattomuus”, ja tämä ei koske ainoastaan tutkimiemme kappaleiden aineellista ja fyysistä laajuutta – se ei olisi kylliksi – vaan myös ja ennen kaikkea niiden moraalista tilaa ja millä sijalla ne ovat olentojen ikuisessa hierarkiassa. Luominen näyttäytyy siellä kaikessa majesteettisuudessaan ja synnyttää ja levittää elämän ja älykkyyden ilmenemismuotoja kaikkialle aurinkomaailmaan ja jokaiseen sitä kaikilta puolilta ympäröivään järjestelmään.

35. Tällä tavoin voidaan ymmärtää se asema, joka auringollamme tai maallamme on tähtien maailmassa. Sellaiset arvioinnit saavat vielä enemmän painoarvoa, jos ne heijastetaan Linnunradan itsensä tilaan, joka tähtijärjestelmien luomisen suunnattomuudessa edustaa kaukaa katsottuna vain käsittämätöntä ja huomaamatonta paikkaa, koska se ei ole mitään muuta kuin loistava tähtisumu tuhansien avaruudessa olemassa olevien joukossa. Jos se näyttää meistä laajemmalta ja runsaammalta kuin muut, se johtuu siitä, että se ympäröi meitä ja levittäytyy joka suunnalta silmiemme eteen, kun taas muut läpätunkemattomiin syvyyksiin kadonneina näyttävät itsestään tuskin pilkkahdusta.

36. No niin, jos tiedetään, että Maa ei ole mitään tai melkein mitään aurinkokunnan puitteissa, aurinkokunta ei ole mitään tai melkein mitään Linnunradan puitteissa, Linnunrata ei ole mitään tai melkein mitään tähtisumujen universaalisuuden joukossa, ja koska universaalisuus on hyvin pieni seikka huike-

tammikuun alussa ja kauempana heinäkuussa. Tammikuussa Maa on 91,4 miljoonaa mailia (147,1 miljoonaa kilometriä) auringosta ja heinäkuussa se on 94,5 miljoonan mailin (152,1 kilometrin) päässä. Lähde: http://www.nasa.gov/worldbook/earth_worldbook.html – Käänt.

an äärettömyyden puitteissa, alamme ymmärtää, mikä maallinen pallomme on.

Kiintotähdet

37. Niin sanotut ”kiintotähdet”, jotka tähdittävät kahden pallonpuoliskon taivaankantta, eivät ole erillään ulkopuolisesta veto-voimasta kuten yleisesti oletetaan. Kaukana siitä. Ne kuuluvat kaikki yhteen ja samaan taivaallisten kappaleiden kasautumaan. Tämä kasautuma ei ole muuta kuin suuri tähtisumu, josta me olemme osa ja jonka yli koko taivaan heijastuva ekvatoriaalinen taso on saanut nimen ”Linnunrata”. Kaikki sen muodostavat auringot tukevat toinen toisiaan. Niiden moninkertaiset vaikutukset reagoivat toinen toisiinsa, ja universaalinen painovoima yhdistää ne samaan perheeseen.

38. Useimmat noiden eri aurinkojen joukossa ovat samanlaisia kuin meidän aurinkomme. Niitä kiertävät toisen asteen maailmat, joita ne valaisevat ja tukevat samojen meidänkin planeettajärjestelmässämme vallitsevien lakien keinoin. Jotkut, kuten Sirius, ovat tuhat kertaa hedelmällisempiä ja mahtavampia kooltaan kuin meidän aurinkomme, ja niiden rooli universumissa on tärkeämpi, koska niitä kiertävien planeettojen määrä on suurempi ja ne ovat meitä kehittyneempiä. Toiset ovat tähti-toiminnoiltaan hyvin erilaisia. On niin, että tietyllä määrällä näistä auringoista, tähtien veljeskunnan kaksosista, on seuranaan samanikäisiä sisaruksia, ja ne muodostavat avaruudessa kaksoisjärjestelmän, jolle luonto on antanut erilaisia toimintoja kuin meidän aurinkoomme liittyvät.¹⁰ Vuosia ei mitata siel-

¹⁰ Astronomiassa nämä on nimetty ”binääritähdiksi”. Ne ovat kaksi aurinkoa, jotka kiertävät toistensa ympäri kuten planeetta kiertää aurinkoaan. Mikä erikoinen ja suurenmoinen näytös sen täytyy ollakaan, mistä tällaisen kahden auringon valaiseman maailman asukkaat saavat nauttia! Mutta myös, miten erilaiset elämän olosuhteet siellä täytyykään olla! Myöhemmässä kommunikaatiossa Galileon henki lisäsi: ”On olemassa myös monimutkaisempia järjestelmiä, joissa eri auringot esittävät kasvokkain kuiden roolia. Näin ne tuottavat mahtavan valonäytöksen valaisemiensa pallojen asukkaille. Itse asiassa huolimatta niiden näennäisestä läheisyydestä asutut maailmat voivat kiertää

lä enää samoilla jaksoilla tai päiviä saman auringon mukaan, ja nämä kaksoissoihduilla valaistut maailmat ovat saaneet perintönään uskomattomat elämän olosuhteet silmissämme, meidän, jotka emme ole jättäneet pikkuista maan piiriämme. Toiset tähdet, ilman seuralaisia ja planeettoja, ovat saaneet paremmat asuttavuuden osatekijät kuin toisille on annettu. Suunnattomuudessaan luonnon lait ovat moninaiset, ja jos ykseys on maailmankaikkeuden suuri sana, loputon moninaisuus ei ole vähempää sen ikuinen ominaisuus.

39. Huolimatta näiden tähtien ja niiden järjestelmien suunnattomasta lukumäärästä ja huolimatta niistä mittaamattomista etäisyyksistä, jotka niitä erottavat, ne kuuluvat kaikki siitä huolimatta samaan tähtisumuun, jota voimakkaimmatkaan teleskoopit voivat hädin tuskin erottaa ja jota uskaliaimmatkaan mielikuvituksen käsitykset voivat tuskin saavuttaa. Kaikesta huolimatta tämä tähtisumu on vain yksi yksikkö niiden tähtisumujen, jotka muodostavat tähtien maailman, luokassa.

40. Niin sanotut kiintotähdet eivät ole liikkumattomia avaruudessa. Taivaankannen kuvussa kuvitellut tähtikuviot eivät ole lainkaan todellisia symbolisia luomuksia. Niiden etäisyys maasta ja perspektiivi siitä asemasta, josta universonia on mitattu, ovat kaksi syytä, jotka aiheuttavat tämän kaksinkertaisen optisen harhakuvan. (Luku V, nro 12).

41. Olemme nähneet, että niiden sinertävässä kupolissa vilkkuvien taivaankappaleiden kokonaisuus on liitetty yhteen ja samaan kosmiseen kasaumaan, yhteen ja samaan tähtisumuun, jota te kutsutte Linnunradaksi. Kuitenkin huolimatta siitä, että ne kuuluvat samaan ryhmään, jokaista näistä taivaan kappaleista elävöittää sen oma siirtymäliike avaruuden läpi. Absoluuttista lepotilaa ei ole missään. Niitä hallitsevat painovoiman universaalit lait, ja ne pyörivät läpi avaruuden tämän suunnattoman

niiden välistä ja voivat saada vaihtoehtoisesti monivärisiä valoaaltoja, jotka yhdistyessään muodostavat valkoista valoa.” – Kirj.

voiman taukoamattoman impulssin alaisena. Ne eivät kierrä lainkaan satunnaisia reittejä, vaan säädettyä rataa pitkin, jonka keskuksessa on paljon suurempi taivaankappale. Jotta saisin sanani ymmärrettävämmiksi esimerkin avulla, puhun erityisesti teidän auringostanne.

42. Nykyaikaisten havaintojen ansiosta tiedetään, että aurinko ei ole kiinteä eikä keskipiste kuten varhaisessa astronomiassa uskottiin, vaan matkaa kautta avaruuden ja kuljettaa mukanaan laajoja planeettojen, kuiden ja komeettojen järjestelmiä. Tämä matka ei ole satunnainen, eikä aurinko vaella loputtomassa tyhjiydessä, johdettuna harhaan sille itselleen, sen lapsille ja sen alaisille määritetyltä alueelta. Ei, sen rata on mitattu ja se kiertää keskusaurinkoa samanaikaisesti muiden saman luokan aurinkojen kanssa, aurinkojen, joilla on ympärillään tietty määrä asutettuja planeettoja. Sen kiertoliike, kuten sen sisartenkin, on vuosittaiselle tarkkailulle näkymätön, koska suuri määrä vuosisatojen mittaisia jaksoja olisi tuskin riittävä panemaan merkille yhtä sen tähtivuotta.

43. Keskusaurinko, josta puhumme, on itse toisen asteen pallo suhteessa toiseen vielä tärkeämpään, jonka ympäri se jatkaa matkaansa toisten saman luokan aurinkojen seurassa. Me voimme oleilla näillä peräkkäisesti alistetuilla auringoilla, kunnes mielikuvituksemme väsyä kiipeämään ylöspäin tässä hierarkiassa, mutta älkäämme unohtako, että voimme laskea Linnunradalla pyöristäen noin kolmekymmentä miljoonaa aurinkoa, jotka ovat alisteisia toinen toisilleen kuin suunnattoman suuren järjestelmän jättiläismäiset hammaspyörät.

44. Ja jokainen näistä lukemattomista taivaan kappaleista elää yhteisvastuullista elämää toisten kanssa. Samalla tavoin kuin mikään ei ole eristetty pikkuriikkisen maallisen maailmanne taloudesta, ei myöskään mikään ole eristetty mittaamattomassa maailmankaikkeudessa.

Sellaiset järjestelmien järjestelmät näyttäisivät kaukaa tutkivan filosofin silmälle, joka voi käsittää avaruuden ja ajan kehittämää kuvaa, jumalallisen hengityksen pyörteen nostattamalta kultaisten helmien pölyltä, joka saa tähtimaailmat pakenemaan kuin hiekanjyvät autiomaan dyyneillä.

Lisää tyyneyttä, lisää hiljaisuutta, lisää iltahämärää! Tällainen suuri näytelmä, joka tapahtuu silmiemme edessä, on todellinen luominen, huikea ja täynnä eteeristä elämää, joka sisältää valtavassa kokonaisuudessaan Luojan ikiaikaisen katseen.

Tähän asti olemme puhuneet kuitenkin vain yhdestä tähtisumusta. Sen miljoonat auringot, sen miljoonat asutetut maailmat, kuten olemme sanoneet, muodostavat vain yhden saaren ääretömässä saaristossa.

Avaruuden autiomaat

45. Suunnaton ja rajaton autiomaat ulottuu tuolle puolen ja sulkee sisäänsä ne tähtikasautumat, joista olemme keskustelemassa. Eristyneisyys seuraa eristyneisyyttä, ja mittaamattomat tyhjyyden tasangot laajentavat etäisyyttä. Massoittain kosmistta ainetta on löydetty eristettynä avaruudessa kuin suunnattoman saariston kelluvat saaret. Jos tahdottaisiin arvioida jollakin tavalla sitä suunnatonta etäisyyttä, joka erottaa sen tähtien kasautuman, josta me olemme osa, meitä lähinnä olevasta tähtien kasautumasta, voitaisiin ymmärtää, että tällaiset tähtisaarekkeet ovat siroteltuja ja harvinaisia avaruuden laajassa valtameressä. Ja että niitä erottava avaruus on suhteellisesti ottaen suurempi kuin niiden vastaavien ulottuvuuksien mitta.

Nyt, muistakaamme, että tähtisumun koko on pyöreästi tuhat kertaa siihen kuuluvien toisiinsa nähden lähimpien tähtien etäisyys. Sitä voidaan pitää mittayksikkönä. Tämä on noin sata-tuhatta triljoonaa peninkulmaa (yksi peninkulma on kolme mailia). Koska niiden välinen etäisyys on niin paljon suurempi, sitä ei voi ilmaista luvuilla, jotka olisivat meidän käsityskykym-

me rajoissa. Mielikuvitus voi vain korkeimmissa mielikuvissaan kyetä saamaan otteen tästä suunnattomuuden mahtavuudesta – noista eristyneisyyden äänettömyyksistä ja kaiken elämän ilmenemättömyydestä – ja käsittää jollain tavalla tämän suhteellisen loputtomuuden ajatuksen.

46. Tämä taivaallinen autiomaa, joka ympäröi meidän tähtiuniversumiamme ja joka näyttää laajentuvan tähtimaailmamme kaukaisille rajoille, on Kaikkein Korkeimman kaukonäköisyyden ja loputtoman voiman syleilyssä, Hänen, joka on asettanut rajattoman luomisensa puitteet meidän taivaidemme taivaiden tuolla puolen.

47. Todellakin sellaisten eristyneisyyden alueiden tuolla puolen maailmat säteilevät suurenmoisuudessaan yhtä paljon kuin alueilla, jotka ovat inhimillisen tutkimuksen saavutettavissa. Näiden autiomaiden tuolla puolen loistavat keitaat lipuvat kuulaassa eetterissä ja uudistavat loputtomasti olemassaolon ja elämän uskomattomia asetuksia. Siellä levittäytyvät kaukaiset kosmisen aineen kasaumat, jotka teleskoopin innokas silmä näkee vilahdukselta taivaan läpinäkyvien alueiden lävitse. Nuo tähtisumut, joita voidaan kutsua selittämättömiksi ja jotka näyttävät valkean puuterin kirkkailta pilviltä eksyneinä eeterisen avaruuden tuntemattomaan paikkaan. Siellä paljastuvat ja kehittyvät uudet maailmat, joiden – teidän maapallolenne luontaisista poikkeavat – erilaiset ja tuntemattomat olosuhteet antavat niille elämän, jota teidän käsityskyvyllänne ei voi kuvitella eikä tutkimuksillanne selvittää. Luomisen voima hehkuu siellä kaikessa täydellisyydessään. Teidän järjestelmänne vallitsemilta alueilta tulevalle, missä toisenlaisten lakien voimat hallitsevat elämän ilmenemistä, tämä uusille alueille seuraamamme polku avaa tuntemattomia näkökulmia.¹¹

¹¹ Nimitys selittämätön tähtisumu on annettu astronomiassa niille tähtisumuille, joiden tähdet eivät ole vielä erotettavissa. Niitä pidettiin aluksi maailmojen muodostumisen tiivistymisprosessin kosmisen aineen kasautumina, mutta nykyisin ajatellaan yleisesti, että sellainen ulkomuoto johtuu etäisyydestä ja että riittävän voimakkaiden apuvälineiden avulla ne voidaan kaikki selittää.

Tuttu vertaus, vaikkakin hyvin epätäydellinen, voi tarjota idean selitettävistä tähtisumuista. Ne ovat kuin ilotulitteiden, räjähdysen hetkellä sinkoamia kipinöiden parvia. Jokainen näistä kipinöistä edustaisi tähteä ja ryhmä olisi tähtisumu tai tähtien ryhmä, joka on kerääntynyt avaruuden johonkin kohtaan ja on vetovoiman ja liikkeen yleisen lain alainen. Tietyltä etäisyydeltä nämä kipinät ovat tuskin erotettavissa ja niiden ryhmä näyttää pieneltä savupilveltä. Tämä vertaus ei ole tarkka, jos käsitellään tiivistyneen kosmisen aineen massoja.

Meidän Linnunratamme on yksi sellainen tähtisumu. Se käsittää melkein 30 miljoonaa tähteä tai aurinkoa, jotka vievät ei vähempää kuin muutamien satojen triljoonien peninkulmien laajuisen tilan avaruutta. Siitä huolimatta se ei ole suurin. Olettakaamme, että jokaista aurinkoa kiertää keskimäärin vain 20 planeettaa. Se tarkoittaisi noin 600 miljoonaa maailmaa ainoastaan meidän ryhmässämme.

Jos voisimme matkustaa tähtisumustamme toiseen, olisimme sillä matkalla ikään kuin Linnunratamme keskuksessa, mutta tähtitaivas näyttäisi täysin erilaiselta, niin kohteenamme oleva tähtisumu, huolimatta sen valtavista mittasuhteista meihin verrattuna, näyttäisi siltä etäisyydeltä pieneltä äärettömyyteen eksyneeltä linssin muotoiselta hiutaleelta. Ennen uuden tähtisumun saavuttamista me kuitenkin olisimme kuin matkustaja, joka lähtee kaupungista ja kulkee laajan asumattoman maan halki ennen kuin saapuu toiseen kaupunkiin. Meidän täytyisi ohittaa lukemattomia tähdettömiä avaruuksia ja maailmoja, joita Galileo kutsuu avaruuden autiomaiksi. Edetessämme näkisimme oman tähtisumumme loittonevan takanamme ja sen koon pienenevän silmissämme samaan aikaan, kun kohteenamme oleva tulee selvemmin ja selvemmin erotettavaksi samalla tavoin kuin ilotulitteen kuoren kipinät. Matkatessamme ajatuksissamme avaruuden alueilla oman tähtisumumme tuolle puolen näemme kaikkialla ympärillämme miljoonia samanlaisia, erimuotoisia saaristoja, joista jokainen sisältää miljoonia aurinkoja ja satoja miljoonia asuttuja maailmoja.

Kaikki, mikä samaistaa meidät avaruuden suunnattomuuteen ja maailman-kaikkeuden rakenteeseen, on hyväksi laajentamaan meidän käsityksiämme, jotka ovat niin kovin yleisten uskomusten rajoittamia. Jumala kasvaa silmissämme siinä määrin, että ymmärrämme paremmin hänen töidensä suuruuden ja oman merkityksettömyytemme. Olemme tulleet kauas Mooseksen ajan Genesisestä, joka tekee meidän pikkuruisesta ja huomaamattomasta Maastamme Jumalan pääluomuksen ja sen asukkaista Hänen huolenpitonsa ainoan kohteen. Ymmärrämme niiden, jotka uskovat, että maailmankaikkeudessa kaikki on tehty heitä varten ja jotka rohkenevat kiistää Korkeimman olemassaolon, turhamaisuuden. Muutamien vuosisatojen ajan on hämmästeltä miten uskonto, joka on tehty Jumalan ylistämiseksi, on alentanut sen niin mitättömiin mittasuhteisiin ja miten se hylkäsi pahasta hengestä lähtöisin olevana ne tutkimukset, jotka voisivat ainoastaan lisätä meidän Jumalan kaikkivoipaisuuden ihailuamme vihkimällä meidät luomisen suurenmoisiin mysteereihin. Tulemme olemaan vielä hämmästyneempiä, kun tulemme tietoisiksi, että nämä tutkimukset hylättiin, koska ne olisivat vapauttaneet ihmiskunnan mielen ja tuhonnet hiiden ylivallan, jotka kutsuivat itseään Jumalan edustajiksi maan päällä. - Kirj.

Maailmojen loputon perättäisyys

48. Me olemme nähneet, että maailmankaikkeudelle on suotu ainutlaatuinen ja yleinen alkulaki varmistamaan sen ikuinen vakaus ja että tämä laki on meidän aisteillamme havaittavissa erilaisissa erityisissä toiminnoissa, joita me kutsumme luonnon opastaviksi voimiksi. Tänään tulemme osoittamaan, että ikuisuuden ja avaruuden kaksinaisesta näkökulmasta katsottuna koko maailman harmonia on varmistettu tällä ylivertaisella lailla.

49. Itse asiassa, jos menisimme ajassa taaksepäin kosmisen aineen alkuperäisen kasautumisen varhaiseen alkupisteeseen, huomaisimme, että tämän lain alaisena aine on jo käymässä lävitse sitä väistämätöntä muutosta, joka johtaa sen siemenestä kypsään hedelmään ja että tästä laista johtuvien erilaisten voimien impulssien alaisena se kulkee jaksottaisten mullistustensa asteikolla: ensin liikkeen fluidisena keskuksena, seuraavaksi maailmojen generaattorina ja myöhemmin sen sisimmästä syntyneen sfäärin keskuksena ja vetovoimaisena ytimenä. Me tiedämme jo, että nuo lait valvoivat kosmoksen historiaa. Mikä on nyt tärkeää tietää, on että ne valvovat myös taivaankappaleiden tuhoa, koska kuolema ei ole pelkästään elävän olennon muodonmuutos, vaan myös elottoman aineen muodonmuutos. Ja jos on kirjaimellisesti totta sanoa, että vain elämä on kuoleman viikatteen ulottuvissa, on myös oikein lisätä, että aineen kyseessä ollessa myös sen täytyy väistämättä käydä lävitse olemukselleen luontainen muodonmuutos.

50. Otetaan maailma, joka aina primitiivisestä kehdestään lähtien on käynyt läpi erityisen järjestyksensä salliman koko elinkaarensa ajanjakson. Sen olemassaolon sisäinen ydin on sammunut, ja sen osatekijät ovat menettäneet alkuperäiset kykynsä. Luonnon ilmiöt, jotka vaativat toimiakseen tälle maailmalle annettujen lakien läsnäolon ja toiminnan, eivät voi siksi enää

tapautua, koska niiden vivulla ei ole enää välttämätöntä tukipistettä, joka antoi niille kaiken voiman.

No, luulisiko joku, että tämä sammunut ja eloton maailma jatkaisi kulkuaan taivaallisessa avaruudessa ilman tarkoitusta ja että siitä tulisi taivasten kidassa hyödytöntä tuhkaa? Luulisiko joku, että se pysyisi kirjoitettuna universaaliseen elämän kirjaan, kun siitä ei ole tullut muuta kuin kaikkea merkitystä vailla oleva kuollut kirjain? Ei. Samat voimat, jotka nostivat sen pimeästä kaaoksesta ja siunasivat sen loistavalla elämällä, samat voimat, jotka ohjasivat sitä läpi vuosisatoja kestäneen nuoruuden, joka vakautti sen ensimmäisiä askeleita ja johti sen aikuisuuteen ja vanhuuteen, johtavat sen perustavien osatekijöiden purkamiseen siirtämällä ne laboratorioon, mistä luova voima vetää lakkaamatta yleisen vakauden edellytykset. Nämä osatekijät palaavat eetterin yleiseen massaan, ja ne sulautetaan toisiin taivaankappaleisiin tai niillä elvytetään toisia aurinkoja. Eikä sellainen kuolema ole hyödytön tapahtuma tämän maailman eikä sen sisarusten kannalta. Se uudistaa erilaisia luomuksia muilla alueilla, ja sinne, mistä maailmojen järjestelmät ovat kadonneet, syntyy pian uusi loistavampien ja tuoksuvampien kukkien kukkapenkki.

51. Näin todellinen ja tehokas maailmankaikkeuden ikuisuus on varmistettu samoilla laeilla, jotka ohjaavat ajan toimintoja. Tällä tavoin maailmat seuraavat maailmoja ja auringot aurinkoja ilman, että laajojen taivaiden suunnaton koneisto olisi koskaan valmis jättäiläismäisessä työssään.

Siellä, missä silmäsi ihailevat öisen kuvun loistavia tähtiä ja siellä, missä mielesi pohtii kaukaisten paikkojen loistavaa säteilyä, kuoleman sormi on kauan sammuttanut monia sellaisia loistokkuuksia ja tyhjiys on seurannut sellaista kirkkautta ja jopa vastaanottanut uusia vielä tuntemattomia luomuksia. Näiden taivaan kappaleiden suunnaton etäisyys, jonka ylittämiseen niiden lähettämältä valolta on kulunut

tuhansia vuosia ennen kuin se saavutti meidät, tarkoittaa, että me vastaanotamme tänään säteitä, jotka ne ovat lähettäneet kauan ennen maan luomista ja joita me ihailimme vielä tuhansia vuosia niiden todellisen katoamisen jälkeen.¹² Mitä ovat inhimillisen historian kuusi tuhatta vuotta verrattuna aioneihin? Kuin sekunteja teidän vuosisadoissanne mitattuna? Mitä ovat astronomiset havaintonne verrattuna absoluuttiseen maailman tilaan? Auringon pimennyksen aiheuttama varjo.

52. Tajutkaamme siis tässä, kuten muissakin tutkimuksissamme, että Maa ja ihmiskunta – verrattuna siihen, mitä on ja mitä valtavat ajatustemme ponnistelut kattavat – eivät ole mitään muuta kuin huomaamaton alue maailmankaikkeuden suunnattomuuden ja ikuisuuden valossa, joka ei koskaan tule loppumaan. Ja kun nämä kuolemattomuutemme jaksot ovat menneet ylitemme, kun Maan nykyinen historia näyttää muistimme syvyyksissä usvaiselta sumulta, kun olemme eläneet lukemattomien vuosisatojen ajan eriaisteisissa kosmologisissa hierarkioissa ja kun tulevien aikojen etäisimmät elinpiirit ovat kulkeneet ohitsemme lukemattomia pyhiinvaellusmatkoja, maailmojen rajaton perättäisyys ja liikkumaton ikuisuus ovat edelleen edessämme ja muodostavat tulevaisuudennäkymämme.

Yleismaailmallinen elämä

53. Sielujen kuolemattomuus, jonka perustana on fyysisen maailman järjestelmä, on näyttänyt ennakkoluuloisista ajatteli-joista mielikuvitukselliselta. Ironisesti he ovat luokitelleet sen ohimeneväksi kuolemattomuudeksi eivätkä ole ymmärtäneet,

¹² Tämä on aika, mikä valolta kuluu kulkea avaruuden läpi. Koska sen nopeus on 70000 peninkulmaa sekunnissa (yksi peninkulma on 3 mailia), se saavuttaa meidät auringosta 8 minuutissa 13 sekunnissa. Joten jos ilmiö tapahtui auringon pinnalla, me emme havaitse sitä ennen kuin 8 minuuttia myöhemmin ja samasta syystä me näemme sen vasta 8 minuuttia sen päättymisen jälkeen. Jos etäisyydestä johtuen tähden valolta kestää tuhat vuotta saavuttaa meidät, me näemme tähden vasta tuhannen vuoden päästä sen syntymisestä. (Tämän ilmiön täydellinen selitys, kts. Revue Spirite, Maaliskuu ja Toukokuu v. 1867, sivut 93 ja 151) – Kirj.

että ainoastaan se on todellinen luomisen spektaakkelin valossa. Kaikesta huolimatta on mahdollista saada se ymmärretyksi kaikessa suuruudessaan – sanoisin vielä enemmän, lähes kaikessa täydellisyydessään.

54. Ei ole enää epäilyksen alaista, että Jumalan työt on luotu ajatusta ja älyä varten ja että maailmat ovat asuinpaikkoja sellaisille olennoille, jotka mietiskelevät niitä ja paljastavat niiden verhon takaa sen Yhden voiman ja viisauden, joka muodostaa ne. Kuitenkin on tärkeää ymmärtää, että sielut, jotka niissä asuvat, ovat solidaarisia toinen toisilleen.

55. Todellakin ihmismielen on vaikea ajatella noita säteileviä palloja, jotka säkenöivät avaruudessa jähmeän, elottoman aineen yksinkertaisina massoina. Sille on myös vaikeaa ajatella, että sellaisilla etäisillä alueilla on suurenmoisia hämäreitä ja loistokkaita öitä, hedelmällisiä aurinkoja ja päiviä täynnä valoa sekä laaksoja ja vuoristoja, missä moninaiset luonnon tuotokset ovat levittäytyneinä kaikessa upeassa loistossaan. Olisi vaikea kuvitella, että se jumalallinen näytös, jossa sielu voi elvyttää itseään samoin kuin elämäänsä, olisi ilman elämää ja kaikkia sitä tuntevia ajattelemiskykyisiä olentoja.

56. Tämä ilmeisen oikeudenmukainen luomisen ajatus on kuitenkin välttämätön ihmiskunnan solidaarisuuden lisäämiseksi ja siinä on tulevaisuuden ikuisuuden mysteeri.

Yksi ja sama inhimillinen perhe on luotu maailmojen universaalisuudessa, ja sinulle vielä huomaamattomat veljeyden siteet on suotu niissä maailmoissa. *Jos nämä taivaankappaleet, joiden valtavat järjestelmät ovat harmoniassa keskenään, ovat älyllisten olentojen asuttamia, nämä olennot eivät ole suinkaan toisilleen tuntemattomia, vaan paremminkin heidän otsaansa on painettu saman kohtalon leima ja heidän täytyy tavata toisensa heidän elämänsä tarkoitusten mukaisesti ja tavata uudelleen keskinäisen kiintymyksensä mukaisesti.* Taivaallisia maita asut-

taa suuri Henkien perhe. Taivaiden avaruutta syleilee Jumalallisen Hengen suuri säteily, joka säilyy henkisen täydellisyyden ensimmäisenä ja lopullisena arkkityyppinä.

57. Minkä oudon hairahduksen takia meitä on kielletty uskomaasta kuolemattomuuteen avaruuden laajoilla alueilla ja vangittu ajattelu absoluuttisen dualismin ei-hyväksyttävään piiriin.

Eikö todellisen teorian maailmasta pitäisi siksi käydä todellisen dogmaattisen opin edellä ja eikö tieteen pitäisi käydä teologian edellä? Poikkeako se tieteestä niin paljon, että sen pitää perustua metafysiikkaan? Vastaus on yksinkertainen ja osoittaa meille, että uusi filosofia tulee istumaan voitonriemuisena vanhan raunioilla, koska sen perustus tulee olemaan voittoisasti pystytetty muinaisten virheiden päälle.

Maailmojen moninaisuus

58. Olet ollut kumppaninamme taivaallisella tutustumisretkellämme ja vierailut kanssamme avaruuden suunnattomilla alueilla. Silmiemme alla auringot ovat seuranneet aurinkoja, järjestelmät seuranneet järjestelmiä ja tähtisumut tähtisumuja. Kosmoksen harmonian loistava panoraama on levittäytynyt askeltemme edetessä, ja me olemme saaneet esimakua loputtomuuden ajatuksesta, jonka kykenemme ymmärtämään täydessä laajuudessaan vasta tulevassa täydellisyydessämme. Eetterin mysteerit ovat paljastaneet tähän asti selittämättömät arvoituksensa, ja me olemme ainakin kuvitelleet mielessämme maailmankaikkeudellisten asioiden idean. Nyt meidän on tarpeen pitää tauko ja miettiä.

59. On ollut epäilemättä hyvä tajuta Maan pienuus ja sen keskinertainen tärkeys maailmojen hierarkiassa. On ollut hyvä iskeä maahan se meille niin rakas olettamus ja nöyrytyä absoluuttisen suuruuden edessä.

On kuitenkin parempi tulkita vielä moraalisesti todistamaamme spektaakkelia. Haluaisin puhua luonnon päättymättömästä voimasta ja siitä ajatuksesta, mikä meillä tulisi olla sen toimintatavasta valtavan maailmankaikkeuden eri osissa.

60. Koska olemme niin tottuneita arvioimaan asioita pienen poloisen asuinpaikkamme näkökulmasta, kuvittelemme, että luonto ei voi tai ole voinut toimia muissa maailmoissa muutoin kuin noudattaen niitä sääntöjä, jotka täällä alhaalla vallitsevat. No, tarkalleen tässä meidän on tärkeää uudistaa arviotamme. Luo katseesi hetkeksi mihin tahansa maapallosi alueeseen ja mihin tahansa luontosi tuotokseen. Etkö tunnista siinä loputtoman moninaisuuden leimaa ja vertaansa vailla olevan toimimisen todistetta? Etkö näe kanarialinnun siivessä tai ruusunkukan terälehdessä kauniin luonnon tavatonta hedelmällisyyttä? Koskevatpa tutkimuksesi ilman halki liiteleviä olentoja, laskeutuvatpa ne metsien orvokkien kasvustoihin, murtavatpa ne auki merten syvyyksiä, kaikessa ja kaikkialla tulet lukemaan tämän universaalin totuuden: kaikkivoipa luonto toimii paikkojen, aikojen ja olosuhteiden mukaisesti. Se on yksi kokonaisvaltaisessa harmoniassaan mutta moninkertainen tuotoksissaan. Se toimii auringossa yhtä hyvin kuin vesipisarassa ja asuttaa suunnattomia maailmoja elävillä olennoilla yhtä helposti kuin hautoo syysperhosen muniman munan.

61. No niin, jos luonto on kyennyt esittämään meille sellaisen moninaisuuden, tämän, niin ankean ja rajatun, pienen Maan joka paikassa, kuinka paljon laajempana sinun tulisi pitää tätä toimintatapaa, kun pohdit sitä laajempien maailmojen näkökulmasta. Kuinka paljon kehittyneemmäksi ja runsaammaksi sinun täytyy tiedostaa se luonto, joka toimii niissä suurenmoisissa maailmoissa, ja jotka paljon enemmän kuin Maa todistavat oikeaksi tuntemattoman täydellisyytensä! Älä siis kuvittele kaikkien aurinkoja kiertävien järjestelmien olevan samanlaisia kuin omasi, äläkä kuvittele noiden tuntemattomien planeettojen luonnon kolmea valtakuntaa, jotka

näyttäytyvät ympärilläsi. Ajattele sen sijaan, että aivan kuten yhdenkään ihmisen kasvot eivät näytä samalta kenenkään toisen ihmisen kasvojen kanssa koko ihmislaji huomioiden, niin samoin mahtava, käsittämätön moninaisuus on tuotu ilmi myös eteerisissä asuinpaikoissa, jotka leijuvat avaruuden povella. Siitä tosiasiasta lähtien, että teidän elollinen luontonne alkaa selkärangattomista zoofyyteistä ja huipentuu ihmiseen, että ilmakehä ravitsee maallista elämää, että nestemäinen osateki- jä uudistaa itseään jatkuvasti tai että vuodenajoistanne seuraa tämän elämän sille tyypilliset ilmiöt, ei pidä vetää johtopäätös- tä, että miljoonat ja miljoonat maat, jotka lipuvat tässä avaruu- dellisessa tilassa, olisivat sen kanssa samanlaisia. Kaukana siitä. Ne eroavat moninaisten olosuhteidensa mukaan, jotka niille on annettu ja niiden maailmankaikkeuden käsikirjoituk- sessa kullekin kuuluvan roolin mukaan. Ne ovat erilaisia jalo- kiviä mahtavassa mosaiikissa, moninaisia kukkia merkittävässä kukkapenkissä.

LUKU VII

Maan geologinen kuvaus

GEOLOGISET KAUDET • MAAPALLON ALKUKANTAINEN TILA
• PRIMÄÄRINEN KAUSI • SIIRTYMÄKAUSI • SEKUNDÄÄRINEN
KAUSI • TERTIÄÄRINEN KAUSI • VEDENPAISUMUKSEN KAUSI •
VEDENPAISUMUKSEN JÄLKEINEN KAUSI ELI NYKYISYYS –
IHMISKUNNAN SYNTY

Geologiset kaudet

1. Maassa itsessään on sen muodostumisen jäljet. Kehitysvaiheet voidaan jäljittää matemaattisella tarkkuudella sen rungon eri muodostelmista. Tällaisten tutkimusten kokonaisuuden muodostamaa tiedettä kutsutaan geologiaksi. Tämä tiede syntyi tällä vuosisadalla (19.) ja on valaissut erittäin kiistanalaisia kysymyksiä koskien maan ja sitä asuttavien elävien olentojen alkuperää. Näissä asioissa ei ole kysymys teoriasta, vaan tosiasioiden tarkastelun täsmällisistä tuloksista eivätkä ne jätä epäilyksille sijaa. Maapallon muodostuminen on kirjoitettu geologiaan kerrostumiin sisältyvään tietoon paljon varmemmin kuin ennakkokäsityksiin perustuviin kirjoihin, sillä niissä puhuu luonto itse paljastaen itsensä, eikä teoriat luoneiden henkilöiden mielikuvitus. Siellä, missä nähdään tulen aiheuttamia jälkiä, voidaan varmasti sanoa, että siellä on ollut tulta. Siellä, missä nähdään veden aiheuttamia jälkiä, voidaan sanoa yhtä varmasti, että siellä on ollut vettä. Siellä, missä nähdään merkkejä eläimistä, voidaan sanoa, että eläimet ovat eläneet siellä. Geologia on siis täysin havaintoihin perustuva tiede. Se vetää johtopäätöksiä vain siitä, mitä se näkee. Kyseenalaisissa tapauksissa se ei vahvista mitään. Se luopuu kiistanalaisista mielipiteistä odottaen täydellisempiä tutkimustuloksia. *Ilman geologian löydöksiä – kuten astronomiankin – maailman alkuperä olisi vielä legendan pimennossa.* Kiitos geologian, ihmiset tuntevat

tänä päivänä asutuksensa historian ja sen kehtoa ympäröineet tarujen rakennustelineet ovat iäksi sortuneet.

2. Maaston kerrostumia voidaan tutkia kaikkialla missä on syviä uurteita tai ihmisen tekemiä kaivantoja. Nämä, paksuudeltaan muutamasta senttimetristä satoihin metreihin vaihtelevat kerrostumat, voidaan erottaa toisistaan värin ja niiden aineiden ominaisuuksien mukaan, mistä ne muodostuvat. Taideteokset, kaivojen poraamiset, kivilouhokset ja, ennen kaikkea, kaivokset ovat tehneet mahdolliseksi tarkastella niitä erittäin syvällisesti.

3. Kerrostumat ovat tavallisesti homogeenisiä eli muodostuvat samasta aineesta tai yhdessä esiintyneistä aineista, jotka muodostivat kiinteän kokonaisuuden. Rajalinja, joka erottaa ne toisistaan on aina hyvin selvästi määritettävissä kuten rakennuksen perustuksen kerrokset. Ne eivät ole missään kohden sekoittuneet toisiinsa kuten on laita esimerkiksi prisman tai sateenkaaren väreissä.

Näistä ominaispiirteistä voidaan nähdä, että ne ovat muodostuneet peräkkäisesti ja tallentuneet toinen toisensa päälle eri olosuhteissa ja erilaisista syistä. Syvimmällä olevat ovat tietenkin muodostuneet ensiksi ja lähempänä pintaa olevat myöhemmin. Kaikista viimeisintä – mikä löytyy pinnalta – kutsutaan vegetatiiviseksi kerrostumaksi, jonka ominaisuudet ovat peräisin kasvien ja eläinten mädäntyneistä, orgaanisisten aineiden jäännöksistä.

4. Vegetatiivisen kerrostuman alla olevaa kerrosta kutsutaan geologiassa kivikerrostumaksi, mikä nimitys ei tarkoita tässä yhteydessä aina kiviainesta, vaan petiä tai penkkaa, joka muodostuu jonkinlaisesta kivennäisaineesta. Jotkut ovat muodostuneet hiekasta, savesta, merkelistä¹ tai sorasta, toiset kovuudeltaan vaihtelevasta, varsinaisesta kivistä kuten hiekkakivi, marmori, liitukivi, kalkkikivi tai kalkkipitoisesta kives-

¹ Irtonainen, savesta ja kalsiumkarbonaatista koostuva maa-aines.

tä, tahkokivestä, kivihiilestä, asfaltista jne. Sanotaan, että kivi on kovempi tai pehmeämpi ominaispainonsa mukaisesti. Tutkimalla näiden kivien tai kerrostumien luonnetta voidaan tunnistaa tiettyjä merkkejä, jotka osoittavat, että ne ovat syntyneet sulasta aineesta ja lasittuneet joskus tulen vaikutuksesta, kun taas toiset maan tyyppisestä aineesta muodostuneet ovat syntyneet veden vaikutuksesta. Jotkut näistä aineista ovat pysyneet irrallisina kuten hiekka. Jotkut, alun perin tahnamaisessa muodossa olleet, kovettuivat ja saivat aikojen kuluessa kiven tiheyden jonkun kemikaalin vaikutuksesta tai jostain muusta syystä. Päällimmäiset kivikerrokset ovat osoitus peräkkäisistä esiintymien muodostumisista. Tulella ja vedellä on ollut osansa niiden aineiden muodostumisessa, joista maapallon kiinteä runko koostuu.

5. Veden aiheuttamien maa- tai kivikerrostumien tavanomainen sijainti on vaakasuuntainen. Kun näkee tasankoja, jotka näyttävät joskus ulottuvan silmän kantamattomiin ja jotka ovat täysin vaakatasossa ja näyttävät siltä kuin ne olisi jyrätty tasaisiksi tai syviä laaksoja, jotka ovat tasaisia kuin järven pinta, voi olla varma, että joskus menneisyydessä sellaiset paikat ovat olleet tyynien vesien alla. Vesien vetäytyttyä maaperä peittyi kasvillisuuteen. Kun sen sijaan niljakkaista, kalkkikivisistä, savisista tai kivennäisperäisistä maalajeista – niin soveliaita sulauttamaan ravinteita – vedet muodostivat vain irtonaista silikaattihiekkaa, josta syntyi hiekkaisia ja kuivia nummien ja autiomaiden tasankoja. Paikallisten tulvien aiheuttamat sedimentit ja jokien suistojen lietekerrostumat voivat antaa tästä jonkinlaisen ajatuksen.

6. Vaikka vaakasuora on veden aiheuttamien muodostelmien normaali ja yleisin suunta, vuoristoisissa maissa nähdään usein melko suuria kovasta kivistä rakentuneita alueita, jotka ovat kallistuneessa ja jopa pystysuorassa asennossa, vaikka niiden ominaispiirteet kertovat niiden olevan veden muodostamia. No, nestemäisten aineiden tasapainon ja painovoiman lakien mukaan

veden aiheuttamat esiintymät eivät ole voineet syntyä muutoin kuin vaakasuorilla tasanteilla ja ottaen huomioon tosiasian, että kallellaan olevia esiintymiä vetää syvänteisiin virtaukset ja niiden oma paino, on ilmeistä, että jonkin voiman on täytynyt nostaa ne ylös niiden kiinteytymisen tai kivetymisen jälkeen. Näistä pohdinnoista voidaan vetää varmuudella se johtopäätös, että kaikki täydellisen vaakasuorassa asennossa, veden vaikutuksesta syntyneet kivikerrostumat, ovat tyynen veden muodostamia vuosisatojen kuluessa. Ja, että aina kun ne ovat kallistuneessa asennossa, se johtuu siitä, että maaperä on järkkynyt ja siirtynyt jälkeinpäin, eriasteisten, yleisten tai paikallisten mullistusten johdosta.

7. Eläinten ja kasvien fossiiliset jäänteet, joita löytyy valtavia määriä eri kerrostumissa, tarjoavat yhden tyypillisen, erittäin tärkeän ja kiistattoman todisteen. Ja koska näitä jäänteitä on löydetty jopa kovimmista kivistä, voidaan vetää johtopäätös, että nuo oliot olivat olemassa ennen niiden kivien muodostumista. No, jos ajatellaan sitä suunnatonta vuosisatojen määrää, joka tarvittiin niiden kivetymiseen ja saattamaan ne tilaan, jossa ne ovat olleet ikimuistoisista ajoista lähtien, on pakostakin pääteltävä, että orgaanisten olentojen ilmestymisen hetki on kadonnut ajan yöhön ja että, siitä johtuen, se oli hyvinkin paljon aiemmin kuin mitä Mooseksen kirja, Genesis, antaa ymmärtää.²

8. Näiden kasvi- ja eläinjäänteiden joukossa on sellaisia, jotka ovat läpikotaisin, ilman niiden ulkomuodon muuttumista, sili-

² *Fossiili* tulee latinan sanoista *fossilia*, *fossilis*, jotka on johdettu sanoista *fossa*, *fosse* ja verbistä *fodere*, kaivaa, kaivaa maata. Geologiassa tämä sana viittaa kappaleisiin tai orgaanisten kappaleiden jäännöksiin, jotka ovat peräisin ennen historiallista aikaa eläneistä olioista. Lisäksi se viittaa myös kivennäisaineisiin, joissa on kasvi- tai eläinperäisten organismien jäämiä. Sana kivettyminen viittaa vain kappaleisiin, jotka ovat muuttuneet kiveksi silikaatin tai kalkkipitoisen aineen imeytyessä yhteen orgaanisten aineiden kanssa. Kaikki kivetymät ovat pakostakin fossiileja, mutta kaikki fossiilit eivät ole kivetymisiä. Kappaleet, joilla on kivinen kuori siksi, että ne ovat uponneet kalkkipitoiseen veteen, kuten nuo Saint-Allure purossa lähellä Clermont'ia Auvergne'ssa, eivät ole kivetymisiä vaan yksinkertaisesti karstaa. Ihmisten tekemät monumentit, kaiverukset ja esineet kuuluvat arkeologian tutkimuskenttään. – Kirj.

kaatin tai kalkkipitoisen aineen läpätunkemia ja ovat näin muuttuneet kiveksi, kovaksi kuten marmori. Nämä ovat varsinaisia kivetymisiä. Jotkut ovat koteloituneet tähän aineeseen sen ollessa pehmeää. Tällaisia on löydetty joskus täysin eheinä kovimman kiven sisältä. Jotkut ovat jättäneet vain vaikutelman itseltään, kuitenkin herkän ja täysin selkeän. Jopa jalanjälkiä on löydetty jossain kivessä ja jalan muodosta, varpaista ja kynsistä on voitu tunnistaa eläinlaji, josta ne ovat peräisin.

9. Ymmärrettävästi eläinfossiilit ovat muodostuneet vain kiinteistä ja säilyvistä osista kuten luista, suomuista ja sarvista. Joskus ne ovat kokonaisia luurankoja, useimmiten kuitenkin hajallaan olevia osia, joiden alkuperä on kaikesta huolimatta helppo tunnistaa. Tutkimalla leukaluuta tai hammasta voidaan siten kertoa, onko se kuulunut kasvisyöjälle vai lihansyöjälle. Koska eläimen kaikilla osilla on välttämätön riippuvuus, pään muoto, lapaluu, reisiluu tai sääriluu riittävät määrittämään sen koon, kokonaisuuden ja elintavan.³ Maaeläimillä on rakenne, jonka vuoksi niitä ei voi sekoittaa vesieläimiin. Kalojen ja nilviäisten kotiloiden fossiileja on äärettömän paljon. Nilviäisten kotilojen fossiilit yksistään muodostavat kokonaisia, paksuja rantapenkereitä. Niiden ominaisuuksista voi helposti päätellä olivatko ne suolaisen vai makean veden eläimiä.

10. Pyöristyneet kivet, jotka joissain paikoin voivat olla mahtavia kallioita, ovat kiistämätön osoitus niiden alkuperästä. Ne ovat pyöristyneet kuten meren rannan paadet, mikä on varma merkki veden aiheuttamasta kulumisesta. Alueet, joilta niitä löydetään huomattaviin massoihin hautautuneena, olivat ilmeisesti valtameren tai joko pitkäkestoisten tai rajusti ryöppyävien vesien armoilla.

11. Erilaisille maastomuodostumille on lisäksi ominaista niiden sisältämien fossiilien erityinen luonne. Vanhimmat sisältävät

³ George Cuvier on vienyt paleontologian siihen pisteeseen, että vain yksi luu on usein kyllin määrittää eläimen suku, laji, muoto ja tavat sekä rekonstruoi maan se täydellisesti. – Kirj.

kasvi- ja eläinlajeja, jotka ovat täydellisesti hävinneet maan pinnalta. Jotkut myöhemmät lajit ovat myös hävinneet, mutta saman tyyppisiä on säilynyt, jotka eroavat esivanhemmistaan vain koon ja harvojen ulkomuodon vivahteiden osalta. Ja lopultakin, on muita, joiden viimeisiä edustajia me näemme ja jotka tulevat ilmeisesti häviämään ei-niin-kaukaisessa tulevaisuudessa kuten norsut, sarvikuonot, virtahevot jne. Joten, kerrostumien lähetessä meidän aikaamme, eläin- ja kasvilajit lähestyvät myös niitä, jotka ovat tänä päivänä olemassa. Maan pinnan kohoamiset ja luonnonmullistukset, jotka ovat tapahtuneet maapallolla sen syntymästä lähtien, ovat muuttaneet sen elämän säilyttämisen kykyjen olosuhteita ja ovat aiheuttaneet kokonaisten elävien olentojen sukupolvien häviämisen.

12. Tutkimalla geologisten kerrostumien luonnetta voi ehdottomalla varmuudella päätellä, onko sillä alueella ollut niiden muodostumisen aikaan meri tai järviä tai maaeläinten asuttamia metsiä tai tasankoja. Näin ollen, jos tietyltä alueelta löytyy sarjoja päällekkäisiä kerrostumia, jotka sisältävät merellisiä, makean veden ja maaelämän fossiileja, vaihdellen ja toistuen, se on kiistaton todiste, että alue oli usein meren alla, järvien peittämänä ja kuivana maana.

Ja kuinka monia vuosisatoja ja taas vuosisatoja – ehkä jopa tuhansia vuosisatoja – jokaisen kauden on täytynytkään kestää! Mikä suunnaton voima onkaan tarvittu siirtämään ja sitten palauttamaan valtameri takaisin paikalleen ja nostamaan vuoret! Kuinka monia fyysisiä mullistuksia ja rajuja maanpinnan kohoamisia maan onkaan täytynyt läpikäydä historiallisista ajoista lähtien ennen kuin siitä tuli sellainen kuin minä me sen näemme! Ja jotkut haluaisivat, että tämä työ olisi tehty vähemmässä ajassa kuin mitä tarvitaan taimen saamiseen kasvamaan!

13. Kuten aiemmin todettu, geologisten kerrostumien tutkimus todistaa, että peräkkäiset muotoutumiset muuttivat maapallon ulkomuotoa ja se jakaa maapallon historian useisiin maailman-

kausiin. Näitä maailmankausia kutsutaan geologisiksi kausiksi ja niiden tunteminen on olennaista maailman synnyn ymmärtämiseksi. Kuusi tärkeintä kautta on nimetty seuraavasti: primäärinen kausi, siirtymävaiheen kausi, sekundäärinen kausi, tertiäärinen kausi, vedenpaisumuksen kausi ja vedenpaisumuksen jälkeinen eli nykyinen kausi. Kunkin kauden aikana muodostuneita maastoja kutsutaan myös primäärisiksi, sekundäärisiksi jne. Joten sanotaan, että tämä kivi tai kallio tai se ja se fossiili on löydetty sen ja sen kauden maastosta.

14. Olennaista on huomata, että näiden kausien lukumäärä ei ole absoluuttinen, vaan riippuu luokittelujärjestelmästä. Edellä mainitut kuusi kautta käsittävät vain ne, jotka aiheuttivat huomattavia ja laajalle levinneitä muutoksia maapallon tilaan. Havainnot ovat kuitenkin todistaneet, että jokaisen kauden aikana tapahtui paljon peräkkäisiä kerrostumisia. Siksi ne on jaettu maastojen luonteenpiirteitä kuvaaviin ala-kausiin, jotka nostavat selvästi luonnehdittujen kerrostumakausien lukumäärän kahteenkymmeneen kuuteen, ottamatta huomioon puhtaasti paikallisista syistä aiheutuneita muutoksia.

Maan alkukantainen tila

15. Napojen litistymisen ja muut ratkaisevat tosiasiat ovat varma merkki, että alkujaan Maan on täytynyt olla nestemäisessä tai pehmeässä tilassa. Sellainen tila on voinut aiheutua aineesta, joka on tullut nestemäiseksi tulen vaikutuksesta tai vesi on liottanut sen läpimäräksi.

Sananlaskun mukaan sanotaan: ei savua ilman tulta. Tämä ehdottoman tosi väite on sovellus periaatteesta: ei seurausta ilman syytä. Samasta syystä voidaan sanoa: ei tulta ilman aiheuttajaa. No, edessämme olevien tosiasioiden mukaan, kyseessä ei ole vain savu, vaan tuiki todellinen tuli, jolla täytyy olla aiheuttaja. Koska tuli tulee maasta eikä sen ulkopuolelta, aiheutta-

jan täytyy olla sisäpuolella. Koska tuli on jatkuva, aiheuttajan täytyy olla myös jatkuva.

Kuumuus, joka lisääntyy mentäessä syvemmälle maan sisälle ja joka saavuttaa äärettömän korkean lämpötilan tietyllä etäisyydellä pinnasta; termiset lähteet, jotka ovat sitä kuumempia mitä syvemmältä ne ovat peräisin; liekit ja sulan ja liekehtivän aineen massat, jotka purkautuvat tulivuorista kuin valtavista lietsoista tai maanjäristysten aiheuttamista halkeamista, ei voi jättää mitään epäilystä, etteikö sisäinen tuli olisi olemassa.

16. Kokemus osoittaa, että lämpötila nousee yhden Celcius-asteen jokaista 30 metriä kohden, josta seuraa, että 300 metrin syvyydessä lämpötilan nousu on 10 astetta, 3000 metrissä 100 astetta eli lämpötila, missä vesi kiehuu ja 30000 metrissä 1000 astetta. Kahdenkymmenen peninkulman (tässä 1 peninkulma = 3 mailia) syvyydessä lämpötila on yli 3300 C-astetta, missä kaikki tunnetut aineet ovat sulassa muodossa. Tästä alaspäin maan keskipisteeseen on enemmän kuin 1400 peninkulmaa, jolloin läpimitaltaan 2800 peninkulman kokoisen alueen maapallon keskustaa täytyy olla täynnä sulaa ainetta.

Vaikka tämä on vain otaksuma – arvioitaessa syytä sen aiheuttamista seurauksista – siihen sisältyy kaikki todennäköisyyden ominaispiirteet ja voidaan vetää johtopäätös, että maa on edelleen hehkuva massa, jota peittää kiinteä, noin 25 peninkulmaa paksu kuori. Kuoren paksuus on vain sadaskahdeskymmenes osa sen halkaisijasta. Suhteellisesti se olisi vähemmän kuin ohuimman appelsiinin kuoren paksuus!

Lisäksi maan kuoren paksuus vaihtelee erittäin paljon, sillä on paikkoja – erityisesti vulkaanisilla alueilla – missä kuumuus ja maankamاران taipuisuus ilmaisevat, että se on aika ohut. Termisten vesien korkea lämpötila on myös merkki keskustulen läheisyydestä.

17. Näin ollen näyttää ilmeiseltä, että Maan primitiivisen tilan

fluidimaisuus tai pehmeys aiheutui kuumuudesta eikä vedestä. Joten, alussa Maa oli hehkuvaa massaa. Kuumuuden säteilyn tuloksena sille kävi kuten käy kaikelle sulalle aineelle, vähä vähältä se jäähtyi ja jäähtymisprosessi alkoi luonnollisesti pinnalta, joka kovettui, kun taas sisäpuoli pysyi sulana. Näin, Maata voidaan verrata hiilikekäleeseen, joka tulee lämmitys-uunista täysin punaisena ja jonka pinta himmenee ja jäähtyy sen oltua kosketuksessa ilman kanssa. Kuitenkin, jos se rikkoutuu, nähdään, että sisäpuoli on vielä hehkuva.

18. Siihen aikaan kun maapallo oli hehkuvaa massaa, se ei sisältänyt yhtä ainoaa atomia enempää tai vähempää kuin nykyisin. Sellaisen korkean lämpötilan vaikutuksen alaisina suurin osa sen muodostavista aineista, jotka me näemme juoksevina tai kiinteinä, maalajeina, kallioina, metalleina ja kristalleina, olivat kovin erilaisessa tilassa. Ne kävivät vain lävitse muodonmuutoksen. Jäähtymisen ja sekoittumisen seurauksena alkuaikaiset muodostivat uusia yhdistelmiä. Ilma ulottui merkittävästi laajentuneena suunnattoman laajalle. Kaikki voimakkaasti höyryksi haihdutettu vesi sekoittui ilmaan. Kaikki höyrystymiselle alttiit kuten metallit, rikki ja hiili olivat kaasumaisessa tilassa. Ilmakehän tila ei ollut verrattavissa nykyiseen. Noiden höyryjen sakeus teki siitä niin läpikuultamattoman, ettei auringon säde voinut sitä läpäistä. Jos joku elävä olento olisi voinut olla olemassa siihen aikaan Maan päällä, sitä olisi valaissut vain sen jalkojen alla olevan uunin pahaenteinen loimu ja hehkuva atmosfääri eikä se olisi ikinä edes epäillyt auringon olevan olemassa.

Primäärinen kausi

19. Ensimmäinen jäähtymisprosessin vaikutuksista oli sulan massan ulkopinnan jähmettyminen. Se muodosti ohuen, kiinteän kuoren, joka tuli vähä vähältä paksummaksi. Tämä kuori koostui äärimmäisen kovasta, graniitiksi kutsutusta, kivistä. Nimitys tulee sen rakeisesta ulkomuodosta. Siinä voidaan erottaa kolme

pääainesta: maasälpä, kvartsi eli kivi­kristalli ja kiille. Tämä viimeisin on metallinen hohde, vaikka se ei itse asiassa ole metalli. Graniittikerros oli näin ensimmäinen, joka muodostuu maapal­lolle, sulkee maapallon täydellisesti sisäänsä ja rakentaa sille eräänlaisen luisen rungon. Se on välitön seuraus sulan aineen lujittumisesta. Tämän kerroksen päälle ja sen myrskyisen pinnan onkaloihin muodostuivat myöhemmin muiden maaston­muotojen, toinen toisensa jälkeen tallentuneet kerrostumat. Se mikä erottaa graniittikerroksen myöhemmistä on se, että siinä ei ole kerrostumia. Eli se muodostuu kauttaaltaan ja koko paksuu­deltaan, kiinteästä ja yhtenäisestä massasta eikä ole kerrostunut. Hehkuvan aineen kuohunnan on täytynyt aiheuttaa lukuisia, syviä halkeamia, joista tämä aine virtasi ulos.

20. Toinen jäähtymisprosessin vaikutuksista oli joidenkin kaasumaisessa tilassa ilmaan sisältyneiden aineiden nesteyty­minen ja niiden saostuminen maan kamaralle. Sen seurauksena oli rikin ja bitumin sateita ja järviä, todellisia raudan, kuparin, lyijyn ja muiden sulien metallien virtoja. Tämä aine tunkeu­tui halkeamiin ja synnytti metallien juonteita ja malmisuonia. Näiden erilaisten tekijöiden vaikutuksesta graniittipinta koki vaiheittaisia hajoamisia. Syntyi sekoituksia, jotka muodostivat primitiivisen maan kamaran. Ne poikkesivat graniittikalliosta, mutta olivat yhtenäistä massaa ilman säännöllisiä kerrostumia. Seuraavaksi tulivat vedet, jotka putosivat tulikuumaan maan kamaraan, kaasuuntuivat uudelleen ja putosivat taas rank­koina sateina, uudelleen ja uudelleen, kunnes lämpötila lopulta salli niiden pysyä maassa nestemäisessä muodossa. Geologisten kausien sarjat alkoivat graniittikerroksen muodostumisesta, johon olisi oikein lisätä maapallon primitiivinen hehkua tila.

21. Sellainen oli primäärisen kauden kuva, todellinen kaikkien toisiinsa sekoittuneiden alkuaineiden kaaos, jossa ne etsi­vät paikkaansa. Kausi, jona mikään elävä olento ei voinut mitenkään olla olemassa. Joten yksi sen geologisesti erottuva

ominaispiirre on minkä tahansa kasvin tai eläimen elämään viit-
taavien jälkien puuttuminen.

On tärkeää määritellä täsmällinen ajankohta niin tälle ensim-
mäiselle kaudelle kuin myös seuraaville. Kuitenkin, sen ajan
mukaisesti mikä tarvitaan tietyn kokoisen tykin kuulun kuumen-
tamiseen valkohehkukseksi ja sen jälkeen jäähdyttämiseen,
kunnes vesipisara pysyy sen pinnalla nestemäisessä muodos-
sa, on laskettu, että jos tykinkuula olisi maapallon kokoinen, se
kestäisi kauemmin kuin miljoona vuotta.

Siirtymäkausi

22. Siirtymäkauden alussa kiinteä graniittikuori oli vielä ohut ja
tarjosi vain heikon vastuksen sille hehkuvalle aineelle, jota se
peitti ja piti koossa. Joten tapahtui laajentumia, lukuisia repeä-
miä, josta sisäinen laava purkaantui. Maan kamara näytti vain
lievästi epäsäännölliseltä.

Matalat vedet peittivät lähes koko maapallon pinnan, paitsi
kohonneita osia, jotka muodostivat useasti veden alta nousseita
alankoja.

Ilma oli vähä vähältä puhdistunut raskaimmista, tilapäisesti
kaasuuntuneista aineista ja jotka, tiivistyessään jäähtymispro-
sessin vaikutuksesta, satoivat maan pinnalle vesien jälkeenpäin
kuljetettaviksi ja liuotettaviksi.

Kun puhumme sen aikaisesta jäähtymisprosessista, se pitää
ymmärtää suhteellisessa mielessä. Eli suhteessa primitiiviseen
tilaan, koska lämpötilan täytyi olla edelleen kiehuvan kuuma.

Tiheät vesipitoiset kaasut, jotka nousivat tältä suunnattomal-
ta, nestemäiseltä pinnalta, putosivat uudelleen takaisin rajun-
na, kuumana ilman pimentävänä sateena. Kaikesta huolimatta
auringon säteet alkoivat ilmestyä sumuisen ilmakehän läpi.
Yksi viimeisistä aineksista mistä ilman on täytynyt puhdistua

– koska se on luonnollisesti kaasumaisessa tilassa – oli hiilihap-
po, joka siihen aikaan muodosti siitä merkittävän osan.

23. Sedimenttikerrokset alkoivat muodostua siihen aikaan maan
päälle, liejua ja erilaisia muita orgaaniselle elämälle sopivia
aineita sisältävien vesien kuljettamana.

Sitten ilmestyivät ensimmäiset kasvi- ja eläinkunnan elolliset
oliot. Aluksi vähälukuisina, mutta niistä löydetään enemmän ja
enemmän jälkiä, kun nousee ylöspäin muodostumisen kerros-
tun. On huomion arvoista, että elämä ilmenee kaikkialla niin
pian kuin olosuhteet ovat suosiolliset ja kukin laji syntyy heti,
kun oikeat olosuhteet sen elämälle ovat syntyneet.

24. Ensimmäiset orgaaniset oliot, jotka ilmestyivät maan pääl-
le, olivat yksinkertaisia kasveja. Kasviopissa ne määritellään
nimillä itiökasvit, kaksisirkkaiset ja yksisirkkaiset, joita ovat
jäkälät, sienet, sammaleet, saniaiset ja ruohovartiset kasvit.
Vielä ei nähdä puurunkoisia puita paitsi palmun tyyppisiä,
joiden huokoinen varsi on vastaavanlainen kuin heinäkasveilla.
Tämän kauden eläimet, jotka tulivat ensimmäisten kasvien
jälkeen, olivat yksinomaan merellisiä lajeja. Aluksi olivat poly-
paria, radiata ja zoofyytit eli eläimet, joiden yksinkertaisen ja,
sanoisinko alkeellisen rakenteen, on arvioitu olevan lähellä
kasvia. Myöhemmin tulivat äyriäiset ja kalalajit, joita ei enää
nykyisin esiinny.

25. Kuumuuden ja kosteuden vaikutuksesta ja liiallisen hiili-
hapon ilmaan leviämisen seurauksena – hiilihapo on kaasu,
joka ei sovi maaeläinten hengitykselle, mutta on välttämätön
kasveille – veden alta paljastuneet maat peittyivät nopeasti
rehevällä kasvillisuudella samalla kuin vesikasvien määrä sois-
sa moninkertaistui. Tämän tyyppiset kasvit, jotka ovat nykyi-
sin muutaman senttimetrin kokoisia, saavuttivat valtavat mitta-
suhteet. Joten oli kahdeksasta kymmeneen metriin korkeiden
ja vastaavan levyisten, puun kaltaisten saniaisten metsiä. Oli

neljästä viiteen metriin pitkiä kortteita, jotka nykyisin ovat vain metrin mittaisia ja lukematon määrä lajeja, joita ei enää esiinny. Tämän kauden loppua kohden alkoi esiintyä joitain männyn tyyppisiä havupuita.

26. Vesien siirtymisien tuloksena maa-alueet, jotka olivat tuotaneet massoittain kasvillisuutta, jäivät uudelleen ja uudelleen veden alle ja peittyivät jälleen ja jälleen sedimenttikerroksilla, kun ne jotka kuivuivat, koristautuivat vuorostaan samanlaisella kasvillisuudella. Näin, monet kasvisukupolvet vuorotellen tuhoutuivat ja uudistuivat. Eläimille ei käynyt samoin, koska ne olivat kaikki vesieläimiä, eivätkä voineet läpikäydä sellaista vuorottelua.

Kasvillisuus pysyi kasaantuneena pitkien vuosisatojen sarjojen ajan ja muodosti äärettömän paksuja kerrostumia. Kuumuuden, kosteuden ja paineen vaikutuksen alaisena, jonka myöhemmät maaperäkerrokset aiheuttivat ja epäilemättä primitiivisten alkuaineiden tuottamien erilaisten kemiallisten tekijöiden, kaasujen, happojen ja suolojen ansiosta, tämä kasviaines joutui käymistilaan, joka muutti sen hiileksi. Hiilikaivokset ovat siksi siirtymäkauden aikana kasaantuneiden kasvien mätänemisen suora lopputulos ja siksi hiiltä löytyy lähes kaikilta mantereilta.⁴

27. Tuon kauden rehevän kasvillisuuden fossiilisten jäänteiden löytyminen tänä päivänä napaseutujen maiden jään alta yhtä lailla kuin tropiikista, johtaa siihen välttämättömään johtopäätökseen, että, koska kasvillisuus oli yhdenmukaista, niin myös lämpötilan täytyi olla sama joka puolella. Siksi navat eivät olleet jään peittämiä kuten nyt. Silloin ennen, maa sai lämmön itsestään, keskustulesta, joka lämmitti samalla tavoin koko kiinteän, aika ohuen kuoren. Tämä kuumuus oli paljon suurempi kuin mitä auringon säteet voivat tarjota,

4 Turve muodostui samalla tavoin kasvien kasaantumien mätänemisestä soilla, mutta sillä erotuksella, että, koska se tapahtui paljon myöhemmin ja epäilemättä erilaisissa olosuhteissa, sillä ei ollut aikaa muuttua hiileksi. – Kirj.

koska ne olivat ilmakehän sakeudesta johtuen vielä heikkoja. Myöhemmin, kun maan keskuksen kuumuus sai aikaan vain heikon tai olemattoman vaikutuksen maan ulkopintaan, aurin-
gon lämmöstä tuli ratkaiseva ja napa-alueet, jotka vastaanot-
tivat vain vähän lämpöä tarjoavia, epäsuoria säteitä, peittyi-
vät jäällä. Me tiedämme, että tuona aikana, josta puhumme
– ja vielä kauan sen jälkeen – jää oli maan päällä tuntematonta.
Tämän kauden on täytynyt olla hyvin pitkä, päätellen hiiliker-
rostumien määrästä ja paksuudesta.⁵

Sekundäärinen kausi

28. Siirtymäkauden lopulla kolossaalinen kasvillisuus ja tätä
kautta luonnehtineet eläimet katosivat joko, koska ilmastolliset
olosuhteet eivät olleet enää samat tai koska sarja luonnonmul-
listuksia pyyhki pois kaiken elollisen maan päältä. On luulta-
vaa, että molemmat johtivat tähän muutokseen seuraavista syis-
tä. Toisaalta maaperätutkimukset, jotka antoivat merkkejä tuon
kauden päättymisestä todistavat maannousemien ja purkausten
aiheuttamista suurista mullistuksista, jotka levittivät valtavia
määriä laavaa maan päälle ja toisaalta tuolloin kolmessa luoma-
kunnassa tapahtui huomattavia muutoksia.

29. Mineraalien näkökulmasta sekundääristä kautta luonnehti-
vat lukuisat kiinteät kerrostumat, jotka todistavat vesissä tapah-
tuvasta hitaasta muotoutumisesta ja antavat merkkejä erilaisista
selväpiirteisistä kausista.

Kasvillisuus leviää hitaammin eikä ole niin kolossaalista kuin
edeltävänä kautena, epäilemättä kuumuuden ja kosteuden alene-
misen seurauksena ja ilmakehän koostumuksessa tapahtuneiden
muutosten johdosta. Ruohovartiset ja sipulikasvit liittyvät

⁵ Mr. Lyell löysi Fundyn lahden alta (Nova Scotia) 400 metriä paksun, 68 eri
tasoa sisältävän, hiilikerroksen, jossa esiintyi jälkiä monista metsämaastoista
ja puista juurineen. (L. Figuiet) Olettaen, että jokaisen tällaisen tason syntymi-
nen kesti 1 000 vuotta, yksistään tämän hiilikerrostan muodostuminen olisi
kestänyt 68 000 vuotta. – Kirj.

puurunkoisten ja ensimmäisten varsinaisten puiden joukkoon.

30. Eläimet ovat vielä vesieläimiä tai parhaimmillaan sammakkoeläimiä. Kuivan maan eläinten elämän kehitystä on vähän. Kalkkipitoisen aineen muodostumisen seurauksena merissä kehittyvät määrät kotiloeläimiä. Uusia, edellistä kautta, kehittyneempiä kalalajeja ilmestyy. Ensimmäiset valaat saapuvat. Tämän kauden tunnusomaisimpia eläimiä ovat jättiläismäiset matelijat, joista voidaan mainita:

Iktyosaurus – kalaliskolaji, joka saavutti lähes kymmenen metrin pituuden ja jonka valtavat, pidentyneet leuat oli varustettu 180 hampaalla. Sen yleisolemus oli vähän kuin krokotiilillä, mutta ilman suomuista ihoa. Sen silmät olivat ihmisen pään kokoiset, sillä oli evät kuten valaalla ja valaan tapaan se puhalsi ilmaa puhallusaukon kautta.

Joutsenlisko – toinen meressä elävä matelija, yhtä suuri kuin iktyosaurus. Sen äärettömän pitkä kaula oli taipunut kuin joutsenella ja sai sen näyttämään siltä kuin käärme olisi kiinnittynyt kilpikonnän ruumiiseen. Sillä oli liskon pää ja krokotiilin hampaat. Sen ihon on täytynyt olla pehmeä kuin iktyosauruksen, koska mitään merkkejä suomuista tai panssarista ei ole vielä löydetty.⁶

Teleosaurus – tämä näytti enemmän tämän päivän krokotiililtä, joka näyttää sen pienoismallilta. Krokotiilin tapaan sillä oli suomuinen nahka ja se eli sekä vedessä että maalla. Se oli noin 10 metriä pitkä, josta 3–4 metriä oli päätä. Sen suunnaton kita voi avautua jopa 2-metriseksi.

Megalosaurus – suuri lisko, 14–15 metriä pitkä krokotiililaji, pääasiallisesti lihaa syövä, jonka ravintoa olivat matelijat, pienet krokotiilit ja kilpikonnat. Sen pelottavat leuat oli varustettu kaksiteräisen vesurin muotoisilla hampailla, jotka kaartui-

6 Ensimmäinen tämän eläimen fossiili löydettiin Englannissa v. 1823. Myöhemmin fossiileja löydettiin myös Ranskassa ja Saksassa. – Kirj.

vat taaksepäin niin, että, kun ne kerran upposivat saaliiseen, sen oli mahdotonta päästä irti.

Iguanodon – suurin maan päällä koskaan esiintynyt liskoeläin. Se oli mitaltaan 20–25 metriä päästä hännänpäähän. Sen kärsän päässä oli luinen sarvi, samanlainen kuin nykypäivän iguaanilla, jolta tämä eläin näyttikin ilman muuta eroa kuin koko (nykyinen iguaani on vain metrin mittainen). Sen hampaiden muoto osoittaa, että se oli kasvisyöjä ja jalkojen muoto, että se oli maaeläin.

Lentolisko – joutsenen kokoinen oudon näköinen eläin, jolla oli matelijan ruumis, linnun pää ja lepakon tyypiset lihaiset kalvot varpaineen. Nämä kalvot olivat aika isot ja toimivat kuin laskuvarjo, kun se hyppäsi saaliinsa kimppuun puun latvasta tai kalliion päältä. Sillä ei ollut sarvimaista nokkaa kuten linnuilla, mutta sen leukaluita – jotka olivat pituudeltaan puolet sen ruumiista – koristivat hampaat ja päättyivät piikkimäiseen nokkaan.

31. Tämän kauden aikana, jonka on täytynyt olla hyvin pitkä – kuten geologisten kerrostumien määrä ja vahvuus todistavat – eläinperäinen elämä kehittyi runsaasti vesissä, kuten kasvillisuus oli kehittynyt aikaisempaan kautena. Puhtaampi ja paremmin hengittämiseen sopiva ilma teki mahdolliseksi muutamien eläinten elämisen maalla. Valtameret muuttivat useita kertoja paikkaa, mutta ilman väkivaltaisia maan nousemia. Jättiläismäiset vesieläimet katosivat tämän kauden mukana korvautuakseen vuorostaan myöhemmin, kooltaan pienemmillä ja muodoltaan vähemmän epäjohdonmukaisilla, vastaavilla lajeilla.

32. Ylpeys on saanut ihmiset sanomaan, että kaikki eläimet on luotu heidän tarkoituksiinsa ja tarpeitaan varten. Kuitenkin, mikä onkaan niiden eläinten lukumäärä, jotka palvelevat heitä suoraan tai jotka he voivat alistaa, verrattuna lukemattomaan määrään niitä, joihin heillä ei ole, eikä tule koskaan olemaan, mitään yhteyttä? Miten sellainen teoria voisi kestää niiden luke-

mattomien lajien osalta, jotka asuttivat maata tuhansia ja taas tuhansia vuosisatoja ja jotka katosivat ennen kuin ihmiskunta edes saapui? Siitä huolimatta noilla lajeilla oli tarkoituksensa ja hyötynsä. Jumala ei voinut luoda niitä pelkästä oikusta huvin vuoksi tuhotakseen ne myöhemmin, sillä kaikilla niillä oli elämä, vaistot ja kivun ja hyvän olon tunteet. Mitä tarkoitusta varten Jumala loi ne? Sen tarkoituksen täytyi olla äärimmäisen viisas, vaikka me emme vielä sitä ymmärräkään. Ehkä ihmisten sallitaan ymmärtää se jonakin päivänä hämmentääkseen heidän ylpeyttään. Odottakaamme, sillä välin, miten paljon heidän käsityksensä ovat avartuneet niiden näkymien edessä, joihin heidän katseensa on sallittu sukeltaa, luomisen vaikuttavan spektaakkelin edessä, joka on niin majesteettinen verkkaisuudessaan, niin ihailtava kaukonäköisyydessään, niin täsmällinen, niin tarkka ja niin muuttumaton tuloksissaan!

Tertiäärinen kausi

33. Tertiäärisen kauden myötä maassa alkaa uusi asioiden järjestys. Sen pinnan ulkomuoto muuttuu täydellisesti. Elämää edesauttavat olosuhteet muuttuvat perusteellisesti ja ovat lähellä niiden nykyistä tilaa. Tämän kauden ensimmäisiä vaiheita korostaa kasvien ja eläinten syntymisen loppuminen. Kaikki paljastaa jälkiä lähes yleisestä elävien olentojen tuhosta ja sitten seuraavien, uusien lajien ilmestymisestä. Lajien, joiden täydellisempi rakenne on sopeutunut sen ympäristön ominaisuuksiin, johon ne on kutsuttu elämään.

34. Edeltävien kausien aikana maapallon kiinteä kuori pystyi, ohuudestaan johtuen, kuten todettu, hyvin heikosti vastustamaan sisäisen tulen toimintaa. Tämä kuori repeytyi helposti ja sula aine pääsi leviämään vapaasti yli maan pinnan. Sen jälkeen, kun se oli saavuttanut tietyn paksuuden, asia ei ollut enää niin. Hehkuva aine keräsi painetta kuin kiehuva vesi suljetussa astiassa ja sai aikaan lopulta eräänlaisen räjähdysten. Graniittinen massa halkesi rajusti monissa kohdissa ja meni ristiin rastiin

säröille kuin särkynyt maljakko. Näiden halkeamien mukaisesti, vuorotellen nouseva ja laskeva, kiinteä kuori muodosti huippuja, vuorijonoja ja niiden haaraumia. Jotkut repeämättömät kohdat kuoressa pelkästään nousivat, kun taas toiset saivat aikaan vajoamia ja kuoppia.

Maan pinnasta tuli näin kovin epätasainen. Vedet, jotka tähän asti olivat peittäneet melkein tasaisesti suuren osan sen pinnasta, ajautuivat alavimpiin kohtiin, jättäen laajat mantereet kuiviksi tai erillään olevat vuorenhuiput saariksi.

Sellainen oli suuri, tertiäärisellä kaudella päätökseen tullut ilmiö, joka muutti maapallon ulkomuodon. Se ei tapahtunut kaikilta osin välittömästi eikä samanaikaisesti, vaan peräkkäisesti ja (kaukana toisistaan olevina eri aikoina) erittäin pitkän ajan kuluessa.

35. Yksi näiden maan nousemien ensimmäisistä seurauksista, kuten todettiin, oli primitiivisten, vaakatasoisten kerrostumien kallistuminen, jotka pysyivät tässä viimeisimmässä asennossa siellä missä maaperässä ei tapahtunut muutoksia. Joten nämä kallistumat ovat selväpiirteisimpiä vuorien reunoilla ja niiden läheisyydessä.

36. Jotta niillä alueilla, missä kerrostumat säilyttivät vaakasuoran asentonsa, päästäisiin käsiksi ensimmäiseen muodostumisvaiheeseen, on välttämätöntä läpikäydä kaikki muut, usein varsin syvälle, loppuun saakka, kunnes graniittikallio lopulta löytyy. Kuitenkin, kun nämä kerrostumat nousivat vuoriksi, ne nousivat normaalitasoan korkeammalle – joskus suuriin korkeuksiin – jopa sillä tavalla, että, jos vuorenrinteestä tekisi vaakasuoran poikkileikkauksen, se paljastaisi näkymän koko sen paksuudelta ja näyttäisi sen kerros kerrokselta kuin rakennuksen perustukset. Tämän vuoksi suurista korkeuksista voi löytyä valtaisia nilviäiskotilopatjoja, jotka ovat alun perin muodostuneet merien syvyyksissä. Nykyisin tiedetään täydellisesti, että sellaista

kautta ei ole ollut, jolloin vesi olisi yltänyt niihin korkeuksiin, koska kaikki maapallon vedet eivät olisi riittäneet siihen, vaikka niitä olisi ollut satakertainen määrä. Joten pitäisi olettaa veden määrän vähentyneen, mutta sitten pitäisi kysyä, mitä kadonneelle vesimäärälle tapahtui. Maankohoamiset, jotka ovat tänä päivänä eittämätön tosiasia, selittävät sekä loogisesti että vastustamattomasti, että meriperäisiä kerrostumia voi löytyä tietyiltä vuorilta.⁷

37. Paikoissa missä alkukantaisen kallion kohoaminen sai aikaan maaperän täydellisen repeämisen joko kohonneen massan nopeuden tai muodon, koon, korkeuden ja määrän takia, graniitti paljastui *kuin hammas ikenien läpi*. Ylös nostettuina, murtuneina ja järjestykseen palautuneina kerrokset, jotka olivat olleet peitossa, paljastuivat. Tämän vuoksi vanhimpiin maa-aineksiin kuuluvat maalajit, joita voidaan löytää alkuperäisessä sijaintipaikassaan suurissa syvyyksissä, muodostavat nykyisin tiettyjen alueiden maan kamaran.

38. Maannousemien siirtämät graniittimassat aiheuttivat joihinkin paikkoihin halkeamia, joista sisäinen tuli purkautui ja joista sula aine virtasi ulos. Näitä kutsutaan tulivuoriksi. Tulivuoret ovat kuin valtavia lämmitysuunin piippuja tai vielä paremmin turvaventtiileitä, jotka tarjoavat ulospääsyn tulenaralle aineelle säästäen maapallon muilta osin hirvittäviltä häiriöiltä. Tästä johtuen voidaan todeta, että aktiivisten tulivuorien määrä on koko maan pinnan turvallisuuden lähde. Sellaisen tulen intensiteetistä voi saada käsityksen ajattelemalla, miten tulivuoret ovat avautuneet keskelle valtameriä eivätkä niitä peittävät vesimassat ole olleet kylliksi sammuttamaan niitä.

39. Kiinteää massaa leikanneet maan kohoamat siirsivät pakotakin vesiä, jotka vetäytyivät vajoama-alueille ja tulivat syvemiksi kasvavien maastojen noustessa ja muiden upotessa.

⁷ Kalkkipitoisten nilviäiskotiloiden kerroksia on löydetty Etelä-Amerikan Andeilta 5 500 metrin korkeudelta merenpinnasta, – Kirj.

Kuitenkin nämä samat alavat alueet nousivat vuorostaan siellä täällä, torjuivat vedet, jotka virtasivat sitten muualle ja niin edelleen niin kauan, kunnes ne voivat asettua vakaampaan tilaan.

Tämän nestemäisen massan peräkkäinen uudelleen sijoittuminen kaiversi ja muutti väistämättä maan pintaa. Pois virratesaan vedet veivät mennessään osan aikaisempien maan nousemien esiin tuomaa maata, paljastivat joitain vuoria, jotka olivat aiemmin olleet maan peitossa ja paljastivat niiden graniittisen tai kalkkikivipitoisen perustan. Syvät laaksot uurtuivat samalla kuin toiset täyttivät.

Joten on olemassa vuoria, jotka ovat muodostuneet suoraan keskustulen vaikutuksesta. Näitä ovat etupäässä graniittiset vuoret. Muut ovat seurausta vesien vaikutuksesta, mitkä, kuljettaessaan mukanaan irtomaata ja liukenevaa ainesta, kaiversivat laaksoja kestävän, kalkkikivipohjaisen tai vastaavan, perustan ympärille.

Vesivirtojen kuljettama aines muodosti tertiäärisen kauden kerrostumat, jotka ovat helposti erotettavissa aikaisempien kausien kerrostumista, ei niinkään koostumuksensa, mikä on paljolti sama, vaan sijaintinsa perusteella.

Primäärisen, siirtymäkauden ja sekundäärisen kauden kerrostumat muodostivat hyvin vähän sekoittuneen pinnan ja siksi ne ovat lähes yhdenmukaisia kautta maan. Tertiäärisen kauden kerrostumat ovat toisaalta muodostuneet erittäin epätasaiselle pohjalle ja vesien kuljettamisen vaikutuksesta ne ovat luonteeltaan paikallisempia. Kaikkialta voi kuitenkin löytää, tiettyyn syvyyteen kaivamalla, aikaisempien kausien kerrostumat niiden muodostumisjärjestyksessä. Kun taas tertiäärisen kauden maaston muodostumia tai kerrostumia ei voi löytää kaikkialta.

40. Tämän kauden alussa tapahtuvien maan nousemien aikana voidaan huomata tapahtuneen tunnistettava orgaanisen elämän pysähdys tutkittaessa maastoja, joissa ei ole fossiileja. Kuiten-

kin, kun rauhallisemmat olosuhteet seurasivat, kasvit ja eläimet palasivat. Sitä mukaa kun elämän olosuhteet muuttuivat ja ilmakehä tuli puhtaammaksi, nähdään uusien, täydellisemmin kehittyneiden lajien muodostuvan. Rakenteensa suhteen kasvit poikkeavat hyvin vähän nykyisistä.

41. Kahden edeltävän kauden aikana maa-alueet, jotka eivät olleet veden alla, eivät olleet kovin laajoja ja ne olivat lisäksi soisia ja usein tulvavesien peitossa. Tästä johtuen oli olemassa vain vesieläimiä tai vedessä ja maalla eläviä. Tertiäariselle kaudelle, joka koki laajojen mannerten muodostumisen, on ominaista maaeläinten ilmestyminen. Aivan kuin siirtymäkausi koki valtavan kasvillisuuden ilmestymisen ja sekundäärinen kausi jättiläismäiset liskoeläimet, tertiärinen kausi koki jättimäisten imettäväisten ilmestymisen, sellaisten kuin *elefanti*, *sarvikuono*, *virtahepo*, *paleotherium*, *megatherium*, *deinotherium*, *mastodontti*, *mammutti* jne. Nämä kaksi viimeistä elefantin muunnosta olivat 5–6 metriä korkeita ja niiden syöksyhampaat olivat 4 metrin mittaiset. Tänä kautena saapuivat myös linnut ja enemmistö eläimistä, jotka esiintyvät tänäkin päivänä. Jotkut tämän kauden lajit selvisivät seuraavista luonnonmullistuksista. Toiset, jotka luokitellaan yleisesti *vedenpaisumusta edeltäviin eläimiin*, katosivat täydellisesti tai korvautuivat samanlaisilla, vähemmän raskailla ja massiivisilla lajeilla, joiden ensimmäiset edustajat olivat ikään kuin prototyyppisiä. Sellaisia olivat *felis spelaea*, härän kokoinen lihansyöjä, joka muistutti anatomisesti tiikeriä ja leijonaa sekä cervus *magaceros*, hirven muunnos, jonka kolmimetriset sarvet olivat 3–4 metriä kärjestä kärkeen.

Vedenpaisumuksen kausi

42. Tätä kautta leimasi yksi suurimmista Maata ravistelleista luonnonmullistuksista, joka muutti vielä kerran sen ulkomuotoa ja tuhosi ikuisiksi ajoiksi valtavan määrän eläviä lajeja, joista on löydetty vain jäänteitä. Se jätti kaikkialle jälkiä, jotka todistavat

miten laaja-alainen se oli. Vedet vyöryivät rajusti lepopaikoistaan, ja valtasivat mantereet vieden mennessään maata ja kallioita, paljastaen vuoria ja repien juurineen vuosisataisia metsiä. Uusia, niiden muodostamia kerrostumia kutsutaan geologiassa *vedenpaisumusmaastoiksi*.

43. Eräs merkittävimpiä osoituksia tästä suuresta onnettomuudesta ovat siirtolohkareet. Nimitys on annettu graniittisille kivi-järkäleille, joita on löydetty yksittäin tasangoilta, tertiääristen maastonkohtien huipuilta ja vedenpaisumusmaastojen keskeltä satojen kilometrien päässä vuorista, joista ne ovat lohjenneet. On ilmeistä, ettei niitä voinut kuljettaa niin pitkää matkaa mikään muu kuin rajut vesirirrat.⁸

44. Toinen, ei yhtään vähemmän luonteenomainen tosiasia, jota ei vielä ole selitetty, on, että ensimmäiset kivimeteoriitit on löydetty vedenpaisumusmaastoista. Koska niitä alkoi pudota vain tällä kaudella, ne aiheuttanut syy ei voinut olla aikaisemmin olemassa.

45. Tämän kauden aikoihin maan navat alkoivat myös peittyä jäällä ja vuorille muodostui jäätiköitä, mikä osoittaa, että maan lämpötilassa tapahtui merkittävä muutos. Tämän muutoksen on täytynyt olla äkillinen, koska, jos se olisi ollut asteittainen, sellaisilla eläimillä kuten elefanteilla, jotka elävät nykyisin vain kuumissa ilmastoissa, mutta joita on löydetty suuria määriä fossiileina napamaissa, olisi ollut aikaa siirtyä vähitellen lämpimämmille alueille. Päinvastoin kaikki todistaa, että todella kylmä kausi yllätti ne yhtäkkiä ja peitti ne jäätikköihin.⁹

8 Eräs sellainen lohcare, jonka koostumus osoittaa, että se tuli Norjan vuorilta, on Pietari Suuren patsaan jalustana Pietarissa. – Kirj.

9 Vuonna 1771 venäläinen luonnontutkija Pallas löysi kokonaisen mammutin ruhon vuotineen ja lihoineen peittyneenä pohjoisiin jäihin. Vuonna 1799 toinen, luonnontutkija Adams'in kuvailema, löydettiin valtavan jäälohkareen sisältä Lena-joen suulta Siperiassa. Paikalliset jakuutit leikkasit sen lihaa ja ruokkivat sillä koiriaan. Sen nahka oli mustan karvan peittämä ja niskaa sepelöi tuuhea harja. Ilman syöksyhampaita, jotka olivat kolme metriä pitkät,

46. Tämä oli siis todellinen maailmanlaajuinen vedenpaisumus. Mielipiteet sen mahdollisesti aiheuttaneista syistä ovat jakautuneet, mutta mitä ne olivatkaan, tosiasia on silti tosiasia. Yleisesti on ajateltu, että maan akselin ja napojen asennossa tapahtui äkillinen muutos, josta seurasivat vesien hyrskyt yli maan pinnan. Jos muutos olisi tapahtunut hitaasti, vedet olisivat siirtyneet vähitellen ilman järkytystä, kun sen sijaan kaikki viittaa rajuun ja äkilliseen mullistukseen. Koska olemme tietämättömiä todellisesta syystä, voimme esittää vain olettamuksia. Äkillinen vesien paikaltaan siirtyminen olisi voinut aiheutua myös tiettyjen maan kuoren osien kohoamisesta ja uusien vuorien syntymisestä valtameren povessa, kuten tapahtui tertiäärisen kauden alussa. Kuitenkaan, sen lisäksi, että luonnonmullistus ei olisi ollut maailmanlaajuinen, se ei selittäisi navoilla tapahtunutta äkillistä lämpötilan muutosta.

47. Monet eläimet tuhoutuivat vesien nousun aiheuttamassa kaaoksessa. Toiset vetäytyivät tulvia paetessaan korkeaan maastoon, luoliin ja halkeamiin, missä ne menehtyivät massoitain joko nälkään, joutuivat toinen toistensa syömiksi tai ehkä vesien purkaukseen turvapaikoissa, joihin ne olivat etsiytyneet ja joista ne eivät voineet paeta. Tämä selittäisi suuren määrän eri eläinten luita – lihansyöjien ja muiden – joita on löydetty sikin sokin tietyistä luolista. Tästä syystä näitä luolia kutsutaan breksia- eli luuluoliksi. Niitä on löydetty useimmiten tippukivi-luolien alta. Joissakin luut näyttävät kulkeutuneen sinne vesivirtojen mukana.¹⁰

pää painoi yli kaksisataa kiloa. Sen luuranko on Pietarin museossa. Jäämeren saarilla ja rannoilla on niin suuria määriä syöksyhampaita, että niistä on tullut merkittävä kaupan kohde nimellä fossiilinorsunluu tai Siperian norsunluu. – Kirj.

10 Suuria määriä sellaisia luolia tunnetaan. Jotkut niistä ovat kooltaan huomattavia. Meksikossa on eräs, joka jatkuu kymmeniä kilometrejä. Eräs Adelbergin lähellä Carniolassa, Itävallassa, ei ole vähempää kuin noin 15 kilometriä. Yksi kaikkein kuuluisimmista on Gailenreuth Wurttembergissä. Monia on myös Ranskassa, Englannissa, Saksassa, Sisiliassa ja muissa Euroopan maissa. – Kirj.

Vedenpaisumuksen jälkeinen kausi eli nykyisyys – Ihmiskunnan synty

48. Kun tasapaino maan pinnalla oli palautunut, kasvien ja eläinten elämä jatkoi nopeasti omaa rataansa. Maankamara oli kovettunut omaksuen vakaamman tilan. Ilma oli tullut puhtaammaksi ja oli sopivampi herkemmillle elimille. Aurinko, joka loisti kaikessa kirkkaudessaan puhtaan ilmakehän lävitse, levitti vähemmän tukahduttavaa ja elähdyttävämpää lämpöä kuin sisäinen lämmitysuni. Maata tulivat asuttamaan vähemmän raivokkaat ja sosiaalisemmat eläimet. Mehukkaammat kasvit tarjosivat hienojakoisempaa ravintoa. Toisin sanoen, kaikki maan päällä oli valmisteltu uutta vierasta varten, joka tulisi sitä asuttamaan. Ja sitten ihmiset ilmestyivät. Viimeiset luomisen olennot, joiden äly tulisi siitä lähtien edistämään yhtä lailla kokonaisvaltaista kuin heidän omaakin kehitystään.

49. Ovatko ihmiset todella olleet olemassa maapallolla vain vedenpaisumuskauden jälkeen vai ovatko he ilmestyneet aiemmin? Nykyisin tämä on hyvin kiistanalainen kysymys, mutta vastaus siihen – mikä tahansa se onkaan – ei muuttaisi mitään vakiintuneista tosiasioista eikä ihmisen ilmestymisestä olisi vähempää kuin tuhansia vuosia ennen raamatullisen Genesiksen määrittelemää aikaa.

Se, mikä johti arvelemaan ihmisen ilmestymisen tapahtuneen vasta vedenpaisumuksen jälkeen, on, että ei ole löytynyt yhtään luotettavaa merkkiä heidän olemassaolostaan edeltävänä kautena. Luut, joita eri paikoista löydettiin ja jotka saivat uskomaan jättiläismäistä vedenpaisumusta edeltävään rotuun, osoittautuivat elefantin luiksi.

Se, mitä ei voida epäillä, on, että ihmisiä ei ollut olemassa primäärisellä, siirtymäkaudella eikä sekundäärisellä kaudella. Ei pelkästään siksi, että jälkeäkään heistä ei ole koskaan löytynyt, vaan koska heille sopivia, elämää ylläpitäviä olosuhteita,

ei vielä ollut. Jos he ilmestyivät tertiäärisellä kaudella, se olisi voinut tapahtua vain kauden loppuvaiheessa, eivätkä he olisi lisääntyneet kovinkaan paljoa.

Lisäksi, vedenpaisumuskausi oli lyhyt, eikä sen vuoksi aiheuttanut merkittäviä muutoksia ilmakehän olosuhteisiin. Kasvit ja eläimet olivat jokseenkin samat ennen sitä ja sen jälkeen. Sen tähden on mahdotonta, että ihmisten ilmestyminen olisi tapahtunut ennen suurta luonnonmullistusta. Nykyisin on vakiintunut tosiasia, että apinoita esiintyi tuohon aikaan ja viimeisimmät löydökset näyttävät vahvistavan tämän tiedon myös ihmisten osalta.

Miten tahansa asian laita onkaan, ilmestyivätkö ihmiset ennen suurta maailmanlaajuista tulvaa vai ei, on varmaa, että heidän inhimillinen roolinsa ei alkanut todella muotoutua ennen kuin vedenpaisumuksen jälkeisellä kaudella, joten voidaan katsoa heidän olemassaolonsa luonnehtivan tätä kautta.

GENESIS

LUKU X

Orgaaninen Genesis

ELÄVIEN OLENTOJEN ENSIMMÄINEN MUODOSTUMINEN

- VITAALI TEKIJÄ • SPONTAANI LISÄÄNTYMINEN
- ORGAANISTEN OLENTOJEN ASTEIKKO • IHMISET

Elävien olentojen ensimmäinen muodostuminen

1. Oli aika jolloin eläimiä ei ollut. Joten niillä täytyy olla alku. On varmaa, että kukin laji ilmestyi sitä mukaa kun maapallo saavutti sen olemassaolon kannalta välttämättömät olosuhteet. Kuinka kunkin lajin ensimmäinen biotyyppejä muodostui? Voimme ymmärtää, että heti, kun ensimmäinen pari ilmestyi, yksilöiden määrä moninkertaistui. Mutta mistä ensimmäinen pari tuli? Tämä on yksi niistä mysteereistä, jotka liittyvät asioiden alkuun ja josta voidaan tehdä vain oletuksia. Jos tiede ei voikaan vielä ratkaista ongelmaa, se voi vähintäänkin osoittaa suuntaa.

2. Yksi ensimmäisistä kysymyksistä, joka herää, on seuraava: Polveutuiko jokainen eläinlaji *alkuparista* vai monesta luodusta parista tai *itivät*kö ne, niin sanotusti, eri paikoissa? Tämä jälkimmäinen oletus on todennäköisin. Voimme jopa sanoa, että se on havaintojen tulos. Itse asiassa geologisten kerrostumien tutkimus – samantyyppisissä maastoissa ja laajoilla alueilla – todistaa samojen lajien esiintymisen hyvin etäällä toisistaan eri puolilla maapalloa. Joten, yleinen ja jossain määrin samanaikainen lisääntyminen ei olisi ollut mahdollista yhden ainoan alkutyypin tapauksessa. Lisäksi, yhden yksilön elämä, erityisesti orastavan sellaisen, on alttiina niin monille sattumuksille, että täydellinen luominen olisi voinut vaarantaa ainakin tyyppien paljouden, mikä ilmaisisi Korkeimman Luojan taholta ei hyväksyttävää uhkarohkeutta. Lisäksi, jos tietty tyyppi olisi voinut muodostua yhdessä paikas-

sa, se olisi voinut muodostua samalla tavoin monissa paikoissa. Joten kaikki merkit näyttävät viittaavan siihen, että eläin- ja kasvilajin alkupari luotiin samanaikaisesti monissa paikoissa.

3. Ensimmäisten elävien olentojen voidaan päätellä muodostuneen vastaavasti saman lain mukaan, miten epäorgaaniset kappaleet muodostuivat ja jatkavat muodostumistaan joka ikinen päivä. Mitä syvemmälle luonnon lakeihin paneutuu, voi nähdä mekanismien, jotka näyttävät aluksi monimutkaisilta, tulevan yksinkertaisemmiksi ja sulautuvan ykseyden suureen lakiin, joka vallitsee koko luomistyötä. Tämä on helpompi ymmärtää, kun tiedostaa epäorgaanisten kappaleiden muodostumisen, mikä on ensimmäinen askel.

4. Kemia pitää määrättyjä aineita alkuaineina, kuten happi, vety, typpi, hiili, kloori, jodi, fluori, rikki, fosfori ja kaikki metallit. Niitä yhdistelemällä syntyy yhdisteitä kuten oksidit, hapot, emäkset, suolat ja lukematon määrä erilaisia, näiden yhdistelmien tuloksia. Kahden aineen yhdistyminen niin, että syntyy kolmas aine, vaatii erityiset olosuhteet, joko riittävän määrän lämpöä, kuivuutta tai kosteutta, joko liikettä tai lepotilaa, joko sähkövirtaa jne. Elleivät nämä olosuhteet vallitse, yhdistyminen ei tapahdu.

5. Kun yhdistyminen tapahtuu, aineet menettävät alkuperäiset ominaisuutensa, kun taas tuloksena syntyneellä yhdisteellä on uudet ja erilaiset ominaisuudet. Näin, esimerkiksi, kun happi ja vety, jotka ovat näkymättömiä kaasuja, yhdistyvät kemiallisesti, syntyy vettä, joka on nestemäistä, kiinteää tai kaasumaisista, lämpötilasta riippuen. Asiallisesti ottaen, vesi ei ole enää happea eikä vetyä, vaan paremminkin uusi aine. Jos vesi hajotetaan, kaksi kaasua palaavat vapaaseen tilaansa, palautuvat omaan laatuunsa eikä vettä enää ole. Sama määrä vettä voidaan näin purkaa tai muuttaa vedeksi loputtomiin.

6. Aineiden kokoaminen ja hajottaminen perustuu perusaineiden keskinäisen vetovoiman asteeseen. Esimerkiksi veden

muodostuminen on tulos hapen ja vedyn keskinäisestä vetovoimasta. Kuitenkin, jos vesi joutuu kosketuksiin aineen kanssa, jolla on happeen suurempi vetovoima kuin vedyllä, vesi hajoaa, jolloin happi absorboituu ja vety vapautuu eikä vettä enää ole.

7. Aineiden yhdisteet muodostuvat aina määrättyissä suhteissa eli olennaisten ainesosien tiettyjen määrien yhdistelmänä. Joten veden aikaan saamiseksi tarvitaan yksi osa happea ja kaksi osaa vetyä. Jos kaksi osaa happea yhdistetään kahteen osaan vetyä, saadaan veden sijasta vetydioksidia, syövyttävää nestettä, joka koostuu yhtä kaikki samoista aineista kuin vesi, mutta eri suhteessa.

8. Tällainen on, muutamalla sanalla sanottuna, laki, joka hallitsee kaikkien aineiden muodostumista luonnossa. Pienen perusaineiden määrän yhdisteleminen erilaisissa suhteissa saa aikaan lukemattoman eri aineiden kirjon. Niinpä, hapen yhdistäminen tietyissä suhteissa hiilen, rikin ja fosforin kanssa, muodostaa hiilihappoa, rikkihappoa ja fosforihappoa; happi ja rauta rautaoksidia eli ruostetta; happi ja lyijy – molemmat harmittomia – valkoista ja punaista lyijyoksidia, jotka ovat myrkyllisiä. Happi yhdistyneenä kalsiumin, natriumin tai kaliumin kanssa muodostaa kalkkia, soodaa tai kaliumkarbonaattia. Kalkki yhdistyneenä hiilihapon kanssa muodostaa kalsiumkarbonaattia eli kalkkikiveä kuten marmori, liitukivi, hiekkakivi ja luolien tippukivi; yhdistettynä rikkihapon kanssa se muodostaa kalsiumsulfaattia eli kipsiä ja alabasteria; fosforin kanssa se muodostaa kalsiumfosfaattia, joka on luiden pääainesosa. Kloori ja happi muodostavat suolahappoa; kloori ja natrium muodostavat natriumkloridia eli merisuolaa.

9. Kaikki nämä yhdisteet ja tuhannet muut on saatu aikaan keinotekoisesti pieninä määrinä kemian laboratorioissa. Suuressa mittakaavassa ne muodostuvat spontaanisti luonnon suuressa laboratorioissa.

Alun perin maa ei sisältänyt näitä yhdisteitä, vaan niiden höyrystyneitä ainesosia. Kun kalkkipitoiset ja muut maastot, muuttuneina aikaa myöten kiveksi, tallentuivat maan pinnalle, nuo ainesosat eivät esiintyneet täydellisesti muodostuneina. Kuitenkin ne olivat ilmassa kaasumaisessa tilassa. Saostuessaan, jäähtymisen vaikutuksesta, nämä ainesosat yhdistyivät suotuisissa olosuhteissa molekyyliensä vetovoiman mukaisesti. Silloin muodostuivat erilaisten karbonaattien, sulfiittien jne. tyypit, aluksi vesiin liuenneina ja myöhemmin tallentuneina maan kamaraan.

Olettakaamme, että, mistä tahansa syystä, maa palaisi primitiiviseen liekehtivään tilaansa ja kaikki hajoaisi. Perusaineet erottautuisivat, kaikki sulava aine sulaisi ja haihtuva aine haihtuisi. Myöhemmin toinen jäähtyminen toisi mukanaan uuden saostumissateen ja vanhat yhdisteet muodostuisivat uudelleen.

10. Nämä pohdinnat osoittavat miten välttämätön kemia on Genesiksen ymmärtämiselle. Ennen tietoa molekyylien veto-voimasta oli mahdotonta käsittää miten Maa muodostui. Kemia on selventänyt kysymystä aivan uudessa valossa aivan kuin astronomia ja geologia ovat tehneet toisista näkökulmista.

11. Kiinteiden kappaleiden muodostumisessa yksi merkittävimmistä ilmiöistä on kiteytyminen, joka tapahtuu tiettyjen aineiden ottaessa symmetrisen muodon niiden siirtyessä juoksevas- ta tai kaasumaisesta tilasta kiinteään tilaan. Tämä muoto, joka vaihtelee aineen luonteenpiirteiden mukaan, on tavallisesti joku geometrisistä kappaleista kuten särmiö, vino suunnikas, kuutio tai pyramidi. Jokaiselle ovat tuttuja sokerikiteet, kiven kiteet tai kvartsikiteet, jotka ovat kuusisivuisia särmiöitä ja päättyvät samoin kuusikulmaiseen pyramidiin. Timantti on puhdasta hiiltä eli kiteytynyttä hiiltä. Kuviot, jotka syntyvät ikkunaruu- tuihin talvella, johtuvat vesihöyryn kiteytymisestä jäätyessään särmiömäisten neulojen muotoon.

Kiteiden säännöllisen järjestyksen täytyy johtua kunkin kappaleen molekyylien erityisestä muodosta. Nämä hiukkaset, jotka ovat meistä äärettömän pieniä, vievät kuitenkin tietyn määrän tilaa, etsivät toinen toistaan molekyylien vetovoiman avulla ja järjestäytyvät ja asettuvat rinnakkain muotonsa vaatimusten mukaisesti ottaakseen paikkansa vetovoiman ytimen tai alkuperäisen keskuksen ympärillä muodostaakseen symmetrisen kokonaisuuden.

Kiteytyminen tapahtuu vain tietyissä, suotuisissa olosuhteissa, joita ilman se ei voi tapahtua. Lämpötila ja liikkumattomuus ovat olennaiset ehdot. Tiedetään, että korkea kuumuus pitää molekyyliä erillään eikä salli niiden tiivistyä ja että levottomuus estää niitä järjestymästä symmetrisesti, saaden aikaan vain epäjärjestyksessä olevaa säännötöntä massaa, joka eroaa varsinaisesta kiteytymisestä.

12. Mineraalien muodostumista hallitseva laki johtaa luonnollisesti orgaanisten rakenteiden syntymiseen. Kemiallinen analyysi osoittaa, että kaikki kasvit ja eläimet koostuvat samoista alkuaineista kuin epäorgaaniset yhdisteet. Näistä alkuaineista happi, vety, typpi ja hiili ovat pääroolissa, kun taas muiden voidaan katsoa olevan vain lisätekijöitä. Kuten kivikunnassa, näiden alkuaineiden suhteellinen ero yhdisteessä tuottaa kaikki orgaanisten aineiden lajit ja niiden erilaiset ominaisuudet kuten lihas, luu, veri, hermokudos, aivokudos sekä rasva eläimillä ja mahla, puu, lehdet, hedelmät, ydinmehu, öljy ja pihka jne. kasveilla. Joten eläinten ja kasvien koostumuksessa ei ole mitään erityistä ainetta, jota ei löytyisi myös kivikunnassa.¹

13. Muutamat yleiset esimerkit auttavat ymmärtämään muodonmuutokset, jotka tapahtuvat elollisessa luomakunnassa pelkästään perustavaa laatua olevien alkuaineiden muutoksilla. Viinirypälemehussa ei ole vielä yhtään alkoholia, vain vettä ja sokeria. Kun mehu kypsyy ja pannaan oikeisiin olosuhteisiin, tapahtuu sisäinen prosessi, jota me kutsumme käymiseksi.

si. Tässä prosessissa osa sokerista hajoaa, happi, vety ja hiili erottautuvat ja yhdistyvät sellaisessa suhteessa, joka tarvitaan alkoholin muodostumiseen. Joten, kun juomme rypälemehua, emme juo alkoholia, koska sitä ei ole vielä olemassa. Se muodostuu veden ja sokerin rakenneosista, kaiken kaikkiaan, ilman yhtäkään molekyyliä enempää tai vähempää. Syömässämme leivässä ja vihanneksissa ei ole ilmiselvästi lihaa, verta, luuta, sappea tai aivokudosta ja kuitenkin nämä samat ruoat tuottavat ruuansulatuksen avulla noita eri aineksia pelkääntään noiden perustavaa laatua olevien alkuaineiden muutoksella. Puun siemenessä ei ole puuta, lehtiä, kukkia tai hedelmiä ja olisi lapsellinen virhe uskoa, että siemenessä voisi löytyä koko puun mikroskooppinen muoto. Lisäksi, siemenessä ei ole läheskään kylliksi happea, vetyä tai hiiltä muodostamaan edes yhtä puun lehteä. Puun siemen sisältää prototyypin, joka itää, kun olosuhteet ovat suotuisat. Ja tämä prototyyppi kukoistaa niiden nesteiden avulla, joita se vetää maaperästä ja kaasujen avulla, joita se hengittää ilmasta. Nämä nesteet, jotka eivät ole runko, lehdet, kukat tai hedelmät, erittyvät kasviin muodostaen mahlaa, samoin kuin ravinto eläimissä muodostaa verta. Tämä mahla kiertää kasvin kaikkiin osiin ja riippuen siitä, mihin osaan se saapuu ja millaisen esivalmisteluvaiheen se käy lävitse, siitä tulee, runko, lehdet ja hedelmä, aivan kuin verestä tulee lihaa,

1 (Kirjailijan huomautus) Seuraavan taulukon analyysi muutamasta aineesta osoittaa ominaisuuksien erot, jotka ovat seuraus perustavaa laatua olevien alkuaineiden erilaisista suhteellisista määristä, tarkasteltuina sadasosina.

	Hiili	Vety	Happi	Typpi
Ruokosokeri	42.470	6.900	50.630	-
Rypälesokeri	36.710	6.780	56.510	-
Alkoholi	51.980	13.700	34.320	-
Oliiviöljy	77.210	13.700	9.430	-
Saksanpähkinäöljy	79.774	10.570	9.122	0.534
Rasva	78.996	11.700	9.304	-
Kuituaine	53.360	7.021	19.685	19.934

luuta, sappea jne. Ja kuitenkin, ne ovat koko ajan samoja alkuaineita: happea, vetyä, typpeä ja hiiltä, erilaisina yhdisteinä.

14. Erilaiset alkuaineiden yhdistymiset, jotka tarvitaan mineraalien, kasvien ja eläinten muodostumiseen eivät voi siksi tapahtua muutoin kuin suosiollisessa ympäristössä ja olosuhteissa. Sellaisten olosuhteiden ulkopuolella nämä perusainekset ovat eräänlaisessa horrostilassa (inertia). Kuitenkin, heti kun olosuhteet tulevat suosiollisiksi, kehitysprosessi alkaa. Molekyylit alkavat liikkua, hytkyä, vetää puoleensa, lähestyen ja erottautuen vetovoiman lain mukaisesti ja muodostavat moninaisilla yhdistelmillään loputtoman rakenteiden kirjjon. Jos sellaiset olosuhteet päättyvät, prosessi pysähtyy äkkiä, vain jatkuakseen uudelleen, kun sopivat olosuhteet palaavat. Siksi kasvit aktivoituvat, hidastuvat, pysähtyvät ja jatkavat edelleen kuumuuden, valon, kosteuden, kylmyyden tai kuivuuden takia ja tietyt kasvit kukoistavat määrätysässä ilmastossa tai maaperässä, mutta heikentyvät tai kuolevat toisaalla.

15. Se mitä tapahtuu päivittäin silmiemme edessä voi saada meidät ymmärtämään mitä tapahtui aikojen alussa, sillä luonnon lait ovat muuttumattomat.

Koska orgaanisten ja epäorgaanisten olentojen perustavaa laatua olevat alkuaineet ovat samat ja koska näemme niiden muodostavan taukoamatta kiviä, kasveja ja hedelmiä, voimme päätellä, että, kuten ensimmäiset kivet, elävien olentojen kehot olivat muodostuneet alkuaineiden yhteen keräytymisestä vetovoiman lain ansiosta siinä vaiheessa, kun elämän olosuhteet maapallolla olivat suotuisat tälle tai tuolle lajille.

Kaikkien lajien biotyypin samanmuotoinen ja -värinen uudelleen muodostuminen on verrattavissa jokaisen kiteen samantyyppiseen muotoon. Saman lain alaiseksi asetettuna molekyylit saavat aikaan samanlaisen kokonaisuuden.

Vitaali tekijä

16. Todetessamme, että kasvit ja eläimet ovat muodostuneet samoista perusainesosista kuin mineraalit, se on ymmärrettävä puhtaasti aineellisessa mielessä. Lisäksi se on kysymys, joka liittyy pelkästään elimistöön.

Puhumatta älyllisestä peruseriaatteesta, joka on täysin erillinen konsepti, orgaanisessa aineessa on erityinen, vaikeasti kuvailtava peruseriaate, jota ei ole vielä määritelty: vitaali tekijä (eli elävöittävä tekijä). Tämä, elävässä olennessa aktiivinen ja kuolleessa sammunut, antaa perusolemukselle luonteenomaiset ominaisuudet, jotka erottavat sen epäorgaanisista aineksista. Kemialliset prosessit, jotka hajottavat ja uudelleen kokoavat suuren osan epäorgaanista aineista voivat hajottaa orgaanisia kappaleita yhtä lailla, mutta eivät ole koskaan onnistuneet kokoamaan uudelleen edes yhtä kuollutta lehteä, mikä on ilmeinen todiste, että orgaanisissa kappaleissa on jotain, mitä muissa ei ole.

17. Onko vitaali tekijä jotain erillistä sen oman olemassaolon kanssa? Tai paremminkin, palataksemme takaisin pelkästään yhden yleisen alkutekijän teoriaan, onko vitaali tekijä yleismaailmallisen kosmisen fluidin muunnos, sen erityinen olotila, josta tulee siten elämän alkutekijä, kuten tulee valosta, tulesta, kuumuudesta tai sähköstä? Tässä viimeksi mainitussa mielessä tämä kysymys on ratkaistu kommunikaatioissa, joita on siteerattu aiemmin tässä kirjassa. (Katso luku VI, Yleinen Uranografia) Mikä tahansa kenenkin mielipide vitaalisesta tekijästä onkaan, se on kuitenkin olemassa, koska me näemme sen vaikutukset. Siksi voidaan loogisesti lisätä, että, kun orgaaniset olennot muodostuvat, ne sulauttavat itseensä vitaalisen tekijän, joka on välttämätön niiden tarkoitukseen. Voidaan myös halutessaan sanoa, että tämä tekijä kehittyy jokaisessa yksilössä samojen alkuaineiden yhdistymisen vaikutuksesta, paljolti samoin kuin

miten me näemme lämmön, valon ja sähkön kehittyvän tiettyjen olosuhteiden vaikutuksesta.

18. Jos happi, vety, typpi ja hiili yhdistyvät ilman vitaalia tekijää, ne muodostavat vain mineraalisen eli epäorgaanisen kappaleen. Vitaali tekijä muuntaa tuon kappaleen molekyylien kokoonpanoa antaakseen sille erityisiä ominaisuuksia. Mineraalimolekyylin sijasta onkin orgaaninen molekyyli. Elinten aktiviteetti pitää yllä vitaalin tekijän aktiviteettia elämän aikana, aivan kuin pyörän pyörivä liike ylläpitää lämpöä. Kun tämä toiminto päättyy kuoleman johdosta, vitaali tekijä *katoaa* kuten lämpö, kun pyörä lakkaa pyörimästä. Kuitenkin, vitaalin tekijän kappaleen molekyylien tilaan *tuottama vaikutus* säilyy tekijän katoamisen jälkeen samoin kuin puun hiiltyneisyys säilyy kuumuuden loputtua. Orgaanisten kappaleiden analyysissä kemia palauttaa alkuaineet: hapen, vedyn, typen, ja hiilen, mutta se ei pysty rekonstruoimaan näitä kappaleita, koska syy ei ole enää olemassa. Joten, se ei voi tuottaa uudelleen *vaikutusta*, kun sitä vastoin se voi rekonstruoida kiven.

19. Olemme ottaneet vertaukseksi pyörän liikkeellä tuotetun lämmön, koska se on yleinen ilmiö, tuttu kaikille ja helppo ymmärtää. Kuitenkin, olisi täsmällisempää sanoa, että alkuaineiden yhdistymisessä orgaanisiksi kappaleiksi, syntyy *sähköä*. Orgaaniset kappaleet olisivat näin ollen ilmettyjä *sähköpattereita*, jotka toimivat niin kauan kuin näiden patterien komponentit voivat säilyttää sähkön tuottamiseen vaadittavat olosuhteet, toisin sanoen, niin kauan kuin elämä jatkuu ja joka pysähtyy, kun sellaiset olosuhteet päättyvät, toisin sanoen, kun kuolema tulee. Tämän mukaan, vitaali tekijä olisi vain erityinen, *animaaliseksi sähköksi* kutsuttu sähkötyyppi, joka vapautuu elämän aikana elinten aktiviteetin seurauksena ja jonka tuottaminen loppuu kuolemassa, kun sitä tuottava toiminta loppuu.

Spontaani lisääntyminen

20. Joku saattaa tietenkin kysyä, miksi elävät olennot eivät muodostu enää samanlaisissa olosuhteissa kuin ensimmäiset, jotka ilmestyivät maan päälle.

Spontaani lisääntyminen, joka askarruttaa tiedettä vielä tänä päivänä, vaikkakin eri tavalla ratkaistuna, ei voi valaista asiaa. Esitetty ongelma on tämä: Muodostuvatko orgaaniset olennot nykyisin pelkästään perusalkuaineiden yhtymisestä ilman tavanomaisin lisääntymismenetelmin tuotettuja prototyyppejä, toisin sanoen ilman isiä ja äitejä?

Spontaanin lisääntymisen kannattajat vastaavat myönteisesti ja tukeutuvat suoriin havaintoihin, jotka näyttävät olevan ratkaisuvia. Toiset ajattelevat, että kaikki elävät olennot ovat lisääntyneet toinen toisistaan ja tukeutuvat kokemuksen todistamiin tosiasioihin, että, kun tiettyjen kasvien ja eläinten prototyyppit ovat sirottuneena ympäriinsä, ne voivat säilyttää uinuvan vitaa-lisuuden varsin pitkän aikaa, kunnes olosuhteet ovat kuoriutumisel- le suotuisat. Tämä mielipide jättää aina avoimeksi kysymyksen kunkin lajin ensimmäisen perustyyppin muodostumisesta.

21. Keskustelematta näistä kahdesta teoriasta, jokaisen pitäisi huomata, että spontaanin lisääntymisen periaate voi ilmeisesti koskea vain kasvi- ja eläinkunnan alemman tason olentoja. Noita, joissa elämä alkaa ilmetä ja joiden äärettömän yksinkertainen rakenne on jokseenkin alkeellinen. Itse asiassa nämä ovat ensimmäisiä olentoja, jotka ilmestyivät maan päälle ja joiden lisääntymisen on täytynyt olla spontaani. Me olisimme siksi todistamassa jatkuvaa luomista, joka on analoginen sille, mitä tapahtui maailman aikaisimpina aikoina.

22. Miksi sitten me emme näe monimutkaisemmin rakentuneiden olentojen muodostuvan samalla tavalla? Sellaiset olennot eivät ole olleet aina olemassa – se on varma tosiasia – joten

niillä pitää olla alku. Jos sammal, jäkälä, zoofyytti, infusoria¹, suolistomadot ja vastaavat voivat syntyä spontaanisti, miksi puille, kaloille, koirille ja hevosille ei voisi tapahtua samoin? Tässä tutkimukset ovat aikojen kuluessa pysähtyneet. Johtolanka on kadonnut, kunnes se löytyy jälleen, kenttä on avoin hypoteeseille. Olisi siksi harkitsematonta ja ennenaikaista pitää pelkkiä teorioita absoluuttisina totuuksina.

23. Spontaani lisääntyminen on vakiintunut tosiasia, niin rajoittunut kuin se lieneekin, se on jopa elintärkeä, maamerkki, joka osoittaa tien uusiin havaintoihin. Jos monimutkaiset, orgaaniset olennot eivät synny tällä tavalla, kuka tietää miten ne saivat alkunsa? Kuka tuntee muodonmuutosten salaisuudet? Kun tammen nähdään versovan terhosta, kuka voisi sanoa, etteikö joku salaperäinen side saattaisi olla polyypin ja elefantin välillä? (Katso nro 25). Meidän tietämyksemme nykyisessä tilassa me emme voi esittää jatkuvan spontaanin lisääntymisen teoriaa muuta kuin hypoteesina, vaikkakin hyvin todennäköisenä ja joka saattaa jonakin päivänä ottaa paikkansa arvostettujen tieteellisten totuuksien joukossa.²

Orgaanisten olentojen asteikko

24. Kasvi- ja eläinkunnan välillä ei ole mitään selvästi merkittyä rajaa. Näiden kahden luontokunnan rajojen ulkopuolella ovat zoofyytit tai eläinkasvit, joiden nimitys ilmaisee, että ne ovat vähän kumpaakin. Ne edustavat lenkkiä kummankin välillä. Kuten eläimet, kasvit syntyvät, elävät, kasvavat, kuluttavat ravintoa, hengittävät, lisääntyvät ja kuolevat. Kuten

1 Eräs alkueläinluokista, joka sisältää suuren määrän lajeja, kaikki pienen pienenä kooltaan. Aiemmin termiä käytettiin mikrobeista, joita löydettiin lahoavia orgaanisia aineita uutettaessa, mutta termiä käytetään nykyisin erityisemmin yhdestä ripsieläinten Ciliophora pääjakson luokista. (Webster's, 1913) – Käänt.

2 Katso Revue Spirite, Heinäkuu 1868, s. 201: "Développement de la théorie de la génération spontanée." – Kirj.

eläimet, ne tarvitsevat valoa, lämpöä ja vettä elääkseen. Jos niiltä riistetään nämä osatekijät, ne riutuvat ja kuolevat. Myrkyllisen ilman imeyttäminen ja haitalliset aineet myrkyttävät ne. Niiden tunnusomaisin piirre on, että ne ovat sidottuja maahan ja uuttavat ravintonsa siitä liikkumatta. Zoofyytin ulkoinen olemus on kuin kasvin. Kuten kasvi, se on kiinnittynyt maahan. Kuten eläin – elämä on siinä korostuneempaa – se ottaa ravintonsa lähiympäristöstään. Astetta korkeammalla, eläin on vapaa ja kulkee etsiessään ravintoa. Ensiksi, on lukemattomia polyyppilajeja, joilla on hyytelömäinen ruumis, ilman hyvin kehittyneitä elimiä, ja jotka poikkeavat kasveista vain liikkumiskykynsä takia. Seuraavaksi elinten, vitaalisen toimimisen ja vaiston kehittämisjärjestyksessä, tulevat suolistomadot. Seuraavaksi nilviäiset, lihaiset eläimet, joilla ei ole luita. Jotkut niistä ovat suojaamattomia kuten mustekalat, kun taas muut kantavat kuoria, kuten kotilot ja osterit. Sen jälkeen katkaravut, joiden iho on kovan kuoren peittämä kuten ravulla ja hummerilla. Ja vielä hyönteiset, joissa elämä omaksuu suunnattoman aktiivisuuden ja joissa ilmenee usein uutteruuden vietti kuten muurahainen, mehiläinen ja hämähäkki. Jotkut läpikäyvät metamorfoosin kuten muumiokotelo, josta tulee hieno perhonen. Sitten tulee selkärankaisten luokka – eläimet, joilla on luuranko – mihin kuuluvat kalat, liskot, linnut ja lopulta nisäkkäät, joiden elimistö on täydellisin.

25. Jos tarkastelemme vain ketjun kahta ääripäätä, niin epäilemättä yhtään näkyvää yhdenmukaisuutta ei ole. Mutta jos mennään ketjun yhdestä lenkistä seuraavaan rikkomatta yhtenäisyyttä, mennään kasvista selkärankaisiin ilman jyrkkää muutosta. Joten ymmärretään, että monimutkaisen elimistön omaavat eläimet voivat olla vain muodonmuutos tai jos halutaan mieluummin sanoa, asteittainen kehittyminen, aluksi huomaamaton verrattuna välittömästi edellisiin lajeihin ja niin edelleen, askel askelelta koko matka alas primitiiviseen alkeisolentoon. Ero tammenterhon ja tammen välillä on sunna-

ton, kuitenkin, jos seurataan askel askelelta kehitystä terhosta lähtien, tullaan tammeen ja ihastellaan, että se on syntynyt niin pienestä siemenestä. No, jos tammenterho sisältää asianmukaiset, piilevät ainekset jättiläismäisen puun muodostumiseksi, miksi ei voisi olla samoin punkista elefanttiin? (katso nro 23) Tästä ymmärrämme, että spontaani lisääntyminen koskee vain alkeellisia orgaanisia olentoja. Monimutkaisemmat lajit olisivat peräkkäisten muodonmuutosten tulos näiden samojen olentojen joukossa, olosuhteiden tultua otollisiksi. Sitä mukaa kun kukin laji saavutti lisääntymiskyvyn, ristisiitos johti lukemattomiin lajeihin. Ja sen seurauksena, kun laji kerran vakiintui ja tuli pysyväksi, kuka osaa sanoa, etteikö primitiivinen prototyyppi, josta se tuli, hävinnyt siitä lähtien tarpeettomana? Kuka osaa sanoa, onko meidän tämän päivän punkkimme sama kuin se, joka mutaatio mutaatiolta on tuottanut elefantin? Joten, on voitu selittää, miksi monimutkaisten eläinten keskuudessa ei ole spontaania lisääntymistä. Tämä teoria, vaikka sitä ei ole lopullisesti hyväksytty, on tänä päivänä tieteessä laajalle levinnyt. Vakavasti otettavat havainnoitsija pitävät sitä järkevimpänä.

Ihmiset

26. Ruumiilliselta ja puhtaasti anatomiselta kannalta katsoen ihmiset kuuluvat nisäkkäiden luokkaan ja poikkeavat niistä vain ulkoisen olemuksensa vivahteissa. Sitä paitsi niiden kemiallinen koostumus on sama kuin kaikilla eläimillä. Niillä on samat elimet, samat toiminnot ja ne ovat samanlaisia ravinnon, hengittämisen, ruumiin eritteiden ja lisääntymisen suhteen. Ne syntyvät, elävät ja kuolevat samalla tavalla ja kuoltuaan niiden ruumis hajoaa kuten kaikkien muidenkin elävien. Niiden veressä, lihassa ja luissa ei ole yhtäkään erilaista atomia verrattuna niihin, mitä eläinten ruumiista löytyy. Samoin kuin eläimillä, happi, vety, typpi, ja hiili, jotka ovat yhtyneet niiden muodostuessa, palaavat niiden kuoltua maahan ja muodostavat uudelleen, uusien yhtymisten kautta mineraaleja, kasveja ja eläinten ruumiita. Yhdenmukaisuus on niin suurta, että voidaan tutkia

tiettyjen eläinten orgaanisia toimintoja, kun tutkimuksia ei voida tehdä todellisilla ihmisillä.

27. Imettäväisten luokassa ihmiset kuuluvat *kaksijalkaisiin*. Välittömästi heidän alapuolellaan ovat *nelijalkaiset* eli apinat, joista muutamilla, kuten oranki ja simpanssi, on joitain ihmisen kaltaisia käyttäytymismuotoja jopa siinä määrin, että niitä kuvailtiin kauan nimellä *viidakkoihmiset*. Ihmisten tapaan ne kävelevät pystyssä, käyttävät keppiä, rakentavat suojia ja ottavat ruokaa suuhunsa käsillään – kaikki inhimillisiä piirteitä.

28. Kuitenkin, tarkasteltaessa vähänkin elävien olentojen asteikkoja niiden elimistön näkökulmasta, voidaan havaita, että jäkälästä puuhun ja zoofyytistä ihmiseen on katkeamaton, asteittainen ketju, jossa kaikilla lenkeillä on kosketuskohta edeltävään. *Seuratessa olentojen sarjoja askel askeleelta saatetaan sanoa, että jokainen laji on parannus, muodonmuutos välittömästi sen alapuolella olevasta.* Koska ihmisruumis on kemiallisesti ja koostumuksellisesti identtisten olosuhteiden alainen muiden ruumiiden kanssa ja koska se syntyy, elää ja kuolee samalla tavalla, sen täytyy olla muodostunut samoissa olosuhteissa.

29. Mikä tahansa vaikutus sillä onkaan heidän ylpeydelleen, ihmisten täytyy alistua näkemään itsensä *fyysisissä kehoissaan*, ei minään muuna kuin eläimellisen kehityksen viimeisenä lenkkinä *maan päällä*. Tosiasioiden vääjäämättömän perustelu on ilmiselvä. Sitä vastaan on turha protestoida. Kuitenkin, mitä enemmän ruumiin arvo laskee heidän silmissään, sitä enemmän henkisen tekijän tärkeys lisääntyy. Jos edellinen asettaa heidät eläimen tasolle, jälkimmäinen nostaa heidät mittaamattomiin korkeuksiin. Me näemme piirin, jonka sisään eläin suljetaan, mutta emme näe rajaa sille, mitä ihminen voi saavuttaa.

30. Materialismi voi nähdä tästä, että spiritismi – kaukana siitä, että se pelkäisi tieteen tutkimuksia ja sen positivismia – kulkee

edellä ja rohkaisee niitä, koska se on varma, että henkinen tekijä, *jolla on oma olemassaolonsa*, ei voi kärsiä mitään vahinkoa.

Spiritismi kulkee käsi kädessä materialismin kanssa aineen alueella. Se hyväksyy kaiken minkä materialismi hyväksyy, mutta siitä mihin materialismi pysähtyy, spiritismi kulkee edemmäs. Spiritismi ja materialismi ovat kuin kaksi matkailijaa, jotka lähtevät matkalle samasta paikasta ja jonkin matkan kuljettuaan toinen sanoo: ”Minä en voi mennä yhtään pidemmälle”, kun taas toinen jatkaa matkaansa ja löytää uuden maailman. Miksi sitten ensin mainittu sanoisi, että jälkimmäinen on mieletön pelkääntään siksi, että kohdatessaan uusia näköaloja, hän haluaa mennä niiden rajojen yli, missä ensimmäinen katsoo aiheelliseksi pysähtyä? Eikö Christoffer Colombustakin pidetty järjettömänä, koska hän uskoi valtameren takana olevaan maailmaan? Kuinka usein historia onkaan kertonut hämmästyttävistä hulluista, jotka ovat auttaneet ihmiskuntaa kehittymään ja jotka olemme kruunanneet seppelein sen jälkeen, kun työnsimme heidät mutaan? No niin! Spiritismi, tuo 19. vuosisadan hulluus – niiden mukaan, jotka haluavat pysyä maallisella rannalla – paljastaa meille kokonaan uuden maailman, maailman, joka on meille paljon tärkeämpi kuin Amerikka, koska kaikki eivät mene Amerikkaan, kun taas kaikki, poikkeuksetta, menevät henkiiseen maailmaan, tehden jatkuvia matkoja toisesta toiseen. Tultuamme tähän pisteeseen Genesisissä, materialismi pysähtyy, kun taas spiritismi jatkaa tutkimustaan *henkisen Genesisin* piirissä.

GENESIS

LUKU IX

Maapallon muodonmuutokset

YLEISET TAI OSITTAISET MUODONMUUTOKSET • VUORISTOJEN
AIKA • RAAMATULLINEN VEDENPAISUMUS • KAUSITTAISET
MUODONMUUTOKSET • TULEVAT LUONNONMULLISTUKSET • MAAN
KOON PIENENEMINEN TAI SUURENEMINEN

Yleiset tai osittaiset muodonmuutokset

1. Geologiset kaudet osoittavat maapallon muodonmuutoksista aiheutuneiden, yleisten vaiheiden esiintymisen. Kaikki muut, paitsi vedenpaisumuksen kausi, jolle oli luonteenomaista äkillinen maan nousu, tapahtuivat kuitenkin hitaasti ilman jyrkkää siirtymää. Koko sen ajan, kunnes maan perusosaset asettuivat lopullisille paikoilleen, muutosten on täytynyt olla yleislaatuisia. Sen jälkeen, kun perusta vahvistui, pinnalla tapahtui vain paikallisia muutoksia.

2. Yleisen myllerryksen ohella Maa koki lukuisia paikallisia häiriöitä, jotka muuttivat tiettyjen alueiden ilmettä. Kaikkien muiden häiriöiden ohella niitä aiheuttivat erityisesti tuli ja vesi.

Tuli vaikutti: joko vulkaanisilla purkauksilla, jotka hautasivat ympäröivät maastot paksujen tuhka- ja laavakerrosten alle, nielaisten sisäänsä kylät ja niiden asukkaat; joko kiinteän kuoren maanjäristyksillä ja maannousemilla ajaen vedet alimmille alueille; tai joko maankuoren vajoamisella, paikoittain enemmän tai vähemmän, jolloin vedet virtasivat jättäen osan maata paljaaksi. Tämä sai aikaan saarien ilmestymisen keskelle valtamerä, kun vastaavasti toiset hävisivät. Näin osia manteeista irtaantui ja muodosti saaria ja näin valtameren kuivuneet kannakset yhdistivät saaria mantereisiin.

Vesi vaikutti: joko valtaamalla tai vetäytymällä tietyiltä valta-

merien rannikkoalueilta; joko sortumissa, jotka estäessään veden virtaamisen muodostivat järviä; joko tulvimalla tai hukuttamalla; tai joko kerrostumilla, jotka muodostuivat jokien suistoihin. Valtaamalla alaa valtamereltä nämä kerrostumat muodostivat uusia alueita, sellaisia kuin Niilin suisto Pohjois-Egyptissä ja Rhonen tai Camarguen suisto.

Vuoristojen aika

3. Tutkittaessa vuoristojen maan nousemien repimiä maastoja ja kerrostumia, jotka muodostivat vuorijonojen reunojen matalat vuoret, on mahdollista määritellä niiden geologinen ikä. Geologisella iällä ei pidä ymmärtää tarkoitettavan niiden ikää vuosissa, vaan paremminkin millä kaudella ne ovat muodostuneet ja siksi niiden suhteellista ikaikaisuutta. Olisi virheellistä uskoa, että niiden ikaikaisuus olisi jotenkin suhteessa niiden korkeuteen tai niiden graniitin ainutlaatuisuuteen, sillä päällimmäiset kerrokset ovat voineet murskautua ja kulkeutua muualle. Sillä tavoin, havaintoihin perustuen on vahvistettu, että Vosgesvuoret Britanniassa ja Côte-d'Or Ranskassa – mikään niistä ei ole kovin korkea – kuuluvat vanhimpiin muodostumiin. Ne ajoittuvat siirtymäkaudelle ja muodostuivat ennen hiilikerrostumia. Jura-vuoristo syntyi sekundäärisen kauden keskivaiheilla, samoihin aikoihin kuin jättiläisliskot. Pyreneiden vuoristo muodostui paljon myöhemmin, tertiäärisen kauden alussa. Mont Blanc ja läntiset Alpit tulivat Pyreneiden jälkeen ja ajoittuvat tertiäärisen kauden keskivaiheille. Itäiset Alpit, mukaan lukien Tirolin vuoristo, ovat vieläkin uudempia, sillä ne muodostuivat vasta tertiäärisen kauden lopulla. Jotkut Aasian vuoristoista ovat vedenpaisumuksen tai sen jälkeiseltä ajalta. Näiden maannousemien on täytynyt aiheuttaa valtavia paikallisia häiriöitä ja enemmän tai vähemmän merkittäviä tulvia vesien siirtyessä paikoiltaan ja jokien uomien patoutuessa ja vaihtaessa paikkaansa.¹

¹ "Viime vuosisata (18.) tarjosi huomattavan esimerkin tällaisesta ilmiöstä. Vuonna 1750, kuuden päivän patikkamatkan päässä Mexico Citystä oli hedel-

Raamatullinen vedenpaisumus

4. Raamatullinen vedenpaisumus, jota on myös kuvattu nimellä ”suuri aasialainen tulva”, oli tapahtuma, jonka esiintymistä ei ole voitu kiistää. Sen on täytynyt aiheutua vuoriston osien maannousemasta samantapaisella alueella kuin Meksikossa. Se mikä on nostanut tämän mielipiteen kannatusta, on sisäjärvi, joka ulottui aikoinaan Mustalta mereltä Jäämerelle ja jonka olemassaolon geologiset tutkimukset ovat vahvistaneet. Asovan meri ja Musta meri – joiden vedet ovat suolaisia, vaikka ne eivät ole yhteydessä mihinkään muuhun mereen – yhdessä lukemattomien yli tataarien ja Venäjän arojen tasankojen siroteltujen järvien kanssa, näyttävät olevan kaikki mitä on jäljellä tästä muinaisesta merestä. Kaukasusvuorten maannouseman aikaan, yleismaailmallisen vedenpaisumuksen jälkeen, osa näistä vesistä vetäytyi pohjoiseen kohti Jäämerta, kun taas osa virtasi etelään, Intian mereen. Nämä tulvavedet peittivät alleen ja tuhosivat Mesopotamian ja koko hebrealaisen kansan esi-isien asuttaman alueen. Vaikka tämä tulva ulottui aika suurelle alueelle, tänä päivänä myönnetään, että se oli vain paikallinen. Se ei voinut aiheutua sateesta, olipa se sitten kuinka rankkaa tai jatkuvaa tahansa 40 päivän ajan, koska laskelmat ovat osoittaneet, että sadeveden määrä ei voinut riittää peittämään *koko maata* korkeimpia vuoren huippuja myöten.

mällinen ja hyvin viljelty alue, jossa kasvatettiin runsaasti riisiä, maissia ja banaanina. Kesäkuusta alkaen, hirvittävä maanjäristys ravisti maata taukoamatta kaksi kuukautta. Syyskuun 28. päivän yönä raju kouristus ravisti maata, useita kilometrejä läpimitaltaan oleva alue alkoi vähitellen nousta ja kiertyi parinsadan metrin korkeuteen 50 neliökilometriä laajan alueen päälle. Maa keinui kuin meren aallot myrskyssä, tuhannet maavallit nousivat ja laskivat vuorotellen. Lopulta 15 kilometrinen halkeama avautui. Savu, tuli ja punahehkuiset kivet ja tuhka suihkusivat suunnattomiin korkeuksiin. Tästä valtavasta halkeamasta nousi kuusi vuotta. Niiden joukossa tulivuori, jolle annettiin nimi Jorullo. Sen huippu on nyt 550 metriä entisestä maan pinnan tasoa ylempänä. Maan alkaessa järkkyä Cuitimba ja San Pedro -joki alkoivat virrata taaksepäin ja tulvivat yli koko sen tasangon, jonka paikalla Jurillo nyt on. Kuitenkin, alueelle, joka jatkoi nousuaan, avautui valtava rotko, joka imaisi vedet. Ne ilmestyivät uudelleen paikkaan, joka on siitä länteen ja kaukana niiden entisistä penkoista.” (Lois Figuiet, *La Terre avant le d'eluge*). – Kirj.

Niin muodoin, koska tulva valtasi kaikki heidän tuntemansa maat, tuon ajan ihmisten, jotka tunsivat vain hyvin pienen murto-osan maan pinnasta ja joilla ei ollut mitään käsitystä sen hahmosta, on täytynyt ajatella, että se vaikutti koko maahan. Jos lisäämme tähän uskomukseen itämaiselle tyylille tyypillisen mielikuvituksellisuuden ja liioittelun, raamatullisen kertomuksen liioittelu ei tule yllätyksenä.

5. Aasialainen tulva tapahtui ilmeisesti sen jälkeen, kun ihmiset ilmestyivät maapallolle, koska sen muis-to on säilynyt kaikkien tuon maailman osan kansojen perinteissä, ja he ovat pyhittäneet sen teogonioissaan.^{2 3} Aasialainen tulva tapahtui myös maailmanlaajuisen vedenpaisumuksen jälkeen, mikä merkitsi nykyisen geologisen kauden alkua. Kun puhumme ihmisitä ja eläimistä ennen vedenpaisumusta, sen tulee ymmärtää tarkoittavan ensimmäistä mullistusta.

Kausittaiset muodonmuutokset

6. Vuosittaisen auringon ympäri kiertonsa, joka saa aikaan vuodenajat ja 24-tuntisen pyörimisliikkeensä, joka saa

2 Teogonia: Selitys jumalan, jumalattaren tai jumalallisen ryhmän alkuperästä (Webster's, 1991) – Käänt.

3 Veedojen mukaan, intialainen legenda tulvasta kertoo, että Brahma lähestyi hurskasta yksinvaltiasta, Vaivaswataa muuttamalla itsensä kalaksi ja sanomalla hänelle: "Maailmankaikkeuden lopun aika on tullut. Pian kaikki maapallolla tulee tuhoutumaan. Sinun pitää rakentaa laiva, johon sinun pitää astua lastattuasi sen kaikkien kasvien siemenillä. Sinun täytyy odottaa minua tässä laivassa ja minä tulen sinun luoksesi kantaen päässäni sarvea, josta sinä voit minut tunnistaa." Pyhimys totteli, rakensi laivan, astui siihen ja kiinnitti erittäin vahvan köyden kalan sarveen. Laivaa hinattiin monia vuosia suurella nopeudella keskellä kauhistuttavan myrskyn pimeyttä, kunnes se lopulta pääsi lepoon Himawat vuoren huipulle (Himalajalla). Sitten Brahma määräsi Vaivaswataa kasvattamaan kaikki elävät olennot ja asuttamaan maa uudelleen. Tämän legendan samankaltaisuus Nooan raamatullisen tarinan kanssa on silmiinpistävä. Se kulkeutui Intiasta Egyptiin lukuisien muiden uskomusten mukana ja koska Veedojen kirja oli ennen Moosesta, edellinen ei voi olla jälkimmäisen mukaelma. Siksi on todennäköistä, että Moosoksen kirjojen kirjoittaja, joka oli tutkinut egyptiläisten pappien oppeja, lainasi oppinsa heiltä. – Kirj.

aikaan päivän ja yön, lisäksi Maalla on kolmas liike, joka täyttyy noin 25000 vuodessa (tarkemmin 25868) ja joka saa aikaan ilmiön, jota astronomiassa kutsutaan nimellä päiväntasauksen prekessio (katso Luku V, nro 11). Tämä liike, joka olisi mahdoton selittää muutamalla sanalla ilman piirroksia ja geometristä esitystä, koostuu eräänlaisesta kiertoliikkeen huojattelusta, jota on verrattu hyrrän yläpään kierreliikkeeseen sen hidastuessa. Samoin Maan akseli muuttaessaan kallistuskulmaansa piirtää kaksoiskartion, jonka keskipiste on Maan keskuksessa ja jonka pohjat muodostavat napapiireillä rajatun alueen eli säteeltään $23\frac{1}{2}$ astetta.

7. Päiväntasaus on hetki, jolloin aurinko siirtyessään pallonpuoliskolta toiselle on kohtisuorassa päiväntasaajaan nähden. Tämä tapahtuu kahdesti vuodessa: noin 21. maaliskuuta, jolloin aurinko palaa pohjoiselle pallonpuoliskolle ja noin 22. syyskuuta, jolloin se palaa eteläiselle pallonpuoliskolle.

Kuitenkin seurauksena vähittäisestä akselin kallistuman muutoksesta, joka aiheutuu toisesta päiväntasaajan kallistumasta auringon ympäri kiertävään tasoon verrattaessa, päiväntasaus etenee muutamia minuutteja (25 minuuttia, 7 sekuntia) vuodessa. Tätä etenemää kutsutaan päiväntasauksen prekessioksi (latinan sana *procedere*, liikkua eteenpäin, yhdistettynä sanoihin *proe*, eteenpäin ja *cedere*, mennä).

Ajan mittaan nämä muutamat minuutit kasvavat tunneiksi, päiviksi, kuukausiksi ja vuosiksi. Tämän seurauksena kevät-päivän tasaus, joka on nykyisin maaliskuussa, tulee tiettyyn aikaan olemaan helmikuussa, sitten tammikuussa, sitten joulukuussa. Silloin joulukuussa tulee olemaan maaliskuun lämpötila, maaliskuussa kesäkuun ja niin edelleen, kunnes palataan takaisin maaliskuuhun, jolloin asiat ovat taas nykyisessä tilassa. Tämä tapahtuu 25868 vuodessa alkaakseen saman ikuisesti jatkuvan liikkeen uudelleen.⁴

4 Päiväntasaajan prekessio johtaa toiseen, Eläinradan merkeissä tapahtu-

8. Seuraus tästä maan akselin kartiomaisesta liikkeestä on, että maan navat eivät osoita pysyvästi samaan suuntaan taivaalle, että Pohjantähti ei ole aina Pohjantähti ja että navat kallistuvat vähitellen erilaiseen kulmaan aurinkoon nähden ja vastaanottavat erilaisen määrän sen suorista säteitä. Joten tästä seuraa, että esimerkiksi Islanti ja Lappi, jotka ovat Napapiirin pohjoispuolella, voivat tiettyinä hetkenä vastaanottaa auringon säteitä ikään kuin ne olisivat Espanjan tai Italian leveysasteella ja että, äärimmäisessä päinvastaisessa asennossa, Espanjassa ja Italiassa voisi olla Islannin ja Lapin lämpötila ja niin edelleen, uudelleen ja uudelleen 25000 vuoden jaksoissa.⁵

9. Tämän liikkeen seurauksia ei ole voitu vielä määrittellä täsmällisesti, koska on ollut mahdollista havainnoida vain pieni osa tästä kierrosta. Sen tähden tästä aiheesta on ollut vain oletuksia, joista muutamat ovat varsin todennäköisiä.

Tällaisia seurauksia ovat:

1) Napojen vuorottainen lämpeneminen ja kylmeneminen, josta on seurauksena napajäätiköiden sulaminen toisella 25000 vuoden puoliskolla ja jäätyminen uudelleen toisella puoliskolla. Tästä seuraa, että napa-alueet eivät ole tuomittuja ikuisen karuuteen, vaan ne voivat nauttia vuorollaan hedelmällisyyden eduista.

2) Valtameren vähittäinen uudelleen sijoittuminen, hidasa-

maan muutokseen. Maa pyörii auringon ympäri kerran vuodessa ja edetessään aurinko on joka kuukausi eri tähtikuvion kohdalla. Nämä kaksitoista tähtikuvioita ovat: oinas, härkä, kaksoset, krapu, leijona, neitsyt, vaaka, skorpion, jousimies, kauris, vesimies ja kalat. Niitä kutsutaan Eläinradan tähtikuvioiksi eli Eläinradan merkeiksi ja ne muodostavat maan päiväntasaajan tasossa olevan ympyrän. Sen kuukauden mukaan, missä kuussa ihminen on syntynyt, sanotaan, että hän on syntynyt siinä ja siinä astrologisen ennustuksen merkissä. Kuitenkin päiväntasauksen prekessiosta johtuen tapahtuu vain niin, että kuukaudet eivät enää vastaa samoja tähtikuvioita. Ihminen, joka on syntynyt heinäkuussa, ei ole enää leijonan merkissä vaan ravun. Tähän kaatuu taikauskoinen käsitys, joka on yhdistetty merkkien vaikutukseen (katso Luku V, nro 12). – Kirj.

5 Tätä teoriaa tukeva, olennainen tosiasia on lämpökäyrien vähittäisen siirtymisen ilmiö, jonka tiede on tunnistanut yhtä varmasti kuin valtamerien siirtymisen. – Kirj.

alueiden valtaaminen ja samalla toisten alueiden paljastaminen, hylätäkseen ne jälleen ja palatakseen aikaisemmalle pohjalle. Tämä kausittainen liike, joka toistuu uudelleen ja uudelleen saa aikaan todellisen, 25000-vuotisen nousu- ja laskuveden. Hitaus, jolla tämä valtameren liike tapahtuu, tekee sen lähes huomaamattomaksi kullekin sukupolvelle, mutta se tulee havaittavaksi useiden vuosisatojen päästä. Se ei voi aiheuttaa minkäänlaista äkillistä mullistusta, koska ihmiset vetäytyvät sukupolvi sukupolvelta sitä mukaa kun valtameri etenee ja siirtyvät niille alueille, joista valtameri on vetäytynyt. On enemmän kuin todennäköistä, että jotkut oppineet laskevat tämän valtameren vetäytymisen toisilta rannikoilta ja vastaavasti toisten valtaamisen omaksi ansiokseen.

10. Valtameren hidias, vähittäinen ja kausittainen siirtyminen on havaintoihin perustuva tosiasia ja sen todistavat lukuisat esimerkit eri puolilta maailmaa. Sen arvo on siinä, että se pitää yllä maan tuotantokapasiteettia. Tämä pitkä upotuksessa olo on levon aika, jona upotetut maat saavat takaisin ne vitaaliset tekijät, jotka ne ovat kuluttaneet pitkän tuotantokauden aikana. Valtavat kerrostumat orgaanisia aineita, jotka ovat muodostuneet vesien alla vuosisatojen ja vuosisatojen ajan, ovat luonnollisia, kausittain uudistuvia lannoitteita ja sukupolvet kulkevat ohi havaitsematta sellaista muutosta.⁶

6 Viimeisimmistä tapauksista, jotka todistavat valtameren siirtymisen, voidaan mainita seuraavat: Kun Casconyn lahden meri (Ranskassa) – vanhan Soulac'in ja Cordouan'in välissä – on tyyni, pohjassa voidaan nähdä osia muurista. Nämä ovat jäänteitä muinaisesta ja suuresta Noviomagusin kaupungista, jonka aallot valtasi v. 580 eKr. Cordouan'in kallio, joka oli silloin kiinni rannikossa, on nyt 12 kilometrin päässä. Englannin kanaalissa, Le Havren rannikolla, meri valttaa alaa päivittäin kaivamalla maata Sainte-Adressen kalliojyrkänteiden alta, jotka murenevät vähä vähältä. Kaksi kilometriä rannikolta, Sainte-Adressen ja Cap de la Heve'n välistä löytyy Eclat'in valli, joka aikoja sitten on ollut pinnan yläpuolella ja yhteydessä kuivaan maahan. Muinaiset asiakirjat osoittavat, että paikalla, jonka ylitse nyt purjehditaan, oli kaupunki nimeltä St. Denis-Chef-de-Caux. Meri valtasi alueen 14. vuosisadalla ja kirkko peittyi veden alle v. 1378. Sanotaan, että hyvällä säällä sen jäännökset näkyvät meren pohjassa. Lähes koko Hollannin rannikon pituudelta meri on rajattu pelkästään vahvoil-

Tulevat luonnonmullistukset

11. Suuret myllerrykset tapahtuivat siihen aikaan, kun maan kuori oli liian ohut hillitsemään sen sisuksen tulisen aineen kuohuntaa. Voidaan nähdä, että sellaisten häiriöiden intensiteetti ja yleisyys väheni, kun kuori lujittui. Lukuisat tulivuoret ovat sammuneet, kun taas toiset ovat peittyneet myöhemmin muodostuneiden maakerrosten alle. Paikallisia häiriöitä voi tietenkin olla tulivuoren purkausten, uusien tulivuorien ilmestymisen ja joillain alueilla tapahtuvien, äkillisten tulvien takia. Uusia saaria saattaa nousta esiin valtamerestä ja jotkut voivat vajota, mutta sellaisten suurten luonnonmullistusten aika, mikä leimasi suuria geologisia kausia, on ohi. Maa on saavuttanut tilan, joka, vaikkakaan ei täysin muuttumaton, suojaa tästä lähtien ihmislajia yleisiltä häiriöiltä – lukuun ottamatta maapallolle vieraita syitä, joita mikään ei voi ennustaa.

12. Mitä tulee komeettoihin, voimme olla tänä päivänä täysin vakuuttuneita niiden enemmänkin hyödyllisestä kuin vahingollisesta vaikutuksesta, koska niiden kohtalona näyttää olevan maailmojen elvyttäminen – jos saatamme esittää sen tällä tavoin – tuomalla niihin elintärkeitä aineksia, joita ne ovat hankkineet matkoillaan läpi avaruuden ja naapuraurinkokuntien. Ne ovat siis paremminkin runsauden lähteitä kuin epäonnen lähettäjiä.

la padoilla, jotka aika ajoittain murtuvat. Muinainen Flevon järvi, joka yhtyi uudelleen mereen v. 1225, on nyt Zuyder Zeen lahti. Tämä valtameren invaasio upotti monia kaupunkeja. Näiden tapahtumien mukaan Pariisin ja Ranskan alue tulee olemaan taas kerran meren alla, kuten se on ollut jo useita kertoja, minkä geologiset havainnot todistavat. Vuoristoiset osat alueesta tulevat muodostumaan saariksi kuten tämän päivän Jersey, Guernsey ja Englanti, jotka olivat kaikki aiemmin manteretta. Silloin voidaan purjehtia paikkojen yli, joissa nyt kulkevat junat. Laivat pääsevät Montmartrelle, Mont Valerien'iin ja Saint-Cloud'in ja Meudon'in kukkuloille. Metsät, joissa me nyt kuljeksimme, hautautuvat veden alle ja peittyvät liejuun ja niissä elää kaloja lintujen sijasta. Raamatullinen vedenpaisumus ei olisi voinut aiheutua samasta syystä, koska sen aiheuttama vesien invaasio oli äkillinen ja lyhytaikainen, sillä siinä tapauksessa se olisi kestänyt tuhansia vuosia ja jatkuisi edelleen tänä päivänä ilman, että ihmiset olisivat siitä tietoisia. – Kirj.

Nykyisin hyvin todistetusta, fluidisesta koostumuksestaan johtuen (kts. luku VI, numerosta 28 eteenpäin), rajua törmäämistä ei tarvitse pelätä, koska, jos joku niistä kohtaisi maan, maa kulkisi komeetan lävitse kuin sumun lävitse. Sen pyrstö on vielä vähemmän pelättävä. Se ei ole mitään muuta kuin auringon valon heijastuma sitä ympäröivästä suunnattomasta kaasukehästä, sen ollessa koko ajan auringosta pois päin kääntyneenä ja vaihtaen suuntaa tämän taivaankappaleen aseman mukaan. Kulkunopeudestaan johtuen tämä kaasumainen aine saattaa hyvinkin muodostaa aaltomaisen harjan, samanlaisen kuin laivan peräaalto tai veturin savu. Sen lisäksi, monet komeetat ovat jo tulleet lähelle maata aiheuttamatta mitään vahinkoa ja ominaistiheydestään johtuen maan aiheuttama vetovoima komeettaan olisi suurempi kuin komeetan maahan. Vain vanhojen ennakkoluulojen jäänteet voisivat herättää sen olemassaoloon liittyvää pelkoa.⁷

13. On myös tärkeää siirtää mielettömien olettamusten areenalle maan mahdollinen törmääminen toiseen planeettaan. Taivaan kappaleiden liikkeitä säätelevien lakien säännöllisyys ja muuttumattomuus poistavat kaikki sellaisen kohtaamisen todennäköisyydet.

Kaikesta huolimatta maalla tulee olemaan loppu. Millainen? Tämä jää vielä arvailujen piiriin, mutta kuitenkin, koska se on vielä kaukana täydellisyydestä, jonka se voi saavuttaa ja vanhuudesta, joka ilmaisisi sen rappeutumista, sen nykyiset asukkaat voivat olla vakuuttuneita, että se ei tapahdu heidän elinaikanaan. (Kts. Luku VI, numerosta 48 eteenpäin)

14. Fyysisesti maa on kokenut lapsuuden mullistukset. Tästä lähin se tulee suhteellisen vakauden kauteen, samojen fyysisten ilmiöiden säännöllisen toistumisen ja ihmiskunnan älyllisen yhteistyön aikaansaamaan rauhallisen kehityksen kauteen.

⁷ Komeetta kulki v. 1861 maan kiertoradan poikki, 20 tunnin etäisyydellä, eikä siitä havaittu olleen mitään vahinkoa maan ilmakehälle. – Kirj.

Kuitenkin se on vielä keskellä moraalisen kehityksen nostamisen tehtävää. Siinä piilee sen suurimpien häiriöiden syy. Siihen asti kunnes ihmiskunta on kehittynyt riittävästi älyllisyyden ja jumalallisten lakien harjoittamisen täydellisyydessä, suurimmat häiriöt ovat enemmän ihmisten kuin luonnon aiheuttamia tapahtumia eli ne tulevat olemaan paremminkin moraalisia ja sosiaalisia kuin fyysisiä.

Maan koon pieneneminen tai suureneminen

15. Suureneeko, pieneneekö vai pysyykö maan koko samana? Jotkut, maan suurenemista kannattavat ihmiset perustavat käsityskantansa siihen, että kasvit lisäävät maaperään enemmän kuin mitä ne siitä ottavat, mikä eräässä mielessä onkin totta, mutta ei toisessa. Kasvit ravitsevat itseään yhtä paljon tai jopa enemmän ilmakehästä ottamallaan kaasumaisilla aineilla kuin mitä ne ottavat juurillaan. Ilmakehä on olennainen osa maata. Kaasut, joista se koostuu, ovat peräisin kiinteiden orgaanisten aineiden mätänemisestä, mitkä ottavat uudelleen kasvaessaan ilmakehästä takaisin sen mitä olivat siihen jättäneet. Tämä on vaihtamista tai paremminkin ikuista muuntautumista. Kasvien ja eläinten lisääntyminen tapahtuu maapallon perustavaa laatua olevien ainesosasten avulla ja siten niiden jäännökset, miten merkittäviä ne ovatkaan, eivät lisää atomiakaan sen massaan.

Jos maapallon kiinteä osa olisi kasvanut siitä syystä jatkuvasti, se olisi tapahtunut ilmakehän kustannuksella, joka olisi vastaavasti pienentynyt ja tullut lopulta elämälle sopimattomaksi, koska se ei saisi takaisin kiinteiden organismien mätänemisen avulla sitä, mitä se menettäisi niiden kasvaessa. Maan syntyvaiheessa ensimmäiset geologiset kerrostumat muodostuivat kiinteän aineen haihtuessa korkean lämpötilan takia ja kun tämä myöhemmin viiletessään ja tiivistyessään satoi saostuneena maan päälle. Epäilemättä tämä nosti vähän maan pintaa, mutta ei lisännyt yhtään sen kokonaisuutta, koska se ei ollut muuta kuin aineen korvautumista.

Kun ilmakehä puhdistui aikanaan vieraista aineista, jotka olivat estäneet sitä saavuttamasta normaalia tilaa, asiat alkoivat kulkea siitä lähtien säännöllistä rataa. Tänä päivänä vähäisinkin muutos ilmakehän koostumuksessa voisi johtaa nykyisten maan asukkaiden tuhoon, mutta erilaisissa olosuhteissa muodostuisi todennäköisesti uusia rotuja.

Tästä näkökulmasta tarkasteltuna maapallon massa eli koko sen kiinteiden, nestemäisten ja kaasumaisten molekyylien summa on epäilemättä ollut alusta lähtien sama. Jos laajenemista tai tiivistymistä olisi tapahtunut, sen koko olisi kasvanut tai pienentynyt ilman, että massassa olisi tapahtunut mitään muutosta. Jos maan massa olisi kuitenkin lisääntynyt, se olisi johtunut ulkopuolisesta syystä, koska se ei voisi ottaa itsestään kasvuunsa tarvittavia ainesosia.

Erään teorian mukaan maan massa ja volyyymi kasvaa planeettojen välisen kosmisen aineen sisään virtauksen johdosta. Tässä ei ole mitään järjenvastaista, mutta se on liian hypoteettinen, jotta se voitaisiin periaatteessa hyväksyä. Se ei ole muuta kuin muita teorioita vastaan taisteleva teoria, jonka kannalle mikään tiede ei ole vielä asettunut. Kuulkaamme tähän aiheeseen liittyen ylevän Hengen mielipide, Hengen, joka saneli edellä luvussa VI esitellyt, tieteellisesti perinpohjaiset, uranografiset tutkimukset:

”Maailmat uupuvat ikääntyessään ja pyrkivät hajoamaan palvellakseen ainesosillaan uusien maailmojen muodostumista. Vähä vähältä ne palaavat avaruuden universaaliin kosmiseen fluidiin, josta itse olivat lähtöisin. Lisäksi kaikki taivaankappaleet kuluvat hankauksen johdosta. Maapallon nopea ja lakkaamaton liike kosmisen fluidin lävitse saa aikaan sen massan jatkuvan pienenemisen, vaikkakin tietyn ajan kuluessa hyvin huomaamattoman.”⁸

⁸ Maan nopeus radallaan auringon ympäri on noin 1930 km minuutissa. Koska sen radan kehän pituus on 44000 km, niin joka kierroksella akselin ympäri, jokainen päiväntasaajan kohta kulkee 30,5 km minuutissa. – Kirj.

”Kuten minä näen sen, maailmojen kehitys on jakautunut kolmeen kauteen. Ensimmäinen kausi: aineen tiivistyminen, jolloin maapallon koko pienenee merkittävästi, kun taas massa pysyy samana. Tämä kausi on sen lapsuus. Toinen kausi: kokoonvetäytyminen ja kuoren lujittuminen, prototyyppien kuoriutuminen ja elämän kehittyminen kunnes täydellisimmät elämän biotyypit ilmestyvät. Tällä hetkellä maapallo on täydessä runsaudessaan. Se on aikuisuuden aika. Se menettää, vaikkakin hyvin vähän, perustavaa laatua olevia ainesosiaan. Samalla kun sen asukkaat kehittyvät henkisesti, se siirtyy aineellisen vähenemisen kauteen. Se ei kulu vain hankauksen tuloksena, vaan molekyylien hajoamisen takia – kuten kova kivi, joka ajan myötä rapautuu ja muuttuu lopulta tomuksi. Kaksinaisessa liikkeessään, pyörimisessä ja kiertämisessä, se jättää jälkeensä fluidisia hiukkasia, kunnes sen hajoaminen on täydellinen.”

”Kuitenkin, koska sen vetovoima on riippuvainen sen massasta – enkä tarkoita kokoa – maapallon massan pienetessä, sen olosuhteet avaruuden tasapainotilassa muuttuvat. Se ei voi enää olla vastavoimana massiivisempiin planeettoihin nähden, vaan sen liikkeissä ilmenee poikkeamia, joiden seurauksena sen pinnalla tapahtuu perinpohjaisia elämän olosuhteiden muutoksia. Joten, syntymä, elämä ja kuolema eli lapsuus, aikuisuus ja raihnaisuus ovat kolme vaihetta, joiden lävitse jokainen orgaanisen ja epäorgaanisen aineen kasautuma kulkee. Ainoastaan Henki, joka ei ole lainkaan ainetta, on tuhoutumaton.” (Galileo, Pariisin yhdistys, 1868)

LUKU XI

Henkinen Genesis

HENKINEN TEKIJÄ • HENKISEN TEKIJÄN JA AINEEN YHTYMINEN •
HYPOTEESI IHMISRUUMIIDEN ALKUPERÄSTÄ
• HENKIEN RUUMIILLISTUMINEN • JÄLLEENSYNTYMINEN
• HENKIEN MUUTTOLIIKE • ADAAMINEN ROTU • LANGENNEIDEN
ENKELIEN JA KADOTETUN PARATIISIN OPINKAPPALE

Henkinen tekijä

1. Henkisen tekijän olemassaolo on tosiasia, jota ei ole, niin sanoaksemme, tarvetta todistaa enempää kuin aineellista tekijää. Jossain määrin se on ilmiselvä totuus: Se on vahvistettu seuraustensa kautta, kuten aine on vahvistettu omien seuraustensa kautta. ”Koska jokaisella seurauksella on syy, jokaisella älyllisellä seurauksella täytyy olla älyllinen syy” – periaatteen mukaan ei voi olla ketään, joka ei osaisi erottaa tuulen liikkeestä aiheutunutta kellon kalinaa, saman kellon kalinasta, joka on tarkoitettu varoitusmerkiksi todistaen näin, että kellon heilumisliikkeen sai aikaan ajatus ja sen takana oleva tarkoitus. Niinpä, koska kenenkään mieleen ei juolahtaisi, että ajatus olisi peräisin kellon fyysisestä aineesta, päätellään, että sitä liikkutti älykkyys, joka käytti sitä välineenä itsensä ilmaisemiseen. Samasta syystä kenenkään mieleen ei juolahtaisi, että ajatus olisi peräisin kuolleen henkilön ruumiista. Niin kauan kuin elävät henkilöt ajattelevat, se johtuu siitä, että heissä on jotain, mitä heissä ei ole enää, kun he ovat kuolleet. Ero elävän henkilön ja kellon välillä on siinä, että älykkyys, joka saa jälkimmäisen liikkumaan, on sen ulkopuolella. Kun taas älykkyys, joka aiheuttaa ensin mainitun toimimisen, on siinä itsessään.

2. Henkinen tekijä on seuraus Jumalan olemassaolosta. Ilman tätä periaatetta Jumalalla ei olisi mitään syytä olla olemassa,

koska kukaan ei voisi käsittää korkeimman älyn hallitsevan yksinomaisesti raakaa materiaa kautta ikuisuuksien sen enempää kuin maallisen yksinvaltiaan hallitsevan läpi elämänsä kiviä. Koska ei ole mahdollista hyväksyä Jumalaa ilman olennaisia Jumalallisia ominaisuuksia eli oikeudenmukaisuutta ja hyvyyttä, ne ominaisuudet olisivat arvottomia, jos niitä käytettäisiin pelkästään aineeseen.

3. Toisaalta ei voitaisi käsittää ylivertaisesti oikeudenmukaisen ja hyvän Jumalan luovan älykkäitä ja tuntevia olentoja jättääkseen ne olemattomuuteen muutamien päivien hyvittäämättömien kärsimysten jälkeen. Silloin Jumalan silmien edessä kävisivät loputtomat olentojen sarjat, jotka syntyvät ilman, että he olisivat sitä pyytäneet. He ajattelisivat hetken tunteakseen vain kärsimystä ja lakkaisivat sitten ikuisiksi ajoiksi olemasta olemassa ohimenevän elämänsä jälkeen. Ilman ajattelevan olennon eloonjäämistä kuoleman jälkeen, elämän kärsimys olisi Jumalan taholta tarkoituksetonta raakuutta. Tämän takia materialismi ja ateismi ovat toinen toisensa seuraus. Kiistämällä syyn ne eivät voi hyväksyä vaikutusta. Kiistämällä vaikutuksen ne eivät voi hyväksyä syytä. Siksi materialismi tulee uskottavaksi itselleen, mutta se ei tule uskottavaksi järjelle.

4. Ajatus henkisen olennon loputtomuudesta on ihmisille luontainen. Se on heissä kuten intuitio, kaipuu. He ymmärtävät, että hyvitys elämän kärsimyksistä perustuu vain henkisen olemuksen ikuisuuteen. Tästä johtuen on aina ollut ja tulee aina olemaan enemmän ihmisen henkiseen tekijään uskovia kuin materialisteja ja enemmän teistejä kuin ateisteja. Spiritismi tulee lisäämään intuitiiviseen ajatteluun sekä järkeilyn voimaan tosiasioilla vahvistamisen. Se antaa konkreettiset todisteet henkisen olennon olemassaolosta, sen säilymisestä kuoleman jälkeen, sen kuolemattomuudesta sekä yksilöllisyydestä. Spiritismi määrittelee tarkasti ja varmasti sen, mikä oli hämärä ja abstrakti idea. Se näyttää meille älyllisen olennon,

joka toimii aineesta erillisenä joko ruumiin elämän aikana tai sen jälkeen.

5. Ovatko henkinen tekijä ja vitaali tekijä yksi ja sama asia? Alkaen, kuten aina, tosiasioiden havainnoinnista, toteamme, että, jos vitaali tekijä olisi erottamaton älyllisestä tekijästä, olisi hyvä syy sekoittaa nämä kaksi toisiinsa. Kuitenkin, koska on olentoja, jotka elävät, mutta eivät ajattele kuten kasvit tai ihmisruumiit, jotka ovat silti orgaanisen elämän elävöittämiä, vaikka ajattelua ei ilmene tai elävien olentojen täysin tahdosta riippumattomat elämälle välttämättömät liikkeet ja elimellinen elämä, joka säilyttää unen aikana täyden toiminnallisuutensa samalla, kun mentaalista elämästä ei näy mitään ulkoista merkkiä, meidän täytyy vetää se johtopäätös, että orgaaninen elämä asuu aineelle luontaisessa tekijässä, joka on riippumaton Hengelle luontaisesta henkisestä elämästä. Koska aineella on Hengestä riippumatonta elinvoimaa ja koska Hengellä on aineesta riippumatonta elinvoimaa, on ilmeistä, että tämä kaksinainen elinvoima sijaitsee kahdessa eri tekijässä. (Katso luku X, nrot 16–19)

6. Saattaisiko henkisen tekijän lähde olla universaalinen kosminen alkuaine? Eikö se saattaisi olla vain muodonmuutos, tämän alkuaineuksen olomuoto kuten valo, sähkö, kuumuus jne.? Jos näin olisi, henkinen tekijä kävisi lävitse aineen vaihtelut ja se tuhoutuisi hajoamalla kuten vitaali tekijäkin. Älyllisellä olenolla olisi vain hetkellinen olemassaolo kuten ruumilla ja se palaisi kuolemassa olemattomuuteen tai maailmankaikkeudelliseen ykseyteen, joka merkitsisi samaa asiaa. Toisin sanoen tämä tarkoittaisi materialististen opinkappaleiden hyväksymistä. Henkisessä tekijässä tunnistettavat omanlaiset (sui generis) ominaisuudet todistavat, että sillä on oma itsenäinen olemassaolo. Jos se olisi lähtöisin aineesta, siltä puuttuisivat nämä ominaisuudet. Koska äly ja ajattelu eivät ole aineen ominaisuuksia, menemällä taaksepäin seurauksesta syyhyn, tullaan siihen johtopäätökseen, että aineellinen osatekijä ja henkinen osatekijä ovat maailmankaikkeuden kaksi perustekijää. Yksi-

öllistynyt henkinen tekijä koostuu olennoista, joita kutsutaan *Hengiksi*, kun taas yksilöllistynyt aineellinen tekijä koostuu erilaisista luonnon orgaanisista ja epäorgaanisista kappaleista.

7. Kun hyväksytään henkisen olennon olemassaolo ja tosiasia, että sen lähde ei löydy aineesta, niin mikä sitten on sen alkuperä, sen lähtöpiste?

Tässä kohden kaikki tutkimusmenetelmät puuttuvat täydellisesti, aivan kuin kaikessa muussa, mikä on yhteydessä asioiden alkuun. Ihmiset voivat varmistaa vain sen, mikä tosi asiassa on olemassa. Kaikkea muuta koskien he voivat muotoilla vain hypoteeseja. Joko tieto ihmisen alkuperästä ylittää heidän nykyisen älykkyytensä tai se tieto on heille tällä hetkellä tarpeeton tai sopimaton. Jumala ei ole antanut heille sellaista tietoa – ei edes paljastuksen kautta.

Se mitä Jumala sanoo heille sanansaattajiensa välityksellä ja mitä ihmiset voivat muutoin itse päätellä korkeimman oikeudenmukaisuuden periaatteesta – Jumaluuden olennaisesta ominaisuudesta – on, että kaikki ihmiset ovat samaa alkuperää. Heidät on luotu yksinkertaisiksi ja tietämättömiksi kehittyäkseen henkilökohtaisen toimimisensa keinoin. He kaikki saavuttavat henkilökohtaisilla ponnisteluillaan heille sopivan täydellisyysasteen. Koska he ovat saman Isän lapsia, he ovat kaikki saman huomaavaisuuden kohteina eikä ketään suosita tai palkita enempää kuin toista eikä vapauteta työnteosta, joka jokaiselle määrätään päämäärän saavuttamiseksi.

8. Samoin kuin Jumala on luonut aineellisia maailmoja kautta ikuisuuden, Jumala on luonut henkisiä olentoja kautta ikuisuuden, muutoin aineellisilla maailmoilla ei olisi tarkoitusta. Olisi helpompi kuvitella henkiset olennot ilman materiaalisia maailmoja kuin materiaaliset maailmat ilman henkisiä olentoja. Juuri materiaalisten maailmojen täytyy tarjota henkisil-

le olennoille heidän älykkyytensä kehittämiseen tarvittava toimintaympäristö.

9. Kehitys on henkisten olentojen normaali tila ja suhteellinen täydellisyys on päämäärä, joka niiden tulee saavuttaa. Nyt, jos Jumala on luonut lakkaamatta kautta koko ikuisuuden, siitä seuraa, että kautta koko ikuisuuden on ollut olentoja, jotka ovat saavuttaneet tämän asteikon huipun. Ennen kuin maapallo syntyi, maailmat olivat seuranneet maailmoja ja kun maa ilmestyi alkuaineiden kaaoksesta, avaruus oli jo kaiken tasoisten henkiolentojen asuttama, alkaen niistä, jotka olivat juuri syntyneet, niihin, jotka jo ikimuistoisina aikoina olivat ottaneet paikkansa puhtaiden henkien joukossa – ja joita yleisesti kutsutaan enkeleiksi.

Henkisen tekijän ja aineen liitto

10. Ennen kuin aine voisi olla Hengen kykyjen kehittämiseen tarvittavan työn työkalu, Hengen täytyi kyetä käyttämään sitä ja siksi se tuli siihen asumaan kuten metsuri metsään. Koska aineen täytyi olla samanaikaisesti työn kohde ja väline, Jumala, sen sijaan, että olisi liittänyt Hengen kovaan kiveen, loi järjestäytyneitä, taipuisia ruumiita, jotka kykenivät sekä vastaanottamaan kaikki Hengen tahdon impulsit että lainaamaan itsensä kaikkien sen liikkeiden käyttöön. Siksi ruumis on samanaikaisesti Hengen päällyste ja työkalu, ja Hengen tarvitessa uusia kykyjä, se pukee päälleen toisen päällysteen, tarkoituksenmukaisemman siihen uuteen työhön, jota sen täytyy tehdä, aivan kuten kevyempiä työkaluja käytetään hienovaraisempiin töihin.

11. Täsmällisemmin sanoen on todettava, että Henki itse muotoilee oman päällysteensä ja tekee siitä uusille tarpeilleen tarkoituksenmukaisen. Henki parantaa, kehittää ja täydentää elimistöä siinä määrin kuin uusien kykyjen ilmaiseminen tuntuu vaativan. Toisin sanoen se räätälöi sen älykkyytensä mukaan.

Jumala varustaa Hengen raaka-aineilla, mutta niiden käyttäminen on Hengen oma asia. Siksi kehittyneemmillä roduilla on kehittyneempi elimistö tai paremminkin aivokoneisto kuin primitiivisillä roduilla. Tämä selittää myös erityisen tavan, jolla Hengen ominaispiirteet näkyvät ruumiin ulkoisessa olemuksessa. (Katso luku VIII, nro 7: *Maan sielu*)

12. Kun Henki on kerran syntynyt henkiseen elämään, sen täytyy käyttää, aluksi alkeellisia, kykyjään. Tämän takia se pukee itsensä ruumiilliseen päällysteeseen, joka sopii sen älyllisen lapsuuden tilaan, päällysteeseen, jonka se jättää pukeutukseen toiseen kykyjensä kasvaessa. No, koska kautta aikojen on ollut maailmoja ja koska nämä maailmat ovat synnyttäneet elimistön omaavia ruumiita, tarkoituksenmukaisia vastaanottamaan Henkiä, samoin kautta aikojen Henget – minkä tahansa kehitysasteiset – ovat löytäneet heidän ruumiillista elämänsä varten tarvittavat ainekset.

13. Koska ruumis on täysin aineellinen, se käy lävitse aineelliset muutokset. Toimittuaan jonkin aikaa se tulee toimintakyvyttömäksi ja hajoaa. Koska vitaalilla (eli elävöittävällä) tekijällä ei ole enää toimintakykynsä vaatimia välineitä, se tukahtuu ja ruumis kuolee ja koska eloton ruumis on siitä lähtien käyttökelvoton, Henki jättää sen kuin talon, joka on raunioina eli vaatteet, jotka ovat kuluneet loppuun.

14. Siksi ruumis ei ole muuta kuin Hengen vastaanottamiseen tarkoitettu päällyste. Joten sen alkuperä ja ainekset, mistä se on koostunut, ovat vähemmän tärkeitä. Olipa ihmisruumis erityinen luomus tai ei, se koostuu siitä huolimatta samoista alkuaineista kuin eläinten ruumis, sitä elävöittää sama vitaali tekijä – toisin sanoen, sen on sytyttänyt sama tuli ja sitä valaisee sama valo – ja se on samojen aineellisten muutosten ja tarpeiden alainen: tämä asia on kiistämätön.

Jos poistaisimme Hengen ja tarkastelimme pelkästään ainetta, ihmisessä ei olisi mitään, mikä erottaisi sen eläimestä. Kuiten-

kin kaikki muuttuu, kun tehdään ero (ruumiillisen kehon) asunnon ja asukkaan välillä.

Ylhäinen lordi on siitä huolimatta ylhäinen lordi, vaikka hän eläisi olkikaton alla tai olisi pukeutunut talonpojan kehoihin villavaatteisiin. Sama soveltuu ihmiseen: sen lihallinen vaatetus ei aseta sitä eläimen yläpuolelle eikä tee siitä erillistä (eläimestä selvästi poikkeavaa) olentoa, vaan juuri sen henkinen olemus, sen henki tekee tämän eron.

Hypoteesi ihmisruumiiden alkuperästä

15. Ihmisen ja apinan ulkoisen olemuksen samanlaisuudesta johtuen jotkut fysiologit ovat päätelleet, että edellinen on muodonmuutos jälkimmäisestä. Tässä ei ole mitään mahdotonta eikä ihmisen arvo kärsisi siitä, jos näin olisi. Apinoiden ruumiit olisivat hyvin voineet palvella ensimmäisten ihmisten – jotka olivat välttämättä vähän kehittyneitä – pukineina. Heidän ruumiillistumiselleen maan päälle nämä pukineet olivat heidän tarpeidensa kannalta tarkoituksemukaisemmat ja sopivammat heidän kykyjensä harjoittamiseen kuin minkään muun eläimen. Sen sijaan, että Henkeä varten olisi pitänyt tehdä erityinen vaatetus, se löytyi täysin valmiina. Näin se voi pukeutua apinan nahkaan lakkaamatta olemasta inhimillinen Henki, aivan kuin ihmiset peittävät itsensä joskus eläinten taljoilla, mutta pysyvät ihmisinä.¹ Täytyy ymmärtää, että tämä on vain hypoteesi, joka ei ole tarkoitettu missään mielessä peruseriaatteenksi. Se on esitetty vain osoittamaan, että ruumiin alkuperä ei vahingoita Henkeä, joka on perustavaa laatua oleva olento ja että ihmisen ja apinan ruumiin samankaltaisuus ei tarkoita ihmisen ja apinan Hengen samankaltaisuutta.

16. Hyväksyessään tämän hypoteesin joku voisi sanoa, että uuden (ruumiin) asukkaansa älyllisen toiminnan vaikutuksesta

¹ Katso Henkien kirja, luku XI, nro 592 eteenpäin. – Käänt.

päällysteen yksityiskohdat muuttuivat ja kaunistuivat samalla kuin kokonaisuuden yleismuoto säilyi (katso nro 11). Jatkaessaan sukuaan nämä parannellut ruumiit tuottivat edelleen näitä samoja muutoksia paljolti samoin kuin mikä tapahtuu puiden oksastamisessa. Niistä syntyi uusia lajeja, jotka vähitellen etäännyivät alkukantaisesta lajista Hengen kehittyessä. Apinan Henki ei kadonnut, vaan jatkoi tuottamalla käyttöönsä apinan ruumiita – aivan kuten villin kasvin hedelmä tuottaa villejä kasveja – kun taas inhimillinen Henki jatkoi inhimillisten ruumiiden tuottamista, muunnoksia ensimmäisestä perusmuodosta. Lajike jakautui kahtia: se tuotti haarakkeen ja haarakkeesta tuli lajike. Koska luonnossa ei ole jyrkkiä muutoksia, on todennäköistä, että ensimmäisten Maan päälle ilmestyneiden ihmisten täytyi poiketa vähän apinasta ulkoisen olemuksensa ja epäilemättä myös älykkyytensä puolesta. Meidän aikoinamme on vielä primitiivejä, joiden käsien ja jalkojen pituus ja pään muoto ovat siinä määrin apinan kaltaisia, että ruumiin karvoituksen ohella yhtäläisyys ei voisi olla läheisempi.

Henkien ruumiillistuminen

17. Spiritismi opettaa meille miten Hengen ja ruumiin yhdistyminen tapahtuu ruumiillistumisessa.

Henkisen olemuksensa mukaisesti, Henki on ääretön, abstrakti olento, joka ei voi toimia aineellisesti, se tarvitsee välittäjän. Tämä välittäjä on fluidinen päällyste, joka on tietyllä tavalla, olennainen osa Henkeä, puoli-materiaalinen päällyste, jonka voidaan sanoa olevan linkitetty alkuperältään aineeseen ja eteeriseltä luonteeltaan henkiseen puoleen. Kuten kaikki aine, se on peräisin universaalista kosmisesta fluidista, joka läpikäy tässä tapauksessa erityisen muodonmuunnoksen. Tämä perispiritiksi nimetty päällyste tekee Hengestä – abstraktista olenosta – konkreettisen, määrätyn olennon, joka on ajatuksella aistittavissa. Päällyste tekee siitä kykenevän toimimaan yhtä hyvin kouriintuntuvan aineen kuin kaikkien ei-punnittavien

fluidien kanssa, jotka ovat, kuten tiedämme, voimakkaimpia käyttövoimia.

Perispirituaalinen fluidi on siksi linkki Hengen ja aineen välillä. Ruumiiseen liittymisensä aikana, ruumis on sen ajattelun kulkuväline liikkeen siirtämiseksi elimistön eri osiin, jotka toimivat sen tahdon impulssien mukaisesti ja palautteen välittämiseksi Henkeen ulkopuolisten tekijöiden tuottamista tuntemuksista. Hermot ovat sen johdinlankoja samalla tavoin kuin metallilanka johtaa sähköä lennättimessä.

18. Kun Hengen täytyy ruumiillistua ihmisruumiiseen, joka on muodostumaisillaan, fluidinen side, joka ei ole muuta kuin sen perispiritin laajentuma, liittää sen hedelmöitettyyn munasoluun, johon se on kiinnittynyt vastustamattomalla voimalla hedelmöityksen hetkestä lähtien. Kun sikiö kehittyy, side tulee tiukemmaksi. *Sikiön vitaalin aineellisen tekijän* vaikutuksen alaisena, perispirit, jolla on määrättyjä aineellisia ominaisuuksia, yhdistyy *molekyyli molekyyliltä* muodostuvaan ruumiiseen. Tästä tosiasiasta voidaan päätellä, että Henki, perispiritinsä välityksellä, ikään kuin *juurtuu* sikiöön paljolti samoin kuin kasvi juurtuu maahan. Kun sikiö on täysin kehittynyt, yhdistyminen on täydellinen ja ihminen syntyy ulkoiseen elämään.

Päinvastaisesti tämä ruumiillisen aineen ja perispiritin välinen liitto (liitto, joka oli toteutunut hedelmöitetyn munasolun vitaa-
lin tekijän vaikutuksesta) päättyy, kun tämä tekijä lakkaa toimimasta ruumiin hajotessa. Tämä liitto, joka on kestänyt vain liikkeelle panevan voiman ansiosta, murtuu heti, kun tämä voima lakkaa toimimasta. Silloin perispirit irtaantuu *molekyyli molekyyliltä* – samoin kuin yhdistyessä – ja Henki on vapaa. *Joten Hengen irtaantumisen ei aiheuta ruumiin kuolemaa, vaan paremminkin ruumiin kuolema aiheuttaa Hengen irtaantumisen.* Kuoleman hetkestä lähtien Hengen eheys on täydellinen. Ruumiin elämän sammuttua sen kyvyt saavuttavat vielä lois-

tavamman tehon ja terävyyden. Tämä on ilmeinen todiste, että vitaali tekijä ja henkinen tekijä ovat kaksi eri asiaa.

19. Spiritismi tekee mahdolliseksi tarkastella tämän irtaantumisen yhteydessä tapahtuvia ilmiöitä ja opettaa, että se voi olla joskus nopea, helppo, hellävarainen ja kivuton. Kun taas joskus hidas, tukala ja hirvittävän kivulias ja kestää kuukausia, Hengen moraalisesta tasosta riippuen.

20. Hengen ruumiillistumista seuraa aina, myös havainnoin osoitettu, yksi erityinen ilmiö. Siitä lähtien kun Henki sidotaan sikiöön fluidisella siteellä, sen valtaa hämmennys, joka kasvaa sitä mukaa kuin side vahvistuu. Viimeisten hetkien aikana Henki menettää tietoisuuden itsestään siinä määrin, että se ei ole koskaan oman syntymänsä tietoinen todistaja. Siitä hetkestä, kun vastasyntynyt vetää ensimmäisen hengenvetonsa, henki alkaa palauttaa kykyjään, jotka kehittyvät sitä mukaa kuin niiden ilmaisemiseen tarkoitetut elimet kehittyvät ja vakiintuvat.

21. Kuitenkin, samalla kun Henki saa takaisin tietoisuuden itsestään, se kadottaa muiston menneisyydestään, kadottamatta kuitenkaan kykyjään, ominaisuuksiaan ja soveltuvuuksiaan, joita se on aiemmin hankkinut. Kykyjä, jotka olivat jääneet tilapäisesti uinuvaan tilaan ja jotka alkaessaan toimia uudelleen auttavat Henkeä tekemään enemmän ja paremmin kuin, mitä se teki edellisessä ruumiillistumisessaan. Se jatkaa siitä mihin edellisessä työssään jäi. Se on uudessa lähtöpisteessä, ottamassa uuden askeleen ylöspäin. Tässä ilmenee jälleen kerran Luojan hyvyys, sillä, jos uuden ruumiillisen elämän katkeruuksiin lisättäisiin vielä ahdistava ja nöyryyttävä muisto menneestä elämästä, se häiritsisi ja tukahduttaisi sitä. Sen sijaan Henki muistaa vain, minkä on oppinut, koska se on hyödyllistä. Jos se joskus saa hämärän mielikuvan menneistä tapahtumista, se on kuin ohi kiitävä uni. Siksi, tämä on todellakin uusi henkilö huolimatta siitä kuinka vanha Henki saattaakin olla. Sen aikaisemmin hankkimat ominaisuudet auttavat sitä hyödyntämään

uusia kokemuksia. Palatessaan Henkien maailmaan menneisyys avautuu sen edessä ja se voi arvioida, oliko se käyttänyt aikansa hyvin vai huonosti.

22. Joten Hengen elämässä ei ole mitään katkosta paitsi menneisyyden unohtaminen. Henki on *aina oma itsensä*, ennen ruumiillistumista, sen aikana ja sen jälkeen. Ruumiillistuminen ei ole muuta kuin sen olemassaolon yksi erityinen vaihe. Sellainen unohtaminen tapahtuu kuitenkin vain Hengen ollessa yhteydessä ulkoiseen elämään. Henki muistaa unen aikana, kun se on osittain irtautunut ruumiillisista siteistään ja palannut vapauteen ja henkiseen elämään eikä sen näkökyky ole aineen hämärtämä.

23. Ajatellessamme vähiten kehittyneitä ihmisiä ihmiskunnan älyllisen kehitysasteen ollessa alimmillaan, voidaan kysyä, oliko tämä ihmissielun lähtökohta.

Tiettyjen spiritististen filosofien mielestä aineellisesta tekijästä erillinen, älyllinen tekijä yksilöllistyy ja kehittyy käydessään lävitse useita eläimellisiä asteita. Tässä vaiheessa sielu harjoittelee elämää ja kehittää ensimmäisiä kykyjään käytännössä. Voidaan sanoa, että tämä on itämisvaihe. Saavuttaessaan inhimillisen tilan edellyttämän kehitysasteen, se vastaanottaa ne erityiset ominaispiirteet, joista ihmissielu muodostuu. Näin olisi olemassa henkinen polveutuminen eläimestä, aivan kuten on ruumiillinen polveutuminen. On pakko myöntää, että perustuessaan luomisessa vallitsevaan suureen ykseyden lakiin tämä teoria on yhdenmukainen Luojan oikeudenmukaisuuden ja hyvyyden kanssa. Se antaa eläimille syyn, tarkoituksen ja kohtalon. Ne eivät ole enää perinnöttömiä olentoja, vaan saavat tulevaisuudessa niille varatun hyvityksen kärsimyksistään. Se mikä muodostaa henkisen ihmisen, ei ole sen alkuperä, vaan ne erityiset ominaisuudet, joilla se on varustettu astuessaan ihmisyyteen. Ominaisuudet, jotka muuttavat sen täysin ja tekevät siitä erillisen olennon, aivan kuin

mehukas hedelmä erottuu selvästi juuresta, joka sen on tuottanut. Ohitettuaan eläimelliset sukujuurensa ihminen ei voisi olla enää vähempää inhimillinen. Se ei olisi yhtään enempää eläimellinen kuin hedelmä on juuri tai kuin oppinut henkilö on muodoton sikiö, jollaisena se ensiksi ilmestyi maailmaan. Tämä teoria johtaa kuitenkin lukuisiin kysymyksiin, joiden perusteluista puolesta ja vastaan ei ole aiheellista keskustella tällä hetkellä kuten ei myöskään ole tarkoituksenmukaista tutkia erilaisia tästä aiheesta muotoiltuja teorioita. Joten, etsimättä sielun alkuperää ja väyliä, joiden kautta se on saattanut kulkea, otamme sen *ihmisyyteen astumisen* hetkeksi sen, jolloin se varustettuna moraalin tajulla ja vapaalla tahdolla, alkaa kantaa vastuun omista teoistaan.

24. Ruumiillistuneen Hengen velvollisuus huolehtia ruumiinsa ravinnosta, turvallisuudesta ja hyvinvoinnista, rajoittaa sen kykyjen käyttöä, kun se pyrkii harjoittamaan ja kehittämään näitä kykyjä. Joten yhdistyminen aineeseen on sille kehittymisen kannalta hyödyllinen ja siksi *ruumiillistuminen on välttämättömyys*. Lisäksi aineen parissa, omaksi edukseen tekemälleen älyllisellä työllä se yhtyy asuttamansa maapallon fyysiseen muodon muutokseen ja kehitykseen. Työskennellessään oman kehityksensä eteen se tukee Luojan työtä ja siitä tulee Luojan työn osatekijä itse sitä tiedostamatta.

25. Hengen ruumiillistuminen ei ole kuitenkaan pysyvä eikä ikuinen. Se on ohimenevä. Jättäessään yhden ruumiin taakseen se ei ota välittömästi uutta. Lyhyemmän tai pidemmän ajan se elää, sille normaalia, Hengen elämää. Joten sen eri inkarnaatioissa elämä aika on hyvin lyhyt verrattuna aikaan, jonka se viettää vapaan Hengen tilassa. Inkarnaatioiden välisenä aikana Henki kehittyy sikäli kun se käyttää ruumiillisen elämänsä aikana hankkimiaan tietoja ja kokemusta edistyäkseen. Se tarkastelee mitä se teki maallisen olonsa aikana, kertoo mitä se oppi, tunnistaa virheensä, laatii suunnitelmansa ja tekee päätökset, joiden se toivoo ohjaavan

uudessa olemassaolossa, kun se haluaa menestyä paremmin. Tällä tavalla jokainen elämä on askel eteenpäin kehityksen polulla, eräänlainen käytännön koulu.

26. Siksi ruumiillistuminen ei ole tavallisesti Hengelle rangaistus, kuten jotkut saattavat ajatella, vaan Hengen kehittymättömyydestä johtuva luontainen tila ja kehittymisen keino. (Katso, *Taivas ja Helveti*, luku III, nro 8 eteenpäin.) Kun Henki kehittyy moraalisesti, se dematerialisoituu eli se puhdistuu vapauttamalla itsensä aineen vaikutuksesta. Sen elämästä tulee henkisempää ja sen kyvyt ja käsityskannat laajenevat. Sen onnellisuus on seuraus siitä kehityksestä, minkä se on saavuttanut. Koska se toimii vapaan tahtonsa hyveellisyyden mukaisesti, se voi kuitenkin viivästyttää edistymistään laiminlyönnillä tai pahalla tahdolla. Sen seurauksena se pitkitää aineellisten inkarnaatioidensa kestoja ja niistä tulee silloin rangaistus, koska se jää omasta syystään alemmalle tasolle ja sen täytyy aloittaa sama tehtävä uudelleen. Hengestä itsestään siis riippuu lyhentääkö se – omilla itsepuhdistautumisen ponnistuksillaan – ruumiillistumisjaksojensa määrää.

27. Planeetan fyysinen kehitys seuraa sen asukkaiden moraalista kehitystä. Niinpä, koska maailmojen ja Henkien luominen on lakkaamatonta ja koska asukkaat kehittyvät hitaasti tai nopeasti vapaan tahtonsa hyveellisyyden mukaan, tästä seuraa, että on olemassa uudempia ja vanhempia maailmoja, jotka ovat fyysiseltä ja moraaliselta edistymiseltään eri tasoilla. Maailmoja, joissa ruumiillistuminen on enemmän tai vähemmän aineellista ja joissa, siitä johtuen, Henkien työ on myös enemmän tai vähemmän ankaraa. Tästä näkökulmasta katsoen maa on yksi vähiten edistynyt. Koska se on suhteellisen alhaisen tasoisten Henkien asuttama, ruumiillinen elämä on kovempaa kuin muissa maailmoissa. Samoin kuin on vähemmän kehittyneitä maailmoja, joissa elämä on vielä kovempaa kuin maan päällä ja joille maa olisi suhteellisen onnellinen maailma.

28. Kun Henget ovat kehittyneet yhdessä maailmassa siinä määrin kuin tuossa maailmassa on mahdollista, ne jättävät sen ja inkarnoituvat toiseen pidemmälle edistyneeseen, missä ne hankkivat uutta tietoa. Tämä prosessi jatkuu kunnes jälleensyntyminen fyysiseen kehoon ei ole enää hyödyllistä ja ne elävät yksinomaan Hengen elämää, jolloin ne kehittyvät vielä toisella tavalla ja toisin keinoin. Kun ne saapuvat kehityksen huippukohtaan, ne nauttivat korkeimmasta autuudesta. Tunnustettuina Kaikkivaltiaan avustajiksi niillä on Jumalan ajatus ja niistä tulee Jumalan sanansaattajia ja suoranaisia maailmojen hallituksen ministereitä, joilla on alaisinaan muita, eri kehitysasteisia Henkiä. Näin kaikilla Hengillä, ruumiillistuneilla ja ei-ruumiillistuneilla, millä tahansa kehitystasolla ne ovatkaan Henkien hierarkiassa, alimmasta korkeimpaan, on tehtävänsä maailmankaikkeuden suuressa koneistossa. Kaikki ovat kokonaisuuden kannalta hyödyllisiä ja samalla hyödyllisiä toinen toisilleen.

Vähemmän kehittyneet, kuten ammattitaidottomat käskyläiset, ovat vastuussa aineellisista tehtävistä aluksi tiedostamatta ja sitten vähitellen tietoisempina. Kaikkialla Henkien maailmassa on toimintaa, missään ei ole hyödytöntä joutilaisuutta. Henkien yhteisö on tavallaan maailmankaikkeuden sielu. Se on henkinen osatekijä, joka toimii kaikessa ja kaikkialla jumalallisen ajatuksen impulssin mukaan. Ilman tätä osatekijää on vain elotonta ainetta, ilman tarkoitusta, ilman älykkyyttä ja ilman mitään muuta käyttövoimaa kuin fyysiset voimat, jotka jättävät jälkeensä suuren määrän ratkaisemattomia ongelmia. *Yksilöllistyneen* henkisen osatekijän kautta kaikella on tarkoitus, syy olemassaoloon, kaikki on selitetty. Tästä syystä törmäämme ilman spiritismiä ylitsepäsemättömiin vaikeuksiin.

29. Inhimilliset Henget alkoivat ruumiillistua maan päälle, kun ne omasivat ihmislajin olemassaololle sopivat ilmastolliset olosuhteet. Mistä ne tulivat? Luotiinpa ne samalla hetkellä tai tulivatpa ne täydellisesti muodostuneina maasta, avaruudesta tai muista maailmoista, niiden olemassaolo tietyn ajan jälkeen

on tosiasia, koska ennen niiden saapumista oli vain eläimiä. Ne pukeutuivat ruumiisiin, jotka sopivat niiden fyysisesti eläinkuntaan kuuluviin erikoiskykyihin ja taipumuksiin. Niiden vaikutuksesta ja kykyjen harjoittamisesta johtuen nämä ruumiit muuttuivat ja tulivat paremmiksi – tämä on havaintojen tulos. Joten pankaamme sivuun kysymys alkuperästä tähän mennessä ratkaisemattomana. Tarkastelkaamme Henkeä, ei sen lähtöpisteestä, vaan siitä pisteestä missä ensimmäiset vapaan tahdon ja moraalien siemenet alkavat ilmetä siinä. Näemme sen esittävän ihmiseen liittyvää rooliaan, vaivaamatta itseämme sillä missä ympäristössä se vietti lapsuusvaiheensa tai, jos halutaan mieluummin sanoa, itämisvaiheensa. Huolimatta sen päällysteen samankaltaisuudesta verrattuna eläimiin, voimme erottaa ihmisen Hengen eläimestä samoin kuin voimme erottaa samanlaiseen villavaatteeseen pukeutuneen sivistymättömän henkilön hienostuneesta.

30. Vaikka ensiksi saapuneiden ihmisten täytyi olla vähän kehittyneitä ja tästä syystä heidän täytyi inkarnoitua erittäin epätäydellisiin ruumiisiin, heidän joukossaan on täytynyt olla havaittavia luonteenpiirteiden ja kykyjen eroja. Samankaltaiset Henget ryhmittivät luonnollisesti yhteen yhtäläisyyden ja kiintymyksen johdosta. Näin maata asuttivat erilaiset Henkien kategoriat, jotka vaihtelivat toiveessaan joko kehittyä tai kapinoida kehitystä vastaan. Heidän ruumiinsa saivat heidän Henkensä luonteen mukaisen leiman ja lisääntyessään kullekin kuuluvan tyypin mukaisesti tuloksena oli rotuja, jotka erosivat sekä fyysisesti että moraalisesti (kts. nro 11). Samankaltaiset Henget jatkoivat inkarnoitumista mieluiten niiden joukkoon, jotka olivat heidän kanssaan samanlaisia, kasvattaen näin moninaisten rotujen ja kansojen fyysisten ja moraalisien ominaispiirteiden eroja. Sellaiset ominaispiirteet ovat kadonneet vain pitkien ajanjaksojen jälkeen risteytymisestä ja Henkien kehittymisestä johtuen. (Katso *Revue Spirite*, Heinäkuu 1860, s. 198: *Phrénologie et physiognomie*)

31. Henkiä, jotka tulivat asuttamaan maata, voidaan verrata monenlaista alkuperää oleviin maahanmuuttajiin, jotka asettuvat koskemattomaan maahan. He löytävät sieltä puuta ja kiveä rakentaakseen asuntonsa, joille yksilöt antavat oman, erilaisen tyykinsä osaamisensa ja erityisten taipumustensa mukaisesti. Siellä he muodostavat ryhmiä perustuen alkuperän ja mieltymysten samankaltaisuuteen. Nämä ryhmät päätyvät muodostamaan heimoja ja sitten kansoja, joilla on omat tapansa ja luonteenpiirteensä.

32. Siksi kehitys ei ole ollut yhdenmukainen kautta ihmisrotujen. Älykkäämmät rodut voittavat luonnollisesti muut ja lisäksi, että inkarnoituessaan ensimmäisten jälkeen maan päälle, henkiseen elämään vastasyntyneet Henget tekivät kehityserot huomattavammiksi. Itse asiassa olisi mahdotonta sanoa saman muinaisaikaisen luomisen kuuluvan tuskin apinasta erottuvalle primitiiviselle ihmiselle kuten esimerkiksi kiinalaiselle ja vielä vähemmän sivistyneille eurooppalaisille. Siitä huolimatta alkukantaisten ihmisten Henget kuuluvat myös ihmiskuntaan. Jonain päivänä ne tulevat saavuttamaan vanhempien tason, *mutta tämä ei tule varmasti tapahtumaan saman fyysisen rodun ruumiissa*. Ruumiissa, jotka ovat sopimattomia tietyn asteiseen moraaliseen ja älylliseen kehittymiseen. Kun instrumentti ei ole enää samalla tasolla niiden kehityksen kanssa, ne muuttavat sellaisesta ympäristöstä inkarnoituakseen korkeammalla tasolla ja niin edelleen, kunnes ovat jättäneet taakseen kaikki maalliset tasot, missä kohdassa ne jättävät maan taakseen mennäkseen enemmän ja enemmän kehittyneisiin maailmoihin.

Jälleensyntyminen

33. Jälleensyntyminen periaate on kehityksen lain väistämätön seuraus. Miten voidaan selittää nykyisen sosiaalisen tilan ja barbaarisen ajan välinen ero ilman jälleensyntymistä? Jos sielut luodaan samalla hetkellä kuin ruumis, nuo, jotka

syntyvät tänään, ovat yhtä uusia kuin tuhansia vuosia sitten eläneet alkukantaiset ihmiset. Kun tähän lisätään se tosiasia, että näiden kahden ryhmän välillä ei olisi mitään yhtymäkohtaa tai välttämätöntä sukulaisuutta ja että ne olisivat toisistaan täysin riippumattomia niin, miksi sitten Jumala on varustanut tämän päivät sielut paremmin kuin niiden edeltäjät? Miksi niillä on parempi ymmärrys? Miksi niillä on hienovaraisemmat vaistot ja lempeämmät tavat? Miksi niillä on intuitio tietyistä asioista ilman, että ne ovat oppineet? Tämä pulma on haasteellinen ratkaista, mikäli me ajaudumme uskomaan, että Jumala luo erilaisia sieluja aikojen ja paikkojen mukaan, mikä on korkeimman oikeudenmukaisuuden idean kanssa yhteen sovittamaton väite (Katso luku II, nro 19). Päinvastoin, jos sanomme, että tämän päivän sielut ovat eläneet jo menneinä aikoina ja että ne ovat olleet barbaarisia barbaarisina aikoina, mutta ovat sen jälkeen kehittyneet. Ja että ne ovat tuoneet mukanaan jokaiseen uuteen olemassaoloonsa, mitä ovat edellisissä elämässään oppineet. Ja sen seurauksena, että sivistyneiden aikojen sieluja ei luotu täydellisempinä, vaan paremminkin ne kehittivät itse itseään aikojen kuluessa. Vain silloin meillä on kehityksen syyllä uskottava selitys (Katso *Henkien Kirja*, luvut IV ja V).

34. Jotkut uskovat, että sielun eri ruumiilliset elämät toteutuvat menemällä maailmasta toiseen eikä yhdellä ja samalla maapallolla, jossa kukin sielu eläisi vain kerran. Tämä oppi olisi hyväksyttävä, jos kaikki maan asukkaat olisivat samalla älyllisellä ja moraalisella tasolla. Siinä tapauksessa ne eivät voisi kehittyä muutoin kuin menemällä yhdestä maailmasta toiseen ja niiden ruumiillistuminen maahan olisi hyödytön. Jumala ei kuitenkaan tee mitään hyödytöntä. Maan päällä me löydämme älykkyyden ja moraalin kaikki asteet, eläimellisyyteen rajautuvasta alkukantaisuudesta kehittyneimpään sivistykseen, joten se tarjoaa suunnattoman laajan kehityksen kentän. Sietää kysyä miksi alkukantaisten pitäisi etsiä seura-

vaa kehitystasoa muualta, kun se ja sitä seuraavat tasot ovat juuri niiden edessä siellä, missä ne nyt ovat. Miksi edistyneet ihmiset voisivat ottaa ensimmäiset askeleensa vain vähemmän kehittyneissä maailmoissa, kun sellaisten maailmojen vastaavat olennot ovat kaikkialla heidän ympärillään? Ja miksi on olemassa eriasteista edistymistä, ei ainoastaan kulttuurien välillä, vaan saman kulttuurin ja saman perheen sisällä? Jos näin olisi, Jumala olisi tehnyt jotain hyödytöntä pannessaan tietämättömyyttä ja viisautta, barbarismia ja sivistyneisyyttä, hyvää ja pahaa rintarinnan, kun todellisuudessa juuri sellainen kanssakäynti tarjoaa eksyneille mahdollisuuden kehittyä. Siksi ihmisten ei enää tarvitse muuttaa joka askeleella maailmaa kuten ei oppilaidenkaan tarvitse muuttaa koulua joka luokan jälkeen. Kaukana siitä, että se olisi hyödyllistä. Se olisi kehityksen este, koska Henki jäisi vaille korkeampien kehitystasteiden esimerkin näkemistä ja vaille mahdollisuutta korjata virheensä samassa ympäristössä ja niiden läsnä ollessa, joita se oli loukannut, mahdollisuus, joka merkitsee sille voimakkainta tapaa moraaliseen kehittymiseensä. Lyhyen yhteisasumisen jälkeen Henget hajaantuisivat ja niistä tulisi toisilleen muukalaisia ja perhe- ja ystävyysiteet murtuisivat ilman, että ne olisivat ehtineet lujittua.

Lisäksi moraaliseen sopimattomuuteen pitäisi lisätä myös aineellinen yhteensopimattomuus. Alkuaineiden luonne, orgaaniset lait ja elämän olosuhteet vaihtelevat maailmasta maailmaan. Tässä suhteessa ei ole kahta täysin identtistä. Meidän tutkielmamme fysiikassa, kemiassa, anatomiassa, lääketieteessä, eläinopissa jne. saattaisivat olla täysin hyödyttömiä toisissa maailmoissa. Mitä tahansa on opittu muissa maailmoissa ei ole kuitenkaan turhaa. Se ei ainoastaan kehitä älykkyyttä, vaan auttaa myös kehittämään aikaisemmin muissa maailmoissa hankittuja ideoita. (Katso luku VI, nro 61 eteenpäin). Jos Henki ilmestyisi vain kerran – usein hyvin lyhyesti – samaan maailmaan, se löytäisi itsensä joka kerta täysin

erilaisista olosuhteista. Se joutuisi toimimaan uusien luonnonvoimien kanssa ja sille tuntemattomien lakien mukaan, ennen kuin sillä olisi ollut aikaa työskennellä tuttujen alkuaineiden kanssa, tutkia niitä ja käyttää niitä. Sillä olisi joka kerta uusi oppiaika ja nämä alituiset muutokset olisivat kehityksen este. Siksi Hengen täytyy pysyä samassa maailmassa, kunnes se on hankkinut kaiken sen tiedon ja täydellisyyden asteen, mihin kyseinen maailma tarjoaa mahdollisuuden. (Katso nro. 31) Niin se on ja niin sen täytyy olla, että Henget lähtevät kehittyneempään maailmaan ja jättävät vanhan taakseen, jossa niillä ei ole enää mitään saavutettavissa. Sellainen on periaate.

Jos jotkut lähtevät ennen tätä aikaa, se johtuu ilmiselvästi yksilöllisistä syistä, jotka Jumala on jumalallisessa viisautessaan arvioinut.

Luomisessa kaikella on päämäärä. Ilman sitä Jumala ei olisi harkitsevainen eikä viisas. Sitä paitsi, jos maa olisi vain yksi vaihe jokaisen yksilön kehityksessä, mitä hyötyä siitä olisi lapselle, joka kuolee hyvin nuorena ja viettää täällä muutamia vuosia, kuukausia tai tunteja eikä saavuta yhtään mitään? Sama soveltuu henkisesti heikentyneeseen. Teoria ei ole mistään kotoisin, jos se ei ratkaise kaikkia siihen liittyviä kysymyksiä. Kysymys ennaikaisista kuolemista on ollut kaikkien oppien kompastuskivi lukuun ottamatta spiritististä oppia, ainoaa, joka on ratkaissut sen järkiperaisesti ja täydellisesti.

Niille, jotka elävät kehittyäkseen normaalin eliniän maan päällä, on todellinen etu löytää itsensä samassa ympäristössä jatkaakseen mitä heiltä oli jäänyt kesken. He palaavat usein samaan perheeseen tai kohtaavat samoja henkilöitä hyvittääkseen tekemänsä pahan tai kärsiäkseen takaisin maksamisen laista.²

2 Lex Talionis tarkoittaa latinaksi takaisin maksamisen lakia. Tämä käsite on peräisin Mooseksen lain kohdasta ”silmä silmästä, hammas hampaasta”, joka on muunnos alkuperäisestä, Hammurabin laissa julistetusta, ajatuksesta. Esi-merkki tästä laista, kts. Taivas ja helvetti, luku VIII, Antonio B. – Käänt.

Henkien muuttoliike

35. Ruumiillisten elämiensä välisenä aikana Henget kulkevat ja muodostavat maapalloa ympäröivän henkien populaation. Kuoleman ja elämän kautta nämä kaksi populaatiota kiertävät loputtomasti toisesta toiseen. Niinpä päivittäin tapahtuu muuttoa ruumiillisesta maailmasta henkiseen maailmaan ja vastaavasti henkisestä maailmasta ruumiilliseen. Nämä ovat normaaleja, vuorokautisia tapahtumia.

36. Mullistuksista johtuen, tiettyinä aikoina tapahtuu Jumalallisen viisauden päätöksellä vaihtelevia määriä massamuuttoa. Mullistukset aiheuttavat suunnattomien määrien lähtemisen samanaikaisesti, jotka pian korvataan vastaavalla määrällä ruumiillistumisia. Sen tähden suurтуhoja ja luonnottomuuksia täytyy pitää tilaisuuksina kollektiivisille lähtemisille ja saapumisille, sallimuksellisina keinoina uudistaa maapallon ruumiillista asujaimistoa ja virkistää sitä tuomalla uudempiä, puhdistuneempia henkijäseniä. Mikäli suuri määrä ruumiita tuhoutuu sellaisissa katastrofeissa, niiden ei pidä katsoa olevan muuta kuin *kuluneita pukineita*, koska yksikään Henki ei menehdy. Ne yksinkertaisesti vaihtavat ympäristöä. Sen sijaan että ne lähtisivät yksin, ne lähtevät joukolla. Tämä on ainoa ero. Lähtevätpä ne syystä tai toisesta, niiden pitäisi lähteä joka tapauksessa ennemmin tai myöhemmin. Nopeat, lähes silmänräpäykselliset uudistumiset, jotka tapahtuvat asujaimiston henkisessä osatekijässä suurтуhon seurauksena, nopeuttavat sosiaalista kehitystä. Ilman tätä aika ajoin tapahtuvaa, yhteisölle voimakkaan piristysruiskeen antajaksi tarkoitettua, muuttoliikettä, se kehittyisi äärettömän hitaasti. On merkille pantavaa, että suurтуhoja, jotka hävittävät asujaimistoja, seuraa aina kehityksen kausi fyysisissä, älyllisissä ja moraalisissa säännöissä ja sen seurauksena niiden kansojen sosiaalisessa tilassa, missä ne tapahtuvat. Siksi sellaisten suurтуhojen tarkoitus on saada aikaan henkisen populaation – maapallon normaalin ja aktiivisen populaation – uudelleen järjestely.

37. Tämä verensiirto, mikä tapahtuu yhden maapallon ruumiillistuneiden ja ei-ruumiillistuneiden kesken, tapahtuu myös monien maailmojen kesken joko normaaleissa olosuhteissa yksilöllisesti tai erityisolosuhteissa massoina. Joten on olemassa kollektiivista muuttoliikettä maailmasta toiseen. Tästä seuraa, että maapallon populaatioon lisätään aivan uusia jäseniä. Uudet Henkien rodut tulevat sekoittuakseen nykyisten kanssa muodostaen näin uusia ihmisrotuja. Niinpä, koska Henget eivät menetä koskaan sitä mitä ne ovat oppineet, ne tuovat mukanaan älykkyytensä ja intuition omaamastaan tiedosta. Sen seurauksena ne antavat erityisluonteensa leiman siihen ruumiilliseen rotuun, jota ne ovat tulleet elävöittämään. Siksi ne eivät tarvitse uusia, erityisesti niiden käyttöön luotuja ruumiita. Koska ruumiillisia lajeja on jo olemassa, he löytävät ruumiita, jotka ovat täysin valmiita ottamaan ne vastaan. Siksi ne ovat yksinkertaisesti uusia asukkaita. Tullessaan maahan ne muodostavat aluksi osan siitä Henkien populaatiosta ja inkarnoituvat myöhemmin kuten muutkin.

Adaaminen rotu

38. Henkien opetusten mukaan yksi suurista muuttoliikkeistä tai paremminkin Henkien siirtokunnista tuli toiselta pallolta ja antoi alkunsa Adamin (Aatamin) henkilön mukaan nimetylle rodulle, jota kutsutaan siksi *Adaamiseksi roduksi*. Kun se tuli tänne, maa oli ollut asuttu jo ammoisista ajoista alkaen, *paljolti samoin kuin Amerikat ennen kuin eurooppalaiset tulivat*. Adaaminen rotu oli kehittyneempi kuin sitä edeltäneet maan päällä ja siksi myös älykkäämpi. Se sai myös kaikki muut kehittymään. Mooseksen kirja Genesis osoittaa, että se oli alusta alkaen yritteliäs. Se oli taitava taiteissa ja tieteissä ilman, että olisi käynyt lävitse älyllistä lapsuutta, mikä ei ole ominaista primitiivisille roduille, mutta on sopusoinnussa niiden havaintojen kanssa, joita on koottu jo kehittyneistä Hengistä. Kaikki viittaa siihen, että adaaminen rotu ei ole kovin vanha maan päällä eikä mikään todista sitä vastaan, että se olisi ollut täällä

vain muutamia tuhansia vuosia. Eivät geologiset eivätkä antropologiset havainnot ole ristiriidassa tämän ajatuksen kanssa, vaan paremminkin päinvastoin, näyttävät vahvistavan sitä.

39. Se oppi, jonka mukaan koko ihmislaji on peräisin yhdestä ainoasta yksilöstä kuusi tuhatta vuotta sitten, ei ole enää hyväksyttävä nykyisen tiedon valossa. Fyysiseltä ja moraaliselta kannalta katsottuna, pääasialliset, tämän väitteen kanssa ristiriitaiset pohdinnat voidaan summata seuraavasti: fyysisestä näkökulmasta katsottuna tietyt rodut ilmentävät erityisiä luonteenomaisia tyyppejä. Se on tosiasia, joka estää, että ne voitaisiin määritellä olevan samaa alkuperää. On eroja, jotka eivät ilmeisestikään ole pelkästään ilmaston aiheuttamia, koska valkoisista, jotka lisääntyvät mustien hallitsemisissa maissa, ei tule mustia ja päinvastoin. Auringon säteiden voimakkuus ruskettaa ja tummentaa ihoa, mutta se ei ole koskaan muuttanut valkoista mustaksi, vaihtanut kasvojen piirteitä tai muuttanut suoria hiuksia afromaisiksi. Me tiedämme nykyisin, että ihon väri johtuu ihonalaisesta kudoksesta, joka on eri lajeilla erilainen. Sen tähden mustaa, mongolialaista ja valkoista rotua täytyy pitää kutakin alkuperältään omanaan ja eri puolille maapalloa samanaikaisesti tai peräkkäin tulleina. Niiden risteytymät ovat synnyttäneet toisen asteen sekoittuneita rotuja. Alkukantaisten rotujen fysiologiset ominaispiirteet ovat ilmeinen osoitus, että ne tulivat erityisistä lajeista. Näin ollen, samat pohdinnat sopivat sekä ihmisiin että eläimiin, mitä tulee niiden sukujuurien moninaisuuteen. (Katso luku X, nro 2 eteenpäin)

40. Aatami ja hänen jälkeläisensä kuvataan Genesiksessä pohjimmitaan älykkäinä ihmisinä, jotka rakensivat toisesta sukupolvesta lähtien kaupunkeja, viljelivät maata ja työstivät metalleja. Heidän kehityksensä taiteiden ja tieteiden parissa on nopeaa ja pitkäjänteistä. Niinpä on käsittämätöntä, että sellaisilla esivanhemmillä olisi ollut lukuisia niin alikehittyneitä ja älyllisesti niin alkeellisia, lähes eläimellisellä tasolla olevia kansoja ja joiden olisi täytynyt kadottaa kaikki esi-isiensä

luonteenpiirteet ja muistot. Niin radikaali ero älyllisissä taipumuksissa ja moraalisisessa kehityksessä ei voisi olla vähemmän selvästi todiste eri alkuperästä.

41. Geologisista tosiasioista riippumatta todiste ihmisen olemassaolosta maan päällä ennen Genesiksessä annettua aikaa on voitu koota maapallon asutuksesta.

Mainitsematta kiinalaista ajanlaskua, jonka sanotaan juontavan juurensa noin kolmenkymmenen tuhannen vuoden taakse, aidot egyptiläiset asiakirjat osoittavat, että Egypti, Intia ja muut maat olivat asutettuja ja kukoistivat vähintään kolmetuhatta vuotta ennen Kristuksen aikaa eli tuhat vuotta ensimmäisen ihmisen luomisen jälkeen, raamatullisen ajanlaskun mukaan. Viimeaikaiset asiakirjat ja havainnot eivät jätä nykyisin mitään epäilystä amerikkalaisten ja muinaisten egyptiläisten välisten yhteyksien olemassaololle, josta täytyy vetää se johtopäätös, että nämä laajat maa-alueet olivat tuohon aikaan jo asutettuja. Näin ollen olisi välttämätöntä uskoa, että yhdessä tuhannessa vuodessa yhden yksilön jälkeläiset voisivat peittää suurimman osan maasta. Totuus on, että sellainen ylenpalttisuus on täysin vastoin antropologia lakeja.³

42. Mahdottomuus tulee vielä ilmeisemmäksi, jos hyväksytään Genesiksen kertomus, että vedenpaisumus tuhosi *koko ihmislajin* – Nooa ja hänen perhettään lukuun ottamatta –

3 Vuoden 1867 Maailmannäyttely esitteli Meksikon muinaisia aikoja, jotka eivät jättäneet mitään epäilystä tämän maan ihmisten yhteyksille muinaisten egyptiläisten kanssa. Mr. Leon Mechedin totesi näyttelyssä meksikolaiseen temppeleihin kiinnitetystä julisteesta: ”Ihmisen historian kannalta katsottuna ei ole oikein julkistaa ennenaikaisesti äskettäisen, Meksikoon kohdistuneen tutkimusretkikunnan löydöksiä. Siitä huolimatta, mikään ei saisi pitää ihmisiä nykyisin tietämättöminä siitä, että tutkimukset ovat osoittaneet lukuisien kaupunkien olemassaolon ja katoamisen aikojen kuluessa, mutta mitkä kuokka tai tuli voivat vetää esiin niiden hautajaiskäärinliinoista. Kaiken kaikkiaan kaivaukset paljastivat kolme sivistysten kerrosta, jotka näyttävät antavan amerikkalaiselle maailmalle huomattavan muinaisuuden.” Näin tiede todistaa päivittäin vääräksi sen opinkappaleen väitteet, opinkappaleen, joka rajoittaa ihmiskunnan ilmestymisen maan päälle kuuteen tuhanteen vuoteen ja väittää, että se sai alkunsa yhdestä ainoasta perustajasta. – Kirj.

mikä ei voinut olla kovin lukuisa maailman vuotena 1656 eli 2348 vuotta ennen Kristuksen aikaa. Sen tähden maan kansoittamisen olisi pitänyt alkaa todellisuudessa Nooasta. Kuitenkin, kun hebrealaiset asettuivat Egyptiin 612 vuotta vedenpaisumuksen jälkeen, tämä maa – muista puhumatakaan – oli jo voimakas imperiumi, jonka olisi täytynyt tulla asutetuksi vähemmässä kuin kuudessa vuosisadassa pelkästään Nooan jälkeläisillä, mikä ei ole hyväksyttävissä. Huomatkaamme sivumennen, että egyptiläiset toivottivat hebrealaiset tervetulleiksi vierasmaalaisina. Olisi yllättävää, että he olisivat kadottaneet kaikki niin läheisen, yhteisen alkuperän muistikuvat samalla, kun he hartaasti säilyttivät historian sa muistomerkkejä.

Tiukka logiikka, tosiasioden tukemana, osoittaa ehdottomasti, että ihmiskunta on ollut maan päällä määrittelemättömän ajan, reilusti ennen Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa annettua aikaa. Sama soveltuu alkukantaisten sukujuurien moninaisuuteen, koska todistaessaan yhden väitteen mahdottomuutta todistaa vastakkaisen väitteen puolesta. Jos geologia tulee löytämään autenttisia jälkiä ihmisen läsnäolosta ennen suuren vedenpaisumuksen kautta, todistus tulee olemaan vielä täydellisempi.

Langenneiden enkelien ja kadotetun paratiisin opinkappale⁴

43. Maailmat kehittyvät fyysisesti aineen kehittymisen myötä ja moraalisesti, niitä asuttavien Henkien puhdistumisen myötä.

4 Julkaistessamme artikkelin ”Tulkinta langenneiden enkelien opinkappaleesta” Revue Spirit’in tammikuun 1862 numerossa, esittelimme tämän teorian hypoteesina, ilman mitään muuta auktoriteettia kuin kyseenalainen, henkilökohtainen mielipide, koska siihen aikaan meiltä puuttuivat riittävän täydelliset osatekijät ehdottomalle julistukselle. Se julkaistiin kokeilevana kirjoituksena vauhdittaaksemme tämän kysymyksen tutkimista, täysin valmiina hylkäämään tai muokkaamaan sitä tarpeen mukaan. Nykyisin teoria on kuitenkin kestänyt kansainvälisen tarkastelun. Spiritistien enemmistö ei ole pelkästään hyväksynyt sitä johdonmukaisimpana ja Jumalan oikeudenmukaisuuden kanssa yhdenmukaisimpana, vaan Henget ovat vahvistaneet sen useimmissa tästä aiheesta antamillaan ohjeistuksilla. Sama koskee adaamisen rodun alkuperää. – Kirj.

Niiden onnellisuus johtuu hyvän ylivallassa pahan suhteen ja hyvän ylivalta on seuraus Henkien moraalisisesta edistymisestä. Älyllinen kehitys ei kuitenkaan riitä, koska älyä voidaan käyttää pahaan.

Joten niin pian kuin maailma saavuttaa yhden muutoskaustaan – välttämättömän kyetäkseen nousemaan hierarkkisesti – sen ruumiillistuneen ja ei-ruumiillistuneen väestön keskuudessa tapahtuu mutaatioita (katso nro 34, 35). He, jotka pysyvät älykkyydestään ja tietämyksestään huolimatta pahassa – kapinoidulla Jumalan lakeja vastaan – olisivat siksi seuraavan moraalisen kehitysvaiheen este ja pysyvä syy niille vaikeuksille, jotka ovat vastoin hyvien onnellisuutta ja rauhaa. Siksi heidän pääsynsä kielletään ja heidät lähetetään vähemmän kehittyneisiin maailmoihin. Siellä he voivat käyttää älykkyyttään ja intuitiotaan aiemmin hankkimastaan tiedosta niiden hyväksi, joiden pariin ne on kutsuttu elämään. Samalla he hyvittävät menneet vääryytensä ja tarkoitukselliset sydäntensä kovettamiset ankaralla työllä ja sarjalla tuskan täyttämiä olemassa oloja.

Mitä muuta he olisivat näiden, heidän näkökulmastaan katsottuna uusien, vielä barbarismin lapsuuden tilassa olevien ihmisten joukossa, kuin langenneita enkeleitä eli Henkiä, jotka on lähetetty sovittamaan aiemmat tekonsa. Eikö *se maailma, josta heidät on karkotettu*, ole heille *kadotettu paratiisi*? Eikö se olisi heille mielihyvän paikka verrattuna siihen ankaraan ympäristöön, mihin heidät on karkotettu tuhansiksi vuosisadoiksi, kunnes he ovat ansainneet vapautuksensa? Heidän hämärä, intuitiivinen muistikuvansa tuosta maailmasta on kuin etäinen kangastus, joka muistuttaa heitä siitä, mitä he ovat menettäneet omasta syystään.

44. Kuitenkin, samaan aikaan, kun pahat Henget lähtevät aiemmin asuttamastaan maailmasta, ne korvataan paremmilla Hengillä. Nämä korvaavat Henget saattavat tulla vähemmän kehittyneestä maailmasta, jonka he jättävät ansioituneina taakseen

ja joille uusi asuinpaikka on palkinto. Koska henkinen populaatio on uudistettu ja puhdistettu huonoimmista jäsenistään, tuon maailman moraalinen tila paranee jonkun ajan kuluessa. Sellaiset muutokset ovat joskus osittaisia eli yhteen kulttuuriin tai rotuun rajattuja. Joskus ne ovat laajoja, kun koko maapallon uudistumisen aika on tullut.

45. Adaaminen rotu täyttää kaikki eristetyn rodun tunnusmerkit. Sen muodostaneet Henget karkotettiin maahan, joka oli jo asutettu, mutta primitiivisillä ja tietämättömillä ihmisillä. Heidän tehtävänä oli antaa heille mahdollisuus kehittyä tuomalla heidän keskuuteensa kehittyneen älyn valo. Eikö se ole itse asiassa tämän rodun esittämä rooli vielä tänäkin päivänä? Sen älyllinen etevämyys osoittaa, että sen taakseen jättämä maailma oli maata kehittyneempi. Tämän maailman täytyi kuitenkin astua uuteen kehitysvaiheeseen ja omasta itsepäisyydestään johtuen nämä Henget eivät olleet sen tehtävän tasolla. He olisivat olleet tehtävään sopimattomia ja heistä olisi tullut este asioiden onnelliselle kehitystielle. Sen seurauksena heidät karkotettiin ja ansiokkaammat alkoivat korvata heitä. Siirtäessään tuon rodun tähän työn ja kärsimyksen maahan, Jumalalla oli syynsä kertoa heille: ”Otsasi hiellä sinun tulee leipäsi hankkia.” Jumalallisessa laupeudessaan Jumala lupasi kuitenkin lähettää heille *Pelastajan* eli hänet, joka valaisisi heidän polkunsaa. Polun, jota heidän tulisi seurata voidakseen jättää tämän kurjuuden paikan, tämän *helvetin*, ja saavuttaakseen valittujen autuuden. Jumala lähetti tämän Pelastajan Kristuksen persoonassa, joka opetti heille tuntematonta rakkauden ja hyväntekeväisyyden lakia. Lakia, joka tulisi olemaan heidän todellinen ankkurinsa ja pelastuksensa. Saman, ihmiskunnan määrätietoisen kehittymisen aktivoimisen takia korkean tason Henget – vaikkakin vailla Kristuksen ominaisuuksia – ruumiillistuvat aika ajoin maan päälle suorittaakseen erityisiä kutsumustehtäviään, jotka samanaikaisesti

auttavat heitä omassa kehityksessään, jos he täyttävät ne Luojan päämäärien mukaisesti.

46. Ilman jälleensyntymistä, Jumalan lupaus ja Kristuksen missio olisi ollut järjetön. Olettakaamme, että jokaisen ihmisen sielu luodaan todella ruumiin syntymän yhteydessä ja että se ei tee mitään muuta kuin ilmestyy ja sitten häviää maan päältä lopullisesti. Niiden välillä, jotka tulivat Aatamin ja Kristuksen välisenä aikana ei olisi mitään sukulaisuussuhdetta. Eikä niiden välillä, jotka tulivat Kristuksen jälkeen. Kaikki olisivat toinen toisilleen muukalaisia. Jumalan lupaus Pelastajasta ei koskisi Aatamin jälkeläisiä, koska heidän sielujaan ei ollut vielä luotu. Jotta Kristuksen missio vastaisi Jumalan sanoja, sen pitäisi välttämättä koskea samoja sieluja. Jos nämä sielut ovat kuitenkin uusia, he eivät olisi voineet pysyä ensimmäisen isän vääryydessä, joka on ruumiillinen isä mutta ei henkinen. Muutoin Jumala olisi *luonut* sieluja, jotka pysyivät vääryydessä, joka ei koskenut heitä, koska ne eivät olleet siihen aikaan olemassa. Niinpä yleinen oppi perisynnistä edellyttää yhteyttä Kristuksen ajan ja Aatamin ajan sielujen välillä. Se edellyttää sen tähden jälleensyntymistä. Jos todetaan sen sijaan, että kaikki nuo sielut muodostivat osan karkotettujen sielujen siirtokunnasta maassa Aatamin aikoihin ja että he pysyivät synneissä, jotka olivat aiheuttaneet heidän sulkemisensa paremmasta maailmasta, niin silloin saadaan perisynnin järkeenkäypä tulkinta. Eli synti, joka on jokaisen yksilön oma eikä seuraus hänen vastuustaan toisen tekemään vääryyteen, toisen, jota hän ei ole koskaan tuntenut. Jos sanotaan, että sielut eli Henget syntyvät uudelleen useita kertoja maan päälle elääkseen ruumiillisesti kehittyäkseen ja puhdistuakseen. Ja että Kristus tuli valistamaan *noita samoja sieluja* ei ainoastaan koskien heidän menneitä elämäänsä vaan myös heidän seuraavia elämäänsä, niin silloin hänen missiolleen annetaan todellinen ja vakava tarkoitus, joka on järjellä hyväksyttävissä.

47. Tuttu, samanlaisuudessaan silmiinpistävä esimerkki tekee juuri ehdotetut periaatteet vielä ymmärrettävämmiksi.

Toukokuun 24. päivänä v. 1861 fregatti Iphigenia kuljetti 291 miestä käsittäneen kurinpidollisen ryhmän Uuteen Kaledoniiaan. Kun he saapuivat perille, ryhmän komentaja antoi heille seuraavan päiväkäskyn:

”Kun astutte jalallanne tämän kaukaisen maan kamaralle, olette jo ymmärtäneet, mikä osa teille on varattu.

Merivoimienne urheiden merimiesten näyttämän esimerkin mukaisesti palvelemalla te autatte tuomaan sivistyksen lipun kunnialla Uuden Kaledonian primitiivisten heimojen keskuuteen. Minä kysyn, eikö se ole hieno ja jalo tehtävä? Te tulette täyttämään sen arvokkaasti.

Kuunnelkaa esimiestenne ääntä ja neuvoja. Minä olen teidän komentajanne. Olkoon sanani hyvin ymmärretyt.

Komentajanne, upseerienne ja alikersanttienne valinta takaa, että kaikki kohtaamanne vaivannäkö tekee teistä erinomaisia sotilaita ja saattaa nostaa teidät hyvän kansalaisen asemaan ja tehdä teistä kunnioitettuja siirtokuntalaisia, jos niin toivotte.

Kuri tulee olemaan ankara ja niin sen pitää olla. Voitte olla varmoja, että se on meidän käsissämme luja ja taipumaton, mutta myös oikeudenmukainen ja isällinen. Se osaa erottaa erehdyksen paheesta ja rappiosta...”

Meillä on tässä miehiä, jotka on karkotettu huonon käytöksen takia sivistyneestä maasta ja lähetetty rangaistukseksi barbaariseen kulttuuriin. Mitä heidän johtajansa kertoo heille? ”Rikoitte oman maanne lakeja. Aiheutitte harmeja ja skandaaleja ja teidät karkotettiin. Teidät lähetettiin tänne, mutta täällä te voitte sovittaa menneisyytenne. Te voitte saavuttaa työllä kunnioitetun aseman ja tulla kunnan kansalaisiksi. Teillä on jalo tehtävä täytettävänä: tuoda sivistys näille villeille heimoille. Kuri tulee olemaan ankara mutta oikeudenmukainen ja me tiedämme miten erottaa ne, jotka edistyvät hyvin. Kohtalonne on teidän

omissa käsissänne. Voitte parantaa sitä, jos niin haluatte, koska teillä on vapaa tahto.”

Eikö heidän kotimaansa ollut noille villien keskuuteen karkotetuille miehille paratiisi, jonka he olivat menettäneet tekemiensä vääryyksien ja sen lakeja vastaan kapinoimisensa takia? Eivätkö he olleet tuossa kaukaisessa maassa langenneita enkeleitä? Eikö heidän johtajansa käyttämä kieli ollut samaa, mitä Jumala käytti puhuessaan maasta karkotetuille Hengille: ”Te ette totelleet minun lakejani ja siksi teidät karkotetaan maasta, jossa te olisitte voineet elää onnellisina ja rauhassa. Täällä teidät on tuomittu työhön. Te voitte kuitenkin ansaita anteeksiannon hyvällä käytöksellä ja saada takaisin kadottamanne kotimaan, jonka omasta syystäänne menetitte eli kadottamanne taivaan.”

48. Ensi näkemältä lankeamisen käsite näyttää ristiriitaiselta sen periaatteen kanssa, että Henki ei voi taantua. Pitää kuitenkin huomioida, että ei ole kysymys primitiiviseen tilaan palautumisesta. Riippumatta alemmasta asemastaan Henki ei menetä mitään, mitä se on saavuttanut. Sen moraalinen ja älyllinen kehitys pysyy samana, mihin tahansa olosuhteisiin se onkaan sijoitettu. Se on samassa tilanteessa kuin rikoksistaan vankilaan tuomittu mies ja nainen, varmastikin he ovat halveksittuja ja langenneita yhteiskunnalliselta kannalta, mutta heistä ei ole tullut tyhmempiä eikä tietämättömpiä.

49. Uskoisimmeko, että noista Uuteen Kaledoniaan lähetetyistä miehistä tulisi yhtäkkiä hyveen perikuvia? Vapautuisivatko he yhtäkkiä menneistä virheistään? Joka siihen uskoo, ei tunne ihmistä. Samasta syystä Adaamisen rodun jäsenet, jotka siirrettiin aikoinaan maanpakoon, eivät luopuneet välittömästi ylpeydestään ja vieteistään pahaan. He säilyttivät pitkään mukanaan tuomansa taipumukset, vanhan hiivan jäännökset. Niinpä, eikö tämä ole perisynti?

GENESIS

Osa II

Ihmeet

LUKU XIII – IHMEIDEN OMINAISPIIRTEET

LUKU XIV – FLUIDIT

LUKU XV – IHMEET EVANKELIUMISSA

GENESIS

LUKU XIII

Ihmeiden ominaispiirteet

IHMEET TEOLOGISESSA MIELESSÄ • SPIRITISMI EI TEE IHMEITÄ •
TEKEEKÖ JUMALA IHMEITÄ? • YLILUONNOLLINEN JA USKONNOT

Ihmeet teologisessa mielessä

1. Etymologisesti sana ihme (mirari, ihailta) tarkoittaa *ihailtavaa, jotakin tavatonta, hämmästyttävää*. Akatemian mukaan tämä sana tarkoittaa *jumalallisen voiman aikaan saamaa ilmiötä, joka tapahtuu vastoin tunnettuja luonnon lakeja*. Normaalissa kielenkäytössä tämä sana kuten niin monet muutkin on menettänyt alkuperäisen merkityksensä. Yleisempi merkitys on muuttunut tarkoittamaan erityisiä, rajattuja ilmiöitä. Massojen ajattelussa ihme tarkoittaa yliluonnollista tapahtumaa. Teologisessa mielessä se tarkoittaa luonnon lakien kumoamista, jolla Jumala tuo ilmi jumalallista voimaa. Tämä on itse asiassa sen yleisesti hyväksytty, oikea merkitys, ja sitä käytetään vain vertauksenomaisena kielikuvana tavanomaisissa elämän olosuhteissa. Yksi ihmeen varsinainen ominaispiirre on, että se on selittämätön juuri siksi, että se ei noudata luonnon lakeja. Tämä liittyy koko ihmeen ideaan siinä määrin, että jos ihme voidaan selittää, se ei ole enää ihme, riippumatta siitä miten hämmästyttävä se aluksi olikaan. Se mikä nostaa ihmeiden arvonantoa Kirkon silmissä on nimenomaan niiden yliluonnollinen alkuperä ja selittämisen mahdottomuus. Kirkko on tässä suhteessa niin jähmettynyt, että mikä tahansa ihmeiden samankaltaisuus luonnon ilmiöihin katsotaan harhaopiksi, hyökkäykseksi uskoa vastaan. Kirkko on erottanut kirkosta ja jopa polttanut niitä, jotka eivät ole halunneet uskoa tiettyihin ihmeisiin.

Toinen ihmeen ominaispiirre on, että se on epätavallinen, yksit-

täinen ja poikkeuksellinen. Se hetki, jolloin ilmiö voidaan toistaa, joko spontaanisti tai tarkoituksellisesti, osoittaa, että se on lain alainen ja siksi se ei ole enää ihme. Olipa laki tunnettu tai ei.

2. Tiede tekee oppimattomien silmissä ihmeitä joka päivä. Jos mies, joka oli todella kuollut, kutsuttaisiin jumalallisella väliintulolla takaisin elämään, se olisi todellinen ihme, koska se on luonnon lakien vastainen tapahtuma. Jos mies kuitenkin vain näyttää olevan kuollut, jos hänessä on vielä piilevän elinvoiman jäännös ja jos tiede tai magneettinen toiminta onnistuu elvyttämään hänet, niin silloin se on oppineille henkilöille luonnollinen ilmiö, kun taas oppimattoman kansan silmissä tapahtumaa pidetään ihmeenä. Jos fyysikko laukaisee tavallisten maalaisten keskellä sähköä johtavan leijan ja saa aikaan salaman iskun puuhun, tätä uutta Prometeusta pidetään varmasti paholaismaisella voimalla varustettuna. Kuitenkin, Joosuan auringon liikkeen pysäyttäminen, tai paremminkin maan – jos hyväksytään tapahtuman todellisuus – olisi todellinen ihme, sillä ei ole olemassa kyllin suurella voimalla varustettua magnetisoojaa, joka pystyisi tekemään sellaisen ihmeen.

Tietämättömyyden vuosisadat olivat perehtyneet ihmeisiin, koska mikä tahansa minkä syytä ei tunnettu, katsottiin yliluonnolliseksi. Sitä mukaa kuin tiede paljasti uusia lakeja, ihmeelliseksi katsottujen asioiden piiri on pienentynyt. Kaikesta huolimatta tiede ei ollut vielä tutkinut koko luonnon piiriä ja siksi suuri osa siitä jäi vielä ihmeelliseksi.

3. Kun tiede karkotti ihmeellisyyden aineellisuuden piiristä, se pakeni henkisyiden piiriin, joka on ollut sen viimeinen turvapaikka. Osoittamalla, että henkinen tekijä on yksi luonnon elävistä voimista – voima, joka toimii taukoamatta samanaikaisesti aineellisen voiman kanssa – spiritismi tuo sen toiminnasta aiheutuvat ilmiöt takaisin luonnollisten vaikutusten piiriin, koska kuten aineelliset tekijät myös henkiset tekijät ovat luon-

non lakien alaisia. Kun ihmeellisyys karkotettiin henkisyysdestä, sillä ei ole enää syytä olla olemassa ja voidaan sanoa, että ihmeiden aika on ohi. (Katso luku I, nro 18)

Spiritismi ei tee ihmeitä

4. Sentähden spiritismi on tullut vuorostaan tekemään sitä, mitä jokainen tiede on tehnyt heti ilmestyessään: paljastamaan uusia (luonnon) lakeja ja sen seurauksena selittämään ilmiöitä, jotka ovat niiden lakien alaisia.

Nämä ilmiöt ovat tietenkin yhteydessä Henkiin ja niiden vaikutukseen aineellisessa maailmassa. Joten on sanottu, että tämä on nimenomaan se, mikä niissä on yliluonnollista. Olisi kuitenkin pitänyt voida todistaa, että Henget ja niiden ilmaisut ovat luonnon lakien vastaisia ja että niissä ei ole, eikä voi olla jonkun luonnon lain mukaista toimintaa.

Henki ei ole mitään muuta kuin sielu, joka on jättänyt ruumiin. Koska Henki ei kuole, se on ensisijainen olento, kun taas ruumis on tuhoutuva lisävaruste. Joten sielun olemassaolo on yhtä luonnollista ruumiillistumisen jälkeen kuin sen aikana. Se on henkistä tekijää hallitsevien (luonnon) lakien alainen, kuten ruumis on aineellista tekijää hallitsevien lakien alainen. Koska kuitenkin näiden kahden tekijän kesken on välttämätön vetovoima, koska ne reagoivat lakkaamatta toinen toisiinsa ja koska niiden samanaikainen toiminta vaikuttaa kokonaisuuden liikkeeseen ja sopusointuun, niin tästä seuraa, että henkisyys ja aineellisuus ovat saman kokonaisuuden kaksi osaa, toinen yhtä luonnollinen kuin toinenkin ja että ensin mainittu (henkinen osatekijä) ei ole poikkeus eikä asioiden järjestyksen säännönvastaisuus (anomalia).

5. Henki toimii ruumiillistumisen aikana aineessa fluidisen ruumiinsa eli perispiritin avulla. Sama tapahtuu ruumiillistumisen ulkopuolella. Se tekee henkenä kykyjensä mukaan sitä, mitä sillä oli tapana tehdä miehenä tai naisena. Koska sillä ei ole

kuitenkaan enää instrumenttinaan ruumiillista kehoa, se käyttää tarvittaessa ruumiillistuneen fyysisiä elimiä, jolloin tästä henkilöstä tulee niin sanottu *meedio*. Vastaavasti kuin joku joka ei osaa itse kirjoittaa ja käyttää siksi sihteeriä tai joku joka ei osaa tiettyä kieltä ja käyttää siksi tulkkiä. Sihteeri ja tulkki ovat ruumiillistuneelle medioita aivan kuin medio on sihteeri tai tulkki Hengelle.

6. Koska Henkien toimintaympäristö ja toimintatavat eivät ole samat kuin ruumiillistuneessa tilassa, vaikutukset ovat erilaiset. Nämä vaikutukset näyttävät yliluonnollisilta vain, koska ne on saatu aikaan eri välittäjien avulla kuin ne jotka meitä palvelevat. Koska nämä välittäjät löytyvät kuitenkin luonnosta ja koska ilmeneminen tapahtuu tiettyjen lakien mukaan, niissä ei ole mitään yliluonnollista tai ihmeellistä. Ennen kuin sähkön ominaisuudet tunnettiin, sähköisiä ilmiöitä pidettiin tiettyjen ihmisten silmissä ihmeinä, mutta kun niiden syy tuli tunnetuksi, ihmeellisyys katosi. Sama pätee henkisiin ilmiöihin, mitkä eivät ole enempää luonnollisten lakien ulkopuolella kuin sähköiset, akustiset, hohtavat ja muunlaiset ilmiöt, jotka ovat olleet moninaisten taikauskoisten uskomusten lähteenä.

7. Sanotaan kuitenkin, että te uskotte Hengen voivan nostaa pöydän ja pitää sitä ilmassa ilman mitään apua. Eikö tämä ole painovoiman lain kumoamista? Kyllä, sen lain minkä tunnemme. Mutta tunnemmeko jokaisen lain? Kuka olisi sanonut ennen tiettyjen kaasujen nostavia voimia koskevia tutkimuksia, että raskas laite, joka kuljettaa mukanaan useita ihmisiä, voisi voittaa painovoiman? Eikö tämä olisi näyttänyt tavallisen kansan silmissä ihmeelliseltä, paholaismaiselta? Jos joku olisi ehdottanut vuosisata sitten viestin lähettämistä ja vastauksen saamista 1500 kilometrin päähän muutamassa minuutissa, tätä henkilöä olisi pidetty mielenvikaisena. Ja jos tämä olisi tehty, ihmiset olisivat uskoneet, että paholainen oli tämän henkilön komenossa, koska silloin ennen vain paholainen kykeni matkaamaan niin nopeasti. Nykyisin kuitenkin tiedetään, että sellainen ei

ole pelkästään mahdollista, vaan se näyttää tuiki tavalliselta. Miksei sitten tuntematon fluidi voisi omata tietyissä olosuhteissa painovoiman vaikutuksen kompensoivaa ominaisuutta, aivan kuin vety kompensoi ilmapallon painon? Itse asiassa tämä on täsmälleen se, mitä tapahtuu pöydän tapauksessa. (Katso Meedioiden Kirja, luku IV, kohta 2)

8. Koska henkiset ilmiöt ovat olemassa osana luontoa, niitä on tuotettu kautta aikojen. Mutta juuri siksi, koska niitä ei ole voitu tutkia tavanomaisen tieteen käytössä olevien materiaalistien keinojen avulla, ne ovat jääneet paljon pitemmäksi aikaa kuin muut ilmiöt ylikuonnollisuuden piiriin, kunnes spiritismi on nyt määrittänyt ne.

Perustuen selittämättömiin ilmestymisiin ylikuonnollisuudella on vapaa valta mielikuvitukseen, joka vaeltaa ympäriinsä tuntemattomassa synnyttäen taikauskaisia uskomuksia. Rationaalinen, luonnon lakeihin perustuva selitys tuo ihmiset takaisin todellisuuden pohjalle, sulkee mielikuvituksen kiertotiet ja tuhoaa taikauskon. Kaukana siitä, että spiritismi laajentaisi ylikuonnollisuuden piiriä, se rajoittaa sen kaukaisimmille rajoilleen poistaa sen viimeisen turvapaikan. Jos se rohkaisee uskomaan tiettyjen ilmiöiden mahdollisuuteen, se estää uskomasta moniin muihin, sillä se esittelee henkisyyden piirin puitteissa, aivan kuin tiede tekee aineellisuuden piirissä, mikä on mahdollista ja mikä ei. Koska se ei kuitenkaan teeskentele pitävänsä hallussaan viimeistä sanaa kaikkiin asioihin, ei edes niihin, jotka kuuluvat sen alaan, se ei esittele itseään ehdottomana sen säätelijänä, mikä on mahdollista ja ottaa huomioon tiedon, mikä on varattu tulevaisuudelle.

9. Henkiset ilmiöt käsittävät erilaisia sielun eli Hengen ilmaismuotoja joko ruumiillistuneena tai ruumiillisten elämien välisessä tilassa. Näillä ilmaisuilla sielu paljastaa olemassaolonsa, selviytymisensä kuoleman jälkeen ja yksilöllisyytensä. Sitä arvioidaan vaikutustensa mukaan ja koska aiheuttaja on luon-

nollinen, myös vaikutus on luonnollinen. Nämä vaikutukset muodostavat spiritistisen tutkimuksen erityisen kohteen, jotta saavutettaisiin niin täydellinen ymmärrys kuin mahdollista sielun luonteesta ja ominaisuuksista yhtä hyvin kuin laeista, jotka hallitsevat henkistä tekijää.

10. Niille, jotka kiistävät itsenäisen henkisen tekijän olemassaolon ja sen seurauksena yksilöllisen eloonjäävän sielun, koko luonto rajoittuu käsin kosketeltavaan aineeseen. Heidän kannaltaan katsottuna kaikki ilmiöt, jotka liittyvät henkisyteen, ovat yliluonnollisia ja siksi houereisia. Koska he eivät hyväksy syytä, he eivät voi hyväksyä seurausta ja kun seuraukset ovat ilmeisiä, he määrittelevät ne mielikuvitukseksi, harhakuvaksi ja aistiharhaksi ja kieltäytyvät paneutumasta niihin. Joten heidän ennakkoluuloinen mielipiteensä tekee heistä kykenemättömiä arvioimaan spiritismia oikeudenmukaisesti, koska he kiistävät lähtökohtaisesti kaiken, mikä ei ole ainetta.

11. Siitä tosiasiasta, että spiritismi hyväksyy vaikutukset, jotka ovat seurausta sielun olemassaolosta, ei seuraa, että se hyväksyy kaikki ihmeellisiksi luokitellut vaikutukset tai että se ehdottaa niiden oikeuttamista ja uskottavuuden antamista niille. Tai että se on kaikkien unelmoijien, utopioiden, teoreettisten erikoisuuksien tai käsittämättömien legendojen puolustaja. Sellaisen, joka näin ajattelee, täytyy tietää siitä hyvin vähän. Sen vastustajat luulevat uhmanneensa sitä kiistämättömin argumentein, kun he löysivät ilmeisiä, eittämättömiä todisteita huijauksesta tehtyään oppineita tutkimuksia Saint-Menardin kouristuksista, Cevennes'in camisardeista ja Loudun'in nunnista. Mutta ovatko sellaiset tarinat spiritismin evankeliumi? Ovatko sen vastustajat koskaan kiistäneet, että huijausta on käytetty tietyissä tapauksissa sen omaksi hyväksi, että mielikuvitus loi ne ja että fanaattisuus on liioitellut niitä suuresti? Se ei ole vastuullinen sen nimissä tehdyistä liioittelusta enempää kuin tiede on vastuullinen tietämättömyyden hyväksikäytöstä tai todellinen uskonto fanatismien kohtuuttomuuksista. Monet kriitikot ovat

arvostelleet spiritismiä satujen ja suosittujen legendojen perusteella, jotka ovat vain tarua. Se on samaa kuin arvioisi historiaa historiallisten romanssien ja tragedioiden pohjalta.

12. Henkiset ilmiöt ovat useimmiten spontaaneja ja tapahtuvat ilman ennakkokäsitystä henkilöiden puolelta, jotka vähiten ajattelevat niitä. Tietyissä olosuhteissa *meedioiksi* kutsutut välittäjät voivat nopeuttaa niitä. Edellisessä tapauksessa meediat ovat *tiedostamattomia* siitä, mitä he ovat tuottaneet välityksessään. Jälkimmäisessä he toimivat täysin tietoisina. Siksi on olemassa jako *tietoiseiin* ja *tiedostamattomiin* medioihin. Jälkimmäiset ovat lukuisampia ja heitä löytyy usein itsepintaisimpien epäuskoisten joukosta, jotka harjoittavat näin spiritismiä tajuamatta sitä ja haluamatta. Tämän vuoksi spontaanit ilmiöt ovat ratkaisevan tärkeitä, koska niitä, jotka niitä saavuttavat ei voida epäillä huijauksesta. Näin on asia somnambulismissa, joka on tietyillä yksilöillä luonnollinen ja tahaton, kun taas toisilla se tulee magneettisen toiminnan avulla.¹

Riippumatta siitä ovatko ilmiöt vai eivät tahdon toiminnan tulos, ensisijainen syy on täysin sama eikä poikkeakaan millään tavalla luonnollisista laeista. Siksi meediat eivät tuota ehdottomasti mitään yliluonnollista, *eivätkä näin ollen tee ihmeitä*. Äkillisetkään paranemiset eivät ole enempää ihmeitä kuin muutkaan vaikutukset, koska ne johtuvat fluidisen tekijän toiminnasta sen esittäessä terapeutin tekijän roolia, jonka ominaisuudet eivät ole sen vähempää luonnolliset vain siksi, että ne ovat olleet tähän asti tuntemattomat. Spiritismin periaatteita tuntemattoman kritiikin tietyille medioille antama lisänimi ”ihmeiden tekijä” on näin ollen täysin sopimaton. Ihmeen luonnehtiminen antamalla vertailukohdaksi tietyn tyyppisiä ilmiöitä voi johtaa ainoastaan virheeseen koskien sen todellista luonnetta.

¹ Meedioiden Kirja, luku V, kohta 2. – *Revue Spirite*, esimerkit: Jouluk. 1865, s. 370; Elok. 1865, s. 231. – Kirj.

13. Näkymättömien älyllisten olentojen väliintulo henkisiin ilmiöihin ei tee niistä yhtään ihmeellisempiä kuin muut näkymättömien tekijöiden aiheuttamat ilmiöt, koska näkymättömät olennot, jotka asuttavat avaruutta ovat yksi luonnon voimista. Voima, jonka toiminta on yhtä lakkaamatonta fyysistä maailmaa kohtaan kuin moraalistakin (mielen) maailmaa kohtaan. Valistamalla meitä tästä voimasta spiritismi antaa meille avaimen valtavaan määrään muulla keinoin selittämättömiä asioita ja jotka ovat saattaneet mennä ohitse ihmeinä aikojen kuluessa. Aivan kuten magnetismi, spiritismi paljastaa, jos ei tuntemattoman lain, niin vähintäänkin huonosti ymmärretyn. Tai paremmin sanoen, jonka vaikutukset on tunnettu, koska niitä on tuotettu kautta aikojen. Kuitenkin niitä hallitsevaa lakia ei ole tunnettu ja juuri tietämättömyys tästä laista on saanut aikaan taikauskoo. Kun tämä laki kerran tuli tunnetuksi, kummallisuus katosi ja ilmiö asettui luonnollisten asioiden joukkoon. Joten Henget eivät tee enempää ihmeitä saamalla pöydän kääntymään tai kuolleen kirjoittamaan kuin tohtorit tekevät, kun he tuovat kuolevan takaisin elämään tai fyysikot, jotka saavat salaman iskemään. Nuo, jotka väittäisivät tekevänsä tämän tieteen avulla ihmeitä, olisivat joko asiasta tietämättömiä tomppelaita tai huijareita.

14. Koska spiritismi hylkää kaiken kummallisten asioiden tuottamisen mahtailun, onko sen ulkopuolella olemassa ihmeitä sanan tavallisessa merkityksessä? Ennen kaikkea todetkaamme, että kaikki ihmeellisiksi oletetut tapahtumat, jotka ilmenivät ennen spiritismin tuloa ja jotka ilmenevät vielä nykyisin, useimmat elleivät kaikki, ovat saaneet selityksen uusista laeista, jotka se on paljastanut. Siksi nämä tapahtumat, vaikkakin toisella nimellä, on sisällytetty henkisten ilmiöiden luokkaan eivätkä ne sellaisina edusta mitään yliluonnollista. On hyvin ymmärretty, että me käsittelemme vain autenttisia tapahtumia emmekä noita, jotka ovat ”ihmeiden” nimikyltin alla halveksittavan petoksen tuote ja tarkoitettu

käyttämään hyväksi herkkäuskoisuutta, emmekä viittaa tiettyihin tarunomaisiin tapahtumiin, joissa on voinut alun perin olla jotain totta, mutta jotka taikausko on suurennellut järjettömiksi. Näissä erityisissä tapahtumissa spiritismi on tullut tuomaan valoa tarjoamalla keinot erottaa virhe totuudesta.

Tekeekö Jumala ihmeitä?

15. Mitä tulee ihmeisiin sinänsä, koska Jumalalle mikään ei ole mahdotonta, Jumala voisi tietenkin tehdä niitä. Onko tätä tapahtunut? Toisin sanoen, onko Jumala kumonnut lakeja, jotka ovat siitä itsestään lähtöisin? Ei ole ihmisten asia arvostella jumalallisuuden tekoja eikä alistaa niitä ymmärryksensä heikkoudelle. Siitä huolimatta meillä on jumalallisista asioista Jumalan omat määreet arviointimme perusteena. Korkeimmassa voimassa yhdistystyy korkein viisaus, josta voidaan päätellä, että Jumala ei tee mitään turhaa. Miksi sitten Jumala tekisi ihmeitä? Todistaakseen Jumalan voimaa, sanotaan.

Eikö Jumalan voima ilmene kuitenkin paljon vakuuttavammin luomisen töiden suurenmoisen kokonaisuuden kautta, sallimuksellisen viisauden kautta, joka valvoo yhtälailla pienempiä kuin suurimpiakin osia ja lakien harmonian kautta, jotka hallitsevat maailmankaikkeutta kuin joidenkin mitättömien ja lapsellisten osittaisten (luonnon lakien) kumoamisten kautta, joita kuka tahansa silmänkääntötemppeujen taitaja osaa imitoida? Mitä sanottaisiin taitavasta käsityöläisestä, joka, demonstroidakseen kykyään, purkaisi rakentamansa kellon – tieteellisen mestariteoksen – vain osoittaakseen, että hän voi purkaa sen minkä oli tehnyt? Päinvastoin, eikö hänen tuntemuksensa ollut enemmän seurausta koneiston säännönmukaisuudesta ja tarkkuudesta?

Siksi ihmeet sinänsä eivät ole spiritismin toimialaa. Sen järkeyden tukemana, että Jumala ei tee mitään turhaa, se tuo kuitenkin

julki seuraavan mielipiteen: *Koska ihmeet eivät ole välttämättömiä Jumalan ylistämiseksi, mikään maailmankaikkeudessa ei poikkea yleisistä laeista. Jumala ei tee ihmeitä, koska jumalalliset lait ovat täydellisiä, eikä Jumalalla ole tarvetta kumota niitä.* Jos on olemassa tapauksia, joita me emme ymmärrä, näin on koska meiltä puuttuu vielä tarvittava tieto.

16. Jos meidän pitäisi uskoa, että meille ymmärtämättömästä syystä, Jumala voisi kumota odottamatta säättämiään lakeja, niin nämä lait eivät olisi enää muuttumattomia. Silloin kuitenkin on vähintäänkin rationaalista ajatella, että vain Jumalalla olisi sellainen voima. Jumalan kaikkivoipaisuutta kiistämättä ei voitaisi kuitenkaan uskoa, että sellainen voima olisi annettu Pahalle Hengelle kumotakseen Jumalan työn tekemällä omia ihmeitään ja vietelläkseen jopa valitun. Tällaisella se ilmentäisi ajatusta voimasta, joka on Jumalan voiman vertainen. Näin kuitenkin opetetaan. Jos Saatanalla on voima lakkauttaa luonnon lakien kulku – mikä on jumalallista työtä – ilman Jumalan lupaa, silloin hän on voimakkaampi kuin Jumala. Joten Jumala ei ole kaikkivoipa. Jos Jumala delegoi sellaisen voiman hänelle – kuten esitetty – johtaakseen ihmiset helpommin pahaan, Jumala ei olisi enää korkein hyvyys.

Kummassakin tapauksessa kiistetään yksi ominaisuus, jota ilman Jumala ei olisi Jumala.

Kirkko erottaa hyvät ihmeet, jotka tulevat Jumalasta, pahoista ihmeistä, jotka tulevat Saatanasta. Mutta mikä on ero? Olipa ihme saatanallinen tai jumalallinen, se olisi silti yksin Jumalan antamien lakien kumoaminen. Jos oletettu ihme, joko Jumalan tai Saatanan, parantaa yksilön, hän on yhtä kaikki parantunut. Täytyy olla hyvin huono käsitys ihmisen älystä ajatellakseen, että sellaiset opit hyväksyttäisiin nykyisin.

Jos hyväksymme tiettyjen, kuuleman mukaan ihmeellisten ilmiöiden mahdollisuuden, meidän täytyy päätellä, mikä tahansa

niiden lähde onkaan, että ne ovat luonnollisia vaikutuksia, joita, kuten kaikkea muutakin, sekä Henget että inkarnoituneet voivat käyttää, kuten he voivat käyttää omaa älyään tai tieteellistä osaamistaan hyvään tai pahaan riippuen heidän hyvydestään tai kieroutuneisuudestaan. Käyttäessään hyväkseen osaamistaan kieroutunut ihminen voi täten tehdä asioita, jotka näyttävät ihmeiltä tietämättömän silmissä. Kuitenkin kun sellaiset vaikutukset saavat aikaan jotakin hyvää, olisi epäjohdonmukaista määritellä ne alkuperältään saatanallisiksi.

17. Mutta on sanottu, että uskonto perustuu ilmiöihin, joita ei ole selitetty ja jotka ovat mahdottomia selittää. Selittämättömiä, ehkä; mahdottomia selittää – se on eri asia. Kuka tietää mitä keksintöjä ja tietoja tulevaisuus säästää meille? Mainitsemtakaan luomisen ihmettä – suurinta kaikista ilman vastaväitetä – joka on nykyisin astunut universaalin lain piiriin, emmekö näekin magnetismissa, somnambulismissa ja spiritismissä, ekstaaseja, näkyjä, ilmestyksiä, etäältä näkemistä, äkillisiä paranemisia, levitaatioita, suullisia ja muun tyyppisiä kommunikaatioita näkymättömän maailman olentojen kanssa, ilmiöitä, joita on tunnettu ikimuistoisista ajoista ja joita on pidetty vielä eilen tavattomina, mutta joiden on tänä päivänä osoitettu kuuluvan luonnollisten asioiden luokkaan yhdessä ihmisten perustavaa laatua olevien lakien kanssa.

Pyhät kirjat ovat täynnä tämän kaltaisia tapauksia, jotka on luokiteltu yliluonnollisiksi. Koska kuitenkin samanlaisia ja jopa kummallisempia ilmiöitä löytyy kaikissa antiikin pakanauskonnoissa niin, jos uskonnon todenmukaisuus riippuisi tällaisten tapahtumien määrästä ja luonteesta niin, sitten ei osaisi sanoa, minkä uskonnoista täytyisi olla (tällä perusteella) vallitseva.

Yliluonnollisuus ja uskonnot

18. Väite, että yliluonnollisuus on uskonnon välttämätön perusta, kuten se on kristinuskon rakennuksen kulmakivi,

on vaarallisen teesin puolustamista. Panemalla Kristillisyyden perustukset lepäämään pelkästään tavattomuuden pohjalta on sama kuin pystyttäisi sen herkästi murenevan perustan päälle, jonka kivet irtoilevat päivä päivältä. Tämä teesi, jonka puolustajiksi arvostetut teologit ovat asettuneet, johtaa suoraan siihen johtopäätökseen, että tietyinä aikana uskonto ei ole enää mahdollinen, ei edes kristillinen uskonto, jos se mitä on pidetty yliluonnollisena, osoittautuu luonnolliseksi. Ei ole mitään väliä, miten monia perusteluja siihen on paketoitu, sillä ei voida pitää yllä uskoa, että erityinen tapahtuma on ihme, kun on todistettu, että se ei ole.

Niinpä todiste, että tapahtuma ei ole poikkeus luonnon laeista, saadaan, kun se voidaan selittää noilla samoilla laeilla ja kun se voidaan tuottaa uudelleen ilman kenenkään yksilön siihen puuttumista, se lakkaa olemasta pyhimysten etuoikeus. *Yliluonnollisuus* ei ole välttämätön uskonnolle, vaan paremminkin *henkinen tekijä*, joka on virheellisesti sekoitettu kummallisuuden kanssa ja jota ilman mikään uskonto ei ole mahdollinen. Spiritismi tarkastelee kristillistä uskontoa korkeammasta näkökulmasta. Se antaa sille kiinteämmän pohjan kuin ihmeet: muuttumattomat Jumalan lait, jotka hallitsevat sekä henkistä tekijää että aineellista tekijää. Tämä pohja uhmaa sekä aikaa että tiedettä, koska sekä aika että tiede tulevat antamaan sille hyväksyntänsä. Jumala ei ole yhtään vähemmän meidän ihailumme, tunnustuksemme tai kunnioituksemme arvoinen ollessaan halventamatta jumalallisia lakeja, jotka ovat suuria erityisesti, koska ne ovat muuttumattomia.

Yliluonnollisuudella ei ole mitään tarvetta tehdä Jumalalle palvelusta, mikä Jumalalle kuuluu. Eikö luonto itsessään ole kyllin voimakas? Mitä muuta siihen täytyy vielä lisätä todistamaan sen ylivertainen voima? Uskonto tulee kohtaamaan sitä vähemmän epäuskoisia mitä enemmän se on hyväksytty järjellä joka kohdassa. Kristillisyydellä ei ole mitään hävittävää sellaisessa hyväksymisessä. Päinvastoin, sillä on vain voitettavaa.

Jos yksilöiden mielipiteissä on ollut mitään, mikä voisi vahingoittaa sitä, se on juuri yliluonnollisuuden ja kummallisuuden väärinkäyttö.

19. Jos me otamme sanan *ihme* sen etymologisessa merkityksessä, ”*jotakin ihmeellistä*”, meillä on loputtomat ihmeet silmiemme edessä. Me hengitämme niitä ilmassa ja kävelemme jaloillamme niiden ylitse, koska kaikki luonnossa on ihmettä. Tahtoisiko joku antaa ihmiselle, oppimattomalle, hengessä köyhälle, käsityksen Jumalan voimasta? Näytä hänelle, että loputon viisaus vallitsee kaiken yllä: kaikkien elävien ihailtavassa organismissa, kasvien kukoistuksessa ja kaikkien olevaisten osien tarkoituksenmukaisuudessa sen tarpeisiin niissä olosuhteissa, joihin se on kutsuttu elämään. Näytä heille Jumalan toiminta pensaan versossa, kukkivassa kukassa ja auringossa, joka antaa kaikelle elämän. Näytä hänelle Jumalan hyvyys Jumalan ystävällisyydessä kaikkia luotuja kohtaan huolimatta siitä miten pieniä ne ovatkaan, Jumalan kaitselmuksellisuudessa, jokaisen asian olemassaolon tarkoituksessa, joista mikään ei ole hyödytön ja hyvässä, joka aina seuraa näennäistä ja ohimenevää pahaa. Auta heitä erityisesti ymmärtämään, että todellinen paha on ihmisten aikaan saamaa eikä Jumalan. Älä yritä pelotella heitä ikuisten liekkien kuvalla, joihin he eivät enää usko ja jotka saavat heidät kyseenalaistamaan Jumalan hyvyiden. Rohkaise heitä sen sijaan varmuudella, että he tulevat olemaan jonakin päivänä kykeneviä armahtamaan itsensä ja korjaamaan sen pahan, minkä he ovat saattaneet tehdä. Näytä heille tieteen keksinnöt jumalallisten lakien paljastuksina eikä Saatanan töinä. Lopuksi, opeta heidät lukemaan luonnon kirjaa, joka on jatkuvasti avoinna juuri heidän edessään. Tätä ehtymätöntä kirjaa, jossa Luojan viisaus ja hyvyys on kaiverrettu jokaiselle sivulle. Silloin he käsittävät, että Olennon, joka on niin suuri ja kaikesta huolehtiva ja joka valvoo kaikkea ja näkee ennalta kaiken, täytyy olla ylivertaisen voimallinen. Silloin maanviljelijät näkevät Jumalan maata kyntäessään. Silloin epäonniset

siunaavat Jumalaa tuskissaan, koska he sanovat itselleen: ”Jos olen onneton, se on minun oma vikani.” Silloin miehet ja naiset tulevat olemaan todellisesti uskonnollisia ja erityisen järkipärisesti uskonnollisia, paljon enemmän kuin, jos he uskoisivat kiviin, jotka hikoilevat verta tai patsaisiin, jotka vilkuttavat silmää ja vuodattavat kyyneleitä.

LUKU XIV

Fluidit

- **I. FLUIDIEN LUONNE JA OMINAISUUDET: FLUIDISET OSATEKIJÄT**
– PERISPIRITIN MUODOSTUMINEN JA OMINAISUUDET – HENKIEN TOIMINTA FLUIDIEN SUHTEEN, FLUIDISET LUOMUKSET, AJATUSKUVAAUS – FLUIDIEN LAADULLISET OMINAISUUDET
- **II. TIETTYJEN YLILUONNOLLISEN MAINEEN SAANEIDEN ILMIÖIDEN SELITYS: – HENKINEN ELI PSYKKINEN NÄKÖ, SELVÄNÄKÖISYYS, SOMNAMBULISMI, UNET – KATALEPSIA, YLÖSNOUSEMUKSET – PARANTUMISET – ILMESTYKSET, MUODONMUUTOKSET – FYYSISET ILMAISUT, MEEDIOKYKY – OBSESSIO JA RIIVAUS**

I. Fluidien luonne ja ominaisuudet

Fluidiset osatekijät

1. Tiede on tarjonnut avaimen ihmeisiin, jotka johtuvat erityisimminkin aineellisesta tekijästä, joko selittämällä ne tai osoittamalla ne mahdottomiksi ainetta hallitsevien lakien avulla. Ilmiöitä, joissa henkinen tekijä näyttää merkittävää osaa, ei voida kuitenkaan selittää pelkästään luonnon lakien keinoin ja siksi ne ovat tieteen tutkimusten ulkopuolella. Siksi ne omaavat, enemmän kuin muut, tavattomuuden ilmeisiä luonteenpiirteitä. Joten avain tämän kategorian ihmeisiin löytyy niiden lakien piiristä, jotka hallitsevat henkistä elämää.

2. Kuten on jo osoitettu, universaalinen kosminen fluidi on primitiivinen perusaine, jonka muunnokset käsittävät lukemattoman kirjon luonnossa esiintyviä muotoja (katso luku X). Universaalisen perusaineena sillä on kaksi selvästi erotettavaa olomuotoa: eeterinen eli ei-punnittava, jota voidaan pitää normaalina alkuolomuotona ja aineellistunut eli punnittava,

joka on tietyllä tavalla vain seuraus edellisestä. Välittäjäpisteinä on fluidin muuttuminen käsin kosketeltavaksi aineeksi. Edes silloin ei ole kuitenkaan rajua muutosta, koska ei-punnittavissa olevien fluidiemme voidaan katsoa olevan puolivälissä kahden olomuodon välillä. (Katso luku IV, nro 10 eteenpäin) Kumpikin näistä kahdesta olomuodosta saa välttämättä aikaan erityisiä ilmiöitä: jälkimmäiseen kuuluvat näkyvän maailman ja edelliseen näkymättömän maailman ilmiöihin. Jotkut, aineelliseksi ilmiöiksi kutsutut ovat varsinaisen tieteen toimivallan piirissä. Toiset, henkiseksi tai psyykkiseksi luokitellut ilmiöt, koska niihin liittyy erityisimmin Henkien olemassaolo, laskeaan spiritismin (ts. henkiopin) yltämälle alueelle. Yhtä kaikki, koska henkinen elämä ja ruumiillinen elämä ovat jatkuvasti yhteydessä toinen toisiinsa, näiden kahden luokan ilmiöt esiintyvät usein samanaikaisesti. Ollessaan ruumiillistuneessa tilassa ihmiset voivat tajuta vain psyykkisiä ilmiöitä, jotka liittyvät ruumiilliseen elämään.¹ Yksinomaan henkisen elämän piiriin kuuluvat ilmiöt ovat fyysisten aistien ulkopuolella ja ne voidaan havaita vain henkisessä tilassa.

3. Kosminen fluidi ei ole eteerisessä olomuodossa yhdenmukainen. Ilman, että se lakkaisi olemasta eteerinen, se käy lävitse suuresti vaihtelevia muodonmuutoksia, ehkä jopa lukuisampia kuin käsin kosketeltavan aineen olomuodossa. Nämä muutokset käsittävät erilaisia fluideja, jotka, vaikkakin lähtevät samasta peruslähtökohdasta, omaavat erityisiä ominaisuuksia ja saavat aikaan erityisiä ilmiöitä näkymättömässä maailmassa. Koska kaikki on suhteellista, nämä fluidit ovat Hengille – jotka ovat itsekin fluidisia – yhtä aineellisen oloisia kuin käsin kosketeltavat esineet ruumiillistuneille ja ovat heil-

1 Nimike psyykinen ilmiö ilmaisee täsmällisemmin tätä ajatusta kuin nimike henkinen ilmiö, pitäen mielessä, että sellaiset ilmiöt pohjautuvat sielun ominaisuuksiin ja tunnuspiireihin, tai paremminkin sielusta erottamattomiin perispiritin fluidien ominaisuuksiin ja tunnuspiirteisiin. Tämä määritelmä liittää ne (psyykkiset ilmiöt) läheisemmin yhteen luonnollisten lakien hallitsemien ilmiöiden kanssa. Täten ne voidaan hyväksyä psyykkisinä vaikutuksina ilman, että ne hyväksytään ihmeiden nimikkeen alla. – Kirj.

le samaa, mitä maallisen maailman ainekset ovat meille. Ne käsittelevät ja yhdistelevät niitä saadakseen aikaan tiettyjä vaikutuksia aivan kuin ruumiillistuneet tekevät materiaaliensa kanssa, vaikkakin erilaisten prosessien keinoin. Kuitenkin, siellä kuten tässäkin maailmassa vain valistuneimmat Henget kykenevät oivaltamaan niiden maailman perusalkuaineiden esittämän roolin. Näkymättömän maailman oppimattomat Henget ovat yhtä kykenemättömiä selittämään ilmiöitä, joita ne todistavat ja joihin ne mekaanisesti ottavat osaa, kuin maan oppimattomat ovat selittämään valon tai sähköön vaikutuksia tai selittämään miten on mahdollista, että ne näkevät ja kuulevat.

4. Henkisen maailman fluidiset tekijät ovat analyyttisten instrumenttiemme tutkimusalueen ja meidän aistiemme havaintokyvyn ulkopuolella. Ne on tehty käsin kosketeltavaa ainetta varten eikä eteristä ainetta varten. On olemassa sellaisia fluidisia alkuaineita, jotka kuuluvat meidän omasta ympäristöstämme niin poikkeavaan ympäristöön, että me emme voi niitä kuvitella, paitsi vertauksien avulla, jotka ovat yhtä epätäydellisiä kuin ne, joista syntymästään sokea yrittäisi saada mielikuvaa värien teoriasta. Siitä huolimatta sellaisten fluidien joukossa on joitakin, jotka ovat läheisessä yhteydessä ruumiillisen elämän kanssa ja jotka kuuluvat tietyllä tapaa maalliseen ympäristöön. Vaikkakaan niitä ei voida havaita suoraan, niiden vaikutuksia voidaan havainnoida aivan kuin magneetin fluidin vaikutuksia, jota ei ole koskaan nähty, mutta jonka luonne voidaan tietyllä tarkkuudella ymmärtää. Sellainen tutkimus on olennaista, koska se on avain suureen määrään ilmiöitä, joita ei voi selittää pelkästään aineen laeilla.

5. Universaalisen fluidin lähtöpiste on sen ehdottoman puhtauden aste, josta mikään ei voi antaa meille käsitystä: sen vastakkainen piste on sen muuttuminen käsin kosketeltavaksi aineeksi. Näiden kahden ääripään välillä ovat lukemattomat muunnokset, jotka lähestyvät yhtä tai toista ääripäätä vaihte-

levassa määrin. Aineellisuutta lähimpänä olevat fluidit, ja niin muodoin vähiten puhtaat, muodostavat sen, mitä me voisimme kutsua *maan henkiseksi ilmakehäksi*. Tästä ilmakehästä – koostumukseltaan myös eri puhtauden asteisesta – maan ruumiillistuneet ja ei-ruumiillistuneet Henget imevät itseensä elämänsä tasapainoon järjestymisen tarvittavat osatekijät. Niin hienovaraisia ja aineettomia kuin nämä fluidit saattavat ollakaan, ne ovat siitä huolimatta luonteeltaan melko karkeita verrattuna korkeampien sfäärien eteerisiin fluideihin. Sama tapahtuu kaikkien maailmojen pinnalla, lukuun ottamatta niiden kunkin koostumuksellisia eroja ja vitaalisuuden olosuhteita. Mitä vähemmän aineellista elämä siellä on, sitä vähemmän yhtäläisyyttä henkisillä fluideilla on aineen kanssa. Luonnehdinta *henkiset fluidit* ei ole täysin täsmällinen, koska todellisuudessa ne ovat silti, itse asiassa, ainetta, joka on vaihtelevassa määrin oman laatuistaan. Ei ole olemassa mitään todella henkistä paitsi sielu tai älyllinen tekijä. Henkiset fluidit on täten nimetty sellaisiksi vertailun vuoksi johtuen niiden erityisestä yhtäläisyydestä Henkien kanssa. Voitaisiin sanoa, että ne muodostavat henkisen maailman aineen ja siksi niitä kutsutaan *henkisiksi fluideiksi*.

6. Sitä paitsi, kuka tietää käsin kosketeltavan aineen sisimmän koostumuksen? Ehkä se on kiinteää vain suhteessa meidän aisteihimme. Tämän saattaa osoittaa se helppous, millä henkiset fluidit ja Henget menevät suoraan sen läpi. Se ei tarjoa niille enempää estettä kuin läpinäkyvät esineet valolle. Jos kerran käsin kosketeltavan aineen primitiivinen alkuaine on eteerinen kosminen fluidi, sen pitäisi voida palata purkamalla eteeriseen olomuotoon aivan kuin timantti, kovin tunnettu aines, voidaan höyrystää aineettomaksi kaasuksi. *Aineen kiinteytys on todellisuudessa vain universaalien fluidien väliaikainen olomuoto, joka voi palata primitiiviseen olomuotoonsa, kun tarvittavat olosuhteet koossapysyvyyteen lakkaavat.* Kuka tietää, etteikö käsin kosketeltavassa olomuodossa olevalla

aineella ole alttiutta hankkimaan jonkinlaista eteerisyyttä, joka antaa sille erityisiä ominaisuuksia? Tietyt autenttisilta vaikuttavat ilmiöt näyttävät tukevan tätä ajatusta. Emme vielä tunne näkymättömästä (Henkien) maailmasta muuta kuin rajapintaa. Tulevaisuus pitää kuitenkin epäilemättä meille varattuna tietojen uusista laeista, jotka tulevat auttamaan meitä ymmärtämään sitä, mikä on vielä hämärän peitossa.

Perispiritin muodostuminen ja ominaisuudet

7. Perispirit eli henkien fluidinen ruumis on kosmisen fluidin yksi tärkeimmistä tuotteista. Se on fluidin tiivistymä älykkyyden eli *sielun* polttopisteen ympärillä. Me olemme jo nähneet, että myös ruumiillisen kehon lähtökohtana on tämä fluidi tiivistyneenä ja muotoutuneena käsin kosketeltavaan muotoon. Molekulaarinen muodonmuutos toimii perispiritissä eri tavalla, koska fluidi säilyttää aineettomat ja eteeriset ominaisuutensa. Näin perispirituaalisen kehon ja ruumiillisen kehon lähtökohtana on sama primitiivinen alkutekijä. Molemmat ovat ainetta, joka tosin on kahdessa eri olomuodossa.

8. Henget ottavat perispiritinsä (fluidit) siitä ympäristöstä, missä ne ovat, joka tarkoittaa, että tämä päällyste on muodostunut ympäristön fluideista. Tästä seuraa, että perispiritin koostumuksen täytyy vaihdella erilaisten maailmojen mukaan. Koska Jupiterin on osoitettu olevan korkeasti kehittynyt maailma Maahan verrattuna ja että se on taivaankappale, jossa ruumiillinen elämä ei ole meidän laillamme materiaalista, perispirituaalisen päällysteen täytyy olla siellä paljon hienojakoisempaa kuin Maan päällä. Niinpä, samoin kuin me emme voi olla olemassa siellä ruumiillisessa kehossamme, ei myöskään meidän Henkemme voi mennä sinne maallisessa perispiritissään. Kun Henki muuttaa Maasta, se jättää myös fluidisen päällysteensä jälkeensä ja pukee yllensä toisen, joka sopii siihen maailmaan, minne se on menossa.

9. Fluidisen päällysteen luonteen täytyy aina sopia yhteen Hengen moraalisen kehityksen kanssa. Vähemmän kehittyneet Henget eivät voi vaihtaa halutessaan päällysteitä eivätkä näin ollen voi halutessaan mennä maailmasta toiseen. On joitain, joiden fluidinen päällyste, vaikkakin melko eteerinen ja ei-punnittavissa oleva suhteessa käsin kosketeltavaan aineeseen, on vielä liian raskas – jos saatamme sen näin ilmaista – suhteessa henkimaailmaan, jotta niiden olisi sallittua jättää ympäristönsä. Tähän kategoriaan täytyy laskea ne Henget, joiden perispirit on niin tiheä, että ne sekoittavat sen ruumiilliseen kehoonsa ja jotka tästä syystä uskovat olevansa vielä elossa. Nämä henget – ja niitä on suuri määrä – pysyvät Maan pinnalla kuin ruumiillistuneet uskoen huolehtivansa vielä maallisista asioista. Toiset, vaikkakin vähän enemmän aineesta vapautuneet, eivät ole kuitenkaan vapautuneet riittävästi, noustakseen ylöspäin maallisissa piireissä.²

Korkeasti kehittyneet Henget voivat toisaalta mennä alempiin maailmoihin ja jopa jälleensyntyä niihin. Ne ottavat sen maailman muodostavista osasista ainekset muodostaakseen fluidisen tai ruumiillisen päällysteensä, joka on sovelias siinä ympäristössä, mihin ne saapuvat.

Ne ovat kuin suuri aatelismies, joka jättää hienot vaatteensa pukeutuakseen maatyöläisen pukuun, mutta ei silti lakkaa olemasta sen tähden suuri aatelismies.

Näin korkeimman luokan Henget voivat ilmaista itsensä maan asukkaille tai inkarnoitua mission vuoksi heidän joukkoonsa. Sellaiset Henget eivät tuo päällystettään mukanaan, vaan paremminkin niiden seutujen intuitiivisen muiston, mistä ne ovat tulleet ja minkä ne näkevät ajatuksissaan. Ne ovat näkijöitä sokeiden joukossa.

² Esimerkkejä Hengistä, jotka luulevat olevansa vielä tässä maailmassa: *Revue Spirite*, Joulukuu 1859, s. 310; Marraskuu 1864, s. 339; Huhtikuu 1865, s. 117 – Kirj.

10. Maata ympäröivää henkisen fluidin kerrosta voidaan verrata ilmakehän alempiin kerroksiin, jotka ovat raskaampia, tiheämpiä ja vähemmän puhtaita kuin ylemmät kerrokset. Nämä fluidit eivät ole homogeenisia. Ne ovat eri laatuisten molekyylien sekoitus, joiden joukosta löytyy välttämättä niiden pohjana olevat perusmolekyylit, vaikkakin eriasteisesti muuntuneina. Näiden fluidien tuottamat vaikutukset seuraavat niiden sisältämien puhtaiden osien *summasta*. Sellainen on esimerkiksi veteen tai johonkin muuhun aineeseen tislattu tai sekoitettu alkoholi. Sen erityinen ominaispaino kasvaa tässä sekoituksessa samalla kuin sen vahvuus ja tulenarkuus heikkenee, vaikkakin kokonaisuudessa on puhdasta alkoholia. Henget, jotka on kutsuttu elämään tässä ympäristössä, imevät perispiritinsä siitä. Kuitenkin, *riippuen siitä, onko Henki itse enemmän tai vähemmän puhdistunut, sen perispirit muodostuu fluidin puhtaammista tai tiheämmistä osista, jotka ovat sopivia siihen maailmaan mihin se ruumiillistuu*. Näin Henki tuottaa – aina valikoitumalla eikä yhteen sulautumalla – kemiallisen reaktion vaikutuksen, joka vetää itseensä oman luonteensa säilyttäviä molekyylijä. Tästä olennaisesta tosiasista voidaan vetää johtopäätös: kaikkien maata tai sitä ympäröivää avaruutta asuttavien ruumiillistuneiden tai ei-ruumiillistuneiden Henkien perispiritin sisempi koostumus ei ole identtinen. Sama ei kuitenkaan päde ruumiillisiin kehoihin, jotka, kuten on osoitettu, koostuvat täysin samoista alkuaineista, miten korkeasti tai vähän kehittynyt Henki saattaa ollakaan. Kehon tuottamat vaikutukset ovat myös samoja kaikilla ja tarpeet ovat samoja, kun taas jokainen on perispiritiltään erilainen. Edelleen seuraus: *saman Hengen perispirit-päällyste vaihtuu sen kehityksen myötä jokaisessa ruumiillistumisessa, jopa, jos se inkarnoituu samaan maailmaan. Poikkeuksellisessa tapauksessa, kun korkean luokan Henget inkarnoituvat mission takia vähemmän kehittyneeseen maailmaan, niillä on vähemmän tiheä perispirit kuin tuon maailman alkuperäisillä asukkailla*.

11. Ympäristöllä on aina vaikutuksensa niiden olentojen luonteeseen, joiden täytyy elää siinä: kalat ovat vedessä, maalla elävät eläimet ilmassa ja henkiset olennot henkisessä eli eeterisessä fluidissa, jopa maan päällä. Eteerinen fluidi on Henkien tarpeille sama, mitä ilmakehä on ruumiillistuneiden tarpeille. Niinpä, aivan kuin kalat eivät voi elää ilmassa ja maaeläimet eivät voi elää niiden keuhkoille liian ohuessa ilmakehässä, alhaisen luokan Henget eivät kestä eteerisimpien fluidien säteilyä ja vaikutusta. Ne eivät kuole ollessaan sellaisissa fluideissa, koska Henki ei kuole, mutta vaistomainen voima pitää ne loitolla, samoin kuin ruumiillistuneet pysyvät loitolla erittäin kuumasta tulesta tai hyvin kirkkaasta valosta. Siksi ne eivät voi jättää niille sopivaa ympäristöä. Muuttaakseen ympäristöä, niiden täytyy muuttaa luonnettaan. Niiden pitää päästä irti aineellisista vaistoistaan, jotka pitävät ne aineellisissa ympäristöissä. Toisin sanoen, niiden täytyy puhdistautua ja muuntua moraalisesti. Sitten ne tulevat samaistumaan puhtaampaan ympäristöön, josta tulee niille tarve, välttämättömyys, kuten sellaisen silmät, joka on elänyt kauan pimeydessä, tottuu huomaamatta päivän valoon ja auringon kirkkauteen.

12. Joten maailmankaikkeudessa kaikki on yhdistetty, kaikki muodostaa ketjun. Kaikki on suuren ja harmonisen ykseyden lain kohteena, fyysisesti tiheimmästä henkisesti puhtaimpaan. Maa on kuin alus, josta nousee paksu savu: savun noustessa ylemmän hiukkaset harvenevat ja katoavat loputtomaan avaruuteen. Jumalallinen voima loistaa tämän suurenmoisen kokonaisuuden joka osassa, mutta saadakseen Jumalan todistamaan Jumalan mahtavuutta vaikuttavammalla tavalla eikä olemaan tyytyväinen siihen mitä Jumala on jo tehnyt, on joitakin, jotka haluaisivat Jumalan tulevan ja sekoittavan sellaisen harmonian! He haluaisivat alentaa Jumalan näyttämötaikurin rooliin silmäkääntötemppujen tekijän arvoisilla lapsellisilla ilmiöillä! Lisäksi on niitä, jotka rohkenisivat ehdottaa itseään Saatanaa Jumalan kilpailijaksi taitavuudessa! Totisesti, jumalal-

lista majesteettisuutta ei ole koskaan alennettu tällä tavoin. Sitten vielä ihmetellään, että kuinka epäuskoisuus voi edetä! Olet oikeassa sanoessasi: ”usko on mennyttä”, mutta mennyttä on kaikki sellainen usko, joka on vastoin tervettä järkeä. Se on samankaltainen usko, joka sai ihmiset sanomaan: ”Jumalat ovat menneet!” Kuitenkin usko vakaviin asioihin, usko Jumalaan ja kuolemattomuuteen on elänyt aina ihmisen sydämessä. Ja vieläpä, jos se on tukahdutettu lapsellisten, sitä sortavien tarinoiden alle, se paljastaa itsensä sitä vahvempana siitä hetkestä lähtien, kun se on vapautettu, kuten kuihtunut kasvi nousee jälleen niin pian kuin se vastaanottaa auringon. Kyllä, kaikki luonnossa on ihmettä, koska kaikki on suuremoista ja pitää sisällään todisteen jumalallisesta viisaudesta! Sellaiset ihmeet ovat koko maailmalle, kaikille, joilla on silmät nähdä ja korvat kuulla – ei ainoastaan harvoille! Ei! Ihmeitä ei ole olemassa siinä merkityksessä mikä sanaan on liitetty, koska kaikki on lähtöisin ikuisista luomisen laeista ja ne lait ovat täydelliset.

Henkien toiminta fluidien suhteen, fluidiset luomukset, ajatuskuvaus

13. Henkiset fluidit, jotka muodostavat yhden universaalisten kosmisten fluidien olomuodoista, ovat oikein ilmaistuna⁰ henkisten olentojen ilmakehä. Siitä ne ottavat toiminnassaan käyttämänsä aineen. Se on ympäristö, jossa Hengen näölle ja kuulolle erityiset ilmiöt tapahtuvat. Ne ovat ruumiillisten aistien saavuttamattomissa, koska nämä havaitsevat vain käsin kosketeltavan aineen. Siellä muodostuu Hengille ominainen valo, joka poikkeaa syiltään ja vaikutuksiltaan tavanomaisesta valosta. Lopuksi – se on ajatusten välittäjä, kuten ilma on äänen välittäjä.

14. Henget käyttävät henkisiä fluideja, mutta ne eivät käsittele niitä kuten ihmiset kaasuja. Sen sijaan ne käyttävät apuna ajatusta ja tahtoa. Ajatus ja tahto ovat Hengille sama kuin kädet

ihmisille. Ne vaikuttavat fluideihin ajatuksen keinoin tällä tai tuolla tavalla. Ne muodostavat niistä kokonaisuuksia, joilla on yksittäinen ilmiasu, muoto ja tietty väri. Ne muuttavat niiden ominaisuuksia kuten kemisti muuttaa kaasujen olemusta, yhdistellen niitä tiettyjen lakien mukaan. Se on henkisen elämän suuri työpaja tai laboratorio.

Joskus nämä muunnokset ovat tarkoituksellinen tulos. Usein ne ovat kuitenkin tiedostamattoman ajatuksen tuote. Riittää, että Henki ajattelee saadakseen sen aikaan samoin kuin riittää, että Henki lausuu melodian soinnukkaasti saadakseen sen kaikuun ilmakehässä.

Näin Henki, esimerkiksi tekee itsensä näkyväksi psyykkisellä näöllä varustetulle ruumiillistuneelle ja ilmestyy samassa asussa, missä se tunnettiin elossa ollessaan, vaikka se olisi ollut useita ruumiillistumia sitten. Se esittäytyy samoissa vaatteissa ja samoin ulkoisin merkein – sairauksin, arvin, amputoiduin raajoin jne. – kuin mitä oli silloin. Kaula katkaisemalla mestattu henkilö esiintyy ilman päätä. Tämä ei tarkoita, että sillä olisi edelleen sellainen ulkomuoto – varmasti ei – sillä Henget eivät ole rampoja, kiersilmäisiä tai päättömiä. Mutta mennessään ajatuksessa siihen aikaan, jolloin se oli sellainen, sen perispirit ottaa välittömästi sen muodon aivan samoin kuin se jättää sen sillä hetkellä, kun ajatus lakkaa. Näin ollen, jos se on ollut jonain aikana musta ja toisena aikana valkoinen, se esittäytyy joko mustana tai valkoisena riippuen minä näistä kahdesta inkarnaatiosta se on kutsuttu ja kumpaan se ajatuksissaan palaa.

Hengen ajatus luo samalla tavoin fluidisesti esineitä, joita sillä oli tapana käyttää. Saituri hipelöi kultaa, sotilas kantaa aseita ja asepukeua, tupakoitsija käyttää piippua, maatyöläisellä on auran- ja karjansa ja vanhalla naisella värttinänsä. Sellaiset fluidiset esineet ovat yhtä todellisia Hengelle – joka on itsekin fluidinen – kuin ne ovat aineellisessa tilassa elävälle yksilölle. Kuitenkin,

koska ne ovat ajatuksen luomuksia, niiden olemassaolo on yhtä hetkellinen kuin ajatus itse.³

15. Koska fluidit ovat ajatuksen ilmaisuväline, ajatus käyttää fluideja kuten ääni käyttää ilmaa. Fluidit siirtävät ajatuksen meille kuten ilma siirtää äänen. Siksi voidaan totuudenmukaisesti todeta, että näissä fluideissa on ajatusten aaltoja ja säteitä, jotka risteilevät keskenään sekoittumatta aivan kuin ilmassa on ääniaaltoja. Ja lisäksi: koska ajatukset luovat *fluidisia kuvia*, se heijastuu perispiritissä kuin peilissä, jossa se omaksuu muodon ja ikään kuin *valokuvaa itsensä*. Olettakaamme, että tietty mies, esimerkiksi, saa ajatuksen tappaa joku toinen. Vaikka hänen fyysinen kehonsa onkin liikkumaton, hänen fluidinen kehonsa alkaa toimia ajatuksen keinoin, mikä tuottaa kaikenlaisia vivahteita. Se suorittaa fluidisesti toimen, jonka hän toivoo tekevänsä.

Ajatus luo uhrin ja koko käsikirjoitus maalautuu sellaisena kuvana kuin se on hänen mielessään. Näin salaisimmat sielun liikkeet heijastuvat fluidisessa kuoressa. Näin sielu voi lukea toista sielua kuin kirjaa ja nähdä sellaista, mikä on ruumiin silmin näkymätöntä. Nähdessään tarkoituksen sielu voi kuitenkin nähdä ennalta siitä seuraavan toimenpiteen tekemisen, mutta se ei voi määritellä hetkeä milloin se tehdään, ei saada selville yksityiskohtia eikä edes olla varma, että se todella tapahtuu, koska ulkoiset olosuhteet voivat muokata suunnitelmia ja muuttaa tilanteita. Se ei voi nähdä sellaista mikä ei ole vielä ajatuksissa. Se näkee yksilön tavanomaisen kiinnostuksen – hänen toiveensa, suunnitelmansa ja hyvät tai pahat aikomuksensa.

Fluidien laadulliset ominaisuudet

16. Henkien henkisten fluidien käytöllä on ruumiillistuneiden kannalta olennaisen tärkeät ja suorat seuraukset. Koska nämä fluidit ovat ajatuksen ilmaisuväline, ajatuksen, joka voi muuttaa

³ Katso Revue Spirite, Kesäkuu 1859, s. 184; Henkien Kirja, luku VII, kohta 2. – Kirj.

niiden ominaisuuksia, on ilmeistä, että niiden täytyy olla kyllästetty hyvän tai pahan laatuksilla, jotka panevat ne liikkeelle ja ne muuttuvat tunteiden puhtauden tai epäpuhtauden mukaan. Pahat ajatukset turmelevat henkiset fluidit aivan kuin haitalliset myrkköhöyryt turmelevat hengitysilman. Fluidit, jotka ympäröivät pahoja Henkiä tai jotka ovat niiden heijastamia, ovat siksi vahingollisia, kun taas ne, jotka vastaanottavat hyvien Henkien vaikutuksen ovat niin puhtaita kuin Henkien täydellisyyden taso sallii.

17. Olisi mahdotonta tehdä hyvien ja pahojen fluidien luettelo tai luokittelu tai määrittellä niiden vastaavat luonteenpiirteet siitä tosiasiaista johtuen, että niiden moninaisuus on yhtä suuri kuin ajatustenkin moninaisuus. Fluideilla ei ole lähtökohtaisesti laadullisia ominaisuuksia, vaan paremminkin ne hankkivat niitä sen ympäristön mukaan, missä ne kehittyvät. Ne muuttuvat ympäristön virtausten mukaan kuten ilma muuttuu uloshengityksessä ja vesi niiden pintojen kivennäispitoisuuden mukaan, joiden läpi se virtaa. Niiden laadulliset ominaisuudet ovat, olosuhteiden mukaisesti, kuten ilman tai veden, tilapäisiä tai pysyviä, mikä tekee niistä erityisen sopivia tuottamaan näitä tai noita erityisiä vaikutuksia. Fluideilla ei ole erityisiä nimikkeitä. Ne määrittellään ominaisuuksiensa, vaikutustensa ja alkuperänsä tyyppin mukaisesti kuten tuoksut. Moraalisesta näkökulmasta katsottuna ne kantavat tunteiden leimaa, sellaisten kuin viha, kateus, mustasukkaisuus, ylpeys, itsekkyyys, väkivaltaisuus, tekopyhyys, hyvyys, hyväntahtoisuus, rakkaus, armeliaisuus, hellyys jne. Fyysisestä näkökulmasta ne ovat jännittäviä, rauhoittavia, läpitunkevia, teräviä, ärsyttäviä, lievittäviä, unettavia, narkoottisia, myrkyllisiä, hyvittäviä, karkottavia jne. Niistä tulee muutosvoima, käyttövoima jne. Fluidien luokittelu sisältäisi siis kaikki ihmiskunnan intohimot, hyveet ja paheet ja kaikki aineen ominaisuudet, jotka vastaavat niitä vaikutuksia, mitä ne tuottavat.

18. Koska ihmiset ovat ruumiillistuneita Henkiä, heillä on osa henkisen elämän ominaisuuksia, sillä he elävät tätä elämää yhtä lailla kuin ruumiillistakin elämää, ensisijaisesti unen aikana, mutta usein myös valvetilassa. Henget säilyttävät ruumiillistuksessaan sille sopivat perispiritinsä ominaisuudet ja perispiritit ei ympäröi, kuten tiedämme, ruumista, vaan säteilee ympäriinsä ja kietoo sen ikään kuin fluidiseen ilmakehään.

Perispiritit esittää syvällisen ruumiiseen yhdistymisensä kautta erittäin tärkeää roolia elimistössä. Laajenemalla se panee ruumiillistuneen Hengen välittömämpään yhteyteen ei-ruumiillistuneiden Henkien ja myös muiden ruumiillistuneiden kanssa.

Ruumiillistuneiden Henkien ajatus käyttää henkisiä fluideja samalla tavalla kuin ei-ruumiillistuneiden Henkien ajatus. Se siirtyy Hengeltä Hengelle samalla tavalla ja riippuen siitä, onko se hyvä vai paha, se puhdistaa tai saastuttaa ympäröiviä fluideja.

Jos ympäröivät fluidit ovat Henkien ajatusten heijastumien johdosta muuntuvat, niin Hengen perispirit-päällysteen, joka on Hengen olemusta muodostava osatekijä ja joka vastaanottaa suoraan ja pysyvästi ajatusten vaikutukset, täytyy kantaa vielä selvemmin sen hyvien tai pahojen ominaisuuksien leimaa. Pahojen Henkien virtausten saastuttamat fluidit voidaan puhdistaa karkottamalla sellaiset Henget, mutta niiden perispiritit tulee olemaan aina sellainen kuin se on niin kauan kuin Henki itse ei muutu.

Koska ruumiillistuneiden perispiritit on luonteeltaan identtinen henkisen fluidin kanssa, se imee ne yhtä helposti kuin pesusieni imee nesteen. Nämä fluidit vaikuttavat perispiritisiin sitä suuremmin riippuen siitä laajuudesta ja säteilystä, millä perispiritit on niihin sekoittunut.

Nämä fluidit vaikuttavat perispiritisiin ja se puolestaan reagoi fyysisiin elimiin, joihin sillä on molekyylinen yhteys. Jos sen virtaukset ovat luonteeltaan hyviä, ruumis saa niistä tervehdyt-

tävän tuntemuksen. Jos ne ovat pahoja, tunne on tuskallinen. Jos pahat virtaukset ovat jatkuvia ja voimakkaita, ne voivat aiheuttaa fyysisiä häiriöitä. Tietyillä sairauksilla ei ole muuta syytä.

Sellaiset ympäristöt, joissa on runsaasti pahoja Henkiä, ovat haitallisten fluidien kyllästämiä, joita perispiritin kaikki huokokset imevät itseensä aivan kuten ruumiin huokokset imevät itseensä saastaisia myrkyllisiä höyryjä.

19. Tämä selittää vaikutuksia, joita tuotetaan kokouspaikoissa. Kokoontuminen on erilaisten ajatusten säteilyn polttopistekohta. Se on kuin orkesteri, ajatusten kuoro, missä kukin tuottaa sävelen. Tuloksena on suuri määrä fluidisia virtauksia, joista jokainen osanottaja vastaanottaa vaikutelman henkisten aistiensa kautta aivan kuin musiikkikuorossa jokainen laulaja vastaanottaa sointujen vaikutelman kuuloaistillaan. Kuitenkin, samoin kuin on harmonisia ja riitasointuja, on myös harmonisia ja ristiriitaisia ajatuksia. Jos ryhmä on harmoninen, vaikutelma on miellyttävä. Jos se on ristiriitainen, vaikutelma on epämiellyttävä. Lisäksi, ajatusten muotoilemiseen ei tarvita sanoja. Fluidinen säteily on olemassa joka tapauksessa, joko ilmaistuna tai ei. Siinä on tyytyväisyyden tunteen syy, joka koetaan hyvien ja hyväntahtoisten ajatusten elävöittämissä kokouksissa. Siellä vallitsee terveellinen moraalinen ilmapiiri, missä voi hengittää helposti. Siellä tuntee olonsa miellyttäväksi, koska se on terveellisten fluidisten virtausten täyttämä. Mutta jos siellä on joidenkin pahojen ajatusten sekoitus, ne tuottavat jäisen ilman virtauksen lämpimässä ympäristössä ja väärän sävelen konsertossa. Tämä selittää myös ahdistuneisuuden, määrittelemättömän pahan olon tunteen, joka saattaa tapahtua vastenmielisessä ympäristössä, missä pahantahtoiset ajatukset lietsovat kuvottavien fluidien virtauksia.

20. Niinpä ajatukset tuottavat jonkinlaisia fyysisiä vaikutuksia, jotka reagoivat itse kunkin mielentilaan – jotain mitä

vain spiritismi voi tehdä ymmärrettäväksi. Henkilöt tuntevat tämän vaistomaisesti, koska he etsivät yhdenmukaisia ja sympaattisia kokoontumisia, joissa tietävät voivansa imeä itseensä uutta moraalista vahvuutta. Voidaan sanoa, että sellaisissa kokouksissa he toipuvat päivittäin kärsimistään fluidisista menetyksistä, jotka johtuvat ajatusten säteilystä aivan kuin ravitseminen elvyttää heidät fyysisen ruumiin menetyksistä. Ajatus on itse asiassa päästö, joka aiheuttaa todellisen henkisen fluidin poistuman ja sen seurauksena myös fyysisen fluidien poistuman siinä määrin, että henkilöiden täytyy vahvistaa itseään ulkopuolelta vastaanottamallaan virtauksilla. Kun sanotaan, että tohtorit parantavat potilaitaan hyvillä sanoilla, tämä on ehdoton totuus, sillä hyväntahtoinen ajatus tuo mukanaan parantavia fluideja, jotka toivat yhtä paljon fyysisessä kuin henkisessä tilassa.

21. Joku voi sanoa, että on tietenkin mahdollista välttää henkilöitä, joiden tiedetään olevan pahantahtoisia, mutta kuinka voi välttää pahojen Henkien vaikutuksen, jotka parveilevat ympärillämme ja tunkeutuvat kaikkialle ilman, että niitä nähdään! Sen tekeminen on aika yksinkertaista, koska se riippuu henkilöiden omasta tahdosta, jotka kantavat mukanaan tarvittavaa suojausta. Fluidit yhdistyvät niiden samankaltaisuudesta johtuen. Erilaiset fluidit hylkivät toisiaan. Hyvien ja pahojen fluidien välillä on yhteensopimattomuus aivan kuin veden ja öljyn välillä. Mitä me teemme, kun ilma on saastunut? Me puhdistamme sen tuhoamalla myrkyllisten kaasujen keskittymän karkottamalla haitalliset virtaukset terveellisen ilman voimakkaammilla virtauksilla. Vahingollisten fluidien tunkeutuminen täytyy sentähden estää hyvillä fluideilla ja koska meillä kaikilla on omassa perispiritissämme pysyvä fluidinen lähde, meillä on lääke itsessämme. Siihen ei tarvita enempää kuin, että tämä lähde puhdistetaan. Ja että sille annetaan sellaiset laadulliset ominaisuudet, että siitä tulee pahoja vaikutelmia *hylkivä*, puoleensa vetävän voiman sijasta. Perispirit on siksi panssari, jolle täytyy antaa

paras mahdollinen paksuus. Näin, koska perispiritin laadulliset ominaisuudet ovat seuraus sielun laadullisista ominaisuuksista, on välttämätöntä työskennellä sen parantamiseksi, sillä sielun epätäydellisyys vetää puoleensa pahoja Henkiä. Kärpäset menevät minne mädännäisyyden keskittymät vetävät niitä. Tuhotkaa keskittymät ja kärpäset katoavat. Samoin, pahat Henget menevät, minne pahuus niitä houkuttelee. Eliminoi-kaa pahuus ja ne pysyvät poissa. *Todella hyvillä Hengillä, joko ruumiillistuneilla tai ei-ruumiillistuneilla, ei ole mitään pelättävää pahojen henkien vaikutuksessa.*

II. Tiettyjen yliluonnollisen maineen saaneiden ilmiöiden selitys

Henkinen eli psyykkinen näkö, selvänäköisyys, somnambulismi, unet

22. Perispirit on linkki ruumiillisen ja henkisen elämän välillä. Sen kautta ruumiillinen Henki on jatkuvassa yhteydessä ei-ruumiillistuneiden Henkien kanssa. Kaiken kaikkiaan, tiettyjen ihmisten erityiset ilmiöt tapahtuvat perispiritin kautta. Näiden ilmiöiden ensisijainen syy ei löydy käsin kosketeltavasta maailmasta ja siksi niiden syy näyttää olevan yliluonnollinen. Syytä *selvänäköön* tai *henkiseen näköön* täytyy etsiä perispiritin fluidien ominaisuuksista ja säteilystä. Sitä saatetaan kutsua myös *psyykkiseksi näöksi*. Monet henkilöt ovat sillä varustettuja, usein olematta siitä tietoisia samoin kuin on somnambulistisen näön kanssa. Perispirit on Hengen aistieliin. Sen välityksen avulla inkarnoitunut Henki näkee Henkiin liittyvät asiat, jotka ovat ruumiillisten aistien ulkopuolella. Ruumiin elinten avulla näkö, kuulo ja monet muut tuntemukset paikantuvat ja rajoittuvat fyysisten asioiden havaintokykyyn. Henkisen eli psyykkisen aistin kannalta ne ovat yleisiä. Tämä tarkoittaa, että Henki näkee, kuulee ja tuntee koko olemuksellaan

kaiken, mikä on sen perispiritin fluidisen säteilyn piirissä. Ihmisissä sellaiset ilmiöt ovat henkisen elämän ilmentymä. Sielu toimii elimistön ulkopuolella. Selvänäössä eli psyykkisen aistin näössä he eivät näe ruumiin silmillään, vaikka he usein, tavan vuoksi, suuntaavat ne kohti sitä, mihin ovat kiinnittäneet huomionsa. He näkevät sielun silmillä. Todiste tästä on, että he näkevät yhtä hyvin silmät suljettuina ja he voivat nähdä myös näkökenttensä ulkopuolelle. He lukevat ajatusta, joka on piirtyneenä kuvaannollisesti fluidisessa säteessä (katso nro 15).⁴

23. Vaikka perispirit pitää Henkeä elämän aikana vankina, se ei ole niin orjuutettu, etteikö se voi venyttää kahleitaan ja mennä etäiseen paikkaan joko maan päällä tai avaruudessa. Henki on vain vastentahtoisesti yhdistetty ruumiiseensa, koska sen normaali elämä on vapauden elämää, kun taas sen ruumiillinen elämä on maaorjan elämää kytkettynä maahan. Siksi Henki on onnellinen jättäessään ruumiinsa kuten lintu jättäessään häkkinsä. Se tarttuu jokaiseen tilaisuuteen vapauttaakseen itsensä siitä ja käyttää näin ollen hyväkseen jokaisen hetken, jolloin sen läsnäolo ei ole tarpeellinen sen suhteissa elämän muihin asioihin. Tämä ilmiö määritellään nimellä *sielun vapautuminen*. Se tapahtuu aina unessa. Joka kerta kun ruumis on levossa, kun aistit eivät ole toiminnassa, Henki irrottaa itsensä. (Katso Henkien Kirja, luku VIII, kohta 2) Näiden hetkien aikana Henki elää hengen elämää, kun taas ruumis elää vain vegetatiivista elämää. Henki on osittain siinä tilassa, missä se tulee olemaan kuoleman jälkeen. Se liikkuu avaruudessa ja keskustelee ystäviensä kanssa sekä muiden Henkien kanssa, jotka ovat ei-ruumiillistuneina tai *ruumiillisia*. Fluidinen side, joka yhdistää Hengen ruumiiseen, katkeaa pysyvästi vain kuolemassa ja täydellinen irtaantuminen tapahtuu vitaalisen tekijän toiminnan täydellisen lakkaamisen myötä. Ruumiin ollessa elossa, Henki kutsutaan välittömäs-

⁴ Selvänäön ja somnambulistisen valaistuneisuuden tapauksia on raportoitu Revue Spirite, Tammikuu 1858, s. 25; Marraskuu 1858, s. 213; Heinäkuu 1861, s. 197; Marraskuu 1865, s. 352 – Kirj.

ti takaisin, kun sen läsnäolo on tarpeen, olipa se miten kaukana tahansa. Sitten se jatkaa elämänkulkuaan suhteissa muiden asioiden kanssa. Se säilyttää joskus valveilla ollessaan muis-tikuvan kaukoretkistään: tarkan tai epätarkan unenomaisen kuvan. Joka tapauksessa, se tuo mukanaan aavistuksia uusista ajatuksista ja ideoista oikeuttaen sanonnan: Yö antaa neuvon. Tämä selittää myös tietyt erityislaatuiset ilmiöt kuten luon-nollinen ja magneettinen somnambulismi, katalepsia, letargia, ekstaasi, jne. jotka eivät ole mitään muuta kuin Hengen elämän ilmaisuja.⁵

24. Koska Henki ei toimi ruumiin silmien avulla, tästä seuraa, että asioiden havaitseminen ei tapahdu tavallisen valon avulla. Itse asiassa, aineellinen valo on tehty aineellista maailmaa varten. Henkistä maailmaa varten on olemassa valo, jonka luonne on meille tuntematon, mutta joka on epäilemättä yksi eteerisen fluidin ominaisuuksista, joka vaikuttaa sielun visuaaliseen hahmottamiseen. Joten, on olemassa aineellinen valo ja henkinen valo. Edellisen toiminnan keskipiste ympäröi valaisevia esineitä, kun taas jälkimmäisen toiminnan keskipiste on kaikkialla. Tämän takia henkiselle näölle ei ole mitään esteitä. Sitä ei rajoita etäisyys eikä aineen läpinäkyväisyys. Pimeyttä ei ole sille olemassa. Henkinen maailma on siksi valaistu henkisel- lällä valolla, jolla on omat vaikutuksensa kuten fyysinen maailma on valaistu auringon valolla.

25. Näin, perispiritillään päällystetty sielu kantaa mukanaan omaa valaisevaa tekijäänsä ja koska sen eteerinen olemus läpäisee aineen, sen näölle ei ole läpinäkyvättömiä kohteita. Kaikkien Henkien henkinen näkö ei kuitenkaan sisäl- lä samaa laajuutta eikä läpäisykykyä. Vain puhtaat Henget omaavat henkisen näön kaikessa voimassaan. Alemman luokan Hengillä se heikkenee perispiritin tihey-

⁵ Esimerkkejä katalepsiasta ja letargiasta: Revue Spirite: "Madame Schwalbenhaus," Syyskuu 1858, s. 255, "La jeunen cataleptique se Souabe," Tam- mikuu 1866, s. 18. – Kirj.

den suhteessa, mikä ilmenee kuten eräänlaisena sumuna. Henkinen näkö ilmenee eriaistisena ruumiillistuneissa Hengissä selvänäköisyyden ilmiönä joko luonnollisessa tai magneettisessa somnambulismissa tai valvetilassa. Tämän kyvyn voimakkuuden asteen mukaan sanotaan, että sen selkeys on suurempi tai pienempi. Tämän kyvyn avulla tietyt ihmiset voivat nähdä ihmisruumiin sisälle ja kuvailla sairauksien syitä.

26. Henkinen näkö tarjoaa sen tähden erityisiä havaintoja, jotka eivät keskity fyysisiin elimiin, vaan toimivat paremminkin erilaisten olosuhteiden alaisina kuin ruumiillinen näkö. Siksi siltä ei voida odottaa yhteneväisiä vaikutuksia eikä sitä voi tutkia samanlaisilla menetelmillä. Koska se tapahtuu elimistön ulkopuolella, sen liikkuvuus turhauttaa kaikki ennusteet. Sitä täytyy tutkia sen vaikutuksina ja syinä eikä verrata sitä tavanomaiseen näköön, jota se ei ole tarkoitettu korvaamaan muuta kuin poikkeuksellisissa tapauksissa, joista ei pidä tehdä yleistä sääntöä.

27. Ruumiillistuneiden Henkien henkinen näkö on välttämättä puutteellinen ja epätäydellinen ja sentähden se on altis virheille. Koska sen sijaintipaikka on itse sielu, sielun tilan täytyy vaikuttaa niihin havaintoihin, mitä se tarjoaa. Yksilön kehittyneisyyden, olosuhteiden ja moraalisien tilan mukaan, henkinen näkö voi tarjota joko nukkuessa tai valveilla ollessa seuraavaa: 1) tiettyjen todellisten fyysisten tapahtumien havaitseminen, kuten tieto kaukana sattuvista tapahtumista, tapahtumapaikkaa kuvaavia yksityiskohtia, sairauksien syitä ja niiden parannuskeinoja, 2) yhtä lailla todellisesti tapahtuvien asioiden havaitseminen henkimaailmassa, kuten kyky nähdä Henkiä, 3) mielikuvituksen luomat fantastiset kuvat, analogiset fluidisten ajatusluomusten kanssa (katso edellä, nro 14). Sellaiset luomukset kulkevat aina käsi kädessä ne luoneen Hengen moraalisien taipumusten kanssa. On siis niin, että ihmisten ajatukset, jotka ovat voimakkaasti tiettyjen uskontojen uskomuksilla kyllästettyjä, kuvaavat helvettiä sen pätejä, kidutuksia ja piruja juuri sellaisina kuin

he kuvittelevat niiden olevan. Joskus se on kokonainen epos. Pakanoille Olympus ja Tartarus olivat samaa kuin Kristityille taivas ja helvetti. Herätessään ja jättäessään hurmioituneen tilansa sellaiset yksilöt säilyttävät tarkan muistikuvan näyistään, he pitävät niitä todellisuutena ja heidän uskonsa vahvistuksina, vaikka ne eivät ole mitään muuta kuin heidän omien ajatustensa tuotos.⁶ Näin ollen ekstaasissa saatuja näkyjä täytyy tutkia tarkoin ennen kuin hyväksyy ne. Tässä suhteessa lääke liialliseen hyväuskoisuuteen on henkistä maailmaa hallitsevien lakien tutkiminen.

28. Unet sinänsä esittävät edellä kuvattujen näkyjen kolmea tyyppiä. Kaksi ensimmäistä kuuluvat profeetallisiin uniin, aavistuksiin ja varoituksiin.⁷ Kolmas on fluidinen ajatusluomus, josta voi löytyä syy tiettyihin fantastisiin mielikuviin, joissa ei ole mitään todellista, mitä tulee aineelliseen maailmaan, mutta jotka ovat Hengelle todellisuutta siinä määrin, että ruumis voi kärsiä niiden jälkiseurauksista – jopa tukka on muuttunut valkoiseksi unen vaikutuksesta. Sellaisia luomuksia voivat lietsoa omalaatuiset ajatukset, menneet muistot, mieltymykset, toiveet, elimistön toiminnalliset häiriöt ja lopuksi muut Henget joko hyväntahtoisessa tai pahantahtoisessa tarkoituksessa, riippuen niiden luonteesta.⁸

Katalepsia, ylösnousemukset

29. Eloton materia ei voi tuntea kuten ei myöskään henkinen fluidi. Jälkimmäinen välittää kuitenkin tuntemuksen aistikes-

6 Tämä selittää Sisar Elmerichin näyn, joka, vihjaten Kristuksen kuoleman aikaan, sanoi nähneensä aineellisia asioita, joita ei todellisuudessa ollut koskaan ollut olemassa, paitsi kirjoissa, joita hän oli lukenut; jotkut Madame Cantanillien kirjat (Revue Spirite, Elokuu 1866, s. 240); ja jotkut Swedenborgin kirjat. – Kirj.

7 Katso luku XVI, Ennustamisen teoria, nrot 1–3. – Kirj.

8 Katso Revue Spirite, Kesäkuu 1866, s. 172; Syyskuu, s. 284; Henkien Kirja, luku VIII, nro 400 – Kirj.

kukseen, joka on Henki. Kivuliaat ruumiin vammat vaikuttavat siksi Henkeen kuin sähköshokki perispiritin fluidin välityksellä, sillä hermot näyttävät olevan Hengen kannalta kuin yhdistävät sähköjohdot. Fysiologit sanovat sitä hermoimpulssiksi tuntematta tämän fluidin suhdetta henkiseen teki-jään ja kykenemättä selittämään kaikkia sen vaikutuksia.

Katkos tähän (fyysisen tuntemuksen välittymiseen) voi tapahtua raajan poistamisen tai hermon katkaisemisen yhteydessä, mutta myös osittain tai yleisesti - ja ilman mitään vammaa - Hengen vapautumisen, suuren yliikihtyneisyyden tai johonkin huolenaiheeseen keskittymisen hetkellä. Tässä tilassa Henki ei ajattele enää ruumista ja niin sanotusti vetää kuumeisessa aktiivisuudessaan perispirituaalisen fluidin itseensä, joka pinnalta vetäytyessään saa siellä aikaan hetkellisen turtumuksen. Edelleen voidaan todeta, että tietyissä olosuhteissa perispirituaalissa fluidissa tapahtuu molekyylinen muutos ja tämä muutos poistaa siltä tilapäisesti välittämiskyvyn. Tästä johtuu, että usein sotilas ei taistelun tuoksinassa huomaa, että hän on haavoittunut ja että henkilö, jonka huomio on keskittynyt johonkin ponnistukseen, ei kuule ympärillään vallitsevaa melua.

Vastaavanlainen, mutta selvempi vaikutus tapahtuu tietyille somnambulisteille letargian tai katalepsian aikana. Lopuksi, se on se, mikä saattaa selittää kohtausten ja tiettyjen marttyyrien tunnottomuuden (Katso Revue Spirite, Tammikuu 1868: ”Etude sur les Aïssaouas.”).

Halvauksen syy on täysin toinen. Ilmiö on kokonaan elimellinen. Se johtuu siitä tosiasiasta, että hermot itsessään eivät ole enää kelpollisia kierrättämään fluidia – instrumentin kielet ovat muuntuneet.

30. Tietyissä patologisissa tiloissa, jolloin Henki ei ole enää ruumiissa ja perispirit kiinnittyy siihen vain harvoissa kohdis-sa, ruumis näyttää täysin kuolleelta ja on täysin totta sanoa, että elämä on hiuskarvan varassa. Sellainen tila saattaa kestää

pidemmän tai lyhemmän ajan. Jotkut ruumiin osat saattavat jopa alkaa mädäntyä ilman, että elämä on pysyvästi mennyt. Niin kauan kuin viimeinen säie ei ole vielä katkennut, Henki voidaan kutsua takaisin ruumiiseen, joko sen oman tahdon tai *yhtä voimakkaan ulkopuolisen fluidisen virtauksen energeettisellä toimenpiteellä*. Tämä voi selittää tiettyjä elämän jatkamisia vastoin odotuksia ja myös tiettyjä ylösnousemisia. Se on kuin kasvi, joka vesoo joskus vain juuren versosta. Siitä huolimatta, kun fluidisen kehon viimeiset molekyylit ovat irtaantuneet ruumiillisesta kehosta tai kun se on korjaamattomassa rappeutumisen tilassa, minkäänlainen paluu elämään ei ole enää mahdollinen.⁹

Parantamiset

31. Kuten on nähty, universaalinen fluidi on sekä ruumiillisen kehon, että perispiritin primitiivinen alkuaine, mitkä ovat pelkästään sen muunnoksia. Todelliselta luonteeltaan tämä perispiritiin tiivistynyt fluidi voi tarjota ruumiille korjaavia osasia. Liikkeelle panevana tekijänä on ruumiillinen tai ruumiiton Henki, joka siirtää annoksen fluidisen päällysteensä aineksesta kyllästäen sillä toista heikentynyttä kehoa. Paraneminen tapahtuu korvaamalla *epäterveet* molekyylit *terveillä*. Parantava voima on näin ollen suoranainen seuraus siirrettyjen aineksien puhtaudesta. Se riippuu myös tahdon energiasta, mikä aiheuttaa yltäkylläisemmän fluidisen annin ja antaa fluidille suuremman läpäisyvoiman. Ja lopuksi, se riippuu niistä aikomuksista, jotka elävöittävät parantumista haluvia, *joko henkilöitä tai Henkiä*. Fluidit, jotka kantautuvat epäpuhtaasta lähteestä, ovat kuin turmeltuja lääkeaineita.

32. Fluidisen toiminnan vaikutukset sairauksissa vaihtelevat äärettömästi riippuen olosuhteista. Toiminta on joskus hidasta ja tarvitsee pitkäkestoista hoitoa, kuten tavanomaisissa magne-

9 Esimerkkejä: Revue Spirite, "Le docteur Cardon," Elokuu 1863, s. 251; "La femme corse," Toukokuu 1866, s. 134 – Kirj.

tismin tapauksissa. Toisinaan se on nopeaa kuin sähkövirta. On sellaisella voimalla varustettuja henkilöitä, jotka voivat saada aikaan sairaiden välittömiä parantumisia yksinkertaisesti panemalla kätensä heidän päälleen tai jopa pelkästään tahdollaan. Tämän kyvyn kahden ääripään välissä on loputtomasti variaatioita. Kaikki tämän kaltaiset parantamiset ovat magnetismin variaatioita ja eroavat vain toiminnan intensiteetissä ja nopeudessa. Periaate on aina sama: se on fluidi, joka esittää terapeutin tekijän roolia ja jonka vaikutukset riippuvat sen laadusta ja erityisistä olosuhteista.

33. Magneettinen toiminta voidaan tuottaa useilla tavoilla: 1) Magnetisoijan omalla fluidilla. Tämä on magnetismia itsessään, tai inhimillistä magnetismia, jonka toiminta riippuu voimasta ja erityisesti fluidin laadusta. 2) Hengen fluidin toimimisella suoraan ilman välittäjää ruumiillistuneessa, joko parantaakseen tai vähentääkseen jonkinlaista kärsimystä, joko aiheuttaen spontaanin somnambulistisen unen tai tekemättä yksilöön mitään fyysistä tai henkistä vaikutusta. Tämä on henkistä magnetismia, jonka laatu on suora seuraus Hengen laadullisista ominaisuuksista.¹⁰ 3) Fluideilla, joita Henki vuodattaa palvelua antavaan magnetisoijaan. Tämä on yhdistettyä-magnetismia tai puoli-henkistä magnetismia, tai jos pidetään parempana, henki-ihminen-magnetismia. Yhdistettynä inhimilliseen fluidiin, henkinen fluidi antaa sen, mikä siitä puuttuu. Sellaisissa olosuhteissa Henkien osallistuminen on joskus spontaania, mutta useammin ne on tuotu magnetisoijan pyynnöstä.

34. Kyky parantaa fluidisella vaikutuksella on erittäin yleinen ja sitä voidaan kehittää harjoittelemalla, mutta äkillinen parantaminen käsien päälle panemisella on harvinaisempaa ja sen korkeimman tasoista omaamista voidaan pitää poikkeuksellisenä. Siitä huolimatta monina aikoina ja melkein kaikissa kulttuureissa oli yksilöitä, jotka omasivat sen korkeatasoisena. Näinä

¹⁰ Esimerkkejä: *Revue Spirite*, Helmikuu 1863, s. 64; Huhtikuu 1865, s. 113; *Syyskuu* 1865, s. 264. – Kirj.

36. Pitää huomata, että käsin kosketeltavilla ilmestyksillä on vain ruumiillisen aineen ilmiasu – ne eivät omaa sen laadullisia ominaisuuksia. Fluidisesta luonteestaan johtuen, niillä ei voi olla samaa kiinteyttä kuin aineella, koska todellisuudessa ne eivät ole lihaa. Ne muodostuvat äkillisesti ja katoavat samalla tapaa tai haihtuvat fluidisten molekyylien purkaututtua. Olennot, jotka ilmestyvät sellaisissa olosuhteissa eivät synny, eivätkä kuole kuten ihmiset. Ne nähdään, eikä niitä nähdä enää, ilman, että havainnoitsija tietää mistä ne ovat tulleet, miten ne ovat tulleet tai mihin ne ovat menossa. Kukaan ei voi tappaa, kahlita tai vangita niitä, koska niillä ei ole ruumiillista kehoa. Jos yrittäisi lyödä niitä, siitä seuraisi iskeminen tyhjiin. Sellaisia ovat luonteeltaan *synnyttämättömät*, joiden kanssa voi keskustella, tietämättä niiden olevan sellaisia. Ne eivät kuitenkaan pysy kovin kauaa eikä niistä voi tulla kodin tavanomaisia vieraita, eivätkä voi kuulua perheen jäseniin. Lisäksi, niiden koko persoonassa, niiden kulkemisessa on jotakin outoa ja epätavallista, joka johtuu niiden aineellisuudesta ja hengellisyydestä. Niiden katseessa, joka on usvainen ja läpituokeva samalla kertaa, ei ole ruumiillisten silmien katseen selkeyttä. Niiden puhe on lyhyttä ja aina töksähtävää, jossa ei ole mitään ihmisen puheen kirkkautta tai sujuvuutta. Niiden läheisyys saa tuntemaan outoa, määrittelemätöntä epämukavuuden tunnetta, joka herättää jonkinlaista pelkoa ja ajateltuna yksilönä kuin kuka tahansa, joku voi tahtomattaan sanoa: ”No, tämä on erikoinen persoona.”¹³

37. Koska ruumiillisten ja ruumiittomien perispirit on yhdenmukaisten vaikutustensa puolesta täysin sama, ruumiillistunut Henki voi, vapauden hetken aikana, ilmestyä eri paikassa kuin,

13 Esimerkkejä usvaisista ja käsin kosketeltavista ilmestyksistä ja syntymättömistä: *Revue Spirite*, Tammikuu 1858, s. 24; Lokakuu 1858, s. 291; Helmikuu 1859, s. 38; Maaliskuu 1859, s. 80; Tammikuu 1859, s. 11; Marraskuu 1859, s. 303; Elokuu 1859, s. 210; Huhtikuu, s. 117; Toukokuu 1860, s. 150; Heinäkuu 1861, s. 199; Huhtikuu 866, s. 120; ”Le laboureur Martin, présenté à Louis XVIII, complete details”, Joulukuu 1866, s. 353. – Kirj.

missä ruumis makaa ja esittää ominaisia tapojaan ja kaikkia identiteettinsä tunnusmerkkejä. Tämä ilmiö, josta on monia autenttisia esimerkkejä, on synnyttänyt uskomuksen ihmisen kaksoisolentoihin.¹⁴

38. Yksi erityinen tämän tyyppisten ilmiöiden vaikutus on, että usvaiset ja jopa käsin kosketeltavat ilmestykset eivät ole umpimähkäisesti kenen tahansa havaittavissa. Henget näyttäytyvät vain silloin, kun haluavat ja kenelle haluavat. Joten Henki voi ilmestyä ryhmälle tai yhdelle tai useammalle paikalla olevista ilman, että muut näkevät sitä. Tämä tapahtuu, koska tämän tyyppiset havainnot tapahtuvat henkisen näön eikä fyysisen näön keinoin. Sillä henkistä näköä ei ole vain annettu kaikille henkilöille, vaan se voidaan ottaa pois, Hengen tahdon mukaan keneltä tahansa, jolle se ei halua näyttää itseään, aivan kuin se voi antaa sen väliaikaisesti jollekin, jos se katsoo sen tarpeelliseksi. Perispiritin fluidin tiivistymisen ilmestyksiltä, jopa käsin kosketeltavuuteen asti, puuttuu tavallisen aineen ominaisuudet. Muutoin ilmestykset olisivat ruumiin silmin havaittavissa ja silloin jokainen läsnä oleva näkisi ne.¹⁵

39. Koska Henki voi tehdä muutoksia perispirituaaliseen päällysteeseensä ja koska tämä päällyste säteilee kaikkialla ruumiin ympärillä kuin fluidinen ilmakehä, ilmestyksen kaltainen ilmiö voidaan tuottaa jopa ruumiin itsensä pinnalla. Fluidisen kerroksen alla todellisen ruumiin kuva voi pyyhkiytyä enemmän tai vähemmän täydellisesti ja saada muita piirteitä tai alkuperäiset piirteet, nähtynä muunnetun fluidisen kerroksen lävitse –

14 Esimerkkejä elävien ihmisten ilmestymisistä: Revue Spirite, Joulukuu 1858, sivut 329 ja 331; Helmikuu 1859, s. 41; Elokuu 1859, s. 197; Marraskuu 1860, s. 356. – Kirj.

15 Täytyy hyväksyä vain äärimmäisellä varauksella tarinat puhtaasti yksilöllisistä ilmestyksistä, jotka tietyissä tapauksissa voivat olla ylikiihottuneen mielikuvituksen tulosta ja joskus salaisiin motiiveihin perustuva tempaus. Joten täytyy ottaa tunnontarkasti huomioon olosuhteet ja henkilön luotettavuus yhtä hyvin kuin mikä tahansa etunäkökohta, mikä hänellä saattaa olla, käyttää hyväksi kovin luottavaisten yksilöiden hyväuskoisuutta. – Kirj.

kuten prisman läpi – voivat ottaa erilaisen ilmiasun. Pannes-
saan jokapäiväisen maailman sivuun ruumiillistunut Henki
samaistuu henkisen maailman asioiden kanssa ja kotoisten
kasvojen ulkonäöstä voi tulla kauniit, säteilevät ja joskus jopa
hohtavat. Toisaalta, jos Henki on pahojen intohimojen viette-
lemä, miellyttävät kasvot voivat ottaa kauhistuttavan ilmiasun.
Tämä on sitä, mikä tapahtuu *muodonmuutoksissa*, jotka ovat
aina heijastuksia Hengen hallitsevista laadullista ominaisuuk-
sista ja tunteista. Siksi tämä ilmiö on fluidisen muunnoksen
seuraus. Se on perispirituaalisen ilmestyksen eräs tyyppi, joka
voidaan tuottaa jopa elävällä ruumiilla ja joskus kuoleman
hetkellä etäisyydestä riippumatta ilmestymisinä sellaisenaan.
Se, mikä erottaa tämän kaltaiset ilmestykset on, että ne ovat
tavallisesti kaikkien katsojien havaittavissa ja fyysisin silmin,
erityisesti, koska ne perustuvat näkyvään ruumiilliseen ainee-
seen, kun taas puhtaasti fluidisissa ilmestyksissä ei ole käsin
kosketeltavaa ainetta.¹⁶

Fyysiset ilmaisut, meediokyky

40. Pyörivien ja kommunikoivien pöytien ilmiöt, raskaiden
esineiden pysyminen ilmassa ja meedioiden välityksellä tapah-
tuva kirjoitus ovat yhtä ikivanhoja kuin maailma itse. Koska
ne ovat nykyisin yleisempiä, ne tarjoavat avaimen joihinkin
samanlaisiin spontaaneihin ilmiöihin, jotka ovat, niitä hallit-
sevien lakien tuntemattomuudesta johtuen, määritetty luon-
teeltaan yliluonnollisiksi ja ihmeenomaisiksi. Sellaiset ilmiöt
pohjautuvat joko ruumiillisten tai ruumiittomien Henkien peris-
piritin fluidin ominaisuuksiin.

41. Henki toimii elävässä ruumiissaan perispiritin avulla. Se
voi kuitenkin ilmaista itsensä tällä samalla fluidilla käyttämällä
elotonta materiaa, mikä tuottaa ääniä ja pöytien ja muiden esineid-
en liikkeitä, joita se nostaa, pudottaa tai kuljettaa. Näissä ilmiöis-

¹⁶ Muodonmuutoksen esimerkki ja teoria: Revue Spirite, Maaliskuu 1859, s.
62 (katso myös Meedioiden Kirja, luku VII, kohta 2) – Kirj.

sä ei ole mitään yllättävää ottaen huomioon, että meidän voimakaimmat moottorimme käyttävät hienojakoisempia ja jopa ei-punnittavissa olevia fluideja kuten ilmaa, höyryä ja sähköä. Juuri perispiritinsä avulla Henki tekee myös meediat kykeneviksi kirjoittamaan, puhumaan ja piirtämään. Koska sillä ei ole enää käsin kosketeltavaa ruumista, jonka avulla se voisi näennäisesti toimia halutessaan ilmaista itseään, se lainaa meedion ruumiin elimiä, ja saa ne toimimaan siihen hänestä virtaavien fluidien avulla, kuin se olisi sen oma ruumis.

42. Henki toimii samalla tavoin pöydän kanssa saadakseen sen joko liikkumaan ilman ennalta määrättyä tarkoitusta tai joko saadakseen sen tuottamaan älyllisiä koputuksia muodostaen aakkosten kirjaimia, joista syntyy sanoja ja lauseita – ilmiö, joka tunnetaan *typtologiana*. Pöytä on pelkästään instrumentti, jota Henki käyttää kuten joku käyttäisi kynää kirjoittamiseen. Henki varustaa sen tilapäisellä vitaalisuudella kyllästämillä sen fluidilla. Se ei kuitenkaan yhdisty siihen. Ihmiset, jotka tunnekuohussa syleilevät pöytää, nähdessään rakkaansa ilmaisevan itseään, toimivat typerästi, koska se on kuin, jos he syleilisivät keppiä, jota ystävä käyttää koputtamiseen. Sama koskee niitä, jotka puhuvat suoraan pöydälle ikään kuin Henki olisi puussa tai että puusta olisi tullut Henki. Kun kommunikaatiot tapahtuvat tällä tavalla, meidän täytyy tajuta, että Henki ei ole pöydässä, vaan pöydän vieressä, aivan kuten me näkisimme sen, jos se olisi elossa ja kuten me näkisimme sen, jos se olisi sillä hetkellä näkyvä. Sama koskee kirjoitettuja kommunikointeja. Henki voitaisiin nähdä meedion vierellä ohjaamassa kättä tai siirtämässä ajatuksensa fluidisen virtauksen avulla.

43. Kun pöytä nousee lattiasta ja leijailee ilmassa ilman minkäänlaisia tukea, Henki ei nosta sitä käsillään. Se ympäröi sen ja kyllästä sen eräänlaisella fluidisella ilmalla, joka neutraloi painovoiman vaikutuksen samoin kuin ilma tekee ilmapallojen ja leijojen kanssa. Fluidi, jota pöytään on kylläs-

tetty, tekee siitä tilapäisesti erityisen kirkkaasti valaistun. Kun se pysyy kiinni lattiassa, se on kuin paineastia, jonka sisään on syntynyt tyhjiö. Nämä ovat meille vain vertauksia osoittamaan vaikutusten samankaltaisuutta eikä syiden ehdoton-ta samanlaisuutta. (Katso Meedioiden Kirja, luku IV, kohta 2) Näin ollen, pitää ymmärtää, että Hengelle ei ole vaikeampaa nostaa henkilöä kuin pöytää, siirtää esine paikasta toiseen tai heittää se jonnekin – kaikki nämä ilmiöt tuotetaan saman lain mukaisesti.¹⁷

Kun pöytä ajaa jotakuta takaa, se ei ole Henki, joka juoksee, koska se voi pysyä rauhallisesti samassa paikassa. Se antaa pöytään fluidisen virtauksen impulssin tahtonsa avulla. Kun pöydässä tai muualla kuullaan koputuksia, Henki ei lyö sitä käsillään tai jollain muulla esineellä. Se ohjaa fluidin virran kohtaan, mistä ääni tulee ja tämä tuottaa sähköisen tärähdyksen vaikutuksen. Henki voi muuttaa ääntä samoin kuin voidaan muuttaa ilmassa tuotettuja ääniä.¹⁸

17 Sellainen on kappaleiden siirtämisilmiön periaate. Ilmiön, joka on hyvin todellinen, mutta joka on syytä hyväksyä suurella varauksella, koska se on yksi niistä ilmiöistä, joihin liittyy helpoimmin jäljittely ja huijaus. Täytyy ottaa huomioon niitä aikaan saavan henkilön kiistämätön rehellisyys, hänen täydellinen aineellinen ja moraalinen esteettömyytensä ja mukana olevien olosuhteiden vuorovaikutus. On erityisen tärkeää epäillä sitä liiallista helppoutta, millä sellaiset vaikutukset on tuotettu ja varoa niitä, jotka toistuvat liian usein ja niin sanotusti tahdonalaisesti. Silmänkääntäjät voivat tehdä mitä tavattomimpia asioita. Henkilön levitoiminen ei ole sen vähempää varma tosiasia, mutta paljon harvinaisempi. Ehkä siksi, että sitä on vaikeampi jäljitellä. On hyvin tunnettua, että Mr. Home levitöi itsensä useammin kuin kerran ylös kattoon ja tuli sitten jälleen alas. Sanotaan, että Joosef Kupertinolainen omasi saman kyvyn, mikä ei ole enää ihmeellisempi yhdelle jos toisellekaan. – Kirj.

18 Esimerkkejä Henkien aiheuttamista ilmaisuista ja häiriöistä: Revue Spirite, "Jeune fille des Panorama", Tammikuu 1858, s. 13; "Mademoiselle Clairon", Helmikuu 1858, s. 44; "Esprit frappeur de Bergzabern" (täydellinen kuvaus), Toukokuu ja Kesäkuu 1858, sivut 125, 153 ja 184; "Dibbeldorf", Elokuu 1858, s. 219; "Boulangier de Dieppe", Maaliskuu 1860, s. 76; "Marchand de Saint-Pétersbourg", Huhtikuu 1860, s. 115; "Rue des Noyers", Elokuu 1860, s. 236; "Esprit frappeur de l'Aube", Tammikuu 1861, s. 23; "Id. au seizième siècle", Tammikuu 1864, s. 32; "Marseille", Huhtikuu 1865, s. 121; "Fives", Elokuu 1865, s. 225; "Les rats d'Equihem", Tammikuu 1865, s. 55. – Kirj.

44. Usein toistuva ilmiö meediokyvyn harjoittamisessa on tiettyjen medioiden kyky kirjoittaa heille tuntematonta kieltä tai käsitellä suullisesti tai kirjallisesti aiheita, jotka ovat heidän koulutuksensa piirin ulkopuolella. Ei ole harvinaista nähdä heidän kirjoittavan oikein ilman, että he ovat oppineet kirjoittamaan. Toiset riimittelevät runoja ilman, että ovat koskaan oppineet laatimaan runon säettäköön. Toiset piirtävät, maalaavat, kuvanveistävät, säveltävät musiikkia tai soittavat instrumenttia tunteematta muotoilun, maalauksen, kuvanveiston tai musiikin taidetta. Usein tapahtuu, että kirjoittavat mediot jäljentävät sujuvasti käsikirjoituksia ja allekirjoittavat ne sillä nimellä, mitä Henget, jotka kommunikoivat heidän kauttaan, käyttivät ollessaan elossa, vaikka kyseiset mediot eivät olleet edes tunteneet heitä. Tämä ilmiö ei ole sen tavattomampi kuin nähdä lasten kirjoittavan heidän kättään ohjaamalla. Heidät voidaan saada kirjoittamaan, mitä tahansa kukakin haluaa. Kuka tahansa voidaan saada kirjoittamaan mitä tahansa kieltä sanelemalla sanat hänelle kirjain kirjaimelta. Voidaan ymmärtää miten tämä tapahtuu meediokyvyn harjoittamisessa, jos palautetaan mieleen kuinka Henget kommunikoivat medioiden kanssa, jotka eivät ole heille itse asiassa muuta kuin passiivisia instrumentteja. Jos kuitenkin medio hallitsee liikettä, jos hän on voittanut (meediokyvyn) käytäntöön liittyvät vaikeudet, jos erilaiset termit ovat hänelle tuttuja ja lopuksi, jos hänellä on aivoissaan ne, mitkä tahansa osatekijät, joita Henki haluaa käyttää tehtävän suorittamiseen, medio on samassa tilanteessa kuin jokainen, joka osaa lukea ja kirjoittaa sujuvasti. Silloin työskentely on helpompaa ja nopeampaa. Hengen täytyy vain siirtää ajatus, jonka sen tulkki (medio) toistaa omaamiensa resurssien avulla. Medioiden kyky, joka liittyy heille vieraissa asioissa liittyy usein siihen tietoon siitä, minkä he omasivat toisessa ruumiillisessa elämässään ja josta Henki on säilyttänyt intuition. Esimerkiksi, jos he olivat runoilijoita tai muusikkoja, on helpompi sisäistää runollinen tai musiikillinen ajatus, jonka Henki haluaa tuottaa. Nykyisin tuntemattomat kielet voivat olla olleet tunnet-

tuja toisessa ruumiillisessa elämässä, joten tästä johtuu suurempi kyky kirjoittaa tätä kieltä meediokyvyn välityksellä.¹⁹

Obsessio ja riivaus

45. Pahat Henget parveilevat maan ympärillä seurauksena sen asukkaiden moraalisesta takapajuisuudesta. Sellaisten Henkien pahantahtoiset toimet saavat aikaan osan niistä suurthuhoista, joille ihmiskunta on ollut alttiina tässä maailmassa. Obsessio, mikä on yksi tämän toiminnan vaikutuksista – kuten sairaudet ja kaikki muut elämän kärsimykset – pitäisi sen tähden katsoa koetuksiksi tai sovitukseksi ja hyväksyä sellaisena. Obsessio on jatkuvaa toimintaa, mitä paha Henki harjoittaa tiettyyn yksilöön. Sitä esiintyy erittäin monenlaisena, yksinkertaisesta henkisestä vaikuttamisesta ilman havaittavia ulkoisia merkkejä täydelliseen elimistön ja henkisten kykyjen sekasortoon. Se tuhoaa kaikki mediumistiset kyvyt. Puhumalla ja kirjoittamalla tapahtuvassa meediokyvyyssä sen seurauksena on Hengen itsepintaisuus ilmentää itseään sulkemalla kaikki muut pois.

46. Kuten sairaudet ovat seuraus fyysisistä epätäydellisyyksistä, jotka tekevät ruumiin alttiiksi haitallisille ulkoisille vaikutuksille, obsessio on aina seuraus moraalisesta epätäydellisyydestä, joka antaa jalansijaa pahantahtoisien Hengen vaikutukselle. Fyysisistä syytä voidaan vastustaa fyysisellä voimalla. Moraalisista syytä täytyy vastustaa moraalilla voimalla. Suojatakseen itseään sairauksilta täytyy vahvistaa ruumista. Varjellakseen itseään obsessioilta täytyy vahvistaa sielua. Näin ollen niillä, jotka ovat obsession kohteena, on tarve työskennellä itsensä kehittämiseksi ja se usein riittää päästäkseen irti obsessiojasta

19 Kyvyille, osata kieliä – niin sanoaksemme - opettelematta, jota tietyt yksilöt osoittavat, ei ole muuta syytä kuin aavistuksen omainen muistikuva kielestä, jonka tunsi toisessa ruumiillisessa elämässä. Runoilija Méryn esimerkki, raportoitu *Revue Spirite'ssä*, Marraskuu 1864, s. 328, on todiste tästä. On ilmeistä, että jos Mr. Méry olisi ollut nuoruudessaan meedio, hän olisi kirjoittanut latinaksi yhtä helposti kuin ranskaksi ja hänet olisi julistettu ihmelapseksi. – Kirj.

ilman ulkopuolisen henkilön apua. Sellainen apu tulee välttämättömäksi, kun obsessio pahenee alistamiseksi ja riivaustilaksi, koska silloin potilas menettää joskus oman tahtonsa ja valinnanvapautensa.

Obsessio on lähes aina Hengen vaatiman koston ilmaus. Sen syy on useimmiten obsessoidun ja obsessoijan välisissä edellisen elämän suhteissa.

Vakavissa obsessiotapauksissa obsession kohde on ikään kuin kääritty ja kyllästetty tuhoisalla fluidilla, joka neutralisoi terveiden fluidien toiminnan ja torjuu ne. Juuri tästä fluidista obsessioon kohteena olevat pitää vapauttaa. Pahaa fluidia ei kuitenkaan voi torjua pahalla fluidilla. Samoin kuin meedion sairaustapausten parantamisessa, on välttämätöntä torjua paha fluidi paremman fluidin avulla.

Tämä on mekaaninen toimi, mutta se ei ole aina kylliksi. Ennen kaikkea on välttämätöntä vaikuttaa myös älylliseen olentoon (eli obsessiota harjoittavaan Henkeen), jonka kanssa täytyy olla oikeus puhua auktoriteetilla ja sellaista auktoriteettia ei anna muu kuin moraalinen valta-asema – mitä suurempi valta-asema sitä suurempi auktoriteetti.

Tässä ei ole kuitenkaan kaikki. Vapautuksen varmistamiseksi on välttämätöntä saada paatunut Henki luopumaan pahoista juonistaan. On välttämätöntä herättää siinä katumus ja toive hyvään taitavasti ohjattujen ohjeistusten ja erityisten evokaatioiden avulla, jotka tähtäävät sen moraaliseen kasvatukseen. Sitten voidaan saada suloinen tyydytys ruumiillistuneen vapauttamisesta ja epätäydellisen Hengen käännäytymisestä.

Tehtävä tulee helpommaksi, kun obsession kohteena olevat ymmärtävät tilanteensa ja tuovat mukaan oman tahtonsa ja rukouksensa. Näin ei tapahdu, kun petollisen Hengen viettelemillä obsession kohteilla on harhakuvia obsessoivan Hengen hyvydestä. Silloin obsession kohteet nauttivat erehdyksestä,

johon he ovat uppoutuneet, koska silloin, kaukana siitä, että heistä itsestään olisi mitään apua, he hylkäävät kaiken avunannon. Tämä on hulluuntumistapaus, mikä on aina äärettömästi hankalampi kuin väkivaltaisain alistaminen. (Katso Meedioiden Kirja, luku XXIII, kohta 2)

Rukous on kaikissa obsessio-tapauksissa voimakkain toimi obsessiota harjoittavaa Henkeä vastaan.

47. Henki toimii obsessiossa ulkoisesti perispiritinsä avulla, joka yhtäläistyy ruumiillistuneen Hengen perispiritin kanssa. Ruumiillistunut kokee silloin olevansa kietoutuneena verkkoon ja pakotettu toimimaan vastoin omaa tahtoaan. Riivauksessa, sen sijaan, että toimisi ulkoisesti, riivaajahenki, niin sanoaksemme – korvaa ruumiillistuneen. Se päättää tehdä hänen ruumiistaan kotinsa, mutta ilman, että riivatun henkilön oma Henki hylkää sitä, koska se voi tapahtua vain kuolemassa. Sen vuoksi riivaus on aina ohimenevä ja ajoittainen, koska ruumiiton Henki ei voi ottaa pysyvästi ruumiillistuneen Hengen paikkaa, koska perispiritin ja ruumiin molekyylinen yhteys voi tapahtua vain (munasolun) hedelmöittymisen tapahtuessa. (Katso luku XI, nro 18) Riivaajan ollessa tilapäisesti ruumiillistuneen Hengen ruumiissa, se käyttää sitä kuin omaansa: puhuu sen suulla, näkee sen silmillä ja käyttää sen käsiä aivan kuin eläessään. Tämä ei ole samaa kuin meediokyvystä puhuttaessa, jolloin ruumiillistunut Henki puhuu välittämällä ruumiittoman Hengen ajatusta. Tässä tapauksessa ruumiiton Henki puhuu ja toimii, ja jos joku tunsi sen sen ollessa elossa, hän tunnistaisi sen kielestä, äänestä, eleistä ja jopa kasvojen ilmeistä.

48. Obsessio on aina pahantahtoisen Hengen teko. Riivaus (ts. possessio, haltuunotto) voi olla sellaisen hyvän Hengen teko, joka tulee puhumaan ja tehdäkseen kuulijoihin suuremman vaikutuksen, *lainaa* inkarnoituneen ruumista, joka lainaa sen vapaaehtoisesti kuin lainaisi hänen vaatteitaan. Tämä

tapahtuu ilman mitään häiriötä tai epämukavuutta ja tänä aikana inkarnoitunut Henki huomaa olevansa vapaa, mutta useammin se on korvaajansa vierellä kuunnellakseen sitä. Kun riivaajahenki on paha, asiat ovat toisin. Se ei lainaa ruumista. Se kaappaa sen, jollei sen omistajalla ole moraalista voimaa vastustaa. Se tekee näin ollen inhottavan teon inkarnoitua kohtaan, jota se kiduttaa ja piinaa kaikin tavoin, jopa murhaamalla hänet ahdistamalla tai ajamalla hänet tuleen tai muihin vaarallisiin paikkoihin. Se käyttää hyväkseen epäonnisen potilaan elimiä ja raajoja. Se herjaa, loukkaa ja pahoinpitelee kaikkia lähellä olevia. Se johdattaa uhrinsa omituisuuksiin ja tekoihin, jotka näyttävät kaikki raivopäisen hulluuden ominaispiirteet. Tämän tyyppiset, voimakkuuden asteeltaan vaihtelevat tapahtumat ovat melko lukuisia ja monessa tapauksessa hulluudella ei ole muuta syytä. Niihin liittyy usein sairaalloisia häiriöitä, jotka ovat vain seurauksia ja joita vastaan lääkehoito on voimaton niin kauan kuin syy on edelleen olemassa. Tekemällä tunnetuksi tämän inhimillisten kärsimysten syyn, spiritismi osoittaa keinot sen parantamiseen. Pitää vaikuttaa pahan alkuunpanijaan, jota, älyllisenä olentona, täytyy kohdella älyllisesti.²⁰

49. Useimmiten obsessio ja riivaus koskee yksilöitä, mutta ajoittain ne ovat epidemianomaisia. Silloin kun pahojen henkien pilvi laskeutuu paikkakunnan ylle, se on kuin viholliskomppanian voimat olisivat tulleet valtaamaan sen. Tässä tapauksessa vahingoitettujen yksilöiden lukumäärä voi olla huomattava.²¹

20 Esimerkkejä obsessioiden ja riivausten parantamisesta: *Revue Spirite*, Joulukuu 1863, s. 373; Tammikuu 1864, s. 11; Kesäkuu 1864, s. 168; Tammikuu 1865, s. 5; Kesäkuu 1865, s. 172; Helmikuu 1866, s. 38; Kesäkuu 1867, s. 174. – Kirj.

21 Tämän kaltainen epidemia hyökkäsi Morzinen kylään Savoy'ssa muutama vuosi sitten (katso koko raportti *Revue Spirite*, Joulukuu 1862, s. 353; Tammikuu, Helmikuu, Huhtikuu ja Toukokuu 1863, sivut 1, 33, 101 ja 133) – Kirj.

LUKU XV

Ihmeet Evankeliumissa

JEE SUKSEN LUONTEEN YLEMMYYS • UNET • ITÄMAAN TIETÄJIEN TÄHTI
• SELVÄNÄKÖISYYS • PARANTAMISET • RIIVAAJAT • YLÖSNOUSEMUKSET
• JEE SUKSEN KULKEE VETTEN PÄÄLLÄ • MUODONMUUTOS •
JEE SUKSEN TYNNYTTÄÄ MYRSKYN • KAANAAN HÄÄT • LEIPIEN
MONINKERTAISTUMINEN • JEE SUKSEN KIUSAUS • JEE SUKSEN KUOLEMAA
YMPÄRÖIVÄT IHMEET • JEE SUKSEN ILMESTYMINEN KUOLEMANSÄ
JÄLKEEN • JEE SUKSEN RUUMIIN KATOAMINEN

Jeesuksen luonteen ylemmyys

1. Evankeliumissa raportoidut tapahtumat, joita on pidetty tähän asti ihmeellisinä, kuuluvat enimmäkseen psyykkisten ilmiöiden luokkaan. Eli sellaisiin, joiden ensisijaisena syynä ovat sielun kyvyt ja ominaisuudet. Verrattaessa niitä edellisessä luvussa kuvattuihin ja selitettyihin ilmiöihin, ei ole vaikeaa tajuta, että näiden kahden ryhmän välillä on syyn ja seurauksen identtisyys. Historia on osoittanut, että samanlaisia ilmiöitä on tapahtunut kaikkina aikoina ja kaikissa kulttuureissa, siitä syystä, että koska on ollut ruumiillisia ja ruumiittomia sieluja, samoja vaikutuksia on täytyntä voida tuottaa. On totta, että tässä kohden voidaan kyseenalaistaa historian totuudenmukaisuus. Ilmiöitä on kuitenkin tuotettu nykyisin aivan silmiemme edessä ja, voisimme lisätä, luonnollisesti ja yksilöiden toimesta, joissa ei ole mitään poikkeuksellista. Aito tosiasia on, että ilmiö, joka voidaan toistaa identtisissä olosuhteissa, on riittävä todiste, että se on mahdollinen ja että se on erityisen lain alainen. Joten, tältä kannalta, se ei ole ihme.

Kuten olemme nähneet, psyykkisten ilmiöiden periaate perustuu perispirituaalisen fluidin ominaisuuksiin, joka muodostaa magneettisen tekijän; Hengen elämän ilmaisuun ruumiillistumisen aikana ja kuoleman jälkeen; ja, lopuksi, Henkien

koostumukseen ja niiden rooliin luonnon aktiivisena voimana. Kunhan nämä osatekijät ovat tulleet tunnetuiksi ja niiden vaikutukset todistetuiksi, sen seurauksena täytyy hyväksyä tiettyjen ilmiöiden mahdollisuus, jotka hylättiin niin kauan kuin niiden määriteltiin olevan yliluonnollista alkuperää.

2. Ilman mitään ennakkokäsitystä mitä tulee Kristuksen luonnehdintaan – mikä on tämän tutkimustyön tuolla puolen – ja pitäen häntä, hypoteettisesti vain korkeasti kehittyneenä Henkenä, meidän täytyy siitä huolimatta tunnustaa hänet yhdeksi korkeimman luokan Hengistä ja että hyveidensä takia hän sijoittuu kauas maallisen inhimillisyyden yläpuolelle. Saavuttamiensa suunnattomien tulosten johdosta, hänen inkarnoitumisensa tähän maailmaan on voinut olla vain yksi noista missioista, joita on uskottu Jumalallisuuden sanansaattajille täyttääkseen sen suunnitelmia. Vieläpä olettaen, että Kristus ei ollut Jumala itse, vaan Jumalan lähettäjä sanansaattaja välittämään Jumalan sanaa, hän olisi enemmän kuin profeetta, sillä hän olisi jumalallinen messias. Ihmisenä, hänellä oli ruumiillisen olennon ruumiillinen koostumus. Mutta puhtaana, aineesta erillisenä henkenä, hän olisi elänyt enemmän Hengen elämää kuin ruumiillista elämää, jonka heikkouksia hänellä ei olisi ollut. *Jeesuksen ylemmyys muiden ihmisten yläpuolella ei liittynyt hänen ruumiinsa erityisyyksiin, vaan henkeensä, joka hallitsi aineen täydellisesti ja hänen perispiritiansä, joka oli otettu maallisten fluidien kaikkein parhaimmasta osasta* (Katso luku XIV, nro 9). Hänen sielunsa ei täytynyt olla hänen ruumiiseensa yhdistettynä muuta kuin erittäin elintärkein sitein ja koska se oli jatkuvasti erillinen, tämän on täytynyt antaa hänelle selvänäkö, joka ei ollut vain jatkuva, vaan poikkeuksellisen läpäisevä ja paljon erinomaisempi verrattuna mihin tahansa tavallisten ihmisten joukossa nähtyyn. Sellainen on täytynyt olla myös tilanne koskien kaikkia ilmiöitä, jotka riippuvat perispirituaalisista tai henkisistä fuideista. Näiden fluidien laatu varusti hänet suunnattomalla magneettisella voimalla, joka jäi kuitenkin toiseksi,

kun sitä verrataan hänen loputtomaan haluunsa tehdä hyvää. Toimiko hän *meediona* tekemissään parantamisissa? Voisiko häntä pitää voimakkaana parantavana meediona? Ei, koska meedio on välittäjä, instrumentti, jota ruumiittomat Henget käyttävät. Kristuksella ei ollut kuitenkaan avustuksen tarvetta. Hän avusti muita. Siksi hän toimi itsekseen, oman henkilökoh-
 taisen voimansa hyveellisyydellä aivan kuin ruumiillistuneet voivat tehdä tietyissä tapauksissa ja kykyjensä määrän mukaisesti. Lisäksi, mikä toinen Henki olisi rojhennut levittää häneen omia ajatuksiaan ja antaa hänen tehtäväkseen välittää ne? Jos hän vastaanotti ulkopuolista vaikutusta, se olisi voinut olla vain Jumalalta. Erään hengen antaman määritelmän mukaan, Kristus oli *Jumalan meedio*.

Unet

3. Evankeliumi toteaa, että unessa ilmestynyt enkeli varoitti Joosefia ja käski häntä pakenemaan Egyptiin lapsi mukanaan. (Matteus 2:19–23). Varoitukset unissa, esittävät merkittävää roolia kaikkien uskontojen pyhissä kirjoituksissa. Takaamatta kaikkien muistiin merkittyjen tosiasioiden täsmällisyyttä ja keskustelematta niistä, ilmiössä itsessään ei ole mitään epänormaalia, jos tietää, että unen aikana Henki irrottautuu aineen siteistä ja palaa hetkellisesti hengen elämään, missä se on niiden joukossa, jotka sen tuntevat. Sellaisina hetkinä suojelevat Henget päättävät usein ilmaista itsensä suojeilleen ja antavat niille suurempia neuvoja. Unen aikaisista varoituksista on lukuisia autenttisia esimerkkejä, mutta tästä ei pidä päätellä, että kaikki unet ovat varoituksia ja vielä vähemmän, että kaikella unessa nähdyllä on erityinen tarkoitus. Unien tulkitsemisen taito pitää laskettaman taikauskoisten ja järjenvastaisten uskomusten luokkaan. (Katso luku XIV, nrot 27 ja 28)

Itämaan tietäjien tähti

4. Sanotaan, että tähti ilmestyi itämään tietäjille, jotka tulivat kunnioittamaan Jeesusta, että se oli kulkenut heidän edellään

ja näyttänyt tietä ja että se pysähtyi, kun he saapuivat perille (Matteus 2:1–12).

Koska ei ole mitään tarkistuskeinoa, kysymys ei liity siihen, onko Matteuksen kertoma tapahtuma todellinen tai onko se vain mielikuva, joka ilmaisee, että itämaan tietäjät opastettiin mystisellä tavalla paikkaan, missä lapsi oli. Paremminkin kysymys on siitä, onko tämän luontoinen tapahtuma todellisuudessa mahdollinen.

Se, mikä on varmaa, on, että valo ei voinut olla tässä tapauksessa tähti. Sellaiseen olisi voitu siihen aikaan uskoa, koska ajateltiin, että tähdet olivat taivaankanteen kiinnittyneitä valoisia kohtia, jotka voivat pudota maahan. Mutta nykyisin me tunnemme niiden todellisen luonteen.

Vaikkakaan tapahtumalla ei ollut sille määriteltyä syytä, tähdeltä näyttävän valon ilmestyminen on siitä huolimatta jossain määrin mahdollinen. Henki voi ilmestyä valoa hohtavassa muodossa tai voi muuttaa osan perispirituaalisesta fluidistaan valaisevaksi kohdaksi. Monilla äskettäisillä tämän kaltaisilla, täysin autenttisilla tapahtumilla, ei ole mitään muuta syytä ja tässä syyssä ei ole mitään yliluonnollista. (Katso luku XIV, nrot 13 eteenpäin)

Selvänäkö

Jeesuksen tulo Jerusalemiin

5. Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen, Öljymäelle, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta ja sanoi heille: ”Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästäkää ne ja tuokaa minulle. Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: ’Herra tarvitsee niitä’; ja kohta hän lähettää ne.” Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: ”Sanokaa tytär Siionille:

’Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla.’” (Sakarja 9:9,10) Niin opetuslapset menivät ja tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt, ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle. (Matteus 21:1–7)¹

Juudaksen suudelma

6. Nouskaa, lähtekäämme; katso, se on lähellä, joka minut kavaltaa.” Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipäät käsissä. Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille merkin sanoen: ”Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni”. Ja kohta hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: ”Terve, rabbi!” ja antoi hänelle suuta. Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?” Silloin he tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käiksi ja ottivat hänet kiinni. (Matteus 26:46–50)

Ihmeellinen kalansaaalis

7. Kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoj Genessaretin järven rannalla, niin hän näki järven rannassa kaksi venettä; mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkojaan. Ja hän astui toiseen niistä, joka oli Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkaa maasta; ja hän istui ja opetti kansaa venheestä. Mutta puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: ”Vie venhe syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle”. Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: ”Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot”. Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät. Niin he viittasivat toises-

¹ Raamatun jakeissa on käytetty suomenkielistä Uuden Testamentin käännöstä vuodelta 1938. – Käänt.

sa venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan. (Luukas 5:1–7)

Pietarin, Andreaan, Jaakobin, Johanneksen ja Matteuksen kutsuminen

8. Ja kulkiessaan Galilean järven rantaa hän näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreaan, hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia. Ja hän sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia”. Niin he jättivät kohta verkot ja seurasivat häntä. Ja käydessään siitä eteenpäin hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, venheessä isänsä Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon; ja hän kutsui heidät. Niin he jättivät kohta venheen ja isänsä ja seurasivat häntä. (Matteus 4:18–22)

Ja sieltä kulkiessaan ohii Jeesus näki miehen, jonka nimi oli Matteus, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua”. Niin tämä nousi ja seurasi häntä. (Matteus 9:9)

9. Nämä tapahtumat eivät sisällä mitään hämmästyttävää, kun tuntee selvänäköisyyden voiman ja sen kyvyn taustalla olevan erittäin luonnollisen syyn. Jeesus omasi sen korkea-asteisena ja voidaan sanoa, että se oli hänen normaali tilansa, jonka suuri määrä hänen elämänsä aikana tekemistään teoista todistaa ja jotka tänä päivänä selitetään magneettisina ilmiöinä ja spiritisminä. Ihmeenomaisena pidetty kalastustapahtuma saatetaan selittää selvänäöllä. Jeesus ei tuottanut spontaanisti kaloja sinne, missä niitä ei ollut. Paremminkin, hän näki, kuten joku voisi selvästi ilmoittaa sielun näön avulla, missä kalat olivat ja voi luottavaisesti käskää kalastajia heittämään verkkonsa sinne. Ajatusten havaitseminen ja, sen seurauksena, tietyt ennustukset, ovat selvänäön seuraus. Kun Jeesus kutsui Pietarin Andreaksen, Jaakobin, Johanneksen ja Matteuksen, hänen olisi täyty-

nyt tuntea heidän sisäiset taipumuksensa tietääkseen, että he seuraisivat häntä ja että he olisivat kykeneviä suorittamaan sen mission, jonka hän heille uskoisi. Heillä olisi myös välttämättä täytyntä olla aavistus sellaisesta missiosta antaessaan itsensä hänelle. Sama tapahtui Viimeisellä Ehtoollisella, kun hän totesi, että yksi kahdestatoista tulisi pettämään hänet ja osoitti häntä, sanomalla, että se olisi hän, joka panee kätensä tarjoi-luastiaan. Ja myös, kun hän sanoi, että Pietari kieltäisi hänet. Evankeliumin monissa jakeissa sanotaan: ”Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille...” No, miten hän voisi tietää heidän ajatuksensa, jollei noiden ajatusten fluidisen värähtelyn avulla ja saman selvänäön avulla, joka antoi hänelle kyvyn lukea yksilön kaikkein sisäisimmät taipumukset? Näin ollen, aika usein, kun me luulemme, että ajatus on piilo-tettu syvälle sielumme sopukoihin, emme epäile, että kannam-me mukana sen heijastavaa peiliä. Paljastajaa, joka on sen omassa fluidisessa värähtelyssä ja sillä kyllästetty. Jos näkisimme meitä ympäröivän, näkymättömän maailman mekanismin, kaikkia ruumiillisia ja ruumiittomia älyllisiä olentoja yhdistä-vän yhdistävien ajatusjohtojen verkoston ja henkisen maailman vaikutelmilla ladatut fluidiset virtaukset, jotka risteilevät avaruudessa kuten ilmapirtaukset, olisimme vähemmän yllätty-neitä tietyistä vaikutuksista, joita tietämättömyys pitää sattuma-na. (Katso luku XIV, numerot 22 eteenpäin)

Parantamiset

Verenvuoto

10. Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta ja paljon kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikem-minkin käyden huonommaksi. Tämä oli kuullut Jeesukses-ta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaan-sa; sillä hän sanoi: ”Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi”. Ja heti hänen verensä lähde

kuivui, ja hän tunsi ruumiissansa, että oli parantunut vaivastaan. Ja heti kun Jeesus itsessään tunsi, että voimaa oli hänestä lähtenyt, kääntyi hän väkijoukossa ja sanoi: ”Kuka koski minun vaatteisiini?” Niin hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: ”Sinä näet kansanjoukon tungeskelevan ympärilläsi ja sanot: ’Kuka minuun koski?’ Mutta hän katseli ympärilleen nähdäksensä, kuka sen oli tehnyt. Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja lankesi maahan hänen eteensä ja sanoi hänelle koko totuuden. Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Tyttäreni, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi.” (Markus 5:25–34)

11. Nuo sanat ”tunsi, että voimaa oli hänestä lähtenyt” ovat merkittävät. Ne ilmaisevat fluidista liikettä, joka oli mennyt Jeesuksesta huonokuntoiseen naiseen. Molemmat tunsivat teon, joka oli juuri saatu aikaan. On huomattavaa, että vaikutus ei aiheutunut mistään Jeesuksen oman tahdon toiminnasta. Magnetisointia eikä käsien päälle panoa ei ollut tapahtunut. Normaali fluidinen värähtely riitti saamaan aikaan paranemisen.

Mutta miksi tämä värähtely kohdistui tähän naiseen paremmin kuin muihin, koska Jeesus ei ajatellut häntä ja koska Jeesus oli väkijoukon ympäröimä?

Syy on varsin yksinkertainen. Terapeuttisena aineena annetun fluidin täytyy saavuttaa orgaaninen häiriö parantaakseen sen. Se voi suuntautua sairauteen parantajan tahdosta tai sitä voi vetää puoleensa palava halu, luottamus – toisin sanoen – sairaan henkilön usko. Fluidisen virtauksen kannalta edellinen toimii kuin voimapumppu, kun taas jälkimmäinen toimii kuin imupumppu. Joskus on välttämätöntä, että nämä molemmat toiminnot tapahtuvat samanaikaisesti, kun taas toisinaan yksi riittää. Tässä tilanteessa tapahtui jälkimmäinen.

Jeesus oli oikeassa sanoessaan: ”Uskosi on sinut pelastanut.” Pitää ymmärtää, että usko ei ole tässä joku mystinen hyve kuten

tietyt ihmiset sen ymmärtävät, vaan todellinen puoleensa vetävä voima. Nuo, jotka eivät omaa sitä, vastustavat fluidista virtausta hylkivällä voimalla tai vähintäänkin hitauden voimalla, joka lamauttaa toiminnan. Tästä voidaan ymmärtää, että, parantajan läsnä ollessa, kahdesta, samaa sairautta potevasta yksilöstä, toinen voi parantua, mutta toinen ei. Tämä on yksi tärkeimmistä parantavan meediokyvyn periaatteista ja paljastaa erittäin luonnollisen selityksen tietyille näennäisille poikkeavuuksille. (Katso luku XIV, nrot 31–33)

Beetsaidan sokea mies

12. Ja he tulivat Beetsaidaan. Ja hänen tykönsä tuotiin sokea, ja he pyysivät, että hän koskisi häneen.

Niin hän tarttui sokean käteen, talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä: ”Näetkö mitään?” Tämä katsahti ylös ja sanoi: ”Näen ihmiset, sillä minä erotan käveleviä, ne ovat puiden näköisiä”. Sitten hän taas pani kätensä hänen silmilleen; ja nyt mies näki tarkkaan ja oli parantunut ja näki kaikki aivan selvästi.

Ja hän lähetti hänet hänen kotiinsa sanoen: ”Älä edes poikkea kylään”. (Markus 8:22–26)

13. Magneettinen vaikutus on tässä ilmeinen. Paraneminen ei ollut välitön, vaan asteittainen vakaan ja toistuvan toiminnan tulos, vaikkakin nopeampi kuin tavanomaisessa magnetismissa. Miehen ensimmäinen tuntemus oli juuri sellainen, mitä sokea henkilö kokee saadessaan näkönsä takaisin. Optisesta vaikutuksesta johtuen kohteet näyttävät liioitellun kokoisilta.

Halvaantunut

14. Ja hän astui venheeseen, meni jälleen toiselle rannalle ja tuli omaan kaupunkiinsa. Ja katso, hänen tykönsä tuotiin halvattu mies, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa,

sanoi hän halvatulle: ”Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi”.

Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: ”Tämä pilkkaa Jumalaa”. Mutta Jeesus ymmärsi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Miksi te ajattelette paha sydämässänne? Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: ’Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse ja käy’? Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin” – hän sanoi halvatulle – ”nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”

Ja hän nousi ja lähti kotiinsa. Mutta kun kansanjoukot sen näkivät, peljästyivät he ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut senkaltaisen vallan ihmisille. (Matteus 9:1–8)

15. Mikä voisi olla näiden sanojen merkitys: ”Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi” ja millä tavalla niitä voidaan käyttää parantamiseen? Spiritismi tarjoaa tähän avaimen aivan kuin se tarjoaa loputtomaan määrään tähän asti väärin ymmärretty sanoja. Se opettaa meille ruumiillisten elämien moninaisuuden lain avulla, että elämän sairaudet ja kärsimykset ovat usein menneisyyden sovituksia ja että me kärsimme nykyisessä elämässä niiden vääräyksiensä seurauksista, joihin syyllistyiimme edellisessä elämässämme – eri elämien ollessa yhteisvastuullisia toinen toisilleen, kunnes olemme maksaneet velan niiden epätäydellisyyksistä. Sen tähden, jos tämän miehen raihnaisuus oli rangaistus siitä pahasta, mihin hän oli syyllistynyt, sanomalla hänelle: ”Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi”, Jeesus sanoi hänelle: ”Olet maksanut velkasi. Tämänhetkinen uskosi on poistanut raihnaisuutesi syyn. Sen takia sinä saat olla raihnaisuudestasi vapaa.” Siksi hän sanoi kirjanoppineille: ”Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: ’Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ’Nouse ja käy’? Kun syy kerran loppuu, vaikutuksenkin täytyy loppua. Tilanne on sama kuin vangilla, jolle tullaan sanomaan:

”Sinun rikoksesi on sovitettu ja anteeksiannettu”, mikä olisi sama kuin sanoa: ”Sinä voit lähteä vankilasta.”

Kymmenen spitaalista

16. Ja kun hän oli matkalla Jerusalemiin, kulki hän Samarian ja Galilean välistä rajaa. Ja hänen mennessään erääseen kylään kohtasi häntä kymmenen spitaalista miestä, jotka jäivät seisomaan loitommaksi; ja he korottivat äänensä ja sanoivat: ”Jeesus, mestari, armahda meitä!” Ja heidät nähdessään hän sanoi heille: ”Menkää ja näyttäkää itsenne papeille”. Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat.

Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiitti häntä; ja se mies oli samarialainen.

Niin Jeesus vastasi ja sanoi: ”Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat? Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?” Ja hän sanoi hänelle: ”Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut”. (Luukas 17:11–19)

17. Samarialaiset olivat eriuskoisia – enemmän tai vähemmän kuin protestantit suhteessa katolilaisiin – ja juutalaiset halveksivat heitä harhaoppineina. Parantamalla syrjimättä samarialaisia ja juutalaisia Jeesus antoi molemmille suvaitsevaisuuden oppitunnin ja esimerkin siitä. Ja korostamalla tosiasiaa, että, koska vain samarialainen oli palannut ylistämään Jumalaa, hän osoitti, että hänellä oli enemmän todellista uskoa ja kunnianosoitusta kuin noilla, jotka pitivät itseään puhdasoppisina. Lisäämällä: ”Sinun uskosi on sinut pelastanut”, hän osoitti, että Jumala katsoo sydämen syvyyksiin eikä ulkoiseen palvonnan muotoon. Siitä huolimatta hän paransi muita. Tekemällä niin hän tahtoi antaa opetuksen ja myös esitelläkseen heidän kiittollisuuttaan. Mutta kuka tietää, mitä tästä seurasi ja mitä hyötyä he saivat antamastaan suosiosta? Sanomalla samarialaiselle: ”Sinun

uskosi on sinut pelastanut”, Jeesus antoi ymmärtää, että muiden kohdalla tilanne ei ollut sama.

Kuivettunut käsi

18. Ja hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Ja voidakseen nostaa syytteen häntä vastaan he pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän miehen sapattina. Niin hän sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: ”Nouse ja astu esille”. Ja hän sanoi heille: ”Kumpiko on luvallista sapattina: hyvääkö tehdä vai pahaa, pelastaako henki vai tappaa se?” Mutta he olivat vaiti. Silloin hän katsahtaen ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisena heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: ”Ojenna kätesi”. Ja hän ojensi, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi.

Ja fariseukset lähtivät ulos ja pitivät kohta herodilaisten kanssa neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet. Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko kansaa Galileasta. Ja Juudeasta ja Jerusalemissa ja Idumeasta ja Jordanin tuolta puolen ja Tyyron ja Siidonin ympäristöltä tuli paljon kansaa hänen tykönsä, kun he kuulivat, kuinka suuria tekoja hän teki. (Markus 3:1–8)

Kumara nainen

19. Ja hän oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina. Ja katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja täydelleen kykenemätön oikaisemaan itseänsä. Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet luoksensa ja sanoi hänelle: ”Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi”, ja pani kätensä hänen päälleen. Ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.

Mutta synagoogan esimies, joka närkästyti siitä, että Jeesus paransi sapattina, rupesi puhumaan ja sanoi kansalle: ”Kuusi

päivää on, joina tulee työtä tehdä; tulkaa siis niinä päivinä parannuttamaan itseänne, älkääkä sapatinpäivänä”.

Mutta Herra vastasi hänelle ja sanoi: ”Te ulkokullatut, eikö jokainen teistä sapattina päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie sitä juomaan? Ja tätä naista, joka on Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, katso, jo kahdeksantoista vuotta, tätäkö ei olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?”

Ja hänen näin sanoessaan kaikki hänen vastustajansa häpesivät, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki. (Luukas 13:10–17)

20. Tämä tapahtuma osoittaa, että siihen aikaan monet raihnaisuudet johtuivat riivaajasta ja että riivaukset sekoittuivat sairauksiin, mutta päinvastaisessa mielessä. Siksi, nykyisin ne, jotka eivät usko pahoihin Henkiin, sekoittavat obsessiot patologisiin sairauksiin.

Halvaantunut lammikolla

21. Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. Ja Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi hebreankielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää. Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat veden liikuttamista.

Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta. Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: ”Tahdotko tulla terveeksi?” Sairas vastasi hänelle: ”Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua”. Jeesus sanoi hänelle: ”Nouse, ota vuoteesi ja käy”. Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa ja kävi. Mutta se päivä oli sapatti.

Sentähden juutalaiset sanoivat parannelulle: ”Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta”. Hän vastasi heille: ”Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: ’Ota vuoteesi ja käy’.” He kysyivät häneltä: ”Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: ’Ota vuoteesi ja käy’?” Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa.

Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: ”Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi”.

Niin mies meni ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli hänet terveeksi tehnyt. Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska hän semmoista teki sapattina. Mutta Jeesus vastasi heille: ”Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä”. Johannes 5:1–17)

22. Roomalaisten keskuudessa sanotaan, että lammikot olivat alun perin vesialtaita, joissa kasvatettiin kaloja. Myöhemmin sanan merkitys on laajentunut tarkoittamaan altaita, joissa ihmiset yleisesti kylpivät.

Beetsaidan lammikko Jerusalemissa oli sadeveesisäiliö lähellä Tempeliä. Siinä oli luonnon lähde ja sen vedellä näytti olevan parantavia ominaisuuksia. Se oli epäilemättä ajoittain toimiva lähde, joka tiettyinä aikoina ryöpsähti esiin ja myllersi vettä. Yleisen uskomuksen mukaan tämä oli parantumiselle suosiollisin hetki. Todellisuudessa voi olla ollut, että sillä hetkellä, kun vesi ryöpsähti, sillä oli aktiivisempia ominaisuuksia tai, että se toi mukanaan mineraaleja, jotka olivat terveellisiä tiettyihin vaivoihin. Sellaiset vaikutukset ovat nykyisin luonnollisia ja tunnettuja, mutta silloin aikoinaan tieteet olivat vähän kehittyneitä ja useimpien väärin ymmärrettyjen ilmiöiden taustalla katsottiin olevan yliluonnollinen syy. Näin ollen, juutalaiset määrittivät veden myllerryksen enkelin läsnäolosta johtuvaksi

ja tämä uskomus näytti kaikista hyvin perustellulta, koska sillä hetkellä vesi oli terveellisempää.

Parannettuaan miehen Jeesus sanoi hänelle: ”Älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi”. Näillä sanoilla hän antoi hänen ymmärtää, että hänen raihnaisuutensa oli rangaistus ja että ellei hän parantaisi tapojaan, häntä voitaisiin rangaista uudelleen vielä ankarammin. Tämä oppi on täysin yhdenmukainen sen kanssa mitä spiritismi opettaa.

23. Jeesus näyttää ottaneen tehtäväkseen sellaisten parannusten tekemisen Sapattina saadakseen tilaisuuden protestoida fari-seusten tiukkuutta vastaan koskien tiettyä päivää. Hän halusi näyttää heille, että todellinen hurskaus ei ole ulkoisten tapojen ja muodollisuuksien tarkkailussa. Paremminkin, hurskaus on sydämen tunteissa. Hän perusteli tätä julistamalla: ”Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä”. Se, mitä hän tarkoitti, oli, että Jumala ei lakkaa Sapattina työskentelemästä ja toimimasta luonnon asioissa. Jumala tekee jatkuvasti mitä tahansa, mikä on tarpeen teidän ravitsemisenne ja terveytenne kannalta ja Minä olen Jumalan esimerkki.

Syntymästään sokea mies

24. Ja ohi kulkiessaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut sokea. Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: ”Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti sokeana syntymän?”

Jeesus vastasi: ”Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan Jumalan tekojen piti tuleman hänessä julki. Niin kauan kuin päivä on, tulee meidän tehdä hänen tekojansa, joka on minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä. Niin kauan kuin minä maailmassa olen, olen minä maailman valkeus.”

Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan hänen silmilleen ja sanoi hänelle: ”Mene ja peseydy *Siiloan* lammikossa” – se tarkoittaa käännettynä: *lähetetty*. – Niin hän meni ja peseytyi ja palasi näkevänä.

Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjääjänä, sanoivat: ”Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?” Toiset sanoivat: ”Hän se on”, toiset sanoivat: ”Ei ole, vaan hän on hänen näköisensä”. Hän itse sanoi: ”Minä se olen”. Niin he sanoivat hänelle: ”Miten sinun silmäsi ovat auenneet?” Hän vastasi: ”Se mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: ’Mene ja peseydy *Siiloan* lammikossa’; niin minä menin ja peseydyin ja sain näköni”. He sanoivat hänelle: ”Missä hän on?” Hän vastasi: ”En tiedä”.

Niin he veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea, fariseusten luo. Ja se päivä, jona Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti.

Niin myöskin fariseukset kysyivät häneltä, miten hän oli saanut näkönsä. Ja hän sanoi heille: ”Hän siveli tahtaan minun silmilleni, ja minä peseydyin, ja nyt minä näen”. Niin muutamat fariseuksista sanoivat: ”Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia”. Toiset sanoivat: ”Kuinka voi syntinen ihminen tehdä senkaltaisia tunnustekoja?” Ja he olivat keskenänsä eri mieltä.

Niin he taas sanoivat sokealle: ”Mitä sinä sanot hänestä, koska pa hän avasi sinun silmäsi?” Ja hän sanoi: ”Hän on profeetta”. Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin kutsuivat sen näkönsä saaneen vanhemmat ja kysyivät heiltä sanoen: ”Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?” Hänen vanhempansa vastasivat ja sanoivat: ”Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on sokeana syntynyt; mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä; emme

myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä; hänellä on kyllin ikää, puhukoon itse puolestansa.”

Näin hänen vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnusti hänet Kristukseksi, oli erotettava synagoogasta. Sentähden hänen vanhempansa sanoivat: ”Hänellä on kyllin ikää, kysykää häneltä”.

Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: ”Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme, että se mies on syntinen”. Hän vastasi: ”Onko hän syntinen, sitä en tiedä; sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen”. Niin he sanoivat hänelle: ”Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?” Hän vastasi heille: ”Johan minä teille sanoin, ettekä te kuulleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsiksensa?” Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: ”Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia. Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä.”

Mies vastasi ja sanoi heille: ”Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni. Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on jumalaapelkääväinen ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee. Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät. Jos hän ei olisi Jumalasta, ei hän voisi mitään tehdä.”

He vastasivat ja sanoivat hänelle: ”Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!” Ja he ajoivat hänet ulos. (Johannes 9:1–34)

25. Tämä yksinkertainen ja lapsellinen tarina pitää sisällään ilmeisen totuuden piirteen. Siinä ei ole mitään uskomatonta tai tavatonta. Se on tosiasiaan perustuva todellisen elämän

kohtaus. Sokean miehen kieli on juuri sellaista kuin yksinkertaisen kansan, jonka tiedon on korvannut maalaisjärki ja järjellä, josta ei puutu oikeudenmukaisuutta eikä tarkoituksenmukaisuutta. Eikö fariseusten sävy ole ylpeiden sävy, jotka eivät usko mihinkään oman älynsä yläpuolella ja jotka närkästyvät pelkästä ajatuksesta, että tavallinen kansan mies voisi neuvoa heitä asiassa tai toisessa? Huolimatta tilanteen paikallisesta luonteesta, sama pätee meidän aikoinamme yhtä lailla. Synagoogasta ulos heittäminen oli sama kuin Kirkosta erottaminen. Se oli kuin kirkonkirous. Spiritistejä, joiden oppi on, tämän päivän kehittyneen tiedon mukaan, sama kuin mitä Kristus tulkitsi, kohdellaan kuten juutalaiset kohtelivat niitä, jotka tunnustivat Jeesuksen Messiaaksi. Kirkonkiroukseen asetettuna heidät on pantu Kirkon ulkopuolelle samoin kuin kirjanoppineet ja fariseukset tekivät Kristuksen seuraajille. Joten, tässä on mies, joka on heitetty ulos, koska hän ei usko, että hän, joka hänet paransi, olisi pahan Hengen riivaama ja koska hän ylistää Jumalaa parantumisestaan! Eikö tämä ole, mikä on tehty spiritistien suhteen? Mitä tahansa he saavuttavat, joko viisaita neuvoja Hengiltä, paluun Jumalan luokse ja hyvyyteen tai parantamiset – kaikki tämä työ on Saatanasta ja heidät on julistettu pannaan. Emmekö ole nähneet pappien julistavan saarnastuolista, *että olisi parempi pysyä epäuskoisena kuin palata uskoon spiritismin kautta?* Eikö ole sanottu huonovointiselle, että heitä ei saa parantaa Henkien avulla, jotka omaavat tämän kyvyn, koska ne ovat Saatanasta? Tai toiset, jotka saarnaavat, että tarvitsevan ei pitäisi hyväksyä spiritistien jakamaa leipää, koska se on Paholaisen leipää? Tämän lisäksi, mitä muuta juutalaiset papit ja fariseukset tekevät ja sanovat? Ja vielä, on todettu, että kaikki täytyy tapahtua, kuten se tapahtui Kristuksen aikaan. Opetuslasten kysymys: ”Oliko se tämän miehen synty, mikä oli syynä hänen syntymiseensä sokeana?”, ilmentää aavistuksen aikaisemmasta olemassaolosta. Muutoin siinä ei olisi järkeä, koska synty, joka aiheuttaisi sairauden, olisi täyty-

nyt tehdä ennen syntymää ja siksi edellisessä ruumiillisessa elämässä. Jos Jeesus olisi nähnyt sen vääränä ajatuksena, hän olisi sanonut: ”Kuinka tämä olisi voinut tehdä syntiä ennen syntymäänsä?” Sen sijaan hän sanoi, että mies oli sokea, ei siksi, että hän oli syntinen, vaan siksi, että Jumalan voima voisi loistaa hänen päälleen. Tämä tarkoittaa, että hän olisi Jumalan voiman ilmentymisen instrumentti. Jos hänen sokeutensa ei ollut menneisyyden sovitus, se oli koetus, joka palvelisi hänen edistystään, koska Jumala, joka on oikeudenmukainen, ei olisi langettanut kärsimystä ilman korvausta. Mitä tulee hänen parantamisensa keinoihin, on ilmeistä, että senkaltaisella, syljestä ja mullasta tehdyllä savella, ei voinut olla mitään voimaa, paitsi parantavan fluidin toiminnan avulla, jolla se oli kyllästetty. Joten on niin, että kaikkein vähäpätöisimmät aineet – esimerkiksi vesi – voivat hankkia voimakkaita ja tehokkaita laadullisia ominaisuuksia henkisen tai magneettisen fluidin vaikutuksesta, joille ne ovat liotin, tai jos halutaan paremmin ilmaista, säiliö.

Useita Jeesuksen parantamisia

26. Ja hän kierteli kautta koko Galilean ja opetti heidän synagogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli. Ja maine hänestä levisi koko Syyriaan, ja hänen luoksensa tuotiin kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, kuunvaihetautiset ja halvatut; ja hän paransi heidät. Ja häntä seurasi suuri kansan paljous Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen. (Matteus 4:23–25)

27. Parantamiset ovat epäilemättä lukuisimmat kaikista Jeesuksen voimasta todistavista tapahtumista. Hän halusi osoittaa niiden avulla, että todellinen voima tekee hyvää ja että hänen tavoitteensa oli tehdä itsestään hyödyllinen – eikä tyydyttää mitäänsanomatonta uteliaisuutta kummallisilla asioilla.

Lievittämällä kärsimystä hän oli yhteydessä ihmisten sydämeen ja sai lukuisampia ja vilpittömämpiä seuraajia kuin, jos he olisivat vaikuttuneet vain visuaalista näytöksistä. Tällä tavalla hän teki itsestään rakastetun sen sijaan, että olisi rajoittunut tuottamaan vaikuttavia fyysisiä ilmiöitä kuten fariseukset häneltä pyysivät, jolloin useimmat ihmiset olisivat pitäneet häntä vain noitana tai taitavana poppamiehenä, jota joutilaat olivat menneet katsomaan huvin vuoksi. Näin ollen, kun Johannes Kastaja lähetti opetuslapsensa kysymään häneltä, oliko hän Kristus, hän ei sanonut: ”Kyllä, minä olen”, koska kuka tahansa huijari olisi voinut sanoa niin. Hän ei puhunut ihmeistä tai tavattomista asioista, vaan vastasi yksinkertaisesti: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle, että sokea näkee, huonokuntoinen parantuu, kuuro kuulee ja köyhille julistetaan Evankeliumia.” Tämä kertoi heille: ”Tunnistakaa minut teoistani, arvioikaa puu hedelmistään”, koska se oli hänen missionsa todellinen luonne.

28. Myös spiritismi todistaa hyvän avulla sallimuksellisen tehtävänsä. Se parantaa fyysisiä sairauksia, mutta erityisesti moraalista sairautta ja siinä ovat suurimmat ihmeet, joilla se vahvistaa itseänsä. Sen vilpittömimmät kannattajat eivät ole niitä, jotka ovat vaikuttuneet nähdessään tavattomia ilmiöitä, vaan niitä, joiden sielua sen lohdutus on koskettanut. Niitä, jotka ovat vapautuneet epäilyksen piinasta. Niitä, joiden rohkeuden vastoinkäyminen on paljastanut. Niitä, jotka ovat saaneet voimaa tulevaisuuden varmuudesta, jonka se on tuonut heille ja tiedosta, että he ovat henkisiä olentoja ja mikä heidän kohtalonsa on. Nämä ovat niitä, joiden usko on horjumaton, koska he tuntevat ja käsittävät. Nuo, jotka näkevät vain spiritismin fyysiset ilmiöt, eivät voi ymmärtää sen moraalista voimaa, kuten eivät myös epäuskoiset, jotka tuntevat spiritismin vain ilmiöistä, joiden ensisijaista syytä he eivät hyväksy ja jotka eivät näe spiritismissä muuta kuin silmäkääntötempun tekijöitä ja huijareita. Joten spiritismi ei voita epäilijöitä puolelleen ihmeillä. Sen sijaan se

voittaa heidät moraalisten hyötyjen lisääntymisellä, koska jos epäilijät eivät uskokaan ihmeisiin, he, kuten kaikki muutkin, tuntevat kärsimyksen ja tuskan eikä kukaan torju vapautusta ja lohdutusta.

Riivaukset

29. Ja he saapuivat Kapernaumiin; ja hän meni kohta sapatti-na synagoogaan ja opetti. Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin kirjanoppineet.

Ja heidän synagoogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen Henki; ja se huusi sanoen: ”Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä.” Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: ”Vaikene ja lähde hänestä”. Ja saastainen Henki kouristi häntä ja lähti hänestä huutaen suurella äänellä.

Ja he hämmästyivät kaikki, niin että kyselivät toisiltaan sanoen: ”Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee saastaisia Henkiäkin, ja ne tottelevat häntä.” (Markus 1:21–27)

30. Ja katso, näiden lähdettyä tuotiin hänen tykönsä mykkä mies, joka oli riivattu. Ja kun riivaaja oli ajettu ulos, niin mykkä puhui, ja kansa ihmetteli sanoen: ”Tällaista ei ole Israelissa ikinä nähty”.

Mutta fariseukset sanoivat: ”Riivaajain päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia”. (Matteus 9:32 34)

31. Ja kun he tulivat opetuslasten luo, näkivät he paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan. Ja kohta kun kaikki kansa hänet näki, hämmästyivät he ja riensivät hänen luoksensa ja tervehtivät häntä.

Ja hän kysyi heiltä: ”Mitä te väittelette heidän kanssaan?” Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: ”Opettaja, minä toin sinun tykösi poikani, jossa on mykkä Henki. Ja missä vain se käy hänen kimppuunsa, riuhtoo se häntä, ja hänestä lähtee vaahto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet.”

Hän vastasi heille sanoen: ”Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun tyköni.” Niin he toivat hänet hänen tykönsä. Ja heti kun hän näki Jeesuksen, kouristi Henki häntä, ja hän kaatui maahan, kieritteli itseään, ja hänestä lähti vaahto.

Ja Jeesus kysyi hänen isältään: ”Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä ollut?” Niin hän sanoi: ”Pienestä pitäen. Ja monesti se on heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä.”

Niin Jeesus sanoi hänelle: ”’Jos voit!’ Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo”. Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi: ”Minä uskon; auta minun epäuskoani”.

Mutta kun Jeesus näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli hän saastaista Henkeä ja sanoi sille: ”Sinä mykkä ja kuuro Henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene”. Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänkuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat: ”Hän kuoli”. Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi.

Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä erikseen: ”Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?” Hän sanoi heille: ”Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla”. (Markus 9:14–29)

32. Silloin tuotiin hänen tykönsä riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä, ja hän paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki. Ja kaikki kansa hämmästyí ja sanoi: ”Eiköhän tämä ole Daavidin poika?”

Mutta kun fariseukset sen kuulivat, sanoivat he: ”Tämä ei aja riivaajia ulos kenenkään muun kuin Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla”.

Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä. Jos nyt saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on riitautunut itsensä kanssa; kuinka siis hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Ja jos minä Beelsebubin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomarinne. Mutta jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tyköne. (Matteus:22–28)

33. Riivaajista vapauttamiset olivat parantamisten ohella lukuisimpia Jeesuksen teoista. Tämän luonteisten tehtävien joukossa oli sellaisia kuin on edellä kerrottu kohdassa 30, jossa riivaus ei ollut ilmiselvää. On luultavaa, että tuohon aikaan kuten vielä nykyisinkin, kaikki vaivat, joiden syytä ei tunnettu, määriteltiin pahojen Henkien aiheuttamiksi, erityisesti mykkyys, epilepsia ja katalepsia. On kuitenkin muita, joissa pahojen Henkien toimintaa ei voida asettaa kyseenalaiseksi. Ne muistuttavat niin silmiinpistävästi todistamiemme tapauksia, joissa tunnistamme kaikki sairauden oireet. Aineelliset tosiasiat todistavat piilossa olevan älykkyyden osallistumisen sellaisissa tapauksissa: monet radikaalit parantumiset on saavutettu spiritistisissä keskuksissa pelkästään obsessoivan Hengen esiin kutsumisen ja moralisoinnin avulla, ilman magnetisointia tai lääkitystä ja usein potilaan poissa ollessa ja kaukana. Kristuksen suunnaton ylemmyys antoi hänelle sellaisen auktoriteetin epätäydellisiin

Henkiin – joita kutsuttiin siihen aikaan demoneiksi – että kaikki mitä hänen tarvitsi tehdä, oli käskeä niitä lähtemään sellaisella tavalla, etteivät ne voineet vastustaa hänen komentoaan. (Katso luku XIV, nro 46)

34. Tapaus, jossa pahat Henget passitettiin sikojen ruumiisiin, on kaikkien mahdollisuuksien vastainen. Lisäksi olisi vaikea selittää sellaisen suuren sikalauman läsnäolo maassa, jossa näitä eläimiä pidettiin inhottavina ja ravinnoksi kelpaamattomina. Paha Henki on kuitenkin inhimillinen Henki, vaikkakin niin epätäydellinen, että jatkaa pahojaan kuoleman jälkeen kuten sitä ennenkin. Sen kyky elää eläimen ruumiissa on luonnon lakien vastainen. Joten tässä täytyy nähdä yksi noista liioittelusta, jotka olivat tietämättömyyden ja taikauskaisuuden aikana niin yleisiä. Tai ehkä vertauksen tarkoituksena on luonnehtia tiettyjen Henkien epäpuhtaita taipumuksia.

35. Obsessoituja ja riivattuja yksilöitä näyttää olleen aika paljon Juudeassa Jeesuksen aikaan, mikä tarjosi hänelle mahdollisuuden parantaa monia. Epäilemättä pahat Henget olivat vallanneet tämän maan ja aiheuttaneet riivausepidemioita. (Katso luku XIV, nro 49) Vaikka eivät epidemioita, niin yksilölliset obsessiot ovat äärimmäisen yleisiä ja ilmenevät mitä moninaisimmilla tavoin, toisia josta voidaan tunnistaa, kun spiritismin ymmärretään perin pohjin. Niillä voi olla usein valitettava vaikutus ihmisen terveyteen, joko pahentamalla elimellisiä kärsimyksiä tai aiheuttamalla niitä. Eittämättä ne tullaan jonain päivänä luokittelemaan patologisten syiden joukkoon, jotka vaativat erityisiä parantavia toimenpiteitä niiden erityisestä syystä johtuen. Paljastamalla sairauden todellisen syyn spiritismi avaa uuden polun parantamiseen ja varustaa tieteen tavalla olla menestyksellinen siellä missä se usein erehtyy vain, koska se ei hyökkää sairauden ensisijaista syytä vastaan. (Katso Meedioiden Kirja, luku XXIII)

36. Fariseukset syyttivät, että demonit avustivat Jeesusta, kun hän karkotti demoneja. Heidän mukaansa se hyvä, mitä Jeesus teki, oli Saatanan työtä. He eivät miettineet sitä tosiasiaa, että, jos Saatanana heitti itsensä ulos, se olisi tehnyt järjettömän teon. On huomion arvoista, että siihen aikaan fariseukset olivat sitä mieltä, että jokainen, kuuleman mukaan, transsendenttinen kyky – ja siksi yliluonnollinen – oli Saatanasta. Niinpä, heidän mielipiteensä mukaan Jeesus itse oli saanut voimansa siltä. Tämä on yksi lisäkohta nykypäivän samanlaisuudessa ja se on edelleen yksi Kirkon opeista, jota se yrittää ylläpitää Henkien ilmaisuja vastaan.²

Ylösousemukset

Jairuksen tytär

37. Kun Jeesus oli venheellä kulkenut takaisin toiselle puolelle, kokoontui paljon kansaa hänen luoksensa, ja hän oli järven rannalla. Niin tuli muuan synagoogan esimies, nimeltä Jairus, ja lankesi hänet nähdessään hänen jalkojensa juureen, pyysi häntä hartaasti ja sanoi: ”Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon”.

2 Kaikki teologit eivät tunnusta sellaisia ehdottomia mielipiteitä pahan Hengen riivaamisen opista. Tässä on eräs kirkollinen, jonka arvoa papisto ei voi kiistää. Seuraava tekstin kohta löytyy kirjoituksesta: *Conférences sur la religion*, Monsignor Frayssinous, Hermolixen piispa, vol. II, s. 341 (Pariisi, 1825): ”Jos Jeesus olisi tehnyt sellaisia ihmeitä Paholaisen voiman avulla, se olisi ollut työskentelemistä hänen oman esivaltansa tuhoamiseksi ja käyttänyt hänen omaa voimaansa häntä vastaan. Ilmiselvästi, Paholainen, joka haluaisi tuhota synnin valtakunnan perustaakseen hyveen valtakunnan, olisi omituinen Paholainen. Tämän vuoksi Jeesus, torjuakseen juutalaisten absurdin syytteen, sanoi heille: ”Jos minä teen ihmeitä Paholaisen nimessä, silloin Paholainen on jakautunut itseään vastaan ja tahtoo tuhota itsensä!” – vastaus, joka ei kaipaava vastausta.

Tämä on juuri se argumentti, jota spiritistit käyttävät vastustaessaan niitä, jotka laskevat Hengiltä saadut hyvät neuvot Paholaisen ansioksi. Paholainen olisi kuin ammattivaras, joka palauttaisi kaiken varastamansa ja kehottaisi muita varkaita tulemaan rehellisiksi yksilöiksi. – Kirj.

Niin hän lähti hänen kanssansa. Ja häntä seurasi suuri kansan paljous, ja he tunkeutuivat hänen ympärilleen.

Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa sanomaan: ”Tyttäresi kuoli; miksi enää opettajaa vaivaat?” Mutta Jeesus ei ottanut kuullakseen, mitä puhuttiin, vaan sanoi synagoogan esimiehelle: ”Älä pelkää, usko ainoastaan”. Ja hän ei sallinut kenenkään muun seurata mukansa kuin Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.

Ja he tulivat synagoogan esimiehen taloon; ja hän näki hälisevän joukon ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia. Ja käydessään sisään hän sanoi heille: ”Mitä te hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu.” Niin he nauroivat häntä. Mutta hän ajoi kaikki ulos ja otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne, missä lapsi makasi. Ja hän tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: ”Talita kuum!” Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse. Ja heti tyttö nousi ja käveli. Sillä hän oli kaksitoistavuotias. Ja he joutuivat suuren hämmästyksen valtaan. (Markus 5:21–24, 35–43)

Nainin lesken poika

38. Sen jälkeen hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat hänen opetuslapsensa ynnä suuri kansanjoukko. Kun hän nyt lähestyi kaupungin porttia, katso, silloin kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainokaista poikaa. Ja äiti oli leski, ja hänen kanssaan kulki paljon kaupungin kansaa. Ja hänet nähdessään Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: ”Älä itke”. Ja hän meni ja kosketti paareja; niin kantajat seisahtuivat. Ja hän sanoi: ”Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse.” Niin kuollut nousi istualleen ja rupesi puhumaan. Ja hän antoi hänet hänen äidillensä.

Ja heidät kaikki valtasi pelko, ja he ylistivät Jumalaa sanoen: ”Suuri profeetta on noussut meidän keskellemme”, ja: ”Jumala on katsonut kansansa puoleen”. Ja tämä puhe hänestä levisi

koko Juudeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin. (Luukas 7:11–17)

39. Todella kuolleen yksilön palaaminen ruumiilliseen elämään olisi luonnon lakien vastainen tapahtuma ja siksi ihme. Kristuksen suorittamissa ylösnousemisissa ei ole kuitenkaan välttämätöntä turvautua tämän tyyppisten ilmiöiden selittämiseen. Jos ilmestymiset huijaavat nykyisin joskus jopa ammattilaisia, tämän tyyppisten tapauksien on täytynyt olla paljon yleisempiä maissa, joissa ei ollut mitään varotoimia ja missä hautaaminen tapahtui välittömästi.³ Joten on hyvin todennäköistä, että kahdessa edellä siteeratussa tapauksessa oli kyseessä vain pyörtyminen tai letargia. Jeesus itse sanoi tämän Jairuksen tyttärestä: ”Tyttö ei ole kuollut, hän vain nukkuu.” Ei ole ollenkaan yllättävää, etteikö Jeesuksen fluidinen voima, hänen voimakkaan tahtonsa vahvistamana, olisi elävöittänyt turtuneita aisteja ja etteikö hän olisi jopa kyennyt kutsumaan takaisin ruumiiseen – niin kauan kuin perispirituaalinen side ei ollut lopullisesti katkennut – Hengen, joka oli valmiina hylkäämään sen. Sen ajan ihmisille, jotka uskoivat, että ihminen oli kuollut heti kun hänen hengityksensä pysähtyi, se oli ylösnouseminen ja he vahvistivat sen hyvässä uskossa. Todellisuudessa kysymys oli kuitenkin parantamisesta eikä ylösnousemuksesta sanan varsinaisessa merkityksessä.

40. Sanottakoon mitä tahansa, Lasaruksen ylösnousemus ei kumoa tätä periaatetta. Sanotaan, että hän oli ollut haudassa neljä päivää. Me tiedämme kuitenkin hyvin, että on letargia-tapauksia, jotka ovat kestäneet enemmän kuin kahdeksan päivää. Joku

3 Todiste tästä tavasta löytyy, Apostolien teot 5:5 eteenpäin: ”Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti Henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat. Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoiivat hänet pois ja hautasivat. Noin kolmen hetken kuluttua hänen vaimonsa (Sapphira) tuli sisään eikä tiennyt, mitä oli tapahtunut. Niin Pietari kysyi häneltä.... jne. Niin hän heti kaatui hänen jalkojensa eteen ja heitti henkensä; ja kun nuorukaiset tulivat sisään, tapasivat he hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänet hänen miehensä viereen.” – Kirj.

saattaisi lisätä, että Lasarus haisi jo pahalle, mikä merkitsee mätänemistä. Tämäkään väite ei todista mitään, kun pidetään mielessä, että tietyissä yksilöissä on osittaista ruumiin mätänemistä jo ennen kuolemaa ja heistä lähtee ikävä haju. Kuolema tulee vasta, kun elämälle olennaiset elimet ovat lamaantuneet. Ja kuka voi todistaa, että Lasarus itse asiassa haisi pahalle? Hänen sisarensa Martta sanoi niin, mutta tiesikö hän sen todella? Lasarus oli ollut haudattuna neljä päivää, joten hän oletti niin, mutta ei ollut mitään tapaa, millä hän olisi voinut olla siitä varma. (Katso luku XIV, nro 29)⁴

Jeesus kävelee vetten päällä

41. Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kuin hän laski kansan luotansa. Ja laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksinäisyyteen, rukoilemaan. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinänsä.

Mutta venhe oli jo monen vakomitan päässä maasta, aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen. Ja neljännen yövartiolla Jeesus tuli heidän tykönsä kävellen järven päällä. Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: ”Se on aave”, ja huusivat pelosta. Mutta Jeesus puhuteli heitä kohta ja sanoi: ”Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö”.

4 Seuraava tapahtuma todistaa, että mätäneminen voi edeltää joskus kuolemaa. Toulonissa, rangastussiirtokunnan kappalaisen, Apotti Marinin, katuville perustamassa nunnaluostarissa oli tyttö, joka oli kantanut hirveitä kärsimyksiä sovittavan uhrin tyyneydellä ja levollisuudella. Hän näytti hymyilevän keskellä tuskaansa ikään kuin hänellä olisi ollut taivaallinen näky. Kuten Pyhä Teresa hän pyysi saada kärsiä vielä enemmän, liha riekaleina ja kuolion tuhotessa hänen raajojaan. Viisaat ja kaukonäköiset tohtorit olivat suositelleet, että hänen ruumiinsa haudataan heti kuoleman jälkeen. Miten outoa! Heti kun hän oli päästänyt viimeisen hengenvetonsa, koko mätänemisen prosessi päättyi ja häntä pidettiin kolmekymmentäkuusi tuntia esillä yhteisön rukousten ja kunnianosoitusten takia. – Kirj.

Pietari vastasi hänelle ja sanoi: ”Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten”. Hän sanoi: ”Tule”. Ja Pietari astui ulos venheestä ja käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen tykö. Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän peljästyti ja rupesi vajoamaan ja huusi sanoen: ”Herra, auta minua”. Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: ”Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?” Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli. Niin venheessä-olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: ”Totisesti sinä olet Jumalan Poika”. (Matteus 14:22–23)

42. Tämän ilmiön luonnollinen selitys on edellä luvussa XIV ehdotetuissa periaatteissa. Samanlaiset esimerkit osoittavat, että se ei ole mahdotonta eikä ihmeellistä, koska se perustuu luonnon lakiin. Se voidaan tuottaa kahdella tapaa. Vaikka Jeesus oli elossa, hän voisi näkyä veden päällä käsin kosketeltavassa muodossa, koska hänen ruumiinsa oli muualla. Tämä on todennäköisin hypoteesi. Tarinassa voidaan jopa tunnistaa tiettyjä käsin kosketeltavan ilmestyksen tunnusmerkkejä. (Katso luku XIV, nrot 35–37). Toisaalta hänen ruumiinsa olisi voinut pysyä ilmassa neutraalimalla painovoima samojen fluidien voimalla kuin pidettäessä pöytää ilmassa ilman mitään tukea. Samanlainen ilmiö on tuotettu usein ihmisruumiiden kyseessä ollessa.

Muodonmuutos

43. Ja hän sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassansa”. Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään; ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkoisiksi, ettei kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä taida

semmoiseksi valkaista. Ja heille ilmestyivät Elias ynnä Mooses, ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa.

Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: ”Rabbi, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Eliaalle yksi”. Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, koska he olivat peljästyksissään.

Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä”.

Ja yhtäkkiä, kun he katsahivat ympärilleen, eivät he enää nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen, joka yksinänsä oli heidän kanssaan.

Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta hän teroitti heille, etteivät kenellekään kertoisi, mitä olivat nähneet, ennenkuin vasta sitten, kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista. (Markus 9:1–9)

44. Tässä on kyseessä jälleen kerran yksi perispirituaalisen fluidin ominaisuuksista, joka voi selittää tämän ilmiön. Luvussa XIV, kohdassa 39, selitetty muodonmuutos on erittäin yleinen ilmiö, joka voi, fluidisesta säteilystä johtuen, muuttaa yksilön olemusta. Jeesuksen perispiritin puhtaus auttoi kuitenkin hänen Henkeään antamaan hänelle poikkeuksellisen kirkkauden. Yhtä lailla Mooseksen ja Eliaan ilmestyminen asettuvat täydellisesti saman lajityypin ilmiöiden piiriin. (Katso luku XIV, nro 35 eteenpäin) Missään Jeesuksessa paljastuneissa kyvyissä ei ole mitään, mikä olisi inhimillisten edellytysten ulkopuolella tai mitä ei voisi löytyä tavallisimmista ihmisissä, koska sellaiset kyvyt ovat osa luontoa. Hänen moraalisen olemuksensa ja fluidisten laadullisten ominaisuuksiensa takia sellaiset kyvyt saavuttivat kuitenkin hänessä mittasuhteet, jotka olivat korkealla tavallisen kansan vastaavien kykyjen yläpuolella. Hänen ruumiillisesta päällysteestään erillään, ne edustaisivat meille puhtaiden Henkien olomuotoa.

Jeesus tyynnyttää myrskyn

45. Niin tapahtui eräänä päivänä, että hän astui opetuslapsiensä venheeseen ja sanoi heille: ”Menkäämme järven tuolle puolen”. Ja he lähtivät vesille. Ja heidän purjehtiessaan hän nukkui. Mutta alas järvelle syöksyi myrskytuuli, ja venhe tuli vettä täyteen, ja he olivat vaarassa. Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: ”Mestari, mestari, me hukumme!” Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa; ja ne asettuivat, ja tuli tyven. Ja hän sanoi heille: ”Missä on teidän uskonne?” Mutta pelko oli vallannut heidät, ja he ihmettelivät, sanoen toisilleen: ”Kuka onkaan tämä, kun hän käskee sekä tuulia että vettä, ja ne tottelevat häntä?” (Luukas 8:22–25)

46. Me emme tunne vielä kylliksi luonnon salaisuuksia, voidaksemme sanoa, onko vai eikö ole olemassa salattuja älyllisiä olentoja, jotka hallitsevat (luonnon) osasten toimintaa. Jos sellainen hypoteesi varmistettaisiin, kyseinen ilmiö voisi olla niitä älykkyyksiä hallitsevan auktoriteetin toiminnan tulos ja näyttäisi toteen voiman, jota ei ole annettu kenen tahansa miehen tai naisen käyttöön. Joka tapauksessa, Jeesuksen rauhallinen nukkuminen myrskyn aikana todistaa, että hänen Henkensä näki, että mitään vaaraa ei ollut ja että myrsky laantuisi.

Kaanaan häät

47. Tämä, vain Johanneksen Evankeliumissa mainittu ihmeteko, on esitetty olleen ensimmäinen Jeesuksen tekemistä ja siksi sen on täytynyt olla yksi merkittävimmistä. Sillä näyttää olleen kuitenkin hyvin vähäinen vaikutus, koska kukaan muu Evankelista ei mainitse sitä. Niin tavattoman tapahtuman olisi pitänyt aiheuttaa vieraiden joukossa mitä suurinta kummastelua ja erityisesti talon omistajan taholta, mutta he eivät näytä huomioineen sitä lainkaan. Sellaisenaan tarkasteltuna, tapahtumalla on vähäinen merki-

tys niiden joukossa, jotka todistavat totisesti Jeesuksen henkistä laadullista ominaisuuksista. Olettaen, että asiat tapahtuivat, kuten on kerrottu, on huomattavaa, että tämä on ainoa, hänen tuottamansa tämän tyyllilajin ilmiö. Hän oli luonnoltaan liian korkea ollakseen tekemisissä puhtaasti fyysisten ilmiöiden kanssa, jotka sopivat vain kiihottamaan kansanjoukon uteliaisuutta, mikä olisi saanut hänet muistuttamaan taikatempujen tekijää. Hän tiesi, että hyödylliset asiat voitaisivat hänelle enemmän myötätuntoa ja toisivat hänelle enemmän seuraajia kuin ne, jotka voitaisiin ohittaa silmäkääntötempuina, koskettamatta sydäntä. (Katso nro 27) Vaikka tämä tapahtuma voitaisiin tietysti määrin selittää fluidisella toiminnalla, joka, kuten magnetismin tarjoamat esimerkit, olisi muuttanut veden ominaisuuksia antamalla sille viinin maun, tämä hypoteesi ei ole kovin todennäköinen, koska siinä tapauksessa vesi olisi vain maistunut viiniltä ja olisi säilyttänyt värinsä – tosiasia, jota ei olisi voinut olla huomaamatta. On järkevämpää nähdä tässä yksi noista vertauksista, jotka olivat niin toistuvia Jeesuksen opetuksissa, kuten tuhlaajapoi-ka, hääjuhla, epävanhurskas rikas mies, kuihtunut viikunapuu ja vastaavat, joilla millään ei ole todellisten tapahtumien luonnetta. Hän olisi voinut viitata aterian aikana viiniin ja veteen ja johtaa opetuksen niistä molemmista. Tätä mielipidettä tukevat tilanhoitajan sanat tästä aiheesta: ”Jokainen tarjoaa aluksi hyvää viiniä ja sen jälkeen, kun on juotu paljon, tarjoillaan huonompaa viiniä, mutta sinä olet säästänyt hyvän viinin viimeiseksi.” Näiden kahden hypoteesin välillä pitää valita johdonmukaisin eivätkä spiritistit ole niin herkkäuskoisia nähdäkseen kaikkialla pelkästään ilmestyksiä eivätkä niin liiallisuuksiin meneviä, että teeskentelisivät selittävänsä kaiken fluideilla.

Leipien moninkertaistuminen

48. Leipien moninkertaistuminen on yksi ihmeistä, jolla on ollut kiehtovimpia selittäjiä. Samalla se on lietsonut epäuskoisten kaunopuheisuutta. Vaivautumatta todistamaan sen vertaus-

kuvallista merkitystä he näkevät sen pelkästään lapsellisena tarinana. Vakavamielisten henkilöiden enemmistö on kuitenkin nähnyt tässä tarinassa, vaikkakin muodoltaan epätavallisessa, vertauskuvallisen rinnastuksen sielun henkisen ravitsemisen ja ruumiin ravitsemisen välillä.

Siitä huolimatta, että se voidaan nähdä enemmän kuin vertauskuvallisena ja, tietyltä kannalta, se voidaan hyväksyä todellisenä tapahtumana pitämättä sitä ihmeenä. Tiedetään, että voimakas henkinen kiinnostus tai huomion kiinnittäminen johonkin asiaan, saa unohtamaan nälän tunteen. Niinpä, Jeesuksen seuraajat olivat kiihkeän innokkaita kuulemaan häntä. Siksi, ei ole lainkaan yllättävää, että hänen sanojensa lumoamina ja ehkä myös, heihin kohdistuvan voimakkaan magneettisen vaikutuksen takia, he eivät tunteneet fyysistä tarvetta syödä.

Koska Jeesus oli nähnyt tämän lopputuloksen ennalta, Jeesus voisi näin ollen helposti kertoa opetuslapsilleen, tavanomaisella, kuvaannollisella kielellään, että leivät – olettaen, että niitä todella oli vain muutamia – riittäisivät tekemään ihmisjoukon kylläiseksi. Samalla hän tarjosi opetuslapsilleen opetuksen sanomalla: ”Te itse annoitte heille jotakin syötävää.” Hän opetti heille, että myös he voivat antaa ravintoa sanoillaan.

Tällä tavalla tuotettiin, vertauskuvallisen merkityksen lisäksi, hyvin yleinen fyysinen ilmiö. Tämän tapauksen ihme on Jeesuksen kohottavissa sanoissa, jotka olivat kyllin voimakkaita vangitakseen valtavan joukon mielenkiinnon siinä määrin, että he unohtivat syödä. Sellainen moraalinen voima todistaa Jeesuksen ylemmyydestä paljon enemmän kuin pelkkä fyysinen tapahtuma leipien moninkertaistumisesta, jota täytyy pitää vertauskuvallisena.

Lisäksi Jeesus itse vahvistaa tämän selityksen kahdessa seuraavassa jakeessa.

Fariseusten hiiva

49. Kun opetuslapset saapuivat toiselle rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipää mukaansa. Ja Jeesus sanoi heille: ”Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta”. Niin he puhuivat keskenään sanoen: ”Emme ottaneet leipää mukaamme”.

Mutta kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän: ”Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää mukanaanne? Ettekö vielä käsitä? Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidellentuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen, ettekä niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen? Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta.”

Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia. (Matteus 16:5–12)

Taivaan leipä

50. Seuraavana päivänä kansa, joka oli yhä vielä järven toisella puolella, huomasi, ettei siellä ollut muuta venhettä, kuin se yksi ja ettei Jeesus mennyt opetuslastensa kanssa venheeseen, vaan että hänen opetuslapsensa lähtivät yksinään pois. Kuitenkin oli muita venheitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he olivat syöneet leipää, sittenkuin Herra oli lausunut kiitoksen. Kun siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä hänen opetuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta. Ja kun he löysivät hänet järven toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: ”Rabbi, milloin tulit tänne?”

Jeesus vastasi heille ja sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sentähden etsi, että olette nähneet tunnus-

tekoja, vaan sentähden, että saitte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituiksi. Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut.”

Niin he sanoivat hänelle: ”Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?” Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt”.

He sanoivat hänelle: ”Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet? Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu on: ’Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi’.”

Niin Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän.”

Niin he sanoivat hänelle: ”Herra, anna meille aina sitä leipää”.

Jeesus sanoi heille: ”Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan iso, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa. Mutta minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko.

Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä. Minä olen elämän leipä. Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat. Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi. (Johannes 6:22–36, 47–50)

51. Palauttaessaan ensimmäisessä jakeessa mieleen aiemmin tapahtuneen ilmiön Jeesus tarkoittaa selvästi, että hän ei tarkoittanut fyysisiä leipiä. Muutoin vertaukselta, jonka hän oli tehnyt fariseusten hiivaan, olisi puuttunut kohde:

”Ettekö vielä käsitä,” hän sanoi, ”ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelle tuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen, ettekä niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen? Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta.” Tämä vertaus olisi ollut tarkoitukseton fyysisen moninkertaistamisen tapauksessa. Tapaus oli itsessään kyllin tavaton iskeäkseen opetuslasten mielikuvitukseen, jotka eivät kuitenkaan näyttäneet muistavan sitä. Tätä ei ole vähemmän selkeästi korostettu keskustelussa taivaan leivästä, jossa hän yrittää saada todellisen henkisen leivän ymmärretyksi. Hän sanoi: ”Työskennelkää saadaksenne ruokaa, joka ei tuhoudu, vaan saadaksenne ruokaa, joka kestää ikuisen elämään ja jota Ihmisen Poika tulee teille antamaan.” Tämä leipä on hänen sanansa Se on leipää, joka on tullut taivaasta ja antaa maailmalle elämän. ”Minä olen elämän leipä” hän julistaa. *”Joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.”* Sellaiset erot olivat kuitenkin liian hienovaraisia niille karkeille luonteille, jotka ymmärsivät vain käsin kosketeltavia asioita. Heille manna, joka oli ruokkinut heidän esi-isiensä ruumiita, oli todellista taivaan leipää: se oli ihme. Joten, jos moninkertaistuminen olisi tapahtunut aineellisesti, miten nämä samat ihmiset, joille se oli tapahtunut muutamia päiviä aikaisemmin, miten he olisivat voineet olla niin vähän vaikuttuneita siitä kuin, mitä he sanoivat Jeesukselle: ”Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet?” Se johtuu siitä, että he uskoivat ihmeiden tarkoittavan niitä tekoja, joita fariseukset pyysivät eli Jeesuksen arvoaseman osoittavia merkkejä taivaalla, ikään kuin taikurin sauvalla tehtyjä. Se, mitä Jeesus teki, oli hyvin yksinkertaista, eikä poikennut luonnon laeista. Parantamiset sinällään eivät näyttäneet heistä riittävän oudoilta tai tavattomilta. Henkisissä ihmeissä ei ollut heille riittävästi sisältöä.

Jeesuksen kiusaus

52. Tapaus, jossa Paholainen vie Jeesuksen Temppelin harjalle ja sitten vuorelle houkutellakseen häntä, on yksi hänelle tyypillisiä vertauksia ja jonka yleinen hyväuskoisuus on muuttanut todelliseksi tapahtumaksi.⁵

53. ”Jeesusta ei todellisuudessa viety, mutta hän halusi vain auttaa ihmisiä ymmärtämään, että heidän täytyy suojautua pahoilta vaikutuksilta, joille heidän heikko luonteensa johtaa heitä antautumaan. Joten Jeesuksen kiusaus on vertauskuvallinen ja pitäisi olla sokea ottaakseen sen kirjaimellisesti. Miten voisitte uskoa, että Messias, Jumalan Sanan ruumiillistuma, alistuisi edes lyhyeksi hetkeksi Paholaisen ehdotuksille ja että, kuten Luukkaan Evankeliumissa sanotaan, Paholainen jätti hänet joksikin aikaa, mikä ilmaisisi, että hän alistui edelleen Paholaisen valtaan? Ei. Teidän täytyy ymmärtää paremmin opetukset, jotka teille on annettu. Paha Henki ei voisi tehdä mitään suhteessa Jumalan olemukseen. Kukaan ei koskaan vahvistanut nähneensä Jeesusta Temppelin harjalla. Se olisi ollut varmasti kaikkien ihmisten keskuuteen levittämisen arvoinen tapahtuma siihen aikaan. Siksi kiusaus ei ollut aineellinen, fyysinen teko. Mitä tulee tapahtuman moraaliseen puoleen, uskoisitteko, että Pimeyden Henki – joka tunsu Jeesuksen alkuperän ja voiman – voisi sanoa: ”Palvele minua ja minä annan sinulle kaikki maan kuningaskunnat?” Sen tähden teidän täytyy ymmärtää tämän vertauksen merkitys, koska se on kaikki mitä se on – kuten vertaukset Tuhlaajapojasta ja Laupiaasta Samarialaisesta. Edellinen osoittaa meille vaarat, joita ihmiset kohtaavat, jos he eivät vastusta sisäistä ääntä, joka huutaa heille koko ajan: ”Voit olla enemmän kuin olet. Voit omistaa enemmän kuin omistat. Voit kerätä rahaa ja voittoa. Antaudu kunnianhimon äänelle ja kaikki sinun toiveesi täytetään.” Se näyttää meille vaaran ja keinot

⁵ Seuraava selitys on Hengen opetuksen kirjallinen esitys tästä tarinasta. – Kirj.

välttää sitä sanomalla sellaisille pahan innoituksille: ”Mene pois, Saatana!” tai toisin sanoin: ”Mene pois, kiusaus!” Kaksi näistä mainitsemistani vertauksista näyttävät teille, mikä voi vielä odottaa heitä, jotka ovat liian heikkoja ajaakseen Paholaisen pois ja antavat periksi hänen houkutuksilleen. Ne näyttävät meille perheenisän laupeuden hänen pannessaan kätensä katuvaan poikansa otsalle ja antaessaan hänelle rakastavasti anteeksi, mitä hän pyytänyt. Ne näyttävät meille, että syylliset, ristiriitaiset, sisarustensa hylkäämät, ovat Ylivertaisen Tuomarin silmissä arvokkaampia kuin ne, jotka halveksivat heitä, koska he harjoittavat rakkauden lain opettamia hyveitä. Punnitkaa tarkoin Evankeliumissa annettuja opetuksia. Oppi-kaa miten erottaa, mikä on kirjaimellista ja mikä kuvaannollista ja virheet, jotka ovat sokaisseet teitä niin monien vuosisatojen ajan, poistuvat vähä vähältä ja antavat tietä totuuden loistavalle valolle.”

Johannes Evankelista (Bordeaux, 1862)

Jeesuksen kuolemaa ympäröivät ihmeet

54. Mutta kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen.

Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat, ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös. Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle. (Matteus 27:45, 51–53)

55. On outoa, että sellaiset ihmeet, jotka tapahtuivat samalla hetkellä, kun kaupungin huomio oli kiinnittynyt Jeesuksen kuolemaan – päivän tapahtumaan – menivät ohi huomaamatta, sillä kukaan historioitsija ei viittaa niihin vähäisimmässäkään määrin. Tuntuu mahdottomalta, että maanjäristys ja koko maailman kolmeksi tunniksi peittämä pimeys maassa, jossa taivas on aina täysin kirkas, olisi voinut jäädä huomaamatta.

Pimeydenpituus oli lähessamakuinauringonpimennyksen, mutta tämän tyypiset auringon pimennykset tapahtuvat vain uuden kuun aikana ja Jeesuksen kuolema tapahtui täyden kuun aikaan Nissanin kuukauden 14. päivänä, Juutalaisen Pääsiäisen päivänä. Auringon pimeneminen olisi voinut aiheutua myös auringonpilkuista, jotka voidaan havaita maan pinnalla. Siinä tapauksessa sen valo heikkenee huomattavasti, mutta ei koskaan siinä määrin, että se aiheuttaisi hämäryyden ja pimeyden. Jotta hyväksyttäisiin, että tällainen on todella tapahtunut tuohon aikaan, sillä olisi täytynyt olla täysin luonnollinen syy.⁶

Samoin kuin on nähty kuolleen heräävän eloon, voi olla, että jotkut henkilöt ovat nähneet näkyjä ja ilmestyksiä, mikä ei ole epätavallista. Koska he eivät olleet kuitenkaan tietoisia sellaisen ilmiöiden syistä, he olettivat, että heidän näkemänsä hahmot nousivat haudasta.

Heidän Herransa Jeesuksen kuolemasta ahdistuneet opetuslapset yhdistivät sen epäilemättä muutamiin erityisiin tapahtumiin, joihin he eivät olisi muussa tilanteessa kiinnittäneet mitään huomiota. Sillä hetkellä kivenpalan irtaantuminen olisi ollut kylliksi kummallisuuksiin taipuvaisille yksilöille, pitämään sitä ihmeenä ja jotka tosiasiaa liioitellen väittivät, että kalliot olivat haljenneet.

Jeesus on suuri tekojensa johdosta eikä uskomattomien mielikuvien johdosta, joilla innostuneet, vähän valistuneet luulivat olevan tarpeen hänet ympäröidä.

6 Auringon pinnalla on aina tiettyjä auringonpilkkuja, jotka seuraavat sen pyörimisliikettä, mikä on auttanut määrittelemään tämän liikehdinnän keston. Ajoittain nämä auringonpilkkut lisääntyvät kuitenkin lukumäärältään, laajuudeltaan ja intensiteetiltään ja juuri silloin valo ja kuumuus vähenevät. Auringonpilkkujen määrän lisääntyminen näyttää sattuvan samaan aikaan tiettyjen astronomisten ilmiöiden kanssa ja tiettyjen planeettojen suhteellisen aseman kanssa, mitkä määräävät niiden kausittaisen esiintymisen. Sellaisen pimenevän piteyden vaihtelee suuresti. Joskus se kestää vain kaksi kolme tuntia, mutta vuonna 535 oli yksi, joka kesti neljätoista kuukautta. – Kirj.

Jeesuksen ilmestyminen kuolemansa jälkeen

56. Mutta Maria seiso i hauda edessä ulkopuo lella ja itki. Kun hän näin itki, kurkisti hän hautaan ja näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissa istuvan, toisen pääpuolessa ja toisen jalkapuolessa, siinä, missä Jeesuksen ruumis oli maannut. Nämä sanoivat hänelle: ”Vaimo, mitä itket?” Hän sanoi heille: ”Ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä tiedä, mihin ovat hänet panneet”.

Tämän sanottuaan hän kääntyi taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä seisovan, eikä tiennyt, että se oli Jeesus. Jeesus sanoi hänelle: ”Vaimo, mitä itket? Ketä etsit?” Tämä luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi hänelle: ”Herra, jos sinä olet kantanut hänet pois, sano minulle, mihin olet hänet panneet, niin minä otan hänet”.

Jeesus sanoi hänelle: ”Maria!” Tämä kääntyi ja sanoi hänelle hebreankielellä: ”Rabhuuni!” se on: opettaja.

17. Jeesus sanoi hänelle: ”Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljieni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö”.

Maria Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran ja että Herra oli hänelle näin sanonut. (Johannes 20: 11–18)

57. Ja katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemissa. Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut. Ja heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssansa. Mutta heidän silmänsä olivat pimitetyt, niin etteivät he tunteneet häntä. Ja hän sanoi heille: ”Mistä te siinä kävellessänne puhutte keskenänne?” Niin he seisautuivat murheellisina muodoltansa.

Ja toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle: ”Oletko sinä ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä

siellä näinä päivinä on tapahtunut?” Hän sanoi heille: ”Mitä?” Niin he sanoivat hänelle: ”Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle, Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä, kuinka meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet. Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin. Ja onhan kaiken tämän lisäksi nyt jo kolmas päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat. Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmästyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkeliä näyn, ja enkelit olivat sanoneet hänen elävän. Ja muutamat niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan, kuin naiset olivat sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet.”

Niin hän sanoi heille: ”Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämettä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?” Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.

Ja kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi. Mutta he vaativat häntä sanoen: ”Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laske-massa”. Ja hän meni sisään ja jäi heidän luoksensa. Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille. Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Ja hän katosi heidän näkyvistään.

Ja he sanoivat toisillensa: ”Eikö sydämemme ollut meissä pala-va, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?” Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssansa. Ja nämä sanoivat: ”Herra on totisesti noussut ylös ja on

ilmestynyt Simonille”. Ja itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat hänet tunteneet, kun hän mursi leivän.

Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskelään ja sanoi heille: ”Rauha teille!” Niin heidät valtasi säikähähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä Hengen.

Mutta hän sanoi heille: ”Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne? Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketkaa minua ja katsokaa, sillä ei Hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan.” Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.

Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: ”Onko teillä täällä jotakin syötävää?” Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa. Ja hän otti ja söi heidän nähtensä. Ja hän sanoi heille: ”Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa”.

Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. Ja hän sanoi heille: ”Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimesensä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä. Te olette tämän todistajat. Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta.” (Luukas 24: 13–49)

58. Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus tuli. Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: ”Me näimme Herran”. Mutta hän sanoi heille: ”Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko”.

Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seiso i heidän keskellään ja sanoi: ”Rauha teille!”

Sitten hän sanoi Tuomaalle: ”Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen”. Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: ”Minun Herrani ja minun Jumalani!” Jeesus sanoi hänelle: ”Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!” (Johannes 20: 24–29)

59. Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla; ja hän ilmestyi näin:

Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, ja Sebedeuksen pojat sekä kaksi muuta hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä. Simon Pietari sanoi heille: ”Minä menen kalaan”. He sanoivat hänelle: ”Me lähdemme myös sinun kanssasi”. Niin he lähtivät ja astuivat venheeseen; mutta eivät sinä yönä saaneet mitään.

Ja kun jo oli aamu, seiso i Jeesus rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus. Niin Jeesus sanoi heille: ”Lapset, onko teillä mitään syötävää?” He vastasivat hänelle: ”Ei ole”. Hän sanoi heille: ”Heittäkää verkko oikealle puolelle venhettä, niin saatte”. He heittivät verkon, mutta eivät jaksaneet vetää sitä ylös kalojen paljouden tähden.

Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: ”Se on Herra”. Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, vyötti hän vaippansa ympärilleen, sillä hän oli ilman vaatteita, ja heittäytyi järveen. Mutta muut opetuslapset tulivat venheellä ja vetivät perässään verkkoa kaloi neen, sillä he eivät olleet maasta kauempana kuin noin kahdensadan kyynärän päässä. (Johannes 21: 1–8)

60. Sitten hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät. Ja tapahtui, että hän siunatessaan heitä erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

Ja he kumarsivat häntä ja palasivat Jerusalemiin suuresti iloiten. Ja he olivat alati pyhäkössä ja ylistivät Jumalaa. (Luukas 24: 50–53)

61. Evankelistat ovat kertoneet Jeesuksen kuoleman jälkeiset ilmestymiset olosuhteiden mukaan niin yksityiskohtaisesti, että se ei jätä mitään epäilystä niiden todellisuudesta. Vielä sen lisäksi, ilmestymiset selittyvät täydellisesti fluidisten lakien ja perispiritin ominaisuuksien avulla, eivätkä edusta mitään epänormaalia saman lajityypin ilmiöiden kanssa, joista muinainen ja sen aikainen historia tarjoaa lukuisia esimerkkejä, sulkematta pois edes käsin kosketeltavia. Jos tarkasteltaisiin hänen monien ilmestymisiensä olosuhteita, hänessä voitaisiin havaita niinä hetkinä kaikki fluidisen olennon ominaispiirteet. Hän ilmestyy odottamatta ja katoaa samalla tavalla. Jotkut näkevät hänet, mutta eivät muut, ilmestymisien aikana, joissa edes opetuslapset eivät havaitse häntä. Hän näyttäytyy suljetuissa huoneissa, joihin ruumiillinen keho ei voisi päästä. Jopa hänen puheestaan puuttuu ruumiillisen olennon innostus. Se on lyhyttä ja ytimekkäällä tavalla erityistä Hengille, jotka ilmaisevat itsensä tällä tavalla. Toisin sanoen koko hänen olemuksensa ilmaisee jotakin, mikä ei ole maallisesta maailmasta. Hänen näkemisensä saa aikaan sekä hämmästyä että pelkoa samanaikaisesti. Hänen opetuslapsensa eivät voi puhua hänen kanssaan yhtä vapaasti kuin aikaisemmin. Heistä tuntuu, että hän ei ole enää ihminen. Jeesus näyttäytyi kuitenkin perispirituaalisessa (eli ts. henkisesä) kehossaan, mikä selittää, miksi hänet näkivät vain ne, joiden hän halusikin näkevän. Jos hän olisi ollut ruumiillisessa kehossaan, hänet olisi nähnyt ensimmäinen, joka tuli hänen luokseen, aivan kuin hänen ollessaan elossa. Hänen opetuslapsensa, jotka eivät tunteneet ilmestymisilmiöiden ensisijaista syytä, eivät ymmärtäneet niiden erityisyyksiä, eivätkä todennäköisesti

huomanneet niitä. Koska he näkivät Jeesuksen ja koskettivat häntä, sen täytyi olla heistä vironnut ruumis. (Katso luku XIV, nrot, 35–38)

62. Samalla kun epäusko hylkää kaikki Jeesuksen suorittamat ilmiöt, koska ne näyttivät yliluonnollisilta ja pitää niitä, tutkimatta, legendoina, spiritismi tarjoaa luonnollisen selityksen useimpiin sellaisiin ilmiöihin. Se esittelee, miten ne ovat mahdollisia, ei ainoastaan fluidisten lakien teorian avulla, vaan niiden yhdenmukaisuudella samanlaisten ilmiöiden kanssa, joita suuri määrä yksilöitä on saanut aikaan mitä tavanomaisimmissa olosuhteissa. Koska ilmiöt ovat enemmän tai vähemmän kaikille avoimella alueella, ne eivät todista periaatteessa mitään Jeesuksen poikkeuksellisesta luonteesta.⁷

63. Suurin Jeesuksen tekemistä ihmeistä, yksi, joka todella todistaa kuinka korkealle kehittynyt hän oli, on se vallankumous, jonka hänen opetuksensa saivat aikaan kaikkialla maailmassa hänen toimintakenttensä rajoituksista huolimatta. Itse asiassa, Jeesus – huomaamaton, köyhä, erittäin vaatimattomissa olosuhteissa, ilman mitään valta-asemaa omaavien ihmisten joukossa syntynyt, lähes oppimaton ja ilman mitään poliittista, taiteellista tai kirjallista vaikutusvaltaa – saarnasi vain kolme vuotta. Koko tämän lyhyen ajanjakson ajan hän oli tunnustamaton, herjattu, huijarina kohdeltu ja kanssaihmistensä vainoama. Hänen piti paeta, ettei häntä olisi kivitetty kuoli-aaksi. Yksi hänen opetuslapistaan petti hänet ja toinen kielsi. Kaikki hylkäsivät hänet sillä hetkellä, kun hän joutui vihol-

⁷ Lukuisat sen aikaiset ilmiöt liittyen parantamisiin, ilmestymisiin, riivauksiin, selvänäköön ja muihin, joita on raportoitu Revue Spirite'ssä ja palautettu mieleen yllä olevissa havainnoissa, tarjoavat, jopa yksityiskohtaisimmissa olosuhteissa, niin suoranaisen samankaltaisuuden niiden kanssa, joista Evankeliumi kertoo, että sekä ilmiöiden että syiden samankaltaisuus tulee ilmeiseksi. Joten täytyy kysyä, miksi samat ilmiöt olisivat luonnollisia nykyisin, mutta yliluonnollisia eilen, saatanallisia toisille, jumalallisia toisille. Jos olisi mahdollista asettaa tässä ne rinnakkain, vertailu olisi helpompaa. Niiden lukumäärä ja selitykset, joita useimmat niistä tarvitsisivat, eivät kuitenkaan anna siihen mahdollisuutta. – Kirj.

listensa käsiin. Hän harjoitti vain hyvää, mutta se ei suojellut häntä pahantahtoisuudelta, joka käänsi hänen tekemänsä palveluteot häntä vastaan. Tuomittuna kuolemaan rikollisten tapaan, hän kuoli maailman hylkäämänä – sen aikainen historia vaikeenee tästä asiasta.⁸ Hän ei kirjoittanut mitään. Siitä huolimatta, muutamien yksilöiden avustamana, jotka olivat yhtä huomauttamattomia kuin hänkin, hänen sanansa riittivät uudistamaan maailman. Hänen oppinsa löi kuoliaaksi kaikkivoivan pakanuuden ja siitä tuli sivistyksen liekki. Kaikki, mikä saa ihmiset epäonnistumaan, oli häntä vastaan, siksi me olemme sanoneet, että hänen oppinsa voitto oli hänen suurin ihmeensä samalla, kun se todistaa, että hänen tehtävänsä oli jumalallinen. Jos hän olisi tarjonnut sosiaalisten ja uudistavien periaatteiden – joille ihmiskunnan henkinen tulevaisuus perustuu – sijasta jälkipolville vain muutamia tavattomia ilmiöitä, ehkä tuskin kukaan tänä päivänä tunnistaisi hänen nimeään.

Jeesuksen ruumiin katoaminen

64. Jeesuksen ruumiin katoaminen hänen kuolemansa jälkeen on ollut lukuisien kommenttien aihe. Neljä Evankelistaa todistaa sen perustuen naisten selostukseen, jotka menivät kolmantena päivänä hänen hautakammiolleen huomatakseen vain, että hän ei ollut siellä. Jotkut ovat nähneet tässä katoamisessa ihmeellisen tapahtuman, toiset pitävät sitä salakähmäisenä siirtona. Toisen mielipiteen mukaan Jeesuksella ei ollut ruumiillista, vaan ainoastaan fluidinen keho. Läpi koko elämänsä hän oli vain käsin kosketeltava ilmestys, toisin sanoen synnyttämätön⁹. Hänen syntymänsä, kuolemansa ja kaikki elämänsä fyysiset toimet olivat vain ilmestyksiä. Joten on sanottu, että hänen ruumiinsa, palattuaan fluidiseen tilaan, voi hävitä hautakammiosta ja että se oli tämä sama ruumis, jossa hän näyttäytyi kuolemansa jälkeen.

8 Vain juutalainen historioitsija Favius Josephus sanoo siitä yleensä mitään. – Kirj.

9 Katso viittaus seuraavassa kappaleessa – Käänt.

Epäilemättä sellainen tosiasia ei ole täysin mahdoton, sen mukaan mitä nykyisin tiedetään fluidien ominaisuuksista. Se olisi kuitenkin vähintään täysin poikkeuksellista ja muodollisesti synnyttämättömien ominaispiirteiden vastaista (katso luku XIV, nro 36). Ongelmana on siksi päättää, onko sellainen hypoteesi hyväksyttävä ja varmentavanko tosiasiat sen vai, onko se niiden kanssa ristiriidassa.

65. Jeesuksen elämä maan päällä sisältää kaksi jaksoa: hänen kuolemaansa edeltävä ja sen jälkeinen. Edellisessä, hedelmöityksen hetkestä syntymään, kaikki mitä tulee hänen äitiinsä, tapahtuu kuten elämän normaaleissa olosuhteissa tapahtuu.¹⁰ Syntymästään kuolemaansa asti, kaikki hänen teoissaan, kielellään ja erilaisissa elämänsä tilanteissa, paljastaa ruumiillisuuden ominaisuuksia vailla epäilyksen häivää. Fyysiset ilmiöt, jotka esiintyvät hänessä ovat odottamattomia, mutta niissä ei ole mitään epänormaalia, koska ne voidaan selittää perispiritin ominaisuuksilla ja saattavat löytyä eriasteisina muissa yksilöissä. Toisaalta hänen kuolemansa jälkeen kaikki hänessä paljastaa fluidisen olennon. Ero näiden kahden olotilan välillä on niin huomattava, ettei niitä voi verrata.

Ruumiillisella keholla on synnynnäiset, aineelliset ominaisuudet, ominaisuudet, jotka poikkeavat olennaisesti eteristen fluidien ominaisuuksista. Aineessa romahdus johtuu molekyylien vetovoiman rikkoutumisesta. Leikkausinstrumentti voi lävistää fyysisen ruumiin ja jaotella sen kudoksia. Jos elämälle olennaisten elinten kimppuun käydään, ruumis lakkaa toimimasta ja seuraa kuolema eli ruumiin kuolema. Koska fluidisissa ruumiissa ei ole kiinnevoimaa, elämä ei perustu erityisten elinten toimintaan. Samanlaisia sairauksia kuin fyysisessä ruumiissa ei voi syntyä. Leikkaava instrumentti tai mikä tahansa muu voi läpäistä fluidisen ruumiin kuin höyrypilvi aiheuttamatta minkäänlaisia vammaa. Siksi tämän kaltaiset *ruumiit eivät voi kuolla* ja siksi

¹⁰ Emme puhu ruumiillistumisen mysteeristä, johon meidän ei tarvitse kiinnittää huomiota tässä, mutta jota tulemme tutkimaan myöhemmin. – Kirj.

synnyttämättömiksi kutsuttuja fluidisia olentoja ei voi tappa. Jeesuksen kuoleman jälkeen hänen reaktiokyvytön ja eloton ruumiinsa haudattiin kuten mikä tahansa ruumis ja kuka tahansa voi nähdä sen ja koskea sitä. Ylösousemisensa jälkeen, kun hän oli valmis jättämään maan taakseen, hän ei kuollut uudelleen. Sen sijaan hänen ruumiinsa nousi, hajosi ja häipyi jälkeä jättämättä – ilmeinen todiste, että tämä ruumis oli erilainen kuin se, joka kuoli ristillä. Joten täytyy vetää johtopäätös, että Jeesus voi kuolla, koska hänellä oli lihallinen ruumis. Aineellisista ominaisuuksistaan johtuen ruumiillinen keho on tuntemusten ja fyysisen kivun paikka, joka kaikuu Hengen tuntokeskuksessa. Se ei ole ruumis, joka kärsii vaan Henki, joka vastaanottaa vastaiskun orgaanisen kudoksen muutoksista tai vammoista. Ruumiista, josta Henki on poistunut, puuttuu täydellisesti tunto. Samasta syystä Henki, jolla ei ole ruumista, ei voi kokea kärsimistä, mikä johtuu aineen muutoksesta. Joten täytyy vetää johtopäätös, että, jos Jeesus kärsi fyysisesti – mitä ei voida epäillä – se johtui siitä, että hänellä oli fyysinen ruumis, luonteeltaan samanlainen kuin kaikilla muillakin.

66. Voimakkaimmat moraaliset arvioinnit täytyy liittää fyysisiin tapahtumiin. Jos Jeesus oli elämänsä aikana olemassa fluidisten olentojen olomuodossa, hän ei olisi tuntenut kipua eikä ruumiillisia tarpeita. Jos oletetaan tilanteen olleen sellaisen, häneltä otetaan kaikki ansio koskien elämän kieltämyksiä ja kärsimyksiä, jotka hän valitsi luopumisen esimerkiksi. Jos kaikki hänen elämässään oli vain ilmestymistä, kaikki hänen elämänsä tapahtumat, hänen toistuvat toteamuksensa kuolemastaan, kärsimysnäytelmä Öljymäen Puutarhassa, hänen rukouksensa Jumalalle maljan poistamiseksi hänen huuliltaan, hänen kärsimyksensä ja kuolemansa – kaikki viimeiseen huutoon saakka, kun hän heitti henkensä – olisi ollut vain turhaa huijausta suhteessa hänen todelliseen luontoonsa ja tarkoitettu luomaan usko hänen elämänsä näennäiseen uhraamiseen, yksinkertaisen ja rehellisen miehen arvoton farssi ja vielä suuremmasta syystä sellaisen kehittyneen olennon arvoton farssi. Toisin sanoen

hän olisi käyttänyt hyväksi aikalaistensa ja kaikkien jälkipolvien hyvää uskoa. Sellaiset ovat tämän teorian loogiset seuraukset, seuraukset, jotka eivät ole hyväksyttävät, koska ne alentavat häntä moraalisesti paremminkin kuin kohottavat häntä.¹¹ Näin ollen, kuten kellä tahansa muulla ihmisellä, Jeesuksella oli sekä ruumiillinen että fluidinen keho, tosiasia, mikä on todistettu niillä fyysisillä ja psyykkisillä ilmiöillä, jotka kirkastivat hänen elämäänsä.

67. Tämä ajatus Jeesuksen ruumiin luonteesta ei ole lainkaan uusi. Neljännellä vuosisadalla, Apollinarius Laodicea, Apollinarialaisten lahkoon pää, väitti, että Jeesus ei ollut ottanut meidän kaltaistamme ruumista, vaan *paremminkin kärsimyksistä vapaan* ruumiin, joka laskeutui taivaasta Pyhän Neitsyen syyliin, mutta joka ei ollut syntynyt hänestä. Näin ollen Jeesus ei ollut syntynyt eikä kärsinyt tai kuollut muutoin kuin näennäisesti. Apollinarialaiset julistettiin pannaan Aleksandrian Kirkolliskokouksessa v. 360, Rooman Kirkolliskokouksessa v. 374 ja Konstantinopolin Kirkolliskokouksessa v. 381. Docetistit (kreikan sanasta dokein, ilmestyä) tuottelias gnostilainen lahko, joka säilyi ensimmäiset kolme vuosisataa, kannatti samaa uskoa.

11 Kustantajan huomautus: Kardec'in lähdön jälkeen tapahtuneiden kommunikointien ja ilmiöiden valossa meidän täytyy vetää johtopäätös, että se ei ollut todellakaan tyhjä huijaus kuten ei siinäkään ollut mitään huijausta, kun Jeesus kuolemansa jälkeen lausui sanat, jotka on kirjattu Luukkaan Evankeliumissa (24:39): "Se olen minä. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei Hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan."

GENESIS

Osa III

Ennustukset

LUKU XVI – ENNUSTAMISEN TEORIA

LUKU XVII – ENNUSTUKSET EVANKELIUMISSA

LUKU XVIII – AIKA ON TULLUT

GENESIS

LUKU XVI

Ennustamisen teoria

1. Miten tulevaisuuden tietäminen on mahdollista? Sellaisten tapahtumien ennustamisen voi ymmärtää, mitkä ovat seurausta asioiden nykyisestä tilasta, mutta ei niiden, joilla ei ole mitään yhteyttä nykyisyyteen ja vielä vähemmän niiden, jotka tapahtuvat sattumalta. Sanotaan, että tulevat asiat eivät ole vielä olemassa. Ne ovat vielä olemattomuudessa. Joten kuinka kukaan voi tietää niiden tapahtuvan? Joka tapauksessa on aika paljon esimerkkejä toteutuneista ennustuksista, mistä täytyy vetää johtopäätös, että kyseessä on ilmiö, johon meillä ei ole vielä avainta, koska ei ole seurausta ilman syytä. Siksi yritämme löytää tämän syyn, ja jälleen kerran spiritismi on avain moniin mysteereihin. Se tarjoaa avaimen tähän ja osoittaa meille lisäksi, että edes ennustamisen ilmiö ei ole luonnon lakien ulkopuolella. Ottakaamme vertailun vuoksi esimerkki arkipäivän asioista. Se auttaa meitä ymmärtämään periaatetta, jota aiomme kehittää.

2. Kuvitelkaamme mies korkealla vuorella tarkastelemassa laajaa tasankoa. Näissä olosuhteissa muutaman kilometrin välimatka näyttää hyvin pieneltä ja hän voi tajuta yhdellä silmäyksellä kaikki erilaiset maaston piirteet alusta tien päähän saakka. Kulkija, joka valitsee tämän tien ensimmäistä kertaa, tietää, että, kun hän lähtee matkaan, hän pääsee perille – yksinkertainen ennustus hänen matkansa tuloksesta. Kuitenkin, maaston yksityiskohdat, ylämäet ja alamäet, ylitettävät joet ja metsät, jyrkänteet, joilta hän voi pudota, varkaat, jotka voivat hänet ryöstää ja majapaikat, joissa hän voi viettää yönsä – kaikki tämä on hänen havaintojensa ulkopuolella. Se on tuntematonta, tulevaisuutta, koska hänen näkökenttänsä ei ulotu häntä ympäröivää pientä aluetta kauemmas. Mitä tulee siihen kuluvaan aikaan, hän mittaa sitä sillä, miten kauan sen läpikulkeminen kestää. Jos matkan merkkipisteet jätetään huomioimatta, matkan ajal-

linen kesto häviää. Miehelle, joka katselee kulkijaa vuoren huipulta, kaikki tämä on kuitenkin nykyhetkeä. Kuvitelkaamme nyt, että tämä mies menee alas kulkijan luo ja sanoo hänelle: ”Sillä ja sillä hetkellä sinä tulet kohtaamaan sellaisia ja sellaisia asioita. Sinun kimppuusi hyökätään ja sitten sinut pelastetaan.” Hän ennustaa tulevaisuutta; vuoren huipun miehelle se on nykyisyyttä.

3. Jos jätämme nyt puhtaasti fyysisten asioiden maailman ja jos astumme ajatuksissamme Henkien maailman todellisuuteen, näemme saman ilmiön tapahtuvan suuremmassa mittakaavassa. Ei-ruumiillistuneet Henget ovat kuin mies vuorella. Heille ei ole olemassa tilaa eikä ajan pituutta. Heidän näkökykynsä laajuus ja tarkkuus on kuitenkin suhteessa heidän puhtauteensa ja henkisen hierarkian tasoonsa. Alhaisen tason Henkiin verrattuna he ovat kuin voimakkaalla teleskoopilla varustetut henkilöt niiden rinnalla, joilla on vain pelkät silmät. Jälkimmäisten näkökenttä on rajoitettu, ei pelkästään siksi, että heille on vaikeaa irrota maasta, johon he ovat yhdistetyt, vaan myös koska heidän perispiritinsä karkeus verhoaa kaukaisia asioita, samalla tavoin kuin sumu peittää ne ruumiin silmiltä. Siksi voidaan ymmärtää, että täydellisyytensä asteen mukaan Henki voi nähdä mielessään muutamien kuukausien, muutamien vuosien, muutamien vuosisatojen tai useiden vuosituhansien ajanjakson, sillä mitä on yksi vuosisata ikuisuuden edessä? Tapahtumat eivät avaudu sellaisen Hengen edessä peräkkäin kuten sattumukset kulkijan reitillä. Paremminkin se näkee koko aikavälin alun ja lopun samalla kertaa. Kaikki tapahtumat, jotka tällä aikavälillä muodostavat maan ihmisille tulevaisuuden, ovat tälle Hengelle nykyisyyttä. Joten se kykenee kertomaan taatusti: ”Sellainen ja sellainen asia tulee tapahtumaan siihen ja siihen aikaan, koska minä näen asian juuri kuin mies vuorella voi nähdä, mikä kulkijaa hänen matkallaan odottaa.” Jos se ei tee sitä, se johtuu siitä, että tulevaisuuden tietäminen ennalta saattaa olla ihmisille vahingollista. Se vaaran-

taisi heidän vapaan tahtonsa ja lamaannuttaisi heidät yrityksissään, joita heidän täytyy tehdä kehittyäkseen. Kun he ovat tietämättömiä, heitä odottava hyvä ja paha on heille koetus. Jos sellainen kyky saattaa löytyä, vaikkakin rajoittuneena, luotujen keskuudessa niin miten paljon voimakkaampi sen täytyy olla niiden Luojan edustajien keskuudessa, jotka käsittävät äärettömyyden? Luojalle aikaa ei ole olemassa. Maailmojen alku ja loppu on nykyisyys. Mikä on yhden ihmisen, yhden sukupolven, koko kansan elämän kaari tämän valtavan panoraaman puitteissa?

4. Siitä huolimatta, koska ihmisten täytyy toimia yhteistyössä kaikkinaisessa kehityksessä ja koska tiettyjen tapahtumien pitää olla seurauksena sellaisesta yhteistyöstä, erityistapauksissa heidän saattaa olla hyödyllistä tietää etukäteen näitä tapahtumia valmistellakseen niille tietä ja ollakseen valmiita, kun aika tulee. Tämän vuoksi Jumala sallii ajoittain verhon kulmaa nostettavan, mutta aina hyödyllisen tarkoituksen takia eikä koskaan uteliaisuuden tyydyttämiseksi. Sen tähden sellaista missiota ei anneta kaikille Hengille (koska on niitä, jotka eivät tunne tulevaisuutta yhtään paremmin kuin ihmiset), vaan harvoille Hengille, jotka ovat riittävän edistyneitä tehtävään. Pitää huomata, että tällaiset paljastukset tehdään aina spontaanisti eikä koskaan tai ainakin erittäin harvoin vastauksena suoraan kysymykseen.

5. Lisäksi sellainen missio saatetaan uskoa tietylle yksilölle seuraavalla tavalla: Tunteitta asiaa he, joille on annettu tehtäväksi paljastaa salattu tieto, saattavat saada inspiraation Hengiltä, jotka sen tietävät, ja silloin he välittävät sen mekaanisesti tiedostamatta sitä. Lisäksi tiedetään, että sielu vapautuu enemmän tai vähemmän unen tai valveilla olon aikana yhtä lailla kuin ekstaasin ja selvänäköisyyden hetkellä ja omaa vapaan Hengen kykyjä. Jos se on kehittynyt ja varsinkin jos se on profeettojen kaltainen Henki, joka on saanut mission tähän tarkoitukseen, silloin sen sielu nauttii vapauden hetkiensä aikana kyvystä hallita enemmän tai vähemmän pitempää ajanjaksoa. Silloin

hänen oma Henkensä näkee tuon ajanjakson tapahtumat ikään kuin ne olisivat nykyhetki. Se saattaa paljastaa silloin ne samalla hetkellä tai säilyttää muiston niistä herätessään. Jos näiden tapahtumien täytyy pysyä salassa, se voi joko unohtaa ne tai säilyttää niistä vain hämärän aavistuksen, riittävän vaistomaiseen opastukseen.

6. Joten me näemme tämän kyvyn kehittyvän sallimuksellisesti tietyissä tilanteissa, välittömän vaaran uhatessa, suur-tuhoissa ja mullistuksissa ja tästä johtuen monilla vainotuilla uskonsuuntauksilla on ollut lukuisia *näkijöitä*. Lisäksi, juuri tästä syystä me näemme suurien sotapäälliköiden etenevän päättäväisesti vihollista vastaan, varmana voitosta ja että nerokkaat henkilöt kuten esimerkiksi Kristoffer Kolumbus, ajavat takaa tavoitetta ja niin sanoaksemme ennustavat hetken jolloin tulevat sen saavuttamaan. Näin on, koska he ovat nähneet päämäärän, joka ei ollut heidän hengelleen tuntematon. Joten ennustamisen lahja ei ole enää ylikuonnollinen kuten ei valtava määrä muitakaan ilmiöitä. Se perustuu sielun ominaisuuksiin ja näkyvän ja näkymättömän maailman välisten suhteiden hallintaan, mitkä spiritismi on tehnyt tunnetuiksi. Ehkä tämä teoria ennustamisesta ei ratkaise kaikkia tapauksia, joita tulevaisuuden paljastamiseen saattaa liittyä, mutta epäilemättä se on hyödyllinen koska se osoittaa keskeisen peruseriaatteen.

7. Aika usein ennalta näkemisen kyvyllä varustetut henkilöt näkevät tapahtumia joko ekstaasissa tai somnambulismien tilassa ikään kuin ne olisi piirretty liitutaululle. Tämä saatetaan selittää myös valokuvamuistilla. Koska, Henkien ajatuksissa oleva tapahtuma – tai yksilön ajatuksissa, jonka tulisi se aiheuttaa – tekee työtä tullakseen saatetuksi päätökseen, tällainen ajatus voi piirtää näkijälle kuvan liikkueessaan avaruudessa, kuten ääni liikkuu ilmassa. Koska sen täytäntöönpanoa voidaan kuitenkin kiirehtiä tai viivästyttää olosuhteista riippuen, näkijä näkee tapahtuman kykenemättä kertomaan tarkkaa aikaa.

Joskus erityinen ajatus saattaa olla vain suunnitelma, toive, joka ei ehkä toteudu. Tästä johtuvat useat ennustuksiin liittyvät tietojen ja päivämäärien virheet. (Katso luku XIV, nro 13 eteenpäin)

8. Meiltä puuttuu erityinen aisti henkisten asioiden käsittämiseksi sillä tavoin, että saisimme niistä yhtä selvän kuvan kuin saamme edessämme olevasta maisemasta. Aivan samoin kuin sokealta puuttuu aisti, joka tarvitaan valon, värien ja näön vaikutusten erottamiseen fyysisestä kosketuksesta. Niinpä me emme päädy tähän vain mielikuvituksen vaikutuksesta, vaan vertausten avulla, jotka on otettu meille tutuista asioista. Aineelliset asiat voivat kuitenkin tarjota meille vain erittäin epätäydellisiä ajatuksia henkisistä asioista, emmekä voi ottaa vertauksia kirjaimellisesti ja esimerkiksi uskoa, että Henkien tarkkanäköisten kykyjen laajuus riippuu siitä, miten korkealla ne todellisuudessa ovat ja että niiden täytyy olla vuorella tai pilvien yläpuolella ymmärtääkseen ajan ja avaruuden. Sellainen kyky on luontainen henkisyiden tai paremminkin ei-ruumiillistuneisuuden tilalle, joka tarkoittaa, että Hengen tilassa eläminen tuottaa ominaisuuden, jota voidaan verrata, vaikkakin hyvin vajavaisesti, vuoren huipulla olevan miehen laajaan näkökenttään. Tämän vertauksen tarkoituksena on yksinkertaisesti osoittaa, että tapahtumat, jotka toisille ovat tulevaisuudessa, ovat toisille nykyisyydessä ja voidaan näin muodoin ennustaa, mikä ei tarkoita, että vaikutus on tuotettu samalla tavalla. Sen tähden Hengen ei ole pakko mennä erityiseen paikkaan avaruudessa nauttiakseen tästä käsityskyvystä. Henki, joka on meidän vierellämme täällä maan päällä, voi omata sen yhtä täysin kuin, jos se olisi tuhansien kilometrien päässä, vaikka me itse emme voisi nähdä mitään näkökenttämme ulkopuolella. Henkien näkö ei toimi samojen peruseriaatteiden mukaan eikä samoin kuin ihmisillä. Niiden näkökenttä on täysin erilainen ja juuri tästä syystä me emme voi sitä tajuta. *Henki on verrattuna ruumiillistuneeseen ihmiseen kuin näkökykyinen henkilö verrattuna sokeaan.*

9. Täytyy lisäksi ymmärtää, että etäisyys ei rajoita tätä käsityskykyä, vaan että se sisältää kyvyn läpäistä kaiken. Toisamme: se on luontainen kyky ja suhteessa Hengen aineellistumattomuuden (materiaasta irtaantuneisuuden) tilaan. Tämä kyky *heikkenee* ruumiillistumisessa. Se ei kuitenkaan mitätöidy täydellisesti, sillä sielu ei ole suljettuna ruumiiseen kuin laatikkoon. Ruumiillistunut Henki omaa sen, vaikkakin aina vähemmässä määrin kuin ollessaan täysin vapaa. Tämä antaa tietyille yksilöille ymmärryksen voiman, joka toisilta täydellisesti puuttuu, antaen heille korkeamman moraalisen näkemyskyksen ja ei-aineellisten asioiden helpomman ymmärtämisen. Ruumiillistunut Henki ei ainoastaan tajua, vaan myös muistaa, mitä se on Hengen tilassa nähnyt ja tämä muisto on kuin kuva hänen mielessään. Ruumiillistumisen aikana se voi nähdä, mutta vain hämärästi ikään kuin verhon läpi. Vapauden tilassa se näkee selvästi. *Näkemisen lähtökohtana ei ole ulkopuolinen tekijä vaan näkökyky on Hengessä itsessään*, minkä takia se ei tarvitse ulkoista valon lähdettä. Moraalisen kehityksen myötä sen ajatusten ja käsitteiden piiri laajenee. Perispiritin asteittaisen materiaalisuudesta irtaantumisen myötä se puhdistaa itsensä karkeista aineksista, mikä vaikuttaa sen havaintokyvyn puhdistumiseen, mistä on helppo ymmärtää, että Hengen kykyjen laajuus seuraa sen kehitystä.

10. Juuri Hengen kykyjen laajuuden aste tekee siitä ruumiillistumisen aikana enemmän tai vähemmän kykenevän ymmärtämään henkisiä asioita. Tämä kyvykkyys ei ole kuitenkaan älykkyyden kehittymisen välttämätön seuraus. Tavanomainen tieto ei anna sitä, minkä vuoksi me näemme suuren tietomäärän omaavia henkilöitä, jotka ovat yhtä sokeita henkisissä asioissa kuin toiset materiaalisissa asioissa. Edelliset vastustavat henkisiä asioita, koska he eivät ymmärrä niitä johtuen siitä tosiasiaista, että heidän kehityksensä *ei ole vielä* tässä mielessä päättynyt, kun taas tavanomaisen koulutuksen ja älykkyyden omaavat henkilöt näyttävät käsittävän sen heitä helpommin ja näyttävät

omaavan ennalta muodostuneen näkemyksen näistä asioista. Heille se on takautuva muisto siitä, mitä he ovat nähneet ja osanneet joko harhailevassa tilassa tai edellisten elämien aikana, samoin kuin joillain henkilöillä on intuitio kielistä ja tieteistä, joihin he olivat aiemmin perehtyneet.

11. Mitä tulee spiritismin tulevaisuuteen, me tiedämme, että Henget vahvistavat yksimielisesti, että sen riemuvoitto on pian käsillä, sitä vastaan asetetuista esteistä huolimatta. Tällainen ennalta tietäminen on niille helppoa ennen kaikkea siksi, että sen levittäminen on heidän henkilökohtaista työtään. Ottamalla suoranaisesti osaa liikkeeseen tai opastamalla siinä ne tietävät näin ollen, mitä niiden tulee tehdä. Toiseksi heille on kylliksi tarkastella lyhyttä kestoaikaa ja tässä kaudessa he voivat nähdä voimakkaita auttajia, joita Jumala on hankkinut ja joiden julkituomiseen ei kulu kauaa aikaa. Vaikka emme olekaan Henkiä, katsokaamme, spiritistit, ei kauemmas kuin kolmekymmentä vuotta eteenpäin keskelle sen aikaista uutta sukupolvea. Tarkastelkaamme sieltä käsin mitä nyt on tapahtumassa. Antakaamme heidän seurata spiritismin asteittain kasvavaa marssia ja he näkevät niiden, jotka uskovat, että heidät kutsuttiin kumoamaan se, kuluttaneen voimansa turhaan yritykseen. He näkevät heidän häviävän näyttämöltä vähä vähältä puun loistossa, joka kasvaa suureksi ja korkeaksi ja jonka juuret tunkeutuvat syvemmälle joka ainoa päivä.

12. Yksityiselämän jokapäiväiset sattumukset ovat useimmiten seurausta itse kunkin tavasta toimia. Jotkut onnistuvat kapasiteettinsa, taitavuutensa, määrätietoisuutensa, harkitsevaisuutensa ja energiansa mukaisesti, kun taas toiset epäonnistuvat taitamattomuudestaan johtuen. Joten voidaan sanoa, että jokainen meistä on oman tulevaisuutensa seppä, tulevaisuuden, joka ei ole koskaan yksilöstä riippumaton sokea kohtalo. Tuntemalla yksilön luonteen voi helposti ennustaa, mikä kohtalo häntä odottaa hänen valitsemallaan tiellä.

13. Kaitselmus hallitsee tapahtumia, jotka koskettavat koko ihmiskunnan etua. Jos joku asia on Jumalan suunnitelmissa, sen täytyy tapahtua tavalla tai toisella. Miehet ja naiset edesauttavat sen toteuttamisessa, mutta kukaan ei ole korvaamaton. Muutoin Jumala olisi luomustensa armoilla. Jos ne, joille oli annettu tehtäväksi täyttää se, epäonnistuvat, tehtävään määrätään joku toinen. Mikään tehtävä ei ole väistämätön. Yksilöillä on aina vapaus täyttää se, mikä heille on tehtäväksi annettu ja minkä he ovat vapaaehtoisesti hyväksyneet. Jos he eivät täytä sitä, he menettävät edun ja ottavat vastuun viivästymisistä, jotka saattavat seurata heidän laiminlyönnistään tai pahasta tahdostaan. Jos heistä tulee tehtävän täyttymisen este, Jumala voi murtaa heidät yhdellä henkäyksellä.

14. Näin tapahtuman lopullinen tulos on varma, koska se on Jumalan suunnitelmissa. Koska täytäntöön panon yksityiskohdat ja menetelmä ovat useimmiten kuitenkin riippuvaisia olosuhteista ja ihmisen vapaasta tahdosta, tavat ja keinot saattavat olla vaihtoehtoisia. Henget voivat antaa meille ymmärryksen kokonaisuudesta, jos on hyödyllistä varoittaa meitä ennakolta, mutta ennustaakseen todellisen paikan ja ajan niiden pitäisi tietää etukäteen päätös, jonka sellainen ja sellainen henkilö tulee tekemään. Sen tähden, jos tätä päätöstä ei ole vielä tehty yksilön mielessä niin, riippuen siitä mikä tahansa se tulee olemaan, se saattaa nopeuttaa tai hidastaa tapahtuman toteutumista tai muuttaa vaihtoehtoisia tapoja saada se aikaan, vaikkakin kaikki johtaa samaan tulokseen. Näin esimerkiksi olosuhteiden kokonaisuuden avulla Henget voivat ennustaa, onko sota väistämättömästi lähellä vai ei, mutta eivät kykene ennustamaan tarkkaa päivää milloin se alkaa tai yksityiskohtaisia sattumuksia, jotka voivat muuttua ihmisen tahdosta.

15. Tulevien tapahtumien ajan määrittelemisessä on myös välttämätöntä ottaa huomioon Henkien todellisen luonteen mukainen ominaispiirre.

Aikaa kuten avaruuttakaan ei voida määritellä kuin vertailupisteiden tai vertausarvojen avulla, jotka jakavat sen mitattaviin jaksoihin. Maan päällä ajan luonnollinen jakaminen päiviin ja vuosiin on viitoitettu auringon nousun ja laskun mukaan ja sen mukaan kuinka kauan maalta kuluu sen ympäri kiertämiseen. Ajan mittaamisen yksiköt vaihtelevat välttämättä eri maailmoissa, koska niiden astronomiset jaksot ovat erilaisia. Siksi esimerkiksi Jupiterilla päivät vastaavat kymmentä meidän tuntiamme ja vuodet ovat lähes kahtatoista Maan vuotta. Näin joka maailmassa on erilainen tapa mitata aikaa riippuen niiden tähtikiertojen luonteesta. Tästä johtuen Hengillä, jotka eivät ole tutustuneet meidän maailmaamme olisi vaikeuksia määritellä meidän aikojamme. Hengelle ei ole avaruudessa auringon nousua eikä laskua päivien arvioimiseen eikä kausittaisia kiertämiä vuosien arvioimiseen. Tällaiselle Hengelle on vain avaruuden ääretön kesto. (Katso luku VI, nro 1 eteenpäin). Sen tähden hengellä, joka ei ole koskaan nähnyt Maata, ei olisi mitään tietoa meidän laskelmistamme, jotka olisivat sille täysin turhia. Lisäksi Hengellä, joka ei ole koskaan inkarnoitunut mihinkään maailmaan, ei olisi mitään käsitystä ajan mittaamisen osista. Jos Maalle vieras Henki tulee ilmaisemaan itsensä, se ei voi määritellä aikoja ja tapahtumia, ellei se samaistuu meidän käytäntöihimme, mihin se tuskin pystyy ja joiden se useimmiten ei usko olevan hyödyllisiä.

16. Henget, jotka muodostavat meidän maapallomme populaation, maapallon missä ne ovat jo eläneet ja missä ne tulevat elämään meidän keskuudessamme, samaistuvat luonnollisesti meidän tapoihimme ja tulevat säilyttämään muiston niistä ruumiillisten elämien välisessä olotilassaan. Siksi ne voivat helposti määritellä tulevien tapahtumien päivämääriä, kun ne tuntevat ne. Lukuunottamatta tosiasiaa, että se ei ole aina sallittua. Heitä myös estetään tekemästä niin, koska aina silloin, kun olosuhteiden yksityiskohdat ovat riippuvaisia päätöksen tekijän vapaasta tahdosta, tarkkaa päivämäärää ei

itse asiassa ole olemassa ennen kuin tapahtuma on toteutunut. Sen tähden seikkaperäiset ennustukset eivät tarjoa mitään varmuutta ja ne pitää hyväksyä vain todennäköisyyksinä, vaikka ne eivät kannakaan *virallisen epäilyksenalaisuuden sinettiä*. Todella asioista perillä olevat Henget eivät myöskään koskaan ennusta täsmällisiä aikoja. Ne rajoittuvat kertomaan meille etukäteen tilanteiden lopputuloksesta, joka saattaa olla meille hyödyllistä tietää. Tarkkojen yksityiskohtien vaatimalla vaatiminen saattaa alttiiksi kevytmielisten Henkien hämäykselle, jotka totuudesta piittaamatta ennustavat mitä tahansa kukakin haluaa tietää ja viihdyttävät itseään aiheuttamallaan erehdyksillä ja pettymyksillä.

17. Ennustuksiin nykyisin liittyvä yleisesti käytetty esitystapa tekee niistä todellisia, usein ratkaisemattomia arvoituksia. Tämä mystinen ja kabbalistinen muoto, josta Nostradamus tarjoaa täydellisimmän esimerkin, antaa niille tiettyä arvostusta tavallisen kansan keskuudessa, koska se antaa niille sitä enemmän arvoa mitä käsittämättömimpiä ne näyttävät olevan. Niiden epämääräisyydestä johtuen ne antavat mahdollisuuden moniin erilaisiin tulkintoihin, yhtä moniin riippuen niistä merkityksistä mitä tietyille vertauskuvallisille tai tavanomaisille sanoille annetaan tai riippuen tavasta millä tietyt omituiset ja monimutkaiset aikalaskelmat on tehty. Hyvällä tahdolla niistä saa pian löytämään ihan minkä tahansa kunkin haluaman asian.

Mikä tahansa tilanne onkaan, ei voida kiistää tosiasiaa, että jotkut ennustukset ilmaisevat vakavia ominaispiirteitä ja ovat totuudellisuutensa vuoksi hämmästyttäviä. On todennäköistä, että tällä verhotulla tavalla oli syynsä ja jopa välttämättömyytensä sen aikaisissa oloissa.

Olosuhteet eivät ole kuitenkaan nykyisin samat. Nykyisen vuosisadan positivismi tuskin mukautuu sibyllamaiseen (epämääräiseen) kieleen. Nykyiset ennustukset eivät myöskään käytä enää sellaisia outoja muotoja. Henkien tekemissä ennustuksissa ei ole

mitään mystistä. Ne puhuvat samaa kieltä kuin kaikki muutkin, aivan kuin olisivat edelleen elossa, koska ne eivät ole lakanneet kuulumasta ihmiskuntaan. Ne varoittavat meitä tulevista henkilökohtaisista tai yleisistä asioista aina milloin se saattaa olla hyödyllistä ja siinä määrin kuin heidän tarkkanäköisyytensä sallii, aivan samoin kuin neuvonantajat ja ystävät tekevät. Näin ollen heidän ennustuksensa ovat enemmänkin varoituksia, jotka eivät rajoita lainkaan vapaata tahtoa kuin varsinaisia ennustuksia, jotka tuovat ilmi väistämättömän kohtalon. Lisäksi niiden mielipide on lähes aina kunnolla perusteltu, koska ne eivät halua ihmisten käyttävän sokeaa uskoa sivuuttamaan heidän järkensä, mikä auttaa heitä arvioimaan niiden luotettavuuden.

18. Nykyiselläkin ihmiskunnalla on profeettansa. Useampi kuin yksi kirjailija, runoilija, kirjallinen henkilö, historioitsija tai filosofi on vaistonnut kirjoituksissaan niiden asioiden tulevan kulun kuten ne tulevat olemaan tänään.

Epäilemättä tämä kyky johtuu usein oikeasta arviosta pääteltäessä nykytilanteen loogisia seurauksia. Mutta usein se on myös erityisen tiedostamattoman selvänäköisyyden tulos tai ulkopuolelta tuleva inspiraatio. Sen, mitä sellaiset yksilöt tekivät eläessään, he voivat tehdä paljon kyvykkäämmin ja täsmällisemmin Hengen tilassa, kun heidän henkinen näkönsä ei ole enää aineen hämärtämä.

GENESIS

LUKU XVII

Ennustukset evankeliumissa

KUKAAN EI OLE PROFEETTA OMASSA KOTIKAUPUNGISSAAN •
JEEСУKSEN KUOLEMA JA KÄRSIMYS • APOSTOLIEN VAINOAMINEN •
PAATUNEET KAUPUNGIT • JERUSALEMIN TEMPELIN TUHOAUTUMINEN •
FARISEUSTEN KIROAMINEN • MINUN SANANI EIVÄT KOSKAAN KATOAA •
KULMAKIVI • VERTAUS MURHANHIMOISISTA VIINITARHUREISTA • YKSI
LAUMA JA YKSI PAIMEN • ELIAAN TULO • ILMOITUS LOHDUTTAJASTA
• KRISTUKSEN TOINEN TULEMINEN • ALUSTAVAT MERKIT • TEIDÄN
POIKANNE JA TYTTÄRENNE ENNUSTAVAT • VIIMEINEN TUOMIO

Kukaan ei ole profeetta omassa kotikaupungissaan

1. Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän synagogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: ”Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot? Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas? Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme? Mistä sitten hänellä on tämä kaikki?” Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan.” Ja heidän epäuskonsa tähden hän ei tehnyt siellä monta voimallista tekoa. (Matteus 13:54–58)

2. Tässä Jeesus julistaa sananlaskuksi muuttuneen totuuden kaikille ajoille ja jota voidaan laajentaa edelleen sanomalla, että kukaan ei ole profeetta eläessään.

Tavanomaisessa kielenkäytössä tämä perussääntö viittaa siihen uskottavuuteen, mitä jotkut henkilöt nauttivat omiensa ja niiden joukossa, joiden keskuudessa he asuvat ja siihen luottamukseen, johon he innoittavat viisautensa ja älykkyytensä yliveritaisuudella. Jos tästä säännöstä on poikkeuksia, ne ovat harvinaisia eivätkä missään tapauksessa ehdottomia. Tämän totuuden

peruseriaate on ihmisen heikkouden luonnollinen seuraus ja voidaan selittää seuraavasti:

Se, että on tottunut näkemään jonkun varhaislapsuudesta lähtien elämän arkisissa olosuhteissa, saa aikaan ihmisten joukossa eräänlaisen aineellisen tasa-arvoisuuden, mikä saa heidät kieltäytymään tunnustamasta jonkun sellaisen moraalista etevämyyttä, joka on ollut toveri tai päivällisvieras, joku joka on ollut eräs heistä ja jonka aikaisempia heikkouksia on totuttu todistamaan. Ylpeys kärsii valta-asemasta, jota se on veloitettu sietämään. Nuo, jotka nostavat itsensä tavanomaisen tason yläpuolelle ovat aina mustasukkaisuuden ja kateuden kohde. Nuo, jotka tuntevat olevansa kykenemättömiä saavuttamaan samaa tasoa, yrittävät vetää heidät alas häpäisyn, panettelun ja herjauksen keinoin. Mitä pienemmiksi he itsensä tuntevat, sitä äänekkäämmin he ulkovat, ajatellen, että he tekevät itsensä suuremmiksi ja voivat saattaa sellaiset yksilöt varjoon aiheuttamallaan metelillä. Sellainen on ollut ja tulee olemaan ihmiskunnan historia niin kauan kuin ihmiset eivät ymmärrä henkistä luontoaan tai laajenna moraalista näköpiiriään. Tämä ennakkoluuloisuus on myös ahdasmielisten ja arkipäiväisten Henkien tunnusmerkki, koska ne vertaavat kaikkea omiin persoonallisuuden piirteisiinsä.

Lisäksi se soveltuu tavallisesti henkilöihin, jotka tunnetaan vain mielensä kyvyistä, ihanne joka kasvaa ajan ja paikan etäisyyden mukaan. He ovat luopuneet lähes täydellisesti inhimillisyydestään. Näyttää siltä, että heidän ei pidä puhua eikä tuntea kuten kaikki muut. Ja, että heidän kielensä ja ajatustensa täytyy olla jatkuvasti virittyneenä ylevyyteen, ottamatta huomioon, että mieli ei voi pysyä koko ajan yliviritettynä eikä jatkuvassa ylikihottuneisuuden tilassa. Päivittäisessä yksityiselämässä näkee usein ruumiillisia ihmisiä, jotka eivät eroa muista tavallisista henkilöistä. Ruumiillinen ihminen, joka vaikuttaa tunteisiin, jättää lähes aina varjoonsa henkisen ihmisen, joka vaikuttaa

vain mieleen. Etäältä nähdään vain nerouden kipinöitä; läheltä nähdään mieli levossa.

Kuoleman jälkeen ei ole enää mitään vertailua. Vain henkinen persoona jää jäljelle ja näyttää olevan sitä suurempi mitä kauempana ruumiillisen persoonan muisto on. Tämän vuoksi he, jotka ovat viitoittaneet maallisen kulkunsa todella arvokkailla töillä, ovat arvostetumpia kuoleman jälkeen kuin mitä he olivat eläessään. Heitä arvioidaan puolueettomammin, koska kateudet ja mustasukkaisuudet ovat kadonneet eikä henkilökohtaista vihamielisyyttä enää ole olemassa. Jälkipolvet ovat esteetön tuomari, joka arvioi mielen työtä. Se hyväksyy sen ilman sokeaa innostusta, jos se on hyvää ja hylkää sen ilman halveksuntaa, jos se on huonoa, erottaen yksilöllisyyden siitä, mitä on saatu aikaan.

Edes Jeesus itse ei välttynyt tämän ihmisluonnolle ominaisen piirteiden seurauksilta, koska hän eli melko valveutumattomassa ympäristössä täysin materiaaliseen elämään vaipuneiden ihmisten joukossa. Paikkakuntalaiset eivät nähneet hänessä muuta kuin puusepän pojan, yhtä kouluttamattomien sisarusten veljen kuin he itsekkin ja he kyselivät toisiltaan, mikä olisi voinut tehdä hänestä ylivertaisen heihin nähden ja antaa hänelle oikeuden arvostella heitä. Lisäksi, huomattuaan, että hänen sanoillaan oli vähemmän arvovaltaa hänen oman väkensä keskuudessa, jotka halveksivat häntä, hän meni saarnaamaan niiden keskuuteen, jotka halusivat kuunnella häntä ja jotka tunsivat häntä kohtaan myötätuntoa.

Niistä tunteista, jotka kiihottivat hänen perheensä häntä vastaan voi saada käsityksen välikohtauksesta, jossa hänen omat veljensä ja äitinsä menivät kokoukseen, jossa hän oli ottaakseen hänet huostaansa sanoen, että hän oli menettänyt järkensä. (Markus 3:20–21, 31–35; Evankeliumi spiritismin mukaan, luku XIV)

Joten, toisaalta papit ja fariseukset syyttivät häntä liittoutumisesta Paholaisen kanssa, toisaalta hänen läheisimmät perheen

jäsenensä nimittivät häntä hulluksi. Emmekö näe saman ilmiön tänä päivänä suhtautumisessa spiritismiin ja eivätkö he valita, että heitä ei ole kohdeltu yhtään paremmin kuin miten paikkakuntalaiset kohtelivat Jeesusta? Se mikä ei ollut lainkaan hämmästyttävää kaksi tuhatta vuotta sitten oppimattomien ihmisten keskuudessa, näyttää aika oudolta 19. vuosisadan sivistyneiden ihmisten joukossa.

Jeesuksen kuolema ja kärsimys

3. (Riivatun miehen parantamisen jälkeen) Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta kun kaikki ihmettelivät kaikkea sitä, mitä Jeesus teki, sanoi hän opetuslapsillensa: ”Ottakaa korviinne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.” Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä peitetty, niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he pelkäsivät kysyä häneltä, mitä se puhe oli. (Luukas 9:43–45)

4. Tästä lähtien Jeesus alkoi puhua opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon kansan vanhimpien, ylipappien ja lainopettajien käsissä. Hänet surmattaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi kuolleista. (Matteus 16:21)

5. Ja kun he yhdessä vaelsivat Galileassa, sanoi Jeesus heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.” Ja he tulivat kovin murheellisiksi. (Matteus 17:22–23)

6. Ja kun Jeesus lähti kulkemaan ylös Jerusalemiin, otti hän ne kaksitoista erilleen ja sanoi matkalla heille: ”Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena päivänä hän on nouseva ylös.” (Matteus 20:17:19)

7. Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista ja sanoi heille: ”Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täysin toteutuva, mitä profeettain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta. Sillä hänet annetaan pakanain käsiin, ja häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään; ja ruoskittuaan he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.” Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sanottiin. (Luukas 18:31–34)

8. Ja kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, sanoi hän opetuslapsillensa: ”Te tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen; silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi.” Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet. Mutta he sanoivat: ”Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa.” (Matteus 26:1–5)

9. Samalla hetkellä tuli hänen luoksensa muutamia fariseuksia, ja he sanoivat hänelle: ”Lähde ja mene täältä pois, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut.” Niin hän sanoi heille: ”Menkää ja sanokaa sille ketulle: ’Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä pääsen määräni päähän.’” (Luukas 13:31–32)

Apostolien vainoaminen

10. Kavahtakaa ihmisiä, sillä he vetävät teidät oikeuksiin, ja synagoogissaan he teitä ruoskivat; ja teidät viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoilta. (Matteus 10:17–18)

11. He erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. Ja sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua. Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se

aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. (Johannes 16:2–4)

12. Omat vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät antavat teidät alttiiksi; ja muutamia teistä tapetaan, ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden. Mutta ei hiuskarvaakaan teidän päästänne katoa. Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän. (Luukas 21:16–19)

13. (Pietarin marttyyrius) Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdot; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo.” Mutta sen hän sanoi antaakseen tietää, minkä kaltaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. (Johannes 21:18–19)

Paatuneet kaupungit

14. Sitten hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet tehneet parannusta: ”Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen. Mutta minä sanon teille: Tyyron ja Siidonin on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin teidän. Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoi vielä tänäkin päivänä. Mutta minä sanon teille: Sodomaa on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sinun.” (Matteus 11:20–24)

Jerusalemien temppelin tuhoutuminen

15. Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön

rakennuksia. Niin hän vastasi ja sanoi heille: ”Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta.” (Matteus 24:1–2)

16. Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä ja sanoi: ”Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta; ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet etsikko-aikaasi tuntenut.” (Luukas 19:41–44)

17. Kuitenkin minun pitää vaeltaman tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet. Katso, ’teidän huoneenne on jäävä hyljättyksi.’ Mutta minä sanon teille: te ette näe minua, ennenkuin se aika tulee, jolloin te sanotte: ’Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.’ (Luukas 13:33–35)

18. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täytyisi, mikä kirjoitettu on. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan; ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät. (Luukas 21:20–24)

19. (Jeesus matkalla kuolemaansa) Ja häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä. Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: ”Jerusalem tyttäret, älkää

minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne. Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.' Silloin ruvetaan sanomaan vuorille: 'Langetkaa meidän päällemme', ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät.' Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä sitten kuivalle tapahtuu?" (Luukas 23:27–31)

20. Asioiden tulevaisuuden ennalta näkemisen kyky on yksi sielun ominaisuuksista ja selittyy ennustamisen teorialla. Jeesus hallitsi sen yhtä hyvin kuin kaikki muutkin ominaisuudet korkeatasoisesti. Siksi hän kykeni näkemään ennalta tapahtumia, jotka tapahtuisivat hänen kuolemansa jälkeen ilman, että siinä olisi mitään yliluonnollista. Me näemme vastaavanlaisen ilmiön toistuvan silmiemme edessä mitä tavanomaisimmissa olosuhteissa. Ei ole harvinaista, että henkilöt ilmoittavat täsmällisesti, milloin he tulevat kuolemaan. Irrallisuuden tilaansa heidän sielunsa on kuin mies vuoren huipulla (luku XVI, nro 1), se hahmottaa kuljettavan matkan ja näkee sen lopun.

21. Näin oli vielä enemmän Jeesuksen tapauksessa, joka täysin tietoisena missiosta, jonka hän oli tullut täyttämään, tiesi, että piinallinen kuolema oli välttämätön lopputulos. Henkisen näön, mikä oli hänellä jatkuvana, yhtä hyvin kuin ajatusten luvun on täytynyt näyttää hänelle olosuhteet ja väistämättömän hetken. Samasta syystä hän kykeni näkemään Temppelin ja Jerusalemin tuhoutumisen, onnettomuudet, jotka kohtaisivat kaupungin asukkaita ja juutalaisten hajaannuksen.

Fariseusten kiroaminen

22. (Johannes Kastaja) Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä

isänä Aabraham’; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen. (Matteus 3:7–10)

23. Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, etkä salli meneväisten sisälle mennä.

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun syötte leskien talot, jopa näön vuoksi pitkiä rukouksia pitäen! Sentähden saatte sitä kovemman tuomion.

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäkseen yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette!

Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: ’Jos joku vannoo tempppelin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo tempppelin kullan kautta, niin hän on valaansa sidottu!’ Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppleri, joka kultan pyhittää? Ja: ’Jos joku vannoo alttarin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, niin hän on valaansa sidottu.’ Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää? Sentähden, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä on. Ja joka vannoo tempppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka siinä asuu. Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu.

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tulleista ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan

sikseen jättää. Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin!

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistas ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa! Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskasten hautakammioita, ja sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isäimme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen'! Niin te siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat. Täyttäkää siis te isäinne mitta. Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon? Sentähden, katso, minä lähetän teidän tykönnne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppelin ja alttarin välillä. Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle. (Matteus 23:13–36)

Minun sanani eivät koskaan katoa

24. Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?” Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois.

Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat.” (Matteus 15:12–14)

25. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa. (Matteus 24:35)

26. Jeesuksen sanat eivät katoa, koska ne ovat totta kaikkina aikoina. Hänen moraalinen lakinsa tulee olemaan ikuinen, koska se sisältää ne hyvyyden ehdot, jotka johtavat miehet ja naiset heidän iankaikkiseen onneensa. Ovatko hänen sanansa kuitenkaan tulleet meille tänne alas puhtaina lisäyksistä ja vääristä tulkinnoista? Ovatko kaikki kristilliset uskonsuuntaukset käsittäneet niiden todellisen Hengen? Eikö mikään niistä ole poikennut niiden todellisesta sisällöstä luonnon lakien ennakkokäsitysten ja tietämättömyyden seurauksena? Eikö mikään niistä ole tehnyt niistä hallinnan välinettä ja pannut niitä palvelemaan kunnianhimoa ja aineellisia etuja, tai astinlautaa, ei taivaaseen kohoamiseksi, vaan kohoamiseksi ylemmäs maan päällä? Ovatko ne kaikki esitetty käyttäytymissääntöinä niiden hyveiden harjoittamisessa, joista Jeesus teki pelastuksen yksikäsittaisen ehdon? Ovatko ne kaikki vapautetut moitteesta, jonka hän kohdisti aikansa fariseuksille? Ja lopuksi, ovatko ne kaikki, teoriassa ja käytännössä, hänen oppinsa puhdasta ilmaisua?

Koska totuus on yksi, siitä ei voi olla ristiriitaisia lausuntoja eikä Jeesus voinut antaa tarkoituksella sanoilleen kaksoismerkitystä. Sen tähden, jos eri uskonsuuntaukset kieltävät toisensa, jos jotkut pitävät totuutena sitä minkä toiset tuomitsevat vääräuskoisuutena, ei ole mitään mahdollisuutta, että niillä kaikilla olisi totuus. Jos kaikki olisivat käsittäneet Evankeliumin todellisen merkityksen, ne olisivat kokoon-tuneet samalla perusteella eikä eri uskonsuuntauksia olisi. Se mikä *ei tule katoamaan* on Jeesuksen sanojen tarkoitus. Se, mikä *tulee katoamaan*, on se ihmisten rakentama virheellinen tarkoitus, jonka he ovat noille sanoille antaneet.

Koska Jeesuksen tehtävänä oli tuoda Jumalan ajatus ihmiskunnalle, vain hänen *puhdas* oppinsa voi olla sen ajatuksen ilmaisu. Siksi hän sanoi: ”Jokainen puu, jota minun taivaallinen Isäni ei istuttanut, täytyy juurineen repiä.”

Kulmakivi

27. Jeesus sanoi heille: ”Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: ’Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme’?”

Sentähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä.

Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa.”

Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat nämä hänen vertauksensa, ymmärsivät he, että hän puhui heistä. Ja he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana. (Matteus 21:42–46)

28. Jeesuksen sanasta tuli kulmakivi eli peruskivi lain uudelle rakennukselle, joka rakennettiin vanhan raunioille. Juutalaiset, pääpapit ja fariseukset hylkäsivät tämän kiven. Siksi se murskasi heidät ja tulee murskaamaan ne, jotka myöhemmin tulkitsevat sitä väärin tai jotka vääristelevät sen tarkoitusta kunnianhimon takia.

Vertaus murhanhimoisista viinitarhureista

29. Kuulkaa toinen vertaus: Oli perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.

Ja kun hedelmän aika lähestyi, lähetti hän palvelijoitansa viinitarhurien luokse perimään hänelle tulevat hedelmät. Mutta

viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät. Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin. Mutta viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat.' Mutta kun viinitarhurit näkivät pojan, sanoivat he keskenänsä: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin me saamme hänen perintönsä.' Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat.

Kun viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhurille? He sanoivat hänelle: "Nuo pahat hän pahoin tuhoaa ja vuokraa viinitarhan toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallansa." (Matteus 21:33–41)

30. Perheenisäntä on Jumala. Viinitarha, jonka hän istutti, on hänen asettamansa jumalallinen laki. Viinitarhurit, jotka hän pani vastuuseen viinitarhasta, ovat niitä, joiden piti opettaa ja harjoittaa lakia. Palvelijat, jotka hän lähetti, ovat profettoja, jotka he murhasivat. Poika, jonka hän lopulta lähetti, on Jeesus, jonka he yhtä lailla murhasivat. Joten, kuinka Jumala tulee kohtelemaan vallanpitäjiä, jotka juonittelevat hänen lakiaan vastaan? Hän tulee kohtelemaan heitä samoin kuin he kohtelivat hänen sanansaattajiaan ja kutsuu muita, jotka pitävät parempaa huolta hänen omaisuudestaan ja jotka johtavat paremmin hänen laumaansa. Tämä oli kirjanoppineiden, pääpappien ja fariseusten osa. Tämä tulee olemaan jokaisen osa, kun hän tulee uudelleen ja pyytää itse kutakin tekemään tilin siitä, mitä tämä on tehnyt hänen Oppinsa hyväksi. Hän tulee ottamaan vallan pois jokaiselta, joka käytti sitä väärin, sillä hän tahtoo, että hänen tiluksiaan hallitaan hänen tahtonsa mukaisesti. Kahdeksantoista vuosisadan jälkeen ihmiskunta on saavuttanut aikuisuuden ja on kyllin kypsä ymmärtämään sen, mitä Kristus saattoi vain kosketella, koska, kuten hän itse sanoi, he eivät olisi ymmärtäneet. Mutta mikä on ollut niiden tulos, jotka ovat olleet vastuussa koko tuon pitkän ajan ihmiskunnan uskonnol-

lisesta kasvatuksesta? Uskon korvaaminen välinpitämättömyydellä ja epäuskon tuleminen opiksi. Itse asiassa, minään aikana skeptismi ja kieltämiseen taipuva ajattelu eivät ole olleet niin laajalle levinneitä kaikkien yhteiskuntaluokkien keskuudessa. Kuitenkin, jos jotkut Kristuksen sanat onkin verhottu vertauksiin, kaikki ihmisten keskinäisiä suhteita ja moraalisia periaatteita koskevat käyttäytymisen lait, jotka hän asetti pelastuksen yksiselitteiseksi ehdoksi, ovat selviä ja yksikäsitteisiä. (Katso Evankeliumi Spiritismin mukaan, luku XV)

Mitä on tehty hänen hyväntekeväisyyden, rakkauden ja suvaitsevaisuuden elämänohjeelleen, hänen suosituksilleen opetuslapsilleen käännättää muita ystävyydellä ja suostuttelulla, yksinkertaisuudelle, nöyryydelle, esteettömyydelle ja kaikille niille hyville, joita hän itse edusti? Ihmiset ovat julistaneet pannaan ja kironneet toisiaan hänen nimessään. Ja massamurhanneet toisiaan hänen nimessään, joka sanoi: Kaikki ihmiset ovat veljiä ja siskoja. He ovat tehneet mustasukkaisen, julman, kostonhaluisen ja puolueellisen Jumalan, Jumalasta, jonka hän julisti olevan ääretön oikeus, hyvyys ja laupeus. Tälle rauhan ja totuuden Jumalalle on tapettu, polttamalla seipäissä, kiduttamalla ja vainoamalla, tuhansia uhreja tavalla, jolla pakanat eivät ikinä pyhittäisi omia vääriä jumaliaan. He ovat myyneet taivaan rukouksia ja palveluksia hänen nimessään, joka ajoi rahan vaihtajat Tempelistä ja sanoi seuraajilleen: ”Antakaa ilmaiseksi, mitä olette ilmaiseksi saaneet.”

Mitä Kristus sanoisi, jos hän olisi keskuudessamme tänä päivänä? Jos hän näkisi edustajiensa tavoittelevan maailman prinssien kunniaa, vaurautta, voimaa ja ylellisyyttä, samalla kun hän, enemmän kuningas kuin kaikki maalliset kuninkaat, saapuisi Jerusalemiin aasilla ratsastaen? Eikö hän olisi oikeassa sanoessaan heille: Mitä te olette tehneet minun opetuksilleni, te jotka palvotte kultaista vasikkaa, jotka tarjoatte useimmat rukouksenne rikkaille ja harvat köyhille siitä huolimatta, että minä olen sanonut teille: Ensimmäinen tulee olemaan viimeinen ja viimei-

nen ensimmäinen taivasten valtakunnassa? Vaikkakaan hän ei ole täällä lihassa, hän on täällä hengessä ja kuten vertauksen isäntä, hän tulee vaatimaan viinitarhurit tilille hänen viinitarhansa sadosta, kun sadonkorjuun aika tulee.

Yksi lauma ja vain yksi paimen

31. Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. (Johannes 10:16)

32. Näillä sanoilla Jeesus ilmoittaa selvästi, että yksi usko tulee jonain päivänä yhdistämään ihmiset. Mutta miten tämä yhdistyminen toteutetaan? Kysymys näyttäisi vaikealta sikäli kuin ajatellaan uskontojen välisiä eroja, niiden ylläpitämää vastakkaisuutta erityisten kannattajiensa kesken ja heidän itsepäisyytensä uskoa, että ne omistavat yksinomaisen totuuden. Ne haluavat kaikki yhdistyä, mutta ne kaikki imartelevat toinen toisiaan ajattelemalla, että se tapahtuu heidän edukseen eikä mikään suostu tekemään myönnytyksiä heidän oman uskonsa kohtien suhteen.

Siitä huolimatta, uskonnon yhdistyminen tulee tapahtumaan aivan kuin sosiaalinen, poliittinen ja kaupallinen yhdistyminen tulee tapahtumaan kaatamalla esteet, jotka ihmisiä erottavat ja yhdenmukaistamalla käytännöt, tavat ja kielet. Ihmiset kaikkialla maailmassa ovat jo tarttumassa toisiaan kädestä kuten provinssien ihmiset, jotka muodostavat yhden imperiumin. Jokainen voi aistia tämän yhteyden ja jokainen toivoo sitä. Se tulee toteutumaan juuri niiden asioiden voimalla, koska tulee olemaan välttämätöntä vahvistaa veljeyden siteitä kansojen keskuudessa. Se tulee toteutumaan ihmisen järjen kehittymisen myötä. Järjen, joka tulee ymmärtämään kaikkien erimielisyyksien lapsellisuuden. Ja tieteiden kehittymisen myötä, jotka esittelevät joka päivä merkittäviä virheitä, mihin sellaiset

erimielisyydet ovat perustuneet ja rikkovat vähä vähältä niiden perustusten murentuvat kivet. Vaikkakin tiede saattaa tuhota sitä, mikä on ihmisten tekemää ja heidän luonnon laeista tietämättömyytensä hedelmä, se ei pysty tuhoamaan – joidenkin mielipidettä lukuun ottamatta – sitä mikä on Jumalan tekemää ja ikuinen totuus. Siivoamalla pois ylimääräisen, se valmistelelee tietä yhdistymiselle.

Saavuttaakseen tämän yhteisyyden uskontojen pitää tavata toisensa niille kaikille puolueettomalla maaperällä. Niin tehdäkseen kaikkien täytyy tehdä enemmän tai vähemmän myönnytyksiä ja uhrauksia riippuen niiden omien erityisten opinkappaleidensa lukuisuudesta. Kuitenkin muuttumattomuuden periaatteen hyveessä, jota kaikki julkisesti tunnustavat, aloite sellaisiin myönnytyksiin ei tule tulemaan virallisesta leiristä. Sen sijaan, että niiden lähtökohta otettaisiin ylhäältä, ne ottavat sen alhaalta yksilöllisestä aloitteesta. Jonkin ajan jälkeen hajakeskitysliike tulee alkamaan ja sillä on taipumuksena saavuttaa vastustamaton voima. Muuttumattomuuden periaatteesta, jota uskonnot ovat aina pitäneet suojelevana kilpenä, tulee tuhon osatekijä, koska niiden ahneus tulee pysymään samaan aikaan, kun yhteiskunta kehittyy ja koska nykyiset edistysmieliset ajatukset tulevat voittamaan ne ja myöhemmin sulattamaan ne itseensä.

Sen sijaan, että se olisi voima, muuttumattomuudesta tulee heikkouden ja rappion syy niille, jotka eivät pysy yleisen liikkeen tahdissa. Muuttumattomuus särkee yhtenäisyyden, koska ne, jotka haluavat edistyä, erotetaan niistä, jotka pysyvät jääräpäisesti menneessä.

Nykyisessä mielipiteen ja tiedon tilassa uskonto, joka tulee jonain päivänä yhdistämään kaikki ihmiset yhden tunnuksen alle, tulee olemaan se yksi, joka parhaiten tyydyttää järkeä ja sydämen ja mielen aitoa pyrkimystä; joka ei ole missään kohtaa ristiriidassa todellisen tieteen kanssa; joka, toisin kuin muut-

tumattomuus, tulee pysymään tahdissa yhdessä ihmiskunnan kanssa sen edistyksellisellä marssilla sallimatta koskaan itsensä tulla voitetuksi; joka ei tule olemaan poissulkeva eikä suvaitsematon; joka tulee olemaan mielen vapauttaja ja joka ei tule hyväksymään mitään muuta kuin järkiperäisen uskon. Se tulee olemaan se yksi, jonka moraalinen säännöstö tulee olemaan puhtain, kaikkein loogisin, parhaiten sopusoinnussa sosiaalisten tarpeiden kanssa ja lopuksi, se yksi, joka on kaikkein sopivin perustamaan hyvyuden valtakunta maan päälle universaalilla hyväntekeväisyyden ja veljeyden harjoittamisella.

Se mikä ruokkii vastakkainasettelua uskontojen joukossa, on tosiasia, että jokaisella on oma erityinen jumalansa ja että jokainen väittää omaavansa ainoan ja kaikkein mahtavimman totuuden, joka on jatkuvassa taistelussa muiden oppien jumalien kanssa ja on koko ajan taistelemassa niiden vaikutusvaltaa vastaan. Kunhan ne ovat lopulta vakuuttuneet, että maailmankaikkeudessa on olemassa vain yksi Jumala ja että kaikessa tosiasiallisuudessa se on juuri se sama yksi, jota ne palvovat Jahven, Allahin tai Jumalan nimellä ja kunhan ne ovat yhtä mieltä Jumalan olennaisista ominaisuuksista, he tulevat ymmärtämään, että ainokaisella Ihmisellä voi olla vain yksi tahto. Silloin he tulevat kättelemään yhden ja saman Jumalan palvelijoina ja yhden ja saman Isän lapsina ja he ovat ottaneet suuren askeleen kohti yhtenäisyyttä.

Eliaan tulo

33. Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: ”Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin?” Jeesus vastasi ja sanoi: ”Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä.”

Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta. (Matteus 17:10–13)

34. Elias oli jo palannut Johannes Kastajan hahmossa. Hänen tulonsa on ilmoitettu yksiselitteisesti. Joten, koska hän ei voinut palata muutoin kuin uudessa ruumiissa, se on virallinen vihkimys ruumiillisten elämien moninaisuuden periaatteelle. (Katso *Evankeliumi Spiritismin mukaan*, luku IV, nro 10)

Ilmoitus Lohduttajasta¹

35. ”Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni. Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Lohduttajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. Mutta Lohduttaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaiken minkä minä olen teille sanonut.” (Johannes 14:15–17, 26; *Evankeliumi spiritismin mukaan*, luku VI)

36. Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Lohduttaja tule teidän tyköne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.

Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itses-

¹ Tämän tekstin raamatunlainauksissa noudatetaan pääasiassa vuoden 1938 suomenkielisen raamatunkäännöksen tekstiä. Poikkeuksena on sana ”puolustaja”. Se on korvattu sanalla ”lohduttaja”, koska se on tällä sanalla esitetty ranskankielisessä alkuperäistekstissä (”consolateur”). Sana ”puolustaja” esiintyy yleisesti käytettynä myös aikaisemmissa (1642 ja 1776) suomenkielissä sekä lukuisissa eri maiden raamatunkäännöksissä. – Käänt.

tään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa.

Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.” (Johannes 16:7–14)

37. Ei ole kysymystäkään siitä, etteikö tämä olisi uskonnolliselta kannalta yksi tärkeimmistä kohdista. Sillä se ilmaisee ilman minkäänlaista epäilyksen häivää, että Jeesus ei sanonut kaikkea, mitä hänen piti sanoa, koska sitä ei olisi ymmärretty. Eivät edes hänen opetuslapsensa, sillä hän puhui heille. Jos hän olisi antanut heille salaisen opetuksen, Evankeliumi viittäisi siihen. Koska hän ei kertonut opetuslapsilleen kaikkea, hänen seuraajansa eivät tienneet enempää kuin hekään. Siksi he ovat voineet erehtyä sanojen merkityksessä tai ovat voineet antaa hänen ajatuksilleen väärän tulkinnan. Ajatuksille, jotka olivat usein vertausten verhoamat. Uskonnot, jotka perustuvat Evankeliumiin eivät voi siksi sanoa omaavansa täydellistä totuutta, koska Jeesus varasi itselleen opetusten lopullisen täydentämisen. Muuttumattomuuden periaate, jossa uskonnot pitäytyvät, on ristiriidassa Jeesuksen itsensä sanojen kanssa. Jeesus julkistaa *Lohduttajan* ja *Totuuden Hengen* nimellä hänet, *joka tulee opettamaan kaikki asiat* ja tekee opetuslapset kykeneviksi *muistamaan*, mitä hän heille kertoi. Joten hänen opetuksensa ei ollut täydellinen. Lisäksi hän näkee ennalta, että se, mitä hän sanoi, tullaan unohtamaan ja vääristämään, koska Totuuden Henki tekisi heidät kykeneviksi *muistamaan* ja, Eliaan mukaan, *tulisi perustamaan uudelleen kaikki asiat*, toisin sanoen, Jeesuksen todellisten ajatusten mukaisesti.

38. Milloin tämä uusi paljastaja tulisi? On aika ilmeistä, että, jos siihen aikaan, kun Jeesus puhui, ihmiset eivät olleet vielä siinä tilassa, että olisivat voineet ymmärtää asioita, joita hänellä oli vielä kerrottavana, ei voinut olla vain muutamien vuosien kysymys, ennen kuin he tulisivat hankkimaan tarvittavan ymmärryksen. Evankeliumin tiettyjen osien ymmärtämiseen – lukuun

ottamatta moraalisia ohjeita – tarvittiin tietoa, jota vain tieteen kehitys voisi tarjota ja joka tulisi olemaan ajan ja monien sukupolvien työ. Sen tähden, jos Messias olisi tullut kohta Kristuksen jälkeen, Se olisi kohdannut maaperän vielä epäsuosiollisena eikä olisi saanut tehtyä enempää kuin Kristus itse. Näin ollen, Kristuksen ajasta tähän päivään asti ei ole tuotettu yhtään suurta paljastusta, joka olisi täydentänyt Evankeliumia ja valaissut sen vaikeaselkoisia osia – varma osoitus siitä, että Lähettiläs ei ole vielä ilmestynyt.

39. Mikä tämän Lähettilään täytyisi olla? Toteamalla: ” Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Lohduttajan,” Jeesus ilmaisee selvästi, että tämä Lohduttaja ei ole Jeesus itse. Muutoin hän olisi sanonut: ”Minä palaan täydentämään, mitä minä olen teille opettanut.” Sitten hän lisää: ”*Sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.*” Tämä lausuma ei voinut viitata ruumiillistuneeseen yksilöön – ruumiillistunut yksilö ei voisi pysyä meidän tykönämme ikuisesti ja vielä vähemmän olla meissä – vaan se pitää ymmärtää oppina, joka itse asiassa omaksuttuna voi olla meissä ikuisesti. Sen tähden *Lohduttaja* on Jeesuksen ajatuksen mukaan äärimmäisen lohduttavan opin henkilölistymä, jonka innoittaja tulisi olemaan *Totuuden Henki*.

40. Kuten aiemmin osoitettiin (Luku I, nro 30), *spiritismi* täyttää kaikki Jeesuksen lupaaman *Lohduttajan* ehdot. Se ei ole yksilöllinen oppi eikä inhimillinen käsitys. Kukaan ei voi sanoa olevansa sen luoja. Se on henkien opetuksen yhteinen tuotos, henkien, joita Totuuden Henki hallitsee. Se ei poista Evankeliumista yhtään mitään. Paremminkin se täydentää ja selventää sitä. Uusien lakien ohella, joita se paljastaa yhdessä tieteen kanssa, se tekee ymmärrettäväksi sen, mikä oli käsittämätöntä ja myöntää sen mahdolliseksi, jota epäusko ei katsonut hyväksyttäväksi. Sillä on ollut edelläkävijänsä ja profeettansa, jotka ennustivat sen tulemisen. Moralisoimisen voimallaan se valmistele maan päällistä hyvyuden valtakuntaa.

Mooseksen oppi oli epätäydellinen ja pysyi rajoittuneena juutalaiseen kansaan. Jeesuksen oppi oli täydellisempi ja levisi kristinuskon myötä kaikkialle maailmaan, mutta ei käännyttänyt kaikkia. Spiritismin oppi, jonka juuret ovat kaikissa uskontojärjestelmissä, on vielä täydellisempi ja tulee käännyttämään ihmiskunnan.²

41. Kertoessaan opetuslapsilleen: ”Myöhemmin tulee tulemaan toinen, joka tulee opettamaan teille, mitä minä en voinut teille tällä hetkellä sanoa,” Jeesus julisti jälleensyntymisen välttämättömyyden. Miten nuo miehet voisivat hyötyä täydellisemmistä opetuksista, jotka tultaisiin antamaan myöhemmin? Miten he voisivat ymmärtää sitä, elleivät he eläisi uudelleen? Jeesus olisi kertonut merkityksettömästä tarjouksesta, jos, yleisen opin mukaan, tulevat ihmiset olisivat uusia yksilöitä, sieluja, jotka syntyivät olemattomuudesta. Toisaalta, jos hyväksymme tosiasian, että opetuslapset ja tuon ajan ihmiset ovat eläneet uudelleen siitä lähtien – *että he elävät uudelleen tänään* – niin Jeesuksen lupaus oli täysin oikeutettu. Heidän älynsä, joka oli kehittyvä sosiaalisen edistyksen kanssakäymisessä, voi nyt tajuta sen mitä se ei voinut kestää silloin aikoinaan. Ilman jälleensyntymistä Jeesuksen lupaus olisi ollut harhaanjohtava.

42. Jos väitettäisiin, että lupaus täytettiin Helluntaina Pyhän Hengen vuodatuksen kautta, niin voidaan vastata, että Pyhä Henki inspiroi opetuslapsia, laajensi heidän älykkyyttään ja kehitti heidän meediokykyjään, mikä helpotti heidän missiotaan. Kaikesta huolimatta, se ei opettanut heille mitään sen enempää kuin mitä Jeesus itse oli opettanut, koska erityisestä opetuksesta ei löydy mitään jälkeä. Niinpä Pyhä Henki ei täyttänyt sitä, mitä Jeesus toi julki Lohduttajastaan. Muutoin apostolit olisivat elossa ollessaan selventäneet kaikkea, mikä Evan-

² Kaikki filosofiset ja uskonnolliset oppijärjestelmät kantavat perustajahenkilön nimeä. Sanotaan Mooseksen oppi, kristillisyyys, muhamettilaisuus, buddhalaisuus, cartesianismi, fourierismi, saint-simonismi jne. Toisaalta sana spiritismi ei viittaa kehenkään henkilöön. Se sisältää kaiken kattavan idean, mikä ilmaisee sekä Opin luonteenpiirteen että moninaisen lähteen. – Kirj.

keliumissa on tähän asti jäänyt epäselväksi ja niitä ristiriitaisia tulkintoja, mitkä ovat antaneet lähtökohdan lukemattomille uskonsuuntauksille, jotka ovat jakaneet Kristillisyyttä varhaisista vuosisadoista alkaen.

Kristuksen toinen tuleminen

43. Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen. Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi? Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.

Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan.” (Matteus 16:24–28)

44. Silloin ylimmäinen pappi nousi ja astui esille ja kysyi Jeesukselta sanoen: ”Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?” Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: ”Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?” Jeesus sanoi: ”Olen ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.”

Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Mitä me enää todistajia tarvitsemme? (Markus 14:60–63)

45. Jeesus toi julki toisen tulemisensa, mutta hän ei sanonut, että hän palaisi maan päälle aineellisissa ruumiissa tai että Lohduttaja personoituisi häneen. Hän esitteli tulevansa hengessä, Isänsä kunniaassa, tuomitsemaan ansioituneita ja ansiottomia ja palkitsemaan kaikkia tekojensa mukaan, kun ajat olivat täytyneet.

Tämä suusanallinen lupaus: ”*tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan*” näyttää ristiriitaiselta, koska on ilmeistä, että hän ei tulisi kenenkään läsnä olevan elinaikana. Jeesus ei kuitenkaan voinut erehtyä sen kaltaisessa ennustuksessa ja erityisesti, mitä tulee aikalaisten kysymykseen, joka koski häntä henkilökohtaisesti. Ensiksi täytyy kysyä, välitettiinkö hänen sanansa aina uskollisesti. Mitä voidaan epäillä, jos muistaa, että hän ei kirjoittanut mitään muistiin ja että hänen sanansa koottiin vasta hänen kuolemansa jälkeen. Ja kun on nähty, että kukin Evankelista toistaa saman keskustelun lähes aina erilaisin termein. Tämä on ilmeinen todiste siitä, että ne eivät ole Jeesuksen itsensä kirjallisia tuotoksia. Lisäksi sisällön on täytynyt joskus muuttua, kun ne kävivät läpi peräkkäisiä käännöksiä. Toisaalta on varmaa, että, jos Jeesus olisi sanonut, mitä hän olisi voinut sanoa, hän olisi ilmaissut itsensä selvemmin ja täsmällisemmin kaikessa, jättämättä yhtään tilaa virheelle – kuten hän teki moraalisten peruseriaatteidensa suhteen – sitä vastoin hänen täytyi verhota ajatuksensa koskien aiheita, joihin hän ei katsonut aiheelliseksi paneutua. Apostolit, vakuuttuneina siitä, että nykyinen sukupolvi olisi todistamassa, mitä hän oli julkitanut, tulkitsivat Jeesuksen ajatuksen käsityksensä mukaisesti. Siitä johtuen he kirjoittivat sen muistiin nykyhetken näkökulmasta, tulkiten sen ehdottomammalla tavalla kuin mitä hän itse ehkä olisi tehnyt. Joka tapauksessa, tosiasia on, että asiat eivät tapahtuneet kuten he ajattelivat niiden tulevan tapahtumaan.

46. Keskeinen kohta, jota Jeesus ei pystynyt kehittämään, koska hänen aikansa ihmiset eivät olleet riittävästi valmistautuneet tämän luokan ajatuksiin tai niiden seurauksiin, mutta jonka peruseriaatteen hän pani alulle – juuri kuten hän teki kaikille asioille – oli suuri ja tärkeä jälleensyntyminen laki. Tämä laki, jota spiritismi on meidän päivinäme tutkinut ja tuonut esille, on avain moniin Evankeliumin jakeisiin, jotka ilman sitä näyttävät järjettömiltä.

Tämän lain avulla voidaan löytää järkevä selitys yllä siteeratuille sanoille, jos ne hyväksytään tekstin mukaisesti. Koska niitä ei voi soveltaa apostoleihin henkilökohtaisesti, on ilmeistä, että ne viittaavat Kristuksen tulevaan valtakauteen eli aikaan, jolloin oppi ymmärrettäisiin paremmin ja tulisi olemaan yleismaailmallinen laki. Sanomalla heille että *tässä seisovien joukossa on muutamia*, jotka todistavat hänen tulemisensa, voidaan ymmärtää vain siinä mielessä, että he tulevat elämään uudelleen tuohon aikaan. Juutalaiset uskoivat kuitenkin, että he tulevat todistamaan kaikkea, mitä Jeesus toi julki ja ottivat hänen vertauskuvansa kirjaimellisesti. Lisäksi muutamat hänen ennustuksensa toteutuivat heidän aikanaan kuten Jerusalemin hävitys, onnettomuudet, jotka siitä seurasivat ja juutalaisten hajaannus. Jeesus vei kuitenkin visionsa pidemmälle ja puhuessaan nykyisyydessä hän teki alinomaan viittauksia tulevaisuuteen.

Alustavat merkit

47. Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua. (Matteus 24:15–22)

48. Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät. Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. (Markus 13:12–13)

49. Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa – joka tämän lukee, se tarkatkoon – silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille; joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on, ja joka on pellolla, älköön

palatko takaisin noutamaan vaippaansa. Voi raskaita ja imetäväisiä niinä päivinä! Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina. Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule. Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään. (Matteus 24:15–22)

50. Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät.

Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.

Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.

Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat. (Matteus 24:29–34)

51. Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva. (Matteus 24:29–34)

51. Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan Isä. (Markus 13:32)

52. Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva; te tulette murheelliseksi, mutta teidän murheenne on muuttuva iloksi. Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan. Niin on myös teillä nyt murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne. (Johannes 16:20–22)

53. Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikesa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu. (Matteus 24:11–14)

54. Tämä kuvaus aikojen lopusta on ilmeisen vertauskuvallinen kuten monet Jeesuksen esittämistä. Sen sisältämät voimakkaat mielikuvat ovat luonteeltaan sellaisia, jotka tekevät vaikutuksen vielä vähän kehittyneisiin älykkyyksiin. Vaikutuksen tekemiseksi sellaiset karkeat, voimakkaasti väritetyt kuvaukset olivat välttämättömiä. Jeesus osoitti ne pääasiassa tavalliselle kansalle, vähäisesti valistuneille ihmisille, jotka olivat kykenemättömiä ymmärtämään metafysisiä abstraktioita ja muotojen vivahteita. Tavoittaakseen heidän sydämensä hänen täytyi puhua heidän silmilleen fyysisten symbolien avulla ja heidän korvilleen voimakkaalla kielellä.

Tämän henkisen mielenlaadun luonnollinen seuraus oli, nykyisen käsityksen mukaan, että korkein voima ei voinut ilmaista itseään muutoin kuin tavattomilla, yliluonnollisilla keinoilla. Mitä mahdottomampia ne olivat sitä helpommin niitä pidettiin todennäköisinä.

Ihmisen Pojan tuleminen pilvien päällä suuressa majesteettisuudessa enkeliensä ympäröimänä ja trumpettien soides-

sa olisi näyttänyt heistä paljon mahtavammalta kuin olemalla pukeutunut vain moraaliseen voimaan. Koska juutalaiset odottivat Messiaan olevan maallinen kuningas, joka olisi, kaikkien kuninkaiden joukossa, kyllin voimakas asettamaan kansansa korkeimmalle tasolle ja rakentamaan uudelleen Daavidin ja Salomonin valtaistuimen, he eivät myöskään halunneet tunnustaa hänen olevan vaatimaton puusepän poika vailla mitään fyysistä auktoriteettia.

Kaikesta huolimatta köyhästä Juudean työläisestä tuli suurista suurin. Hän valloitti valtakuntaansa enemmän kuningaskuntia kuin suurimmat mahtimiehet. Hän mullisti maailman pelkillä sanoillaan ja muutamalla köyhällä kalastajalla ja hänelle juutalaiset ovat velkaa valtaan paluunsa. Joten hän puhui totta vastatessaan Pilateksen kysymykseen: ”Oletko sinä kuningas?”, ”Sinä olet sen sanonut.”

55. Pitäisi huomata, että maanjäristykset ja auringon pimeminen olivat muinaisten keskuudessa kaikkien tapahtumien ja pahaenteisten ennusmerkkien pakollisia lisämausteita. Ne löytyvät Jeesuksen ja Caesarin kuolemista ja monista pakanallisuuden historian tapahtumista. Jos sellaiset ilmiöt olisivat tapahtuneet niin monta kertaa kuin niitä on raportoitu tapahtuneen, näyttäisi mahdottomalta, etteivät ihmiset ole säilyttäneet muistoa niistä perimätiedossaan. Tässä yhteydessä – *tähdet, jotka putoavat taivaalta* – on lisätty ikään kuin todistamaan tuleville kehittyneemmille sukupolville, että se on vain vertaus, koska nykyisin tiedetään, että tähdet eivät voi pudota.

56. Kaikesta huolimatta sellaisten vertausten alle on piilotettu suuria totuuksia. Ensiksi, siellä on ilmoitus kaikenlaisista suuronnettomuuksista, jotka tulevat kolhimaan ihmiskuntaa ja tuhoamaan sitä. Nämä suuronnettomuudet ovat seurausta ylivertaisesta selkkauksesta hyvän ja pahan, uskon ja epäuskon, edistyksellisten ja taantumuksellisten ideoiden välillä. Toiseksi, siellä on ilmoitus koskien Evankeliumin leviämistä kautta koko

maan *palautettuna alkuperäiseen puhtauteensa*. Ja lopuksi, siellä on ilmoitus hyvyyden valtakunnasta, joka tulee kattamaan yleismaailmallisen rauhan, veljeyden ja evankelisen moraalisen lain levittämisen ja käytäntöön panon kaikkien kansojen keskuudessa. Tämä tulee olemaan todella Jeesuksen valtakunta, sillä Hän tulee johtamaan sen toimeenpanoa ja ihmiset tulevat elämään hänen lakinsa suojeluksessa. Se tulee olemaan onnellisuuden valtakunta, koska Hän sanoi: ”Noiden kärsimyksen päivien jälkeen tulevat tulemaan ilon päivät.”

57. Milloin sellaiset asiat tulevat käymään toteen? ”Kukaan ei tiedä”, sanoo Jeesus, ”ei edes Poika”. Kuitenkin, kun aika tulee, ihmisiä varoitetaan alustavilla merkeillä. Nämä merkit eivät ole auringossa eivätkä tähdissä, vaan asioiden sosiaalisessa tilassa ja ilmiöissä, jotka ovat enemmän moraalisia kuin fyysisiä ja jotka voidaan osittain päätellä hänen vihjeistään. On aika varmaa, että sellainen muutos ei voinut tapahtua apostolien elinaikoihin. Muutoin Jeesus ei olisi ollut asiasta tietämätön. Kaikesta huolimatta hän puhuu opetuslapsilleen ikään kuin he tulisivat olemaan todistamassa sitä. Itse asiassa se tarkoittaa, että he kykenisivät elämään uudelleen siihen aikaan ja työskentelemään muutoksen hyväksi. Joten ajoittain hän puhuu Jerusalemin lähestyvistä kohtalosta ja toisina aikoina hän ottaa tämän hetken tulevaisuuden vertailupisteeksi.

58. Oliko se todella maailmanloppu mistä Jeesus ennusti toisella tulemisellaan, kun hän sanoi: ”Evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa ja sitten tulee loppu?” Ei olisi rationaalista uskoa, että Jumala tuhoaisi maailman juuri sillä hetkellä, kun se astuisi moraalisen edistymisen polulle evankelisia opetuksia harjoittamalla. Lisäksi mikään Kristuksen vertauksissa ei viittaa maailmanlaajuiseen tuhoon, joka ei olisi niissä olosuhteissa oikeudenmukainen. Johtamalla ihmisten moraalisen tilan paranemiseen, laajalle levinnyt Evankeliumin käyttö sinänsä, tulee ohjaamaan hyvyyden valtakuntaa ja aiheuttamaan pahuuden valtakunnan luhis-

tumisen. Joten se on vanhan maailman loppu, maailman, joka hallitsi ennakkoluulolla, ylpeydellä, itsekkyydellä, fanatismilla, epäuskolla, ahneudella ja kaikilla pahuuden intohimoilla, joihin Kristus viittasi, kun hän sanoi: ” Evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa ja sitten tulee loppu?” Tuota loppua tulee kuitenkin jouduttamaan yhteenotto ja tästä yhteenotosta tulevat aiheutumaan pahuudet, jotka hän ennusti.

Teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat

59. Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat. Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat. (Apostolien teot 2:17–18, Joel 2:28–29)

60. Jos tarkastellaan fyysisen ja moraalisen maailman nykyistä tilaa, ihmismassojen taipumuksia, tavoitteita ja aavistuksia, muinaisten uskomusten rappiota, jotka ovat taistelleet vuosisatoja turhaan uusia ajatuksia vastaan, ei voida epäillä, että asioiden uutta järjestystä valmistellaan ja että vanha maailma on tullut tiensä päähän.

Jos pantaisiin sivuun tiettyjen kuvausten vertauskuvallinen näkökulma ja jos tutkittaisiin tarkoin Jeesuksen sanojen sisäinen merkitys, niin vertaamalla nykyistä tilannetta niihin aikoihin, joiden hän ennusti olevan merkkejä aikakauden uudistumisesta, ei voi muuta kuin olla vakuuttunut, että monet hänen ennustuksensa ovat tällä hetkellä toteutumassa. Tästä meidän täytyy vetää se johtopäätös, että olemme saavuttaneet sen ajan, josta hän puhui. Henget, jotka ilmaisevat itsensä, vahvistavat tämän johtopäätöksen kaikkialla maailmassa.

61. Kuten on nähty (luku I, nro 32), spiritismin tulo samanaikaisesti muiden tapahtumien kanssa täyttää Jeesuksen kaikkein tärkeimmät ennustukset sen vaikutuksen takia, minkä

sen täytyy ilmiselvästi aiheuttaa käsityksille. Lisäksi se on selvästi ilmoitettu Apostolien tekojen kirjauksessa: ”Viimeisinä päivinä”, sanoo Herra, ”Minä vuodatan Henkeni kaikkeen lihaan ja teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat.” Tämä on selvä ilmoitus meediokyvyn yleistymisestä, joka tuodaan ilmi meidän päivinämme kummankin sukupuolen kaiken ikäisissä ihmisissä ja kaikilla elämän aloilla. Siksi se on ennustus henkien maailmanlaajuisesta esiintymisestä, koska ilman Henkiä ei olisi meedioita. Näin on todettu, että tämä tulee tapahtumaan viimeisinä päivinä ja koska me emme ole tulleet maailman loppuun, vaan paremminkin sen uudistamisen aikaan, täytyy ymmärtää niiden sanojen tarkoittavan moraalisen maailman viimeisiä päiviä. (Katso Evankeliumi Spiritismin Mukaan, luku XXI)

Viimeinen tuomio

62. Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: ”Tulkaa, minun Isäni siunatut jne. (Matteus 25:31–46; Evankeliumi Spiritismin mukaan, luku XV)

63. Koska hyvyyden täytyy lopulta hallita maan päällä, on välttämätöntä kieltää pääsy Hengiltä, jotka ovat paatuneet pahuuteen ja jotka voisivat aiheuttaa siellä harmia. Jumala on jo sallinut heille tarvittavan ajan heidän parantumisekseen. Mutta kun tulee aika, jolloin maan täytyy nousta maailmojen hierarkiassa asukkaidensa moraalisesta edistymisestä myötä, sen ei ole mahdollista olla sellaisten ruumiillistuneiden tai ruumiittomien koti, jotka eivät ole ottaneet vaarin niistä opetuksista, joita heillä on ollut mahdollisuus täällä saada. Heidät tullaan karkottamaan alempiin maailmihin, kuten nuo Adaamisen

rodun edustajat karkotettiin aikoinaan maahan ja heidät tullaan korvaamaan paremmilla Hengillä. Tämä on hajaannus, jota Jeesus tulee johtamaan ja joka on kuvattu näissä Viimeiseen Tuomioon viittaavissa sanoissa: ”Hyvät tulevat istumaan minun oikealla puolellani ja pahat vasemmalla.” (Katso luku XI, nro 31 eteenpäin)

64. Oppi yhdestä, maailmanlaajuisesta lopullisesta tuomiosta, joka panee lopun ihmiskunnalle, on järjen vastainen siinä, että se antaa ymmärtää Jumalan olevan toimettomana ikuisuudessa ennen maapallon luomista ja ikuisuuden aikana, joka seuraa sen tuhoutumista. Voi kysyä mitä hyötyä auringosta, kuusta ja tähdistä tulee olemaan, jotka Genesiksen mukaan tehtiin valaisemaan meidän maailmaamme. On yllättävää, että sellainen suunnaton työ olisi tehty sellaista lyhyttä aikaa varten ja ihmisten hyväksi, jotka suurimmaksi osaksi olivat määrättyt ennalta ikuiseen rangaistukseen.

65. Maalliselta kannalta ajatus kertakaikkisesta tuomiosta olisi jossain määrin hyväksyttävissä niiden keskuudessa, jotka eivät yritä löytää asioiden syytä ja jotka uskovat, että ihmiskunta on keskittynyt maan päälle ja että kaikki maailmankaikkeudessa on tehty Maan asukkaita varten. Tätä on kuitenkin mahdotonta hyväksyä, koska tiedetään, että on olemassa biljoonia samanlaisia maailmoja, jotka ovat kasvataneet ihmiskuntia kautta ikuisuuden ja joiden joukossa maa, huomaamattomana pisteenä, on yksi vähiten vaikuttava. Pelkästään tämä tosiasia auttaa ymmärtämään, että Jeesuksella oli syy sanoa opetuslapsilleen: ”On monia asioita, joita en voi puhua teille, koska te ette ymmärtäisi niitä,” koska tieteen kehitys tulisi olemaan välttämätön joidenkin hänen sanojensa johdonmukaiseksi tulkitsemiseksi. Apostolit – Paavali ja ensimmäiset opetuslapset – olisivat varmasti vakiinnuttaneet tiettyjä oppeja eri tavalla, jos heillä olisi ollut se astronominen, geologinen, fysiikan, kemian, fysiologian ja psykologian tieto,

mikä meillä on tänä päivänä. Lisäksi Jeesus viivytti opetuksiaan ja selitti, että kaikki asiat vahvistettaisiin uudelleen.

66. Moraalisesti viimeinen tuomio ilman mitään mahdollisuutta muutokseen on yhteen sopimaton Luojan loputtoman hyvyuden kanssa. Luojan, jonka Jeesus loputtomasti esittelee meille hyvänä Isänä, joka jättää aina oven auki katumukselle ja joka on aina valmis sulkemaan syliinsä tuhlaajapojan. Jos Jeesus olisi ymmärtänyt tuomion tällä tavalla, hän olisi ollut ristiriidassa omien sanojensa kanssa. Edelleen, jos viimeisen tuomion tarkoituksena on siepata ihmiset valmistautumattomina ja keskellä päivittäisiä askareitaan, yhdessä raskaana olevien naisten kanssa, jonkun täytyisi kysyä miksi Jumala, joka ei tee mitään tarpeetonta tai epäoikeudenmukaista, panisi lapset syntymään ja *loisi uusia sieluja* samalla, ihmiskunnan väistämättömän lopun hetkellä. Onko tarkoituksena toimittaa heidät tuomiolle jättäessään äidillisen kohdun ja ennen kuin he ovat tulleet tietoisiksi itsestään, samalla kuin toisilla oli ollut siihen tuhansia vuosia aikaa? Kummalle puolelle – oikealle vai vasemmalle – tultaisiin panemaan sellaiset sielut, jotka eivät ole vielä hyviä eivätkä pahoja, mutta joilta kaikki lopulliseen kehitykseen johtavat tiet olisivat siitä lähtien suljetut, koska ihmiskuntaa ei enää olisi olemassa? (Katso luku II, nro 19) Antakaamme niiden joiden järki tyytyy sellaisiin uskomuksiin pitäytyä niihin. Se on heidän oikeutensa eikä kenenkään pitäisi moittaa sitä. Mutta älkäämme antako halventaa sitä tosiasiaa, että kaikki eivät jaa heidän mielipidettään.

67. Henkien muuttoliikkeen osalta – kuten määritely edellä kohdassa nro 63 – Tuomio on johdonmukainen. Se perustuu ankarimpaan oikeudenmukaisuuteen, koska se jättää Henget pysyvästi oman vapaan tahtonsa varaan. Se ei pidä sisällään erityistä etuoikeutta kenellekään. Jumala on antanut kaikille luoduille, ilman poikkeusta, yhtäläisen toimintavapauden kehittyä. Maailman tosiasiallinen tuhoutuminen, joka aiheuttaa ruumiin tuhoutumisen, ei tulisi aiheuttamaan

mitään keskeytystä Hengen evolutiivisessa edistyksessä. Se on maailmojen ja olemassaolojen moninaisuuden seuraus. Tämän tulkinnan mukaan *Viimeisen Tuomion* kuvaus ei ole täsmällinen, koska Henget läpikäyvät samanlaisia tuomioita jokaisen asuttamansa maailman uudistumisvaiheessa, kunnes ovat saavuttaneet tietyn puhdistautumisen asteen. Sen tähden, Viimeistä Tuomiota sellaisenaan ei ole, vaan paremminkin yleisiä tuomioita joka kerta, kun tapahtuu maailman populaation osittainen tai täydellinen uudistaminen, mikä käynnistää Henki-en suuren muuttoliikkeen.

GENESIS

LUKU XVIII

Aika on tullut

AJAN MERKIT • UUSI SUKUPOLVI

Ajan merkit

1. Jumalan asettama aika on tullut – kerrotaan meille kaikkialla – jolloin suuret tapahtumat ihmiskunnan uudistamiseksi tulevat tapahtumaan. Missä mielessä nämä profeetalliset sanat täytyisi ymmärtää? Epäuskoisille niillä ei ole mitään painoarvoa. Heille ne ovat vain lapsellinen ilmaisu, perätön uskomus. Uskovien enemmistölle ne sisältävät jotakin mystistä ja yliluonnollista, joka näyttää olevan luonnon lakien mullistuksen edelläkävijä. Molemmat tulkinnat ovat kuitenkin yhtä virheelliset. Edellinen, koska se kiistää Kaitselmuksen. Jälkimmäinen, koska sellaiset sanat eivät julista luonnon lakien sekasortoa, vaan paremminkin niiden täyttymistä.

2. Kaikki luonnossa on sopusoinnussa. Kaikki paljastaa kaukokatseisuuden, joka ei voi olla pienimmässä eikä suurimmasa asiassa ristiriidassa itsensä kanssa. Joten heti alusta alkaen meidän täytyy hylätä kaikki oikullisuuden ajatukset sovittamattomiksi jumalallisen viisauden kanssa. Toiseksi, jos meidän aikamme on määrätty tiettyjen asioiden toteuttamiselle, se johtuu siitä, että kokonaisuuden evoluutiossa niillä on syynsä ilmentyä. Haluamme tällä sanoa, että maapallomme kuten kaikki muukin on kehityksen lain alainen. Se kehittyy fyysisesti sen muodostavien alkuaineiden muuttumisien kautta ja moraalisesti sitä asuttavien ruumiillistuneiden ja ei-ruumiillistuneiden henkien puhdistumisen kautta.

Nämä molemmat kehityksen alueet seuraavat toisiaan ja marsivat rinnakkain, koska asuinpaikan täydelliseksi tekeminen

on asukkaiden täydelliseksi tekemisen ylläpitämistä. Tiede on todistanut fyysisesti, että maapallo on läpikäynyt muutoksia, jotka ovat tehneet siitä asumiskelpoisemmän enemmän ja enemmän kehittyneille olennoille. Moraalisesti ihmiskunta kehittyi älykkyyden, moraalin tajun ja tapojen pehmentymisen kautta. Samalla kuin maapallon paraneminen tapahtuu fyysisten voimien valvonnassa, ihmiset osallistuvat siihen älynsä ponnistelujen avulla. He puhdistavat epäterveellisiä alueita, tekevät yhteyden pidon helpommaksi ja muokkaavat maan tuottavammaksi.

Tämä hidas kehitys tapahtuu kahdella tapaa. Toinen on hidas, asteittainen ja huomaamaton. Toinen aiheuttaa muutoksia, jotka ovat äkillisempiä. Molemmat saavat aikaan nopeamman nousevan liikkeen, jonka selvät merkit viitoittavat ihmiskunnan kehityksen kaudet. Nämä liikkeet, alistettuina yksityiskohdissaan ihmisen vapaan tahdon alaisuuteen, ovat kokonaisuutena jokseenkin fatalistisia, sillä ne ovat vastaavien lakien alaisia kuin ne, mitkä toimivat kasvien itämisessä, kasvamisessa ja kypsymisessä. Tästä johtuen kehityksen liike on joskus osittainen eli rajoittunut yhteen erityiseen rotuun tai kansaan, kun taas toisena aikana se tapahtuu yleisemmin. Näin ollen inhimillinen kehitys pannaan toimeen lain ansios- ta. Joten, koska kaikki luonnon lait ovat jumalallisen viisau- den ikuista työtä, kaikki mikä on näiden lakien aiheuttamaa, on seurausta Jumalan tahdosta – ei satunnaisesta tai arvaamatto- masta, vaan muuttumattomasta tahdosta. Niinpä, jos ihmiskunta on kyllin kypsä nousemaan yhden askeleen, voidaan sanoa, että Jumalan asettama aika on tullut, samoin kuin voidaan sanoa, että se ja se vuoden aika hedelmien ja sadon kypsymiselle on tullut.

3. Siitä tosiasiaista, että ihmiskunnan kehittyvä liike on väistä- mätön, koska se on osa luontoa, ei seuraa, että Jumala on sitä kohtaan välinpitämätön ja tulee saatuaan lait vahvistettua passiiviseksi jättäen asiat jatkumaan omalla painollaan. Epäilemättä Jumalan lait ovat ikuisia ja muuttumattomia, mutta vain koska

Jumalan itsensä tahto on ikuinen ja pysyvä ja koska Jumalan ajatus elävöittää keskeytymättä kaikkia asioita. Jumalan ajatus tunkeutuu kaikkeen ja on se älykkyys ja jatkuva voima, joka pitää kaiken sopuossuussa. Jos tämä ajatus katkeaisi edes hetkeksi, maailmankaikkeus olisi kuin kello ilman sääntelevää heiluria. Näin Jumala valvoo taukoamatta jumalallisten lakien toimeenpanoa ja avaruutta asuttavat henget ovat Jumalan palvelijoina vastuussa yksityiskohdista kehitysstetiaan vastaavien ominaisuuksiensa mukaan.

4. Maailmankaikkeus on samaan aikaan käsittämätön mekaniismi, jota hoitaa käsittämätön määrä älykkyksiä, suunnaton hallintokunta, jossa jokaisella älykkäällä olennolla on osansa korkeimman Herran valvonnan alla tapatuussa toiminnassa, Herran, jonka *yksi* tahto ylläpitää ykseyttä kaikkialla. Kaikki liikkuu, kaikki toimii täydellisellä tavalla tämän suunnattoman, säätelevän voiman päätöksen mukaisesti. Ne mitkä meistä näyttävät häiriöiltä, ovat osittaisia tai yksittäisiä liikkeitä, jotka näyttävät meistä säännöttömiltä vain, koska meidän havaintokykymme on rajoitettu. Jos voisimme kuitenkin ottaa huomioon kokonaisuuden, näkisimme, että nämä säännöttömyydet ovat vain näennäisiä ja ne harmonisoivat kokonaisuutta.

5. Tähän mennessä ihmiskunta on tehnyt eittämättömän kehityksen. Älykkyystään johtuen ihmiset ovat saavuttaneet ennen näkemättömiä tuloksia tieteiden, taiteiden ja aineellisen hyvinvoinnin alalla. Vielä on paljon kehitystä kuitenkin tehtävänä. Heidän on vielä *saatava hyväntekeväisyys, veljeys ja solidaarisuus vallitsemaan keskuudessaan varmistaakseen moraalisen hyvinvointinsa*. He eivät voisi saavuttaa tätä uskomuksillaan eivätkä antiikkisilla instituutioillaan – jotka ovat jäännöksiä toiselta aikakaudelta ja jotka olivat hyviä tiettyyn aikaan – jotka olivat riittäviä hetkellisesti, mutta, jotka annettuun kaiken mitä niillä oli antaa, tulisivat olemaan tänä päivänä pysähdyttävä tekijä. Se mitä ihmiset nykyään tarvitsevat ei ole pelkästään heidän älynsä kehittäminen, vaan heidän tunteen-

sa evoluutio ja tätä varten heidän täytyy hankkiutua eroon kaikesta mikä kiihottaa heidän itsekkyyttään ja ylpeyttään. Sellainen on aika, mihin meidän täytyy tästä lähtien astua ja mikä tulee merkitsemään yhtä ihmiskunnan tärkeimmistä vaiheista. Tämä vaihe, jota valmistellaan juuri tällä hetkellä, on välttämätön täydennys aikaisempaan tilaan, kuten aikuisuus on nuoruuden täydennys. Niinpä se voidaan nähdä ennalta ja ennustaa etukäteen ja siitä syystä toteamme, että Jumalan asettama aika on tullut.

6. Tämä aika ei tuo mukanaan kuitenkaan osittaista muutosta, uudistusta, joka rajoittuu tiettyyn alueeseen, ihmisiin tai rotuun. Se tulee olemaan yleismaailmallinen liike, joka tulee tapahtumaan *moraalisessa kehityksessä*. Asioiden uusi järjestys on lähellä vahvistamistaan ja sitä eniten vastustavat tekevät sitä varten työtä edes tajuamatta sitä. Irrottautuneena vanhan maailman pohjasakasta ja puhdistuneemmista jäsenistä koostuvana tuleva sukupolvi tulee olemaan erilaisten ideoiden ja tunteiden elävöittäjä kuin nykyinen sukupolvi, joka on katoamassa suurin harppauksin. Vanha maailma tulee olemaan kuollut ja tulee elämään historiassa kuten keskiaika barbaarisine tapoineen ja taikauskaisine uskomuksineen. Sitä paitsi, jokainen tietää miten paljon nykyinen asioiden tila jättää toivomisen varaa. Oltuaan enemmän tai vähemmän väsynyt aineelliseen hyvinvointiin, mikä on älyn tuotos, tajuaa, että täydennys tähän hyvinvointiin voi löytyä vain moraalisesta kehityksestä. Mitä enemmän kehittyy, sitä enemmän tuntee, mitä vielä puuttuu, mutta ei voi määritellä sitä selvästi. Se on sisäisen työn vaikutus, joka toimii uudistumisen puolesta. Hänellä on toiveita ja pyrkimyksiä, jotka ovat kuin aavistuksia tulevasta tilasta.

7. Kuitenkin, muutosta, joka on niin radikaali kuin se, jota valmistellaan, ei voida toteuttaa ilman hälyä – tulee olemaan väistämätön ajatusmaailmojen taistelu. Tästä konfliktista tulee välttämättä nousemaan ohimeneviä häiriöitä, kunnes perusta on

tasoitettu ja tasapaino palautettu. Niinpä se, että edellä kerrottuja raskaita tapahtumia tulee ilmestymään, johtuu ajatusmaailmojen taistelusta, eikä puhtaasti fyysisistä mullistuksista ja katastrofeista. Laajalle levinneet luonnonmullistukset johtuivat maan muotoutumisesta. Nykyisin ei enää sekoiteta maan sisälmyksiä, vaan ihmiskunnan sisintä.

8. Vaikkakaan maan ei tarvitse enää pelätä laajalle levinneitä luonnonmullistuksia, se on siitä huolimatta ajoittaisten mullistusten kohde, joiden syyt saatetaan tieteelliseltä kannalta selittää seuraavissa kahden arvostetun Hengen opetuksissa¹:

”Niiden yksinkertaisten lakien lisäksi, jotka määräävät päivien ja öiden, vuodenaikojen jne. jakautumisen, jokainen taivaankappale läpikäy kierroksia, joiden täydellinen toteutuminen vie tuhansia vuosisatoja. Kuten lyhemmät kierrot, ne kulkevat läpi kaikkien vaiheiden – syntymästä tämän kierron huippukohtaan, jonka jälkeen seuraa väheneminen alas viimeiselle rajalle – aloittaakseen uudelleen myöhemmin kaikkien vaiheiden läpikäymisen. Ihmiset hahmottavat vain suhteellisen lyhytkestoisia vaiheita, joiden kausittaisuuden he voivat todentaa. Kuitenkin on olemassa kausia, jotka käsittävät monia sukupolvia – jopa peräkkäisiä rotuja – ja joiden vaikutukset ovat sen tähden heille uusia ja spontaaneja ilmiöitä. Kuitenkin, jos he voisivat katsoa muutaman vuosisadan taakse, he voisivat nähdä siellä vaikutuksia ja niiden syitä, riippuvuussuhteita, joita he eivät edes epäile olevan olemassa. Nämä kaudet, jotka saattavat ihmisen mielikuvituksen hämilleen suhteellisen pituutensa takia ovat siitä huolimatta pelkkiä silmänräpäyksiä ikuisuuden mittakaavassa. Yksittäisen planeettajärjestelmän puitteissa kaikki taivaankappaleet, joista se muodostuu, reagoivat toisiinsa. Kaikki fyysiset vaikutukset ovat yhteydessä toisiinsa eikä ole yhtäkään vaiku-

1 Ote kahdesta kommunikaatiosta annettu Pariisin Yhdistykselle ja julkaistu Revue Spirite-lehdessä, lokakuu 1868, s. 313. Ne ovat jatkoa Galileon kommunikaatioihin, jotka on esitelty luvussa VI ja ne ovat täydennys lukuun IX koskien maapallon kiertoilikeitä. – Kirj.

tusta, mitkä te määrittelette suuriksi häiriöiksi, jotka eivät ole yhteisvaikutusten seurauksia koko järjestelmän puitteissa. Totean lisäksi, että planeettajärjestelmät reagoivat toinen toisiinsa läheisyyden tai etäisyyden mukaan, mikä seuraa niiden kiertoliikkeestä radallaan läpi myriadien järjestelmien, joista tähtisumumme muodostuu. Menen vielä pidemmälle ja totean, että meidän tähtisumumme, joka on kuin saaristo avaruuden suunnattomuudessa, on, liikkueensa kiertoradallaan läpi myriadien tähtisumujen, kohteena niiden vaikutuksille, joita se lähestyy. Joten tähtisumut reagoivat tähtisumuihin ja järjestelmät reagoivat järjestelmiin aivan kuin planeetat reagoivat planeettoihin ja jokaisen planeetan osatekijät reagoivat toisiinsa ja näin alas atomiin asti. Joten kussakin maailmassa on paikallisia tai yleisiä mullistuksia, jotka eivät näytä häiriöiltä, koska elämän lyhyiden takia on mahdollista havaita vain osittaisia vaikutuksia. Orgaaninen aine ei voi välttää näitä vaikutuksia. Sen kokemat häiriöt voivat näin muuttaa elävien olentojen fyysistä tilaa ja aiheuttaa joitakin noista sairauksista, jotka yleensä iskevät kasveihin, eläimiin ja ihmisiin. Sellaiset taudit, kuten kaikki vitsaukset, ovat kiihokkeita, jotka ohjaavat ihmisen mieltä välttämättömyyden pakosta löytämään keinoja taistella niitä vastaan ja tutkia luonnon lakeja. Orgaaninen aine reagoi kuitenkin puolestaan henkeen. Henki on myös, johtuen sen kosketuksesta ja sisäisestä yhdistymisestä fyysiseen tekijään, kohteena vaikutuksille, jotka muuttavat sen taipumuksia – vaikka ne eivät riistä siltä sen vapaata tahtoa – ja kiihdyttävät tai vaimentavat sen toimintoja auttaen sitä näin kehittymään. Sekasorto, joka joskus ilmenee koko saman ihmisrodun väestön keskuudessa, ei ole satunnainen tapahtuma eikä arvaamattoman tapahtuman tulos. Sen syyt ovat luonnon laeissa. Aluksi tiedostamattomana, tämä sekasorto, joka ei ole mitään muuta kuin hämärä toive, määrittelemätön aavistus jostakin paremmasta, muuostarve, ilmenee hiljaisena rauhattomuutena ja sen jälkeen toimina, jotka valmistelevat sosiaalisia mullistuksia, joilla on myös, usko-

kaa tai älkää, oma elinkaarensa, samanlainen kuin fyysisillä mullistuksilla, koska kaikki on yhteydessä toisiinsa. Jos henkinen näköne ei olisi niin aineen verhon rajoittama, näkisitte nämä fluidiset virtaukset, jotka yhdistävät henkisen maailman ja fyysisen maailman asiat kuin tuhannet yhdysjohdot. Kun kuulette, että ihmiskunta on saapunut muutoksen aikaan ja että maan täytyy nousta maailmojen hierarkiassa, älkää nähkö näissä sanoissa mitään mystistä. Vaan päinvastoin nähkää ne erään maailmankaikkeuden suurien ja väistämättömien lakien täyttymyksenä, jota vastaan kaikki inhimillinen paha tulee toimimaan.”

Arago

9. ”Kyllä todellakin, ihmiskunta on muuttumassa aivan kuin se on muuttunut muina kausina ja jokainen muutos on merkittävä käännekohtana, joka on ihmisrajille sama asia kuin kasvun käännekohta on yksilölle. Nämä kriisit, usein kivuliaita ja tuskallisia, ulottuvat niihin liittyviin sukupolviin ja instituutioihin, mutta niitä seuraa aina aineellisen ja moraalisen kehityksen vaihe. Lähes vuosisadan jälkeen maan ihmiskunta on tullut yhteen näistä kasvukausista ja on keskellä muutosponnistusta. Siksi ihmiskunta vapisee kaikkialla kuin kuumeessa tai kuin näkyvä voiman ohjaamana, kunnes se asettuu uusille perustuksilleen. Kuka tahansa näkeekään sen jälkeenpäin, tulee havaitsemaan monia muutoksia sen luonteessa, laeissa ja uskomuksissa, toisin sanoen kaikissa sosiaalisissa olosuhteissa. Eräs asia, joka saattaa näyttää teistä oudolta, mutta joka on kaikesta huolimatta ehdottoman totta, on että teitä ympäröivä henkien maailma tuntee kaikki ruumiillistuneiden maailmaa häiritsevien mullistusten seuraukset: Sanoisin vielä, että sillä on niissä aktiivinen rooli. Tämä saattaisi tulla yllätyksenä niille, jotka tietävät, että Henget ovat osa ihmiskuntaa, että ne tulevat ihmiskunnasta ja että niiden täytyy palata sinne. Siitä johtuen on luonnollista, että niillä olisi kiinnostusta liikehdintään, joka tapahtuu ihmisten keskuudessa. Siksi voitte olla

varmoja, että kun maan päällä tapahtuu sosiaalisia mullistuksia, se vaikuttaa myös näkymättömään maailmaan. Kaikki hyvät ja pahat intohimot ylikiihottuvat siellä yhtä lailla kuin teidänkin keskuudessanne. Sanoinkuvaamaton kuohunta vallitsee niiden Henkien joukossa, jotka ovat vielä osa teidän maailmanne ja jotka odottavat aikaa palatakseen sinne. Joskus – itse asiassa erittäin usein, koska luonnossa kaikki on yhteydessä toisiinsa – ruumiillistuneiden ja ei-ruumiillistuneiden häiriöihin lisätään fyysisten tekijöiden häiriöt. Silloin on jonkin aikaa todellinen laaja sekaannus, joka etenee kuin hurrikaani, mutta minkä jälkeen taivas seestyy ja ihmiskunta astuu uuteen vaiheeseen kehityksen tiellä uusille perustuksille asettuneena ja uusien ideoiden innoittamana. Sinä kautena, joka on juuri avautunut, voidaan nähdä spiritismin kukoistavan ja kantavan hedelmää. Sen tähden te työskentelette enemmän tulevaisuutta kuin nykyisyyttä varten. Mutta näitä töitä oli välttämätöntä valmistella etukäteen, koska ne viitoittavat uudistuksen polut uskomusten yhdistymisellä ja järkiperäisyydellä. Onnekkaita ovat ne, jotka ottavat niistä hyödyn tästä päivästä alkaen, sillä yhtä paljon kuin he niillä ansaitsevat, yhtä paljon he itseään vaikeuksilta säästävät.

Tri Barry

10. Edellä olevasta voidaan vetää johtopäätös, että kiertoradallaan avaruuden läpi taivaan kappaleet käyttävät hyväkseen enemmän tai vähemmän toistensa vaikutusta riippuen niiden läheisyydestä ja keskinäisestä asemasta. Ja että niiden liikkeiden säännöllisyys määrittää samojen syiden ja vaikutusten kausittaisen paluun. Ja että tämä vaikutus voi aiheuttaa häiriöitä niiden olennaisissa luonnonvoimissa ja muuttaa niiden asukkaiden elinolosuhteita. Ja että niiden liikkeiden säännöllisyys määrittää samojen syiden ja vaikutusten kausittaisen paluun. Ja että tiettyjen kausien pituus on kyllin lyhyt ihmisen havaita, kun taas toiset kaudet näkevät kokonaisten sukupolvien ja jopa rotujen häviävän niitä huomaamatta ja joille asioiden tila

näyttää normaalilta. Toisaalta sukupolvet, jotka ovat muutosten kanssa samanaikaisia, tuntevat sen seuraukset ja heille kaikki näyttää poikkeavan tavanomaisista laeista. Sellaiset sukupolvet näkevät yliluonnollisen, tavattoman ja ihmeellisen syyn siinä, mikä on todellisuudessa luonnonlakien täyttymys. Jos ihmiskunnan moraaliset uudistumiset, syiden ja seurausten ketjuuntuneisuudesta ja yhteisvastuullisuudesta johtuen, sattuvat samaan aikaan – kuten kaikki saa meidät uskomaan – maapallon fyysisen mullistusten kanssa, sellaisia kausia voi seurata tai edeltää luonnon ilmiöt, jotka ovat epätavallisia niille, jotka eivät niitä tunne, johtuen oudoista meteoreista tai tuhoavien suuronnettomuuksien epätavallisesta uudelleenpuhkeamisesta ja intensiteetistä. Nämä suuronnettomuudet eivät ole syitä eivätkä yliluonnollisia enteitä, vaan seuraus yleisen liikkeen tapahtumisesta sekä fyysisessä että moraalisisessa maailmassa. Ennustamalla uudistumisen aikakauden, joka tulee avautumaan ihmiskunnalle ja merkitsemään vanhan maailman loppua, Jeesus kykeni sanomaan, että sitä luonnehtisivat epätavalliset liikkeet, maanjäristykset, erilaiset suuronnettomuudet ja merkit taivaalla – jotka eivät ole mitään muuta kuin meteoreja – vähättelemättä luonnonlakeja. Oppimaton tavallinen kansa näki kuitenkin näissä sanoissa ihmeellisten tapahtumien ilmoituksen.²

11. Ihmiskunnan kehitysliikkeiden ennustamisessa ei ole mitään yllättävää materiasta irtaantuneille olennoille, jotka voivat nähdä päämäärän, jota kohti kaikki on suunnattu. Jotkut heistä omaavat Jumalan suoran ajatuksen ja näkevät osittaisissa liikkeissä ajan, missä yleinen liike voi tapahtua. Aivan kuin ennalta

2 Kauheaa kulkutautia, joka tuhosi Mauritiuksen saaren väestön vuosina 1866–68, edelsi marraskuussa 1866 niin tavaton ja runsas tähden lentojen suihku, että asukkaat olivat kauhuissaan. Juuri siitä hetkestä lähtien tauti, joka oli kehittynyt aika suotuisasti muutamia kuukausia, muuttui todella tuhoavaksi suuronnettomuudeksi. Tämä oli epäilemättä merkki taivaalla ja ehkä tässä mielessä täytyy ymmärtää Evankeliumissa kerrottu tähtien putoaminen taivaalta yhtenä aikojen merkeistä. (Yksityiskohdat Mauritiuksen saaren epidemiasta, katso Revue Spirite, heinäkuu 1867, s. 208; marraskuu 1868, s. 321) – Kirj.

voidaan määritellä miten kauan puu tarvitsee aikaa kantaakseen hedelmän tai kuten tähtitieteilijä voi laskea astronomisen ilmiön ajoittumisen sen ajan avulla, mikä taivaankappaleelta menee ratansa kiertämiseen.

12. Ihmiskunta on kollektiivinen olento, jossa sama moraalinen mullistus tapahtuu jokaisessa yksilöllisessä olennessa, sillä erotuksella, että jotkut tapahtuvat vuosittain, toiset vuosisadoittain. Jos ihmiskunnan kehitystä seurattaisiin kautta aikojen, nähtäisiin, että kaudet, jotka antavat kullekin ajanjaksolle erityisen fysionomian, viitoittavat monien rotujen elämää.

13. Kuten olemme todenneet, ihmiskunnan kehitys tapahtuu kahdella tapaa. Yksi on asteittainen, hidas ja huomaamaton, jos tarkastellaan perättäisiä ajanjaksoja, jotka tuottavat peräkkäisiä parannuksia tavoissa, laeissa ja käytännöissä ja joita ei voi havaita muutoin kuin ajan myötä kuten sellaisia muutoksia, joita veden virtaukset saavat aikaan maan pinnassa. Toinen ilmenee suhteellisen äkillisenä, nopeina liikkeinä, samanlaisina kuin padon murtuminen hyökyaallon voimasta ja jotka peittävät muutamassa vuodessa tilan, joka olisi muutoin vienyt vuosisatoja. Sitten on moraalinen mullistus, joka nielee muutamassa hetkessä vanhat instituutiot. Sitä seuraa uusi asioiden järjestys, joka tasa-painottuu vähä vähältä, kunnes täydellinen rauha on palautunut. Nuo, jotka elävät kyllin kauan nähdäkseen uuden vaiheen kummankin puolen ajattelevat, että uusi maailma on noussut vanhan raunioista. Luonne, tavat ja käytännöt – kaikki ovat muuttuneet. Se mitä itse asiassa on tapahtunut, on, että uudet ihmiset – tai paremminkin uudistuneet ihmiset – ovat ilmestyneet. Menneen sukupolven ajatukset ovat antaneet tietä nousseen sukupolven uusille ajatuksille.

14. Aikuisuuden saavutettuaan ihmiskunnalla tulee olemaan uusia tarpeita ja korkeampia pyrkimyksiä. Se tulee ymmärtämään niiden ajatusten tyhjyyden, joissa sitä on tuuditeltu ja niiden instituutioiden kyvyttömyyden tuoda onnea. Eikä se

tule enää saamaan asioiden nykyisessä tilanteessa sitä todellista tyydytystä, mitä varten se tuntee tulleensa kutsutuksi. Sen tähden se tulee irrottamaan itsensä lapsellisista tavoistaan ja lähtee vastustamattoman voiman ajamana kohti uusia rantoja etsimään uusia vähemmän rajoittuneita näköaloja. Ihmiskunta on saapunut yhteen näistä muutoksen vaiheista tai paremminkin, *moraalisen kasvun* vaiheista. Se on siirtynyt nuoruudesta aikuisuuteen. Mennyt ei ole enää riittävä sen uusille pyrkimyksille, sen uusille tarpeille. Sitä ei voi enää johtaa samoin keinoin. Se ei voi enää viihdyttää itseään taikatempuilla ja hämäyksillä. Sen kypsä järki tarvitsee todellisempaa ravintoa. Nykyisyys on liian hetkellinen. Se tuntee, että sen kohtalo on paljon laajempi ja että ruumiillinen elämä on liian rajoittunut sisältääkseen sen kokonaan. Siksi sen katse tutkii sekä mennyttä että tulevaa ratkaistakseen olemassaolon mysteerin ja saadakseen siitä todellisen lohdutuksen. Se on ajankohdassa, jossa ihmiskunta huomaa olevansa liian uppoutuneena aineellisiin ympyröihinsä – missä älyllinen elämä pursuaa yli ja henkisyiden tunteet kukoistavat – että yksilöt, jotka kutsuvat itseään filosofeiksi, toivovat täyttävänsä tyhjiön nihilismin ja materialismin opeilla! Outo mielenhäiriö! Samat yksilöt väittävät, että he ohjaavat ihmiskuntaa eteenpäin ja silti he tekevät kaikkensa sulkeakseen sen kapeaan aihepiiriin, josta se pyrkii vapautumaan. Ne kieltävät siltä ikuisen elämän näkökannan ja osittavat hautaa, sanoen: Ei enää edemmäksi!

15. Nuo, jotka ovat miettineet spiritismiä ja sen seurauksia eivätkä ole rajoittaneet sitä joidenkin ilmiöiden tuottamisen piiriin, ymmärtävät, että se avaa ihmiskunnalle uuden polun ja paljastaa äärettömyyden horisontin. Vihkimällä heidät näkymättömän maailman salaisuuksiin, se näyttää heille sen todellisen roolin luomisessa, roolin, joka on *jatkuvasti aktiivinen* sekä henkisessä että ruumiillisessa tilassa. Ihmiset eivät kulje enää sokeudessa. He tietävät mistä he ovat tulleet, mihin he ovat menossa ja miksi he ovat maan päällä. Tulevaisuus näyttäytyy

heille sellaisena kuin se todella on, vapaana tietämättömyyden ennakkoluuloista ja taikauskosta. Se ei ole enää hämärä toive. Se on kouriintuntuva totuus, yhtä varma kuin päivän seuraaminen yötä. He tietävät, että heidän olemassaolonsa ei rajoitu ohimenevän ruumiillisen elämän muutamiin hetkiin. Ja, että Hengen elämä ei keskeydy kuolemassa. Ja vielä, että he ovat eläneet aiemmin ja tulevat jälleen elämään ja että kaikesta siitä täydellisyydestä, minkä he ovat työllä hankkineet, mikään ei katoa. He löytävät edellisestä elämästään syyn siihen, mitä he ovat tänään ja *siitä, mitä he tekevät itsestään tänään, he voivat päätellä mitä he tulevat olemaan huomenna.*

16. Mitä väliä ihmiskunnan perimmäisellä kehityksellä on ihmisille sen ajatuksen mukaan, että yksilöllinen aktiivisuus ja sivistyksen parissa tehty yhteistyö ylipäättään on rajoitettu nykyiseen elämään ja että henkilö ei ollut mitään ennen sitä eikä tule olemaan mitään sen jälkeen? Mitä väliä on sillä, että tulevat kansat tulevat olemaan paremmin hallittuja, onnellisempia, valistuneempia ja ystävällisempiä toisiaan kohtaan? Koska he eivät kykene hyötymään siitä, eikö sellainen kehitys ole heidän kannaltaan menetetty? Mitä hyötyä heille on työskennellä niiden hyväksi, jotka tulevat heidän jälkeensä, jos he eivät tule koskaan tuntemaan heitä? Ja jos he ovat yksilöitä, jotka palaavat pian sen jälkeen itsekkin olemattomuuteen? Kun yksilöllinen tulevaisuus kiistetään, kaikki kutistuu hetken ja henkilökohtaisuuden mitättömiin mittasuhteisiin. Toisaalta kuitenkin, minkä laajuuden *varmuus* siitä, että henkinen olento tulee elämään ikuisesti, antaa inhimilliselle ajatukselle! Mikä olisi järkiperaisempää, mahtavampaa, enemmän Luojan arvolle sopivaa kuin laki, jonka mukaan hengellinen elämä ja ruumiillinen elämä ovat vain olemassaolon kaksi tilaa, jotka vuorottelevat kehityksen toteutumiseksi! Mikä voisi olla oikeudenmukaisempaa ja lohdullisempaa kuin ajatus samojen yksilöiden lakkaamattomasta kehittymisestä, syntyen ensiksi kautta sukupolvien samaan maailmaan ja sitten maailma

maailmalta, *ilman jatkuvuuden häiriintymistä*, kunnes he ovat saavuttaneet täydellisyyden! Silloin kaikilla niiden toiminnoilla on tarkoitus, sillä samalla kuin he työskentelevät kokonaisuuden hyväksi, he työskentelevät itsensä hyväksi ja kunkin muun hyväksi sellaisella tavalla, ettei yksilöllinen eikä yleinen kehitys ole koskaan hedelmätöntä. Se hyödyttää tulevia sukupolvia ja yksilöitä, jotka eivät ole mitään muuta kuin menneitä sukupolvia ja yksilöitä, jotka ovat nyt saapuneet korkeammalle edistyksen asteelle.

17. Veljeyden täytyy olla uuden sosiaalisen järjestyksen kulmakivi. Todellista, kiinteää ja tehokasta veljeyttä ei voi kuitenkaan olla, ellei se lepää horjumattomalla perustalla. Tämä perusta on usko. Ei tuon tai tämän opin usko, joka muuttuu aikojen ja toinen toisiaan kivillä heittelevien ihmisten mukana – koska he ruokkivat vihamielisyyttä julistamalla toinen toisiaan pannaan – vaan peruseräpäisyyden perustavanlaatuisista uskoa, jonka jokainen voi hyväksyä: Jumalaan, sieluun, tulevaisuuteen, YKSILÖIDEN JATKUVAAN EDISTYMISEEN JA HEIDÄN IKUISIIN KESKINÄISIIN SUHTEISIINSA. Kun kaikki ihmiset ovat vakuuttuneita, että Jumala on kaikille sama, että tämä korkeimman oikeudenmukainen ja hyvä Jumala ei voi tahtoa mitään epäoikeudenmukaista ja että paha tulee ihmisistä eikä Jumalasta, silloin he pitävät toinen toisiaan saman Isän lapsina ja kättelevät toisiaan. Spiritismi tarjoaa tämän uskon, joka voi olla tästä lähin napa, jonka ympäri ihmiskunta tulee pyörimään mikä tahansa palveluksen muoto tai erityinen oppi heillä onkaan.

18. Ihmiskunnan ensimmäistä vaihetta tähän mennessä leimannut valtavissa mittasuhteissa tapahtunut älyllinen kehitys on suunnaton askel. Se on kuitenkin itse ollut voimaton uudistamaan sitä. Niin kauan kuin ylpeys ja itsekkyydet hallitsevat ihmisiä, he tulevat käyttämään älyään ja tietoaan intohimojensa ja henkilökohtaisten etujensa tyydyttämiseen, minkä vuoksi he

keskittyvät kehittämään mahdollisimman täydellisiä tapoja vahingoittaa ja tuhota naapureitaan.

19. Vain moraalinen kehitys voi varmistaa ihmisten onnellisuuden maan päällä hillitsemällä pahoja intohimoja. Se yksistään voi saada sopusoinnun, rauhan ja veljeyden vallitsemaan.

Moraalinen kehitys tulee murtamaan kansoja erottavat muurit ja kaatamaan luokkaennakkoluulot sekä hiljentämään uskonpuhkeen välisen vastakkaisuuden, opettaen ihmisiä pitämään toinen toisiaan veljinä ja siskoina, jotka on kutsuttu auttamaan keskinäisesti toinen toisiaan eikä elämään toistensa kustannuksella.

Lisäksi moraalinen kehitys, älyllisen kehityksen tukemana, tulee liittämään ihmiset yhteen yhden ja saman uskon puitteissa, uskon, joka perustuu kiistattomiin, ikuisiin totuuksiin ja on siksi kaikkien hyväksyttävissä.

Uskon yhteisyys tulee olemaan voimakkain side, yleismaailmallisen veljeyden vankin perusta, jota ovat kautta historian ravistelleet ihmiset ja perheitä jakaneet uskonnolliset vihamielisyydet, tehden heistä toisinajattelijoita ja vihollisia. Sellaisia, joita täytyy välttää ja joita vastaan täytyy hyökätä ja jotka täytyy tuhota, sen sijaan, että he olisivat rakastettavia veljiä ja sisaria.

20. Sellainen asioiden tila edellyttää radikaalia muutosta massojen tunteissa, yleisluonteista kehitystä, joka ei voi toteutua poistumatta itsekkyyttä vaalivien kapeiden ja pikkumaisten ajatusten kehästä. Aikoinaan, eri kausina, parhaat yksilöt yrittivät johtaa ihmiskuntaa tuolle polulle, mutta ihmiskunta, vielä aika nuori, pysyi kuurona ja heidän opetuksistaan tuli hyvä siemen, joka putosi kiviseen maaperään.

Tänään ihmiskunta on kyllin kypsä suuntaamaan katseensa korkeammalle kuin mitä se on koskaan tehnyt omaksuakseen laajemmat ajatukset ja käsittääkseen sen, mitä se ei aikaisemmin käsittänyt.

Katoava sukupolvi tulee viemään virheensä ja ennakkoluulon-
sa mennessään. Tuleva sukupolvi, uppoutuneena puhtaampaan
lähteeseen ja järkevempien ajatusten innoittamana, tulee jättä-
mään maailmaan, moraalisen kehityksen mielessä, nousevan
liikkeen leiman, joka on merkki ihmiskunnan uudesta vaiheesta.

21. Tämä vaihe on jo paljastettu selvillä ennusmerkeillä,
hyödyllisten uudistusten yrityksillä ja suurilla ja jalomielisillä
ajatuksilla, jotka on tuotu päivänvaloon ja jotka ovat saaneet
vastakaikua. Tämän takia me olemme nähneet perustettavan
suuren määrän suojelevia, sivistäviä ja vapauttavia instituutioita
sellaisten yksilöiden sysääminä ja aloitteesta, jotka on ilmisel-
västi ennalta määrätty uudistamisen työhön, ja että rikoslakei-
hin sisällytetään joka päivä inhimillisempiä ajatuksia. Rotuen-
nakkoluulot hälvenevät ja ihmiset ovat alkaneet pitää itseään
suuren perheen jäseninä ja muutoskeinojen yhdenmukaisuuden
ja helppouden vuoksi he ovat voittamassa esteet, jotka heidät
erotti. He ovat tulossa yhteen joka puolelta maailmaa maailman-
laajuisiin kokoontumisiin vaihtamaan rauhanomaisia ajatuksia.
Näiltä uudistuksilta puuttuu kuitenkin perusta kehittyäkseen,
tullakseen loppuun suoritetuiksi ja vakiintuneiksi, yleisem-
pi moraalinen alttius tuottaakseen hyviä tuloksia ja tullak-
seen massojen hyväksymiksi. Tämä ei ole mitään muuta kuin
aikojen tunnusmerkki, alkusoitto sille, mikä tulee toteutu-
maan paljon suuremmassa mittakaavassa, kun maaperä tulee
suosiollisemmaksi.

22. Sen kauden, johon me olemme saapumassa, toinen ei yhtään
vähäisempi luonteenpiirre, on henkisten asioiden mielessä
tapahtuva ilmeinen reaktio. Materialistisia ajatuksia kohtaan
ilmaistaan vaistomaista hyljintää. Epäuskon henki, joka tarttui
sekä tietämättömiin että valistuneisiin massoihin ja sai heidät
hylkäämään, muodollisuuden mukana, jokaisen uskon todelli-
sen perustan, näyttää olleen syvässä unessa, josta herääminen
kiihottaa tarvetta hengittää elävöittävämpää ilmaa. Ja siellä

missä koetaan tyhjyyttä, ihmiset etsivät tiedostamattomasti jotakin, tuen rahtua, toivoa.

23. Uskoen, että useimmat ihmiset ovat sellaisten ajatusten innoittamia, voidaan helposti kuvitella muutoksia, jotka tapahtuisivat sosiaalisissa suhteissa: lähimmäisen rakkaus, veljeys ja hyväntahtoisuus kaikkia kohtaan ja kaikkien vakaumusten suvaitseminen tulevat olemaan heidän tunnuslauseensa. Tämä on tavoite, jota kohtaan ihmiskunta on ilmiselvästi suunnattu, sen pyrkimysten ja toiveiden tavoite, olematta täysin tietoinen niiden tyydyttämisen keinoista. Se kokeilee ja tunnustelee ympäriinsä, mutta sitä haittaa ennakkoluulojen ja muuttumattomien uskomusten aiheuttama aktiivinen vastarinta tai vastahakoisuuden voimakkuus, jotka vastustavat itsepintaisesti kehitystä. Sellaisia ovat esteet, jotka täytyy voittaa ja tämä tulee olemaan uuden sukupolven tehtävä. Seuraamalla asioiden nykyistä kulkua voidaan nähdä, että kaikki näyttää määrätyn ennalta avaamaan sille tietä. Uusi sukupolvi tulee pitämään hallussaan numeroiden ja ajatusten kaksinkertaista voimaa, menneen kokemuksen lisäksi.

24. Uusi sukupolvi tulee näin marssimaan kohti kaikkien humanitaaristen ajatusten täytäntöönpanoa, mitkä ovat yhteensopivia sen kehitystason kanssa, jolle se tulee saapumaan. Kulkien eteenpäin spiritismin kanssa samaan päämäärään ja toteuttaen sen tarkoitusperiä molemmat tulevat kohtaamaan samalla maaperällä. Edistykselliset yksilöt tulevat löytämään spiritismin esittämistä käsityksistä voimakkaan vipuvarren ja spiritismi tulee löytämään nämä uudet yksilölliset mielet täysin vastaanottavaisina hyväksymään sen. Olettaen, että tämä on asioiden tila, mitä ne, jotka sitä vastustavat, voisivat tehdä?

25. Spiritismi ei aiheuttanut sosiaalista uudistusta. Ihmiskunnan kypsyys teki sellaisesta uudistuksesta välttämättömyyden. Sen sisältämän moralisoivan voiman, kehitystaipumusten, näkemyksen laajuuden ja ongelmakysymysten ylimalkaisuus-

den vuoksi spiritismi on kyvykkäämpi kuin mikään toinen oppi tukemaan uudistavaa liikettä. Siksi spiritismi on sen kanssa samanaikainen. Spiritismi ilmestyi näyttämölle hetkellä, jolloin se voisi olla hyödyllisin, koska sen aika on myös tullut. Jos se olisi tullut yhtään aikaisemmin, se olisi törmännyt ylipääsemättömiin esteisiin. Se olisi väistämättä antanut periksi, koska, tyytyväisinä siihen mitä heillä jo oli, ihmiset eivät olisi tunteet tarvetta sille, mitä spiritismi tarjoaa. Tänään, syntyneen hautumassa olevien ajatusten liikkeen myötä, se on löytänyt maaperän valmiina vastaanottamaan sen. Ihmismielet, jotka ovat epäilyksistä ja epävarmuudesta väsyneinä sekä peloisiaan edessään olevasta avoimesta kuilusta, ottavat spiritismin vastaan pelastuksen ankkurina ja ylimpänä lohduttajana.

26. Tietenkin kehityksestä jälkeenjääneiden määrä on aika suuri, mutta mitä he voivat tehdä nousevaa vuorovettä vastaan muuta kuin heittää siihen muutamia pikkukiviä? Tämä vuorovesi on nyt ilmestyvä sukupolvi, kun taas edellinen on häviämässä sukupolvensa mukana, joka on heikkenemässä joka päivä suurin harppauksin. Siihen asti se tulee kuitenkin puolustamaan perustaansa kynsin hampain. Joten tulee olemaan väistämätön, mutta silti epätasainen taistelu, koska raihnainen menneisyys menee pirstaleiksi taistelussa nuorekasta tulevaisuutta vastaan, pysähtyneisyys kehitystä vastaan, yksilö Jumalan tahtoa vastaan, koska Jumalan asettama aika on tullut.

Uusi sukupolvi

27. Jotta ihmiset olisivat onnellisia maan päällä, sen pitää olla hyvien ruumiillistuneiden ja ei-ruumiillistuneiden henkien asuttama. Kun sellainen aika on kerran tullut, maata asuttavien keskuudessa tulee olemaan suuri muuttoliike. Ne, jotka harjoittavat pahaan pahan itsensä takia ja ne, jotka torjuvat *hyvät tunteet*, eivät tule enää olemaan muuttuneen planeetan arvoisia. Heidät karkotetaan sieltä, koska heidän jäämisensä aiheuttaisi jälleen kerran harmia ja hämmennystä ja voisi olla kehityksen

este. Jotkut sovittavat sydämensä kovuuden vähemmän kehittyneissä maailmoissa. Toiset tekevät samoin primitiivisten rotujen keskuudessa täällä maan päällä, mikä on sama kuin karkottaminen vähemmän kehittyneisiin maailmoihin. Nämä vievät mukanaan hankkimansa tiedon ja heidän tehtävänään on auttaa näitä rotuja kehittymään. Heidät korvataan kehittyneemmällä hengillä, jotka valvovat, että oikeudenmukaisuus, rauha ja veljeys vallitsevat.

Spiritismin mukaan maa ei tule muuttumaan luonnonmullistusten takia, jotka tuhoavat hetkessä koko sukupolven. Nykyinen sukupolvi häviää vähitellen ja uusi seuraa samalla tavalla ilman, että luonnon olosuhteissa tapahtuisi mitään muutosta.

Niinpä kaikki tulee ulkoisesti jatkumaan kuten ennenkin, mutta tällä yhdellä, erittäin ratkaisevalla, erolla: osa hengistä, jotka olivat tottuneet ruumiillistumaan maan päälle, eivät enää tee niin. Pahaan taipuvaisen, takapajuksen hengen sijasta, joka olisi ruumiillistunut syntyvässä lapsessa, tuleekin olemaan kehittyneempi, hyvään taipuvainen henki. Joten se ei liity niinkään ruumiilliseen sukupolveen, vaan paremminkin henkien uuteen sukupolveen. Tätä Jeesus epäilemättä tarkoitti sanoessaan: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä sukupolvi ei katoa ennen kuin nämä tapahtumat ovat toteutuneet.” Niinpä ne tulevat pettymään, jotka toivovat näkevänsä muutoksen tapahtuvan yliluonnollisella ja erikoislaatuisella tavalla.

28. Nykyinen aika on muutoksen aika. Molemmat sukupolvet ovat sekoittuneet toisiinsa. Niiden välimaastossa olemme katso-massa toisten lähtöä ja toisten tuloa ja kukin on jo erotettavissa sille ominaisten luonteenpiirteiden mukaan.

Näiden kahden sukupolven ajatukset ja näkemykset ovat täysin vastakkaiset moraalisten taipumustensa luonteen mukaan – mutta erityisesti intuitiivisten ja sisäisten taipumustensa

mukaan – on helppo kertoa mihin näistä kahdesta itsekukin yksilö kuuluu.

Vastatessaan moraalisen kehityksen kauden perustamisesta uusi sukupolvi erottuu kaiken kaikkiaan varhaiskypsällä älyllä ja järjellä, johon on yhdistynyt synnynnäinen hyvän tunne ja henkiset uskomukset – erehtymätön merkki tietyn asteisesta aikaisemmasta edistymisestä. Niinpä se ei tule koostumaan yksinomaan erityisen korkean luokan Hengistä, vaan myös niistä, jotka, ollen jo kehittyneet, ovat altistetut omaksumaankehitysideoita ja ovat kykeneviä ylläpitämään uudistavaa liikettä.

Toisaalta se, mikä erottaa vähemmän kehittyneitä Henkiä, on ensisijaisesti heidän kapinointinsa Jumalaa vastaan kieltäytymällä hyväksymästä mitään ihmisvoimaa korkeampaa voimaa ja heidän vaistomainen taipumuksensa halventaviin intohimoihin ja veljeyden vastaisiin itsekkyyden, ylpeyden, kateuden ja mustasukkaisuuden tunteisiin, toisin sanoen, heidän kiintymyksensä kaikkeen aineelliseen: sensuaalisuuteen, kunnianhimpoon ja ahneuteen.

Nämä ovat paheet, joista maa täytyy puhdistaa karkottamalla ne, jotka kieltäytyvät parantamasta tapojaan, sillä ne eivät sovi yhteen veljeyden valtakunnan kanssa ja koska hyvät ihmiset kärsivät aina ollessaan tekemisissä sellaisten kanssa. Kun maa vapautetaan heistä, ihmiset kehittyvät ilman esteitä kohti parempaa tulevaisuutta, joka on heille tässä maailmassa palkintona heidän ponnisteluistaan ja kärsivällisyydestään odottaessaan täydellisempää puhdistumista avaamaan heille tien korkeamman luokan maailmoihin.

29. Tätä Henkien muuttoliikettä ei pidä käsittää siten, että kaikki jälkeenjääneet karkotetaan maasta ja sijoitetaan uudelleen vähemmän kehittyneisiin maailmoihin. Päinvastoin, monet ovat taipuneet virheisiin olosuhteiden ja esimerkkien voimasta – he näyttävät ulospäin pahemmalta kuin mitä heidän sisimpänsä

onkaan. Kun ne ovat kerran päässeet irti aineen ja ruumiillisen maailman vaikutuksesta, useimmat heistä näkevät asiat kovin eri tavalla kuin ollessaan elossa. Olemme nähneet tästä useita esimerkkejä. Hyväntahtoiset Henget tukevat heitä. Henget, jotka ovat heistä kiinnostuneita ja jotka kiirehtivät heitä valistumaan ja osittavat heille millaista virheellistä polkua he ovat seuranneet. Me itse voimme tukea heitä rukouksillamme ja kehotuksillamme, koska kuolleiden ja elävien välillä on jatkuva yhteys. Tapa, jolla muutos on tapahtumassa, on aika yksinkertainen ja kuten olemme nähneet, luonteeltaan täysin moraalinen eikä murena millään tavalla luonnon lakeja.

30. Ovatpa uuden sukupolven Henget uusia, pidemmälle kehittyneitä Henkiä tai vanhoja Henkiä, jotka ovat kehittyneet, tulos on sama. Siitä hetkestä lähtien, kun ne osoittavat paremmat taipumuksensa, tulee aina olemaan uudistus. Joten ruumiillistuneet Henget muodostavat kaksi ryhmää taipumustensa mukaan. Toisaalta ovat jälkeenyäänneet, jotka lähtevät ja toisaalta kehittyneet Henget, jotka saapuvat. Tapojen ja yhteiskunnan tila, joko kansan, rodun tai maailman osalta, tulee siksi olemaan tulos siitä, kumpi ryhmä on hallitseva.

31. Tavanomainen vertaus tarjoaa vielä paremman käsityksen siitä, mitä sellaisissa olosuhteissa tapahtuu. Kuvitelkaamme, että rykmentti koostuu enimmäkseen kurittomista miehistä, jotka aiheuttavat alinomaa epäjärjestyttä ja sitä on usein vaikea estää edes ankaralla rikoslaililla. Nämä miehet ovat vahvoilla, koska heitä on paljon. He tukevat, rohkaisevat ja kiihottavat toisiaan esimerkillään. Harvoilla hyvillä miehillä ei ole mitään vaikutusta. Heidän neuvojaan halveksitaan. Heitä pilkataan, pahoinpidellään ja pannaan kärsimään muiden seurassa. Eikö tämä ole nykyisen yhteiskunnan kuva? Olettakaamme, että tämän rykmentin miehet otetaan yksitellen, kymmenen kymmeneltä, sata sadalta ja korvataan samaa tahtia yhtäläisellä määrällä hyviä sotilaita, jopa joillakin erotetuilla, mutta jotka olivat sen jälkeen todella parantaneet tapansa.

Jonkin aikaa rykmentti on sama vanha, mutta se tulee muuttamaan. Hyvä järjestys tulee seuraamaan epäjärjestystä. Näin tulee olemaan uudistetun ihmiskunnan kanssa.

32. Suuret kollektiiviset tuonpuoleiseen siirtymiset eivät ole tarkoitettu vain aktivoimaan poistumisia, vaan muuttamaan massojen mielen nopeammin vapauttamalla sen pahan vaikutuksesta ja antamalla suurempi valta-asema uusille ideoille. Siksi monet, epätäydellisyyksistään huolimatta, ovat kypsiä sellaiseen muutokseen, että monet poistuvat karkaistakseen itsensä uudelleen puhtaammassa lähteessä. Niin kauan kuin he olisivat pysyneet samassa ympäristössä ja samojen vaikutusten alaisina, he olisivat pysyneet itsepäisesti vanhoissa ajatuksissaan ja tavoissaan katsoa asioita. Yksi enemmän tai vähemmän pitkä käynti henkimaailmassa on kylliksi avaamaan heidän silmänsä, koska he näkevät siellä sellaista, mitä he eivät maan päällä voi nähdä. Niinpä epäuskoiset, fanaatikot ja absolutistit tulevat olemaan kykeneviä palaamaan *synnynnäisin* uskon, suvaitsevaisuuden ja vapauden ajatuksin maan päälle. Palalessaan he tulevat huomaamaan, että asiat ovat muuttuneet ja kokemaan uuden ympäristön vaikutuksen, mihin he ovat syntyneet. Uusien ideoiden vastustamisen sijasta he tulevat kannattamaan niitä.

33. Siksi ihmiskunnan uudistuminen ei edellytä ehdottoman täydellistä Henkien uudistamista. Muutos niiden moraalisisessa näkemyksessä riittää. Tämä muutos tapahtuu kaikille niille, jotka ovat siihen taipuvaisia, kun ovat erotettuina maailman pahentavista vaikutuksista. Näinollen, maan päälle uudistusta tuovien Henkien mukana ei aina tule uusia Henkiä, vaan samoja Henkiä, jotka ajattelevat ja tuntevat eri tavalla.

Silloin kun tämä tapahtuu eristyksissä ja yksilöllisesti, se menee huomaamatta ohi. Vaikutus on täysin erilainen, kun se tapahtuu samanaikaisesti suurina massoina, koska silloin, sen suhteellisen osuuden mukaan, mikä sillä on koko sukupol-

vesta, kansan tai rodun ajatukset voivat syvällisesti muuttua. Tämä huomataan melkein aina sellaisten suurten järkytysten jälkeen, jotka tuhoavat lähes koko väestön. Turmiolliset vitsaukset tuhoavat vain ruumiin – tuhot eivät yllä Henkeen. Ne aktivoivat tulo- ja menoliikenteen ruumiillisen ja henkisen maailman välillä ja sen seurauksena ruumiillistuneiden ja ei-ruumiillistuneiden Henkien kehityksen liikkeen. Täytyy huomata, että kautta historian aikakausien suuria kriisejä on seurannut kehityksen kausi.

34. Yksi tällainen laajalle levinnyt liike tapahtuu tällä hetkellä ja ennakoi ihmiskunnan uudelleenjärjestelyä. Tuhon syiden lisääntyminen on aikojen tunnusomainen merkki, sillä ne voivat vauhdittaa itujen ilmestymistä. Ne ovat lehtiä, jotka putoavat syksyllä ja joita seuraa toiset täynnä elämää, sillä ihmiskunnalla on omat vuodenaikansa samoin kuin yksilöt käyvät lävitse elämänsä erilaiset vaiheet. Ihmiskunnan kuolleet lehdet putoavat tuulen puuskien ja puhurien lennättäminä vain syntyäkseen uudelleen elävämpinä samalla elämän henkäyksellä, mikä ei ole sammunut vaan puhdistunut.

35. Materialisteille tuhoavat vitsaukset ovat suuronnettomuuksia ilman korvausta, ilman hyödyllisiä tuloksia, koska heidän mielestään *sellaiset suuronnettomuudet pyyhkäisevät ihmiset pois ikiajoiksi*. Kuitenkin heille, jotka tietävät, että kuolema tuhoaa vain kuoren, sellaiset suuronnettomuudet eivät tuo mukanaan samoja seurauksia ja ne eivät saa heissä aikaan pienintäkään pelkoa. He ymmärtävät sellaisten suuronnettomuuksien tarkoituksen ja he tietävät myös, että ihmiset eivät menetä yhtään enempää kuoleamalla joukolla kuin kuoleamalla yksin, koska, tavalla tai toisella, on aina välttämätöntä kohdata tämä loppu. Epäuskoiset tulevat nauramaan näille asioille ja tulevat pitämään niitä harhana. Kuitenkin sanokoot mitä sanovat, he eivät tule välttämään yleistä lakia. He tulevat kaatumaan vuorostaan aivan kuin kaikki muutkin ja silloin, mitä heistä tulee? He sanovat: ”Ei mitään!” Mutta he tulevat jatkamaan elämää omasta

mielipiteestään huolimatta ja jonain päivänä heidän on pakko avata silmänsä.

GENESIS

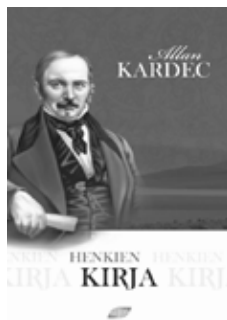
Kirjallisuutta

Henkien kirja

Henkien Kirja antaa sinulle vastaukset lähes kaikkiin kysymyksiin, joita sinulla voi olla kunkin sielun alkuperästä, perusolemuksesta ja kohtalosta maan päällä ja myös muissa maailmoissa. Se myös käsittelee Jumalaa, luomista, moraalisia lakeja, Henkien (tai ts. edesmenneiden ihmisten sielujen) luonnetta ja niiden suhteita ihmisten kanssa.

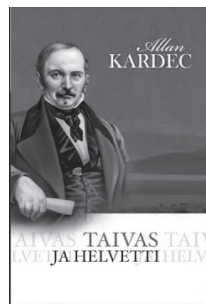
Allan Kardec esitti vuosia kestäneen tutkimuksensa aikana tuonpuoleiselle systemaattisesti laadittuja kysymyksiä ja sisällytti tähän kirjaan vastaukset, jotka useat meediat sanelivat Jumalaa rakastavilta korkeammilta Hengiltä.

Henkien Kirja on virstanpylväs opille, joka on tehnyt syvällisen vaikutuksen huomattavaan osaan ihmiskunnan ajattelua ja elämänskatsomusta. Allan Kardecin kirjoja on myyty jo kymmeniä miljoonia kappaleita ja niihin perustuen on syntynyt miljoonia ihmisiä joka päivä koskettava hyväntekeväisyystyö, joka kasvaa kaiken aikaa.

Taivas ja Helvetti

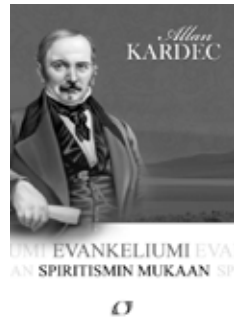
Tässä teoksessa Allan Kardec käsittelee jumalallista oikeudenmukaisuutta spiritistisen opin näkökulmasta. Ensimmäinen osa sisältää eri uskonkäsityksiä vertailevan analyysin koskien taivasta ja helvettiä, enkeleitä ja paholaisia, rangaistuksia ja palkitsemisia. Kirja perehdyttää lukijaa myös ikuisten rangaistusten oppiin ja osoittaa sen mahdottomuuden luonnon lainalaisuuksiin perustuen.

Kirjan toiseen osaan on sisällytetty lukuisia Henkien (tai ts. edesmenneiden sielujen) kommunikointeja kuvaten tuonpuoleisesta hyvin erilaisia olosuhteita. Siinä kerrotaan mm. koko elämänsä hyväntekeväisyydelle omistautuneen ihmisen onnesta. Vastaavasti teos tuo esille mm. entisen kirkon inkvisition tuomarin myöhemmin kokemat tekojensa seuraukset. Ne antavat tietoa sielun olotilasta kuoleman ja sitä seuraavan siirtymävaiheen aikana, jolloin ihmisen sielu irtaantuu fyysisestä maailmasta ja palaa Henkien maailmaan. Tämä meille jokaiselle tärkeä ja ennemmin tai myöhemmin vastaan tuleva vaihe on pysynyt monelle tuntemattomana ja pelättynä. Tämän parempi tuntemus auttaa myös meitä jokaista ymmärtämään syvällisemmin elämässämme kohtaamiamme tapahtumia sekä myös sitä, millä tavoin pystymme rakentamaan parempaa tulevaisuutta itsellemme ja muille.

Evankeliumi spiritismin mukaan

Evankeliumi Spiritismin Mukaan syventyy henkien antaman opin (eli spiritismin) moraaliseen näkökulmaan. Se tulkitsee Jeesuksen elämänohjeita ja antaa niihin loogisen selityksen ja liittää niihin kunkin aihepiirin mukaisia tuonpuoleisen kommunikointeja. Kristuksen moraalit Evankeliumin mukaan on tie varmaan kehitykseen ja onnellisuuteen kaikkien ihmisten kohdalla. Teos soveltuu yleismaailmalliseksi moraaliseksi ohjeeksi elämän kaikkiin tilanteisiin. Lisäksi se tarjoaa kaikille lohdutusta ja toivoa elämän vaikeimpiin hetkiin. Sen harjoittaminen on ratkaisu kaikkiin ihmisen ongelmiin ja päämäärä jokaiselle ihmiselle. Siitä ovat löytäneet sisältöä kaikkien eri pääuskontojen edustajat sekä myös he, joilla ei ole ollut ollenkaan mitään uskonnollista vakaumusta. “Ymmärrä ensin ja tulet uskomaan sitten myöhemmin jos niin haluat” Lähde: La Revue Sprite, 1867, s. 40. Allan Kardec

Nosso Lar

Nosso Lar on henkisiirtokunnan nimi. Siellä asuva henki nimeltä Andre Luiz esittelee sitä meille tässä suuren suosion saaneen kirjasarjan ensimmäisessä osassa. Tässä mukaansatempaavassa kertomuksessa kirjailija kuvailee vaihteluaan ja huomioitaan henkimaailman elämästä kuoleman jälkeen. Hän esiintyy eräänlaisena toimittajana, joka kertoo omat kokemuksensa, aivan kuten ne tapahtuivat. Andre Luiz paljastaa meille esimerkillisellä tavalla järjestäytyneen jännittävän maailman, joka on täynnä elämää ja aktiviteetteja. Se on paikka, jossa ruumiillisesta elämästä poistuneet henget – oppinaan hyvin kehittyneiden henget – käyvät läpi parantumisen eri vaiheet ja henkisen oppiprosessin. Nosso Lar antaa meille mahdollisuuden vilkaista henkimaailmaan, joka odottaa meitä, kun jätämme fyysisen kehomme.

Ilosanoma

Tämä Francisco Cândido Xavierin meediokyvyn välityksellä kirjoitettu teos sisältää syvällisiä kuvauksia Jeesuksen elämästä Hänen ensimmäisten seuraajiensa kanssa. Ne kertovat niistä tilanteista, joissa tapaamme Jeesuksen päivittäisessä kanssakäymisessä lapsena, ystävänä, matkakumppanina, Herrana ja sielun kasvattajana. Se välittää suomalaiselle lukijalle ennennäkemätöntä ja kiinnostavaa tietoa monesta vain pintapuolisesti tunnetusta Raamatun henkilöstä. Siinä Marian esimerkki tuo ehtymätöntä lohtua jokaisen lapsensa menettäneen äidin sielun haavoihin. Monet Tuomaat kohtaavat siinä selvää ymmärrystä Hänen ajattomien opetusensa piilossa pysyneeseen viisauteen. Maria Magdalenan ja

monien muiden vähemmän tunnettujen henkilöiden tarinat lämmittävät jokaisen sydäntä koskettavasti. Loppujen lopuksi tämä teos antaa elävän esimerkin siitä, mitä ihmeellisiä sielun voimavaroja Ilosanoma saakaan kukoistamaan ihmisten sydämiin Jeesuksen kaikkiin yltävän rakkauden vaikutuksessa. ”Tämän kaiken rinnalla kuinka pieniä me olemmekaan!”

Onnellinen elämä

Onnellinen elämä sisältää elämänohjeita, jotka meedio Divaldo Franco on välittänyt tuonpuoleisesta hänen elämäntyötään johdattaneelta henkioppaaltaan Joanna de Ângelikselta. Ne avaavat jokaiselle lukijalle ratkaisuja elämän haasteisiin ja auttavat näkemään huomisen loistavat mahdollisuudet, jos vain muutamme asennoitumistamme ja näkökulmaamme. Tämä kirja on todellinen avain onnelliseen elämään. Ajattele iäisyyden ehdoin. Et ole elämän etäinen tarkkailija. Sinua ympäröi Jumalan rakkauden meri. Et ole koskaan yksin. Suurin elämän antamista opetuksista on Rakkaus. Älä koskaan väsy rakastamaan.

2000 vuotta sitten

Tässä Francisco Cândido Xavierin meediokyvyn välityksellä kirjoitetussa teoksessa Emmanuel (Henki) kuvaa yhtä aikaisempaa ruumiillista elämäänsä. Kirjan mielenkiintoiset tapahtumat sijoittuvat ensimmäisen vuosisadan alkukristittyjen aikaan, jolloin Jeesus toi ihmiskunnalle Evankeliuminsa opetukset. Tuolloin Emmanuel oli Publius Lentulus, ylpeä, Palestiinaan korkeaan asemaan nimet-

ty senaattori. Lukija viedään mukaan liikuttavien tositapahtumien ketjuun, jossa patriisiperheiden ylimielisyys ja alkukristittyjen veljellinen vaatimattomuus kohtaavat toisensa. Eri vasta-kohtaisuudet – kärsimys ja ilonpito, loistokkuus ja äärimmäinen köyhyys, valta ja orjuus, julmuus ja hyväntahtoisuus, anteeksianto ja kosto – kietoutuvat hänen elämäänsä. Publius tapaa Jeesuksen, ja hänen rakas tyttärensä parannetaan. Tämä vaikuttaa traagisesti ylpeän senaattorin perhesuhteisiin hänen rakkaan vaimonsa kääntyessä Jeesuksen ylevien opetusten seuraajaksi vastoin miehensä mielipiteitä. Tämä historiallinen romaani on käännetty lukuisille eri kielille ja sen katsotaan kuuluvan ehdottomasti Francisco Cândido Xavierin kirjallisen tuotannon parhaimmiston. Se kertoo nykypäivän ihmiselle siitä alkukristittyjen rohkeudesta, joka antaa voimia elämän haasteiden voittamiseen sekä henkiseen kasvuun.

Itsemurha

Itsemurha: Kaikki mitä sinun tarvitsee tietää syyt ja seuraukset... ”mikäli elämä rajoittuisi ainoastaan kehdon ja haudan välille, silloin itsemurha olisi loistava ratkaisu maanpäällisiin ki-puihin ja ongelmiin. Tosiasia kuitenkin on, että olemme kuolemattomia. Olemme jo eläneet ennen kehtoon joutumistamme ja jatkamme elämäämme haudankin jälkeen. Siellä tulemme vastaamaan niiden tekojemme seurauksista, joita olemme saaneet aikaan elämässämme ja kehossamme...”

Obsessio

”Lähestyin häntä ja näin hänen huomaavan läsnäoloni... Kosketin häntä ja hän värähti... Tartuin hänen käsiinsä ja ne olivat minun käsivarteni. Minua huimasi hieman ja hän horjahti. Minä ajattelin ja hän vastasi. Nostin hänet ylös ja me kävelimme yhdessä... Sitten hänen kauttaan iskin kasvoihin hulluna vihasta me kaksi toimien yhdessä kuin yksi... Ja me olemme edelleen-

kin yhtä ja tulemme sellaisena myös pysymään.” Tämä on – hänen omia sanojaan lainaten – kuvaus siitä, kuinka edesmenneen ihmisen Henki otti haltuun nuoren tytön. Tyttö joutui täysin häiriintyneestä käytöksestään johtuen mielisairaalaan. Oliko hän menettänyt järkensä ja tullut hulluksi vai oliko hän joutunut pahantahtoisen Hengen haltuun? Pitäisikö tällaisessa tapauksessa tyttö asettaa perinteisen lääketieteen rutiinihoitoon vai olisiko paremminkin tarvetta manaajan avulle? Tämä kirja kertoo tämän tytön tositarinan.

Se näyttää hänen kokemansa ahdingon ja miksi hän oli joutunut tähän. Se tuo esiin myös kuinka hyväntekeväisyydelle omistautunut avustustyöryhmä niin tällä kuin tuonpuoleisella elämän tasolla – toimi vapauttaakseen ei pelkästään kärsivää tyttöä, vaan myös muita, jotka olivat yhteyksissä hänen kovaan tarinaansa.

Kuka pelkää kuolemaa

”Kuolemaa käsittelevillä luennoillani minulle esitettiin toistuvasti kysymyksiä itsemurhasta, äkillisestä kuolemaan johtavasta onnettomuudesta, lasten kuolemasta, elinten lahjoituksesta, polttohautauksesta, eutanasiasta, abortista, varomattomuuden aiheuttamasta kuolemasta, erilaisista kuolemaan johtavista riippuvuuksista, kuoleman ennakkoavistuksista, sekä siitä – kuinka sielu oikein irtaantuu ruumiista, jne. Näin syntyi ajatus tämän teoksen kirjoittamisesta keskittyen yleisimmin esitettyihin kysymyksiin. Tämä teos on erään tyyppinen kuolemaa käsittelevä alkeistietokirja. Se sisältää kaikille kiinnostavaa tietoa uskonnosta riippumatta, koska ei ole ketään, joka läpikävisi elämän ilman, ettei joutuisi

kuoleman kanssa tekemisiin joko suoranaisesti tai välillisesti. Tulisin hyvin onnelliseksi, jos tämä alkeistieto-opus auttaisi jotakuta hälventämään kuolemaan liittyvät pelkonsa ja epäilyksensä. Näin tulee tapahtumaan, kun ymmärtää paremmin, että kuolema ainoastaan palauttaa meidät täältä tuonpuoleiseen (Henkien) maailmaan. ”Itsemurha: Kaikki mitä sinun tarvitsee tietää syyt ja seuraukset... ”mikäli elämä rajoittuisi ainoastaan kehdon ja haudan välille, silloin itsemurha olisi loistava ratkaisu maanpäällisiin kipuihin ja ongelmiin. Tosiasia kuitenkin on, että olemme kuolemattomia. Olemme jo eläneet ennen kehtoon joutumistamme ja jatkamme elämäämme haudankin jälkeen. Siellä tulemme vastaamaan niiden tekojemme seurauksista, joi- ta olemme saaneet aikaan elämässämme ja kehossamme...”

Terve mieli

Tässä teoksessa brasilialainen psykiatri Jaider Rodrigues de Paulo esittelee meille 47 potilaskertomusta kliinisen psykiatrian vastaanotoltaan sekä työvuosiltaan spiritistisessä psykiatrian sairaalassa Hospital Espírita André Luizissa Belo Horizontessa, Brasiliassa. Hän yhdistää tieteellisen ja henkisen lähestymistavan psykiatrisissa häiriötiloissa, joihin linkittyy henkisinä osatekijöinä muun muassa yksinkertaista obsessiota, hullaantumista ja henkistä tai fyysistä alistamista, häiriintynyttä meediokykyä, masennusta, psykooseja sekä henkilökohtaisia tai perhetason ongelmia. Tällä tavoin hän auttaa meitä ymmärtämään, miten voisimme saavuttaa terveen mielen ja mikä taas pitkittää mielenterveyden ongelmiamme.

Tohtori Jaider antaa meille mutkattomalla mutta syvällisellä kirjoitustyyllillään arvokkaita oppitunteja lääketieteellispiritistisestä lähestymistavasta mielenterveyspotilaiden hoidossa ja kokonaisvaltaisen terveyden saavuttamisessa. Potilaskertomusten esittelyä täydentävät kirjan lukemattomat lisätietoja si-

sältävät alaviitteet, liitteet sekä Allan Kardecin ja Henki André Luisin tekstien siteeraukset, jotta lukija pystyisi syventämään tietämystään kirjailijan käsittelemiltä aihealueilta. Tämä teos on erittäin hyödyllinen kaikille mielenterveyspotilaille ja heidän läheisilleen, terveydenhoitoalan opiskelijoille ja alan ammattilaisille.

Planetaarinen muunnosvaihe

Ihmiskunta on parhaillaan suuren muunnosvaiheen kynnyksellä, jonka kuluessa maapallomme tulee muuttumaan koetusten ja hyvitysten planeetasta uudistavaksi maailmaksi. Tämä muutosprosessi on ollut osa taivaallista suunnitelmaa jo pitemmän aikaa. Niinpä on luonnollista, että se ei tule tapahtumaan taianomaisesti yhdessä yössä, vaan hitaasti ja asteittain, mutta yhtä kaikki täysin peruuttamattomasti.

Suuret luonnonkatastrofit, kuten tämän teoksen aiheena oleva Intian valtameren tsunami vuonna 2004, ovat osa tätä prosessia. Niiden tavoitteena on nopeuttaa ihmiskunnan kehitystä poistamalla planeetaltamme rikoksiin sortuneita Henkiä, jotka ovat torjuneet järjestyksen sekä moraalisen ja henkisen kehityksen, joiden toteutumista ne eivät enää pysty viivästyttämään. Nämä Henget tulevat elämään jonkin aikaa toisissa maailmoissa, joissa ne oppivat rakkauden ja hyvyyden lakeja, kunnes kykenevät palaamaan kotiplaneetallemme osallistuakseen ihmiskunnan kehityksen edistämiseen.

Tämä poikkeuksellinen kirja tutustuttaa lukijansa tämän planetaarisen muunnosvaiheen mekanismeihin ja korkeisiin tavoitteisiin. Ne palvelevat kipeästi ja akuutisti tarpeen olevia muutoksia, jotka edistävät kunnioitusta lakeja, etiikkaa ja luontoa kohtaan. Niiden avulla ihminen muuntuu kokonaisvaltaisen ehjäksi olennoiksi, joka on tietoinen velvollisuuksistaan Jumalaa, itseään sekä muita kohtaan.

Mitä tapahtuu elämän jälkeen

Mitä tiede sanoo? Mitä tutkimukset osoittavat?

Kirjassa käsitellään kysymyksiä, jotka ovat keskeisiä paraikaa meneillään olevassa planetaarisessa muunnosvaiheessa.

Se on hieno tietopaketti esitelessään kymmeniä tiedemiehiä, tutkijoita ja insinöörejä ja heidän tutkimuksiaan sielun kuolemattomuudesta ja siihen kytkeytyvistä teemoista.

Kirjassa Saara Nousiainen lähestyy rohkeasti mutta tieteeseen pohjautuen Raamattuun, Jumalaan, kristinuskoon, ateismiin, rukouksiin, tauteihin ja moniin muihin aiheisiin liittyviä, päivityksen tarpeessa olleita aiheita.

Nämä päivitykset yhdistävät uskon ja järjen toisiinsa, mikä rauhoittaa meitä Jumalan ja elämän edessä, kasvattaa ymmärrystämme ja toivoamme ja auttaa meitä tämän vaikean siirtymävaiheen koettelemusten yli.

Tämän kirjan julkaisijasta

Tämän kirjan kustantaja on Allan Kardecin opin ystävät ry. Sen tavoitteena on antaa ihmisille rationaalista tietoa ihmisen elämän jatkumisesta kuoleman jälkeen, sekä siihen liittyvistä meitä jokaista koskettavista näkökulmista. Yhdistys järjestää tämän kirjan aihepiiriin liittyviä opintopiirejä, kursseja sekä luentotilaisuuksia eri puolilla Suomea.

Kaikki tämän kirjan julkaisusta saatavat tuotot käytetään lyhentämättömänä Allan Kardecin tutkimukseen perustuvan elämäntutkimuksen esille tuomisen sekä hyväntekeväisyystyöhön. Mikäli haluat keskustella aiheesta tai olet kiinnostunut luennon ym. aihepiiriä käsittelevän tilaisuuden järjestämisestä, olet tervetullut ottamaan yhteyden.

Lisätietoja aiheesta:

www.allankardec.fi ja www.facebook.com/allankardecfinland (sisältää aihepiiriä valaisevia luentoja, videoita, äänikirjoja sekä tietoa opintopiireistä, tulevista tapahtumista ym.)

Yhteydenotot: info@allankardec.fi

Kirjatilaukset sähköpostitse kirja@allankardec.fi tai www.allankardec.fi (kirjakauppa)

"Ymmärrä ensin ja tulet uskomaan myöhemmin, jos niin haluat."

Allan Kardec, Revue Spirite 1867

